THE

RAKSHANYA YÀTHRIKUM:

A

TAMIL POETICAL WORK,

BASED ON THE STORY

OF

THE PILGRIM'S PROGRESS

OF

JOHN BUNYAN.

BY

H. A. KRISHNA PILLAI,

PALAMCOTTAH.

First Edition, 1,000 Copies.

MADRAS:

THE CHRISTIAN LITERATURE SOCIETY.

S. P. C. K. PRESS, VEPERY.

1894.

(Copyright Registered)

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

இது

பாளையங்கோட்டை

H. A. கிருஷ்ணபிள்ளையால்

இயற்றப்பட்டது.

MAHAMAHOPADHYAYA
DR U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR MADRAS 41

முதலாம் பதிப்பு

சென்னபட்டணம்.

இந்திய கல்வி அபிவிர்த்தி சங்கத்தாரால்

கி. க. அ. சங்கத்தாரது அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க௮௯௪.

PREFACE.

It is an acknowledged fact that the Tamil Christian Church is sadly deficient in vernacular literature of a really high-class order Many of the works at present in existence are mere translations,—and for the most part very literal ones,—of popular English books Moreover they are written in a style which, while it is intelligible to the ordinary reader, possesses no pretensions to literary merit and does not attract the attention of the more thoughtful and intelligent section of the Tamil community The author of the book before us has, therefore, at the cost of much time and pains, laboured to produce something which shall be really worthy, from a literary point of view, of "the glorious Gospel of the blessed God." The devout and intelligent reader must judge for himself as to the measure of success which has been achieved

A few remarks are necessary, by way of introduction, in order to elucidate the object and nature of the poem which is now, for the first time, placed before the public

1. **The author's object.**—As its title implies, the work in question is based, as regards its general plan and structure, on John Bunyan's immortal allegory, "The Pilgrim's Progress" The aim of the author has been to adopt the plan of that inimitable story, but so to clothe it in new and elegant attire as to present it to us in a really Tamil guise Those who are acquainted with Tamil poetical compositions and the laws which govern them will be aware that there are certain features, in respect of arrangement and illustration, which are considered indispensable These fea-

tures will be found to have been faithfully preserved, except where the observance of them would have been inconsistent with the higher laws of Christian truth and purity. The result of our author's labours, spread over a period of no less than 14 years, is a beautiful classic poem, comprised in 5 books, which are divided into 47 sections or cantos and contain in all about 4000 stanzas

2. **Points of contrast with Hindu poems.**—While our author has followed, wherever possible, the accepted laws relating to Tamil poems, it will readily be seen that certain points of difference present themselves, arising, for the most part, from the grand requirements of the Gospel For example, those impure metaphors and questionable similes which defile the pages of so many Hindu books are conspicuous by their absence here. There is a like omission of that tendency to gross exaggeration and of that puerile fondness for the wonderful and the incredible which form so striking a feature in the famous Indian epics. The mind of the reader is directed here, throughout, to "things that are true, honest, pure, lovely, and of good report." Attention is also directed to the fact that the author has sought to avoid ambiguity both in style and language Whereas many Hindu poets labour to obscure their real meaning in difficult and ambiguous stanzas, our author, on the contrary, has stated his intention most clearly in the preface and has written in a style which, while it is distinctly good and classical, will yet be easily intelligible to those who have anything like a fair knowledge of the Tamil language It ought to be added that the present work differs from the standard Tamil classical poems in the free use it makes of Sanskrit words. The traditional usage of Tamil poetry is to avoid an admixture of foreign words, but, in these days, Sanskrit has so completely permeated the Tamil language and its rich and mellifluous words are in such repute that our author has felt fully justified in adopting an independent course in the matter.

3. **Features deserving special notice**—Though adopting the main framework of the "Pilgrim's Progress", it will be found that the poem before us is original in many particulars Every opportunity has been seized, consistently with the continuity of the story, for the introduction of fine passages which clearly enunciate the distinctive truths of the Gospel, as contrasted with the tenets of Hinduism The existence of a future state,—the true doctrine as to heaven and hell,—the teaching of the Bible as to sin and righteousness,—the consequences attending merit and demerit both in this world and the next,—the Gospel plan whereby Divine justice and mercy meet together in perfect harmony,—the advantages of connexion with the Church of Christ and the bright reality of the 'communion of saints',—the spiritual exercises of Christianity in contrast with the ceremonial observances of Hinduism,—'the means of grace afforded us here and the hope of glory hereafter',—all these themes and topics are finely treated by the author Quite a number of model sermonettes and exhortations are interspersed throughout the poem It should be specially noticed also that those attributes which are so highly extolled by the Tamil moral poets (e g patience) are here held up to view, so to speak, in the light of the Gospel and transfigured by the glory which falls on them from the face of Jesus Christ The careful reader will hardly fail to recognise, also, a wealth of illustration and quotation taken both from the inspired pages of Holy Scripture and also from standard Tamil works.

The thanks of all who love the Tamil language, and especially of those who wish to see a vernacular Christian literature worthy of the name, are due to Dr Murdoch and the Christian Literature Society for their kindness in publishing the book before us They have never yet published a Tamil book more deserving of patronage and support I would specially commend this book to all Principals of Mission Colleges and Schools as a class-book to be

studied and as a vehicle for conveying to the minds of Hindu students the great verities of the Gospel in a form which cannot fail to attract and interest Having read the whole of it myself carefully, and derived much pleasure and benefit therefrom, I can the more readily recommend it warmly to the notice of others, in the earnest hope that God will bless the author's effort and use it to glorify His Holy Name

PALAMCOTTAH, *March 31st, 1894.*

T WALKER,
Missionary, C M. S.

முகவுரை.

திரியேக தெய்வத்தின் திருவருட் பிரசாதமே பல ஹேதுக்களைக் கொண்டு என்னுள்ளத்தில் ஆன்ம ஈடேற்றத்தின்மேல் அவாவையும், கவலையையு மூட்டி,

> "இருதலைக் கொள்ளி யுற்ற வெறும்பென வேகு மாகம்
> ஒருதலை யானுங் காணு துணங்கிய"

என்னை என் குடும்பத்தோடு இரக்ஷணிய பெருமானாகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பகவானுடைய திருவடிகளுக்குக் கொத்தடிமையாகத் தடுத்தாட்கொண்டது, இம்மட்டும் துணைநின்று ஈடேற்ற வழியில் நடத்தி வருகின்றது. அதுவே இரக்ஷாபெருமானின் திவ்விய காருண்யச் செயல்களை எப்போதுஞ் சிந்திக்கவும், செந்தமிழ்க் கவிமாலை சாற்றி அவரது திருவடிகளைத் துதிக்கவும் வேண்டுமென்கிற வாஞ்சையையும், என்னெஞ்சிலழுந்திய இரக்ஷணிய சத்தியத்தை என் சுதேசிகளான

> "முத்த மிழ்த்துறை யின்முறை போகிய
> உத்த மக்கவி கட்கு"

பணிவாய் வற்புறுத்திக் காட்ட வேண்டுமென்ற விருப்பத்தை என்னகத்தூன்றி, மேன்மேலாக வளர்த்து வந்தது. ஆதலின் இரக்ஷணிய வேதத்தின் உத்தர பாகமாகிய சுவிசேஷ சத்தியத்தையும், ஆங்கிலேய பக்த சிரேஷ்டரொருவர் இங்கிலிஷ் பாஷையில் வாசகமாக, அதி யுசிதமாக, வெகு விநயமாக, வரைந்து தந்த "பில்கிரிம்ஸ் புரோகிரஸ்" என்ற கிரந்தமொன்று அநேக பாஷைகளில் மொழி யாக்கப்பட்டு வழங்கி வருமாறு தமிழிலு மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெகு காலமாய் இந்நாட்டிற் பயன்பட்டு வருகிற "மோக்ஷப் பிரயாணம்" என்ற புஸ்தகத்தி லடங்கிய அருமையான பொருளையும், அதன் கருத்தையுந் தழுவித் தேவ கிருபையை முன்னிட்டு இரக்ஷணிய யாத்திரிகம் என்ற இந்தக் காவியத்தைச் செய்யுட் பாவாக இயற்றத் துணிந்தேன்.

2. திருவருட் பலத்தால் என் உத்தியோக விஷயத்திற் செலவிட்ட
நேரம் போக மீந்த நேரங்களிலும், விசேஷமாய் வியாதிப்பட்டிருந்த
இராக் காலங்களிலும் உழைத்து இந்த நூலைச் செய்து முடிக்க அருக
னானேன். ஆரம்பந் தொடங்கி உத்தேசம் ஆயிரஞ் செய்யுள் முடியு
மட்டாக (பின்னை யெனக்கு ஜீவன் கிடைத்தபோதிலும்) இந்த
நூலைப் பூரணமாய்ப் பாடி முடிப்பேனென்ற நம்பிக்கை கிஞ்சித்து
மில்லாதிருந்தது. ஆனபோதிலும், அப்போதப்போது பாடி முடிந்த
வற்றில், பாளையங்கோட்டையில் மாஸந்தோறும் பிரசுரமாகிற "நற்
போதகம்" என்னும் பத்திரிகையில், கொஞ்சங் கொஞ்சம் அச்சிடு
வித்து வந்ததினால், அம்மட்டில் வித்வான்களான சில சிநேகிதர் வாசித்
துப் பார்த்துத் 'தமிழ் நாட்டில் இது பிரயோஜனப்படக் கூடியது,
இளக்கரியாது பாடி முடிக்கவே வேண்டும்' என்று பலவாறும் வற்
புறுத்திச் சொல்லி வந்ததினாலும், எனக்குள் ஆதிதொட்டுத்துள்ள பிரீதி
வரவரக் கதித்து வந்ததினாலும், காலங் குறுகாது நீடித்ததினாலும்
சும்மா வீண் காலம் போக்குவதில் இஷ்டமில்லாததினாலும், இது
வைதிக காலக்ஷேபமாக வாய்த்ததினாலும், மனதில் ஊக்கமுண்டா
கித் தொடர்ச்சியாய் விடாப்பிடியாய் முழு பலத்தோடு முயற்சித்து
வந்தேனெனினும், ஆண்டாண்டு நேர்ந்த பல விக்கினங்கள் இடை
யூறுகளால் தடுக்கப்பட்டு இடைக்கிடை சிறிது காலம் ஒரு செய்யுள்
[illegible] பாடவும் வாய்க்காமற் கழிந்து போனதுமுண்டு. ஆயினும்
[illegible] அநுக்கிரகம் முற்றுப்பெறச் செய்தது. கடவுளுக்கே ஸ்தோத்
திரம்.

3. 'இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்' என்றதென்னையெனில் — ஆன்ம
ஈடேற்றத்தை விரும்பியோருடைய உள்ளத்தது அப்பேறு லபிக்கு
மட்டாக வைதிக மார்க்கத்து நிகழும் சிந்தா யாத்திரையின் ஆதியோ
டந்தமான சம்பவங்களின் விருத்தாந்தத்தை விளக்கிக் காட்டுகிறது
என்பதேயாம். அஃது எவ்வாறெனில், அதன் பொழிப்பு வ
ருமாறு —

அநாதி நித்திய ஸ்வயம்புவாய், அகண்ட பரிபூரண வஸ்துவாய்,
அனந்த கல்யாண குண சம்பந்தராய், சகலலோக துரந்தரராய், வி
றிருக்கின்ற திரியேக தெய்வமாகிய கடவுள்வேந்தன், பூமண்டல
த்தைச் சிருஷ்டித்து, அதில் தம்முடைய ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்து

பிரஜைகளுக்கு விதிநிஷேதங்களை ஏற்படுத்தி, சகல நன்மைகளை
யும் பிரதிதினமும் அருளிச்செய்து, செங்கோல் செலுத்தி, அர
சாண்டு வருகிறாரென்பதையும்,—பூர்வந் தொடுத்து, ராஜ துரோகி
யாய், ராஜ்ய விரோதியாய், ஏற்பட்ட பைசாசத் தலைவன் இவ்வுலகத்
துப் பூர்வகுடிகளாகிய மனுப் பிரதமரையும், அவர் வழிப்பட்ட சகல
சந்ததிப் பரம்பரைகளையும், வஞ்சித்து, மருட்டித், துர்ப்போதனை
செய்து, பரலோக ராஜரீகப் பிரமாணங்களை மீறும்படியேவி, உலக
சிற்றின்பங்களை யூட்டித், தன்னுடைய அரசாட்சியை ஸ்தாபித்தா
னென்பதையும்,—இராஜபதத்தைப் பரலோகத்தரசன் அறிந்த மாத்தி
ரமே, பசாசடிப்பட்ட தம்முடைய பிரஜைகளை மீட்கக் கருதி, ஆரம்ப
...லைத்திற 'கிரியை யுடம்படிக்கை' என்ற பூர்வ பிரமாணத்தைச்
சி...தனை செய்து, தம்முடைய பரமராஜ்யக் குடிகளாய் மனந்திரும்பி
...தை யடையத்தக்கதாகத் தாம் ஏற்படுத்திய பூர்வ பாதையைப் பற்
...சு கொள்வோருக்கு இன்ன பிரகாரம் அவர்கள் மீறுதல்களெல்லாம்
மன்னிக்கப்படுமென்றும், நித்திய பேரின்பம் அருளப்படுமென்றும்,
...ளப்படுத்தி, பூர்வ ஏற்பாட்டை ஸ்தாபகஞ் செய்தாரென்ப
...தையும்,—பின்பு தக்க காலத்தில் தம்முடைய குமாரனாகிய இளவர
...ரை இவ்வுலகத்தில் விடுத்து, அவர் மூலமாய்க் 'கிருபை யுடம்படிக்
...கை'யை விளம்பரப்படுத்தி, பசாசையும் மனந்திரும்பி வாராத
...வன சைனியங்களையும் ஜெயித்து, உலகத்திற் பிரதமத்தில் விதித்த
...தர்மத்தை நிலைப்படுத்தி, பூர்வ ராஜபாதையைப் புதுக்கி, அவ
...றிப் பிடித்துப் பரலோக யாத்திரை செய்ய வருவோருக்குக் கடைசி
...டுந் துணை நின்று, நித்திய பேரின்ப ராஜ்யத்தை யடைவிக்கிறா
...ரென்பதையும்,—அதிபூர்வந் தொடங்கி ராஜபாதை பிடித்துப் பிரயா
...ணஞ்செய்து பரம ராஜ்யத்தை யடைந்தவர்களில் முக்கியமான ராஜ
...பத்தர் இன்னின்னார், அவருடைய விர்த்தாந்த மிதுவிது வென்ப
...தையும்,—ஏகதேச உருவகமாய்ப் புலப்படுத்தி, இரக்ஷணிய சிந்தா
...த்திரையினுடைய விசேஷ தருமங்கள் இத்தகையன வென்று உல
...கத்துக்குத் தெளிவாய்த் தெரிவிக்கும் பொருட்டுத் திருச்சபையிலுள்ள
...ர் அவரவரே தனித்தனி செய்துவருஞ் சிந்தா யாத்திரையை யல்ல,
...பாதையில் உலகஞானி யாவனொருவன்மேற் சாட்டி, அவன் பரம
...ருண்ணியராகிய திரியேக கடவுளரசனின் பேரருளின் மாட்சியால்

தன்னையும் தன்னுடைய அகோர பாவத்தின் நிர்ப்பந்த நிலைமையை
யும் அதனிமித்தந் தனக்கு வரவிருக்கிற அதிபயங்கரமான முடிவையு
முணர்ந்து, மலங்கிக், கலங்கி, மயங்கித், தியங்கி, ஆன்ம ரக்ஷைக்கு
நான் இனி யென்ன செய்வேனெனக் கவன்று, பரிதபிக்கச்சே, இக
பர சர்வார்த்த சாதனமாகத் தனக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற இரக்ஷணிய
சுருதியைக் கருத்தோடு வாசித்தும், குருமுனிலையிற் கேட்டும்,
இரக்ஷணிய மூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பகவானொருவரே பாவ விநாச
ரென்றும், அவரது பிராயச்சித்த மகத்தான புண்ணியமே தனக்குக்
கதியென்றும், அவரைப் பற்றும் அன்பின் கிரியை செய்கிற தீர்க்க
விசுவாசமே இரக்ஷிப்புக்கு ஏதுவென்றும் அறிந்து, சிந்தை தெளிந்து,
சர்வ பரித்தியாகஞ் செய்து, பரம குருவின் திருவடிகளுக்கு விரக்
தையோடு தொழும்பு பூண்டு, பிரதிக்ஞை பண்ணி, ஞானதீக்ஷை
பெற்றுக், கிறிஸ்தவனாகப் பிறந்து, பரிசுத்தாவியின் அநுக்கிரகத்தை
யடைந்து, ஜெப தப விரத சீலனாய், இயன்றமட்டும் சன்மார்க்க
நெறி பிசகாது நடந்து, பாவமன்னிப்பையும் உலகந் தரக்கூடாத தேவ
சமாதானத்தையு மடைந்து, சித்த சாந்தசமாகிய விநய ப
க்தியுடன் காலங் கழித்து வருகையில் அவனுக்கு இடைக்கிடை
யுண்டுபட்ட பல வினைகளும், சோதனைகளும், அவற்றா லுண்டுபட்ட தீமை
யும், நேர்ந்த பல ஜயங்களும், இதனிமித்தம் அவனுக்குள் ளுண்டா
ய பச்சாத்தாபங்களும், ஆண்டாண்டு கிடைத்த தேவ ஒத்தாசைகளு
டன் கொண்டடைந்த விசுவாச உரமும், நன்றியறிந்த அவனது அன்
பின் கிரியைகளும், கடைசியில் வயோதிகனாகித் தேகவியோ
கமடையுஞ் சந்தாபமும், அவனுக்குள் ளுண்டான கலக்கங்களும், அப்
பொழுது பக்தவற்சலராகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பெருமான் பிரசன்னராகி,
தமது ஐங்காயத் திருக்கோலக் காட்சி யளித்து, அஞ்சேல் அஞ்சே
லென்று திருவாய் மலர்ந்து, அன்பின் திருக்கரம் நீட்டி, அவனைப்
பற்றிப் பிடித்து, ஆதரவு புரிந்து, தமது சரணாரவிந்தத்தை யடைவி
ருளிய சமயம், கிறிஸ்தவனடைந்த பரமானந்தமு மாகிய இதயா
புனித விஷயங்களை யாத்திராரூடமாக இயற்றிய சொப்ப
பானு சரிதமாம்.

4. இந்த நூல்—

> "பெருங்காப் பியமே காப்பிய மென்றாங்
> கிரண்டா மியலும் பொருட்டொடர் நிலையே"

என்ற பிரமாணப்படி அமைக்கப்பட்ட பெருங்காப்பியமாட

ஆயின், அதற்குரிய அங்கங்கள் யாவு மொருங்கே யமைந்துள்ள னவாவெனில, அப்படியனறு. இரக்ஷணிய சமயக் கொள்கைக்கு .டாததும அநாவசியகமானதுமான சில அங்கங்களையும, அநுசித மான புனைந்துரைகளையுந தவிர்தது, உதகிருஷ்டமுள்ள

'தனனிக ரில்லாத தலைவனை யுடைததா !'

'நாறபொருட் பயககு நடைநெறித தாகி'

என்ற இதயாதி புனித அஙகஙக ளெல்லாவறறையுந தழுவி இயற றபபட்டது.

"கூறிய வுறுபபிற் சிலகுறைந் தியலினும
வேறுபா டினறென விளமபினா புலவா"

எனற தனற பெருஙகாபபியமே யாமெனக. இநநூலின் செயயுள் நடை, பெருமபா ரும ஸ்ரீமத கமபராமாயணச செய்புள நடையையும, ன் போககையும அநுசரிததே இயனறமாததிரம, அமைககபபட ஏனெனில, கமபராமாயணமொனறே கறறோரெவரும வியநது, நது, மெசசத தககது.

கமப நாடன கவிதையைப போற கறறோர் இதயங களியாதே"

உணமைமொழி யனறோ? அலலாமல—

"முனனோர் மொழிபொருளே யனறி யவாமொழியும்
பொனனேபோற போறறு வம"

றவண்ணம கமபா, திருவள்ளுவ நாயனா முதலிய சில மகா ளின் கருததும, பொருளும, சிறுசிறு சொறறொடாகளும, இந நத்து அரதந கசிதம் போலப் பொருநதப பதிக்கபபட்டன. வகள் இடைககிடை மிளிரக காணலாம.

இது பொருட்டொடாநிலைச செய்யுளாயினும், அநதச சரித் ாததையொட்டி, இடமிடந்தோறும, கிறிஸ்து சமயததுககே தநதிரியமானவும், அதிதுல்யமானவும சனமார்க்கப் பிரமாணங் தேவ சிததததுககு அமைதலாகிய பொறுமை முதலிய சுகு ள்,—நீதியிரக்க சமாசம் முதலிய சில முககியமான உபதேசங் விதிநிஷேதங்கள்,—பாவ புண்ணிய விவரணங்கள்,—மோக்ஷ நிலைவரஙகள்,—தர்மாதாம விசேஷங்களை,—இம்மை மறுமைப் பலங்கள்,—சாதுசங்கக கூட்டுறவின் பிரயோஜனங்கள்,—உப ரங்கள்,—ஆன்னிகங்கள்,—பக்தியாககு உபகரணங்கள்,—துன

மார்க்கப் பிரதி பலன்கள்,—முதலிய சத்விஷயங்களே இதில் யாவ
ருந் தெளிவாய்ப் புலப்படத் தக்கது.

6. இந்த நூலை வாசிக்கிறவர்கள் மனதைச் சன்மார்க்கத்தில் முய
சிப்படுத்துவது, தெய்வபத்தியில் வளர்க்கத் தக்கது, துப்புரவான போ
தனையுள்ளது. இயல்புக்கு விரோதமான அபார கற்பனைகளேனும்
அபத்தாபாசங்களை யுள்ளிட்ட வர்ணனைகளேனும், இந்நூலில் யா
ண்டும் கிட்டாது. கிரமமான கற்பனாலங்காரங்களும், உதாகரித்து
போதத்தக்க சமயோசிதங்களும் படிப்பினைகளு முள்ளது என்பதை
நடுநிலை விலகா வாசிப்போர் எவரும் மறுக்கார்.

இந்நூல் முழுதும் ஏகதேசம் 3,800 கவிகளுள்ளன. அவை,
[illegible] யமகம், திரிபு, சிலேடை, மடக்கு முதலிய கவிகள் எல்லாம் 21
அவற்றிற்குப் புஸ்தகத்தின் கடைசியில் தெளிவாய்ப் பொருளெ
ழுதி யிருக்கிறது. உலகத்துக்குப் பெரும்பாலும் பிரயோஜனக
மிருக்கவேண்டு மென்பதை யுத்தேசித்தே கூடியவரை இயற்சொற்
களைக் கொண்டும், எவரும் முன்பின் சம்பந்தத்தைக் கவனி
த்துத் தெளிவாய்ப் பொருளறிந்து கொள்ளத்தக்க திரிசொற்களைக் கொ
ண்டும், தற்கால வழக்கத்தை அநுசரித்து இடைக்கிடை சாட
யான வடசொற்களைக் கொண்டும், இயற்றப்பட்டிருக்கிறது.

7. 'தெளிந்த வாசகநடையுள்ள புஸ்தகங்கள் போலச் செய்
யுளமைந்த நூல்கள் சுலபமாய்ப் பொருள் விளங்கக் கூடிய வ
ஆதலின், அவற்றால் அதிகப் பிரயோஜன மிராது' என்று தற்கால
த்தில் இங்கிலீஷ் பண்டிதருள் சிலர் ஆக்ஷேபிக்கவுங் கூடும்.
அப்படியல்ல, தெளிந்த வாசகம்போலவே சிறந்த செய்யுளும் அ
தன் ஸ்தானத்தில் சிறப்புந் தகுதியுமுடைத்தாம். எப்படியெ
னில், சாஸ்திரம், சரித்திரம், சமாசாரம் முதலிய அறிவு விருத்திக்கு
ரிய விஷயங்கள் தெளிந்த வாசகநடையி லிருப்பது சிறப்பும், அவசிய
முமாம். வாசக மெவ்வளவு தெளிவுள்ளதாயினும், சிறந்த செய்
யுள் போலக் கேட்போருள்ளத்தைக் கவரவும், மனதைப் பரவச
மாக்கவும், எப்போதுஞ் சிந்தையை விட்டகலாமல் அதில் பதிந்து நி
ன்று பயனை விளைவிக்கவும், போதுமான சக்தியுடையதல்ல. ஆதலா
ல் எக்காலத்தும் மறவாமல், மனதில் வைத்து உயிரினும் அருமையாய்ப்
பாதுகாத்துப் பேணவேண்டிய பக்தி, உணர்ச்சி, ஒழுக்கம் முத

ம் எல்லாருக்கும் பொருள் விளங்குமாறு அமைந்திருக்க வேண்
ண்கிற கொள்கை தவறு—

> “எல்லார்க்கு நன்று யிருப்பதில்லை யாதொன்றும்
> எல்லார்க்கும் பொல்லாததில்லை”

என்பது பெரியோருடைய கொள்கை.

இங்கிலிஷ் பாஷையைக் கற்கும் அநேகர் தமிழ் சுய பாஷை னதால் அது தானே வரத்தக்கது, பிரயாசப்பட்டுப் படிக்க வேண் டியதில்லை என்கிற எண்ணத்தினாலும், படித்தாலும் தாதகாலத்தி பயனில்லை யென்கிற வெறுப்பினாலும், கற்க வேண்டிய காலத்தி தமிழ் இலக்கியங்களில் ஒன்றையாவது கற்றுக்கொள்ளக் கவலை படாமல் மெத்த அசட்டை செய்து விட்டுவிட்டு, அப்புறம் ஏதே ஒரு காலத்தில் சமயம் நேரிடும்போது தமிழ்ச் செய்யுட்களில் இரண் டொன்றை மட்டும் வாசித்துப் பார்த்து, அது தங்களுக்கு விளங் மையினிமித்தம் பிரயோஜன மில்லையென றெறிந்துவிடுகிறார்கள். இது தமிழ்ச் செய்யுளின் குற்றமல்ல. இங்கிலிஷ் இலக்கியத் தேறுவதற்குச் செலவுங் காலத்திலும், படும் பிரயாசத்திலும், ப லொருபாகமாவது தமிழ் இலக்கியத்திற்கு உபயோகப்படுத்தி, அ பேறிற் குறை சொல்வார்களானால், அது ஒருவேளை நியாயமாயி ருக்கும். அப்படிக்கின்றித், தமிழில் ஒரு நூலையாவது ஒரு வ மாவது திரத் தெளியச் செவ்வையாய்ப் படியாமல், எடுத்த செய் தனக்கு விளங்கவில்லை யென்று குறை சொல்வது சரியல்ல. மைப் புத்தியுடைய எவராவது இரண்டு வருஷம் தமிழ் இலக் களிற் பழகுவாரானால் எடுத்த காவியத்துக்கு அர்த்தஞ் செ அருகராவார் என்பது யாவரும் அநுபவமா யறியக்கூடிய விஷய அந்நிய பாஷைக்காரருங்கூடத், தங்களுக்குப் போதுமான யிருக்கும் விஷயத்தில், அதிசுலபமாய்த் தமிழ் நூல்களிற் பா த்திய மடைந்திருக்கிறார்கள். ஆதலால், தமிழ் இலக்கியத்திற் ச பிரியமுள்ளவர்களுக்கு ‘இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்’ என்னும் இ வெகு சுலபமாய் விளங்கக் கூடியதேயன்றிக் கஷ்டமாயி தென்று கைவிடக் கூடிய நூல் அன்று.

8. நற்போதகத்திற் பிரசித்தப்படுத்தியிருந்த செய்யுட்க த்துப் பார்த்து வந்த அநேகர் நூல் முற்றுப்பெற்ற தென்றறிந்

வற்றிற்குரிய விஷயங்கள் சிறந்த செய்யுளில் அமைந்தி சிறப்புந் தகுதியு மாத்திரமல்ல, பிரயோஜனமு மிகுதியே. பாஷையின் நூல்களைக் கற்றறிந்த சகலரும் இதற்குச் சாக்ஷி வார்கள். ஆதலால், இப்பிரபந்தம் செய்யுளி லிருப்பது பகுதி நிகரும, நல்லொழுக்கத்திற்கும் அதிக அநுகூலமென்பது நிராக்ஷே மாயிருக்கிறது

தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் 'ஜீவக சிந்தாமணி' முதலிய பஞ்ச காவ யங்களும், 'திருக்குறள்' முதலிய நீதிநூல்களும், 'கம்பராமாயணம்' முதலிய இதிகாசங்களும், 'தேவாரம்', 'திருவாய்மொழி' முதலிய திவ்விய பிரபந்தங்களு மெல்லாம் எவருந் தெளிவாய்ப் பொரு ளறிந்து கொள்ளத்தக்க நூல்களா? அவைகளெல்லாம் உலகத்தில் எவ்வளவு காலமாக நிலைபெற்று, யாவராலும் அபிமானிக்கப்பட்டு, வழங்கிவருகின்றன! பிரயோஜனப்படாமலா போயிற்று? கற்றுவல்ல சான்றோர் அக்காலத்து முறையாகப் பொருள் விரித்துரைக்கின்றனர். மற்றையோர் கேட்டு மகிழ்கின்றனர் அக்காலத்தும், யாண்டும், இவ் விருகாரத்தாரு முளர். அல்லாமல், இங்கிலிஷ் பாஷையிலுள்ள வாசக நூல்களெல்லாம் எவரும் தாமாயப் பொருளறிந்து கொள்ளத் தக்க நூல்கள்தானா? வித்தியாசாலைகளிற் படித்துத் தேறுகிற சிறுவர் போகட்டும். B. A. பரீக்ஷை கொடுத்த கல்வியாளர்களாவது M. A. பரீக்ஷைக்குக் குறிப்பிட்ட பாடங்களைத் தாமாயப் படித்துக்கொள் ளக் கூடாதா? பிறருதவியை நாடுவதென்னே? வாசக கிரந்தந்தானே, கிரிஸ்துவேத புஸ்தகம், யாவரும் பொருளறிந்து கொள்ளத்தக்க தமாய்த் தெளிவான வாசகநடையிலதானே யமைந்திருக்கிறது, தற்கேன் வியாக்கியானம் வேண்டும்? "பட்லாஸ் அனலஜி" என்ற கப் புஸ்தகம் எத்தகையதென்று அறிவீர்களே. அதுவும் பிர ஜனமற்ற நூல்தானா? தாமாய்க் கற்றறிகிற கல்வியறிவினும், தமமி கற்றுவல்ல சான்றோரால் கேட்டறிகிற கேள்வியறிவுதான் சிலாக் கியது. அதுவே சந்தேக விபரீதமில்லாத மெய்யறிவு. ஆத ன—

"கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை"

மெனத் திருக்குறள் விளம்புகின்றது. உண்மை யிதுவாதலில், எல்லா

கப் பிரபந்த முழுதும் அச்சிடுவிக்க வேண்டுமென்று விரும்பிக் கேட்டுக் கொண்டதினால், அச்சிடுஞ் செலவுக்குப் போதுமான பிரதிகள் முந்திக் கையொப்பமாகிறதா வென்றறிந்து, அதன்மேல் அச்சிடுவிக்கும் நோக்கமாக, மாதிரிக்குச் சில பாடல்களைக் காட்டிச் சென்ற 91-ம் ஹ நவம்பர் மாஸத்தில் பிராஸ்பெக்டஸ் ஒன்று அச்சிடுவித்துக் குருமார், வித்துவான்கள், கல்விமான்கள் பலருக்கும் அனுப்பியிருந்தேன். ந. ஹூறு பிரதிக்கு அதிகமாகக் கையொப்பம் கிடைத்தது. அதனோடு அவரவரே தங்கள் தங்கள் விருப்பத்தையும் வெளியிட்டார்கள்.

பிராஸ்பெக்டஸை யனுப்பி யதன் மூலமாயக் கிடைத்த கையொப்பத்தை ஆதரவாகக் இந்நூலை யச்சிடுவிக்க முயன்று கொண்டிருக்கையில், நான் வசிக்கிற திருநெல்வேலி நாட்டுக் கிறிஸ்து சபைக்குப் பிரதானிகமுள்ள ரெவரென்று டி. உவாக்கர (Rev T. Walker, M A) என்ற குருத்துவர் தமிழில் நல்ல தோசசியுடையாராதலின், இந்நூலை எப்படியும சீக்கிரத்தில் பிரசுரமாக்கிப் பயன்படச் செய்யவேண்டுமென்று விரும்பி, என்னுடைய செலவில் அச்சிடுவதைப் பார்க்கிலும் ஓர் சங்கத்தார் மூலமாய் அப்படிச் செய்தால் புஸ்தகத்தின் விலை மெத்தச் சகாயமாகவும், அதனால் வெகு சுலபமாக நூல் பல இடங்களிலும் பரம்பவும், கூடியதென்று உத்தேசித்து, [illegible] (Dr Murdoch) அவரோடு பேசி முதற் பதிப்பு [illegible] அவர்கள் செலவில் [illegible] படுத்திக் கொ[illegible]யபடி ஏற்பாடு [illegible] பேரில், அதற்கு இணங்கிப் பிரதியை அவர்களுக்கு அனுப்பினேன். [illegible] வாற்றானும், புஸ்தகம் பூரணமாய் அச்சிட்டு முடிய என் கண்கள் [illegible] இது விஷயத்திற் கிடைத்த தேவ இரக்கம் பெரிது.

[illegible]ந்த நூல் தமிழ் நாட்டுக்குப் பிரயோஜனமுள்ள தென்று கண்டு [illegible]ட்டுப் பிரசித்த[illegible]த்த முயன்று, தக்கவாறு உதவி புரிந்து, வெளிப்படுத்திய [illegible] டி. உவாக்கர் என்கிற குரு தீக்ஷதருக்கும், வைதிகப் [illegible] டாக்டர் மாடாக் துரைக்கும் [illegible]ன்றியறிந்த வந்தனம் [illegible]கிறேன்.

அருஞ்பத அகராதியில் சில முக்கியமான பதங்கள் விடுபட்டுப் போயினவென்று பின்னர் தெரியவந்தது. இரண்டாம பதிப்புக்

காலத்தில இந்தப் பதிப்பில் விடுபட்ட அரும்பதங்களையும், திருத்தாது தவறிநின்ற பிழைகளையுந் திருத்திச் சேர்த்து அச்சிடுவிக்கக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்

இவ்வாறு, இரக்ஷணிய புண்ணியம் தமிழ்நாட்டில் வெளியாக, அற்பக் கருவியாக என்னை யுருப்படுத்தித் தொடங்கிய வேலையை முற்றுப்பெறச் செய்த தன்னிகரில்லாப பாட்டுடைத் தலைவனாகிய ஸ்ரீ கிறிஸ்து பகவானுடைய உபய சரணாரவிந்தங்களுக்கு அனந்த ஸ்தோத்திரம்.

"குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுள்
மிகைநாடி மிக்க கொளல்"

"காய்த லுவத்த லகற்றி யொருபொருட்கண்
ஆய்த லறிவுடையார் கண்ணதே"

பாளையங்கோட்டை,
மே௴ 16 1894

H A கிருஷ்ணபிள்ளை

படல அட்டவணை.

பெயர்	பக்கம்	கவி	தேவாரம்
பாயிரம்....	1	16	
பதிகம்	3	3	

1-வது. ஆதி பருவம்.

பெயர்	பக்கம்	கவி	தேவாரம்
வரலாற்றுப் படலம்	4	10	
மெய்யுணர்சிப் படலம்	6	48	
குரு தரிசனப் படலம்	12	15	
[illegible]ராஜ்யப் படலம்	14	66	
[illegible] படலம்	23	14	
[illegible]ப் படலம்..	25	19	
[illegible]ராகப் படலம்	28	16	
[illegible]தைப் படலம்	30	39	
[illegible]ஷேகப் படலம்	35	174	
[illegible]ரம்பப் படலம்	60	32	
[illegible]மயிகைப் படலம்	64	50	
[illegible]க்கப் படலம்	70	86	
[illegible]ப்புப் படலம்..	81	56	
[illegible]யாணி யரமணப் படலம் ..	87	210	
[illegible] படலம்	114	32	11
[illegible]தத்துப் படலம்	119	26	
அமராக்கப் படலம்	123	41	
ஜீவபுஷ்கரிணிப் படலம் . ..	128	43	10
உபாதிமலைப் படலம்..	135	120	10
ஆதி பருவம் கவி		1116	31

2-வது. குமார பருவம்.

பெயர்	பக்கம்	கவி	தேவாரம்
[illegible]ணைப் படலம்	153	112	
[illegible]சிதப் படலம்	167	495	
[illegible] படலம்	230	21	23
[illegible] படலம்	236	86	
[illegible] பருவம் கவி		714	23

3-வது. [illegible] பருவம்.

பெயர்	பக்கம்	கவி	தேவாரம்
வணம்புகு படலம்	247	13	
அழிம்பன ரோலவிப் படலம்	249	109	
மரணசசூழ விறுத்த படலம்	263	79	
கிதானி நட்புப் படலம்	273	96	

	பெயர்	பக்கம்	கவி	தேவ
5	அலப்பனை வரைந்த படலம்....	285	101	
6	ஞானசிரியனைக் கண்ணுற்ற படலம்	298	82	
7	மாயாபுரிப் படலம்	302	93	
8	நகர்புகு படலம்	314	47	
9	இரக்ஷணிய நவநீதப் படலம்	320	100	
10	சிறைப்படு படலம்..	332	58	1
11	நிதானி கதிகூடு படலம்	342	75	
	நிதான பருவம் கவி		803	1
	4-வது. ஆரணிய பருவம்.			
1	நம்பிக்கை நன்னெறி பிடித்த படலம் ...	351	31	
2	கிறிஸ்தவன் கதிவழி கூடிய படலம் ...	355	80	
3	சுரங்கப் படலம்	365	26	
4	விடாதகண்டப் படலம்	368	175	1
5	ஆனந்த சைலப் படலம்	392	100	
6	விசுவாச விளக்கப் படலம்	404	60	
7	கார்வண்ணப் படலம்	412	31	
8	சோகபூமிப் படலம்	416	90	
9	அறிவீன வர்ச்சிதப் படலம்	427	114	
10	நிலைகேடணுதியா விவரணப் படலம் .. .	442	32	
	ஆரணிய பருவம் கவி		739	
	5-வது. இரக்ஷணிய பருவம்.			
1	தர்மக்ஷேத்திரப் படலம்	447	86	
2	இகபரசந்திப் படலம்..	458	54	
3	சுவர்க்காரோகணப் படலம்	470	110	
	முடிவுரைத் தேவாரம்....	484		
	இரக்ஷணிய பருவம் கவி		250	
	மொத்தம் கவி.		3622	

சில கவிகளுக்கு ஆதாரம்..	487	
அரும்பத அகராதி	495	
பிழை திருத்தம்	513	

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

சிறப்புப் பாயிரம்.

கடவுள் வாழ்த்து

பூதமொ டிந்தங்க ளாய புவனகோ சரங்கட் கெல்லாம்
ஆதியாய் முழுதுஞ் செய்த நாதியா யகண்டா கார
ஜோதியாய் விளங்கி நிற்குந் தூயனைத் தப்பா வாழ்வைக்
காதலாய்ப் பாவி நாளுங் கருத்தினுள் ளிருத்தி வாழ்வாம். 1

ஒன்றிலே மூன்றாய் மூன்று மொன்றதா யுலப்பி லாதாய்
நின்றுல கனைத்துந் தாப நிலையமாக் கிளையி றந்து
நன்றென வுவந்தி ரக்ஷை நல்குமெய்ஞ் ஞானா னந்தக்
குன்றினை யகத்துத் தாங்கிச் சிந்தனை கூடி வாழ்வாம். 2

வேறு.

மூல காரண முதற்பொரு ளெவற்றிற்கு முமைக்
கால மாதியி றிகந்துள வநாதியங் கடவுள்
கோல மாமறை குணிப்பருங் குணங்குறி யமைந்த
சீல நாயகன் றிருவருட் பரவுதுந் தினமே. 3

வேறு

ஆதி மெய்த்திரு வாக்கொளி யாய்வருங்
காதன் மைந்தனைத் தந்து கருணையாற்
பூத லத்துக் கிரக்ஷை புரிந்திய
தாதை பாதந் தலைக்கணி யாக்குவாம். 4

வேறு.

கன்னி பாலனாய்க் காசினி தனிலவ தரித்து
மன்னு ஜீவகோ டிகளெலாம் வானதி மருவத்
தன்னு யிர்ப்பரித் தியாகமுஞ் சிலுவையிற் றந்த
என்னு பாசனு மூர்த்தியை யருச்சித் திடுவாம். 5

வேறு

வானமும் பூமியும் மகிழ்கொண் டோங்கிட
ஞானமு நன்மையு நனிசி றந்திட
ஊனமும் பாவமு மொழியத் தோன்றிய
தீனர க்ஷகன்பதமு சிந்தித் தேத்துவாம். 6

வேறு

சுருதிமொழி யகற்றிகழ்ந்த யஞ்ஞான திமிரமறத்
துரந்தெந்த ஞானமுற
ஒருதனிர க்ஷணியவழித் துணையாகி யடியோமை
யுய்யக் கொண்டு
கருதியற கருமமெலாங் கைகூடப் பெருங்கருணைக்
கடைக்கண் ணோக்குந்
தருதிரியே கத்தொருவ லாளிதிரு வடிக்கமலந்
தலைமேற் கொள்வாம்.

வேறு

பூத்த பாலனரு செய்திருள் பாறிட
வித்த கச்சுடர் வீசி விளங்கிடும்
மெய்த்தி ருச்சபை மெய்த்திருத் தொண்டரைச்
சித்த மீது நிகழ்த்தி வணங்குவாம்

காரணம்

பூவரு மெய்ம்மறைத் துணிபின் பொருட்புறமு
ஜீவர க்ஷணியயாத் திரிகச் செய்பொருளாய்
பாவரு செந்தமிழ்ப் பனுவ லாக்குவான
ஆவலிற் றுணிந்தன னருட் டுணைகொண்டே.

வேறு

என்னையே பாவியரி னிலவுலகில் யாண்டுமிலை
யெனினு நாயேன
தன்னையொரு பொருளாகத் தடுத்தாண்ட கிறிஸ்துயேசு
சாமி செய்ய
பொன்னனைய திருவடிக்குச் செந்தமிழ்ப்பா மாலையொன்று
புனைவா னெண்ணித்
துன்னாத ரக்ஷணிய யாத்திரிக மலைதொடுத்துத்
தொடுக்க லுற்றேன்.

சிறப்புப் பாயிரம்

வழி, எல்லை

வித்தக கிறிஸ்து வேத விழுத்தகு பொருளை யாய்ந்து
நித்திய ஜீவ மார்க்க நிர்ணயம் பிடித்த தேவ
பத்தனும் பணியன் மேனாட் பாவலன் சரித மாக்க
எத்தியந் திகழ்த்தி யுய்த்த தகைமையே தகைமை யாமால் 11

ஆங்கில பாஷைக் கன்றி யவனியிற் பலபா ஷைக்கும்
பாக்கியம் பயந்த தென்ன பாசுரஞ் சமைந்த தாக
மேம்படு யாத்தி ரீக விருத்தக சரிதஞ் சொல்வான
ஊக்கினன் தமிழி லியானு முசிதமாம் பொருளை யுள்ளி. 12

ஒண்டமிழ் வல்லா ராகி ஞாலங்கொண் டிவ்வுலக காதை
எண்டிசை புகழ நிற்கு மிரக்ஷண்ய வேத போதந்
கொண்டபே ராற்ற லாலே கூறுபிர பனுவ லென்றாங்
கெண்டிசை வளாகத் தோங்கித் திகழ்வுறக் கெவனகொ லையம் 13

நுதலியபொருள்

வெற்று நோப்போத காய்ப்புகல விநோதமு மன்று
புற்ற ராவிடா பொருந்தச்செப் பெனக்கவி புனைந்து
சிற்றின பதந்திறந் திருந்திய காதையு மன்று
மற்றி தாத்தும ரக்ஷணை வழங்குமோர் மருந்தாம் 14

நூற்பயன்

தீவினை ஜலதிவீழ்ந் தழியுமா ஜீவரை
வீவிலாக் கதிக்கணா வீடு சேர்க்குமோர்
தாவரும் புணையிதத் தனி மரக்கலம்
ஜீவ ரக்ஷணியயாத் திரிகந் தோமிலே 15

யாப்பு

முந்திய கொத்தமை நுகர்ந்திடு மொட்டையின் மூர்க்க
கருவ முதிய பாழ்ங்கதை கற்றுநாட் கழிப்பார்
புதிய தேனுக ரளியெனப் புனிதா யாத்திரிகம்
மதிநல் லறந்தரு மமிழ்தெனப் புசித்துள மகிழ்வார். 16

சிறப்புப் பாயிரம் முற்றிற்று

பதிகம்.

கண்ணியர க்ஷணியயாத் திரிக மென்னக்
கழறுகின்ற காவியத்தின் பொருள டக்கம்
நண்ணியதன் வரலாறு மெய்யு ணர்ச்சி
நலத்தகுரு தரிசனமா பரம ராஜ்யம்

புண்ணியவேத நியல்சிருஷ்டி ராஜ துரோகம்
பூர்வவழி சுவிசேஷ புனித யாத்திரம்
எண்ணியரு ணெறிபிடித்த வெருட பிரகதை
யிலௌகிக கடைதிறப்பு மறைவி ளக்கம். 1

அருந்தசுவைமிகு இயபேறு குயிறு ணாத்த
லபாநகவியல புஷ்கரிணி யுபாதி யோகாசல்
விருமபுரபடா ஷணாபிரக்ஷை விநோத மாய
விசிராந்தி காட்சிவன பழிப்பன் றேலவி
பெருங்குமா னைசகுழல நிதானி நட்பு
நெறியிலலா பண்வணாதல் குருவைவ நோதல்
மருங்குமா யாககரி நகருட் போதல்
மானைபா க்ஷணைவகுத்தலை சிறைககுள் ளாதல். 2

நபறவனி தானிகநி னனைய பிரகைக
நல்வழியோ தியனபீடசி பொறசு ராஙகம
செற்றுமுறு விடாதநணடய சிறையா னதகய
சிகரிவிக வாசவியல் திமிர வெண்ணன
நூறறமிகு சோகநில மறிவீ னறகுக
கமபுறை நிலேசேடன் றரும ஜேஷ்தாய
முறமுமிக பாசநதி சுவாக்கய பேறு
முறைவையபா நிகழ்படல நாற்பத தேழே. 3

பதிகம் முற்றிற்று.

முதலாவது ஆதிபருவம்.

வாலாற்றுப் படலம்.

உலகம யாவும் புரந்தரு ளுன்னதா
அலகில ஜோதி யருட்கட லாரணத
திலகு மெய்த்திரி யேகா பதத்துணை
குலவி யெனனெஞ் சிடங்குடி கொண்டவே 1

மைக்க டற்புவிக் கெத்துணை வான்கதிர்
தநக தத்துணைச சால்புடைத் துததம
மெயக கிறிஸ்தவ வேதியா தாஙகுழீஇத
தொக்க தாயமெய்த தூய திருசசபை 2

மலையுற் றோங்கு கடாரினிவ் வையகத்
தலையுற் றுன்ம விராக்ஷை தயங்கிடக்
கலையுற் றோங்கு கதிர்மதி யிற்றனை
நிலையுற் றோங்கிய பெற்றி நிலாவுமே. 3

சென்னி தேவ குமாரன் திருச்சபை
மின்னி லைதிருத் தொண்டரெல் லாம்புடை
துன்ன வாப்பரி சுத்த வயிக்கியம்
மன்னி நின்று வளர்க்குந் தருமமே. 4

வேறு

சத்தி யத்தரு பம் பாறை நயவுகணை றெட்டும்
சித்த சுத்திமெய்ப் பத்தியென் றித்தகு சீல
வித்த கத்திமு சாதுக்க ஞானரொடும் விரதால
இத்த ராதல முளதில செனியில தாயால 5

பண்டி கோவையுங் குடும்பமும் நல்லபுகப் பாவை
பண்ட லத்தைவாய் மடித்தே மயலுறு ஏமாற்ற
கண்டு கேட்டறிந் தின்னமு முயவழி கருதித்
தொண்டு பட்டடா ருலகரி னெனகொலோ துணிவே. 6

இனைய தன்மைய சாதுசங் கத்தருக் கென்றும்
முனைவ னீந்தருள் கருதியே முத்திசா தனமாம்
அனைய நால்வழிப் படாதலே யான்மரக் ஷணிய
நினைவு கொண்டுள சிந்தையாத் திரைசெயு நீர்மை. 7

ஆப விக்கரு சிந்தையாத் திரைபெரி தாற்றி
நாயகன் கிறிஸ் தியேசுவுக் கன்புசெய் நண்பன்
தூய ஜீவிய நடைகடைப் பிடித்தவோர் சுகிர்தன்
மாயி ருமபுவி மயக்கறு மாணபுடை ஞானி. 8

எமபி ரான்றிருச் சித்தமே யெனதுபாக் கியமென
றுமபா நாயகன பணிபுரிந் தொழுகுமவ் வரவோன
இமப ரோர்சிறை யிருந்துழி யோககித்த திரையில
தமபி ரானருள சமைத்தது தரிசன மொன்றை. 9

தன்ன சத்துளே தோன்றிய தரிசனத் தரணி
மனனு யிர்க்கிர க்ஷணைவழி மாபினே வகுக்கும்
என்ன வுன்னித்தன் னினைத்தருக் கெழுதுபா கரமாப்
பனனு வேன்வெளிப் படையிலென் றாக்கினன் பகர்வான் 10

வரலாற்றுப் படலம் முற்றிற்று.

மெய்யுணர்ச்சிப் படலம்.

வஞ்சமே பயில் ப்ரபஞ்ச வனத்திலே நெடுநா ளாகச்
சஞ்சரித் திடும்போ தாண்டோர் தடமலைச் சாரல் வைகி
நெஞ்சுளே நிமலன் பாத நிறுவித்த நிரிகளுங் காலை
விஞ்சியோர் கனவு கண்ட விதந்தனைப் பகரு வேனே. 1

வண்டினம் பயிலச் செய்ய மலர்முகை யவிழ்ந்து செந்தேன்
ஒண்டுளி பிலிற்றி யெங்கு முறுமணங் கமழ வோங்குந்
தண்டலைப் பரப்பி னூடே தனித்தொரு மனித னிற்கக்
கண்டனன் கனவி னன்றே னிலையிது கழறுங் காலை. 2

வாடிய முகத்தன் சென்னி வணக்கியோன் மலங்கி வார்நீர்
ஓடிய விழியன் கந்தை யுடையினன் னொருங்கு பாவங்
கூடிய சும்மை தாங்கிக் கூனுறு முதுகன் பல்கால்
வீடிய னெறியை நாடும் விருப்பினன் வெருண்ட நெஞ்சன். 3

கையுறு புத்த கத்தைக் கருத்துற விரித்து நோக்கி
மெய்யுற நடுங்கி விம்மி வேதனை பொறுக்க லாற்றா
தையகோ வையகோ வென் றலறிநெட் டுயிர்த்தி யாது
செய்யுறு கரும மென்று நினைத்துநின் றயரு நீரான் 4

இருதலைக் கொள்ளி யுற்ற வெறும்பென வேகு மாக்கம
ஒருதலை யானுங் காணா துணங்கியோ னுலவை யுற்ற
சருகெனச் சுழல்வன் யாண்டுந் தரிக்கிலன் மேலுங் கீழுங்
கருதிநோக் கிடுவ னுள்ளங் கசந்தழு திடுவன் மன்றே. 5

எங்கிவ னிவ்வா றாக விருந்துயக் கிறுதி காணான்
ஆங்கொரு நெறியைக் கூடி யடவிநீத் தகத்தை யண்மித்
தாங்கரி தாகி நின்ற தற்பரி பவங்க ளெல்லாம்
பூங்குழன் மனைமக் காக்குப் புகன்றிடா துளத்துக் காத்தான். 6

அயலுறு நிழலைப் போக்க லாவதோ வகத்து ளோங்கி
உயவொரு புகலின் றென்று முறுத்திநின் றுடற்று கின்ற
துயர்பிற ரறியா வண்ணந் துடைத்திட முயன்றான் வாளா
வியனகத் தியன்மு கத்து விளங்குமென் றுணரான் போலும். 7

விள்ளரும் ஜீவ சாக்ஷி விளைத்திடு முபாதிச் சும்மை
தள்ளரு நீர்மைத் தாகச் சமழ்த்தலாற் பரிந்தில் லாளை
எள்ளரு மகாரைக் கூவி யினிதரு கிருத்தி யென்றன்
உள்ளுயி ரனையீ ருற்ற தொன்றியா னுரைக்கக் கேண்மின். 8

பரிபவ மொருங்கு கூடித திரண்டவோா பாரச சும்மை
வெரிநுற்இ யமிழ்தத வாற்றேன் மிகமெலிந தயாநதேன் மேலும
எரிதரு தேவ கோப விருங்கனன் மாரி பெயது
விரிதிரை யுலகும யாழும வெநதழிந தொழிவே மனறே. 9

இநதிற நிகழு மென்றற் கெட்டுணை யைய மில்லை
எத்திறந தபபி யுய்து மென்பது மறியே மின்னே
நித்திய ஜீவ மாககக நெறியறிந தோடே மாயிற
சததிய நாகத நீயிற சாவது சரத மாதோ. 10

ாசனா கோபத் தாலே யெரிநதுநீ றுரு மிநத
நாசதே சததை விடடு நடபபதே கரும மனறேல
மோசமவர் தடையும பின்னா முயலவது விருதா வென்று
பேசினுன பலகாற் றனனைப பிணிததபே ரன்பி னாலே. 11

இன்னண நிகழும் வேலை பினததவா பலருங கூடி
என்னவோ பிதத மேலிட் டிவையெலாம பிதற்று கின்றாய்
உன்னரு தலைாயத தினனே யுறஙகுதி புலரி தோன்று
முன்னரே சுகமுண் டாகு மென்றின மொழிந்து போனா. 12

என்னுறு வருததந தோா திகழ்ந்துளா யாடு கின்ற
இன்னாபுன் மதிதா னென்னென் றிரங்கிநித திரைசற் றின்றிப
பன்னருந துயா முற்றன பகலினும மதின மடங்காக
கன்னலோ ருகம தாகக் கழிநதன வவற்குக கங்குல். 13

கனையிருட் பிழமபை நூறிக கதிரவன் குணபாற் றோன்ற
வினைசுமந் தலறி யுள்ள மெலியுமாத துமவி சாரி
மனைவயிற் குறுகி யுயயு மதியிலா நிருவி சாரா
அனையவ னுத்ம சோக மதிகரித ததனைக் கண்டார். 14

கண்டன ருண்மை தோார் கவல்கின்று ரலலா வேரி
உண்டுவா யுழறு வாரபோ லுணாவின்றி யுளைகக லுற்ற
மிண்டருக் கிரங்கி நேரு மெய்மமையைத தெரித்தல் நனறென்
றண்டர்நா யகனை யுள்ளி யாததும விசாரி சொல்வான். 15

திருவருண் மலிந்து செங்கோல் செலுத்தியிச சகத்தை முற்றும்
ஒருகுடை நிழற்கீ ழாக்கி யுவந்துகாத் தளிக்கும் வேந்தன்
மருவுதங் குடைநி ழற்கீழ் வாழுமன னுயிர்கட் கெல்லாம்
தருபிர மாணம படததாங் தனித்தனி சாற்றக் கேண்மின். 16

நம்மையே வணங்கல் வேண்டு நமக்கிணை யாக வேறோ
பொம்மையைப் புனைந்து தாழ்ந்து போற்றிடா திருங்கள் வீடு
நம்மது நாமஞ் செபபி ஞசமே வருநதப பாது
செம்மைசே ரோய்வு நாளைச சிநதையாற் றூய்மை செய்மின்.

நலதசொடு தந்தை தாயை நனியுப சரித்தல நன்றும்
கொலைத்திறந தூரிசசை கீசங களவுபொய்க கூற்றென் றுய
புலைத்தொழில் புரிய லாகா புறததவன் பொருளயா தொன்னை,
அலைத்தப கரிகக வெணணு மாசையை யடாததல வேண்டும.

என்றிவை சிலையிற றீட்டி யெமமஞோ காததது நல்கி
நனறுகீ ரடைய வேணடி னயநதநட டியுமிப பததில
ஒனறுமீ றிடினு மநதோ வொருநகுதீச சிறைக்குள ளாவீர
இன்றுமீட் பென்று சொன்ஞ ரிறையவன் யானுங கேட்டேன்.

புவனமன் னுயிாக ளிந்தப் பொதுவிதிப பிரமா ணத்தை
அவமதித தொழுகுங காலை யவரவ ரகததது வாழுந
தவலரும் ஜீவ சாக்ஷி தடுபபனத தடையை மீறிற்
குவலயா திபனுக கெலலாங கூறிமுன னிற்பன் மாதோ.

ஆதலாற் பரம ராஜ னருடச விதிகைக் கொண்டு
மேதகு ஜீவ சாக்ஷி விரோதமின றாக வொமபித
தீதொரீஇ நனமை செய்து செமமுறை திறமப வின்றிக்
கோதறு நெறியி னிறறல குடிகடங் கடமை யாமால்.

நாமு நாம வசிக்கு மிநத நாசதே சத்து ளாருட
கோமுறை வழுவாத தூய கொறறவன் றனைபபோற் றுமல்
தீமுறை துணிநது செய்யு ஜெகபபுலை யனுககாட பட்டுச்
சாமுறை துணிந்து நினறு சருவசண டாள ராஞோம.

நீணிலத் தவாந கைக்க நினைபபினறி யிறைவன் பேணா
வீணிலே யுழறி யந்தோ வீணாற்குள் வீண ரானோம்
மாணுறு மோயவு நாளை மறியாது மதியுங் கெட்டோம
பேணிஞே மிலைப்பெற் றோரைப் பேயாிற பேயர் யாமே.

நன்மைசெய் தோமு மில்லை நன்மைசெய் வதற்குத் தக்க
தனமையு நமககு ளிலலை சார்வதா நன்றி கெட்ட
புன்மையுங் களவுஞ சூதும் பொறாமையுமப புரட்டும் பொய்யு
வன்மமுமீ பனையு முளளே மறதொழில் பயின்று வாழ்வோம்.

நம்பா மாக வைத்த நலனுறு பொருளைப் பேணி
இம்பரு தியஞ்செய் யாம லிருநிலம் புதைத்து வைத்தேம்
அம்பர லோக ராஜ னனுகிரங் கணக்கை யாயில
வம்பரில வம்ப ரென்று மாதண்டம் விதிப்ப ரன்றோ. 25

அச்சுத னாய வேந்த னருளினா லுபக ரிக்கும்
உச்சித மான வாழ்வை யுவக்கிலே மூலாநந்த வென்னை
நச்சியிங் குழலு நாய்போ லலமிலா நாச தேசக்
குச்சித வாழ்வை நச்சிக் கொண்டலை கின்றேம் யாமே. 26

வென்றிசே ராசன் றந்த விதிவிலக் கெவையு மீறிக்
கன்றிய மனத்த ராகிக் காமியச் சுவையை நாடிச்
சென்றனங் கடந்து கூறும் ஜீவசா க்ஷியையுந் தேய்த்துக்
கொன்றுளே யடக்கி வைத்தேங் கொடுமையிங் கிதில்வே றுண்டோ. 27

மருங்கெரி கதுவத் தூங்கு மாசுண முணரா தாங்கு
நெருங்கிய வாசன சீற்ற நெருப்பினு ஞாச தேசம்
ஒருங்கவிந் தொழியுங் கால முற்றதை யுணரே மாகி
நருங்குடற் போக மொன்றே நச்சிநாட் கழித்தல் நன்றோ. 28

நந்துநான் யாரே னிங்கு நாடினே னலமே நல்கி
இந்தமட் டெனைப்பு ரந்தாற் கென்கடன் யாவென் செய்தேன்
வந்திடுங் கதியென் னென்று மாவிசா ரணைசெய் யாது
சிந்தையற் றுழலு மாந்தர் ஜென்மமும் ஜென்ம மாமோ. 29

காட்சியாற் கருத்தாற் காணுங் காசினிப் பொருள்கள் யாவ
தாட்சியற் றவாக்குச் சொந்த மாயகா ரணமே தம்மான்
மாட்சிசால் குணமெவ் வாறு வந்திடுங் கதியென் னென்று
சூழ்ச்சியற் றிருக்கு மாந்தர் சுமையன்றோ நிலத்துக் கம்மா. 30

தன்னைத்தன் னிலையை மேலாந் தலைவனை யவன்சித் தத்தை
முன்னைத்தா னறிந்து பின்னா முறையறிந் தொழுகல் வேண்டும்
பின்னைத்தா னறிது மென்றல் பெரும்பிழை பெரிது மோசம்
என்னத்தான் கவலு கின்றேன் யாதுநீ கவலு கில்லீர். 31

வித்தக வாசன் றந்த விளம்பரத் தொனிகேட் டின்னும்
இத்தலத் திருந்து நாச மெய்துத லினிதன் றென்று
சுத்தசத் தியமு மக்குச் சொலலிவற் புறுத்து மென்னைப்
பித்தனென் றிகழ்கின் றீர்நும் பேதைமை பெரிது மாதோ. 32

இழவுவந் திடுமென் றேங்கி யீனமப திருபா னுண்டு
கிழமுனி பகர்ந்த நீதி கேட்டுணா ராத மூடப்
பழவுல கத்தை மேனாட பயோததிப பாபபு மேலிட்
டழவழ வமிழ்த்திக கொன்ற வறபுத மறிகி லீரோ.

தீதோடு நின்றீ ரின்னே திருமபுமின வேநதன சீற்றம்
போதோடிங் கெழுமபு மெனற புங்கவ னுரையைத் தள்ளி
வாதாடு மூடா பொன்ற வயஙகனன மாரி சிந்திச
சோதோமைச சுடுகா டாககித தொலைத்தமை தோன்று தென்னே

அடல்கெழு மிறைசிற் றததா லகோரவா னைதகளை யும்பிப்
படருறீஇ யெகிபது நாடு பட்டபா டுணரீா கொலலோ
மிடலுடைய பாரவோன ருனுரு சேனையும வினாநது கிட்டிச்
கடலிடைக குளிதத மாற்றங கதையெனக கருதி னீரோ.

வருமுன்னர்க் காவா தாரக்கு வாழ்க்கைநயெத் துணைய வேனு
எரிமுன்ன ருற்ற வைததூ றெனககெடு மெனப ரினனல்
பொருமுன்னா விலகி யோடிய புகலிட மாய கோமான்
திருமுனன ரடையாி னிதய ஜீவனை யடைதல திண்ணம்.

ரண்டுநா னுரைதத மாற்றம் யாவுமிப புதக ததத
தாண்டகை யருளி னுலே யடுததென் காதரு முன்னம்
காண்டகு மிதனை நீவிா கருததுற வாசித துயமின
வேண்டுமேற் றருவல் ராஜ விளம்பரம வெறுததி டாதீா.

ஆவது கருது வீரே லனைககண முறாதா முாது
தீவர விருந்த நாச தேசததை யொருவி யின்னே
ஜீவனே யென்று கூவித தீவரித் தோடல வேண்டும
சாவது துணிநதீ ராயிற றஙகுமித தேயத தென்றுன.

இந்தவா றுரைத்த வெல்லா மிருஞ்சிலை மீது தாககும்
பந்தென லாய தன்றிப் பாமரா பழுது மல்குஞ்
சிந்தையு ணிலையா தாகச சினநதவ மதிக்க லுறறூர்
பந்தமே கொளுததி னுலும பயனுண்டோ குருடாக் கமமா.

என்னைப்போற் பரம ஞானி யிலலையென் றெமை யிகழ்ந்த
உன்னைப்போற் பிதத னிநத வுலகத்தி லில்லை யென்பாா
பொன்னைத்தான் மாத னைத்தான் பூவைத்தான் புறக்க ணிதத
பின்னைத்தா னெய்து மின்பம் பிறிதுண்டோ பேசு கென்பாா.

பதறிவாய் குழறி நீசொல் பழங்கதை தனைமுன் சில்லோர்
கதறினா தெருக்க டோறுங் கதித்தெழுந் துருத்தி யாங்கள்
சிதறிட வடித்தோ மெனபார செவிகொடா திவன்வீண் பேச்சை
உதறிவிட் டேகு வோநம முறையுளை நாடி யென்பார். 41

ஜீவசா க்ஷியைக் கொன்று சேமித்தோ மென்று நமமேல
தாவரும் பழியைச சாட்டித தனைசசுத்த னாகக் காட்டும
பாவகா ரியைபபோல் யாரே பாதக ரெனபார மேலைத
தீவரும வருமென் றெமமைத திகைபபிபபா னிவனே வென்பார். 42

சேய்கொண்ட மனையா ளுறற சிநேகனை வெறுப்பா னேதோ
பேயகொண்டா னென்ப் ரேது பிறிதிலை பித்த மிக்கு
நோய்கொண்ட கோல மெனபார நுனித்திடு மதியற றினன
வாயகொண்ட மட்டும பேசி வாயடி யடித்தா ரனனே. 43

கணணிணை கலுழி காலக் கணவனுக குளம ருடசி
நண்ணிய தினியென செய்கோ நானெனக கவனறு ணைந்தாள்
நுண்ணறி வுடைய ரோர நூலொடு பழகித தோரப
பெண்ணறி வெனப தெலலாம பேதைமை யுடைத்தா மன்றே. 44

பொற்றொடி யினையு மாறும புறக்கணித தகநதை பேசி
உறறவ ரிகழ்நத வாறு முணாநதவாத துமவி சாரி
எற்றிவா தனமை யநதோ வெனனினிச செய்வ லென்று
சறறுநின றேகாந தத்திற றமபிரான றிருமுன் கிடடி. 45,

சருவலோ கத்தை யாளுந தயாபரா தமியேற் சூழ்நத
நிருவிசா ரிகளசன் மாககு நெறியறி யாது செய்யும
பொருவரும் பிழைக ளெலலாம பொறுத்தருள புரியுந தூய
திருவுள மிரங்கி யென்று ஜெபித்தனன சிநதை யொன்றி. 46

அறங்கிளர் பரலோ கத்துக் கரசனைப பரவிப போந்து
புறங்கிளர வெளியு லாவிப புத்தகச சுருளை நாடி
இறங்கிய முகத்த னாகி யென்செய்கே னிரக்ஷக கென்று
கறங்கெனச சுழலு நெஞ்சன கவனறனன் கலக்க முறறான். 47

தேசநா சத்தை யெண்ணித திகிற்படும் பிணித்து நின்ற
பாசவெவ வினையின் மிகக பாரத்தா லழுநதும யாரே
நீசனே னுய்யு மாறு நெறிதெரித திடுவ ரெனனும்
மாசறு முயிரைக் கூவி வாய்திறந் தரற்று மாதோ. 48

மெய்யுணர்ச்சிப படலம் முற்றிற்று

குருதரிசனப் படலம்.

வித்தக வாததும விசாரி யிவ்வணம்
தததுற லடைநதுயிா தன்னை நாடியிங்
கெய்ததிடு முடலென வினைநது சிலபகல்
மததரிற கழிததன னுண்டொா வைகலவாய்.

தண்ணளி தயங்கிய முகததுத் தாமரைக்
கண்ணிணை மலகிய கருணை காட்டிட
உண்ணிறை யனபுமிக கொழுகிற றென்னவே
வண்ணவான் மொழிச்சுவை யமிாது வார்நதுக.

எண்ணருந் துயர்கெலா மிறுதி காட்டுமெய்ப்
புண்ணிய முருககொடு பொலிநதி லஙகிய
வணணமென றுணாவுளார் மனங்க ளிபபுற
நணணின னிருஞசுவி சேஷ நாமததன.

உருகிமெய் விசாரியை யுற்று நோக்கிநின்
றருகணைந தியாரைநீ யவலிக கிறறனை
பெருகுமித துயருனக குற்ற பெறறியென்
திருகலில சிநதையாய் செபபு கெனறனன்.

ஐயகேள் நாசதே சத்த னுங்கமா
வெய்யரில வெயயனயான வெகுளித் தீவிழுந்
தொய்யென விவணொலா மொருங்க விநதபின்
மெய்யுற வருநடுத தீரவை வேநதனுல.

ஆயிடைக் கருணைவேந் தாணை மீறிய
தீயரைத் தீசசிறைப் படுததல் திணணமென்
றேயுமிச சுருதிநா வியம்பு கின்றதை
ஆயவித துயாககட லமிழ்ந்தி னேனரோ.

நன்றிகொன் றிறைவனை மறந்து நாடொறும்
புன்றொழில புரிநதுவீண் பொழுது போக்கிய
வன்றலைப் புலையனேன் மருவு தண்டனைக்
கின்றுநின் றிரங்குவ தியாவ தாஙகொலோ.

சாகவு மனமிலைத் தண்டனைக் கெதிர்
போகவுந் துணிவிலைப புறத்து ளாரைப்போல்
ஏகவும புகலிலை யீடு செய்யவோர்
பாகமும் பலமிலைப் பதைக்கின் றேனென்றான்.

அஞ்சுவி சேஷநீ யறைந்த யாவையும்
வஞ்சமின றுண்மையே மருவு மிமமையில்
எஞ்சுறு வேதனை யிவையதல கண்டுமேன
அஞ்சுதி சாவதற் கமைதி கூறெனு. 9

ஜென்மநாட் டொடங்கியான் செய்த தீவினை
எனமுது குணுக்குற விறுத்ததாற் புலைக
கனமிகள குழுமுதிக கடறகி டங்கிடை
அமமையி லமிழததுமென றஞ்சு கினறனன். 10

பலகலை கற்றுணா பரம யோகியிவ்
வுலகமன் னவரெமை பொறுததற கஞ்சுதும்
நிலவுல கியாவையு நிறுதத நீதமன
அலகறு தண்டனைக கஞ்சிடேங கொலோ. 11

இனையசிந தனையென திதயத தூன்றலால்
வனைபொலன கழலினுய் வருநது வேமெனன
அனையவை யறிநதந்த தவாககு நனமையே
நினைசுவி சேஷனு நிகழ்ததது வானரோ. 12

நன்றுநன் றுன்னிலை நாச தேசதது
நின்றுநின றிததுணை தாழ்தத னீதியோ
பொனறிடா வருமுனம புகலி டமபெறச்
செனறிடா திவவுழல சிநதை யெனனென்றுன. 13

உய்வழி யிதுவிதென் றுழறும பல்வழி
பொய்வழி யவவழி போகுவே னலன
தெய்வநா யகனறிரு நகாககுச செலவழி
எவவழி யவவழி யினனுந தோகிலேன. 14

ஆதியான் றிருநக ரடுக்கும் ஜீவநற்
பாதைநீ யறிதியேற பகாதி யாலென
வேதியர் குரவனை வினவி னுனவன
ஓதுவல கேட்டியென் றுரைததன் மேயினுன். 15

குருதரிசனப் படலம் முற்றிற்று.

பரமராஜ்யப் படலம்.

திருநாட்டுச் சிறப்பு

உன்னத பரலோ கத்தி லொருதனிச் செங்கோ லோச்சி
மன்னர சாட்சி செய்யு மகத்துவ கடவுள் வேந்தன்
பன்னரும் புனித நீதி பரமகா ருணியம் பூத்த
சன்னிதி மகிமைச் செல்வந் தழைப்பது திருநா டென்றும்.

அருண்முகில் கிளம்பி யன்பி ஞர்கலி யமுத மொண்டு
திருமலி தருர க்ஷண்ய திவ்விய சிகரி போர்த்துப்
பொருவருங் கருணை மாரி பொழிந்தபுண் ணியமா நீத்தம்
ஒருமுக மாகி ஜீவ கங்கையா யுலாய தன்றே.

சேணுற நிவந்த மேருச் சிகரிநின் றிழிந்து மண்ணோர்
காணரும் புனித ஜீவ கற்பக மலரை யேந்தி
மாணுறு பரம ஞான மணியணிக் குவைவ ரன்றி
நீணிலஞ் செழிப்புற் றுய்ய நீத்தமாய்ப் பரந்த மாதோ.

முத்தலைச் சிகரி நின்று முளைத்தவிச் சீவ கங்கை
வித்தக விமல ஞான போனகம் விளைவித் தூட்டிப்
பித்தளை யுலகைத் தூய்மைப் பிறங்குபொன் னுலக மாக்கி
உத்தமந் திகழ்தருஞ் சீர்சா லொழுக்குடைத் தின்று மென்று

ஒருநெறித் தாகித் தூய்தா யுளனுறத் தெளிந்து பாவத்
தருவன முறித்துச் சாடித் தருமச்செஞ் சாலி நீடப்
பெருவளம் படுத்து நித்ய பேரின்ப ஜலதி கூடும்
திருவுடைத் தாத லாலித் தீர்த்திகை சுருதி போலும்.

தண்ணளி மருவி யான்ம தாரகத் துருவம் வாய்ந்து
விண்ணிழி புதுமை காட்டி விதிவாம் பொழுக்கம் பூண்டு
கண்ணகன் ஞால முய்யக் கனிந்துயி ரளித்துக் காத்துப்
புண்ணியன் கிருபை யேயாய்ப் பொலிந்தது ஜீவ வாரி.

பாணிட ஜீவ தோட மலினத்தைக் கழுவித் தூய
போனக மாகித் தாகம் போக்குபா னமுமா யென்றும்
ஞானஜீ வனைய ளாத்து நற்கதிப் பயனறந் துய்க்கும்
மாநுவேல் குருதி போலு மானத ஜீவ கங்கை.

வீற்றுவீற் றுகிச் சென்றை வகைநில வேறு பாட்டை
மாற்றினன் மாந்த வைப்பா வளம்படுத் தறத்தை யோம்பி
ஏற்றமுந் தாழ்வு மின்றி யெங்குமோர் சமமா யீண்டும்
ஆற்றல்சீர் கடவுள் வேந்த ஞாணையைப் பொருவும் வாரி.

அற்புத ஜீவ கங்கை யாற்றிலே யகண்ட வானத்
தற்பவித் தூழி யூழி யுலவிநின் றொடுங்கித் தோன்றும்
பற்பல பேத மாய பகிரண்ட கோடி யெல்லாம்
பொற்புற மிதப்ப வேயாம் புற்புதச் சாலம் போன்றே. 9

நிறைவளம் படுக்குந் தூய நித்திய ஜீவ கங்கை
துறைதொறும் பிரிந்து போந்து தொடுகுள மடுத்த டாகம்
குறைவற நிரப்பி யுண்மை குலவுநீண் மருத வைப்பின்
கறைதுடைத் திதய மெனனுங் கழனிபுக் களைந்த தன்றே. 10

நீர்வளங் கண்டு கோமா னில்வளம் படுக்கு மாக்கள்
ஏர்வளம் பெறத்தி ருத்தி யிறைவனை வழுத்தி யேத்திச்
சீர்வளர் தருநல் வித்துத் தெளித்துநீர் பாய்ச்சி நாளும்
பார்வளம் பெறச்செ ழுஞ்சாலிப் பயிர்வளம் படுப்பா ரன்றே. 11

இருவகைப் பவத்து றோங்கி யிருண்டபே ரடவி முற்றும்
கருவறச் சுருதி யென்னுங் கட்கங்கொண் டெறிந்து போக்கித்
திருவளர் புனித நிதய ஜீவநீர்க் காலகொண் டுயத்துப்
பொருவரு மருத வைப்பாப் புதுவலப் பண்ப டுத்து வாரும். 12

ஏர்விசு வாச மாக வெருத்தவா வூக்க மாகச்
சோறுகங் கடப்பா டாகச் செறிவடஞ் சிந்தை யாகக்
கூர்நுதிக் கொழுவெம் பெம்மான் றிருமொழிக் கூற தாகப்
பாரற வுழுது செய்கா லாக்கிமெய்ப் பணிசெய் வாரும். 13

குளங்களை பேணி ஜீவ நீர்குறிக் கொண்டுய்ப் பாரும்
வளங்கெழு மருத வைப்பா வரநிலந் திருத்து வாரும்
விளங்குவித் தொளிரக் கண்டு மேலுற வளாக்கின் றாரும்
இளங்களை கட்டு நீகால யாத்தினி தோம்பு வாரும். 14

பழநறை பருகிச் சிந்தை பரவச ராகிச் செய்ய
மழகளி றனைய மள்ளர் வரன்முறை சுருதி கூட்டிக்
கொழுநிழல் வைகிக் கோமான் குணங்குறி விதந்து பேசி
எழுமிடற் றிசையிற் பாடி யிதயநெக் குருகு வாரும். 15

மேவருந் திருநா டெங்கும் வித்தக வுழவர் வேலை
ஓவற விசுவா சத்தி ஞெண்கருப் பொதிந்து முற்றிக்
காவல னருளால் ஜீவ மணிக்கதிர் கஞலி யீன்று
தாவில்பே ரின்ப போகம் விளைப்பது தருமச் சாலி. 16

எண்படு மிதய மென்னுஞ் செறுவிடை யுபலவி ராவாய்ப்
பண்படுத் தூன்று சத்யப் பைங்கழைக் கரும்பு பலகிக்
கண்படைத் தோங்கி யுய்த்த நறுஞ்சுவை கனிந்த பாகின்
விண்படு போகந் துய்ப்பரா வேதியா குழுக்கண மாதோ.

வீறுகொள் மதுரச் செந்தேன் விளைக்குமுந் திரிகை வாய்ந்த
தாறுகள் பிதிர்ந்து சிந்தத் தலைத்தலை பெருகி யோடுந்
தேறல்புக் களைத லாலே தெளித்தசித் திரபூம் பண்ணை
நாறுகள் குலவி யோங்கி வளாவுறு நலத்த நாளும்.

புண்ணிய நதிதீ ரத்துப் பொருவரு மருத வைப்பில்
நண்ணிய பயிரவ ருக்கந் தருக்குலம் பிறவு நலக்கும்
எண்ணரும் பயனை யீட்டி யிறைவனைப் பரவித் துய்த்தாக
கண்ணகன் றிருநா டெங்குங் கடிவிழாக் கொள்ளு மன்றே.

ஜீவநீர்த் தடங்க டோறுஞ் செழும்புனல் குடைவோ ரீட்டம்
தாவருங் கழனி தோறுந் தருமசெஞ் சாலி யீட்டம்
பூவலர் பொய்கை தோறும் புதுப்பத்த திவலை யீட்டம்
மீவரு மெழிலி தோறும் வேந்தனோ கருணை யீட்டம்.

வேறு.

முத்தி நாட்டெழின் முயங்கக் காட்டலில்
நித்ய ஜீவநீ நிலைய கன்றிடா
துத்த மக்குலத் தோத்திரக் குழாம்
பத்தி செய்தவப் பள்ளி போலுமால்.

மாக மீதுநேர் கருணை மாரிபெய்
மேகங் கண்டுகண் டுவந்து வித்தகத்
தோகை மாமயி லகவுஞ் சூழலவாய்
நாக மாயுமே நாக மாயுமே.

ஆதபன்கதி ரலருங் காலையில்
மாதர் வாண்முக வாரி சங்களும்
சீத வாவியின் செய்ய பங்கயப்
போத லாந்திடும் போத லாந்திடும்.

இன்ன லுற்றவர்க் கிரங்கி யாண்டுமெய்
நன்னர் வாசக நவிற்றி யாதரித்
துன்ன ருங்குணத் துதவி செய்திடும்
அந்த லாரெலா மந்த லார்களே.

மாரி சங்களை மாத வததரும
நாரி சங்கமு நண்ணி யங்கிரு
பாரி சங்களும படியுங் கான்முக
வாரி சங்குலாம வாரி சங்கமே. 25

மரும லிந்தபூம் பொழிலின மைந்தாதாம
திரும லிந்தமங் கையாசி ருரொடும்
நிரும லாதிபன் பணிசெய் நிததிய
கருமஞ் சாலுமே கருமஞ் சாலுமே. 26

மூசு பைமபுயன் முயஙகு சோலைவாய
ஆசி யமபனி யலருந தண்டலை
காசில் ஜீவபுஷ் கரிணி யாடுவாா
தேசு மல்கெழிற் றேசங் கூடுவார். 27

துன்று காவகச சூழ லெஙகணும
மன்ற லாாந்ததண் மலர்பபொ தும்பரும
தெனறல வநதுவங் துலவுஞ செவ்வியாற்
பொன்று வாரொலா மடைவர் புத்துயிா. 28

நாட ருந்திரு நாட்டு வைபவம்
ஊட றிந்தறி தும்ப ரின்னிசை
பாடு வாரமுழு துணரற் பாலரோ
வாடு மானிடம் வகுப்ப தெஙஙனம். 29

ஸ்ரீநகரச் சிறப்பு

நித்தியமாய்ப் பூரணமாய் நின்மலமா யானந்த
நிலையமாகிச
சத்தியஞா னந்தருமங் தயைசாந்தம் பரிசுத்தஞ்
சாவசக்தி
இத்தகைய வனந்தகலி யாணகுணத் திறைமகிமை
யிலங்குநதானம்
முத்திநக ரெனத்திகழ்த்தி முதியதிரு வருட்சுருதி
மொழியுமன்றே. 30

வாக்குமன மெட்டாத பரமசுகா னந்தபத
மகத்துவததின்
ஆக்கமெடுத் துரைப்பவரா ரறிபவரா ராருமில
ராயபோழ்துங்

காக்கைமனை பிறையென்று காட்டுதல்போ லருள்வேத
காட்டுங்கூற்றை
மீக்கிளரு மாசையினு லொருசேரத் திரட்டியிங்கு
விளம்புகின்றும.

முத்திநகா பரமபதந திருநாடு திருநகர
மோக்ஷம்வீடு
நித்தியவா னநதபத நித்தியஜீ வககழுக
நிகிலமூலம்
உத்தமமங் களஸ்தான முன்னதமண் டலமபரமா
காயதநுச்சி
சத்யமன்றம புனிதமன்றம் தேவால யம்பரம
சநநிதானம.

உச்சிதபட் டணம்பதவி யூரதககதி பொன்னகர
மும்பர்நாடு
சச்சிதா னந்தபுரி தருமபுரி யடைக்கலப்பட்
டணஞ்சாமப்ராஜயம
முச்சிகரி திகழ்சீயோன் முதுகுன்ற முமமூரச
மூழங்குமுன்றில
அச்சுதவேந தரசிருக்கை திருக்குமரா லயமபரிசுத
தாவிமன்றம்.

புண்ணியமா நகரினைய பொற்புறமூந் திருநாமம்
பொருந்திநிற்கும்
நண்ணரிய திருநகாக்கு நாற்றிசையும புடைவளைந்து
மேலுங்கீழும்
அண்ணலர சாணைவழி யநாதிநிய மனமாக
வகண்டமாய
கண்ணகன்ற பெருவெளியே கடியரணுச சூழ்ந்ததுதி
காநதங்காறும்.

கதிகூட்டி யெமைப்புரப்பான் காதலனை யுவந்தளித்த
கருணைவள்ளல்
அதிபாரி சுத்தமெனு மழற்பிழம்பு பரந்துதிரண்
டவியாதோங்கி
எதிரேறு பகைதுமிய வெரிவீசி நீறுக்கி
யிலங்குஜோதிக்
கதிரேற விளங்கிநிற்கு மகழிசூழ் தழலரணங்
கடிநகர்க்கே.

ஓராழி தனையுருட்டி யுலகமெலாங் காத்தளிக்கு
முமபர்நாட்டுச
சீராழிப படையரசன் றீர்க்கரலோ சனையறிவே
செறிந்துமல்கும்
போராழிக கிடங்காகி மதில்வளைந்து புறங்கிடககும
பெற்றியோரில
காராழி யெனததிரண்டு வருமபகைக்குக கதியதோ
கதிமறறனறே. 36

சீராற்றுங் திருநகாக்குச சிறபபாறறு மாணுகித்
திறலுமாற்றிக
கூராறறும படைக்கலயந திரப்பொறிகள் பலகுழுமிக்
கொற்றமுற்றி
ஏராற்று மகிலாண்ட கோடியெலாந தூசியென
வியஙகலாற்றும
பேராற்றலுடையபிரான் பெருந்தகைமை யெனப்பிறங்கும்
பெருநதுருககம. 37

திமிரமற வருமிரவி யொளிமழுங்கச் சுடரெறிக்குஞ்
செம்பொனிஞ்சி
சமரகித திரியேக சருவலோ காதிபதி
சருவசகதி
அமரருல கமுமறியா ததன்மகிமை பெருமைகளை
யறிவமென்னில
தமரநீரக கடலாழ நரிவாலகொண டளந்தறியச
சமைவதொக்கும. 38

புரக்கவருந திருக்கருணைப புத்தமுத கடமாமபொன்
னகாக்குநீதி
இரககசம ரசமாய திருக்கடைக்கோ புரவாயி
லெழில்கொண்டோங்கி
வரக்குருதிக் கறைதோய்ந்த வொருசிலுவை மணிததுவச
மலர்க்கைகாட்டி
நரக்குலததோ வம்மினென விளிபபதுபோன் றலஙகுவன
நாலுதிக்கும். 39

சூரியர்க ளொருகோடி தொக்குதித்த பரிசென்னச்
சுடருஞ்செமபொன்
ஏரியங்கு புனிததிரு மாளிகைமற் றிதுவோ
க்ஷணியமுன்றில

சீரியங்கு பரலோகத் திளவரசன் வீற்றிருக்குந்
தெய்வவீடு
தேரிலிதே நமர்குழுமி நித்தியஜீ வானந்தந்
தேக்குமன்றம்.

மருள்பழுத்த நரஜென்ம மாயவிடா யறத்தொலைத்து
மறுமையாக்கி
அருள்பழுத்த குமரேசன் றிருமுகமண டலசசேவை
யமுதையூட்டித்
தெருள்பழுத்த திசழ்நிதய ஜீவமணி மௌலியைநரு
செனனிசூட்டிப
பொருள்பழுத்த பெருஞ்செல்வத் தெமையிருத்தி வைகு

எண்ணரிய பரலோகத் திளவரசன் பெருஞ்சீர்த்தி
யீட்டமென்கோ
தண்ணளியன் பருளிரக்கந் தயையாதிக் குறையுளென்கோ
தரணிகதிட்டுமே
புண்ணியமாம் ரக்ஷணியம் படிவமெடுத் துயர்ந்தோங்கு
புதுமைத்தென்கோ
பண்ணவர்வாழ்த் தொலிமடுத்து நித்தியபே ரின்பநிறை
பரமவீட்டை.

வேறு

வானர மியந்திகழ் மதில்வ ளைத்தவக்
கோனக ரெங்கணுங் குலவு ஜோதிய
பானுவின் குழுககளைப பதறி செய்தென
மேனிலை மாளிகை விதம்பல் கோடியே.

மின்னையும் வெயிலையும் விரவி மேதகு
பொன்னினு மணியினும் புனைந்த வோமெனப்
பன்னிற மாடங்கள் பந்தி பந்தியா
உன்னதத் திமைப்பன வுலப்பில் கோடியே.

வயின்றொறுஞ் சந்நிதி மகிமை வாய்ந்தெழில்
குயின்றுபன் மணிக்குலக் குவையி னாகிய
வியன்றட மாளிகைத் தலங்கள் விட்புலம்
பயின்றொளி கிளைபபன பற்பல் கோடியே.

புண்ணிய நவமணி பொருத்திப பொற்புறு
தண்ணளிக் குருதியன பளிந்த சாந்தினே
மண்ணுல கருக்கென வகுத்த ரக்ஷணை
நண்ணிய மாடங்கள கவினுங் கோடியே. 46

கோனருள் பணிகுறிக் கொண்டு ஞற்றிவாழ்
ஊனமில லாவிகட் குரிமை பூண்டியா
வானுல கேழென வகுததுக காட்டிய
மேனிலைக் கோபுரம் விவித கோடியே. 47

சொலலரு முத்திமா நகருஞ் சூழ்ந்துள
எல்லையும வானசுட ரியஙகு நிறகில
மலலல்கூா தம்பிரான மகிமை யினசுடர்
புலவிநின றவிரொளிப பிரபை போக்குமால. 48

ஜீவமா ளிகைத்திரு முன்றிற றேஙகிய
ஜீவநீ நிலைபெருக கெடுததுத் திவவிய
ஜீவமா நகரதனைச் செழிபபித தூடீஇ
ஜீவகோ டிகளுய ஜெகத்திற பலகுமால. 49

ஜீவபுஷ் கரிணியின் றீரத தோங்கிய
ஜீவகற் பகமெனுந தெய்வ மாத்தரு
ஜீவநா யகனருள் பழுதத செவவியில
ஜீவமாக் கனிததிரள் செறிந்து மல்குமே. 50

மானத வாவியிற் படிந்து மாட்சிசால
ஆனிக கருமங்க ளாற்றி யாண்டகை
தூநறு மலாச்சரண் டொழுது தைவிக
போனக நுகருவா புலவர் தாங்குழீஇ. 51

ஆண்டகை யருளவழி யாவி யின்கணம்
வேண்டுரு வெடுபபர்செய் வினைவ சத்தராய்க்
காண்டகு முலகிடைக் கரந்து வைகுவா
சேண்டலத் தியங்குவா செவ்விக் கேற்பவே. 52

அணிகிளர் திருநகர்க் கரச னாணையிற்
பணிமுறை புரிகுவர் பணிசெய் யாவிகள்
தணிவில்பே ருவகையைச் சாற்று மங்கவா
திணிசுட ரிரவியிற் றிகழும் வாண்முகம். 53

மும்முர சொலியருண் மனைமுழு முக்கொலி
மமமரில் வான்கணம வழுதது பேரொலி
செமமல்சீர புனைநதுனை திவவி யாழொலி
கைம்மிகுத திசைபடுங் ககன மெங்கணும. 54

நன்மைசால திருநகர் நந்த னத்தலா
தன்மமுங கருணையுந் தயையன பாகிசற்
கனமமு நறுங்கடி கமழநது லப்புறுப
பொனமலாக குலைகளாப பொதுளு மெங்கணும். 55

சிறையுடைத தூதாதளு சேனை யினகுழாம
முறைமுறை யகிலதது முடுகி முததிநாட்
டிறைதிரு வுளகுறிப் பினிதி னுயததது
குறைவற முடிததுமீண் டடுபபர் கோனகா. 56

தேவவுத் தாங்கொடு திகந்தத தேகுவர் •
மூவுல கஙகளு மிமைபபின முநதுவா
தாவிவின படாகுவா சமுகத தெய்துவா
வேவறி சதுராாம விபுத வொாறறரோ. 57

கலவிமு வுலகையுங் கழஙகென ருட்டவும
ஒல்லைவான சுடாகளை யூதி யோட்டவும்
வல்லவான் சேனைகள வரமபில கோடிகள்
தொல்லையங ககனமா ளிகைதொக குள்ளன. 58

மேலைநா ளிளவா சுயாதத வெல்கொடிக்
கோலினின றுலகாககுக குருதிச சான்றுனை
ஞாலமீத திகழததிய நலஙகொ ளுமஜெய
சீலசங் கததொனி திகந்த முட்டுமே. 59

வேறு

துன்பம யாதுமின் றுகத் தூய்தவா
பொன்பொ லிநதவப புரவ லன்கழற்
கனபு செய்துசெய் தழிவி லாதபே
ரினப மெய்திவாழ்ந் திருபப ரென்றுமே. 60

பகலி ராவெனும் பகலி லாதவப்
புகரில் வானநாட் டரசன் பொற்புறு
மகிமை யொண்கதிர் வனையு மாடையா
நகா வாணர்கது நலமப யக்குமே. 61

முத்தி மாநகர் முழுதுந் தம்பிரான்
சித்தம் யாதது செய்து நிற்பதே
நித்தி யானந்த நிகரில வாழ்வெனுப
பத்தி செய்யுமாற் பரம சிந்தையாய. 62

அரசர் தம்பிரா னம்பொற் சேவடி
வரச ரோருகம் வழுத்தி யேத்திடும
முரச ருவிழா வணிகொணா முனறிலவாய்
விரசு வாரன வரதம விண்ணவா. 63

வேறு.

அற்புத ஜீவ கங்கை யாடுவ ரமர ராவார
பொறபுறு ராஜ சேவை பொருந்துவா புனித ராவார
கற்பக நிழலிற் றங்கிக களிப்பாவான் கணங்க ளாவார
தற்பரன றொழுமபு செய்வா தகைபெறு முத்த ராவார. 64

இறைபர லோக ராஜ்யத் தெழினல மெதிர்வோர்க் கெனறும
பொறிபல வனந்த மாகப் புலனெலாம் புதுமைத தாக
அறிதொறும பரமா னந்த வதிசயக காட்சி யெய்தி
முறைமுறை துதித்துப் போற்றிப் புகழுவா முனைவன் சீர்த்தி. 65

அத்தனு ளருளி னுக்க மரசிளங குமரன் காட்சி
வித்தகப் புனித வாவி விழுததகு சுமேதர் தூய
முத்திவிட் டறவோா நட்பு முறைவழாத தோதர கீதம
இத்தகு பேறே யன்றே வீறில்பே ரினப செலவம. 66

பரமராஜயபபடலம் முற்றிற்று

அரசியற்படலம்.

பன்னற்கரி தாயப வித்திர ஞான செல்வம்
மன்னிப்பொலி யுந்திரு மாநகர் மன்னர் மன்னன்
இன்னற்படு பாதல நின்றெடுத் தெமமை மீட்பான்
நன்னர்க்கும ரேசனே நல்குமெய்ஞ் ஞான முாததி. 1

இல்லாமையி லேவெளி வான்முகட் டெண்ணி றந்த
பல்லாயிர கோடிய வாம்பகி ரண்ட கோளம்
எல்லாம்படைத் தொண்விதி காட்டியி யங்கு வித்த
சொல்லாற்றன்மி கும்பர லோகது ரந்த ரேசன். 2

மங்காதப ரஞ்சுடர் வாக்குரு வாய மைந்தன்
பொங்கோதவைப் பும்புவா யற்றகல் வானு மெங்கும
செஙகோல்பிடித் துத்தனி யாழிசெ லுத்த நாளும்
தங்காவலே யுய்த்தர சாட்சிசெய் சாரவ பௌமனை. 3

ஆனுதந லந்திகழ் தைவிக வாத்து மேசன்
சேனுபதி யாகிய றப்பகை செற்று நெஞ்சில்
மேனுடுமி ரக்ஷணை வித்திவி ளேப்ப நாளும
வானுடுபோற் றத்திறை கொள்ளும கேச வளளல. 4

ஆநதககர ணங்களும் வாக்கு மகண்ட லோகத
தெநதசசெய லும்பிச காதிய லாத போதே
முந்துற்றறிந் துமுறை செய்யும்வ ரமபில் ஞான
விந்தைபபெரு மான்விபு தாதிபன் வேந்தர் வேநதன். 5

புனிதந்திரு மேனிமு கந்திகழ் புணணி யஙகண்
தனிதந்தரு போரு ளம்புயஞ சர்வ சக்தி
நனிதுற்றுமெய்ஞ் ஞானமு யிர்ப்புநீ தாச னத்தில்
இனிதுற்றுல காட்சிசெய் ராஜவி ராஜ னுக்கே. 6

வல்லாபுக ழுமபுகழ்ச சிக்குமதீதன் வானந
தெல்லாதுதி தோத்திர வெல்லையி கந்து நின்ற
நல்லான்கணிப் பில்கரு ணைக்கடல் தோற்ற நாசம
இல்லாதவ நாதிசு யம்புல கெங்கு முள்ளான். 7

பெருமைத்திட ரேறிய பிரசறு பேயக்க ணதநை
நிருமித்தசி றைத்தலே யுய்ததக னீணி லத்தில்
இருமைக்குந லந்தரு மிரக்ஷணை யிட்டி வைத்த
தருமத்துணை யாயத யோரச்சித சகக ரேசனை. 8

வென்றுழிந டத்திய றமபடு விண்ணு மண்ணும
ஒன்றுகவி ரிநதுக விநதுயர்ந தோங்கி யுமபா
நின்றுதா முற்றிய தண்ணளி நீடு மொற்றைக்
குன்றுதகொற் றக்குடை வெண்மதி யேனி ழுற்ற. 9

திருகார்வினை சிநதிமெய்ந நூன்முறை செய்யு நீதி
இருமாதிகழ் பட்டய மின்விசித் திட்ட தென்ன
ஒருமாற்சுடர் விட்டொளி ரக்கிரு பாச னத்தின
இருபாலருள வெள்ளமெ பூந்தவ கெங்கு மல்க. 10

பொறிதோறவி சுமப்புகி றைந்தபுந் தேவி ராவார்
அதிபாரிகத தருபரி சுத்தரென றூரப்ப ரிக்க
துறைதோதகிர ரீதம விநதிசை துன்னி யோங்கப
பதிதோறணை வும்மறை வாணர்பல லாண்டு கூற. 11

எங்குந்தொகு பூதச ராசரந் தீட்ட மாகி
ஏங்கிறபவி கறபழி லாதியல சாரந்து நின்ற
ஆங்கப்பிர மாணவ ரப்பந்த சூழல் புக்கு
கங்குறப்போ பூ துந்தவ ருந்தை காட்டி யேத்த. 12

முராரங்கறங் காசுர மண்டல முந்து நீதப
பிரமமொழி யதகிரு முறைரு மமபி ழங்கப
பாரங்கபல கிபபணி செயதுப ராவி நிறப
அருநாரனந திறகுப ரேசன பாதி ருபப. 13

கனோனேட்டமல நுகவி றாகரு றல யதின்
உனறுடுகீ நிலெயபி போரு ளாகது லாவ
மனறுட்டவா வபுகதொலவி யதெசவி வாயம டுபப
விளஹாட்டா சனறிருச நநிக விறு மெனறும. 14

அசுரப்படலம் முற்றிற்று

சிருஷ்டிப்படலம்

வாககிறுக் சதீத மான மகிமையின வணப்பு வாய்ந்த
மேககுபா பாலோ கத்திவ வித்தக வாசன றமமோர
கோகரும ரனுகனென றிநதக குவலயம புதுக்கிச ரொவகோல்
ஆககுவான் சிததனு செய்த வகாதிநிண ணயமொன் றுண்டால 1

கருத்துறு கருமமுற்றக் கருதியோர் வாக்கி னாலே
உருத்திகழ் குவல யத்தை யோராறு திவசத் துள்ளே
திருத்தித்தங் குடைக்கீ ழாக்கித் தெய்விக குமாற் கீந்தார்
வருத்தமிங் கெவனோ வெல்லாம் வல்லசித் தருக்கு மாதோ. 2

மலைகடல் ககன நாடு மதிக்கதிர் புனல்யா றோடை
நிலைமடு வாவி சோலை நிலவொளி மழைபல் பண்டம்
தொலைவிலாப் பயிர்க ளுக்க தொகைபல வளங்க ளெல்லாங்
கலைமதி யோர்தா நென்றே யாயளித் தனாநங் காத்தன. 3

பருத்துணர் வறிவு ஞானம பரிசுதத மகத்துப் பாக்யம்
உருககரு மனசசான றின்ன வுவநதினி தளிதது நஞ்சொற்
செருததிடா திருமி னென்னு ஜீவவாக கருளித தேவ
மகததுவ வாசன வைததார் மாநதரைப் புதிய வையபபில். 4

முன்னவ னுதா மென்ற முதன்மனு மகனை நோககி
இந்நிலத் துரிமை யெலலா மீநதன மெங்கோ லினகீழ்
மன்னவ னுகி நீயே மனுமுறை வழுவா வண்ணம
நன்னாாண் டிருததி யுளள நலமெலாந் துயததீண டென்றா. 5

உன்னத வாசன் சொற்ற வுத்தாஞ் சிரமேற் கொணடு
மன்னவன மிருததி கேய னததினி யெனுமபூ மாதைத
தன்னொரு மனைவி யாககித தழுவிவீற் றிருநதா னனறே
பனனரும ஜீவ வாககம பணிபுரிந தேதத மனரே. 6

சேததிரம புனித மாகச் சிந்தையும வாககுந தேவ
தோததிர மாகச செய்கை சுகிாதமே யாகத தூய
பாததிர மாகத தேகம படுபயன றமதே யாகக
காததொறு முலவி யுணடு களிதநாட கழிபபா யாதோ. 7

ஒழுக்கமே கலன்க ளாக வுடைபரி சுதத மாக
இழுக்கறு கருமம மேனிக கிடுநறுஞ சாநத மாசப
பழுககுமன் பததி யனன பானமாப பகலக ளெல்லாம
வழுககறு மாபிற போககி மாதவம புரிவா நாளும. 8

புததிராஜ் ஜியததி னுதி பூருவ குடிக ளாய
உததம ராசன சிதத முவநதினி தடஙகி நாளும்
மித்திர ராகித தூய விதிவிலக கோமபிப பிளளைப்
பததியாய் வழிபா டாற்றிப் பவிததிர நெறியி னிற்பார். 9

சாமெலாம விகற்பொன் றினறித் தத்தமி னுறவு கொண்டு
நாமனே காமாய்க் கிட்டி நன்குகுற றேவல செய்யும
தாமுறு புற்பூண் டாதி தருககுலம பன்னறந தோஙகும்
பாவுல கிதுவென் றுளளப பாரெலாம புனித மல்குய. 10

பாபமே யில்லை பாவ பயஙகர மில்லை தேவ
சாபமு மிலலை சாவுஞ சஞ்சலத தொடாபு மிலலை
கோபமும் பகையு மிலலை குணதோஷ மில்லை மிகக
ஆவலு மிலலை பூரு வாசகிர மததாக கபமா. 11

ஆசனைச் சிந்தை யுள்ளி யருந்தினங் காலை மாலை
வாசரோ ருகப்பொற் பாதம் வழுத்துவா ரிணங்கி யேத்தித்
திரைசெறி கடல்சூழ் வையத் தினர்சீர்மை கண்டதிச யித்து
விரசுவர் விண்ணோர் தம்பால் வித்தகம் பயில்வர் மாந்தர். 12

பூதலப் பொருள்க ளெல்லாம் போதவன் றிசை சொந்த மில்லை
ஆதலிற் கொள்வா ரில்லை கொடுப்பவ ராரு மில்லை
போதர நிறைவே யன்றிப் புகலவோர் குறையு மில்லை
ஊதிய நயநஷ் டங்க ளொருவர்க்கு மொன்று மில்லை 13

பிணிமூப்புச் சாக்கா டென்னப் பேசினு மறியார் தம்மைத்
தணிவுநம் வருத்தந் துன்பஞ் சஞ்சலித் தழும்புன் கண்ணீர்
புணர்வதோ வென்று மின்றாய்ப் பொறிபுலன் புனித மாமெய்
உணர்வொடு பத்தி செய்வா ரும்பரும் வியக்க யாதோர். 14

அச்சுதா னந்த ரீசி யகிலலோ கமும்பு ரக்கும்
சச்சிதா னந்த வேந்தன் றனைமங் கிட்டித் தமைக்கேட் பிக்கும்
உச்சித மதுர வாக்கைச் செவிக்கமு தாக வுண்டு
நிச்சலும் பரவிப் போந்து நிலவுவர் பணிமேற் கொண்டு. 15

பைங்கழை நிறுவி மேலாப் படாத்தந்தச் சினைபொ ருத்தித்
துங்கமட் சுவரை யாக்கித் துளைத்தபூங் கொடியால் வேய்ந்து
பொங்கரிற் புதுமை யாகப் புனைந்தசித் திரப்பூ மன்றில்
அங்கணவா னகங்கொண் டாட வறங்குடி புகுந்து வாழ்வர். 16

வருந்திமெய் சலிப்பா வேலை வான்முறை செய்து செய்து
திருந்துவார் சுனைநான் யாறு சிந்துநீர் வாவி பாடி
அருந்துவார் கந்த மூல பலங்களை யமரர் நாட்டின்
விருந்தெதிர் கொண்டு போற்றிப் பூசனை விருப்பிற் செய்வார். 17

கண்கவர் வனப்பி னார் காட்சிகண் டதிச யிப்பார்
பண்கவர் மிதுன கீதப் பாட்டொலி செவிம டுப்பார்
விண்கவ ருலகைத் தந்த விந்தையை வியந்து பேசி
எண்கவ ரரசைப் போற்றி யிறைஞ்சிவாழ்த் தெடுப்பர் மன்னோ. 18

மருமலி துணர்ப்பூஞ் சோலை மாநிலக் கிழவர் தம்மைப்
பருவர லணுகு றாமே பாலிக்குங் கருணைத் தாய்போல்
கருவிழிக் கிமைபோ லன்பிற் கங்குலும் பகலுங் காத்துத்
திருவருட் கடவுள் வேந்தன் ஜெகதலம் புரக்குங் காலை. 19

சிருஷ்டிப்படலம் முற்றிற்று.

இராஜ துரோகப்படலம்.

நித்திய ராஜ ரீக நிலவுவா னைகத்தி லென்றும்
பத்தியாய்ப் பணிசெய் துற்ற பணணவா குழாத்து ணின்றும்
சத்துரு வாகிக் கீழே தள்ளுண்டு கிடந்த பேயால்
மித்திர பேத மென்னும் வினையிடை புகுந்த தந்தோ. 1

விள்ளரு மரச னீதி விலக்கலால் மலபா தாலத்
தள்ளுண்டு கிடந்த பேயி னதிபதி யழிம்ப னென்னும்
கள்ளனுள் ளழன்று சீறிக் காசினி ககன வட்டத்
துள்ளுறு மாவை யோரந்தங் குசாவின னுருவ மாறி. 2

கண்டன னென்ப மன்னே கருணையங் கடல்வ ளாகத்
தொண்டிறல் படைத்த கோமா னொருதனித் திகிரி யுய்த்த
மண்டலப் பரப்பைச் சூழ்ந்த வாரிதிப் பெருக்கை வாய்ந்த
தண்டலைப் பொழிலைப் பாயுந் தடந்தி வளத்தை யெல்லாம். 3

இடந்தொறுஞ் சென்று நோக்கி யிப்பெரும் போகந் துய்ப்பான்
மடங்கலே றனையா தம்மை வகுத்தா லடாதிவ் வையம்
அடங்கலு மடிப்ப டுத்தி யாசியல் புரிவ லென்னு
விடங்கிள ரவிற புக்கான மேதையா ரிருந்த சூழல். 4

பேயகம் புகுந்த போதே பிரபஞ்ச மென்று நாமம்
ஆயது சமயந் தேடி யரிவையை மகிம ருட்டி
நாயகன் றனையு மந்த நாரியைக் கொண்டே மாற்றிச்
சேயுய ரிறைவ னாணை செகுக்கவுஞ் செய்தான் பாவி. 5

தன்னையே கெடுத்தான் முன்னந் தற்பெரு மையினா லந்தோ
பின்னையும் பொறாமை யாலே பிறரையுங் கெடுத்தான் வாளா
மன்னுயிர்த் தொகுதி முமபி மலக்கிடங் கலைய வைத்தான்
என்னையீ தென்னை யெனக்கே னிருநிலத் திறத்த கேட்டை. 6

தன்னொரு மகவைத் தந்த தற்பர னன்பு வாழி
பொன்னுல கிழிந்து வந்த புண்ணியம் வாழி வாழி
மன்னுயிர் புரக்க வந்த மனுமகன் சரணம் வாழி
என்னையிந் நிலைபா விக்கு மெம்பிரான் கிருபை வாழி. 7

கற்பனை கடந்த போதே கற்பனை கடந்து நின்ற
தற்பர னீதி பொங்கித் தழலெழுச் சினவி நீட
அற்புத கருணை பொங்கி யாரழ லவிக்க நாடப்
பொற்புறு குமர னோந்து நடுவராய்ப் புகல லுற்றார். 8

மற்றிப்பா ணிடங்க ளெந்தாய் வஞ்சக வலகை யெய்தத
சொறறலை நினறு ராஜ துரோகியா யினரவ வெலலாக்
குறறமுந தணடம யாவுங் குறிககொணடுத தரிபபல யானே
நறறச விதிகைக கொணடிங கீடடுவல நலஙகொ ணடி. 9

நிண்ணய மிதனை யோரநது நீரையபா தலத்துக் கேகும
மண்ணுல கனைமன னிதது ரக்ஷணை வழஙகிக காததுத
தணணளி புரிக யானே தராதலத திழிநதங கீடடும
புணணிய பலததா லீசதன பொருததனை யாகு மைய. 10

குருதியைக கொடுதது ஜீவ கோடியை மீட்ப லென்ன
ஒருதிருக குமா னனபி னுரைதிருச செவியிற சாரக
சருதருங கடவுள வேநதன கருணையாற கருணை மைந்தன்
திருவுள மாக வெனறு செபபிமற றிதனைச செய்தார. 11

வானகத தரசன் றிமபோல் வையகத தரசு செய்வான்
தானென வுதிதத மைநதன் றனைததனி மௌலிசூட்டி
ஞானமுத திரையு நலகி நனிதவ வுயாததி வைததார
மானிடம புரநது பேயின வனறலை சிதைகக வெனறே. 12

சற்பனைப் பேசசை நமபிச சதிவழி புகுந்து மக்காள
கறபிள வொாதீ ரநதோ கடுகிய மாண வாறறின்
வற்புறு திரையின மூழகி மாணடிட லழிவீ ரென்றா
தறபத மிழநத மாநதா தலையிழி சிதையே யனறோ. 13

சாமிதது ரோகஞ் செய்யத் தகுங்கரு விகளை மணணில்
சேமிதது நம்மோர மைநதன றிருவடித தொழுமபு பட்டு
நேமிதத நெறியைப் பற்றி நிததிய ஜீவ நாட்டைக
காமிதது வமமின் றுழ்ககிற் கைவரு மோச நாசம். 14

மிததிர நலத்தை வீசி விநிவிலக கெறிந தெமக்குச
சததுரு வாகி னீரநுங் தரிபபிணி நாச தேசம
நிததிய ஜீவ நாட்டி னெறிகடைப் பிடியீ ராயில
அததலங் கோபது தீயி லவிவது சரத மென்று. 15

சாதனம விளங்கத திட்டித் தரணியிற் காலந் தோறும்
மேதகை யவரைக கொணடு விளமபரப படுததச செய்தார்
நீதியா யகண்டா கார நிறைநதபே ரருளா யென்றும
பேதியா திருவி காரப பெருநதகை பரம ராஜன. 16

இராஜ துரோகப்படலம் முற்றிற்று.

பூர்வ பாதைப்படலம்.

புனித சேத்திரத் தமர்ந்துள பூருவ குடிகள்
கனிதந் தாக்கிய தீவினை யாமெனக் களித்து
மனித மாட்சியை வரைந்தல கைக்குண மருவி
நனிதி ரிந்தனர் விலங்கென நாரதே சத்தில். 1

ஐந்தெ னும்பொறி புலனந்தக் கரணமாத் துயஞ்சேர்ந்
திந்த மானிடப் பிறப்புமெந் நலங்களு மியைந்தும்
பந்த மாங்கனி யாலந்த நலமெலாம் பறிபோய்த்
தொந்த மாம்பெருங் கேட்டொடு மரணமுஞ் சூழ்ந்த. 2

உன்றக லந்தீரு சுவையபா லொருங்கறக் கெடல்போல்
முறையி னீங்கிய கனிச்சுவை யுலகெலா முயங்கிக்
கறையி னுக்கிவெம் மரணத்தின் கரையறு துன்பச்
சிறையி னுய்த்தது ஜென்மசனு சித்தத்தொடு செறிந்து. 3

பாவ காரியா திசைதொறுங் குழுமினர் பரமபி
ஈவி ரக்கமி லிராக்ஷத ரெனப்பெய ரெடுத்துத்
தீவி னைக்குரூட் பாளராய்ச் செருமினர் குன்றுந்
தேவ புத்திர ராயினர் சிலரருட் செயலால். 4

சேற்றிற் றாமரை முளைத்தெனச் சிப்பியி னின்று
தோற்று வெண்டா ளம்மெனத் தொடுநிலக் கரியில்
ஆற்றல் சாலொளி வைரம்வந் தெனவுவ ளாற்றில்
ஊற்றின் னீர்சுரந் தெனவவட் டோன்றின ருரவோர். 5

மூன்றொன் றாகிய முதல்வர் சாட்சியின் முறையை
ஆன்ற வுண்மையைத் தருமத்தை யவனிக்கு விளக்கிச்
சான்று ளாத்துவா னகாவழி சமைத்திட ஜகத்தில்
தோன்றிற் றலொரு திருச்சபை துலங்குவெண் பிறைபோல். 6

ஆலம் வித்தினி லங்குரித் தறுகிலவே ரூன்றிக்
கோலி யெங்கணுந் தண்ணிழல் கொடுக்கவிண் குலவிச்
சால வெவ்விடாய் தணித்துமேன் மேலுறத் தழைத்து
வேலை ஞாலத்தைப் போர்த்தது திருச்சபை விருக்கம். 7

இருள றுத்தொளி பரப்பியுள் ளகம்புற மெங்கும்
பொருள்வி ளக்கிமோ சம்புகா வகைபுறங் காத்து
மருள கற்றிநூல் வழிதெரித் தென்றும்வா டாது
தெருள ளித்தொளி கிளைத்தது திருச்சபைத் தீபம். 8

சகதி யநதிக ழித்தரு திருச்சபைத் தலைவா
நிதந்தி யானந்த ராஜ்ஜிய நிருமல வரசன
புததி ரோததம புண்ணியா புநருல கததது
மததி யஸ்தராய் நடுபபுரி மானுவே லாமால். 9

பாவ மல்கிய நாசதே சத்துவெம பாப்பில்
ஜீவ ரக்ஷணை விருமபியோர் திவவிய நகரகருப்
போவ தாகிய பூருவ பாதையைப புனையத
தேவ வுததரம பெற்றனர் திருசசபைக குரவர். 10

மேலை நாணமுதல் மேசியா திருவவ தாரக
கால மடடுமங கஙகுதோன றியநமா கருநிச
சால நோபிடித திறைதிரு வுளபபடி சமைகது
வேலை ஞாலதது விளககிய பாதையை விரிககில. 11

ஒற்றை யேவழி யோரடித தடமுடைத துப்பாக
கொறற வனறிரு நகாசெலக குறிததது கோணல
அறற நோவழி யயலடி பிசகுறி ணநதோ
துறறு காரிருட் சூழலுட்த திடமிது துணிபே 12

திருந்த குங்கடை வாயிலின் செவவிசோ முகபபில்
விருத்த சேதனக குறியுடைத தாஙகதை விடுககில்
கருததன் மாளிகைத தலநதொறும பலிகளுங கணிப்பில
பொருநத லைபபொருட் குவைகளும் வயினறொறும பொலிவ. 13

ஆய வவவழிப் போககருக் குரியவா சாரம
மேய பலவகைச சடஙகுகள விரதங்கள் முதலா
ஏய வன்பெருஞ சுமைசுமத திடுவதங கிளைககிற
காயுந தண்டனைப படுததுவ தினறுகண் ணோட்டம. 14

ஐய னெங்கிறிஸ் தியேசுவின் முன்னடை யாளச
செய்ய சோரியும பற்பல பொருள்களுந தெருளக
கைபு னைநதமை யிடைக்கிண்ட கவினவக காட்சி
துய்ய நூல்வழிப் போக்கருக ககமகிழ் தொகுக்கும. 15

இரவி லக்கினித் தூணமுண் டெற்சுடு வெயிற்குப்
பாவி நினறுமே கநதரு நிழலுண்டு பசிக்கில்
தரமன் னாவுண்டு தாகிககி னீரதரத் தக்க
உரவு கோலுணடு நமபிரான் றயையென்று முண்டால். 16

இனைய நூல்வழிப போக்கருக கிகபாத் திறையாம்
முனைவன றுதையிற் கடிந்துதாய் முறைமையிற் குறகித்
தனைய ராய்வழி நடததியா தரிததனர் சாவின்
பினைய ளிததனா தம்பதத துளபெரும் பேறு. 1

அணணல வானகத தரசனு திச்சபை யடியார்
விண்ணி னுககிப விளயபாத தொனிசெவி மடுத்துக்
கணணில் பேய்கரணத தலைமகன கையகன றேடிப
புண்ணி யன்றனிக கோற்குடி யாயினா பொருந்தி. 1

முநது தநதைதாய தமபிரான விதியினை முரணி
நொநது ளஙகசந தழுதிநதப பாதையை நுதலிப்
பநத பாசஙக ளறவெறிந திரக்ஷகற பழிசகிச
சிநத னுதித தேவாகோன றிருநக ரடைநதாா. 19

பணடிந நூனெறி பறறியா பேலெனப பகருந்
தொண்டன செய்பபொரு னுணாநதுறுப பவிமுறை துாவி
எணட ருங்குரு திசகரி யாயுயி ரினிதீந
தண்டா கோனபத மடைநதனன பாருல கறிய. 20

எஞ்சு றுவிசு வாசியே னேக்குயாத் திரையில
அஞர லெனறடுத திராபபக லவனெடிவ் வழியிற்
சஞச ரிததனா தம்பிரான சாவுமின றுகச
செஞசெ வேகொடு போயினா திருநகாக கவனே. 21

பாதை பற்றிின் றலசரு குணாததிய பழுதில்
நீதி மான்பணடு நிமிர்பிர ளயத்தைமேற கொண்டு
வேத ராஜஜிய தருமததை வியனிலத தூன்றிக
காத லிததவா னடைநதனன மரணததைக கடந்து. 22

செல்லென் றுண்டகை நிகழ்ததிய செம்மொழி செவியிற்
புலல வக்கணத் தூருற வுரிமையைப போக்கி
நலல நூனெறி கடைபபிடித தெமரொலா நயககும்
மலலல கூர்விசு வாசியின் யாததிரை வருக்கில. 23

தமபி ரானுரை தலைக்கொடு தரணிசெல் மார்க்க
வெமபு தீவிடப் பார்தலை வெரீஇயிரிந தோடி
உமபா நூனெறித் திருக்கடை வாயிலபுக குட்போய்ச்
செமபு னறபவி யஙகங்கு திருததினன் செய்யோன. 24

புரவு நூனெறிக் கிடையிடை புண்ணியம் பொதிந்து
விரவு முற்குறி வயின்றொறு மிளிரவன கண்டு
கரவி லாதமெய் யுரவிசு வாசமுட் கவினிப
பரவி யேகினான் பகைப்புல மிடைந்தவோர் படிகர். 25

அருளி னாலெதிர்த் தலைகையின் சேனையை யடர்த்து
மருளி மாக்களோ ணாவனை வெருகிட மடக்கி
இருள றுத்தொளிர் சுடரென விகலகடந் தபிராம்
பொருளப டைத்தொரு தனதனாய் நெறிகொடு போனான். 26

சோலை மாநிலந் துருவினா னெறியினைத் தொடர்ந்து
மேலை யோர்விதி விலக்கநுட் டித்துவின் னாடிப்
பாலை நீத்துவந் தடைந்தனன் சோதனைப் பரப்பை
வேலை சூழுல கேத்துயோர் மெய்விசு வாசி. 27

பெரிய நாயகன் றிருவுளப் படியொரு பேறும்
அரிய மைந்தனை மகப்பலி யூட்டிட வலங்கு
சுரிகை யோங்கலுந் துணிந்திடா யுன்விசு வாசந்
தெரியச் செய்தன மெனவிண்ணிற் சிறந்ததோர் திருச்சொல். 28

தீர்க்க மெய்விசு வாசத்தின் செயலெலாந் தெரிந்தும்
பார்த்தி வற்குமெய்ப் பத்திசெய் பரிசினைப் பார்த்தும்
ஆர்த்தி யிற்பல வாசிகள் வழங்கியங் கவனை
ஊர்த்த லோகத்திற் புகுத்தின ருன்னதத் தரசன். 29

பூர்வ பாதையைத் துலக்கிவை திகமுறை புதுக்கி
ஆர்வ மிக்குநன் னெறிப்படு வோர்சுமக் கரிய
தீர்வ ருஞ்சுமை யேற்றிய திருவிதிக் கிழவன்
சீர்வ லந்திகழ் யாத்திரை வரன்முறை தெரிக்கில. 30

நாச தேசத்து ராஜ்ஜிய பாரத்தை நச்சான்
ராசன் மார்க்கத்தன் னினத்தொடு நல்குர வெய்ந்த
தேச நாசத்துக் ககறலே நலனெனத் தெரிந்தான
ஆசி லாத்திருக் கடைப்புகூஉ வறநெறி பிடித்தான். 31

பேயின் மக்கள்பின் றொடர்ந்திடச் செங்கடல் பிளந்து
வாயி டும்படி கோல்கொடு மடித்தனன் மருங்கைக்
காயும் வெம்மணற் சுரத்திடைத் தவிப்பறக் கடத்தி
நாய கன்வழி நடத்தினன் நாற்பது வருடம். 32

வழிம றித்தெதிர்ந்த தடாத்தமா மலைந்தமன் னரையும்
கழிபெ ருமபடைத திரளையுங் கட்டறுத் தோட்டி
பழிப டாமறநன் னினததனைத் தினம்பரி பாலித்
தெழுது நூல்வலான் கடைப்பிடித தேகின னெனப. 33

ஜீவ நாளெலாந் திவ்விய நகர்செலும் பாதைக்
காவ தாகிய திருப்பணி விடைபுரிந தமைந்த
தாவில் நல்லறச சாலைமண் டபஞ்சமை தாங்கி
பாவ நாசசங் கேதங்க ளமைததனன் பனவன். 34

காண்டி கான்மிதிப் பாயலை கவின்கொள்கா ஞானை
ஈண்டெனு ருண்டகை யுரைததலின மலைமிசை யேறி
மாண்ட லஞ்செறி வளனெலாங் கண்டுள மகிழ்ந்து
சேண்ட லத்திறை திருநக ரடைநதனன தீக்கன். 35

வஞ்சப் பேயொடு மலைநதம ராடியு மறிந்த
சஞ்ச லபபொருப புசசிமீ தேறியுந தணவா
வெஞ்ச ரததுவீழ்ந் தழன்றுமவெந நிடாதுமுன னிட்டுத
துஞ்சு காறுஞ்செல் றுயாபத மடைநதனன ஜோபு. 36

தாவி தென்றொரு தாணிபன் றனிவழி புகுந்தங்
கோவ லில்பெருந துனபுழந தொண்ணிலை தவறிக்
'காவ' லன்பெருங் கருணையால நெறிகடைப பிடிசது
வீவி லாப்பதத தெய்தினன சுராகணம் வியககு. 37

உத்த மோத்தமன் சாமுவே லொண்டவன் ஜீவன்
ருதத ராமெலி யாவெலி சாவெனு முநிவா
சித்த னைசயா வாதிய தீக்கரோர் மூவா
விதத கஞ்செறி தானியே லோசியா மீகா. 38

ஆய வித்தகு குரவரு மவர்வழி பிடித்த
தூய ருமபண்டு பூருவ பாதையைத துலககிப்
பேய டாநதவிப் பிரபஞ்ச மாயததைப பிளந்து
காயு நீததுயா கதியர சாட்சியைக கலநதார். 39

பூர்வபாதைப் படலம் முற்றிற்று.

சுவிசேஷமார்க்கப் படலம்.

தொன்று தொட்டுள திருச்சபைக் குரவருந் துகடீா
நன்றி கொண்முது தீர்க்கரு நலத்தகு வானோர்
சென்று போயினா வருந்திறன் றெரிப்பவ ரில்லர்
நின்று போயின வற்புதங் களுநில வுலகில. 1

பூர்வ பாதையை லௌகிகப் பெரும்புதா புதைப்பத்
தீரவ ருங்கொடு விலங்குகள் தீவிடப் பாந்தள்
போவு ருதவ ணுறைதலிற் பிறங்குத லின்றித்
தூரவ தென்றுகண் டாரண ருளந்துளக் குற்றார். 2

தீர்க்க மெய்விசு வாசிகள் தீர்க்கர்சொற் றெருண்டோர்
பார்க்கி ரக்ஷணை யீட்டவும் பாதகிவன் மருமான்,
மார்க்க மிங்கிதைப் புதுக்கவும் வருவாமற் றெண்ணு
கார்க்கு லமவாக காண்குறுப பயிரினுட கரிவார். 3

வள்ளா லாரிளங் கோமகன் வரும்புதி தெரிக்கும
வெள்ளி யொன்றுள தென்றதை விரும்பினா நாடி
நள்ளி யோர்சில ரடியுறை நலலன தெரிந்து
தெள்ளி தோர்ந்தெதிர திருந்தனா பூருவ திசையில்.

முத்தி நாட்டா சாதிகக முறைநனி யுவந்த
பத்த ரேமெனச் செருக்கிய பனவாமெய் வாழ்வை
நத்தி யன்றிக வாழ்வடை வாமென நமபிப
புத்தி ரன்வரு கைக்கெதிர நோக்கினர் புரத்தில. 5

மீத லத்திா வாசனைக் காண்குறும் விரகால்
தீது தற்றிய குணத்தருஞ சிநதையுற் றிருப்பச்
சாது மாக்சத்தா யாவருந் தம்பிரான் வருகை
காத லித்தனா விடிவெதிா கமலமே போல. 6

கனித ரும்பழ நறைபொழி வளந்திகழ் கானான்
புனித வைப்பினிற் புரவல னொருதிருப் புதலவன்
மனித தேகத்தில வருவர்மெய்ம மனநதிருப் புகவென்
றினிது கூவினன் றீர்க்கர்சொல் லெடுத்தொரு தூதன். 7

கூறு கட்டியந் திசைதிசை செவிப்புலங் குறுகத்
தூற டார்நதகா னகந்துரீஇத் தூதனை யடுத்தச
சீறு தீவிடப் பாந்தள்கை திருகியூ தேயா
பேறு நாடினர் மனந்திருப பினர்நெறி பிடித்தே. 8

உம்பர் நோக்கிய மெய்த்திருத் தொண்டருள் ளுவப்பும்
இம்பர் நூனெறி புதையத்தூ றடர்ந்தெழு மியல்பும
கும்பி பாகத்தி னதிபதி மறக்கொடுங் கோலும்
அம்ப ராதிபன் றிருவுளத் தெட்டிய வம்மா. 9

மனுதி தத்துவா தீதரா மகத்துவ வேந்தன்
அநாதி நிண்ணயப் படிதிருக் குமரனுள ளன்பால
தனுதி ருங்குவ லயத்தினுக கிரக்ஷணை சமைப்பல
எனுது யிரப்பலி யீந்தென வேம்பலோ டெழுந்தார். 10

வான்மு யங்குபே ரின்பசம் பத்துயர் மகிமை
கோனமு யங்கிய தைவிக துரைத்தனங் கொற்றம்
மேனமு யங்கிய வரும்பதம் யாவையும் விடுத்தார
ஊன்மு யங்கிய வுடலுவந் தெடுத்துல குறுவார். 11

ஆவன் மிக்கதம் மொருசுத னரசவை யகன்று
போவ தும்மவா புரிவதும பொறுப்பதும பலியாய்
வீவ துந்திரு வுளத்துணர்ந் தவனிக்கு விடுத்த
தேவ நீதியின் புனிதத்தை யாவரே தெரிப்பார். 12

கலக மிட்டல கைத்தொழும் பாயறங் கைவிட்
டுலகை நச்சியிங் குழலநர கீடத்துக குயிர்ந
திலகு வான்பத மேற்றவன் றிருத்தநம மீசன்
அலகில பேரன்பி னளக்கரை யளந்தறி பவர்யார். 13

உன்ன தாதிப னொருசுத னுவரிநீ ருலகப்
புன்ன ரங்களைப் புரப்பலென் றேனறுபோம் புதுமை
என்ன வென்னவென் றுயிரக காலெடுத் தேத்திப
பன்ன ருந்துதி பகர்ந்தனர் வான்கணம் பழிச்சி. 14

ஆழ்ந்த ஜீவநீர் நதிபெருக் கதோமுக மாகித்
தாழ்ந்த பூதலப் படுகரிற பாய்ந்ததுந் தழைத்துக
காழ்ந்த நித்திய ஜீவகற் பகச்சினை ககனம
போழ்ந்து பாருறப் பணிந்தது மெத்தனை புதுமை. 15

வேறு.

மையார்கலி புடைசூழ்புவி வளைதீவினை யிருளும்
பொய்யாரணப் புலையாதிமி ரமுந்தீவிடம் பொதிந்த
பையாடர வின்சீறுவெம் படமுனுசிதை வெய்த
மெய்யாரணச் சுடாமணிட விதயாம்பரம் விளங்க. 16

தருமந்தலை யெடுக்கப்புட வியிற்சதநியர் தழைக்க
அருமந்தமெய்ச் சுருதித்தொனி யவனித்தலை சிறப்ப
ஒருமந்தையின் மறியாயருள் ளுவந்தேத்திசை யோங்கத்
திருமந்திர முறைவாழ்த்தொலி ஜெயபேரிகை கறங்க. 17

கள்ளம்புரி யலகைக்கிறை கைகாலவில் விலக்க
உள்ளம்பறை யறையத்திகி லுறழுருயிர் நடுக்கங்
கொள்ளக்கரி முகங்குப்புறக் கொடுந்தீவினை குலைய
அள்ளிக்கதிர் வீசுஞ்சுட ரருணோதய மிதென. 18

வானோங்கி தலமோசுடர் மதியோவயங் கொளிர்வான
மீனோவிரி கடலோமழை முகிலோவொரு விதியில
ஆனுநெறி யமைத்தாக்கிய வகிலாண்டவச சுதனோர்
ஊனுடிய திருமேனிகொண் டுதித்தாருல குவப்ப. 19

மறையார்த்தது மறையோதிய வரம்பார்த்தது ஞானத்
துறையார்த்தது சன்மார்க்கமெய்த் துணிபார்த்தது சுகிர்த
நிறையார்த்தது நலமார்த்தது நிலையாயர க்ஷணிய
முறையார்த்தது கதியாக்கமிம் முதுமாநிலத் துறவே. 20

அந்தோவறக் கொடுந்தீவினைக் கிலக்காகிய வவனி
வெந்தீடழி நரகம்புக விடுகிற்கில னெனனு
நந்தாதிரும புலைமல்கிய நடலைப்பிர பஞ்சத
தெந்தாயர சிளங்கோமக னிறுத்தாரிது வென்கொல. 21

துன்பம்படு துயர்நிந்தனை சுடுசொலவசை யாதி
தன்பங்குறத் தளராதொரு தலையாப்பிறா தம்மைப்
பொன்போற்பொதிந் தவரின்னுயிர் புரந்தாதரம் புரிவா
அன்பின்றலை நினறோசெயு மாண்டன்மையி தன்றோ. 22

வேறு.

தீமுக னுய்த்தவெஞ் சிறைக்குள் ளாயயா
பாமரத் தூறடர் படுகர் வைப்பிது
கோமகன் சேவடிப் பதுமங் கோத்தலிற்
பூமுக மெனப்பெயர் பொலிந்த தாமரோ. 23

பேயடிப் படுத்திய பிரபஞ் சத்தருக்
காயது குடித்தன மமரா நாட்டென
நாயக னிறுத்தமை குறித்து நண்பொடு
கூயினா திசைதிசை குறிக்கொண் டாரணர். 24

ஆண்டகை வானநாட் டரசன மைந்தனைக்
காண்டொறுங் காண்டொறுங் களிப்புக் கைமிகத்
தேண்டிர க்ஷணைபுரி திருக்கு மாரனென்
றீண்டினர் புனிதசேத் திரத்தி லெங்குமே. 25

உததம நூனெறி யுவநத தொண்டாபால
நிததிய ராஜ்ஜிய நிருப னின்மல
புததிர னெனவிசு வாசம பூண்டுமெயப
பததிசெய தடிததலை பரவி நின்றனா. 26

தீர்த்தனென் றற்புதர செயலுந் தெய்விக
வாாததையு முறைசெய மருண்ட மாந்தரும்
பார்த்தலை யிறுததவோா பாம சறகுரு
மூாததமென் றருள்பெற முடுகிக கிட்டினார். 27

ஆயிடை யருள்விழி பாபபி யாண்டகை
மாயிரு ஞாலதது மாநதா சீாமையும
பேயா சாருகை நடக்கும பெற்றியும
நாயகக் கதிவழி நடபபி லாமையும். 28

மெய்பபடு தொண்டாமின் மினியிற் றோன்றலும
பொய்ப்படு வேடததா பொலிநதி லங்கலும
செய்ப்படு களைமிகத தேமபு சாலியை
ஒப்பநின் றுததம ரொடுங்கிப போதலும. 29

தூயதஞ் சபைச்சுடா தூண்டி டாதொளி
தேயுறு சீர்மையுந் தீமை மல்கலும
மீயுறு ஞானத்தை வெறுதத கந்தொறும்
மாயவெஞ ஞானததை வளாக்கும் பான்மையும். 30

திருவுளத் துணாந்துநெட் டுயிர்த்துச் சிந்தைநைந்
திருவிழி புனலகொள விரங்கி யெநதையார்
பொருவருந் திருவருட் புணர்ப்பின் வையகப்
பருவரல் துடைபபலிப பருவத தேயென. 31

வித்தக திருச்சபை முறையை மேற்கொண்ட
அத்தலை யோாச ரீரி யார்வநம்
புததிர னிவருளை போற்றி யும்மினென்
றித்தகை வாக்கெழ வெவருங் கேட்டனர். 32

மித்தையை வேரற வீசி மெய்பிடித்
துத்தம திருப்பணி யுளுற்றத் தக்கமெய்ப்
பத்தாபன் னிருவரைத தெரிநது பாங்குறச்
சிததஞ்செய் பணியெலாஞ் செயலிற் காட்டுவார். 33

நிததிய ஜீவராஜ் ஜியத்து ளோவழி
இதததகு வனவென வியற்றிக் காட்டுமச
சத்தியக் குறிபிடித் தவர்க்குச் சாமிபம
அததகு ராஜ்ஜிய மாமென ருண்டனை. 34

கண்டகங் கடிப்புத ரடாநத கான்வழி
கண்டகங் கடுப்புறக் களைநது வேரறக
கண்டகங் கொடுதடிந் தனாவன் கண்டகன்
கண்டகஞ் சிதைததசெங் கமலப் பாதனு 35

ஒபபுர வாககிநா லொழுங்கி னேருறச
செபபணிட் டருளியாத திரிகா செவ்வழி
தபபிடி லதோகதி சாரவ ரென்றயல
குப்புரு திருகவா குயிற்ற வுன்னியே. 36

அத்தியை யடுககிமென் றசைசெஞ் சோரியென்
றிததகு சாந்துகொண் டிசைததுப பததிசெய
பிததியி டேற்றமென் பெயாபு ணைநதுதம
முநதிரை குயிறறினா முறைமை யாலரோ. 37

இடந்தொறு மிடந்தொறு மோகொண் மாளிகை
மடமபல சததிர மாபி னுககுவித
தடங்கலும் பணிபுரி யறவா தம்மையும்
உடப்படி வாங்கியூ ழியத்தி லுய்த்தனா. 38

வழிவிடா யாற்றிவான் வழிவந் தோருககென்
மொழிவழி போனக முறையி னூட்டுமின்
அழிவுரு விருநிதி யளிததும் யாண்டுநீர்
பழிவராக் காமின்மற் றெனவும் பன்னினு. 39

தெள்ளிய நூல்வழிக் கிடையிற் சென்றுசேர்
கள்ளமாக் கங்களைத தெரியக காட்டுகை
ஒள்ளிய தம்பாட் டுண்மை யாத்திரி
எள்ளுறுப் பொன்னெழுத் திலங்கத் தீட்டினு. 40

மறைவியாக் கியானமா ளிகையில் வைதிக
முறையறி வுறுத்தமுற் படுபல் காட்சிகள்
துறைதொறு மமைத்தவை விளக்கிச் சொலலவோர்
நிறைமொழிக குரவனை நிருமித் தாரரோ. 41

இவ்வுல குககெதி ரிடுக்க வாயில்சேர்
செவவிய நெறிபபடு திருமு கப்பினில
ஒளவியப பகைஞரு மவிககொ ணாதவோர்
திவ்விய வொளிககுறி திகழ்ததி வைததனா. 42

மாரணப் படுகரின மாயச சநதையின்
பாரிடச் சூழலின் மோசப பாஙகரிற
கோரணி முயஙகுறிற் குறிக்கொண் டொல்லையெம்
ஆரண ருடனமாந தருமெ யாமென்றா. 43

மாசிலசீர மாணசுவி சேஷ மாக்கததை
ஆசற விளககிபபின் னலகை யீட்டிய
பாசறைப படைஞரைப பரிவிற பாததருள்
நேசமோ டழைததிவை நிகழ்ததன் மேயினர். 44

பண்ணவர் குழுமிய பரம ராஜ்ஜியம்
கண்ணிய பெருவளங கைககுள் ளாயதால்
எண்ணமென் னிடர்க்கடல் வளாகத் தேக்குறும்
மண்ணுளீர தாழ்பபதென் மனநதி ரும்புமின. 45

வித்தகந தயைபொறை விநயந தண்ணளி
சத்தியம புனிதமெய்த் தருமம் பததியென்
றிததகு சீலநட் பினிதி னுற்றிரீ
உததம வழிததுணை யாககொண் டோடுமின். 46

ஆவியி லெளியவ ரடைவர் வான்கதி
மேவருந் துயருறின் மேவு மாறுதல்
தாவருஞ் சாநதருக் குலகந் தம்வசம்
ாவிரக கம்முளாரக் கிரக்கங் கிட்டுமால். 47

நீதியைப் பசித்தவர் நிறையத் தேக்குவர்
ஏதமில் தூயர்கண் டடைவ ரீசனை
பேதமற் றைக்கியம் பிறங்கச் செய்குநர்
காதலா கடவுள்வேந் தருக்குக் காண்மினே. 48

நீக்கமி னீதியி னிமித்தந் துன்புறில்
மேக்குயர் வானநாட் டின்ப மேவுவார்
மீக்கிளர் தவரெலாம் விபுத நாட்டுள
பாக்கிய மடைந்துயும் பவித்தி ராணமிகள். 49

வேறு.

அம்ப ராதிப னும்பிதா வவாரு ணன்மை
இம்பர் நல்லர்பொல் லார்க்கு மியைவன கண்டீர்
தம்பி ரானென நீயிருஞ் சற்குணந் தழுவி
வெம்பு தீமைக்கு நன்மையே விருப்பொடு விளைமின். 50

ஈர நீருல கத்தினுக் குப்பென வியைவீர்
சோர விட்டிடா துலகனைத் தூயநல் லொழுக்கால்
சார மேற்றுமி னன்றெனிற் றளருண்டு மிதிபட்
டாரும் வையகத் தவமதிப் படைவீர் தறிமின. 51

உலகி னுக்கொளி நீயிரும் முத்தம கிரியை
இலகு மென்னிலங் கவரகத் திருளிரிந் தோடும
விலகி விலவிடு மொளியையுள் ளடக்கிமேன் மூடில
அலக றுஞ்சுட ராற்பயன் பிறிதுள வாங்கொல. 52

கொலைசெய் யற்கவென் றுரைத்தகற் பனையுண்மை குணிக்கில
புலைசெய் கோபமு மிகழ்ச்சியும் பிறர்நெஞ்சு புண்பட்
டுலைய மீப்படிற கொலையுமா மாதலி னுடையார்
நிலைமை யாமெரி நரகபா தலமென நினைமின். 53

விபச ரித்திடா யென்பது விதியதை விரிக்கில்
தபசி யேனுமற் றொருத்திபா விச்சையுட் டரிக்கில்
அபச ரித்தனு மாக்கினை யடைந்தன னவனை
உபச ரிப்பதும நரகபா தலமென வுணர்மின். 54

உள்ள தையுள தென்றுரை யாடுமி னிலதை
விள்ளு மின்னில தேயென விதனின்மேற் பட்ட
கள்ள வாசகம யாவையுங் கருதருந் தீங்கென்
றெள்ளு மின்சுவி சேஷமார்க்க கத்தியல் பிதுவே. 55

திருகை ஞாலத்துப் புகழ்பெறச் செயுந்தரு மத்தில்
வருகை யொன்றிலை மறுமையிற புகழ்மதி யாதிங்
கொருகை செய்வதை மறுகையுற் றறிகிலா துஞறறில்
பெருக மர்ண்பய னளிப்பாரும் பிதாவுள மகிழ்ந்தே. 56

துறைதொ றும்புகழ் நச்சிவீண் மொழிகளைத் தொகுத்துப்
பறைய றைந்தெனப் புரிஜெபம் பயன்படா தென்றும
அறையி லந்தரங் கத்திலே சந்நிதி யடுத்துக்
குறையி ரந்துமன் றுடுமி னருள்வர்நங் கோமான். 57

செறுத்து மக்குமற் றவர்செயுந் தீமையைச் சிந்தை
நிறுத்தி டாதுமன னிப்பிரேல் நீசெய்தீ மைகளும
பொறுத்து மகருமன் னித்தருள் புரிவாபூ தலமுற்
றொறுத்தி டற்கதி காரியா முன்னதத் தரசன். 58

உரிய மாநிதி துறுமிடத் துறுமும திதயம்
அரிய வானிதித் திரட்கரு வூலத்தை யாக்கித்
துரிய பூமியிற் றெருமிஞே பூசசியுந் துருவும்
திரியுஞ் சோரரு மில்லையப் புனிதசேத் திரத்தில். 59

ஒருவ னூழிய மிரண்டிய மாநருக் குஞற்றில
ஒருவ னட்பொரு வன்பகை யாமுல கியற்கை
ஒருவு மினனுல கூழிய மூத்தநாட் டரசன
ஒருவர்க் கேயினி தூழியஞ் செய்மினுள ளுவந்து. 60

வித்தி டாபயிர் விளைத்திடா விளைந்தவை சேர்த்து
வைத்தி டாவொரு களஞ்சியத தெனினும்வான பறவைக்
கத்த னாபரிந் தெத்தனை யாவுண வளித்து
நித்த மும்பரி பாலனஞ் செயுமரு ணினைமின். 61

கான மல்குபூ மலர்க்குலங் கவின்பெறு காட்சி
ஞான நாயகன் றொழிலலால் நவிலமற் றில்லை
மேன லம்பெறு சாலமோன் வேந்துமவ் விதத்தில
தான ணிந்துடை தரித்தில ஞலிந்த ஜகத்தில. 62

சொன்ன மற்றிவை துணிந்துநீர் யாமெதைத் துய்த்தும்
இந்நி லத்தெதை யுடுத்துமென் றேக்குறு திருமின
பொன்னி லத்தர சனபிதா வாதலிற் புதல்வீர்
நன்ன லத்தவூ னுடைதெரிந் தளிப்பானா ஞாளும. 63

அழிவி லாப்பர லோகவாழ் வொன்றையே யவாவி
ஒழிவி லாதுளங் கவலுமின் முயலுமி னுண்மை
வழிவி டாதுநே ரோடுமின் மற்றவை யெல்லாம்
பழிபு டாதுமக் கருளுவ ருன்னத பரமன். 64

உற்று நோக்கியுன் கண்ணுறு முத்திர மொழித்த
பிற்றை யந்நியன் கட்டுரும் பெடுத்தெறி பெற்றி
தெற்றென் றோர்வையீ தன்றிநீ பிறர்பிழை தெரிந்துன்
குற்ற முள்ளூறப் புதைத்திடல் கொடியமா மாயம். 65

எந்த நீதியிற் பிறர்குற்றங் கண்டுதீர்ப் பிடுநீர்
அந்த நீதியி னுங்குற்றங் கண்டுதீர்ப் படைவீர்
எந்த வாறெந்த நாழியிற் பிறர்க்களந் திடுநீர்
அந்த வாறளக் கப்படு முமக்குமென் றறிமின். 66

அரிய நித்திலக் கோவைநீர் பன்றிமீ தணியில்
தெரிகி லாதத னருமையைச் சீரழித் திடுமால்
உரிய மாண்பரி சுத்தவூண் குக்கல்முன் னுய்த்துச்
சொரிய கிற்பினு மனன்வா யென்பது துணிமின். 67

கேட்டுந் தேடியுந் தட்டியுஞ் சிந்தனை கிடைப்பர்
நாட்டு மானிட ராதலின் நம்பனை யடுத்துக்
கேட்டுந் தேடியுந் தட்டியு முயன்றிடிற் கிடையா
வீட்டு வாழ்வுகை யுறுமிது சரதமாம் விரைமின் 68

தீங்கு மல்குநீர் சிறுவர்க்கு நல்லன தெரிந்து
பாங்கி னல்குதிர் மனம்பொருந்த தந்தையாம் பரமன்
ஏங்கி நின்றுமன் றுடுமுங் களுக்குள மிரங்கி
ஓங்கு நன்னல மளிப்பரென் பதற்கைய முளகொல் 69

மற்றை யோருமக் குச்செய மனக்கொள்வ தெதுகொல்
அற்ற தேபிறர்க் காக்குநல் லறமென வறிமின்
இற்றி தேநியா யப்பிர மாணமு மேனோ
சொற்ற பௌஷிக தரிசனங் களுமுண்மை துணியில். 70

ஜீவ பாதையி னிடுக்குறு திருக்கடை சேர்ந்துட்
போவ ரோர்சிலர் பாதையும் புகலரு நெருக்கம்
பாவ மல்கிய பெருவழி கேட்டினுட் படுத்தும்
ஆவ லோடதில் நடப்பவ ரும்பல ரனந்தம். 71

ஆட்டுத் தோல்பொதிந் தாருயிர் கவருங்கோ ணாயின்
வீட்டுப் பாதைமற் றீதென றவனிக்கு விளக்கிக்
காட்டிக் கைப்பொருள் கவர்ந்திடு கள்ளப்போ தகர்வாய்க்
கேட்டுக் குட்படா தகலுமின் கிரியையாற் றெளிந்து.' 72

வாயி ஞெலனைக் கருததனே யென்றுபேர் வழுத்தி
ஆயி ரந்தரங் கூவினு மாவதென் னகில
நாய கனசிதத மறிநதந்த நடைகடைப பிடிப்போன்
தூய ராஜஜிய பேரினபங் துய்பபவ னறிமின். 73

வேறு.

நமரங் காளிங்கு சொற்றவை நம்பிரான்
விமல சித்தவி ளமபர மாதலில
சமர பூமித ணநதிநநெ றிபபடீஇ
அமரா நாடடை யததகு மாய்மினோ. 74

மற்றிவ் வாய்மைம னக்கொடு வானெறி
பறறி யேகுப வனெவன் பாறைமேல்
கொற்றி வானிட்டு வீடுகு யிறறிய
குற்ற மற்றவி வேகிகு ணிததிடில். 75

சண்ட மாருதம் வன்மையிற் றுக்கியும
கொண்டல மின்னியி டிததுகரு முறியும்
மண்டு வெள்ளம நிநதுற மோதியும
விண்டி டிந்துவி ழாதநத மேனிலே. 76

உளம்ப டப்பருத் தோதிய வுன்னத
விளம்ப ரத்தைவெ றுததவன் வெண்மணற்
களம்ப டுததவிற் கட்டழி மென்றுறு
வளம்ப டுததம தியிலி போலுமால. 77

றத்தன வேகசர் வேசுரன்
சித்த மென்றுதி ருத்தகத் தெள்ளிதின்
விதத ககனி வாயிதழ் விண்டனா
சுதத மெய்ச்சுவி சேஷவுத் துங்கரே. 78

சீரு றுங்கதி சேர்வழி யீதென
நேரி லேயுப தேச நிகழ்த்திமேல்
ஓரும் பற்பலு வமைகொ டுண்மையைத்
தேரு மாறுதெ ரிக்கலுற் றாரரோ. 79

வேறு.

மன்பதைகாள் கிருஷிகன்வெள் ளாண்மைசெயத் தரும்பருவம
வாய்த்ததென்று
நன்புலத்து வித்திடுங்கால் வழியருகும் பார்நிலத்தும்
நவைத்தூறெனுசாக்

கொன்புலத்துளு சிதறுண்ட சிற்சிலவித் ததாருகு
குளித்தவற்றைப
புன்பறவை வினாந்தணுகிப பொறுககிறுகர்ந தனவிதனைப்
புநதிசெய்மின. 80

பார்நிலததுப் புதைநதவிததங் குரிதடுதனினும வேரூன்றப்
பசுமணணினறிக
கூரவெயிலிற் றீநதுகரிந தனமுட்டு றுக்கிடையிற்
குளிததவிதது
நோவளாநது நெருககுண்டு பயன்படா தொழியநன்செய்
நிலததவோஙகிச
சீரபெறநன மணிமுறறி யொனறுநூ றுயபயன்
றிகழ்ததிறநோமின 81

மற்றொருவன மறுககளைநது நலவிததுப் புலந்தெளிதது
மறையவாங்கே
உற்றொருவ னளளிரவிற் களைவிதநிக கரநதேக
வுபயவிததும்
தெற்றெனவஙு குரிததோங்கத தெரிநதெஜமான் மற்றிவற்றைச்
சேதியாதீர
முற்றவிடுங் கொய்பருவத் தெறிநதெரிவா யிடுதுமென
மொழிநதான்றேரில 82

வித்துபவன் யான்புலமு முலகாகுமம விததுபர
ராஜஜியததின்
புதநிராஙு களைதேரிற் பொலலாங்கன புதலவரதைப்
புலங்கொண்டுய்த்த
சத்துருவும பைசாச மறுப்புலக முடிவரிவோர்
தாவிலதூதா
உத்தமர்மே னிலைசோவா களைபோல்வா ரெரியுண்ப
ருண்மையோமின. 83

நுண்ணியவோர் கடுகுவிதை நிலத்தூன்றி முளைத்தோங்கி
னோன்றுளுன்றி
விண்ணிலவு புளளுறையுந் தருவாகு மென்றுநம்மான்
விதந்ததாயில்
நண்ணரிய பரலோக ராஜ்ஜியமு மொருவனுள
நண்ணிநிற்பின்
எண்ணரிய மனுக்குலங்க ளீடேற நெறிததாகு
மிதயத்தானறி. 84

புளித்தசிறு திரண்மாவா லறப்பிசைந்த மாமுழுதும்
புளிப்பாமென்று
தெளித்தவுரைப பொருடெரியி லோடதியாற் பாலுறையுஞ்
சீரமையென
அளித்ததிரு வருள்பெற்ற வவனுலவ் வருட்சார
மயலார்கடெய்தி
ஒளித்தலைவான கதிபெறுபக குவமடைவ ருண்மைவெளி
யுய்த்ததாமால. 85

வைத்தநிதித் திரள்கண்டோன் மறைத்துரிமை யாவும்விற்று
வழஙகியேனும
அதததுரன னிலஙகொள்வ னருவிலைநித திலங்கண்டோ
னவ்வாறகக
கைத்தலத்த பொருள்வீசிக் கவாவனென்ற திருவசனக்
கருத்தையோரில
உத்தமராஜ ஜியமவிழைந்தோ ரெல்லைவழிப் படுவனுல
கொருஙகுவாததே. 86

முன்னீர்ப் குலவுசல சரங்களைத்தன் னகடுமுட்ட
முகந்துவாரிச
சென்னீரமை வலைபோலுந திவவியராஜ் ஜியம்வலையிற்
சேரத்தவறறுள
நன்னீரமை யுளதெரிந்து நவைபோக்கு மாறுலக
நாளாநததில
துன்னீரர் தமைவெரியிட் டறவோரைத துரியநிலை
தொகுபபாராதார. 87

தன்கடனைத் தனக்கிரங்கித் தாணிபன்மன் னித்தபெருந்
தகையோராத
வன்கணன்றன் கடனுளி தனைப்பிடிததுக் குரல்வளையை
வலிநதுபற்றி
என்கடனை யிறுவென்று னிறைவனறிந் தவனையிருஞ்
சிறையிலிட்டான்
நன்குபிறர பிழைசமிககில் நம்பனுநம் பிழைசமிபபர்
நலததையாய்மின். 88

முந்திரித்தோட் டததுதயங் தொடங்கியொத்து வேலைசெய்த
முறையினோககும்
நந்துபதி னொன்றாய மணிமட்டும் வந்துபணி
நாடியோர்க்கும்

வந்ததிபன் முழுக்கூலி வழங்கலுமுன் னவர்திருகி
　　வாதுசெய்யத்
தந்தனன்சொற் படிகூலி யென்னுடைய தெனதிஷ்டஞ்
　　சரிபோமென்றான. 89

முழுக்காத லுடையீரா யிப்பொருளைக் கருத்திருத்தி
　　முனைவனசித்த
ஒழுககாறு கடைபபிடிததுக் கிடைததுவே போதுமென
　　வுவந்துநாளும
அழுககாறு புறமபோக்கி வழிபடிற்பிந தினருமுந்தி
　　யமலராஜயம
இழுக்காது சென்றடைவா முந்தினாபிந தினராவ
　　ரிதயத்தோாமின. 90

தந்தையிது செய்யென்னச் செய்யேனென் றுடன்மறுதத
　　தனயனபினனாச
சிந்தைநொந்து செய்தனன்மற் றொருதனயன் செய்வலென்றுஞ்
　　செய்யானிந்த
மைந்தரிலயாா நலலனெனில தந்தைசொன்ன வாறுசெய்த
　　மகனேயெனபீர்
நந்தருமெய்ப பொருடெரிப்ப லொதகிருந்துஞ் செய்யாது
　　நடிபபீர கேண்மோ. 91

சொல்லாலுஞ் செயலாலுந் துட்டராய்த் திரிந்திராஜத
　　துரோகியாய
அல்லாரே விளமபாங்கேட் டுளந்திரும்பி யூர்த்தநெறி
　　யடுப்பாரானா
நல்லாரபோ லகத்திருந்தும் நன்றிகெட்டுப் பிரபஞ்ச
　　நடலைநசசும
பொல்லீரே யெல்லீரு மென்றினிநீர் விசுவசிப்பீ
　　புநதிசெய்மின். 92

மிக்கசம்பத் தொருதலைவன் செழித்தோங்கு முந்திரிகை
　　வியன்புலத்தைத்த
தக்கபொறுப் புப்பேசி யொருசிலர்பால் விடுத்தேகச
　　சதிசெயன்றார்
பக்குவகா லத்துரிமை பெறவந்தோர் தமைக்கொன்றும
　　பழிக்கஞ்சாமல்
உக்கிரமாய்த் தலைவனொரு புதல்வனையுங் கொலைசெய்தா
　　ருதிரஞ்சிந்தி. 93

இப்பெரிய பாதகருக் கெபபெரிய தண்டனைதா
னிடததகாதென்
ஞெபபுணாககின் றீருணாமின் பரலோக ராஜ்யமினி
யுமபானினறும
அபபுறமாய்த தனககுரிய நற்கனியைத் தருவோாபா
லடையுமென்ருா
செபபரிய திரியேக சாவேசன் றரவநத
தேவமைநதன. 94

திருந்தியசெங் கோலரசன் றனமகற்குக் கலியாணஞ
செய்தகாலை
பொருநதிைாககு விருநதமைதது நுகருவிபபா னழைத்துவரப்
போககிஞைா
வருந்தவடித துயிாககொலையும வசுததனாமன னவன்றோநதம
மறவாதமனமப
பருநதினுககு விருந்துடடி யெரிகொளுவி யூளாயுமபாழ்
படுததானசீறி. 95

அளையனுழை யளையேவி யாணடாண்டு திரிவோளை
யழைததுவநது
வளாவின்றி யாவருக்கும மங்கலவத திரநலகி
மகிழ்நதுாட்டுஙகால்
நிளையூடங கொருவனுககுத தானளிதத துகிலிலலா
நெறியையாயநது
விளாவிலிருட் சிறையுய்ததான் பலரழைககச் சிலாதெரிநத
விததளையோாமின். 96

அருமபரம ராஜ்ஜியததுக கழைக்கப்பட் டவரெல்லா
மருகரலலா
விருமபியுளங திருமபிநெறி விலகாது முன்சென்று
விபுதநாட்டுப
பெருநதகைக்குப பிணககின்றி வழிபடுவோ ரெவரவரே
பெருமானசிததந
தெரிநதுகொளா படடவர்மற றவருலகிற் சிலராவா
தெரியுஙகாலை. 97

அதிபதியா மணவாளன் கலியாண மணவறையை
படுககுஙகாலத
தெதிாகொளவான் காத்திருந்த பததுக்கன் னியாிலவ
ரெணணெயிலலா

மதியிலிகள் கண்டுயில மதியுடையார் திவத்தி
மரபினேந்தி
விதிமுறையே வரவெதிர்ந்துட் புகுந்தனர்மற் றையர்வெளியே
விடுபட்டாரால. 98

மற்றிந்தப் பொருள்தெரியில் வானரச னடுத்தீர்வை
வழங்குங்காலந்
தெற்றெனநீ ரறியகிலீர் மதியிலர்போல் விசுவாசத்
தீபமபோககி
முற்றுலக மயல்கொண்டு துயிலாதீர விழித்திருமின்
மோசம்போகீர
இற்றிதுகாண் பொருளென்ன விளவரசாங் குமரேச
னியம்பிப்பின்னும். 99

திருவளர்க்கு மொருதனிகன் மறுதேசம் போய்வரற்குச்
சிந்தையுற்று
மருவியதன் றிரவியத்தைக் காரியஸ்தர் வசமாக
மரபினீந்திப்
பெருநிதியை யாதாயப் படுத்திவைமி னெனப்பணித்துப்
பெயர்ந்துபோனான்
வருமவதி தனில்வந்தான் காரியஸ்த ரிடங்கணக்கு
வாங்குங்காலே. 100

ஐயவிரு வேம்பொருளை யொன்றிரட்டி யாக்கினமென்
றளித்துநிற்ப
மெய்யறிவ ரெனக்கண்டு மேம்படுத்தி மற்றவனை
விளிததியாதென்னச்
செய்யில்விதை யாதறுக்கத் தேடும்யஜ மானனெனத்
தெரிநதுதந்த
நொய்யநிதி புதைத்துவைத்தேன் மற்றிதனைக் கொள்கவென்று
நுவன்றனுக. 101

தன்பொருளைப் புதைத்துநஷ்டப் படுத்தியவிச் சழக்கனைக்கா
றளைந்துநீவிர்
துன்பமிகு மிருட்சிறையி லுய்க்கவென்று ழுழையனாயச்
சோம்பியீநத
மன்பொருளை யுள்ளவற்கு வழங்கினன் பொன்வணிகன்
மரபீதாக
என்பொருள்மற் றெனிலுள்ளோர்க் கீவரிலோர்க் குள்ளதுமின்
றென்றுரீசன். 102

மெய்யறிவு மெய்ஞ்ஞான மிகுசெல்வஞ் சொல்வன்மை
மேம்பாடாதி
வையகத்தி லவரவர்க்கு வானரச னருளளிக்கும்
வரமாமன்றோ
உய்யுநெறி யுபயோகித் தூழியஞ்செய் திடல்கடமை
யுபேக்ஷிப்போரைப
பொய்யிகந்து வருநடுநா ளிருட்பிழம்பு புகுவிக்கும்
புந்திசெய்யின. 103

வேறு

கானிலங் காணி பூமி நன்குறு பயிராய் முற்றி
மேனியு மதிக மாக விளைந்தன தொகுத்துத் தோன்றுந்
தானியக் குவையைக் கண்டு தகவிலாப் புந்தி யீனன்
கோனருள் குறியா னாகித் தன்னுளே குணிக்க லுற்றான். 104

தக்கமே னிலைச்சே ரின்றுற் றனிய வருக்கஞ் சேர்த்து
வைக்கவென் றெண்ண மிட்டான வல்லையே களஞ்சி யத்தை
இக்குவ லயம வியக்க வியற்றியென் சம்பத் தெல்லாந்
தொக்குவைத் தநேக காலந் துய்த்துவாழ்ந் திருப்ப னென்னா. 105

முன்னிலை யுணரான் பின்னே முடுகிடு மறுமை யோரான்
தன்னையு மறந்தா னாகித் தடந்துயில் கொள்ளுங் காலை
முன்னவ னின்றிராவே முடியுமுன் வாழ்நா ளென்னில
உன்னிரு நிதியம் பேதா யாரதா முறைத்தி யென்றா. 106

ஆதலாற் பரம ராஜ னருட்டிர வியத்தைப் பெற்று
தீதெலா மகல நோற்பிற் சிந்தனை பிறிதொன் றில்லை
ரதெலாஞ் சோர விட்டிவ் விகபோக நசசி வாணாட்
போதெலாங் கழிய நிற்கும் புல்லியா கதியி தாய்மின். 107

ஒருபொழு தேனும் வாழ்வ தறிகிலா ருலக மாந்தர்
கருதுப கோடி யலல பலவென்று கருத்திற் காட்டுந்
திருவரு ளுரையு மெண்ணார் சிற்றின்பப் படுக ராழ்ந்து
பொருவரும வாணாள் வீணே போக்குதல புலமைத் தாங்கொல.108

ஒருவனோர் திராக்ஷத் தோட்டத் துன்றின னத்தி யொன்றை
பெருமர மான போதுங் கனிகொடாப் பெற்றி நோக்கித்
திருவனீங் நிலங்கெ டுக்குந் தருவினைச் சிதைத்தி யென்னாப்
பொருவருந் தோட்டப் பாது காவலன் புரிவிற் கூறும். 109

ஆண்டகா யின்னு மோராண் டளவும்யான் சுற்றிக் கொற்றி
வேண்டுர மிட்டுத் தகக விதமபல பருவஞ் செய்துங
காண்டகு கனிகொ டாதேற கட்டளை யிட்ட வாறு
நீண்டெறிங திடுவ னென்று கிளர்ந்தனன் றெளிநது கொண்மின். 110

ஒருவனன் புடைய தநதைக் கோரிரு புதல்வ ருள்ளார
இருவரி லிளையா னைய வென்னொரு பாக மெறகுத்
தருகவென் றிரநது கேட்பத தநதைதன் னுரிமை யாவும
நிருவிகற பாகப பங்கிட் டுதவின னோமை யாக. 111

கைபபொருள் கணடான றந்தை கனாநதசொற் பொருளைக்காணுன்
மெய்ப்பொரு ளறியா னுளளம விழைநதசிற் றினப மாயப
பொய்பபொரு ணசசி யோடிப் புறமபுபோய்த தநதை யீநத
அபபொரு ளிழநதா னந்தோ வகதியா யினனசின ஞளில. 112

அஙகொரு குடுமபி தன்னை யடுததவன பனறி மேய்த்தத்
திங்களோ ரிரண்டு மூன்று செலலதை தேச மெஙகும
வெஙகொடும பஞச நோநது வெதுபபிரும பசிககாற ருஞய்
நங்கிஞன பனறிக கூட்டு நொழுங்குகுற றமிதத விடடை. 113

குற்றுமித தவிடுங கிட்டாக் கொடுமபஞச மநிக ரிககச
சற்றுளந தெளிநதா ஞகிச சஞசலித தழுதென் றநதைக்
குற்றவூ ழியர நேக ருண்டுதேக் கெறிய யாஞோ
துற்றுண வின்றி யாவி சோருவ லிதெனறுற் புததி 114

புகலொன்று மில்லே னென்ஞப புந்தியில பிழையை யுள்ளி
மிகவுள முடைநது நைநதான மெயமமனஸ் தாபங கொண்டான்
தகவுடைத தாதை பக்கற் சாருவ னேற்ருன பெற்ற
மகனெனப பரிவ ரலலான மறுததிடா ரெனததே றுற்ருன். 115

ஒல்லையே யெழுநதான் றந்தை யுததம குணமுன் னீர்க்க
அல்லலசெய் பசிபின் னுநத வடுததன னறிநது தநதை
வலலைவந் தணைத்து முததி மகிழநதனன் மகவா சைககோ
எல்லையு முளவோ மைநத னெததனை பிழைசெய் தாலும். 116

எந்தையே யெந்தை யேயென் றேங்கிநெட் டுயிாத்துக் கண்ணீா
சிந்திநொந துமக்கு முன்னுந் தெய்வத்துக் கெதிரு மாகப
புந்தியற் றளவில் பாவம் புரிந்தன னினியா னுனறன
மைந்தனென் றுரைக்கத் தானு மபாத்திரன் மதியொன் றில்லேன். 117

ஐயமன் னிக்கச் சித்த மாயின்மற் றளிய னேன்யான்
உய்யுமா றருளி நம்பா லூழியத் தொருவ னாக்கி
வையகத் திருந்து கென்னா வாய்திறந் தாற்றி நிற்ப
னையலென் றருளிற் கூட்டிச் சென்றன னகத்துள் நண்பால். 118

மகனிவன் மரித்தா னின்னே மறுத்துயிர் பெற்றா னாகத்
தகவுடை விருந்தே மர்க்குச் சமைக்கெனப் பணித்து மைந்தற்
குகலையின் வஸ்தி ராதி யுடுத்தருங் கலமும பூட்டிப
புகாறு மகிழ்கொண் டாடி யிருந்தனன் புதல்வ னோடும். 119

ஆயிடைச் சேட்டன் வந்தா னகக்களி யாட்டுக் கண்டான்
மேயதென் னென்வினாவி யறிந்தனன் வெகுண்டு நின்றான்
நேயமார் தந்தை நோந்து நின்னொரு கனிட்டன் மாண்டு
போயவன் பிழைத்து வந்த புதுமையின் களியி தென்றான. 120

மைந்தநீ யென்னோ டுள்ளாய் வாழ்வெனக் குள்ள யாவுஞ்
சொந்தமற் றுனக்கே யன்றோ சோதரன மதியற் றேகி
நொந்துவந் தணைந்தான் மீண்டு நுண்மதி யுடையை நீயுன்
சிந்தனை திருகல நன்றோ சோர்ந்துடன களித்தி யென்றான். 121

வானநாட் டதிபன் றந்தை வான்வழி விடுத்தோர் புத்தி
ஈனராங் குமர ராவ ரிருஞ்சுவி சேஷ மாக்கர்
ஆனவர் சேட்ட ராவ ரகக்களிப் படையு நீரார்
மோனராஜ் ஜியத்த ராவர் முறைதெரிந் துணர்ந்து கொண்மின். 122

ஒருபெருஞ் செல்வன் பீதாம் பரவுடை யுடுத்தி வாழுந்
திருவினன் ராஜ போகஞ் சிறிதெனச் செருக்கும் போகி
அருவிலை பெறுபல பண்டத் தறுசுவை யமைந்த வுண்டி
பெருவயி றாரத் துய்த்துப் பேணுவான் மறுமை பேணான். 123

அங்கவ னணிகொள் மாடத் தலர்கடை துச்சி லாகத்
தங்கினா னொரு மாங்கு தணந்தெறி மிச்சில் நச்சிச்
சங்கட நுகரு மேழைத் தரித்திர னங்க முற்றும்
வெங்கொடும பருக்கண் மிக்கு வேதனை யுழக்கு நீரான். 124

இன்பெலாந் தூர மாக விரங்கலுந் தவிப்பு நீங்காத்
துன்பமுஞ் சொரிகண் ணீருந் தொடர்பறுத் துணைநட் பாக
முன்புறு நாய்க ணக்கி முறைப்பணி புரிவோ ராக
என்பக ருதுமவ் வேழை யிலாசரு விடுக்கட் பாட்டை. 125

வறுமையும் பிணியும் யாண்டும் வருத்துபே ரனுளைப் போக்கும்
பொறுமையுஞ் சகிப்புஞ் சிந்தை பூதநினி தமைய வத்தைத
தெறுமருந் தாகக் கொண்டு ஜெகத்துநாட் கழித்த பிறகை
மறுமையி விராஜ போக மலிந்தசந் நிதிபுக் குய்ந்தான். 126

பெருமித வாழ்க்கை யுள்ள பேதையச் செல்வன் பொன்றி
எரிமலி குமபி வாழ்க்கை யெய்தினன் கண்ணோ திட்டுத
திருமலி ராஜ போகந் தெவிட்டிலா சருவைக் கண்டான்
பொருவிறன் மதியி னதனை நினைந்திவை புகல லுற்றான். 127

வே று.

மெய்யா ரணமும விசுவா சிகடம
பொய்யா வுரையும பொருள்செய் திலனுற்
பையா டரவப பணிவெவ விடமுண்
டையோ வழலூ டமிழ்வே னளியேன். 128

பாசத் தளையும் படுசெல் வமுநீள
மோசப படுபுன் மதியும முடுகி
நாசப பரவை நடுவுய்த தவினி
நீசக கனனீந துவதெந நெறியான் 129

சாகாப் புழுவுந் தணவாத தழலுங்
கூகூ வெனவொந தலறுங் குரலும
ஏகா வெனவிட் டினியோ ரிறையும்
போகா வுயிரபொன் றுவதென் றினியே. 130

ஞாலத் தொருசில் பகல்நன் றில்வினை
ஆலத தைநுகாந் தெனதா ருயிரைக்
காலச சுழலசக் கரமீந திடுபா
தாலக் கடலவீழ்ந் துதவிப் புறுவேன். 131

பெருமைத் திடரே றியபித் தனென
கருமத் தைநினைந துககோ ளபதித்
தருமத் துளைநீ திதமத் திரளை
நிருமித் ததெனக கெனிகழ்ந்த் துவதே. 132

அகல்வா னரச னருள்கோ மகனைப்
புகல்புக் குயவோர் பொழுதுண் டுகொலோ
பகலே யெனிதிக் குவைபா ருளகொண்
டுகவா யருணு ழிகையொன் றுயவே. 133

அருளே துமிலே னகலே னுமைவிட்
டிருளே நரகே யெனையெத் தனையாய்
மருளே ழிசெறுத் துவருத திடினும்
பொருளயா துயிரபோக கிடவல லுதிரோ. 134

நல்லா மதியு நவைதீர் மறையின்
எலலா மதியு மிதயக கரிதீவ
கிலலா மதியு மிகநதிங் கிறுததாய
பொலலா மதியே புகலென மதியே. 135

ஆணடுன் டுசுகித தனையன் புளைபோல்
மாணடன் றொடொழிந தனையாங் கொன்மதி
கீண்டித தலைகீ ழுறமே லெழுவான்
எண்டொன் றுளைப்பா யலையெங் குளைநீ. 136

சொன்னாய் பலதுன் மதிதொல் புவியிற்
பின்னா வருபே ரிடரா ழிதிலை
உனனா துனுளாத தலையோ டிவிழுந
திங்ஙா ளெரியுண் பவிதென கதியே. 137

கள்ளத் தைவிடுத துளகட் டுளாகொண்
டுள்ளக் கரியே சிலகா லமுளைத
தெள்ளப் படுபா வியெனைக கைவிடுத
தளளற் படுபா தலததாழ்த் தினையே. 138

உலகா சைபுகட் டியுலா சநெறி
விலகா துமருட் டிமின்னார் வலையிற்
பலகா லுமவிழுத் தினைபா ரிடநீ
அலகா யுணவனா சமறிங் திலனே. 139

அளவில் சுகபோ கமளித் தெனுடன
இளவா யுளெலா நுகர்ந்தின் றிவ்வுலைக்
களவாழ் வுமளித் தனைகை தவமார்
உளமே யெனைவிட் டொழிவா யலையே. 140

பொன்னா டுபுகப் பொழுதின் றுலகின்
றின்னே விடியா விருண்மூ டியதால்
என்னோ மனனே யெனையுங் கெடுத்தாய்
அன்னோ வினியென் செயலா வதுவே. 141

வாணா ளிறுமுன் வளநா டடையுங்
கோணா நெறிகூ டலையே கொடியாய்
நாணா ளும்வினைத் தனைநச் சுவினை
காணாய் விழைவுந் றதுகா ரிருளே. 142

ஞாலத் தொருநன் றினைடைப் பிணாநாயக
காலத் தையிகந் துகடைப் படுமிம
மூலத் தளறா டுமுயங் கியவென
சீலத் திறன்செவ் விதுசெவ் விதரோ. 143

வேறு.

என்றிவ் வாறுநொந் திடாநிரம் பிருட்கடன் முயங்கிப்
பொன்று பேறுமற் றேனென வேகுறீஇப் புனித
மன்றி லங்குலா சருவைபு மகப்பலி யமைந்த
வென்றி யாபிர காமையும் விழிக்கெதிர் கண்டான். 144

கண்டு பன்முறை கூவின னளியனைத் தவத்தால்
மண்டு காரிருட் சூழலுற் றனன்படு வாதைக்
குண்டு கொன்முடி வாற்றுகிற் கிலனுயிர்க் கிறுதி
தண்ட லில்பெருங் காதலிற் றேடுவன் றமியேன். 145

சாவு மின்றுறவோர் கணந்தொறும் வேதனை தழைப்ப
நோவு மலகிவெய் துயிர்துடித் துயங்குவ னேலேன்
வீவின் றாகிய வுயர்பதம் பெறுதவம் விளைத்தோய்
பாவி யான்புகல் விண்ணப்பம் பரிந்துகேட் டருடி. 146

ஐய நீயனே னுக்குளி ரத்தரு மளவில்
கையி னோர்விரற் கடைநுனி கங்கையிற் றோய்த்துத்
துய்ய லாசரு விவண்டர விடுத்தருள் சுரத்தி
மெய்ய தாகிய சுகிர்தமுண் டெனக்கென விண்டான். 147

மைந்த கேட்டியுன் னற்பயன் வையகத் தடைந்தாய்
அந்த வாறுதன் றீப்பய னுகர்ந்தன னங்கே
இந்த லாசரு வீண்டிர க்ஷணியவீ டிசைந்தான்
நொந்து தீப்பய னுகர்தியீண் டித்திற னுணித்தி. 148

நன்மை வித்தியோர் நற்பயன் றுய்ப்பது நயந்து
தின்மை வித்தியோர் தீப்பய னுகர்வதுந் தேரில்
தன்ம வித்தக தைவிக சருவலோ கேசன்
கன்ம நாடியங் கவரவாக் கூட்டிடுங் கணக்காம். 149

ஈசன் சித்தமே சாதன மெம்மனோர் செயற்குப்
பேச வேறிலை யன்றியிப் பெரும்பிள வுருவி
நாச வல்லிருட் சூழலை நாடுவ தெங்ஙன
ஆசை யற்கவென் றுரைத்தன னறவனு பிரகாம். 150

இரவெ னக்கினி விடிவதின் றெனினுமென் கிளைஞர்
உரவு நீணிலத் துளாசிலர் மெய்யுணர் வொருவி
வரவு டுபபினு மடுக்குமிச் சூழலை மரபிற்
புரவு ணாத்தலா சனையவண் போக்குக வெந்தாய். 151

செய்த குற்றமு நீதியும் வருநடுத் தீர்ப்பும்
உய்தி றத்தநூல் வழியுமற் றீகிதென் றுலகில்
கைதி கழ்த்துநெல வியிறறினங் காட்டுமோ சேயும்
மெய்தி கழ்த்துபம் நீககரு முளரென்றி மேலோய். 152

தக்க தாயினு மரித்தவர் மீண்டுபோய்த் தாணி
புக்கு ரைத்திடு புதுமைகண் டோமபுவர் புவியின்
மக்கண் மற்றையா சொற்கொளா தெளளுதன் மாபெண்
றொக்க லுக்குளம பரிந்துமன் றுடிஞு னூறி. 153

துன்று காரிருட் சூழலான் சொற்றவை கேட்டு
வென்றி கூரா சன்றிரு விளமபாம விளம்பும்
நன்று ளாருரைக் குணர்வுறா நம்புவார் கொல்லோ
பொன்றி யோருரைக் கேகென வருநதவன் போனான். 154

தீக்கொ டுஞ்சிறை புகுந்தவர் தீவினைப் பயன்மேல்
ஊக்கி நினறுதுன் பூட்டுபோ துணர்நதுளந திருமபிக்
கூக்கு ரற்படுப பினுமபய னென்னைகொல் கொண்ட
ஆக்கை வீழுமுன் னறப்பயன் கூட்டிடா தவமே. 155

கூற்று வைகலுங் கோடியா ஜீவரைக் கொள்ளை
ஆறறி நுங்குவ தறிந்துமெய் யாக்கததைக் கருதார்
தோற்று தீவிட வைம்புல நுகர்சசியைத் துய்த்து
மாற்ற ருஞசிறை மறிவரீ தென்கொலோ மடமை. 156

அருளின் செல்வமே செல்வத்துட் செல்வமற் றதனைத்
தெருளுஞ் செல்வரே யுன்னத நித்திய செல்வர்
பொருளின் செல்வரீர்த் திரையவா மற்றவை போற்றி
மருளும் பூரியர்க் குறுவது நித்திய வறுமை. 157

உலக செல்வத்து மயங்கிமெய் யூர்த்தநா னெறியை
விலகு றுதருட் செல்வநா டுறுந்துணை விரகோ
டலகில் பேரரு ளாண்டகை யவனிகசன் றளித்த
இலகு வான்மதி யிருஞ்சுட ரகந்திகழ்த் திடுவாம். 158

வேறு.

இவ்வண்ண மிரக்ஷணிய நெறிபுதுக்கி வானுறவோங்
கிதயக் குன்றில்
மெய்வண்ண வற்புதமாந் திருவிளக்கில் விசுவாசச்
சுடரை யேற்றி
உய்வண்ணஞ் சமைத்திடுவா னுளங்கொண்டு குமரேச
னுலகோ ருக்குக்
கைவண்ண மருள்வண்ணங் காட்டுமவ்வண்ணஞ் சொல்வண்ணங்
காட்டுங் கொல்லோ. 159

திருநோக்காற் றிருவாக்காற் றிருக்கரத்தாற் றிருவருளாற்
றீண்டிக் கிட்டி
ஒருவரிய பிணிபிறவிக் குருடுசெவி டூமைமுட
முதிரப் பாடு
வெருவருபேய்க் கோரணிசித் தப்பிரமை திமிர்வாத
வியாதி யாதி
பருவரலுற் றோர்க்கருளி யிகபரநன் மையையளித்தார்
பரமன் மைந்தன். 160

தொண்டரிடு முறைபாட்டி னறிதுயினின் றெழுந்தருளோர்
சுருதிச் சொல்லின்
மண்டலஞ்சூழ் வாரிதியின் கொந்தளிப்பும் கடுஞ்சூறை
மாருதத்தின்
உண்டுபடு நிலைபிறழ்வு மொருங்கமைய வொல்லையுல
குவந்த தம்மா
அண்டபகி ரண்டமெலா மமைத்ததிரு வாக்கினுக்கீ
தரிதாங் கொல்லோ. 161

மன்றலிலா வொருசிறுமி யமங்கலையி னொருசிறுவன்
வாணாண் முற்றிப்
பொன்றியபின் னுடலீமம் புகுமுன்னர்த் தாய்தந்தை
புரப்பான் வேண்டச்
சென்றிரங்கிப் போனவுயிர் திரும்பியுய வருள்புரிந்த
செயலை நோக்கி
நின்றவருங் கேட்டவரும் வானாட்டு நெறிபிடித்து
நிகழ்வ தானார். 162

மாண்டுபிரே தக்குழியி லொருநாலு வைகலுடன்
மறிந்து மாவி
ரணடொருவி மறுமையிற்புக் கினிதுறைந்து மிறைமகிமை
யிகங்கண் டேத்தக்
காண்டகைய சுவிசேஷ கதிமார்க்க நலங்களினக்
கருணை வாகிைன்
மீண்டுயிர்பெற் றெழுந்துதிரு வடிதொழுதா னொருதொண்டன்
வெளிபபட் டைய. 163

ஓககலெலா மற்றிவரே யுன்னதநாட் டிளவரச
னொருங்கு பேயின்
சிக்கறுததுச சிறைமீட்டு ஜீவகோ டியைப்புரப்பான்
ஜெகதது வநத
சக்கரவீ சுரன்மைநத னெனவிசுவா சம்பூண்டு
சரணம போற்றி
அக்கணமே வானரசற் காட்பட்டா ரொருசிறிது
மைய மின்றி. 16·

தூயசேத் திரத்திலெங்கு மித்தகைய வற்புதத்தின்
றொனிபோய முடடப
பேயரசாட் சியையொருவிப் பிரபஞ்ச மயக்கறுத்துப்
பின்முன் னுக
நாயகனைத தரிசிதது நற்கதிமாாக் கத்தூன்றி
நடைபபட் டாாபல்
ஆயிரவ ரருணனொளிக் கெதிருன்றி நிற்பதுகொல்
லநத காரம. 165

எள்ளரிய விளம்பரமு மிகபரசா தனநடையு
மெதிரி லீண்டும
விள்ளருமற் புதச்செயலுங் கண்டுகேட் டுளந்திரும்பும்
விநதை யோாநது
வள்ளலருட் செயற்கிடைந்தவ் வலகைபா சறையூன்றும்
வைரி யாய
கள்ளவே டக்குரவ வொன்னுரே சதிபுரியுங்
கருத்துட் கொண்டார். 166

பகைப்புலத்தார் சதிவினையும் பரமசுத னரும்பாடும்
பகையைச் சிந்தி
ஜெகப்புலையன் சிரஞ்சிதைத்த ஜெயப்பாடும் பரலோகத்
திருவோ லக்கத்

தகைப்புலவ ரெடுத்தேத்துந் தந்தைகளி கூருதலும்
பிறவு மெல்லா
வகைப்பாடு மாண்டாண்டு கேட்டறிந்து வழிக்கிடையில்
மைந்த வென்றான். 167

வேறு.

வித்தகக் கதிவழி புதுக்கி மேலைநாள்
நித்திய திரித்துவ நிருப லாதிபன
புத்திரன் றருமித்த புரவு நூனெறி
சித்தசஞ் சலமினித் தீர்தி யாலென. 168

மக்களை மனைவியை மனையைக் காதலகூட
ஒக்கலை யுரிமையை யுவக்குந் தேசத்தை
இக்கணம் விடுத்தியா னியம்பு தேயத்திற
புக்குவாழ்ந் திருத்திநீ போதி யாலென. 169

எழுதிய தோற்சுரு ளெடுத்து நண்பநீ
பழுதிலா மொழியிது பார்த்தி யோவென
உழுவலன் பொடுமன முவந்து நோக்கியினை
டெழுவல்யான் செலவழி யாதிங் கென்றனன 170

ஆங்குறு பெருவழிக் கப்பு றத்தொரு
பாங்குறு வாயிலைப் பார்த்தி யல்லையேல்
ஓங்கிருஞ் சுடரொளி யொன்று காண்டிமற
றீங்கது குறிக்கொளீஇ யேகற் பாலையால. 171

எட்டிநீ நடந்துசென் றிடுக்க வாயிலைக
கிட்டியுன் கரங்கொடு கிளாக பாடத்தைத
தட்டுதி யுனக்கறி தக்க யாவையும
உட்டெளி வுறவவ ணுரைக்க லாகுமால். 172

என்னுரை யணுத்துணை யிகபபை யாயினும
மன்னாகோன் வளநகா மருவு வாயலை
பண்ணுறு கவாவழி பலவுண் டாங்கவை
உன்னரு நாகபா தலத்தி லுய்க்குமால. 173

நெறிபிச காதிடை நின்றி டாதொளிக்
குறிபிடித் தேகெனக் கோதி லன்பொடு
செறியுநல் லாசிகள் செப்பி னுவந்
தறிவனு மஞ்சலித் தகன்று போயினான். 174

சுவிசேஷமார்க்கப் படலம் முற்றிற்று

யாத்திராரம்பப் படலம்.

இடுக்குறு வாயில்சென் றெய்தி டாமுனம்
தடுக்கருந் தடையயற் சாரு மோவென
நடுக்குறு மாயினு நாயினே னைக்கை
விடுக்குமோ விறையென வெருட்சி நீங்கினான். 1

கண்ணிலா னிருவிழி காணப் பெற்றபோல்
மண்ணக விருள்கெட வயங்கு மாசுடர்
நண்ணிட மறிந்துள மகிழ்ந்து நாட்டம்வைத்
தெண்ணமற் றின்றியே விரைவி னேகினான். 2

போவது கண்டெமைத் துறந்து போதலநன்
காவதோ திரும்புகென் றுகு லத்துடன்
கூவினார் மனைமகார் குறிக்கொ ளாதவன்
ஜீவனே ஜீவனே யென்னச் சென்றனன். 3

மூண்டெரி வளைந்திட முடுகி யிற்புறந்
தாண்டிவீழ்ந் தாருயிர் தப்பி நின்றுபின்
வேண்டுவ முயலுவா ரலது வெண்மையால்
மாண்டழிந் தொழிவரோ மனைம காரொடும். 4

பற்றியாங் கொணாவமென் றிருவர் பன்னிப்போய்
உற்றனர் விரைந்துசென் றுவந்து வேதியன்
கொற்றவன் றிருநகர் குறித்த கொள்கையோ
மற்றுநுங் கருத்தெது வழுத்து மீரென்றான். 5

இன்றுநீ மனந்துணிந் தெமைவிட் டேகிடில்
ஒன்றிடும் பெருந்துய ருண்மை யாதலால்
சென்றிடே லெம்முடன் றிரும்பு வாயெனில்
நன்றுனக் காம்பெரு நமாக்கு நல்லையால். 6

அரும்பெறன் மக்களை யாவி யென்றனை
விரும்பிய மனைவியை வெறுத்திட் டேகுதல்
கரும்புவேம் பாயதோர் கணக்குப் போலுமால்
இரும்பிய னெஞ்சினா யிதுநன் காவதோ. 7

இத்தலத் துரிமையா வையுமி கந்துசென்
றத்தலத் தழிவில்பே றடைவ னென்றியால்
கைத்தலத் தரும்பொருள் கழிய வீசிடும்
பித்தரோ தனக்கொடி பிறங்க வாழுவார். 8

என்றுவன் னெஞ்சனீ தியம்பக் கேட்டலும்
நன்றுநன் றுன்னுரை நாச தேசததில்
நினறுயி ரழிநதெரி நிரையஞ் சேரவோ
இனறெனைக கூவுதி திருமபென றேழைநீ. 9

சீலமு மொழுககமுந திறம்பு தேசததின
சாலமு மாயமுந தழுவி யினனுமென
காலமுமம ஜீவனுங கவிழ்பப னேகொலாம்
ஆலமென றறிநதபி னருநது வாரோவா. 10

நிலைநிலா தழிவது நிரையத துய்பபது
கலைவலா வெறுபபது களஙக மிககது
மலைவுறு துனபநோய் மலியப பெறறது
புலையுல கததநு போக சாரமே. 11

குறைவுறு நிதநியங குலவைத் தக்கது
கறையுறு நலததது கருதொ ணாததது
நிறைவது வாடிடு நீரமைத தனறுகாண
இறைபர லோகபே ரினப பாககியம. 12

ஆழியான் பேருல கணுகு மின்பததுக்
கூழியிவ வுலகிருந துறுக ணினறியே
வாழினு மிஃதணு மட்டொப பாருமோ
பாழிலே யுழலுதி பயனை யோககிலாய். 13

மகத்துவ மாயபே ரின்ப வாழ்வினை
அகததிடை மதிபபவ ரலகி லாதுவந
திகததுறு பாடெலா நொய்தென றெள்ளுவா
ஜெகததையே மதிபபவா சிநதை மாழ்குவா. 14

புற்புத வுடற்சுக போக நச்சியே
பிற்படு குழியிலவீழ்ந் தழிவர் பேதையர்
முற்படு துயரினை முருககி நிததிய
சிறபர சுகநிலை யடைவா செவ்வியோர். 15

களைகணு வுலகெலாங் காக்கு மெம்பிரான்
கிளையலால நலந்தரு கிளையெற் கில்லையால்
வளையுமிக் குழுவெனை மயற்குள் ளாக்கிடுங்
தளையலாற் கிளையெனச் சாற்ற லொல்லுமோ. • 16

மேழிகைப பிடித்தனன் விடுக்கி லேனினி
நாழியொன ருயினு நாச தேசததுத்
தாழிலே னுனகெடு மதியைச சாரநதுநின்
றாழிநா யகனுளை கடகக வொணணுமோ. 17

மற்றினி யுரைப்பதென் வன்னெஞ சோயிவண்
சொற்றவை மெய்யெனத துணிதி யேலெறபின
பற்றிவான் பாகதிப பயன்றுய் யின்றெனில
நிறறியே னிலலென நிகழ்ததி னுனரோ. 18

கேட்டுவன் னெஞசனீ தமையுங் கேவல
நாடடுவாழ வுவநதனை நடததி நீயெனு
மீட்டியாம போதுமென னெஞச வேதியன
கூட்டுற வினியொலா தெனறு கூறினன. 19

ஓதுமெய்ச சுருதிநூ லுரைகரு நீதியும
தீதுநா மியறறிய திறனு மேலவரும
மாதுயாக் ககனறுயும மாககக யாவதுங்
காதலாய்த தெரிததிடு மிவனைக் காயதியோ. 20

வேதிய னிஙஙனம் விதந்த வாய்மையுங்
கோதறு செய்கையுங் குணமு மோததலால
தீதல விவனவழிச சேற லெனறியான
போதர விசைநதுளம பொருநதி னேனென்றுன். 21

உற்றமென் னெஞ்சகை யுறவ ருநதிட
வெற்றுமிக குததுதல் விழுமி தனறுகாண்
சுற்றமுங் காதலுந துணியின் மூழ்கநீ
பெறறிடு பயனெரு பெறறித தாகுமோ. 22

என்னதுன் மதியுனக் கியைநத தீங்கிவன்
உனனரும பைததிய முனக்கு நோந்ததோ
சொன்னவத் திருநகா துன்னி னுரெவா
பன்னுசொப பனபபொருள் பலிககு மேகொலாம். 23

ஓடிட மருந்தயின் றுறங்கி வீழ்தல்போல்
நாடியிங் கிவறறா நவின்று வநதினே
கோடிய மனததின னோடு கூடிநீ
கெடுறத துணிநதனை கிளக்க லாவதென். 24

மன்வழி மரபுளார் வகுத்துக் காட்டிய
முனவழி யிகபபது முறைமை யனறினி
உன்வழிச் சேறியேற் சேறி யொளளிய
எனவழி யேகுவன் யானென் றேகினான். 25

ஏகுவன் னெஞ்சனுக் கிரங்கி யெமபிநீ
போகலை யெமமுடன் பொருநது வாயெனிற
சாகலை நித்திய சாமபி ராஜ்ஜிய
போகபூ மியினலம பொருநது வாயென்றான. 26

பன்முறை வேதியன் பரிநது கூவவும்
நனமுறை யறிகிலா னாச தேசததுச
சென்முறை துணிநதனன ஜீவன் மலகிய
சொன்முறை நிற்பரோ கேடு சூழ்நதுளார். 27

கல்லென வுரததவன் னெஞசன் கங்குலை
எல்லெனக கூறியாங் கீறில துனபததைச
சொல்லருஞ் சுகமெனத துணிநது போதலகண்
டொல்லைமென் னெஞசனீ துசாவு வானரோ. 28

உத்தம தோழநீ யுவந்து பேசிய
புதநிமா நகாககொரு முதலவ னாகிய
அததகு பாதைநீ யறிதி யோவஃ
தெத்திசை யேகுது மெழுக வென்றனன். 29

துணைவனோக் காரிடைத தோன்று கின்றவோர்
இணையறு சுடரொ கிடுகக வாயிலை
அணையின்மற் றவையவ ணறிய லாகுமத்
திணிசுடா குறிக்கொடு செலல வேண்டுமால். 30

பொருவருந் திருவருட் புணர்ப்பி னாலியாம
இருவரு முடனசெல விசைநது நினறனம்
வெருவா வின்றிமேல விரைந்து செலவதே
கருமமிப் பெருவெளி கடதது மெனறனன். 31

வஞ்சமில் வேதியன் வகுத்தல் கேட்டுமென்
னெஞ்சனு மொருப்படீஇ நெறியைப பற்றினான்
எஞசுறு திருவரும விரைவி னேகினார
பஞசர நீத்தபைங் கிளியின் பான்மையார். 32

யாததிராரம்பப் படலம் முற்றிற்று.

அவநம்பிக்கைப் படலம்.

இன்ன தன்மைய ரிருவரும் பெருவெளி யிசைந்து
மன்னிவ் வோரடித் தடத்தைவிட் டயற்புறம் வழுவில்
துன்னு மின்னலென் றஞ்சின ராய்ச்சுவி சேஷன்
சொன்ன சொற்குறி கடைப்பிடித் தேகினர் துணிந்து. 1

ஆய காலைமென் னெஞ்சனிங் காளையுங் காணேம்
தூய வேதிய னாஞ்செலத் துணிந்தகா ரியமென்
போயி னிக்குடி புகுமிடம் யாதவண் புகுவோர்க்
கேயு நற்சுகா னந்தமென் னியம்புதி யென்றான். 2

நன்று நின்வினா வுத்தரஞ் சுருதியே நவிலும்
அன்றி யெம்மனோ வாக்கினுக் கதீதமா மையம்
ஒன்றி டாதுகேட் டுய்த்துணர்ந் திடுகவீ துண்மை
என்று புத்தகச் சுருள்படித் திவையிவை யியம்பும். 3

ஜீவ ரக்ஷையை நாடினாஞ் சென்றுசே ரிடந்தான்
ஓவ வில்பர லோகராஜ் ஜியமஃ துற்றால்
மேவ ரும்பர மானந்த சுகநிலை மேவும்
தாவி னித்திய ஜீவனைப் பெறுவதுஞ் சரதம். 4

துன்ப வாழியின் மூழ்கிவெந் துயரெலாந் துடைத்து
மன்ப தைக்கழி யாப்பதம் வழங்கிய வரதன்
அன்பு மல்கிய ஜீவமா நதித்துறை யாடிப்
பொன்பொ லிந்தசெஞ் சேவடிக் கற்பகம் புகுவாம். 5

விழுத்த குங்கதி ரொளிதிவள் வெண்டுகில் புனைந்து
வழுத்து தற்கரு மகிமையொண் மௌலியைச் சூடிப்
பழுத்த பத்தியிற் பரவச ராகிநம் பரனைத்
தொழத்த குஞ்சுர கணங்களோ டடியிணை தொழுவாம். 6

புனித ராகிய புங்கவர் புரையில்புத் தேளிர்
நனிதி ருப்பணி விடைபுரி தூதர்நம் பனுக்காய்த்
துனிசு மந்துயிர் விடுத்துவான் கதிபெற்ற சூரர்
இனிதி னேத்துபல் லாண்டிசை செவிமடுத் திடுவாம். 7

ஜீவ தாருவின் செழுங்கனித் தீஞ்சுவை யமிர்த
தேவ போனக மாரவுண் டானந்தந் தேக்கி
ஓவி லன்பொடு துதிபகர்ந் துவந்தினி திருப்பாம்
பாவ சங்கடம் யாவையு நம்முழை படரா. 8

இல்லை நோய்பசி தாகமா தியதுய ரென்றும்
இல்லை முப்பகை யான்வரு முபாதிக ளென்றும்
இல்லை வேதனை யுற்றழு கண்கணீ ரென்றும்
இல்லை யோர்குறை யெம்பிரா னிராஜ்ஜியத் தென்றும். 9

வாக்கி னுன்மனத் தாலளப் பரிதிம்மாண் கதியிற்
போகக் குவித்தெமைப் புரப்பது புரவலன் புதல்வன்
ஆக்கு புண்ணிய முதற்கெமைப் பகுவப் படுத்திக்
காக்க வல்லதிங் காழிவேந் தாவியின் கருணை. 10

இன்ன தோர்ந்தருள் வாக்கினை மதித்திள வரசன்
தன்னை மெய்விசு வாசத்தி னுற்றன தாக்கிப்
பின்ன மற்றநல் லாவியின் பேருள் பேணி
நன்னெ றிப்படி யிறுவரை நணுகு மப்பேறு. 11

சுருதி நூல்படித் திவ்வணங் கிறிஸ்தவன் சொல்லக்
கருதி யாங்குமென் னெஞ்சனும் வியந்துளங் களித்துப்
பெரிது நமவழி தாழ்ப்பது பிழைவிரைந் தோடி
வருதி யென்றலும் வேதியன் றனனிலை வகுப்பான். 12

ஒன்று கேட்டிமென் னெஞ்சவென் னுற்பவந் தொடங்கி
நின்ற வல்வினை யீட்டிய தீவினை நெருங்கித்
துன்றி யென்முது குளுக்குற நிமிருமத் துனியாற்
பின்று கின்றன னீயது பெறுகிலா யென்றான். 13

இத்தி றத்தசம் பாஷணை யிளைந்திரு வோரும்
மித்தி ரத்துவ மாகின ராய்வெட்ட வெளியின்
மத்தி யிறசெலும் போதொரு மருங்குசே ருளையிற
சித்த சாஞ்சலி யத்தினால் விழுந்தனா திகைத்து. 14

திகைத்து வீழ்ந்துதத் தளித்துடன் முழுவதுஞ் சேறாய்
அகைத்து ழக்கினின் றடிபெயாத் திடவொணு தழுந்தி
உகைத்தெதென் செய்வலென் றுஞற்றிய பெரும்பிழை யுன்னி
மிகைத்த சிந்தையான் வேதியன் வெருண்டுள மெலிந்தான். 15

இனைய ஞுகமென் னெஞ்சனுஞ் சிறுபொழு தினைந்து
புனையு நன்மொழி புகன்றெனைத் தெருட்டிய புலவோய்
எனைய துன்னிலை யிறங்கிடு துறையினீத் தென்றாற்
பினையு றுங்கதி விதந்துனா யாடவும் பெறுமோ. 16

இன்னு மெத்தனை யவதியோ துன்பமோ விடுக்கண்
என்ன வோவுயிர்ச் சேதம்வந் திடையினு மிடையும்
அன்ன தாதலில ஜீவனோ டகன்றியா னகத்தைத்
துனனி யின்னலற் றிருப்பதே நலனெனத் துணிந்தேன். 17

நித்தி யானந்த ராஜ்ஜிய நெறிகடைப் பிடித்துப்
பத்தி யானது பழுத்துளே போலநீ பகாந்த
முத்தி மாநல முளைநில முழுமையுங் கடந்து
தத்தி யேறியக் கனைப்படிற் பெற்றனை தக்கோய். 18

என்று கூறிய வமைதியின் மறைந்துட னியைந்து
நின்ற காமமோ கிதன்பிர பஞ்சனன் னெறியைத்
தொன்று தொட்டறத் துடைத்திட முயல்கின்ற தூர்த்தன்
ஒன்றி மூவருங் குதுகலித் தோடிவந் தற்றார். 19

உற்ற டைந்துமென் னெஞ்சனுக் குவப்புறா பேசிப்
பற்றி யீர்த்தனர் பிடர்பிடித் தூந்தினா பழுது
துற்று சிந்தையி னானுமங் கவரொடு தொடர்ந்து
நற்றி றங்கெடு நாசதே சத்தைநண் ணினனால். 20

கோது துற்றிய நிலையிலாக் குச்சித வாழ்வைக்
காத லிதனுநித் தியசுக வாழ்வினைக் கசந்தான்
ஏதங் கொண்டுநல லூதியம போகவிட் டிடுமிப்
பேதைக் கெங்ஙனம வாய்க்குங்கொல பேருட் பெற்றி. 21

நிருவி சாரத்தை யடைதலு நெறிநிலா மாக்கள்
பெருவி சாரியைப் பின்றொடாந் தேகிய பித்தன்
வருவி சாரத்தை யறிகுதும் யாமென வல்லே
தெருவி சாலத்தை யடைத்தனா வயின்றொறுந் திரண்டு. 22

மீண்ட காரியம் வினவிநன் றெனச்சிலர் வியந்தார்
மாண்ட போதினும் வசையறா தெனச்சிலர் வைதார்
ஆண்ட வஸ்தையுண் டென்றுகண் டச்சமுற் றவலித்
தீண்ட லுணர்ந்தனன் கோழையென் றூர்சில ரிகழ்ந்து. 23

மூட்டிப் பின்குனி மூடனென் றூர்சிலர் முனிந்து
திட்டிப் போயினர் சிலர்சிலர் தீண்டலி ரிவனைக்
கிட்டிப பேசினுங் கேடென்றார் சிலர்சிலர் கெழுமி
மட்டிக் காயிரஞ் சொலினுநன் மதிவாரா தென்றார். 24

மறங்கு லாவிய மனத்தின ரின்னணம் வருத்தப்
புறங்கு லாத்திட வூசலா டுளத்தொடும் போனான்
இறங்கு சென்னிய னுகிமென் னெஞ்சனுண் டிப்பால்
அறங்கு லாவிய வேதியற் குற்றதை யறைவாம். 25

மயல வாற்றில்வீழ்ந் துழல்பவன் மருவுதன் பலத்துக்
கியலு மட்டுமக் கரைபட முயன்றுமெய் தரிதாய்ச
செயலொ ழிந்தியான் றிருமினுந் தேசநா சத்தில
அயலு ளாரொடு மழிவனே யென்றழி வழிந்தான். 26

சேற்று நீணிலங் கடந்தவன் னெறிக்கரை சேர
ஆற்ற லின்றிநின் றுருகிந் தவசமுற் றருகே
தோற்று மிசசுடா வாயிலைத் துனனியா னுய்ய
மாற்ற ருந்துணை வாய்க்குமோ வீண்டென மலைந்தான். 27

ஆய காலைநஞ் சுண்டவர்க் காருயி ரளிக்குஞ்
சேய நனமருந் தெதிர்ந்தெனத் தேமபிநின் றழுசேய்க்
காயெ திரந்தென வஞசலென் றுங்குவந் தடுத்தான்
நேய மிக்கச ஹாயனென் றுரைபெறு நெடியோன். 28

கிட்டி வந்தநின் றெம்பிநீ கெடுநெறி யிதனுட்
பட்டு யங்குவ தென்னைநம் பார்த்திவ னருளால்
இட்ட கற்களி லூன்றிநின் றிக்கரை யேறு
தட்ட திக்கையும் பார்ப்பதென் னவமதி யென்றான். 29

ஐய கேள்சுவி சேஷக னுருயிர்க் கரணாந்
தெய்வ வாயில்புக குய்தியென் றுரைத்தனன் றெருண்டு
மெய்யொ ளிக்குறி பிடித்தியான விரைந்துவந் தளற்றில்
வெய்ய தீவினை முன்னின்று வெருட்டலில் வீழ்ந்தேன். 30

கண்ணி ருண்டுளங் கலங்கலாற் கதித்திடுஞ் சுமையால்
அண்ணல வாக்கினி லமைந்தவஞ் சிலைதெரி யாமல
எண்ண மிட்டுழல் கின்றன னிவணென விசைத்தான்
நிண்ண யங்கடைப் பிடித்துநல் வழிப்பட்ட நிவர்த்தன். 31

சொற்ற தோர்ந்தருட் சஹாயனுந் துரிசறு முரைக்கல்
இற்றி தீதெனக் காட்டியாண் டேன்றிநின் றென்கை
பற்று கென்றுதன் கரங்கொடு பற்றியீர்த் தூரங்கொள்
கற்ற வாக்கனே கிறுவிமற் றவற்கிவை கவில்வான். 32

நல்ல நூனெறி யாமிது வாயிலை நாடிச்
செல்ல யற்புறம் விலகிடிற் றீங்குறல் திண்ணம்
புல்ல ரோடுனை யாடிவீண் பொழுதுபோக காதி
தொல்லை யேகென விடைகொடுத தேவின னுவநது. 33

தீங்கு நேர்ந்ததுஞ் செஞ்சுடர் முன்பனி சிதறி
நீங்கு மாறுசு ரேநதிர னருளிய நெறியும்
ஓஙகு மனபொடு சஹாயன்வந் துதவிய வுரிததும்
வீங்கு காதலோ டுனனிவே தியனிவை விளமபும். 34

அரவு கௌவிய தேரையை மீட்டென வகாதத
தூரவ ளற்றினின் றெனைககரை யேற்றிய தோன்றல்
கரவி லாதுனைப பழிசசுவ தலதுகைம மாறெனன
முரவு நீணிலத் துண்டுகொல யானுனக குதவ. 35

பன்ன ரும்பல பாதகம் பயின்றபா மரனும்
என்னை யுனனவெம மாததிர மெமபிரா னுளததில்
அன்ன தாகநின் னரியபே ருதவியெற கமைதத
மன்னி ருமபெருங் கருணைககு முளகொலோ வரம்பு. 36

பற்றி யாதுமின் றுகவும் பரிநதுமெய் யன்போ
டுற்று நோந்தவாக் குயிரளித தாயினு முதவி
முற்றி யாதரம புரிவரான முன்னவ னருளைக
கறறு வலலசான் றோரெனக கேட்டுளைக கணடேன். 37

என்று பன்முறை நன்றியை வியநதின வியம்பித்
தன்று ளைககரங் குவிததுவந் தனமபல சாற்றி
முனறு னுங்கடை வாயிலை நோககினன் முடுகிச்
சென்ற னன்றொரு தமியனாய் வேதியா திலகன். 38

நிகழ்ந்த சம்பவம் யாவுங்கை நெலலியங் கனியிற்
றிகழ்ந்த வவ்வயிற் சஹாயனை நோக்கியான றிருமி
அகழ்நது வைததவா யாவரிந நொதிக்கிடங் கரசன்
இகழ்நத தெனனையோ செவவிதாக காமலிவ வழியை. 39

பரம ராஜ்ஜிய நாடியோர் படர்நெறி யிதனுள்
உரமி லாதுவீழ்ந துயங்கவிட் டிருபபதென் னுரிமை
தரமி லாதுயர் மகிபதி யருட்கிது தகுமோ
வரம ஞெகர தெரித்தியென் றுரைத்தனன் வணங்கி. 40

நம்பி சொல்லுவல் கேட்டிமற் றிதன்றிற நலஞ்சேர்
தம்பி ரானொடு மாறுகொண் டிடுமொரு சழக்கன்
வெம்பி யானிடக் குழுக்களை நன்னெறி விலக்கிக்
கும்பி பாகத்திற் குடிபுகுத் துவதவன் கொள்கை. 41

சேற்று நீணில மாமிது செய்ததீ வினையைத்
தோற்று விப்பது பரனருள் மறைத்திரு டொகுத்து
மாற்ற ருந்திகில் விளைப்பது வன்றுயர் குழுமி
வீற்றி ருப்பது நொதிப்பது வெறுமனஸ் தாபம். 42

வஞ்ச நெஞ்சென வாழ்ந்தது மருவுமூ வாசை
விஞ்சி னாலெனப் பரந்தது வெவ்வினைத் திரள்போற்
செஞ்ச வேசெறிந் துளதுபோய் வேதியர் செயலில
எஞ்சு ருத்துரா நாற்றமிக் கதுபுற மெங்கும். 43

காணி லைத்துணி னறேவிடக் கவிழ்ந்தவஞ் சிரத்தை
மேனி மிதக்கவொட் டாதமிழ்த் துவதினை விறல்கொள்
ஆணி துற்றிய வழிம்பனு மலகைமுன் னகழ்ந்தான்
நாணி லத்தவ நம்பிக்கை யெனப்படு நாமம். 44

செப்ப னிட்டிட முடிவதன் றுகலிற் சேற்றுக்
கெப்பு றத்தினு மிடைக்கிடை யிருஞ்சிலை நிறுவி
ஒப்ப மிட்டனர் கருணைமன் னதுபிடித் துந்தித்
தப்பி யிக்கரைப் படுகிலாக் குய்விலை தக்கோய். 45

தேம லாத்தொடை நரபதி யொருவன்முன் றியங்கிக்
காம மோகித னெனுமொரு களவனாற் கவிழ்ந்திவ
கேம மின்றியே தத்தளித் திடருழந் தினைந்தான்
மீம கீபதி நிறுவிய சிலைபற்றி மீண்டான். 46

மீண்டி ருங்கரை யேறியுய்ந் தவாசிலர் மீளா
தியாண்டு நீங்கரி தாகிவெவ் விடருழந் தேங்கி
ஆண்ட நாயக னருட்டுணை பற்றிடா தவமே
மாண்டு போனவர் வாரிதி மணலினும் பலரால். 47

மண்ணி லாரண நூனெறி மயக்கற விளக்கி
விண்ணி லாரருள் ஞானசூ ரியனொளி வீசக்
கண்ணி லாரென மருண்டுளைப் படுவது கருதில்
அண்ண லார்பிழை யன்றிவ ரறிமட மாமால். 48

மன்ன னேவலில் வருபிர யாணிகள் வழுவி
இன்ன லெய்திடா திராஜபா தையினிரு மருங்கும்
முன்ன ராகிய பிதிதியுண் டிவ்வகை மோசந்
துன்னு றுதுசெந் நெறிக்கடை வாயிலைத் துன்னில். 49

இன்ன வாறெனக் கிதமுற வெழின்முக மலர்ந்து
நன்னர் வாசக நவிற்றிய சஹாயற்கு நன்றி
பன்னி யஞ்சலி வரன்முறை பணிவுட னல்கிச்
சொன்ன வேதிய னிலையினை நாடுவான் றுணிந்தேன். 50

அவநம்பிகைப் படலம் முற்றிற்று.

லௌகீகப் படலம்.

ஓதக்கடல் சூழுல கத்தையு வாதது நின்ற
மேதக்கநீ மைவிறல் வேதியன் வேத நுண்ணூற்
போதக்கதி கொண்டொளி வாயிலபொ ருந்த நோக்கி
நோதககசும் மையொடு போயினன் சிந்தை நொந்தே. 1

அவ்வேலையிச் சாபுர மென்னவ டுத்தி ருக்கும்
வெவவூரிடை நின்றுலௌ கீகன்வி ளைந்து கிட்டி
ஒவ்வாதக டுஞ்சுமை தாங்கியை யொப்ப நைவாய்
எவ்வூரசெல வெண்ணுதி நண்பவி யம்பு கென்றான். 2

மோகாதுர னாகிய றத்துறை முற்று நீத்த
ஆகாமிய னானென்ன ருஞ்சுமை யாற்று கில்லேன்
வாகாயசெ முஞ்சுவி சேடன்மெய் வாக்கை நம்பி
ஏகாதிப னினனருள் பெற்றிட வேகு கின்றேன். 3

முன்னானதி ருக்கடை வாயிலை முற்றி லைய
பின்னாகவ றிநதிடு வாய்வரு பெறறி யாவும்
என்னாவுமா தநதெனை யேவின னென்றிவ் வெல்லாஞ்
சொன்னானது கேட்டுலௌ கீகனுஞ் சொல்ல லுற்றான். 4

பொருளூற்றறி யாதபுன் மாக்கள்பு கன்ற சொல்லான்
மருளூறறுரி மைத்திறன் யாவுமவ ளைந்து வீசி
இருளூற்றிடர் துற்றிய பாழ்நெறி யேகி னாயென்
றருளூற்றநந் நாட்டவர் பேசவ றிந்த துண்டே. ' 5

மெய்தானெனி னுஞ்சுவி சேடன்வி ளம்பு மார்க்கத்
தெய்தாரெவ ருங்கடு மோசமோ டெண்ணி றுன்பம்
வெய்தாமபசி தாகம்வி ரோதமி குத்த தாலே
நொயதாகநி னைந்துது ணிந்தனை நோககு கில்லாய். 6

இருளுண்டிட ருண்டுப சாசுசெய் யின்ன லுண்டு
வெருளுண்டிக லுண்டுபல் விக்கின முண்டு துட்ட
நருளுண்டரி யேறுவி டங்கொள்பன் னுக முண்டு
மருளுண்டுதி யங்கவ ரும்பல மார்க்க முண்டே. 7

துன்பாருனை தோய்ந்தனை யாதலிற் றோழ நீயவ்
வனபாடணு மாததிர மென்னம னக்கொ ளின்னும்
முன்பாகவொவ வோர்துயா மேருவின் முமமை யாக
உன்பாலடை யுங்கணிப் பில்லன வுண்மை யோதி. 8

இனனோரன பாடுகள் நேர்நதுனை யெய்நத போதில்
என்னோபுரி கிற்றியெ னின்னுளை யெண்ணி யெண்ணி
அன்னோவென நினறழு தேஙகுவ தனறி நண்ப
முன்னோர்ந்துவ ருந்துயர் நீஙகமு யனறி டின்னே. 9

அந்தோகெடு வாயுன்ன கத்துண்மு ளைத்து வீங்குஞ்
சநதாபவி காரம லாற்சமழ்க கின்ற பாரம்
எநதோபுக றீவினை தீவினை யெனறு நையுஞ்
சிநதாகுல நீங்குதி யேற்சுமை தீரு மாதோ. 10

கோட்டான்முயல் கீண்டது மேனிகு ளித்த காயப்
பாட்டாலினை வுற்றன னென்றுப ணித்தல போலாந
தீட்டாகிய தீவினைச் சுமமைசி தைகக வாறற
மாட்டாதுழல் வேனென நீசொலு மாற்ற மன்னோ. 11

மறக்கத்தகு மாறெவ னீங்கரும் வன்ப ரத்தை
உறக்கததும்வ ருததுமென் றாலிஃ தொனறு கேணீ
துறக்கத்தைநி காத்தது நற்றவர் தொகக தாண்டு
சிறக்கத்தகு மூதரு மாபுரி சேய தன்றால். 12

பன்மாண்புறு மப்பதி சென்னெறி பற்றி யேகி
இன்மாண்பன றக்கிழ வோனென வேத்த நின்ற
நன்மாண்பனுக் கிற்றிவை யாவுந விற்றி லன்னோன்
சொன்மாண்பினி னின்சுமை யொல்லைதொ லைப்ப **னன்றே**.* 13

உன்போன்மரு ளுற்றுழன் றூர்பல ருய்யும் வண்ணம்
வனபாரம கற்றினன் மற்றிதின் வண்மை யுண்டே
இனபாலடி சிறக்கலம வீசியி ரந்து நிற்கும
புன்பானமையி தியாண்டுப டைத்தனை புந்தி யில்லாய். 14

ஈண்டேகடி தேகியி ருஞ்சுமை யின்னல் போக்கி
ஆண்டேகுடி புக்குனை யாருயி ராக வன்பு
பூண்டாதர முற்றபொ லன்கொடி யோடு வாழ்கி
மாண்டாயெனி னுமவசை யன்றிசை யன்றி மாதோ. 15

பெருமாநிதி யும்முயர் கல்வியும் பெற்றி சேர்நற்
கருமாதியும வண்புக ழுங்கவி னிப்பொ லிந்த
தருமாபுரி யைப்பொரு மென்றுத ராத லத்தே
ஒருமாநக ராயுறைப் பாரெவ ருண்மை தேரில். 16

நன்றென்னின லங்கிளர் நல்லற நண்ணி யுய்தி
அன்றென்னிலவி னைசுமை யோடிட ராழி நீந்திச்
சென்றநக்கா துன்னரி தாலது தோதி யென்றான்
நின்றுன்னிவி சாரித்தி கைத்தன னெஞ்சம வேறாய். 17

நல்லானிவன் வாய்மொழி யாவையு நன்மை போலாம்
ஒல்லாவினை தாங்கியிந் நூனெறி யோடி யுய்ய
வல்லானநி யாயது ரந்தரன் மாடு சேரில்
எல்லாநல மாமென வெண்ணிமற் றீதி சைப்பான். 18

வழுக்குற்றநி லத்தொரு கோனனி வாய்த்த தென்ன
ஒழுக்குற்றநின் வாயுளா யீண்டெனக குற்ற தைய
அழுக்குற்றம னத்துய ரசுமை யாற்று கிற்பான
இழுக்குற்றவெ னக்குளை யிற்புறம் யாண்டை யென்றான். 19

விலங்காதிவ ழிக்கொடு சென்றவ்வி லங்க லுற்றால்
இலங்காரெழின் மாநகர் தோன்றுமங் கெய்தி வாயில்
அலங்காரநீ தியற வற்றெழும பாகு சிந்தை
மலங்காதிந லடபெறு வாயென வாழ்த்தி விட்டான். 20

தற்புத்தியும் போய்ச்சுவி சேஷன்முன் சாற்று முண்மைச்
சொற்புத்தியும் போயிலெள கிகன்மன் றூண்டி விட்ட
துற்புத்தியி னீர்மையை வேதியன் சூழ்ச்சி யற்று
நற்புத்தியென் னுமருண் டேகின னன்மை யோரான். 21

நற்றுபத னெம்முயிர் நாயகன் நல்ல நீதி
பற்றுதொரு பததுவி தித்துணை பற்றி முத்தி
உற்றுருயிர் பெற்றுல வாநல முண்ணு மென்றல்
கற்றாண்டழு விக்கட னீந்தல்க டுகரு மாதோ. 22

விண்ணுடைடை யுநநெறி யோடுமி ளிர்ந்து தோன்றிக்
கண்ணுடுக வின்சுட ருங்கரு தாது போக்கி
மண்ணுடுத டத்தொரு சாமலைச் சார லூடு
புண்ணுடிய னெஞ்சொடு வேதியன் போயி னானே. 23

வேறு

வாழிய வானுற நிமிர்ந்த மாண்பது
பாழியங குவடொரு பதது மிக்கது
தாழிரும் பொறைநனி சமழ்தத லாற்றினா
ஆழிசூழ் புவிமுது காற்றெ னுதது. 24

கருமுகிற் கணம்புடை கஞலுங் காட்சிய
துருமின முழுககமிக குராறுங கோட்பது
நிருமலன் றிருக்கர நீநிப பட்டயம்
பொருமொளி மினகுழாம பொலியும் பொற்பது. 25

துப்புறழ் முடித்தலை கவிந்த தோற்றத்த
தெப்புறத தினுநனி யிருந்தை யாரழற்
குப்பையை யிறைப்பது குலவு நீணெறி
தபபிடி லதோகநித் தலநதி லுய்ப்பது. 26

தன்னுறு வழிப்புகூஉத் தவறி னோர்தமை
முன்னுறு மிருட்சிறைப் படுககு மொய்மபது
மன்னுறு வழிகடைப பிடிதத மாநதாக்கும
பன்னுறு நிகில்பல விளைக்கும் பண்பது. 27

வசையற விளங்கிய மாட்சித் தாயினும
பசையறப் புலாந்தது பாவை மாநிலத
திசையுற விவவழி யேகு வோர்தலை
மிசையுறக் கவிழ்ந்திடுங் குடுமி மேலது. 28

துன்னரு நெறியது துணுக்க முள்ளது
பன்னருந் தாத்தது பவித்தி ரததது
மன்னொரு சுதனலான் மறுக்கள் யானையுங்
தன்னடிப் படுக்குறுந் தகைமை சான்றது. 29

அதிபதி கனன்றுவர் தருளி மேலைநாள்
விதிநிடே தங்களை விதிக்கப் பெற்றது
கதியையு நரகையுங் காட்டு கிற்பது
முதியசீ றாயென மொழிபெ யர்த்தது. 30

இம்மலைச் சாரலை யெதிர்ந்து வேதியன்
அம்மவி தென்னென வகநதி கைததனன்
விம்மின னுயிர்த்தனன் வெருண்டு நின்றனன்
மும்மடங் காயது முதுகின் சும்மையும். 31

ஓம்புகென் றுணர்த்திய வொளியை நீத்திவண்
கூம்பிறு கலமெனக் குலைந்து யங்கினான்
தேம்பினின் றழுதன னெருமந் தானமலைப்
பாயபினவாய்த்த தேனாயிற் பரியும பான்மையான். 32

மலைமிசைக் குவடிடிந் துருண்டு வல்லையே
தலைமிசை விழுந்திடுந் தபபி யுய்வழி
இலைபிறி தினியென வினைவுற் றேங்கினான்
அலைமிசை தருதுரும் பனைய நீர்மையான். 33

மாற்றடி பெயர்க்கவு மனந்து டித்தனன்
வீற்றுவீற் றுருகனல் வெதும்ப மாழ்கினன
கூற்றிது வாமெனக் குறுகி னானுயிர்
ஆற்றலோய்ந் தறிவிழந் தலமந் தானரோ. 34

ஆயிடை முன்னிவற் ககந்தெ ருட்டிய
நேயமார் தருசுவி சேட னோந்துநீ
தூயமெய் யொளிதிகழ் சுருதி நூனெறி
மேயிடா திகந்ததென் விளம்பு வாயென்றான். 35

கண்டனன் கருணையி னுருவைக் கண்களால்
உண்டனன் செவிவழி யுரைச்சஞ் சீவியைப்
பண்டைநல லுணர்வுவந தணுகப பாங்குறுங்
கொண்டலை யிருகரங் குவித்தி றைஞ்சியே. 36

நொதியிடை விழுந்துயங் கியது நுண்ணிய
மதியுடைச் சஹாயன்வந் துதவு மாட்சியும்
எதிரிலெள கீகன்வந் திசைத்த மாற்றமுஞ்
சதிவழி புகுந்ததுஞ் சமையச் சாற்றிமேல். 37

புரவல னருண்மொழி புகட்ட வல்லவோர
குரவமெய் யறிவினைக கொளுத்தி யேகென
வரவிடுத தாய்கதி மார்ககத தேயெனை
உரவுநீ ணிலததெவ ருனையொப பாவரே. 38

நின்னுரை கடைப்பிடி யாது நீசனேன்
இன்னலுக் கிடைந்திவ ணிறுத்த வென்பிழை
தன்னையுஞ் சமிததெனைத தாஙகுன் கையடை
இன்னருள் சுரததியென றினிதி னேததினான். 39

வேதிய னின்னணம் விளம்ப வித்தகன்
பாதகம் பாதகம பார மாாத்திக
வேதநன் னூனெறி விழைநதி டாதொரு
காதக னுரைவழிக கவிழ்தல காண்டியால். 40

எவ்வமில் பரமராஜ் ஜியத்தை யெய்துமுன்
தெவ்வள விலாதுனைச சோத றிணணமால்
இவவள விளின்மலைந திடைந்து பின்னிடில்
அவ்வள வையுமெதிரத தடாபபை யேகொலாம். 41

பொய்யுரை யாதநம புரவ லன்றிரு
மெய்யுரை மனக்கொளீஇ விசுவ சிததிடா
தையுறு மனாதநமே யாதி மூலமன்
செய்யுறு தீவினைக் கென்பா சீரியோா. 42

கோதிலா மெய்விசு வாசங் கொண்டுநன்
நீதிமா னுனவன் பிழைபப னீததிடும
பேதைபால யானிரேன பிரிய மாயெனும
ஆதிநா யகனுரை யறிநது கோடியால. 43

சருவலோ காதிபன் சாற்று மாற்றமும்
திருவரு ளடைந்துயு நெறியுந தீாநதுநீ
பெருவழி பிடித்தனை பேதுற் றுதலில
ஒருவருங் கேடுனைக குறுவ துண்மையால். 44

இனனவா றுரைத்தசொல் லேதில் வேதியன்
தன்னிரு செவிநதொளை புகுநது தைததிட
மின்னுரு மேற்றினை வெருவிப புற்றுறை
பன்னகம் பதைத்தெனப் பதைத்து வீழ்ந்தனன். 45

ஜென்மசஞ் சிதவிடந் தீண்டி மாண்டதிங்
கெனமதி யிரக்ஷணைக் கினியென் செய்குவேன்
ஊனமய வளற்றிடை முழுகி யுமமினும
நன்மதி படைத்திலே னாச மெய்தவோ. 46

போகமார் பிரபஞ்ச மயலின் மூழ்கிலௌ
இகமாக கததிலே கெடுவ லோவெனாச்
சோகமுற் றுளங்கசந் தழுது துக்கவெஞ்
சாகரத தழுந்தினான் றரிபபொன் றின்றியே. 47

அவ்வயிற் குரவனா மருளி நிற்கொரு
கௌவையின றாகுக கருணை யெம்பிரான்
எவ்வகைப பாவமுஞ் சமிப்ப ரேழைநீ
செவவிசு வாசததிற திடங்கொள வாயென்றான். 48

உற்றவிம மொழிவழி யுயிரவந் தற்றெனச்
சறறுளந் தெளிநதுநம மிறைவன் தண்ணருட்
பெறறியை நினைநதியான பிழைக்கு மாறினி
இறறென நவிற்றுகென றிறைஞசி நின்றனன். 49

இங்கிவன் பரிவுறு நிலையு மின்னலுஞ்
சங்கையின் றாகநன் குணர்நது தாபத
புங்கவன் வேதிய பொருந்தக கேளெனாப்
பங்கமின் மதிசில பகரு வானரோ. 50

இந்நெறிப் படுத்துனை யெய்த்த லௌகிகன்
தன்னையான் முன்னரே யறிவென சற்பனை
மன்னுமிச சாபுர வாசி நன்னெறி
துன்னியோக கவமதி புகலுஞ சூழ்ச்சியான. 51

சாலமே மிகுதரு மாபு ரிக்குவந்
தாலயம் புகுந்துமெய் யடிய ராமெனக்
காலையு மாலையும் பாவு கைதவன்
ஞாலமீ திசையலா னாட்ட மொன்றிலான். 52

மீயுற வேதியர் வேடந் தோன்றிடும்
வாயுற மறைததிரு வசனம் வந்திடும்
வீயுறு வறுவகை விகார மும்மலந்
தீயுறு மனததிடைச் செறிந்து நிற்குமால். 53

இத்திறத தவன்மதிக் கிசைந்து நண்பரீ
முத்திமாரக கத்தினை யொருவி முற்றுநஞ்
சததிய வாசக ருரையைத் தள்ளிய
தெததிறப் பாதக மிதயத் தோதியால. 54

எந்தைநா மத்தினு லென்ணி மிததமாய்த
தநதையைத தாயைததம மனையைத தாமபெறு
மைநதரை யுடன்பிறந தவரை மற்றினிச
சொநதமாம ஜீவனைத துறநதி டாவிடில. 55

தன்னொரு சிலுவையைத் தாங்கித் தாங்குமென்
பின்னொரு வாநெறி பிடிததி டாவிடில
என்னொரு சீடனென் றியைபு ருனெனு
மனனொரு மகனுரை மனததுக கோடியால. 56

வளமலி யெகிப்துமா நிதிய வைபவினைக்
களமலி குபனைபோற் கழிய வீசிநம
இளவர சயாததிய சிலுவை யெய்நதபோழ்
துளமலி காதலோ டுவககு வேணடுமால. 57

இருண்டவன் மனத்துளெள ளீக ளினசொலான்
மருண்டுசி யோன்மலை மாக்க நினறிழிந
தருண்டனை பாதலத துயககு மிநநெறி
தெருண்டிதை விடுததியேற பிழைததி சீரியோய். 58

நல்லறக் கிழவனே ரடிமை நல்கிய
கலவிய னெருநகினன் காதன் மககளோ
டலலலகூ ரிருஞ்சிறை யகத்து ளானவற்
கொலலுமோ பவசசுமை யுனககொ ழிககவே. 59

கற்பனு நீதாங ககன வேந்தன்முன
சற்பிர மாணததைத தழுவி நினறெவன்
பொற்புறு நீதிமா னென புங்கவன்
எற்படு முலகிடை யாண்டு மிலலையால. 60

முன்னரே விதிவிலக் கிகந்து முன்னருந்
துன்னெறி யொழுகியோர தூய ராவரோ
நன்னெறிப படினுமபின் நன்கு மூழ்கினும
பொன்னிறம வாயசம் புணரு மேகொலாம். 61

கள்ளஞா னியரிவர் கழறும் வார்த்தையில்
எள்ளள வும்பய னிலைமற் றெனமொழி
உள்ளவா றென்பதற் குயர்ந்த வானமும்
பள்ளநீ ருலகமும் பகருஞ் சான்றரோ. 62

சான்றென மொழிந்திடு தருணந் தம்பிரான்
தோன்றியிங் குரைத்தநற் பணிகள் சோர்வற
ஊன்றிநின் றொழுகியின் புயவல் யானென
என்றவன் சாபமே யெய்தி மாளுவன். 63

என்றிடி யேறென விசைத்த வாசகந்
துன்றிய கொழுங்கனற் சுவாலை மீக்கொளவெங்
குன்றினின் றெழுந்துளங் குலையும் வேதியன்
தன்றுணைச் செவிவழி புகுந்து தாக்கிற்றால். 64

தாக்கலுஞ் சாவலாற் றனக்கு வேறினிப்
போக்கிலை புறத்தொரு புகலு மின்றெனா
வாக்கொடு மனந்தடு மாறி வாய்வெரீஇ
மீக்கிள ருயிர்ப்பொடும் விளம்பு வானரோ. 65

வேறு

வஞ்ச லௌகிக வாய்மொழி யாங்கொடு
நஞ்ச நுங்கிம யங்கியெ னன்மதி
துஞ்சி யாருயிர் சோருவ னாலினி
உய்ஞ்சி ருக்கவொ ருமருந் துண்டுகொல். 66

ஈசன் கோபமெ ரிக்குமென் றேழையேன்
நாச தேசந்து றந்தநு நன்மனைப
பாசம் வீசிய பான்மையு மித்தனை
மோச மெய்திமு ழங்கனன மூழ்கவோ. 67

மேதை யற்றவி வேகமமி குத்தவோர்
பேதை யெனனிற்பி றரிலை பெட்புறும்
ஊதி யத்தையொ ரீஇயுல வாபெருஞ்
சேத மெற்கெனக் கொண்டதி றத்தினே. 68

பாதை விட்டுநம் பார்த்திவ னாணையைப்
பேதை நீபிழைத் தாய்பெருங் குற்றமென்
றோதி யென்னையு வர்க்குமு ளக்கரி
வாதை கொண்டுயிர் வாழ்வதெவ் வாறினி. 69

தம்பி ரானருட் சார்வினைச் சார்ந்துய்வான்
நம்பி வந்துக டைத்தலை நண்ணுமுன்
வம்பு தூற்றிய வார்த்தைகளி ணங்கியே
கொம்பி ழந்தகு ரங்கென லாயினேன். 70

மச்சை யென்புவ ழும்புகொ ழுந்தசைத்
துச்சி னச்சியு வக்குநது ரிச்சையைச்
சிச்சி யென்றுவாக காதுநி யங்குமென்
கொச்சைத் துன்மதி யேகொடுங் கூற்றன்றோ. 71

ஈச னேசமோ ரெட்டுணை யும்மிலேன்
நாச தேசசு கத்தினை நாடுவேன்
நீச னேனென்னி கழ்ந்தவ தீண்டெனுக்
கூசிக் கூசியி னையன கூறுவான். 72

ஐய னேயென்ன ருட்குரு வேபுகல்
மெய்யி கந்தும ருண்டுவி ழுந்துபின்
பொய்யின் மூழ்கிப்பு லைக்குடி லோம்புவேற்
குய்யு மாறினிச் செய்வதொன் றுண்டுகொல். 73

பரவை யென்னப்ப ரந்துப ருப்பத
நிரைக ளென்னநி மிர்ந்தது நீள்கடற்
கரைம ணற்றும திகங்க ணகங்கியான்
றரையி லீட்டிய பாவச மூஹமே. 74

ஆவி நாயக நின்னையை மீறிய
பாவி யேற்கொரு பாங்கரும் போக்கிலை
ஜீவ வாயிலைச் சென்றுநின் றேவிடிற்
போவென் றெள்ளிப்பு றந்துரப் பாய்கொலோ. 75

வள்ள லார்பிழை மன்னிக்க வேதிரு
உள்ள மென்னவு ரைத்தனை யாயினும்
விள்ள ரும்பெரும் பாவம்வி ளைத்தவிக்
கள்ள ரிற்கள்ள னுக்கருள் காட்டுமோ. 76

உன்ன ருஞ்சுமை யோடுமோ ரோசனை
முன்னர் நாறுமு டைத்தொழு நோயொடும்
பன்ன ரும்பரி சுத்தநம் பாதநிவன்
சந்நி திக்குமுன் னிற்கத்த குவதோ. 77

உள்ளு றுடைந்துரு கிக்கவன் றெண்கணீர்
துள்ளி கொள்ளதது டித்திவை வேதியன்
விள்ள லுஞ்சுவி சேடன்வி ருபபொடுங்
கள்ள மினறெனக் கட்டுரை கூறுவான். 78

தமபி கேட்டிநீ சத்திய வாசகர்
இமப ரீட்டிய பாதையி கந்ததும்
நமபி மற்றொரு மாாக்கந யந்ததுங
கும்பி பாகங்கு டிகொளும் பாதகம். 79

பாப முற்றிய பாதகர் மெய்மமனத
தாப முற்றிதத விபபுறு வாரெனிற
சாப வெஞ்சிறை யிறறவா வாரலா
கோப முளளவ ரலலாகு ணககடல. 80

நீதி யாதிபர் நிண்ணயர் தம்மொழி
பேதி யாாநம்பி ராவெனப பேசியும
மாத யாபா வள்ளலெ ஞமறை
ஓது சீாத்தியு முண்மையென் றோதியால். 81

எணண ருங்குணத் தெம்பெரு மான்சுதன்
புண்ணி யநதிகழ் யாகசைபொ ழுதநிவண்
நண்ணி நலலற நாட்டிய ஞான்றுசொல
வணண வாசக மற்றதுங கேட்டியால. 82

வருநதிப் பாரஞ்சு மங்குமக் காண்மனந
திருநதி யென்வயிற சேருமின் சேருமின
பொருநது நஞசுமை போககிவி டாயகன்
றிருநது வாழவி னிதரு ளீவன்யான். 83

என்ற விததிரு வாகருல கமபெ லாம
பொன்று மாயினும வானிடைப போதரீஇ
நின்ற ஜோதிநி லேயற்று வீழினுங்
குன்றி டாதுன்னு ளததிது கொள்கென. 84

மற்று மின்னநல் வாக்குவ குத்துரைத
துற்று நோக்கியொ ளிாகடை வாயிலே
முற்றி நின்றுமு றையிடு வாயெனிற்
குற்றம யாவும்பொ றுப்பாநங கொற்றவன். 85

போதி யென்றுபு கன்றுநல் லாசிகள்
ஓதி னான்சுசி சேடனுக் குள்ளுவந்
தேதில வேதிய னுமமிது நனறெனக்
காத லோடுகு வித்தனன் கைமமலர். 86

லௌகீகபபடலம் முற்றிற்று.

கடைதிறப்புப் படலம்.

நள்ளுண் டானுந லம்மமீ தன்றெனில
எள்ளுண் டானுமி ழிபுலை யனனெனத்
தள்ளுணா டானுநத யாபதி சிதநமென்
றுள்ளுண் டாயவொ ருககமோ டேகினான். 1

குன்று கானுமவெஞ் சாபக்கொ ழுங்கனல்
முன்றி னின்றுமு டுகிசசு ரருசெலீஇ
வன்றொ டாபபடு மான்விடு பட்டெனச்
சென்று கூடினன முனவிடு செஙநெறி. 2

ஊன்ம னத்திரு ளோடத்து ரந்திடும்
ஆன்ம ஞானதத விரொளி நாடியக
கான கத்தெவை யுஙகரு தாதுபோய்
வானு ருஙகடை வாயிலை நண்ணினான். 3

இடுக்க வாயிலெ திர்ந்தத னுட்புக
அடுககு மோவெனக காசையை வேரறப்
படுககு நாககுமப ருமித்த தூலததை
ஓடுககு நாககும லாலென வுள்ளினான். 4

உருக்கு மாரு ளோங்கிய வேந்தனோர்
திருககு மாரனைச் சிந்தையு ளேதரித
திருக்கு மாரண ரேயிக வியாவையும்
ஒருக்கு மாற்றல ரொல்லும வாக்கரோ. 5

திருடர் வஞ்சகர் காமிகள் செல்வமார்
குருடர் மற்றொரு ரிமையைக கொள்ளைகொண்
முருடர் கோபிகண் மூர்ககாகு தர்க்கராம்
புருடர்க் கிண்டுபு கலரி தாகுமால். 6

என்று சிந்தித்த ருருற வேழைகாள்
நின்று தடடுமி னீஙகிடு நீளகத
வெனறு பிதகியெ ழிலுறத் தீட்டிய
மன்றல் வாசகங் கண்டும னககொளா. 7

திட்டி வைத்தனர் தேவாபி ரானென
உட்டெ ளிநதுணா வொனறியொ டுஙகியே
கிட்டி யாங்குகி ளாபொற்க பாடதைதத
தட்டி னானினறி லையன சாற்றியே. 8

வேறு

மாய வுலக மயக்கறுதது வனையாக கிருபை தநதளிதத
தூய பெருமான் றிருவடிககுத தொழுபபன கபாடந திறமினோ. 9

ஆசா பாசக் கொடுஞ்சுழலி லகபபட் டலைநதே னருளணுக
நாச தேசந் துறநதுவநதே னாயேன கபாடந் திறமினோ. 10

உள்ளந் திரும்பிக் குணப்படுமி னுய்வீ ரென்ன வுவந்துரைத்த
வளளல திருவாக கதுகேடடு வநதேன கபாடந் திறமினோ. 11

கல்லேன் சுருதி நலப்புரியக் கருதேன் பாவங் கசந்திடேன் [12
பொலலே னெனினும வநதடைநதேன போகேன் கபாடந திறமினோ.

ஆறுக் கொடிய பசிதாக மடங்கத் தணிய வருளளிக்கும்
மாறுக் கருணை வாதன்பால வநதேன் கபாடந திறமினோ. 13

வேறு.

பாவ மீறிவளர் காடு துற்றியலை பட்ட ழுங்கியயர் பாவியான்
ஜீவ மாநதியி னீர ருநதவதி தேட்ட முணடுகடை திறமினோ. 14

நீதி யாதிபாசி னந்த ஹிககுநெறி நினறு தப்பியிநெ றிப்பட இ
மாத யாபரன டிததொ ழுமபுசெய வநத பாவிகடை திறமினோ. 15

சேரு மாகொடிய தீவி னைத்திரள்சு மந்தி லைத்தளிகொள் ஜீவநற்
றுரு நீழலிலொ துங்கி யுய்யவரு தமியன் யான்கதவு திறமினோ. 16

கொடிய ரிற்கொடிய புலைய ரிற்புலைய னாயி னுங்குமர நாயகன்
அடிய ருக்கடிய னாக வந்திவண டைந்த னன்கதவு திறமினோ. 17

நிருப னீதியினி லத்தி ழிந்துபலி நேர்ந்தி ரக்ஷயரு ணேமியாஞ்
சருவ லோகசர ணியனை நம்பிவரு தமியன் யான்கதவு திறமினோ. 18

வேறு.

இன்னவித மாகவுரை யாடியெழி லாரும்
வன்னமணி வாயிலசெறி மாண்கதவு தட்டி
உனனிநனி யோலமிட வுள்ளுருகி யுளளா
மன்னுகடை காவலனம ருஙகுறவ ணைநதே. 19

எருசலிலு ணாச்சிபரி தாபமித யததில்
விருசவுள முறறிவன் வாயமொழிவி ளககும்
வருசமில ளுமெனம னககொளம திததே
அருசலென வொலலையின ருட்கடைதி றநதான். 20

வாயில்திற வுண்டிடம லாநதவன சம்போல்
நேயன்வத னநதிகழ நேயமொடு நோககி
ஆயெனவெ திரநதலையெ ணையவிவண் வெய்ய
தியன்வர வொலவதுகொல் யாதுனது சிததம. 21

எனறுவின வக்கடுகி யீண்டுவரு கென்ன
முனறிலி னகததுறவி முததுமுறை யாகப்
பொன்றிணிக டைத்தலைய டைததநனி பூட்டிப்
பின்றையிது கேளெனவி யப்பினொடு பேசும. 22

நெருக்குறுமிவ் வாயில்புக நேடிவரு வோரை
வெருககொளவெ ருட்டிவிசி கமபலவி டுததே
முருககுமல கைககிறைவன் மொய்மபினொடு தங்குந்
துருககமித னுககருகு தோன்றுவது காணடி. 23

இஙகபய மிட்டகுரல் யாதெனவெ திரந்தே
அஙகவன்வெ குண்டுனைய டாததுயிர ழித்து
நுஙகுவனெ னக்கருதி நொய்திநிலி முத்தேன்
சஙகையற வுன்னிலைத ணைபபுகறி யென்றுன. 24

நேசனுரை கேட்டுளந டுஙகியிவ ணோர்ந்த
மோசமக லததுணைபு ரிநதசெயன் முன்னிப்
பேசரிய பேரருள்பி றங்குபிணை யாய
ஈசனைவ ழுததியிதி யமபுவன்வி சாரி. 25

வெய்யவல கைக்கெணைவி லக்கியுயிர் வீயா
துய்யவிவ ணுய்ததவுத விக்குதவி யுண்டோ
ஐயவுத வாதொருவ ராற்றுமுத விககு
வையகமும் வானகமு மாற்றலரி தாமால். 26

ஆதலின ருங்குரவ நிற்குதவு கைம்மா
றேதுமிலை நிறகிரியை யாவுமறி தகக
மாதகைய வேநதனருண் மலகிடுமு னக்கென்
றோதியளி யேணிலையு னாபபவினி யென்றா. 27

விளம்பர மடுத்ததும்வெ ருண்டுமனை மக்கட்
குளமபடவு னாததுமொ ரீஇமதிம யங்கித்
தளமபியது மாஙகுசுவி சேஷனுனா தநது
வளமபெறவி டுதததுமிவ் வாயிலுறு கென்று. 28

பெருஞ்சுமையொ டேவழிபி டித்ததுமென் னெஞ்சன்
விருமபியுடன் வநதுநொதி வீழநதுளம்வெ ரீஇபபின்
திருமபியது மனறுதவி செய்துகனா யேறறி
உரமபயிலச ஹாயனவிவ ரிதததுமு ணாநதே. 29

உவப்பொடுவெ ருப்பொழுது லோகவிவ காரி
அவப்பயனெ னகருறுகி யாரணிய முய்கக
நிவபபுறுகி ரிததலைநெ ருங்கியது நோநத
தவப்பயனெ னசுருதி தநதமுனி வநதே. 30

மீண்டுவெழி பற்றெனவெ குண்டுமதி சொல்லித்
தூண்டியினி மற்றவைது லங்கவொளி துனனுங்
காண்டகுக டைத்தலைக ழிததறிதி யெனன
ஈண்டியது மிவவெனவெ டுதநினிதி யமபி. 31

பின்னிடுமென் னெஞ்சனிலை பேசுவதெ வன்கொல்
மனனுசுவி சேஷகனம றுததெதிரவ ரானேல்
எனனிலைவி னாநதுகெடு மெங்குரவ வெலலாம்
உனனதவ ருட்டுணையி லுறறநல மென்றான். 32

ஆத்துமவி சாரிவர லாறினிது கேட்டே
மாததகைய வேநதனைவ ழுததியுண்ம கிழ்ச்சி
பூததினைய சொன்மதிபு கடடிடுவ தானன
காத்துவழி காட்டுகடை காவலன வறகே. 33

மீக்குலவு முத்திநக ரத்திறைவன் மேனாட்
கோககுமர னைபபலிகொ டுத்துநமை வேண்டி
வாக்குமன மெட்டரிய மாபரசு கதனதை
ஆக்கினர தன்னருமை யார்புகல வல்லார். 34

இத்தகைய சிற்சுகமி யைந்திடவி ழைந்தோர்
பித்துலக நச்சுறுபி ராந்தியைவி டுத்தே
செத்தொழியு மாறிழியு டற்குவரு சேதம்
எத்துணைய வாயினுமொ ரெட்டுணையு மெண்ணார். 35

உகப்புறுபெ ருங்கிளையொ டேயுரிமை யுள்ள
இகப்பயனெ வற்றையுமி கந்திறைவ னுக்கே
அகப்பலிகொ டுத்தனன் தனறியொரு பேறும்
மகப்பலிகொ டுக்கவும றுத்திலனோ வள்ளல். 36

இந்நிலம்வி யந்திடுமெ கிப்திறைமை பூண்ட
மன்னுரிமை யானவையும னக்கொளவ னைந்தாண்
டின்னலுறு தன்கிளையோ டெண்ணில்பல துன்பும்
பன்னரிய நிந்தையுமு ழந்தனனோ பத்தன். 37

துங்கவுல காதியர்து ணைப்பதம லாலென்
அங்கமரி யப்பெறினு மாவியுகு மேனும்
எங்கனவி லும்பிறவி றைஞ்சுகில னென்றுச்
சிங்கமுறு வெங்குகைமு டங்கினனோ தீரகன். 38

இந்தனம டுக்கியவி ருங்கொடிய சூளைக்
கொந்தழன்ம டுத்தவிறை கோபமென மூண்டு
வெந்தெரிய வத்தழலில் வீசியெறி போதுஞ்
சிந்தனைக லங்கிலாநி டங்கொளுமுச் சித்தர். 39

அல்லியன்ம னத்தினர மாராக்கவெறி கொண்டு
வல்லியமெ னக்குழுமி வன்கண்மழை சிந்திக்
கொல்லியம லைந்துமொரு கோட்டமில ராகி
நல்லியன்மொ ழிந்துயிர்வி டுத்தனனோ நம்பன். 40

நாடுநகர் காடுகட லாறுபல நண்ணி
நீடுபல மோசமடி நிந்தையெறி காவற்
கூடமெனு மாகொடிய கூறரிய சாவின்
பாடுபல பட்டனனோ பத்திவயி ராகயன். 41

அம்புவியு வந்தலைய கந்தையர்கு ணைத்த
வம்புமொழி யைப்புரியு பாதியைம திக்கா
தும்பர்மகி மைத்திறமு வந்துயிர்வி டுத்தார்
செம்பொருள்தெ ரித்தகுரு தேசிகர்ஜெ கத்தில். 42

கல்லெறிக டுஞ்சிறைக சப்புமொழி கட்கம்
நல்குரவு வாரடியில நைந்துயிர டுங்கப்
புலலரிய கானபுதாபொ ருபபுமுழை புலலி
எலலையிலக டுநதுயர மெயதினர நேகர. 43

இன்னவித மாகவிசு வாசிகளி கத்தில்
பன்னரிய பாடுபல பட்டனாப ரததே
மன்னுமகி மைககெனவ னைந்துயிரம டிந்தார
இநநிலமி சைககுருதி யெகரியி யமபும. 44

மற்றிதனை யற்பமும திததிலனென் னெஞ்சன்
முறறுலக சாலவள றாடுமுழு குறறன்
துறறுமோர நறஙகனியெ னசசுவைவி ழைநதே
பறறியெரி யுஞ்சுடாவி ழுமபலப தஙகம. 45

பிச்சின்மிசை லௌகிகவி சாரமுறு குக்கல்
சிசசியென வோடுமது தோகிலைதி கைததிட்
டச்சுறுகு றைப்பைநனி யஞ்சினைய மாககப்
பிசசரென வேகினைபி றஙகலவழி பேணி. 46

அந்நெறிபி டித்துயிர விந்தவ ரநேகர்
செநநெறிக திததசிம யஞசிதறு றியால
தொண்ணெறிவி ளககுசுவி சேஷநெறி தூய
இநநெறிவி டுததவரீ டேறுமவகை யினறுல். 47

வெவ்வியக ராவயிறு புக்கியுயிர் மீண்ட
செவவியினை யொத்திவணி றுததனைசி றுறைக்
கௌவியலை பூசைமுறை காணடியது போலுங்
தைவிகம காகிருபை தாங்குவது நமமை. 48

ஆதலின ருந்துணைவ வார்றரிய சுமமை
சோதனைய லககணிடா துறறியடு போதும்
ஆதிமுதல் வன்றிருவ ருட்டுணைய வாவி
மேதகைய ஜீவநெறி விட்டுவில கேலே. 49

என்றினைய வாறுசொலி யெம்பியிது மார்க்கம்
வென்றியா சன்பணிவி திப்படிபி தாககள்
நன்றியறி தீர்க்கருயிர் நல்குநமி ளங்கோ
பின்றையடி யாரிவர்பு துககினர்பி றங்க. 50

நேர்வழிநெ ருககவழி நின்மலந கர்க்குச்
சோவழிதி கைபபிலவழி ஜீவவழி சீசால்
ஓவழியி தனறியிலை யுண்மைவழி குடமப
போவழிய துறறலைபி ராநதரும நேகா. 51

இககுறிம னக்கொடினி யேகுகென வுள்ளம்
நெககுருகு நேயனொடு வேதியனி கழததுந
தககநெறி சாரவலைய தாஙகரிய தாமப
பொககணம்வி ழுதநிலது புணணியமு னக்கே. 52

வெறுநினை விலலைவெரிந மீதறவு மேன்மேல்
ஏறுசுமை யானமிகவி ளைததனனெ னககோர
ஆறுதலு மிலலையினி யஞசலென நினபோல
தேறுதலசெய் வாருமெநா வாரகொலதெரி யேனால். 53

யாநினியி யற்றுவலி ரக்ஷைபெற வென்று
ஓதலுமம லஙகலைபி ருஙகுருசு யாதத
மாதலம டுககினுன வனககமடு வலலே
போதரும லாதொருவா போககமுடி யாதால. 54

இப்பாலக ழிநநிடுமுன் னிகநெறியி னோர்சார்
மெய்பபொருள்வி ளககுபனன வீடெதிரவை யங்குற்
றபபனுவ லாளனொடெ மாநதுவின வுஙகால
எபபரிசு நனகுறவி சைபபணியல பென்று. 55

சோகமற நன்மொழிதொ குதநினைய கூறி
ஏகுகென வாசிவிடை யீநதனன்வி சாரி
ஓகையொடு மஞசலியொ ழுககமுறை நல்கி
மாகநக ராதிபனை வாழ்ததிவழி போனான். 56

கடைதிறபபுப படலம் முற்றிறறு.

வியாக்கியானி யரமனைப் படலம்.

இந்தவா றுயவன் னேகுமவ் வமைதியில்
உநதுநல லுணாவுமுன் னூன்றிநின் றீககவும்
பந்தமார் தீவினைப் பகுதியின் னீக்கவுஞ்
சிநதைநொந் தினையன செப்புவா னயினான். 1

ஜென்மமா கருவிலே வினைவிடா தீண்டலால்
நன்மனோ தத்துவ நாசமா யினவெலாந்
தின்மையே செயவருந் திறனுளேன் சிறியவோர்
நன்மையே னுஞ்செயத் திறனிலே னவையினேன். 2

நான்பிறந் ததுமுயிர்ச் சுமையினு னலியவோ
கான்பிறங் கலினுறுங் கதழ்விடப் பாந்தளில
ஊன்பிறங் குடலவளர்த் துழலுவே னுணர்விலேன்
என்பிறந் தேன்கொலா மேழையிவ் வுலகினே. 3

அன்னையா யப்பனா யன்றுதொட் டின்றுமட்
டென்னையன் பொடுபுரந் தென்றுநன் றேதருந்
தன்னையே நிகரவதோர் தம்பிரான் றனைமறந்
தென்னையே முப்பகைக் கிடழிந் தினைகுவேன். 4

கனிதருந் தருமெனக் கவலுநங் கருணைமன்
இனிதரும பாதவித் தருவெறிந் திடுகென
முனிதரும பொழுதினே முடுகுமேன் முடுகுவெந்
துனிதருங் கனலசுடத் துடிதுடித் தயர்வலோ. 5

ஓரணுத் துணையுநல் லுணர்விலே னுலகுசெய்
கோரணிக் குளமுடைந் திடையுமோ கோழையான்
ஆரணத் துறைபடிந் தயர்வுயிர்த் திலனினி
மாரணக் கடல்குளித் தயர்வனோ மதியிலேன். 6

அண்டர்நா யகனையே யவமதித் தலகையின்
தொண்டனாய்ச் செய்ததீ வினையெலாந் துன்னிமுன்
கொண்டலின் றிரளெனக் குழுமிநின் றாரறுமாற
கண்டிலே னேடியான் புகுதவோ ராவிடம். 7

உரவுநீ ருததிசூ ழுலகெலா முய்யநம்
புரவலன் புதல்வனைப் புனிதநீ தியிலிவண்
வரவிடுத் தமையறிந் தினுமெனோ மடமையான்
பரவிநின் றருள்பெறாப் பாவமென் பாவமே. 8

எப்பெரும் பதகரும் மிதயநொந் தேங்கிவந்
தப்பனே பிழைபொறுத் தருளுமென் றடையிலோர்
ஒப்பரும் புதல்வனுக் குருகிமன் னிப்பமென்
றிப்பெருஞ் சுருதிதந் திறைமறந் திடுவரோ. 9

ஆற்றருஞ் சுமையிதோ டல்லல்பல் விக்கினங்
கூற்றெனக் குமுறிநின் றுயிர்தெறக் குறுகினும்
ஏற்றுமுன் னிடுவதே கருமமிங் கேழையேற்
கூற்றமாங் கடவுள்வேந் தொருபெருங் கருணையே. 10

என்னவின் னனபல வின்னல்கொண் டிடையிடைத்
துன்னுநல வுணர்வொடே சுமைசுமந் தலசியும்
முன்னவன் றிருவருட் டுணைமையான் முன்செலீஇச்
சொன்னவப் பனவன்வீ டணுகினான் றருசிலான. 11

மற்றிதே போலுமால் வாயில்கா வலன்விதப
புற்றமெய்க் குரவன்வா ழுறையுளென் றுவகைபூத்
தற்றமென் னெனவினா யகநுழைந் தவனுறு
நற்றவக் கிழவனைக் குறுகினா னவிலுவான். 12

உள்ளவோர் கடவுள்வேந் துலகயாத் திரிகனான்
வள்ளனின் மொழியினான மறைபுலப படுமவழி
தெள்ளிதி னுணர்வையங் கேகெனச் செப்பினான்
கள்ளமில வாயில்கா வலனெனக் கழறினான். 13

கேட்டனு மறைவியாக் கியானிநீ கேவல
நாட்டியாத் திரிகனே நன்றுநின் வரவெனா
வீட்டுளங் கங்குறும விநயபா வனையெலாங்
காட்டுவான் வேதியன் கைபிடித் தேகினான. 14

வேறு.

வண்ணவக் கடிமனை மருங்க ரங்கணைந்
தெண்ணருங் குணத்தபா வனையி யைந்தவோர்
புண்ணிய வுருக்கவின் பொலியத் தீட்டிய
கண்ணடிப் படிவத்தை யவற்குக் காட்டியே. 15

இத்தகைப் படிவமற் றெம்மை யாளுடை
வித்தக நிருமல விபுத வேந்தனின்
சிததமே சித்தமென் றுவக்குந் தேசிகன்
உததம சாயலென் றுணர்ந்து கோடியால். 16

வான்முக நோக்கிய பயிரின் மன்னுநங்
கோன்முக வின்னருள் குறித்த தோற்றமாம்
ஊன்முக நயனங்க ளும்பர் நோக்குதல்
றான்முக மதிவலாய் நணிதனுக் காண்டியால். 17

மெய்யுறுத் தியதெனச் சிவந்த மெல்லிதழ்
கையுறு புத்தகங் கவினுங் காட்சியீண்
டையுறு முலகருக் கான்ம போதகஞ்
செய்யுறு மார்க்கமென் றறிதி செவ்வியோய். 18

தூயவோ வியப்புறந் துதைந்த வல்லிருள்
நாயகன் பதவியை நயந்திம் மாதவன்
மாயவிப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கை யாவையுஞ்
சீயெனப் புறக்கணித் தமைதெ ரிகுமால. 19

சென்னிமீ துறவொரு ஜீவ மாமணி
துன்னிய சுடாவிரி மௌலி தோன்றுதல்
பொன்னில வுலகினிற் பொருந்து சிற்சுக
நன்னிலை மகிமையென் றறிதி நம்பிநீ. 20

ஆயிர மாயிர மரும கபபெறீஇ
மாயிரு ஞாலதது வளர்தது மன்னாகோன்
சேயுயா நகாசெலத் தெருட்டி யுய்த்தவித்
தூயவன் சுகிர்தமயான் சொலுந்த ரததவோ. 21

திசைமயக் கறுத்துமெய் வழிதெ ரித்திடும்
வசையறு குரவனிம் மான லாற்புவி
மிசையொரு வனுமிலை விரிந்த காரிருள்
பசையறப் புலருமோ பரிதிக லலதே. 22

என்றதன் பொருள்விரித் தியம்பி யென்றுமிந்
நனறிகொண் டாதிரி நயந்து கொள்கெனுச்
சென்றன னவனொடுஞ் சீரசி தைந்தெழில்
குன்றிவெவ் வியறறுகள குழுமு மண்டபம். 23

மாசறத் துடையென வொருவன் வந்துநின்
றூசற விளக்கலு மமோக மாத்துகள்
மூசியங் கெழும்பலின் மூசச டைத்திடத்
தேசிக னறும்புனல் தெளிநங் காயென. 24

மங்குலைம் பாலுவா மதிமு கந்திகழ்
பங்கஜ லோசனம் பவள வாய்தளிர்
அங்கலும் மேனியோ ரணங்கு தூயநீர்
எங்கணுஞ் சிதறிநன் கியற்றி னளரோ. 25

கண்டனன் யாதிது காட்சி யின்பொருள்
ஒண்டவக் கிழவவெற் குரைத்தி யாலென
விண்டனன் வேதியன் விளம்பன் மேயினான்
பண்டரு மறைபபொரு டெரிக்கும் பண்ணவன். 26

தோற்றுமண் டபமிது சுராகு லாதிபன
வீற்றிருப பதற்கென விருமபி மேலைநாள்
மாற்றருஞ சிறப்பினா லமைக்க வந்துபேய்க்
காறறகம புக்குதலிற் கவினை ழிநததால். 27

தீனர க்ஷகன்றரு சுருதித் தெய்வத
ஞானசா ரதநினா னலமபெ ருதுநங்
கோனுடம படிகளையைக குலைதத கொள்கைசான்
மானவ விருதய மாமிம மணடபம. 28

மூசிமற் றதனெழின் முருக்கி மொய்த்தெழு
தூசியுற பவவினைத தொகுதி மறறிதே
மாசிய றீக்குணம வளாக்குந தாய்புரி
ஆசறு வினைகெலா மாறி மூலமால. 29

துன்னிய துகளறத துடைதது நின்றவன்
மன்னிய சறபிர மாண யாமதி
முன்னிநன னீாதெளி முதத வாணகை
நனனுத லேசுவி சேஷ ஞானமால. 30

எட்டுதீ வினைப்பய னிருமை யுந்தரு
கேட்டினை யுருமுறழ் கிரியின் சாலமாக
காட்டிவெங் கனற்குழி கவிழ்கரு மலலது
வீட்டினிற புகுததுமோ விநிவி டேதமே. 31

எண்படு மருட்சுவி சேஷ மேய்ந்துநம்
புணபடு மிருதயப புரைக ணீக்கிநற்
பண்பொடு பவித்திரப பத்தி வித்திமெய்
விண்படு போகததை விளைக்கு மாலரோ. 32

திருவரு ளாளர்க்கு ஜீவ வாசனை
தருவது புலைநெறி தழுவி யோர்க்குமன்
வெருவரு மாணவா சனைவி ளைப்பது
நிருமலன றருசுவி சேஷ நீர்மைகாண். 33

பாவதா ருவையறப படுக்குங் கோடரி
ஜீவதா ருவிலெழு தெய்வ மாக்கனி
தேவதூ தரும்வியந் தேத்து செமபொருள்
பூவுல குயவரு புனிதன் புத்துரை. 34

ஆனமரோ யகற்றுசஞ் சீவி யன்பர்க்குத்
தேனினு மினியதீஞ் சுவைய தெள்ளமிர்
தூன்மனத் திருள்கெட வொளிரு மொண்சுடர்
வானவர் கோமகன் மதுர வாய்மொழி. 35

பாவியென் றுணர்ந்துபுண் பட்ட நெஞ்சர்க்குத்
தேவநீ தியின்வருந திகிலை மாற்றிடுந
தாவரு நித்யஜீ வனையுந் தந்திடுந
தீவினை யறவரு செம்மல் வாசகம். 36

துன்பெனுந் தீசசுடச் சுழன்று சோர்வுறும
அன்பருக் கவ்வன லவிககு நிதயபே
ரின்பவா ரிதிவிசு வாசிக கின்னுயிர்
நமபெரு மானிவண் நவின்ற வாசகம். 37

தீர்த்தனே டாதியிற் றிகழ்ந்து தெய்விக
வார்த்தையாய்ப புவிககொளி மருவ மானிட
மூர்த்தியாய் விளஙகிய முனைவன் றந்தநூற்
சீர்த்தியை யாவரே தெரிக்கு நீர்மையார். 38

மற்றிதை மனக்கொளென் றுணர்த்தி மாடொரு
சிற்றறை புகுநதனன் றெரியக காட்டினன்
புற்றுறை யரவெனப் புழுங்கு மாத்திரன்
செற்றமில சாநதனென் றிருவா சிரினை. 39

சாநதனென் றுனைபெறு தகைமை யோன்முகஞ்
சேநதொளிர மனையெனத திகழும் பான்மையும
பூந்துணர் கரிந்தெனப் பொலிவி ழநதகங்
காந்துமாத் திரன்முகங் கரிந்த பான்மையும். 40

கண்ணுற நோக்கினன் கருதி வேதியன்
உண்ணிகழ் வனமுக முணாககு மென்னினும்
எண்ணுறுங் கலைவலோ யிவர்கு ணுகுண
நிண்ணயம புலப்பட நிகழ்தது வாயென்றான். 41

வளம்படு கோனகர் மருவத் தீவினைக்
களம்படு முலகினைக் கடிந்து காவலன்
நளம்படு மலர்ப்பத நயந்த நண்பநின்
உளம்பட வுரைப்பலென் றுரைத்தன் மேயினான். 42

இருவருஞ் சோதா ரெனினு மீங்கிவர்
கருமமு மினயமுங் கருத்தும் வேறதாம்
மருமலி வனசமும் வறிய வாமபலும்
ஒருவழிப் பிறப்பினு மொக்கு மேகொலாம். 43

அத்தனு நின்றெமக் கருளு மாண்டவன்
சித்தமே யாகவென் றமையுஞ் செவ்விய
உத்தம னிவனவன் கனிட்ட னொள்ளிய
வித்தக வைதிகாக குவமை மேவியோன். 44

இவவியற் சுடுமுக னியல்பென் னென்றியேற்
செவ்விய ரொழுக்கினைச் சிதையக் கூறிமா
வெவவியற் றீவினை விளைக்கு மாதிரன்
அவவிய னருமபொறைக் கசட னாமிவன். 45

நித்தனு ரருட்செயற் கமைந்து நின்றிடாப்
பித்தனெத துணைபபொருள் பெறினும பாழிலே
உய்த்திடு பேதைவன மிடிவந் தொன்றுமேல
மத்துறு தயிரென மறுகுஞ் சிந்தையான். 46

கலவரைப் புறங்கட னுடு கான்செலீஇ
ஒல்வகைப பொறையொடு முஞற்றி யொள்ளிய
பலவகைப பொருள்குவித் தருத்தும் பண்புடைச்
செல்வனைக் கண்டுகண் டெரியுஞ் சிந்தையான். 47

தாழ்வுகண் டுவபபதை யலது தம்மின
வாழ்வுகண் டுவககிலா தெரியும வன்கணன்
பாழ்வயி றோம்புவா னலது பாதலத்
தாழ்வினைக் ககன்றுயு மாற்றை யோமபிடான். 48

கான்முதிர் கடுவயின் றினிய கன்னலைக்
கூன்முது கிரவண முவர்க்குங் கொள்கைபோல்
றான்முறை தெரிந்தவா றுவலு நோன்மைசால்
ஆன்மபோ தகமிவற் கருவ ருப்பரோ. 49

கைப்படு சுகமலாற் கரையில் பேரின்ப
மெய்ப்படு சுகநிலை மிகவுஞ் செய்ததென
ஐப்படு மீயின்மாய்ந் தழியும் லௌகிக
மைப்படு மனத்தனை மாறு மாலிவன். 50

ஆயுழி யுளத்தழுக் காறெ னும்புலை
மேயுழி நற்குண விபவ மார்திருப்
போயுழி யறிவரி தாகப போக்கிடுந்
தீயுழிப் புகுத்திடு மென்பர் சீரியோர். 51

தலைப்படு முணர்விலா ருலக சாலத்து
வலைப்படு மாறென மறிந்து வஞ்சகப்
புலைப்படு புவனபோ கத்தைப புந்தியற்
றலைப்படு மாமையி லுவப்ப ரொள்ளியோய். 52

அன்பருக் கன்பரா மகில லோகவேந்
தின்பதுன் பங்களை யிசைந்த வாறுதம
மன்பதைக் கூட்டுவா மரபிற் றூயென
நன்புதல் வரினமைந் தொழுக னங்கடன். 53

ஈண்டிதை மறந்திடா திதயத் தோர்தியென்
றூண்டுநின் றெழுந்திள வரசற் காக்கிய
மாண்டகு கடிமனை புகுந்து மைந்தநீ
காண்டகக் கவினிய காட்சி காணென்றான். 54

சித்திர மாளிகை யகத்துத் திண்சுவர்ப்
பத்தியங் கனலபிடித் தெரியும் பான்மையும்
அத்தகு கொழுங்கன லவிக்க வாண்டொரு
குத்திரன் விரைந்துநீர் சொரியுங் கொள்கையும். 55

அகத்தொளி ரிருங்கன லவிந்தி டாதொரு
மகத்தவன் கரந்தெதிரா மருங்கு நின்றெரி
முகத்தரு ளெண்ணெயை யுகுத்து மூட்டலும்
ஜகத்தையுள் ளுவாத்தவன் சமையக் காண்குறா. 56

மாட்சிசா லருமறை வகுத்து மன்னர்கோன்
ஆட்சியைத் தெருட்டிடு மறிஞ வாயவிக்
காட்சியின் பொருளெது கழறு வாயெனு
நீட்சிசான் மதிவலா னிகழ்ந்து வானரோ. 57

வேறு.

நங்காவ லன்றிருவ டித்துணைந யந்தோய்
மஙகாவ ழுற்சிகைம காபுனித வாவி
இங்காத ரித்தெமித யத்தினிதி யற்றும
பொங்கார ருட்கிரியை போலுமிது காண்டி. 58

ஆயகிரி யைத்திறம னைத்தையும டாப்பான்
மாயவல கைக்கிறைசெய் வன்றொழிலை மானும்
மீயுறவி னாந்திடைய ருதுபுனல வீசிக்
காயெரிய ணைக்கமுயல் காடசியிது காண்டி. 59

காந்தொருவ ரெண்ணெய்சொரி காட்சிகரு துங்கால்
நிரந்தாம ருட்குரிசி னோர்ந்தலைகை யுட்க
உரநதரும காகிருபை யுள்ளுறவ ழுங்கிப்
புரந்தருளு மாறிதுவெ னபபுகறல் போலும. 60

சஞ்சலவி தந்தருச ழுக்குறுபி சாசம
விஞசுபல மாயமித யதறுவிளை விக்கும்
நஞசனைய தீவினைந யககநமை யேவும்
வஞ்சனைமு யன்றுலவு மென்றுநம ருங்கில். 61

வேதாக மாதியைவி ரிநதுணர வொட்டா
தேதாகி லுமமுலக வேலையிலி ழுககும
வாதாடி யாடிநம னககரிம ழுககுஞ
சூதாவி டுகுமதி துஷ்கிருத சூழல. 62

ஈட்டுபல தீவினையை யுள்ளுறவெ டுத்துக்
காட்டுமிறை வன்பெரிய கருணையைம றைக்கும்
வீட்டுலக மின்றெனவெ ருட்டுபுசந் தேகக்
கூட்டினில டைத்துயிரகு டித்தினிது வக்கும். 63

சீமான ருட்குரிசில் ஜேசுதிரு நாமப்
பூமான மக்குதவு புண்ணியந லத்துக்
கேமாறி நிததியவி டுக்கணுற வெததிக்
காமாது ரக்குழிக விழ்த்துறவ மிழ்த்தும். 64

இம்மாநி லத்தவத ரித்தரும ரேசப்
பெம்மானை யுங்குறுகி மும்முறையி தற்றி
அம்மாத கைந்திடமு யன்றதென லாயிற்
சும்மாவி டுங்கொனா துர்ப்பலது ரும்பை. 65

மல்லாடு வன்கணய வஞ்சமுறு மாயப்
பொல்லாத பேயினைமு ருக்குபுபு றங்கண்
டெல்லாந லம்பெறவி ரகைசுதரு மெல்லாம்
வல்லான்ம காகிருபை யுள்ளுறம திக்கி. 66

மாதாவி னின்றெமைவ ளாக்குமதி யூட்டித்
தாதாவி னின்றுசம ரக்ஷணைச மைக்கும்
வேதாவு மாகியுயர் வீட்டுலக முய்க்கும்
நீதாதி பன்கிருபை நெஞ்சுறநி னைததி. 67

நஞ்சீவி யத்தினிடை யெததனைகொ ளுசம
வெஞ்சிய மாமலைக 'யெததனைவி தத்தில
துஞ்சிடு பாடுகடொ குத்தனது கைதநிட்
டஞ்சிமொ ளுவுதவிற் றுண்டையரு ளன்றே. 68

தன்னிருத யத்தருட ரிததியலு மாறும்
பின்னரது நனறுநிலை பெற்றுவளா சீரும்
என்னபரி சென்றெருவ னெண்ணியினி தாயில்
இன்னபரி சென்றளவி டற்கெளிய தன்றால். 69

இததகைய காட்சியையுன் னெண்ணிடையி ருத்திப்
பத்தபரி பாலனப ரஞ்சுடரை நாடி
முதநியுல கததுநெறி முன்னிடுக முற்றுஞ்
சிததசல னதனதையொழி கென்றினிது செப்பும். 70

நன்றுடன டததியினு நல்லுணர்வு நல்குந்
துன்றுசில காடசியுள தொக்கறிதி யென்னுச்
சென்றெழில்கு லாவுமொரு திவ்வியவி னேத
மன்றுசெறி மாளிகையின் மாடணுகி நின்றான். 71

பானிலவி னுற்றிகழ்ப ருப்பதமி தென்னத்
தூநிலவு வெண்சுதைகு யிற்றியொளி துன்னும்
வானிலவு மேனிலைய மாடமது கண்டான்
கோனிலவு நாடுகுடி கொள்ளுமன முள்ளான். 72

கண்டுமன முங்கணும்வி யப்பொடுக ளிப்புக்
கொண்டதுத னித்தனிகு றித்துவரு போழ்தில்
விண்டொடநி வந்தவதன் மேலரமி யததில்
வெண்டுகில்பு னைந்துலவு விததகனை நோக்கா. 73

ஆசறுகு ணத்தரொரு சிந்தையர பேதர்
மாசறுமெய யன்புடைய ரென்றுமகிழ் பூததத்
தேசுறும லாநதமுக மேநனித்த ரிக்கும
ஈசனுல கெய்தியவி ருஙகுரவர போலாம. 74

எட்டரிய மேனிலையி தெய்தவரு மாயிற்
கிட்டரிய மாபுனித வெண்டுகிலகி டைககுஞ்
சிட்டரிவ ரோடளவ ளாவுநிலை சேரும
விட்டொழியு மிசசுமைவி டாயெவையு மேவா. 75

கூடுமெனி னன்றெனவு ளததிடைகு ணிதது
நாடணுகி நின்றமறை வாணனமுக நோககிப்
பீடுபெறு மேனிலையி றஙகரமி யததை
நாடியவ ரோடுரிமை நான்பெறுவ தாங்கொல். 76

ஐயவெறு சிததமறி யெனெனவி ஞவக்
கையுறவ ணைததுவரு கெனறுகடி காவன்
மையறவி ளஙகுமணி வாயிலினம ருஙகுற்
றையமற வேதிகழுவ சுணடறிதி யெனறுன. 77

வேறு

கரையில பேரின்ப மாளிகை யகம்புகக் கருதும
புரையி லாமனந தவர்பெயர் புததகச சுருளில
வரையு மாறொரு துரைமகன் வாயிலின் மருஙகே
நிரையி விட்டபொன ஞசனத் திருநதன னிலவி. 78

மாய வேதிக ளாயிர மாயிரம் வழங்கி
ஆய விலலகம் புகாவகை யியறையட் டடாக்கத்
தீய ரோர்சிலர் வெங்கதங் திருகினா ரெறிநது
பேயெ ஞத்திரிந துலவினா வாளொடு பிறங்கி. 79

சுத்த சுப்பிர சுமங்கல சுகுணமா சுயம்பு
நித்த நின்மல நிரஞ்சன நிராமய நிருபா
உதத ரம்மிலா துடபுகப பெருமையி லுலவிப்
பத்த ரோர்சிலா முன்றில்வாய் நின்றனா பரிநது. 80

உற்ற மெய்த்திரு வசனமாம் பட்டய முருவிச்
செற்ற மிககவச செறுநரைச் செறுததிடா தியங்கிக்
கொற்ற வாழ்மனை முன்றிலின் வயின்றொறுங் குறுகித்
தெற்றி நின்றுபின் னிடைந்தனா சிலருளந திகைத்து. 81

கான வேடுவர் கையகன் றறவிடாய் கதுவித்
தூந றும்புனல் தருவியோ வாவியிற் றுன்ன
வான கப்புலி யாங்கெதிர் மறித்திட மலங்கு
மானி னத்தையொத் தலம்வந்தார் சிலர்சிலர் மயங்கி. 82

கோம்பி முற்படு தோகையிற் குறுகியுள் ளுடைந்து
பாம்பின் வாயபடு தேரையிற் பரிவுறீஇப் பதைத்துச்
சாம்பி யுட்புகுந் தருக்கில ராகமெய் தளர்ந்து
தேம்பி னனிலை கலங்கினர் சிலர்செய லழிந்தே. 83

ஆய காலையெம் மாண்டகைக் கன்பருச் சனைசெய்
தூய சிந்தைய னெறிதவ றுதுசெல ரூரன்
காய மாதிமுப் பகையறக் கடிந்தவன் கசோள
நாய கற்கித யாசன மளித்தவோர் நமபன். 84

ஜீவ ரக்ஷையைச் சென்னியிற் றிருத்திமெய் யென்னும்
ஓவில் கசசினை யணாயிலிட் டிறுக்கியொண் ணீதி
மேவு மோர்கவ சத்தினை மெய்புறப் புனைந்து
தீவி னைதொடர் தேய்த்திடு கழலையுஞ் சேர்த்தி. 85

பயில்க ரும்விசு வாசமாம் பரிசையைப் பற்றிச
செயிரி லாதிரு கூரொடு திசழ்திரு பந்த்ர
வயிர வாட்படை வலக்கையில வாங்கிமன் னருளாற்
றைரி யத்தொடு வாயிலி னருகுறச சாரதான். 86

பொறித்தி ருந்தவற் சஞ்சலி வான்முறை புரிந்து
குறித்தி யென்பெய ரையபுத தசததெனக் கூறி
மறிதது நின்றவம மளளரோ டெதிரநசமா மலைந்தான்
வெற்த்த சிநதையார் விசினா வெருட்சியாம விசிகம். 87

குழுமி நாய்ச்சணங் குரைப்பினுங் கோளரிக் கென்றே
பழுது நேருமீ தறிகிலா பலபடப பிசற்றக
கழுது நல்கிய கருவிகள கடுநதறு கண்ணா
முழுது மேலெறிந தாசதனர் முறைமுறை முடுகி. 88

பொன்கு லாநக ராதிப னருளிய புனித
மினகு லாவிய படைக்கலம வீணைப படுமோ
வன்கு லாபரோ வெற்றிபெற் றுய்வரிவ் வண்ணம
என்கொ லாமென வயிாத்தனர் முன்றில்வா யெவரும். 89

எய்த வீசிய வெறிந்தன வேதிக ளனைவையும்
னொய்து கேடகப் புறத்தினு னூக்கின னெனினும்
கைத்த வத்தினாற் சிறசில வாகக்கையிற் காந்து
செய்த காயமொன் றுணாந்துமங் கிடைந்திலன் றீரன். 90

காற்றுக் கோடுபுன் பூளையிற் கருவினை போக்கித்
தோற்றுக் கூளியும் பின்னிடு மீவாவலி தொலைத்துக்
கூற்றுக கேவிருந தாகுக வலென்பது குறியா
வேற்றுக் காலமொன் றினறென நெடுங்கைவாள் விதிர்த்தான். 91

மந்தி ரத்தனி வாளினை விதிர்த்தலு மறவோர்
தந்தி ரயபட வெமககினித தரிபபிலை யெனனுச்
சிந்தி யோடின ரிரவிமுன னிருளெனத திகழ்ந்த
திருந்தி யஙகளை யவிததவ னெழினமுக விந்து. 92

வண்டர் தோல்வியுந கொண்டனவாள் வலிமையு மருங்கு
கண்டு நினறவா யாவருங் கைகுவித திறைஞ்சி
அண்டர் நாயக னருடசெய லிதுவென வவாவாய்
விண்டு சிநதின ரானநத வாரியாம விழிநீா. 93

கருகு சிந்தைய ருடைந்துவெந் நிட்டவக் கணமே
பெருகு பேரினப மனைககுளும் பிறங்கர மியததும்
உருகு காதலி னொளிமேயா யுளளுற வருக
வருக வெனறுரன மஙகல வாழததொலி மலிந்த. 94

அலகை தோற்றன வுட்பகை யவிந்தன வாத்த
உலக பாசமு மொழிநதன வினியொரு போதுங
கலக மினறெனக கைமலா செனனியிற கவின
அலகி லானநத பரவச மடைநதன னறிஞன. 95

சத்தி யங்கடைப் பிடித்துநந் தம்பிரா னருளாற்
பத்தி மார்க்கத்து நிலைநினற பவித்திரன் பவஞ்சப்
பிந்தி யாவையும் புறநிறீஇப் பேரினப யலகு
முத்தி வீட்டினுட் புகுநதனன் ஜெயத்தொனி முழங்க. 96

இன்ப வீட்டினுட் புகுதலு மெம்பிரா னடியர்
அனபு மீககொளத தழுவின ராதரம் புரிந்தார்
நன்பு லத்தவைத் தாசிகள் பறபல நவின்றார்
துனப மிங்கிலை யிலையொரு சோதனை யென்றார். 97

தலையி லானந்த தைலமிட் டாட்டினா தயங்கும்
உலைவி லாதபீ தாமபா முடுததன ருவநது
விலைவ ரமபிலா வெண்ணிலை யஙகிமே லிட்டாா
தொலைவி லாநலந் துபததினி திருநதனன றாயோன். 98

ஈது சமபவம் யாவையும் வேதிய னெதிாநது
காத லாயிரு கண்கணீா பலகிடக கனிநது
வேத நாயகன கருணையை வியநதுளத தேதநி
ஓது சீாததியாய் விடையுத வுட்புக வெனறுன. 99

காலங காட்டிய கதிாகளு முடுககளுங் கவினி
ஞாலங காட்டிய பூதபௌா திகஙகளு நபபன
மூலங காட்டிய வியலவிதி முறைதவ ருது
சீலங காட்டிய சீாமையைக கண்டனை செயயோய். 100

இயன்மு றைக்கமைந் தொழுகலபோ லெம்மையி டேறறுரு
செயனமு றைககமைந தொழுகலு நஙகடன றிய
மயனமு றையபடு மனருசெலு நெறிபபடன மநியன
றுயனமு றைககிறை சிததமே நலனென வோாதி. 101

தமா நீருல கததவ தரிததசற் குருமுன்
உமது சிததமே சிததமென றுவபபுடன பணியும்
அமா நாட்டையொத தசனில மனைமகவென றளிதத
விமல மநதிரம ஜெபிததுமென வேறெனறு விழைதல. 102

பித்த னைநதவிப பாத்திரம் பிரித்துநீ ரெடுக்கச்
சிதத மேலஃ தாகவென சிததமன றெனனு
விதத கததிரு மைநதனுக தமததுயா மேவிக
கெதது சேமிலவாய் வுண்டமை கேட்டிலை கொல்லோ. 103

நல்குங் கேடென நன்மையை யொருவுவ நாசம்
பலகுந தீமையை நன்மையாப பற்றுவம மதியற்
றலகு சிநதையே மாதலி னளவிலா ஞானம
மல்கு தந்தையாா நமககறிந தூட்டலே மாபாம். 104

சுருதி நாயகன் றிருவுளங் கூட்டுநாட் டோழ
கருதி யாங்குவீ டடைதலே கடனெனக கழறி
வருதி நீயெனச சென்றிருண் மலிநதவோ ராங்கைக்
குருதி வாகப தாஸற்குக காட்டினன கூறும. 105

கூர்த்து நோக்குதி யிரும்பினு லியன்றவக் கூட்டுள்
வேர்த்து விம்மிகெட் டுயிர்த்துடல் விதிர்ப்புற வெருண்டு
பார்த்தி றந்துசென் னியனொரு பதிதனை வினவி
வார்த்தை யாடுதி யென்றனன் மறைவியாக் கியானி. 106

நன்று நன்றெனக் கிறிஸ்தவ னன்னிலை தவறி
வன்று யாக்குறி மல்கிய வறுமுக நோக்கிக்
கன்று சிந்தையாய் யாரைநீ கவலுமா றெவனீண்
டொன்ற வந்தகா ரணமியா துரைத்தியா லென்றான். 107

வினவு வாசகங் கேட்டலும் வெருசிறை மறிந்த
வனவி லங்கெனத் தரிப்பிலா துழல்பவன் மறைதேர்
பனவ யானொரு கிறிஸ்தவன் பண்டைப் பலருங்
கனவி லும்பிழை கண்டிலாக் கண்டிலேன் யானும். 108

பிழையை யோர்பிழை யென்றுண ராக்கொடும் பிழையார்
பிழையி லானெனப் பிழைப்படப் புகழ்ந்திடும் பிழையை
பிழையென் றெள்ளிடாப் பித்தனயான் பிழைப்படப் பிழைத்த
பிழைபொ றுப்பரோ பிழையிலா நீதியம் பெருமான். 109

வீட டைந்துய விரும்பியோய் வியன்பிர பஞ்சக்
காட டைந்தனன் சிற்றினப் படுகரிற் கவிழ்ந்தேன்
மாட டைந்துவந் தலகையுங் கெடுத்தது வலயக்
கூட டைந்துகெட் டேனினிக் கூறுவ தெவனே. 110

பன்றி மாசறப் பன்முறை கழுவவே படிநு
சென்று சேற்றிடைப் புரள்வது போலுமவெந் தீய
வன்றொ டாப்படு ஞமலிதான் கான்றதை மறுந்துந்
தின்று தேக்கெறிந் துழல்வது போலுமென் சீர்மை. 111

ஐய மின்றொரு நாளரு வருத்தனை யயலே
வையந் தள்ளுமிம் மாறுவேல வழிபிழைத் ததனாற்
றெய்வ வானமுஞ் சீத்திடும் யாதினிச் செயவல
வெய்ய பாதல மலதொரு புகலிலை மேலோய். 112

போந்த பாவிய ரெவரையும் புறக்கணி யாத
சாந்த மூர்த்திதண் ணருட்கடல் தயாநிதி தகைசால்
வேந்த னோர்திருக் குமரனென் றுரைப்பது மெய்ம்மை
ஆய்ந்த கேள்வியா யையமெட் டுணையிலை யதற்கே. 113

அனைய தாயினு நன்றிலே னறநெறி திறம்பி
நினைவிற செய்கையி லீட்டிய நீசவெவ் வினைகள்
இனைய நிதந்துணை யென்றுனா யாடுதற் கெளிதோ
கனைக டறகளா மணலினுக் கதிகமாய காண்டி. 114

வான நாயக னிதயமா ளிகையினில் வைத்த
ஞான தீபகத்தை யணைத்தன னலவிளங் கோமான்
மேனி வாரந்தசெய குருதியை மதித்திலன் வெறுத்தேன்
ஊன மின்மனச சான்றையு முள்ளுறப் புதைத்தேன். 115

ஈசன் மைந்தனைத் தினந்தினஞ் சிலுவையி லேற்றி
நீச வெவ்வினை யுளுற்றின னிமலவீட டெய்க்கும
மாசில் நீதியை யவமாநதனன மகிதரத் தெவாகரும்
நாச காலத்து மதிவிப ரீதமா நலலோய். 116

ஆவ லாயகத் தமர்ந்துபோ ராடிய வருள்கூர்
தேவ வாவியு முனிவுதனை விடுத்தனா சிதைபா
ஜீவ வாகவெலா மெனககல வெனபது திண்ணம்
பாவ காரியே னிதயமும வைரககற பாறை. 117

வேறு யானினிப் புகல்வதென் விபுதவேர் தருத்துக்
கூறு சாபமுங் கோபமும வானிடைக குமுறி
வீறு வீறுறக் கணந்தொறுங் சதிதத்தனை வெருட்டும்
ஈறில் ஜீவனுக் கிரக்ஷமற் றினியிலை யெனறுன். 118

வேறு.

கூட்டுளா னினைய கூறக் கொற்றவ னருள்பெற் றுய்யும்
வீடுளா ளுக நின்ற வேதியன் விரைந்து பாவத
தீட்டுளா யெனினு நம்பன் றிருவருட் செயலோ ராதிக்
கேட்டுளா ளுக வுனனைக் கெடுத்ததென மதிகொண டென்றன். 119

நல்குமெய்ம் மகிழ்ச்சி யென்று நனிமதி மருண்டு தீமை
மல்குசிற றின்ப போகம் வரைவின்றி நுகாநத வாணாள்
அலகநின் றயர்நதே னிநத வாஞ்சிறைப பட்டே னந்தோ
புல்குதீ விடத்தில ஜீவன போமெனும பொறியி லாதேன். 120

என்னுறு மதியீ னத்தா லியைந்ததுர்க் கருமமாய
கொன்னுனைப் பகழ் மாரி யுளத்திடைக் குளிப்ப வேவிக்
கன்னலுற் றேனை வாளாக் கடிந்துபுண் படுத்தென் னுளளே
மன்னிநின் றுயிரை வாட்டும வழுவறு ஜீவ சாக்ஷி. 121

இலகுசெந் நீதிப் பெம்மா னிருஞ்சிறைப் படுத்தென் ஞான்றும
விலகருந் தளையைப் பூட்டி விடுத்தன னாக லாலே
உலகெலா மொருங்கு கூடி யுஞற்றினு மீட்டற் கொல்லா
அலகிலவெஞ் சிறைச் செந்தீ யவிக்குமோ வளிய விடம். 122

இனிவரு நியாயத் தீர்ப்புக் கென்செய்கே னீறின் றாகி
நனிவரு சதாநிர்ப் பந்த நாசத்தை யுன்னி யுன்னிப்
பனிவரு மிதயத் தேனாற் றெனனினிப் பகர்வ லென்னாத்
துனிவரு முயிர்ப்ப னஞ்சித் துடிதுடித் தலறிச் சோர்ந்தான். 123

நன்னிலை தவறி யுற்ற நடுக்கமுந் திகிலுங் கண்டான்
பன்னிய யாற்றங் கேட்டான வேதியன் பரிந்து நெஞ்சிற்
கன்னில வெழுத்துப் போலக் காட்சியைக் கவினத் தீட்டி
மன்னிய குரவ னெற்குன் பணியெது வழுத்து கென்றான். 124

தொண்டனைத் தெருட்டுந் தூய சுருதிநூல் வல்ல வீண்டு
கண்டுகேட் டறிந்த விந்தக் காட்சியைக் கருத்து ளூன்றிக்
கொண்டநற் றவத்தை ஞான சிந்தையிற் கொளுந்துங் காம
மண்டெரி கனலா தைவாய் வழியனைச் செறித்தி மைந்த. 125

மதிநலங் கெடுந்தூர்ச் சீல மலியுந்தீ விழிகண் மல்கும்
பதிப்பகை விஞ்சு நிந்தை பலுகுமவெம் பழியுஞ் சேரும்
கொதிநர கயமங் காக்குங் குவலயங் கூவுங் கூற்றைக்
கதிதிருக் காப்புக் கொள்ளுங் காமப்பேய் கதுவுங் காலை. 126

விள்ளருங் கேட்டுக் கெல்லாம் வித்திது வாத லாலே
கள்ளமின் றாகி யுள்ளங் கனிந்துசெய் ஜெபத்தி னாலும்
உள்ளுறு விரதத் தாலு மொருங்கறச் சிதைத்தல் வேண்டுந்
தெள்ளியோய் பிறிதொன் றானுஞ் சிதைப்பதா தாகு மன்றே. 127

சிற்றின்பப் பயன்கை நெல்லிக் கனியெனத் தெரியக் கண்டாய்
பற்றறுத் தியோகு செய்யும் பவித்திரா மிகவே தூய
சொற்றவ னுலகப் போகங் கூட்டுண்டு களிக்கு நீரா
இற்றிதை மறுத்துச் சேறி யிறைவழி யிறுதி காறும். 128

அயலொரு காட்சி யுண்டங் கதனையு மணுகி யாய்ந்து
மயலறத் தெருண்டு ஜீவ மார்க்கநீ வழிக்கொ ளென்று
இயன்மனை மயங்கி யாக்கை விதிர்ப்புற விரங்கி யேங்கித்
துயருறு மொருவ னின்ற சூழலைக் குறுகிச் சொல்லும். 129

பூவல யத்தை யாளும புரவலன் புதலவ்ன் றாய
சேவடித தொழுமபு பூண்ட செவ்வியோய் தெரியிந் நின்ற
பாவகா ரியைமற றெனனுப் பணிததுமெய் பதறும பானமை
மேவரப புகறி யுற்ற வேதியற் கறிய வெனறான். 130

நலஙகிளா குரவன் கூற நடுஙகிபெய் பதறி யுளளங
கலங்கிவெய் துயிரததுச செனனி கவிழ்ததந்தக் கரணம யாவும்
மலஙகியுள ளழிபு மநத மதிபிலான் மறைவ லாளன
இலங்கெழின முகததை நோககி யினையன பகர லுற்றான். 131

ஆததுமக் கவலை கொள்ளா வறிவிலி யகோர பாவத்
தீதசொழின மறவன றேவச செயலலலா மிகழநது பேசும
நாததிகப புலைய னநதோ நாசதே சததை நச்சி
ஆததிக நெறியிற செலலா வசடாகதுள ளசட னேயான். 132

கருநிலென் ஜீவ காலங கமரிடைக் கவிழ்தத பால்போல்
ஒருநிறத தானு மைய பயனபடா தொழிநத துணமைச
சுருதிகூ றியவா றகத் துயிலிலோர் கனவு கண்டு
வருதிகிற் கணங்கண முனனின றருததெழ வருநது கின்றேன். 133

திருக்கிளா ஞான செல்வந திருததியோய் திகாந்தங காறுங
கருககிளா மேக சாலங கதுமெனத திரண்டு வானத
துருககிளா ஜோதி யெல்லாம புதைபட வுயிாகள யாவும்
வெருககொளீஇ யலமங் தேஙக விருண்டது பேலுங் கீழும். 134

இருநிலம் புதைப்ப மல்கிப புயல்பரங் திருண்ட தோற்றம்
ஒருமக வின்றி யூழி யுடறறுநா ளுற்ற தெனனுப்
பெருநில மடநதை யுள்ளம பெதுறீஇ யிழவு காட்டுங்
கருநிறப் போாவை போாத்த காட்சியைக கடுக்கு மாதோ. 135

நஞ்சினிற் கரிய வாகி நளிர்நெடுங் கடலிற் பொங்கிச்
செஞ்செவே யுலகை மூடித திசைதோறுஞ செறிந்த கொண்மூ
எஞ்சுறுப் புனித நீதி யிறைவன்வெஞ் சினததீ யாவுந்
துஞ்சிட விறுத்த தென்னுத தடித்தது துருவங் காறும. 136

தடித்தொளி தழைக்குந் தோறுந் தமரவா ரிதிநீர் சூழ்ந்த
படிததல நடுங்கி யேங்கப பருவரைக் குலங்கள் யாவும்
முடித்தலை தகர்ந்து சாய முடுகிமூ தண்ட கோளம்
வெடிததிட வசனிக் கூட்டம் வெய்துற விடித்த தன்றே. 137

நெருங்குகா ரிருந்தை யூடு நிலவுமின் னெருப்பை யுய்தது
மருங்குவர் துலவு மூறைதத துருத்தியான மலிய மூட்டி
இருங்கடை யூழி யென்னு மிகலுறு கருமான வேலை
ஒருங்குடன் றமுவ லாலே யுலேககள மாய தும்பா. 138

மைக்கரு முகில்வாய் விண்டு வயங்கொளி மருவ மின்னி
ஒக்கநின றாறுங் காட்சி யுமபர்கா யகனை நீததுப
பககமே திரிநது சோரம் பயின்றபா மூலகைப் பல்கால்
திககவ மதிததுப பேசிச சிரிபபது சிவணு மாதோ. 139

அடுததடுத் துலக மஞ்ச வசனிகின் றிடிக்கு மோசை
வடுததிகழ் மேனி வளளல் வருகின்றா மழையிற் றேன்றி
நடுததர வென்று வானோ நயநதுபல லாண்டு கூறித
தொடுதசிடை யறுது தேவ துநதுமி முழக்கல் போலும். 140

வருகும ரேசன் றாய மலரடிக் கன்பு செய்த
திருவுடை யாரே யன்றி ஜெகத்துளா ரெவரு மஞ்சி
வெருவியுள் ளுடைநது சோரநகரா விநிடே ததகை வீசிப்
பெருவழி துணிநது சென்று பேதுறறுற பிழைபபுண் டாமோ. 141

வேறு.

புகதேள் மறைதோ புங்கவவிப் புதுமை நிகழும் போழ்தத்தே
செத்தேன் செததேன் யானெனனூ ச சிநதை கலஙகித் திடுககிட்டேன்
பிதகே றினா போல வாயுழறிய பேநற றயங்கிய பிழைநினைநது [142
கைததே னழுதேன் கதறினேன கண்டேன மரணக கடுஞ்சூழல்.

அடுக்கும மரண நினையாத வமைமயத் தென்று கருதாது
கெடுககும புனமைச சிறுமதியாற் கெட்டே னநதோ கிளரொளிவாய்
மடுகருங் கடிகை வநததினி யென்னே யென்று வானோககி
நடுக்குற் றுலைநதேன றிகிறகாட்சி நனிவிஞ சியது கணந்தோறும். 143

மன்னுங் கருங்கோண் மூவயிறு வகிரப பிடித்த பொன்னூலீ
தென்னத தடிதத தொருமினன லிடிதத வோசை யெண்டிசையுந்
துன்னச சுவாகக வாசிகளுந துணுகருற் றிரியத் தொலையாத
இன்னற் கடலின் கரைகாணு திருந்தே னிருநத வெலலைதனில. 144

பேசும் படித்தன் றுலகுநிலை பெயரப் பெருநீர் தத்தளிகக
மாசு படிநத மனுக்குலங்கள் வதைப்புண் டுழல வரையிடிய
மூசுந் தருககள் வேர்பறிந்து முறிந்து துணிய முறைபிறழ
வீசுங் கொடிய பிரளயக்கால் வீங்கிற் றண்டம் விதிர்ப்புற்ற. 145

வருமோ ரூழி மாருதமாம வயவெஞ சீயம் வநதுலவ
உருமே றஞசப் பிளிறெலிய வொளிரமின னோடைப புகர்முகத்த
கருமா மேக காததிரதத கவின்கொள் யானைக குழூஉககலஙகி
வெருவா நடுங்கித திசைதொறுங்கூ விளிககொண் டோடிச சிதறின
[வால. 146

மெய்யா யநத வேலையிலே விசுவா சிகளும் மெய்பதறப்
பொய்யா மொழிகூ றியவண்ணம புரைதீா கடைசி யெககாளம
மையார் கவிசூழ் வையகமும வானுந துளஙக வெலிநதுதொனி
செய்யா முழஙகிற் றினியென்னே செயலென றழிநதேன சிறுமதி
[யேன். 147

இரவி தானோ கனற்பிழமபி லியைநத கொலலோ வெழிலியிடை
விரவித் தடிதத மினனொளியை விசிததுச சமைதத விதமேயோ
காவொன றறியேன் பனமணிகள் கனலுங கனகா சனவுருவொன
றாவு செழுங்கொண் டலினுபப னாறற தமா ருவபபெய்த. 148

அருளும் பொருளு நனிதெரிககு மானம போதச சுடாதழைப்ப
மருளுந தெருளும விரவியருண மலியப பொலியு மிதயமபோல்
வெருளு மிருளு மின்னொளியும விரவி யிருளபோய் விடிவெய்தத்
தெருளும பொருள்சோ பொறபீடந திகழத திகழ்நத திருவிசுமபே.
[149

ஊழிக் கதிரைப் புடைசுற்றி யூரகோள் வளைந்த பரிசாகத
தாழிப புவன நடுததீரககச சமைநத நியாயா சனததைவளைத
தூழிக் கனலசேய்த துறவெழுமபி யுலவாக கோட்டை யாயமைந்த
தாழிப பெருமா னாசனத்தை யடுகக வளியேற காவதுகொல 150

ஆய காலை நடுபபுரிவா னமலன் வருகை யெதிர்நோககி
நேய மிகுவா னவாசேனை நெருங்கி யிறைஞசித தொழுதேததப்
போயெவ வுலகுந திரிநதுவரு புனிதத தூதா போறறிசைபப
மாய மறுவே தியாகுழுமி வணஙகி வழுததி வாழ்ததெடுபப. 151

இன்ன ரந்தம புருவீணை கிளருஞ சுரமண் டலமாகி
நனனா நவிலு மிசைககருவி நாதகீத நயமபொழியத
துன்னு மசனி யிடிததெனத தொனிககும ஜெயபே ரிகைமுழஙகப்
பன்னுஞ் சுரதுந துமியோடு பலவாச சியகம பலைபமப. 152

தேவ தேவ திரியேக தேவ சுதனவந் தாரகொடிய
பாவ வுலகை நடுதீர்க்கும பரமன வநதார பரலோக
ஜீவ பாதை திறந்துவைதத செலவன் வநதார வநதாரென்
றுவ லோடுகெட் டியஙகூறி யடியார சங்க மார்ப்பரிக்க. 153

ஆதி மூலப பரமபொருளி னருமைச சுதனுங் கிறிஸ்தியேசு
மாதின விததா யவதரித்த வடிவத திருமே னியிற்றோன்றி
ஜோதி முகமண் டலசசேவை தரிசித்த தெவருந தொழுதிறைஞ்ச
நீதி யாதி பதியாகி நியாயா சனத்து வீற்றிருந்தார். 154

வேறு

ஆண்டி ருந்தவ ரகிளங் கோமுகம
மூண்ட கோடைமு திரகடு நணபகல
சேண்ட யங்கிய செஞசுடர போனமெனக்
காண்டல செயதனெ னுளளுறக கனறியே. 155

ஆதி யமபரம ஜோதியி னெகசுவும
பூதி யஙகளெ ரிநதுபு கைநதன
மீதி யங்கிய மீனகணம வீழநதன
மாதி ரஙகளகு லைநதம றுகியே 156

பொரிவ தீவபு கைவபு முஙகுவ
எரிவ காநதுவ வேஙகுவ தேஙகுவ
இரிவ சோருவ வேகுவ மீளுவ
திரிவ நிறபதி கைபபச ராசரம. 157

இருள டைந்தவி ருசுட ரெங்கனும
மருள டைநதுக லஙகின மாமறை
தெருள டைநதவ ருநதிகைத தாருளம
உருள டைநதில தாலிவ்வு லகமும. 158

வைய கததும டிநதனி யாவரும
நொயதெ ழுநது வலநடுத தீரவையை
எய்து மினனென்றி யாருநது ணுகுற
வெய்தொா சத்தமபி றந்தது விண்ணிடை. 159

திருக்கு விஞசிய சிந்தையி னென்செவிக்
குருக்கி வார்ததசெம பாயதவ் வோசைநொங
திருக்கும புண்ணிலெ ரிநுழைந தாலென
முருக்கி நின்றதென் னுள்ளததை முற்றுமே. 160

ஆங்கெ ழுநதவவ் வோசையங கங்குறத்
தாங்கி நிற்குந்த ருக்கில வாதலின
ஓங்கு மால்வரை யுட்கியவ் வொல்லையில்
வீங்கு மெய்பிளந தொக்கவெ டித்தவே. 161

தேரில் ஜீவனைக் கொன்றுதி னந்தொறும்
வாரி வாரிம டுத்தவிம் மாநிலப்
பேரி யாக்கைப்பி ணந்தின்னி யீமவெஞ்
சேரி வாயுங்கி ழிந்துதி றந்தவால். 162

தோன்று தொட்டுயிர் சோர்ந்துச மாதியின்
மன்று றங்கிய மானிடர் யாவரும்
பொன்றி நீத்தபு ராதன யாக்கையோ
டின்று யிர்த்தெழுந் தாருல கெங்கணும். 163

யாது மின்மையி லேயுல கியாவுமோர்
ஏது வின்றியி யற்றிய வீசற்குப
பூதி சாதனங் கொண்டுமுன் போலுரு
ஆதி யென்னவ டாதுகொ லாவது. 164

பொருப்பிற் கானிற்பு தரிற்று ரவினில்
நெருப்பி லாற்றின்முந் நீரினி லத்தினில்
விருப்பிற் றுருயிர் வீடிய யாவரும்
உருப்பெற் றீண்டுயி ரோடெழுந் துற்றனர். 165

வெள்ள வாரிதி மீக்கிளர்ந் தாலெனக்
கொள்ளை மானிட மெங்குங்கு ழீஇயினைத்
தெள்ளி டற்குமி டமிலை யென்னவே
தொள்ளைப பூமிமு ழுதுந்து தைந்தவே. 166

கூய போதுபி ரேதக்கு ழிவிண்ட
வாயி னின்றுவல் லேமரி மானிட
மேய புற்றிடை நின்றுவி னைந்தெழூஉம்
ஈயல் போன்மொய்த்தி னைத்தெழுந் தாரரோ. 167

மண்ணி னின்றங்கு யிர்த்தம னுக்கணம்
எண்ணில் கோடிய ரென்பதை யல்லது
விண்ணி லாவுவி புதர்க ணிப்பினும்
ஒண்ணு மோவத னுண்மைதெ ரிக்கவே. 168

தூக்க நீங்கிய வாமெனத் தூளிநின்
றுக்கை பெற்றுயிர் பெற்றவ ரந்தரம்
நோக்கி வானவர் போற்றிய நோன்கழற்
கோக்கு மாரனைக் கண்டனர் கோதற. 169

கண்ட போதிரு கைத்தலஞ் சென்னியிற்
கொண்டி றைஞ்சிப்ப ரவசக் கூத்தராய்
மண்டு பேரன்பு மல்கிவ ழிந்தெனப்
பண்ட ருந்துதி பாடின ரோர்சிலர். 170

பேயுங் கண்டறி யாப்பெரு வஞ்சக
மாயங் கண்டம னத்தெமை வாழ்வித்த
நேயங் கண்டநி ரஞ்சன மேனியைங்
காயங் கண்டுக ளைந்திடு வார்சிலர். 171

தொத்தி ருக்குந றுமலர்ச் சோலைவாய்
மெய்த்தி ருக்குரு தித்துளி வேர்த்ததும்
முத்தி னைக்குரு சேறிய மூர்த்தமும்
இத்தி ருப்படி வங்கொலெனப் பார்சிலர். 172

பால சூரியன் போலொளி பம்பிய
சீல மார்ந்தி ருமுகச் சேவையே
சாலு நித்திய சாமிபாக் கானந்தம்
போலு மென்றுளம் பூரிப்ப ரோர்சிலர். 173

கண்ணி லாரிற்க விழுந்துக டுஞ்சிறை
நண்ணி நின்றந மையுந்தி ருவுளத்
தெண்ணி மீட்டிங்கி னிதினி டேற்றிய
புண்ணி யத்தைப்பு கழ்ந்துரைப் பார்சிலர். 174

தொழுவ ரோர்சிலர் தோத்திரம் பாடிநின்
றழுவ ரோர்சில ரண்ணல்ப தாம்புஜத்
தழுவ லன்பருச் சித்துயி ரார்ப்பணக்
கிழமை பூண்டகி றிஸ்தவ ராயினர். 175

ஏனை யோர்நிலை யென்னென்று விள்ளுவல்
வானி லாமழை முன்றில்வ யங்கிய
ஞான பானுவின் சந்நிதி நாடிய
ஈன லீட்டமெ னத்துடித் தேங்கினர். 176

தெய்வ மின்றுசி ருட்டியு மின்றெலாம்
இவ கைப்பெரும் பூதத்தி லாய்த்தெனப்
பொய்வம் போதிய புல்லிய ரும்மினிச்
செய்வ தென்னென்று லைந்துதி யங்கினர். 177

மாறி மாறிப்பி றவிவ ருமெனக்
கூறிக கூறி மருட்டிய கொள்கையோர்
ஈறில துன்பததுக கெஙககல் வேமெனுப்
பாறிப பாறிநின் றுளளம்ப தைததனா. 178

அஞ்சி டாமல கமபாம மென்றுரைத
தெஞ்சி டாதுமண் ணுனவ ரீசனைச
செஞ்செ வேகணடு தீவிட நாகததின்
நஞ்சுண டாரிற்றி யஙகிந டுங்கினா. 179

உலகிற் பலவகைப பொய்மதத் துறறுழன
றலகி றீவினை யாததவ மாககாகள
இலகு நீநியெ திாநதமை கண்டெங்கும
விலகு மார்க்கமின றுகிவெ ருணடனா. 180

குன்ற மேமலே யேகுகை யேபுதா
துன்று சூழலக ளேயெமைத தோனறுரு
தினறு காககவொல லாதுகொ லோவெனு
நினறு கூவிநெ டிதுயிாத தாரரோ. 181

வேறு

ஆய காலையரு டுற்றுகிரு பாச னமொரீஇத
தூய நீதியழல காலுமணி துற்ற ரியனை
மீயெ ழுந்தருளி விறறினிதி ருநத விமலன்
சேய விழ்ததனரோர் செமமுறைஜெ கங்கு லையவே. 182

புத்த கச்சுருள்வி ரிததுலகு பூத்த வெவரும்
இதத லததருகெ மக்கெதிரி லெய்து கவெனு
எதத லததவாசெ வித்தொளையி லுமமெ ளிதுற
வித்த கதிருவி தழ்பபவளம விண்ட னாரோ. 183

வார்த்தை யங்கதுதி கழ்ந்திடவ யங்கு புனித
மூர்த்தி சந்நிதியி னின்றுடன்மு ளைதது முடுகித
தீாத்த னுக்குநா ருக்குமிடை தீத்தி ரள்செறுத்
தார்த்து நின்றதுல கததவா கஙக ருகவே. 184

கோர வெங்கனல்த ழைத்தெதிர்கொ ளுத்த வதனுல்
பார கங்குழுமு மன்பனைப தைத்து ளம்வெரீஇத்
தூர நின்றுபரி வுற்றுயிர்து டித்த னரினிச்
சார வோர்புகலு மின்றெனம னந்த ளரவே. 185

அக்க ணத்தகில லோகசர ணாலை யர்தம்
பக்க நின்றவனை நோக்கிமுதி ரா கோது மைபயன்
மிக்க னமணித்தி ரட்டிநம மேனி லையசோ
தொக்கு வைமயினஃ தேதையுநீ சோர விடலீர். 186

வறிய புன்பதனை வன்களையை வைத்தி ரள்களைச்
செறிய வாரியடை யக்கொடி கொள் செந்த ழலிடை
எறியு மினனெனவி சைத்தனரி சைத்த பொழுதே
பொறியெ ழுந்தனக ரிந்தனபொ ரிந்த புவனம். 187

வனச ரோருகம லர்ப்பதமி றைஞ்சி மகிழ்பூத்
தனக னேவுபணி யைச்சிரம ணிந்து ழையராம
பனவ ரோசிலரி ழிந்தவது பாதத னுளம
சினவி வந்தவாபு ரிந்தமையெ துந்தெ ரிகிலேன. 188

பழுத றுங்குணமெய் யன்பினொடு பத்தி கனியத
தொழுது நின்றவரெ லாரையுமவி சும்பு சுலவிக
குழுமி நின்றாறு கொண்டல்கொடு போய திவணமற்
றழுது நின்றவனை யோருமவிடு பட்ட னரவம. 189

பூத லத்துவிடு பட்டயாபொ லாத குழுவைக
காத வித்துடன்வி ழுங்குவலெ னக்க டுகிவாய
மேதி னித்திடாபி ளந்தவிட ரூடு விரவிப்
பாத லத்தெரித வழுந்துபுகை பம்பி யதரோ. 190

இன்ன வாறுவிடு பட்டவரி லேயொ ருவன்யான்
மன்னி ருமபுவிபி ளந்தும ருங்கெ னடியின்
இன்னல் கூர்நரக பாதலமு மெட்டி யதெனக்
குன்ன ருந்திகிலபி டித்ததுட னுண்மை யுரவோய். 191

மீக்கி ளர்ந்தமழை முன்றிலினவி ளங்கி யபிரான
நோக்கி னாரிடைய ருதெனையந் நோக்க யிலகொள்வேல்
தாக்கி னாலெனவி னைந்துயிர்த ளர்ந்து தமியேன்
ஆக்கை யுங்குலைகு லைந்தறிவ ழிந்த னனரோ. 192

என்னி ரும்பெரிய தீவினைகள் யாவு மிருள்போல்
முன்ன ணைந்துளம்வெ ருட்டுவன முற்று முரணிப்
பின்னி டைந்தவென கக்கரிபி றங்கி யெரிபோல்
துன்னி நின்றுசுடு வாதைபுக லுந்து ணையதோ. 193

சகல லோகமுநி றைந்தசரு வேசர் சநிதிக்
ககல வோடவெளி லெங்஦ணம டுக்கு மலதோர்
புகலு மிலலையுயிா பொன்றலுமின் றென்று பொரும
இகலி யேகியக ஞானவெ திாந்த தேனையே. 19

கனவு றழ்ந்தபய பீதியுறு காட்சி கணமும்
நினைவில் வநதுமுனி கழநதிடுதல் போல நிலவும்
மனது புண்படவி னைநதுயிாவ ருநதி வசமில்
தனுவு மிவவணாக டுங்குமிது காணடி தகவோய். 19

என்றி வாறுகன வன்சொலியி றுத்த னுமெதிா
நின்ற வேதியனு மெனனைகொலப யபப டுதனீ
மனறல் நாயகன்ம காகருணை வாரி தியையேன்
சென்று கூடலையி தென்னுனமதி செபபு தியெனு. 19

ஐய கேளளிய னெத்தனமி லாவ மைநதியில
வைய கதநிறநி நாளகுறுகி வநது பிடியாக
கைய ரோடெனைவி டுததனென கால ருகிலே
வெய்ய பாதலமவி ழிபபடவெ டித்த துபுவி. 19

நீனி றக்கருமு கிறகிடைய மாநத நிருபா
ஆன னக்கதிா லாநதவிரு நேததி ரமுமென்
ஊன கத்துருவ நோககியவு ருகத முகவெங்
கான கததுவய மாவினிரு கட்பொ றிகள்போல். 19

ஆத லாலினிய சாததியமி ரக்ஷை யளியேற்
கோத லாவதுள தொன்றுமிலை யென்று முலவாப
பாத லாக்கினியெ னகருரிய பங்கு பரிவென்
ஈதெ லாமபதி யிட்டுபய னென்று னைசெய்தான். 19

வேறு

கடின சிததன்க ளுத்திறம்
முடியக் கேட்டனை முன்னவற்
கடிய நின்மனத தாயதென்
னொடிதி யென்றன னூல்வலான். 20

மற்றி வன்புகல் வாய்மையால்
உற்ற தென்னுளத் தோர்பயம்
அறற தாயினு மாரிய
முற்று நமபினன் முதல்வனை. 20

தீக்க வல்லவெந தீவினை
போக்க வலலதும புணணியம்
ஆக்க வல்லது மறுதிநாட்
காக்க வல்லதுங் கருணையே. 202

என்னு ளததியல் பீதெனுப்
பன்னி னுன்பா மாாததிகன
அன்ன தோாநதரு ளாளனும
பின்னர் மறறிது பேசுவான். 203

கடையு கதெழு காட்சிகண்
டுடையு நெஞ்சனு றுந்துயா
அடைய நன்கறிந் தாய்வழிக்
கிடைம றந்திட லெமபிரீ. 204

காட்சி தொக்கவிக் கடிமனை
மாட்சி கண்டும னத்துள்வைத
தாட்சி செய்பவ ரருள்வழி
நீட்சி யெனறுநி னைததிடாா. 205

அனைய தாதலி னன்பவிம்
மனையின் மாட்சிம திததுநன்
னினைவி னேருநெ றிசெலீஇ
முனைவ னுடைடை மொய்மபினோய். 206

பத்த பாலன ராம்பரி
சுதத ஆவியின றுணையுனக்
கெததி றததினு மியையுமாற
சிதத சஞ்சலந தீாதிநீ. 207

ஈச நேசமி யைந்தமெய்த
தேசி கன்னிவை செப்பியே
ஆசி கூறிய னுப்பினுன்
மாசி லானுமவ பூததுவான். 208

வேறு.

அகத்திரு ளிரிந்தோட வருண்மொழிச் சுடரேற்றி
மகத்துவ நெறிகாட்டும் வலவவிம் மனைமுன்றில
இகத்தையு மினிதாகப் பரத்தையு மெதிாகாட்டி
மிகத்தெருட் டினையய விள்ளுவ தறியேனே. 209

பேருத வினையுள்ளும் பெற்றிமை யலதியானோர்
நேருத விடுகைம்மா றுளதுகொன் னினக்கென்று
ஆருயி ரனையானுக் கன்பினஞ சலிசெய்து
சீருயா கதிசேருஞ செநநெறிக கொடுபோனான். 210

வியாககியானி யரமனைப படலம் முற்றிற்று.

சுமைநீங்கு படலம்.

விதிவிலக் கிகந்திட்டு வினைச்சுமை சுமந்தொல்கி
முதுகுளுக குறுமேனு மிடுகிய முடுக்கேனுஞ்
சதியெது மணுகாமே சமைததுள வீடேற்ற
மதிலிரு மருங்காக வழியினி யனபோனான. 1

காவல னருள்சேய்செங் கமலமெல் லடிதோய்நத
தாவரு நெறியூடு தனிவரு மறைவாணன்
பாவரு திருநாமப் பதிகமிங் கிதமாக
மேவா வினிதோதி விளாகுவ லெனவுன்னு. 2

தேவாரம், திருநாமப்பதிகம் (பண, காநதாரம)

1. மன்னுயிர்த தொகுதியீ டேற வானினும
இந்நிலத தினுமபிறி திலையென றேமறை
பனனியேத தெடுபபது பாவ ஜீவருக்
கின்னமு தாயதி யேசு நாமமே.

2. தெருளெலாந தனதெனுந் தெய்வ மாமறைப்
பொருளெலாந் தனதெனப பொலிநதி லஙகுவ
தருளெலா மனபெலா மறனெ லாமவளர்த
திருளெலாந தொலைபபதி யேசு நாமமே.

3. பன்னருங் குணத்ததும் பவித்தி ரத்ததுங்
துன்னரும பொருளதுந் தூய்மை பூணடுளோர்
நன்னாநெஞ் சததிடை நடிதது நிற்பதும்
என்னுயிரத துணையதும் யேசு நாமமே.

4. நித்திய ஜீவனு நெறியும் போதமுஞ்
சததிய நிலையமுந் தானென் றுள்ளது
பததியிற் பரவுவோர் பரம வீடுற
இததலத திறுத்ததி யேசு நாமமே.

சுமைநீங்கு படலம்.

5. பொன்னுல கத்துளோர் புணரி சூழ்புவி
தன்னிலுள் ளோர்தமை தாழ்ந்து போற்றிட
மன்னிய தகையது மருவி வானிழிந்
திருநிலம் புரப்பதி யேசு நாமமே

6 நன்னெறி புகுத்திடு நவையி னீக்கிடும்
இன்னலை யகற்றிடு மிகல்செ குத்திடும்
உன்னதத் துயத்திடு மொருங்கு காத்திடும்
எந்நலத் தையுந்தரும் யேசு நாமமே.

7. அன்பினுக் குருவநல் லறத்துக் காலயம்
மன்பதைக் கருணைமழை வழங்கு பைம்புயல்
நின்பர மென்றினை வோர்க்கு நிதியமே
ரின்பசஞ் சீவிதம் யேசு நாமமே

8 வஞ்சகக் கூளியை மடிக்கு மந்திரம்
பஞ்சவிந் தியங்களைப் படுக்கு மந்திரம்
செஞ்செவே ஜெகமரு டாக்கு மந்திரம்
எஞ்சலின் மந்திரம் யேசு நாமமே.

9. கூறுமந் திரமறை குணித்த வேதியர்
தேறுமந் திரமஜெபத் தினுக்குச் செவ்விதின்
வேறுமந் திரமிலை வேத ஞாசெவிக
கேறுமந் திரங்கிறிஸ் தியேசு நாமமே

10 தருமமு மொழுக்கமுந் தவமு ஞானமுங்
கருமமு மீதலாற கருதில் யாதுமோர்
அருமையும் பயனுமொன் றிலலை யாதலால்
இருமையுந் துணையெனக் கியேசு நாமமே.

11. நஷ்டமே தருஜெக நகைக்க நாளெலாங்
கஷ்டஜீ வனஞ்செய்து கழிப்ப மாயினுந்
துஷ்டவல் வினையெலாந் தொலைக்குந் தூமன
இஷ்டகா மியந்தரும் யேசு நாமமே.

தேவாரம் முற்றிற்று

கண்ணிய நறுந்தேனிற் கன்னலின் மதுரிக்கும்
பண்ணில வியகீதம் பயிலிசை யொடுபாடிப்
புண்ணிய குருநாதன் பொன்னடி விழிநீரான்
மண்ணியன் பலாதூவி யேகினன் வழிபட்டே. 3

இப்பரி சிவனேக வெதிரொரு சிறுகுன்றம்
ஒப்பதோ ருயாபூமி யுளதென வதைநாடி
அப்பன வனுமோடி யணுகவத் திடர்மேலே
துப்புறழ் குருசொன்று தோன்றுவ தெதிரகண்டான். 4

மற்றத னருகெய்தி மானத விழியாலே
கொறறவ ஞொருசேயக் குருசினி லறையுண்டு
முற்றுகு செஞசோரி முழுகிய திருமேனி
குற்றுயி ரொடுநையக் கணடன ஞொருகோலம. 5

அக்கணம வெரிங்மீதுற் றடுவினை நனிதொக்க
பொககணம விழுந்தொல்லை பன்முறை புரணடோடிப
பககலி லுறுமீமப படுகுழி யிடையாழ்ந்து
புககுழி தெரியாமற் போயது புதைபட்டே. 6

விஞசிய கொடுஞ்சும்மை விழுதலு மறைவாணன்
நெஞசக மகிழ்நகியாக்கை நிமிர்ந்துநின் மலதேவின
மஞசனிங் குதிததீட்டும வரம்பிலபுண் ணியததாலே
உஞசன னளியேனென் றுருகியுள ளுவநதேததி. 7

மன்பதை யுயிர்வாழ வருமருண் மணிமல்கும்
அன்புத நிலையநோககி யாவியி னனலதுற்றி
என்புநெக குளமாழ்கி யிருவிழி புனல்கொள்ளப்
பொன்புரை சரணீழல புககனன் புகலுற்றுன். 8

வேறு.

சொலலொன்று லனைத்துலகுந் தோற்றுவித்தாய் தோற்றியவை
எலலாமிங் கொருபடிததா யின்றளவு நினறியல
வல்லாய்நீ யோர்வரமபு வைததாயுன் வலலமையைப்
புல்லேனே சொலலிப்பு கழ்நதுரைக்கும் போததேன். 9

உருட்டுவாய் வையகத்தை யொருநொடியி லுலகினெடுஞ
சுருட்டுவாய் ககனததைச சூழ்சுடரை நிறுத்துவாய்
திருடடுவாய் மனததினரைத நிரையாழி யிடையமிழ்த்தித
தெருட்டுவா யடியனையுன் றிறஞசெப்பற் பாலதோ. 10

ஆக்கவும்வல் லவனீயிங் காக்குவித்த வனவரதங்
காக்கவும்வல் லவனீபின் கருதுங்காற் கணப்பொழுதிற்
போக்கவும்வல லவனீயிப பொல்லாங்கு பொறுததுமுடி
சாய்க்கவருந திறனென்னே தருமதநின் றனிமூரததி. 11

எப்பொருட்கு மிறைநீம கேசனுநீ யென்றிருக்கச்
செப்பரிய பெருந்துன்ப முனைச்சேருந் திறனென்னே
ஒப்பரிய திரியேகத் தொருவாவுன் னுள்ளன்பின்
வெப்பமிகு மனலன்றோ விவ்வாறு விளைத்ததுவே. 12

நீதியான் மனுநாச நேருமெனப் பிணைநின்று
சாதியா லெந்தாயுன் றண்ணளியின் றகையேனும்
ஆதியா னீபடும்பா டத்தனையு மறிந்துள்ளம்
பேதியா துனையிங்ஙன் விடுத்ததுவே பெரிதம்மா. 13

வாழ்வாராம் நரப்புலையா வந்துநடு நின்றொருவா
தாழ்வாரா மவர்பொருட்டுத் தாதைமுறை தப்பாமற்
போழ்வாராம் படையத்தாற் பொன்றியொரு பரமசுதன்
வீழ்வாரா மீதென்னை வேந்தன்செங் கோன்முறைமை. 14

வானாடு தொழுதிறைஞ்சு மகிமையெலாம் புறநிறுவிக்
கானாடு மலர்க்குழலோர் கன்னிகருப் பாசயத்துற்
றானாடு முடலெடுத்திங் குயிர்ப்பலிநேர்ந் துதவினைநீ
ஆனாடற் கெளிதோநின் னன்புநிலை யச்சோவே. 15

மூன்றாய கவடுடைய முதுமூலத் தனிப்பொருளே
தேன்றோயு மலர்ப்பொழில்வாய்த் திருவுள்ளந் துயர்மேவி
ஊன்றோயுந் திருமேனி யுதிரவெய ருகுத்ததும்போய்
ஆன்றோயித் தனைத்துயரும் வேண்டுமோ வச்சோவே. 16

பாவிகளிற் பிரதான பாவிகொடும் பாவிமுழுப்
பாவிதுணி கரப்பாவி பகுத்தறிவி னின்மூடப்
பாவிவிசு வாசமிலாப் பாவியதி சண்டாளப்
பாவியான் வந்தடைந்தேன் குமரேச பரிந்தருளே. 17

உசுவாச மினியிலையென் றுயிரொடுங்கி யுடற்றுருத்தி
நிசுவாச மகல்காறு நின்னன்பை நெகிழவிடா
விசுவாச மெனக்கருளி வியனுலக மயலளைந்த
பசுவாச னையையகற்றிப் பதியுலகம் பரிந்தருளே. 18

கைம்மாறு முளகொல்லோ கணிப்பறுநின் பேருதவிக்
கெம்மாவி யுடல்பொருண்மற் றிவையொருமூன் றையுமின்னே
தம்பிரானின் னருளுக்கே தக்கணையாச் சமர்ப்பித்தேன்
வெம்மாய வினைதொலைத்துன் வீட்டுலகங் கூட்டுகவே. 19

ஆவலொடு மருள்வேத வறநெறியைக் கடைப்பிடித்து
ஜீவலயம வருமெனினுந திருவடிப்பற் றொழியாமே
பூவலயத் திடையுனக்காய்ப் பொன்றுமொரு சான்றாகக்
காவலநீ யடியேனைக் கடைக்கணிக்கக் கடவாயோ. 20

வேறு.

இன்னன துதிபகாந் திறைஞ்சு மெல்லையிற்
பொனனிலத தவரொரு புனிதா மூவாபோந
தன்னவன் விழிபபடஇ யஞசல் நின்வயின
மனனுக நஞசமா தானமாண பென்றா. 21

மூவரி லொருவரா முதலவன் முந்தியுன
ஜீவனுக கழிவுசெய் தீய வெவ்வினை
யாவையுந தொலைததன மிடாபப டேலெனுத
தாவருங் கருணையிற் சாற்றி னாரரோ. 22

உநதுபே ரன்பினு ளுருகி யாங்கவன்
கநதையைக கலைநதொரு கவின்கொள் வெள்ளுடை
விநதையாய்ப புனைநதனா விசிதத வெங்கொடும
பநதமிற் றுகநது நினற பண்ணவன். 23

மற்றொரு தூயவர் மகிழ்நது வேதியன்
நெற்றியி லொருகுறி நிலவக் கோட்டிவிண்
பற்றுசெந நெறிதிகழ பயணப பததிரந
தெற்றென வருளிமற் றீது செபபுவாா. 24

செந்நெறி யிதுவெனத் தெரிக்கு மாதவின்
உன்னெறிக் குறுதுணை யாமி தோாநதுநீ
நன்னெறிப படின்வரு நவையின் றுமவிரைந
திநநெறி கடைப்பிடித் தேகற் பாலையால. 25

புண்ணிய நகரநீ பொருந்து போதவண்
நண்ணிய வாயிலோாக கிதனை நல்கிடின்
உண்ணில விடவுனை யுய்பப ராமெனத்
திண்ணிதி னுணாததிநீ சேறி யென்றனா. 26

இவ்வகை மூவரு மெதிர்ந்து தொண்டனுக்
குய்வகை யுவநதருள் புரிநதவ் வொல்லையிற்
செவ்விதின் மறைந்தனர் சிந்தை யுள்ளுளே
மைவரு மடியனா நாடு நம்பிரான். 27

காந்தமை வேதியன் கருதிக் கண்கணீர்
சொரிநதிரு காநதலை சூடித் தோததிரித்
தாந்தைநீத தகங்களித தடிய னேனையும்
புரந்தமை யேயருட் புதுமை யென்றனன். 28

வெரிநுறு சும்மையை விழுத்தி வெண்டுகில
பரிவொடு நல்கியோா பயணப பதநிராந
தெரிவுற வருளிய சீரமை யாவையும
பிரிவற வுள்ளினன் மறப்பில பெற்றியான். 29

இத்தகு சிலுவையை யெய்து முன்னர்யான்
சிததசஞ சலசசுமை சுமநது தேமபிய
அததனை துயரமு மகன்ற தேயஃ
தெததனை பெரியபாக கியமென றேத்தினுன். 30

புல்லிய வுலகமீ யாத பொற்புறு
நலலியன மெய்சசமா தான நண்ணுமா
றலலியன் மனததெளி வருளிக காததவவ்
வெலலையில கருணையை யிதயத் துள்ளினுன். 31

காண்டகு மிருப்பினைக் கவருங் காந்தமொத
தாண்டகை திருவரு ளகத்தை யீாதகிட
மாண்டகு சாதனம வகுததுக காட்டிய
சேண்டரு நெறிக்கொடு திருமி னுனரோ. 32

சுமைநீங்கு படலம முற்றிற்று.

துயிலுணர்த்து படலம்.

விள்ளருந் தீவினை விளைத்த வெந்துயா
தளளுறப படுதலிற் றளாசசி யின்றியே
உளளுறு மூவகைமுன் னுந்த வுந்தலாற்
கள்ளமி லுணர்ச்சியான் கடிது போயினுன். 1

அருத்தியிற் பற்பல்யோ சனைய கன்றுபோய்க்
கருததில்புன் மாககளாற் கடப்ப தறகொணு
வுருததமென் றெருதட மலையை வானுறத
திருத்தகு வேதியன் றெரியக் கண்டனன். 2

அம்மலைச் சாரலை யடுத்தவ கோர்சிறை
மும்மலத தனையொடு முடங்கிப் பாநதள்போல்
அமமகே டுணர்கிலா வசடர் மூவாதாங்
கைமமிகு துயிலகொளக கருதி நோக்கினான். 3

ஐயகோ விவர்நிலை யளிய வாழியான்
வெய்யகோ பாககினி சுலவு மேலைநாள்
உய்யவோ மதிதுயி லுணாத்த னன்றெனா
மெய்யவா வுடனடுத தூதது விள்ளுவான். 4

வேறு.

அந்தோ வந்தோ வெனனிது றககம் மறிவிலலீர
முநதோ ராதே வநதபி னெண்ணு முழுமூடச
சநதா பத்தா லென்பய னுணடாந தலைதூககி
நநதா வின்ப நன்னெறி சோமின் நமராஙகாள. 5

உடலையு ருக்கிக் குருதிவ டித்திட் டுயிரதந்த
கடலைநி காக்குங் கருணையி ருபபைக் கருதாமே
புடவிம யககிற் சுழலவி டுககும் புலைமாகக
நடலையை நச்சிச் சுடலைபு காதீர நமராங்காள். 6

மனுசன்ம காதே வற்கொரு வள்ளன் மறுவேலன்
கனுசம லாததா டனுசமென றுளளங் கசியாமே
வனுசம னபபேய்க் கனுசலி நல்கன் மதியோகொல்
கனுசமு தாகக கொள்வது நாசம நமராஙகாள. 7

சிந்தனை யின்றிக் கணைபடை கொள்வீர தெறுகாலன்
வநதெதிர நிற்பி னென்கொல்செய் கிற்பீர மதியிலலீர்
இநதம யக்கைச சிந்துமி ரக்ஷக கிதுகாலம்
நந்திடு முனனே நமபனை நாடும் நமராங்காள். 8

இன்மையி னின்று மான்மவி வேகத் தெழில்கொண்ட
ஜென்மமெ டுததீர மெய்வழி கண்டுந் தெருமநது
கனமவ சத்தா லின்றுரு மிககக கவிழ்கின்றீர
நன்மதி யோவித் துன்மதி சொல்லும் நமராங்காள். 9

செலகவி ரின்னே சிந்தைதி ரும்புஞ் சிற்றின்பம்
அல்கவி ழன்ப வாழிய மிழ்ததி யடுவிககும்
மல்குமெய்ஞ ஞான சிற்சுக போகம் வரைவின்றி
நல்குகி றிஸ்தெம மானரு ளாடும் நமராஙகாள. 10

நின்றுசு இக்கு மாத்தும வாழ்வை நினைகில்லீர்
பொன்றுட லிங்கோா புறபுத மென்னும் பொருளுநன்னீர்
தின்றுகொ ழுத்துத தீசசிறை வேட்டுத திரிகின்றீா
நன்றிது வாமோ பேதைய ரோநீர் நமராஙகாள். 11

வெம்புமி ருத்தா மாழிகி ளமபி விடுமாயுள்
அமபிய லைககச செய்வன செய்யா தலைகூமபின்
கொமபிலு றங்குங கொளகைய ராளீா குணநாடில்
நமபனை நம்பிக குமபிடுங கூவி நமாங்காள. 12

தீமலி கும்பி யூடுபு குதகித் தெறுதீமை
ஆமவை யாவுஞ் சேரவெ றுததிட் டருளாளன்
கோமக னேசு சாமிகி றிஸ்து குமரேசன்
நாமமவ ழுதகி நல்வழி கூடும் நமராஙகாள். 13

மேககுயர் வாழ்வு மீடணை யாவும விடுபட்டிங
காகனைத ளாநதே சாககிடை யாகி யலமநது
மீககிளா ழூசசும விககுளு மேவி விழிகுன்றி
நாககுழ ருழுன் னமபனை வாழததும நமாங்காள். 14

கலங்கவிர் வஞ்சப் பேயிடு விதத கடுமாய
விலஙகைய றுககத தககதி தென்கை மிளிாகட்கம்
இலஙகருள வேநத ஞணைத லைகடுகொண் டெழுந்துள்ளம்
மலஙகவி ராகிச் சேசுவை நம்பி வழிககொண்மின. 15

காலம்வி ணாநது தூமறி கர்பபக் கடிதோடுஞ்
சீலம றிந்து சிநதைதி ருமபித திருவுளளஞ
சாலம திதது மெய்வழி கூடிற றகைசான்ற
மேலுல கத்தைச சேருவி ரென்றும விளிவின்றால். 16

உலகைம யக்கிக கலககமவி ளைததிட் டுயிர்மாய்க்கும்
அலகைக ருசசித தடருநெ ருககுற் றரியேறு
சுலவுவ ளதப்போன றிதையுணா வற்றுத துயில்கின்றீர்
விலகியு யற்குத தருணமவி டித்து விளைமின்றே. 17

இத்தகை யான விததக போத மெடுத்தோதிப்
பததனவி ளிக்க நிததிளா பங்கப படுமாறு
கத்துவ தென்னீ சொற்றவை முற்றுங் கனவென்னுப்
பித்துறு பேதை விண்டுது யினறுன் பிணமாக. 18

எஞ்சா தெம்பி யேனிலா கின்று யிருகண்போற்
றுஞ்சா வாய்மற் றியாண்டுப டைத்தாய் துயருண்டென்
றஞ்சேல் சென்னீ தூங்குவல் சற்றிங் கயர்ந்தென்னா
விஞ்சா நின்ற தூக்கம்வி ளைத்தான் மிகுசோம்பன்.

ஏங்கியி ரங்கிக் கூவிளி கொண்டிங் கெமையுய்யத்
தாங்குதி போலா மெப்பொரு ளுந்தந் தானத்தில்
ஊங்குத ரிக்க வுற்றறி யுங்கண் டுணர்கென்னாப்
பாங்குணா வில்லாத் துணிகர னுங்கண் படைகொண்டான்.

மற்றிவர் சொன்ன வாசக முந்தீ வருமென்று
சொற்றவை கொள்ளாத் துணிகர முங்கண் டுயில்கொள்ளும
பெற்றிமை யுங்கண் டுன்னத வின்பம் பெறநாடும்
நற்றவ னெஞ்சிற் றன்வழி கூடி நவில்வானால்.

என்னே யென்னே கைவரு மோச மெதிர்காட்டி
முன்னே யாகச செநநெறி கூடி முடுகும்மின்
இன்னே யென்னப பன்னிய செஞ்சொ லியல்பெல்லாங
கொன்னே போக்கி நித்திரை கொள்ளுங் குணமமமா.

தேகமெ டுத்தென் னாயுள்ப டைத்தென் றிகழ்செல்வ
போகம டுததென் பலகலை கற்றுப் புகழ்பெறறெனா
மாகத லதது ஜீவசு கத்தை மதியாமே
ஊகம்வி டுத்துச சாகும னிதத ருலகூடே.

காவல னாணை பேணலர் ஜீவ கதிமாக்கம்
மேவலர் சொற்ற மெய்யுரை கொள்ளார் விழிதுஞ்சிச்
சாவைவி ளிப்பா ரிவரையு ணர்ததுந தகவோரில
கூவலி றைதது வீண்விழ லுய்க்குங் கொள்கைத்தால்.

வருத்துவ குத்தூச் சொல்லிய வாய்மை மதிகேடர்
பகுத்துணா வில்லா ராதலி னன்றோ பழுதென்னா
உகுததன ரெல்லாங் கவிழ்த்தகு டத்தின னுழுநதேபோல்
அகத்துற லின்றிப் போயதி வர்க்குய் வரிதம்மா.

இன்னநி னைத்தே பச்சைம ரத்தே றிடுமாணி
என்னும்வ கைததாய்த் தெய்விக போத மிகலின்றித்
தன்னுள ழுந்தத் தண்ணரு டந்து தனியாவி
மன்னுந லத்தை யுன்னிவ ழுததி வழிபோனான்.

துயிலுணாதது படலம் முற்றிற்று.

அமார்க்கப் படலம்.

ஆயிடை யொருபா னின்று மடுத்தவோர் வழிவந் தண்மி
வயபே ரழகு வாய்ந்த வீடேற்ற மதிலைத் தாண்டி
மாயசா லகனும் பூண்ட மாயவே டனுமென் றோது
தீயரோ ரிருவர் ஜீவ பாதையிற் றிருமி நின்றார். 1

அங்கவர் தம்மைக் காணா வாத்தும விசாரி நீவிர்
எங்குறை கின்றீர் நும்பேர் யாவெது குறித்துச் செல்வீர்
பங்கமி லிடுக்க வாயில் வழிவராப் பான்மை யென்னீர்
அங்கண்வா னகத்து வேந்த னாணையை யறியீர் போலும். 2

சேயுயா கதியைக் கூட்டுஞ் செந்நெறி முகப்பு வாய்ந்த
வாயிலை விடுத்து வேறோர் வழிநுழை பவரெல் லாரும
மாயமார் திருட ரென்று மறைமொழி வகுத்துக் கூற
நீயிரந் நியம மீறிப புகுவது நீர்மைத் தன்றால். 3

என்னவாண் டுரைத்த லோடு மிருண்டவன் மனத்தா யாங்கள்
மின்னென மிளிர்ந்து குன்றும வீணமகி மையிலே தோன்றி
மென்னடை பயின்று மேலாம் விழுத்தவ வேடம் பூணடேம்
தொன்னெறி விடாது பற்றிச சுருதியாக் கதது வந்தேம. 4

எட்டிரண் டறியா போலு மெண்ணமொன் றின்றி வாயில்
விட்டிடை வழியிற் சேர்வோர் விட்புலத் தமரர் கோமான
கட்டளை யிகந்து நின்ற கள்ளமாராக கதத ராய
துட்டரென் றிகழ்ந்து பேசத துணிந்தனை தரும மன்றால். 5

சருக்கரை தின்று பித்தஞ் சாந்தமா மென்னிற் கைத்த
கருக்கிளர் வேம்பு தின்று கழித்திடக் கருது வோர்யார்
சுருக்கமிக் குறுக்கு மார்க்க மென்பது துணிந்து வந்தேம்
நெருக்குறும வாயில் சுற்றிச் சுழல்வதே நீர்மைத் தன்றால். 6

உற்பவ பேத மான வுபநதி பலவோ ராற்றிற்
பொற்புறப் பொருந்தி யேகிப் புணரியிற் கலக்கு மாபோல்
அற்பத்திற் ,பேத மான வருநெறி யநேகம் வேத
விற்பத்தி நெறியைக் கூடி வீட்டில கடையு மன்றே. 7

மார்க்கமிங் கெதுவா னாலு மனமொழி மெய்க ளாலே
பார்க்கொரு முதலாய் நின்ற பரமநா யகனைப் போற்றிப
போக்குமெய்ஞ் ஞான வேட புராதன முறைசா திகரும
தீர்க்கரே யன்றோ மேலாஞ் சிற்சுக போகந் துய்ப்பார். 8

மரம்பயில் குரங்கு போல மாக்கங்க டோறும வாவித்
திரமபயி லாத சிநதை திரியவிட் டிடாது செவ்வே
உரமபயி லுடுமு போலு மொருதலை யாக முனனோர்
பரம்பரை நெறியைப் பற்றிற் பயன்படு மிம்மை மாதோ. 9

கண்ணையே கண்ணைக் கொண்டு காக்கின்ற விமையைப் போலப்
புண்ணிய மூர்த்தி யெல்லாப் புவனமும் புரக்கு மாட்சி
எண்ணலை போலு மெம்மூ ரொழுக்கினுக் கிசைய நின்ற
பண்ணவ ராய வெம்மை யொறுப்பரோ பரிவி லாரபோல். 10

வெவ்விட ருழக்க வின்றி வேறதர் பிடித்துன் னோடும்
ஒவ்வவர் துற்றே மென்று வுள்ளுளே புழுங்கு கின்றாய்
அவ்விய மிருமைபத தேய்க்கு மரமென வரிதிற் பெற்ற
செவ்விய வாக்க மெல்லாஞ் சிதைக்குமென் றறியாய் கொல்லோ. 11

இங்நின்ற நிலையி லெம்மோ டிணையன்றி யேற்ற மில்லாய்
முன்னினற வழியு மெம்மின் முடுகுவா யல்லை யென்றுக
கனனினற நெஞ்ச வஞ்சக் களவாதாம் புகலக் கேட்டு
வெங்நின்ற சுமடு நீதத வேதியன விளம்ப லுற்றான். 12

கண்ணிலான் கருத்தி லானோ சித்திரங் கவினத திட்டும்
வண்ணமாம் புலவா நீதி வாக்கிய மெடுத்துக் காட்டிப்
புண்ணிய பாவந் துய்க்கும் பலாபலம புலப்ப டுத்தி
நுண்ணிய தரும நீவிர் நுவலுத லழகிற் றம்மா. 13

தலப்பெரு மையுநீர் பூண்ட தவப்பெரு மையும்ஜந மித்த
குலப்பெரு மையும்விண் செலவக் குபையான் மலிநத கோலா
கலபெரு மையுமென றின்ன கணத்திறங் கருதிற கங்குல்
உலப்புற வொழியு மாபோ லொருங்கவிந் தொழியு மன்றே. 14

அயிலெயிற் றரவுள் ளீட்டு மழலவிட மனைய நெஞ்சீர்
குயிலுமிம் மாய சால கோலத்தின குணங்க ளெல்லாம்
வெயின்முன மஞ்சட் போல வெளிறுமாற் கால தண்டம்
பயிலுமப் பொழுதென் செய்வீ ரேழைகாள் பாவம பாவம். 15

கள்ளமி னெஞ்சு நெஞ்சிற் கலந்தமெய்ச் சொல்லுஞ் சொல்லொத்
தெள்ளரு மொழுக்கு நத்தத முளக்கரிக் கிசைந்து ளாரே
வள்ளலெம் மிளங்கோ மான்செம் மலரடிச சுவடு தோய்ந்த
ஒள்ளிய நெறிசென் றநதத துயர்பர கதியிற் சேர்வார். 16

முறைத்திறம் பிறழா நித்த முத்திசா தனமா யுள்ள
அறத்திறம் பயின்று தூய ராதலவிட் டகத்தை மூடிப்
புறத்தவ வேடம் பூண்டு நடித்தலான் றேலைப் போதது
மறத்திறம் பயிலும் வேங்கை வனறொழுகின மானு மன்றே. 17

வேட்டுவன் புதன்ம றைந்து விடாதுபுட் சிமிழ்த்தல் போலக
காட்டுமித தவவே டத்திற காந்துல கின்பங் கௌவுங்
கேட்டுளீர் சுருதி யுண்மை கிளப்பினு முணரீர் நன்மை
வீட்டுதி ரென்று நீங்கா விழுமமே விளைந்து நின்றீர். 18

மருள்பரம பரையி னோடு மறைநெறி மயங்கு மாயின்
இருணனி யியங்கும் வானத திருங்கதி ரிரவி முன்னாத்
தெருளிலா மனத்தீ நங்க டசெய லொருவீ ராகி
அருள்வழிப பட்டே மென்ற லகந்தையின் மடமை யாமால 19

இந்நிலம் புரந்து நிற்கு மிரக்ஷணிய கிரியிற் றோன்றி
மன்னுபன் னதியு மொன்றாய் மருவியோர் முகமா யோடி
உன்னரும் பரமா னந்த வுததிபுக கொடுங்கு நீர்சொல்
அன்னிய கான்யா றெல்லா மளறுபுக கழுந்து மன்றே. 20

எதிரெதி ராகச் செலலு மிடைநெடுந் தூர முள்ள
நதிநத மொருங்கு கூடா கூடினு நாமம வேறும
கதியுறு மாககத தோடு கதமெரிக கவிழ்ந்து மாக்கம
எதிருறீஇப பொருந்து மென்ற லேழைமைப பால தேயாம். 21

வேதமாகச சத்தின் மேய வேதிய ரொழுக்கம் வேதம்
ஓதற நெறியைப் பற்றி யுற்பவ தோடத் தாலே
சாதக மான பாவஞ் சருவிடா தகற்றி யொல்லுந
தீதினற் கருமம யாவுஞ சிந்தையாற செய்தல வேணடும. 22

அகிலகா ரணராந் தூய வாண்டகைக் கடங்கா தீட்டு
சகலபொல் லாங்கு முள்ளிச் சஞ்சலித் தழுது ணைந்து
புகலிட மான யேசு புண்ணிய பலத்தை நாடி
இகலிமுப் பகையை வென்றிங் கிடைநிலா தோடல் வேண்டும். 23

ஒளிக்குறி வாயி லூடு புகுந்தொரு வழிப்பட் டுள்ளந்
தெளிகுநல் லுரைகேட் டான்ம தீக்கைபெற் றளவி லின்பம்
அளிக்குநற் கருணை யாய வாரமிர் துண்டு வேநதன்
விளிக்குநா ளளவுந் தூய விதிவிலக் கோம்பல் வேண்டும். 24

ஜீவன்முத் தருக்கு நலகுந் திவ்விய சிந்தை ஞானம்
மேவருந குணங்க ளாகக விசுவாசம விரதஞ் சீலந
தாவரு நலங்க ளெல்லாந் தந்தருள் புரிந்து காக்குந்
தேவநல் லாவி யுள்ளந திகழ்தர ஜெபித்தல வேண்டும. 25

இவ்வகை ஜீவ மார்க்கத் தியல்வதே ஜீவன் முக்தர்
செவ்வியென் றறிமி னீண்டு செப்பிய விவற்றொன் றேனும்
ஒவ்வலின் றம்பா விநத வுண்மைவற் புறுத்து மென்னை
அவவிய னென்று தூறு மமைதி யழகிற் றம்மா. 26

கண்டிலி ரோமென் னெறறி கவினுமோா ராஜ சின்னம்
பண்டைய கநதை நீககிப் பரிவினல கியவித தூய
வெண்டுகில கைமி லீதோ விளங்குசா ஸனமிவ் வெல்லாம்
அண்டர்நா யகனே பாலித் தருளிய வருட்பே றுமால். 27

மிருத்தெனு நதியைத் தாண்டி வியன்திரு நகர வாயில்
அருதநியிற் கண்டு சேரு மளவையிவ வடையா ளததால்
திருததகு பரம ராஜன் றிருவடித தொழும்ப னென்னுக
கருத்துற வறிநதுள் ளுய்பபா கணிபபருந கடைகாப பாளா. 28

இத்திற வடையா ளங்க ளெவாக்கிலை யவர்தா மீசன்
முத்திமா நகர வாயின் முகபபுற வடுதத போதும்
வித்தக விமலன் சொற்ற விதிவிலக் கோமபு கிலலாப்
பிததரென் றெரிபா தால பிலத்திடைப் புகுத்து வாரால். 29

ஆரணஞ் சொன்ன வாறிங் கடுத்தன னளிய னேன்யான்
சோரமாாக கத்து வநது சுவரேறிக குதித்தீா நீவிா
காரணங் கருதி யென்னைக கடைக்கணித தருளவா நும்மைக்
கோரவெஞ் சிறையி லுய்ப்பர் முடிவிலெங் கொற்ற வேந்தன். 30

வேதிய ரல்லீர் கள்ள வுள்ளத்தீர் விபுத ராயன்
ஆதாம் பெற்றீ ரென்றற் கடையாளம் யாது மில்லீா
கோதொரீஇ நன்மை கூடுங் குணமுமின் றுத லாலே
வேதனை யுழக்க நின்றீா வேறினிப் புகல்வ தென்னே. 31

பொருளிலார்க் கில்லை யிந்தப் பூவுல கதுபோல் யாண்டும்
அருளிலார்க் கிலலா தாகு மவ்வுல கென்ன வான்றோர்
தெருளுளை யேனுங் கொண்டு தேடலீ ரருளை வாளா
இருளுளா ரொளியைப் பேணு ரென்பது சரத மாமால். 32

மறங்குலா மனத்தீ ரின்னே திரும்புமின் மாபின் ஞானத்
திறங்குலா மருமா னததின் றிரவியங கொண்மின் போாத்த
புறங்குலாங் தவவே டத்தைப போக்குமின் புனித மார்க்கத்
தறங்குலாம விரத சீல மகத்துற வநுட்டித துய்மமின. 33

காயத்தை விடுமுன் னுள்ளக் கள்ளத்தை யொருவி மேற்கொள்
மாயத்தை யுதறித் தூய வளமலி பரம காணுன்
தேயததை நோககிச சென்று ஜீவமா நதியின புண்ய
தோயத்தைப் பருகி யெனறுங தொலைவிலா வின்பங துய்ம்மின். 34

இற்றிதே யமையு மேனும மிட்டமென் றியம்பி வேத
நற்றவன வழியைக கூடி நனிவிரைங தேக லோடும
சொற்றிற மறியா ராய சோரமாாக கததா தமமில
எறறிவன் றுணிவென் றெளளி யெதிருளை யாது சென்றார். 35

குக்கல்வான் மட்டை கட்டி நிமிர்ப்பினுங் கோண றீரத
தக்கதோ மூட ருள்ளத் தன்மையு மன்ன தேயாம
பக்குவ நிலததி லன்றிப் பாழ்படு கருங்கற் பாறை
உக்கவை நல்வித தேனும் பயனபடா தொழியு மன்றே. 36

களங்கமின் மதியைக் காணுங் கண்ணிலா வவாதம் பாட்டில்
விளங்குமுட் பன்றி போல விடாபபிடி யாக வோடி
வளங்கெழு தடத்தை நீங்கி வருததமென் றுணைபெற் றேங்கு
துளங்கலில கிரியைக கிட்டி யேங்கினர் துணுகக முற்றா. 37

வெருவரும் காட்சித் தாய வெற்பிதன் மீது செல்லும்
அருநெறி பிடித்தி யாரிவ் வவஸ்தையை யடைவ ரென்னுப்
பெருவழி யிரண்டு பாலும் பிரிந்துபோ வதைககண் டநதோ
இருவரும் பிரிந்து செனறங் கிடைவழிப் பிணமாய்ப் போனா. 38

பிரிந்தவப் பெருவ ழிக்குப் பெயாநாச மோச மென்பர்
விரிநதமோ சத்தின் மாய சாலகன் விழுநதான் வேடம்
புரிநதவ ஞச மெய்திப புதையிருண் மலிநத கானில்
திரிநதிட ருழநதான் பின்னாத் திரும்பினு ரில்லை யாண்டும். 39

பேசரும் வருத்தந் துன்பம் பிறங்கினும பிதாவின் சிததம
ஈசனா செயலெலல லாமென் னீடேறறத் திசையு மென்னு
நேசமோ டமைய வேண்டு நிலைபிச கிடுவ ராயின்
நாசமோ சமபொல் லாங்கு நாகுமவாய் திறககு மன்றே. 40

இடையில்வந் திடையிற் போன விருவர்தங் கதியீ தாக
உடையவன் றிருவாக கொன்றே யுறுதுணை யாகக் கொண்டு
நடைவழி பிடிததுச சென்ற நலங்கிளா மறைவ லாளன்
மிடைதரு வருதத மெனனும வியன்கிரி யருகா வநதான். 41

அமாாககப படலம முற்றிற்று.

ஜீவபுஷ்கரிணிப் படலம்.

அங்க ணோர்சிறை மீக்கிளர்ந் துயாவிசும் பணவி
மஙகு றேய்நதெழின மறிதாத தணணிழன மருவிக
கொஙகு யிாததுவான மீனெனப பனமலா குழுமும
பொஙக ரொனறுள தாதுலா புகலிடம போலும. 1

வேங்கை சந்தனங காரகில் தேக்கொடு மிடைநத
கோங்கு சண்பக மாபபலா வதகிருங குலிகம்
ஓஙகு மேழிலைம பாலைகுங் குமமபுல வோமை
பூங்கு ருநதசோ கநதம ரததைபூங கடமபு. 2

வன்னி பாதிரி யிலவங்கம வன்மனா வகுளம்
புன்னை வாதுமை யிருபபைவான் றெருடமடற பூகம்
தென்னை யாமல கஙகநித தானறிதிந திருணி
பொன்னி ணாப்படு கொனறையச சுவததமால புன்கு. 3

புலநதொ குத்தபல் ஜாதிய விருக்கஙகள் பொதுளி
நலநதொ குததபன் மலாககுலை நாறறிசை கமழ
நிலந்தொ குததமன் பலைதககெலா மகமகிழ் நிலவப
பலநதொ குததுத விடுவதோா பைமபொழிற் பழுவம். 4

பொங்கு ஜீவபுஷ் கரிணியின் புதுபபுனல் தேக்கி
அஙகு ரிததபுற் பூண்டுதண் டலைககுல மனைததுங்
கொஙகு லாய்வரும் வசநதமென் காலபடுங் கோட்பால்
பங்க மிலபசும் பொன்மய மாயதப பழுவம. 5

அண்ணல் வானகத் தரசனிவ் வகலிடம் புரக்குந்
தண்ண ளிக்குடை கவிந்தன வாமெனத் தயங்கிக்
கண்ண கன்றவெப் பாங்கருங் கவினுறக் கவிந்து
நண்ணு வார்க்குறு வெப்பநோய் தணிக்குமந் நறுங்கா. 6

முந்து முத்தலைச் சிகரியின் முளைத்தெழு துலகின்
பந்த நூறிடு ஜீவமா நதிமுகம் படிந்து
விந்தை யாய்நர ஜீவர்க்கு விழுமநோய் துடைக்கும்
மந்த மாருத மலிந்தத மதுமலர்ச் சோலை. 7

அலர்ந்த செவ்வியி லகத்தெழு மளியமென் குரலிற்
புலர்ந்த டைந்தவர் விடாயத்தணித் துள்ளவெப் பொருளும்
உலர்ந்த வான்பயிர்க் குதவுமோர் மழையென வுதவி
மலர்ந்த செய்கையில் வள்ளலைப் பொருவுமாண் பொதும்பர். 8

மண்ட லத்துற முடங்குதா ளுனறிவாய் மலர்ந்து
விண்டு தூமலர்க் கட்டுளி வடித்துமெய் யரும்பித்
தண்ட ளிர்க்கரம் விரித்துயர் சினைத்தலை தாழ்த்திக்
கொண்ட செவ்வியிற் பரவுதொண் டரைப்பொரூஉங் கொழுங்கா. 9

புண்ணி யன்றிரு வடிமலர்க் கன்புசெய் புனிதர்
உண்ணி கழ்ந்தமெய்ப் பத்தியி னொள்ளிய செயல்போல்
வண்ண வான்றருக் குலமலர் நறுமண மலிந்து
கண்ண கன்புவி முழுவது நறுங்கடி கமழும். 10

பொன்னி லத்தர சன்றிரு வோலக்கப் பொதுவின்
மன்னு பல்லியங் கலித்தெனச் சினைதொறும் வதிந்த
பன்னி றத்தபுள் ளினஞ்சிலம் பியவொலி பம்பித்
துன்னு வோருளங் களிப்புறச் செவிக்கின்பந் தொகுக்கும். 11

வனம டங்கலும் போதகம் வரியளி மருவும்
வனம டங்கலும் போதகங் குருளையு மயங்குங்
கனம டங்கலும் போதக வுங்களி மயில்கள்
கனம டங்கலும் போதகந் தரும்பல காட்சி. 12

அமரர் யாவருங் கைபுனைந் தியற்றிய வாதி
குமர நாயகன் றிருமணப் பந்தலோ குறிக்கிற்
றமர நீருல கத்துவாழ் சபையெம்பி ராட்டி
விமலை லீலையுய் யானமோ யாதென விரிப்பாம். 13

இணைய கற்பகப் பொதும்பரின் நடுவண தியைந்த
நணைம லர்த்தட வாவியைச் சிறந்தையுண் ணூடிற்
கணைக டற்புவி முழுவதுங் கதிககரை யேறும்
புணையும் வாசக மனறிது புராதன சுருதி. 14

ஆழி நாயகன் ஞானத்தி லருளிற்றாய் மையினில்
வாழி யன்பினி லாழ்ந்துநீ நிறைந்துநிர்ம லமாய்ப்
பாழி யம்புவி யாததுமப் பயிர்வளரு சுரப்ப
ஊழி யூழிபாய்ந தூறுவது ஜீவநீ ருதகம. 15

ஜீவ னுக்குல வாவொரு நித்திய ஜீவன்
நாவி னுக்கமு தச்சுவை நினைவிற்கு நறுநதேன்
தீவி னைக்கொரு மருநதுவண் சிறையளி முால்லைபைங்
காவி னுககணி யாயதிச சீவநீக கஙகை. 16

புனித மாயது புண்ணியம் பொலிவது பாவத்
துனித விர்ப்பது சுகிர்தத்தை விளைப்பது துய்க்கும்
மனித ஜீவனை வானவ ராககிடும் வலதத
தினிதி னெங்கணு சுரப்பது நாடுவோ ரெவர்க்கும். 17

பாசம் வீசிய பான்மைய பளிங்கெனத் தெளிந்த
தேசு லாமுழு மதிககதி ரொருவழித் திரண்டு
மாசி லாமடு வெனபபெயர் வதிநதன வளைய
ஆசில் வெண்மணற் குவாலபொரூஉ மலைபுரள் கரைய. 18

ஜீவ மாநதி தீரத்தை யடுததலிற் செழிப்புற்
றேவி லாதது சுரபபதத தூயநீ ரூற்றும
ஆவி வேட்டுவந தருநதுவோர்க் கான்மநோ யகலுந
தாவி னிததிய சாமபிராஜ் ஜியமவநது சாரும. 19

வானி ழிந்துவந் திமபரை மருவிய மதுரம்
ஆன பானநீ ராகவிங கமைநததெள் ளமுதம்
ஞான போனக நாததும ஜீவசரு சீவி
தீன ரக்ஷணை யருள்வதோர் செழுஞசுவைத் தீம்பால். 20

நிரும லாதிபன் றொன்றுதொட் டுலவவோர் நியமத்
தரும வேலியிட் டுவப்புடன் றாணியிற் சமைத்த
மரும லிந்தநந் தனவனம் வளம்பெற நாளுந
திரும லிநதவிச் சீவபுஷ் கரிணிநீர் தேக்கும். 2

மழையி லாதிலை மாயிரு ஞாலத்தின் மரபு
விழையும ஜீவவூற் றிலதெனி லிலையுள்வே றூன்றித
தழைய மனபுநற றருமமுந தானமுந தவமும
பிழையின் ஞானமு மெய்விசு வாசமும பேசில். 22

மூன்றெறு ருத்துவ தெய்விக மொருங்குடன் முயனறே
ஆனற ரக்ஷணி யச்செயன முடியுமிங் கதுபோல
வானற ருககுலம வசநதமென கானறு வாவி
மூன்று நல்கும ஞேகக்கிய முயனறடுப் பவாக்கே 23

தண்ணி ழற்புகப் புறஞ்சுடு தாபிதந தணியும
உண்ணி லாவுமென் காலபட வேற்றுரு வுறமும
புண்ணி யமபொலி மானத வாவிநீா புசிககில
நிண்ண யமபசி தாகசங் கடஞசதா நீங்கும. 24

காணி னுங்கலி தீருமிவ வாவியைக் கருதிற
சேணு லாவிய ஜீவனு முளளுளே சேருமா
மாண ரும்புகழ் வழுத்தினித யானநத மருவும
ஊண தாக்குவோாக குறுபய னுளைககுமா றரிதே. 25

இன்ன தன்மைய வெழின்மலாச் சோலையை யெதிாந்தும்
மனனு ஜீவபுஷ் கரிணியைக் கண்டுள மகிழந்தும்
வன்ன மாஙகுயி லினனிசைக குரலசெவி மடுததும்
நன்னா வேதியன் றனனுள நயநதிவை நவில்வான. 26

கருத்த ஞாயி லாதமோ டேவையைக் கருதி
அருந்தகி யிற்குடி யமைததவே தேனெனு மணிகொள்
மருதத ழைநதகா வனமிதை மானுமென றுாைககிற்
பொருத்த மின்றது தீமையை விளைததவோா புணாபபால. 27

பொறிநு கர்ந்திடு புலனெலாம புனிதமா தலினும்
செறியும் ஜீவபுஷ் கரிணியின் றிறததினுஞ் சிநதை
மறியு மன்பின்மன் னுயிர்க்கெலா நண்புவாய்ந ததினும்
நெறியு ளாாபுகு முயாபா தீசொன்றே நிகாக்கும. 28

களையில் பேரின்ப லோகயாத் திரிகர்ககுக் கருணை
அளையன் மெய்விடா யாறறியென் றமைத்தவீ தாயிற்
புளையி லாதவப் புரவலன் பொங்குபே ரன்பை
உளையி டற்கெளி தோசுவர்க் கததுா வோாககும். 29

தனித மாமது யலாபபொழிற் சிறபபெலாஞ சமைந்த
புனித ஜீவபுஷ் கரிணியின் புண்ணியப் பொலிவென்
றினிதி னுளளிமற றிவண்சிறி திருநதிளேப் பாறித
துனிந விரநதுசெல் வேனெனச் சோலேயுட புகுநதான. 30

சீாமை யுற்றசெங காலவெள்ளே யன்னங்கள் செவிய
நீாமை யுறறசெவ் வாயமட மஞஞைக ணிலவிக
கூாமை யுறறதம மினதசதொடும வாவிநீா குடிதது
நோமை யுறறமை கணடுகண் டுவநதனன நிவிாதகன். 31

மேவி வர்துதித தொழில்புரி வெய்யகோ ஞய்கள்
ஜீவ கஙகையைப பருகலுஞ செமமறி யாடாய்த
தாவில சாந்தநண் பாதிய சறகுணந தழுவிப
போவ தாகிய புதுமைகண டதிசயம பூததான. 32

பாத வஙகளிற பழுததீம பழநறை பருகி
வேத சாகைபி னிருவிழி மிகமது ரிககும
கோத கனறவக கொழுநறை குழீஇககுழீஇ நுகாநது
மாத வங்களசெய் வாாநிலே கண்டுள மகிழ்நதான. 33

பக்க நின்றுபேய்க காற்றக நுழைந்துபாழ் படுககா
தகக ரபபடை பற்பல வஙகஙகு நிறுவித
திக்கு பநதனஞ செய்தவத திறததினேத தெரிநது
மிககு ரததிறை யருடபரா மரிபபினே வியநதான். 34

துஙக வாவியின் றுறைதொறும் வலம்புரி சுப்ர
சஙக மாததொனி முழங்கலிற் செவிததொளே தாக்கி
அங்கங் கேதுயி லுணாநதெழுந தவாபல ரனபு
பொஙகி மெயததிருப் பணிபுரி புதுமையுங் கண்டான். 35

கண்ணு முள்ளமுங் களிப்புறக் கடிகமழ் காவின்
எண்ண ருமபல காட்சிகண் டிதயநெக் குருகிப்
புண்ணி யமபொலி ஜீவபுஷ் கரிணியின் புனிதத்
தண்ண றும்புன லருந்துவான் வேட்டவண் சார்ந்தான். 36

ஆர ணத்துறை யணைந்துநின் றூழ்ந்தவம் மடுவின்
கார ணத்தையுங் காவலன் கருணையி னிறைநத
பூர ணததையு நித்திய ஜீவனிற் பொருத்தி
மார ணததொட ரறுத்திடு மாண்பையு மதித்தே. 37

சங்கை யின்றியுட் டழைத்தபத் தியின்விசு வாசச்
செங்கை யாரவத் திவளிய தீர்த்தத்தை முகந்து
பொங்கு மாவலிற் பருகின னன்புளம் பூப்பத்
திங்க ளிற்றிகழ்ந் ததுமுகனு செழித்தது ஜீவன். 38

மாகந் தீர்ந்திவண் மருவிய ஜீவநீர் மாந்தி
ஆகந் தோய்தலு மாத்தும விடாய்தணிந் தாறுந்
தாகந் தீர்ந்தது தீர்ந்தது பசிப்பிணி சமழ்த்த
சோகந் தீர்ந்தது தீர்ந்தது நரஜென்ம தோடம் 39

அருந்து நீரெனத் தெளிந்தது சித்தமங் கவற்குப்
பொருந்து கப்புறக் கருவிகள் புனிதமாய்ப் பொலிந்த
வருந்து சாவுமின் றுயத்து புத்துயிர் மருவித்
திருந்தி ஞனமறை வாணனமற் றியாநினித் தெரிப்பாம். 40

இனைய சீலனு யாங்கொரு தருநிழ லிருந்து
சினைய லார்ந்தபூ நறுவிரை யளைந்துலாந் தென்றல்
வினைய மோடுதன் மேனியிற் படியவிண் ணவாகோன்
புனைம லாக்கழ றெழுதுதோத் திரம்பல புரிந்தே. 41

இத்த னைக்குநா னருகனோ வென்னையீ டேற்றச்
சித்தம் வைத்தனா தம்பிரான் சிந்தனை யினியென்
வித்த கத்திரு வாவிநீ ராருந்திய வித்தத்தில்
எத்த னைக்கதி கந்நலம் பெற்றன னென்னா. 42

வள்ளல் நங்குரு ராயனைச் சிலுவையா ணமேட்டிற்
கள்ள மில்லகக் கணகண்ட காட்சியைக் கருதி
அள்ளி யனபலா தொடுத்தினி தமைத்ததே வாரம்
பிள்ளை நீர்மையிற் புனைந்தனன் றிருவடி பிறங்க. 43

தேவாரம், விசுவாசக் காட்சி. (பண், காந்தாரம்)

1. கள்ளமுறுங் கடையேனுங் கடைத்தேறப் பெருங்கருணை
வெள்ளமுகந் தருள்பொழியும் விமலலோ சனநிதியை
உள்ளமுவப் புறுதேனை யுயிர்க்குயிரை யுலவாத
தெள்ளமுதைத் தீங்கனியைச் சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

2. படிசாய்த்த பெரும்பாவப் பரஞ்சுமந்து பரமர்திரு
மடிசாய்த்த திருமேனி வதைந்திழிசெங் குருதியுக
முடிசாய்த்த பெருமானை மூதலகை தலைநசுக்கிக்
கொடிசாய்த்த கொற்றவனைக் குருசின்மிசைக் கண்டேனே.

3. பொய்த்திருககும் வஞ்சனையும பொல்லாங்கும் புறஙகூற்றும்
எத்திருககு முடையேமை யெண்ணியொரு பொருளாகப
பததிருககும் பிரமாணப படியொழுகி வினைமுடிதத
சிததிருககுஞ் செழுநதவனைச் சிலுவைமிசைக கண்டேனே.

4. மூவினைக்கு மும்முதலாய் முமமுதலு மொருமுதலாந்
தேவினைகளை தொழுதேத்துந திரிகரண சுததருநதம்
நாவினைககொண டேததரிய நல்லறததின றனிததாயைத
தீவினைககோ ரருமருநதைச சிலுவைமிசைக கணடேனே.

5. மூவாத முதலவனை முதுசுருதி மொழிபபொருளை
ஓவாத பெருஙகுணதத வுததமனை யுலகனைததுஞ
சாவாத படிகாககத தனுவெடுதததுத துஜஙகட்டுந
தேவாதி தேவனையான் சிலுவைமிசைக கண்டேனே.

6. துன்னெறிபுக குழல்கின்ற தூரததரிலுந தூராததனுய்ப
பன்னெறிகொள பரசமயப படுகுழிவீழ்ந தழிவேறகு
நன்னெறியின் றுணிபுணாததி நயநதிதயக கணடிறநது
செநநெறிகாட் டியகுருவைச சிலுவைமிசைக கணடேனே.

7. அந்தரதுந் துமிமுழங்க வமரரெலாந தொழுதேத்தத
தநதைதிரு முனமகிமைத தவிசிருநத தறபரனை
நநதமவினை தொலைததிடறகாய நரனுகி நலிந்திரத்தம்
சிந்தியுயி ரவஸதையுறச சிலுவைமிசைக கணடேனே.

8. நிந்தனைசெய திருபபாணி நிரையழுததிக கொலைபுரியும
வெநதொழிலா செயவினையின் விளைவறியா பொறுததருளும்
எநதையென வெழிற்கனிவா யிதழவிழெம பெருமானைச
செநதனிககோற கொளுநதேவைச சிலுவைமிசைக் கணடேனே.

9. மறம்வளர்க்குங் களருளத்தை வளமலிதண் பணையாக்கி
அறமவளாககு மருணமுகிலி னனபுமழை மாரிபெயது
புறமவளாககு மிரக்ஷிபபின புகழமைநத புணணியததின்
திறம்வளாககுஞ் செழுஙகிரியைச் சிலுவைமிசைக கண்டேனே.

10. காயொளியிற் கதிர்பரப்புங் களங்கறுநீ தியின்சுடரைப்
பாயொளிகொள் பசுமபொன்னைப் பணிக்கருஞ்சிந தாமணியைத்
தூயொளிகொ ணிததிலத்தைத் தூண்டாத சுடாவிளககைச்
சேயொளிகொள் செம்மணியைச சிலுவைமிசைக் கண்டேனே.

ஜீவபுஷ்கரிணிப் படலம் முற்றிற்று.

உபாதிமலைப் படலம்.

கஞ்சமலர்ப பாதமிரு கண்கலுழி யாற்கழுவிச
செஞசொனமலரப பாமாலைத தேநதொடைய லைசசேர்த்தி
அஞசலிததுப போறறியருள வேணடிநினறங் காவலுடன்
நெஞசாரப புலவிவழி கூடினா னோகருதி. 1

காராரபூங் காவகததின் கணணாநி ழறசுகமுஞ
சீராரந றுஞசுனையின றேமபடுதெண் ணீரபபயனும்
ஏராருந தாயவி ளஙகாலின றேறறரவும்
நோயு ளததிறபொ றிததுநெறி கூடினான். 2

செலவான்வ ழிமறிதருச் சீறிவிட முள்ளெயிற்றுக்
கொல்வாள ரவஙகு றுககெதிரநத கொளகைபோல
தொலவாரி திப்புவியி னுககபெருந துன்பமெலாம
மலவாய்தது நினறம லையடிவா ரததணைநதான. 3

அவ்வசலந் தனனைய றியாதார யாருமிலை
கௌவைநீர வேலிபு டைவளைந்த காசினியில்
ஒவ்வொருவ ருள்ளதது யாவேயு யாவனறிச
செவ்வேமட டிட்டளவு செபபரிது தேருஙகால். 4

தொன்மையுல கிறபாவந தோன்றியநாட் டோன்றியெங்குந்
தின்மைபெரு கபபெருக வோஙகிசசெ ருககடைநது
வன்மைமிகு துன்பமம னககவலை துககமெனுந
தன்மைதத னிசசிகர மூன்றுத டித்தனவால. 5

கல்லாயி ளக்கமின்றித் தீயவினைக காடுசெறிந
தெல்லோன்சு டாவிளக்க மின்றுகி யெபபுறமும
அலலாயி ருள்குழுமித தாககுணமுட் பூணடளவிப
பொல்லாத வல்லிதயம் போனறுளதப் பூதரமே. 6

வட்டமிடுங் கிட்டிவரும் வந்துவந தச்சுறுத்துங்
கட்டம்வி ளைக்குஙக கெடுகெகுங் கௌவியுயிர
நட்டுஞ்செ யும்பொல்லா நலலாரென் றோராத
துட்டவி லஙகனந்த தொக்கதநதச சூழலே. 7

வானளவி நிற்பதெனக் கண்டும யங்கிமதி
ஏனரிடாப பட்டிரிவ ரெட்டுணையு மெண்ணாது
ஞானமுறு மாநதாந கைததெளளி மேற்போவர்
கானமுறு மிவவிலங்கற காட்சியது பலவகைததால். 8

தீக்கவிசு வாசிகளே யன்றிச்செ சுத்துழல்பொய்
மாாககரெவ ரேனுமிநத மாமலையைக கிட்டிவரிற்
பாாக்கவே யுண்ணடுஙகி மெய்பதறிப பாழ்ங்குழியிற்
சோககுமமாாக கமபுகுவ ரென்றாநதி ருமபாரால. 9

அண்டபகி ரண்டமெலாம் போய்பபோய ணாநொடியிற்
கணடுவரும பொலலாத கனமனவன பேய்க்குரங்கு
மண்டுபெருந துனபம லையிதனபோ கேட்டாலுந
தெண்டனிட்டுக குனறிததி யஙகியுயிா தேயுமால். 10

செநதழல்போ லக்கொளுததுஞ சிநதனையை ஜீவியததை
எநதவித மென்னினுஙகை யெட்டியைபபோ லாககுவிககும
வெநதறுகட் பாமபினவி டமபோனம திகெடுககும
இநதவிடுக் கண்மலையின் சாரலெதிா வோரெவாககும். 11

ஒற்றைச்சு டாததிகிரி யோசசியுல காண்டமுடிக்
கொறறவருந் துனபமலைக கோடெதிர்கண் டேங்குவருட்
பறறற ஞானபரி பாகருநதாம பாாததவுடன்
சற்றுட்க லஙகுவரீ தெனனேத ருககமமா. 12

செப்பிலுல கததுநர ஜென்மமெடுத தோரெவரும்
இபபெரிய சாரல்புகுந் திடழிந்தா ரலலாது
தபபினா ரிலலையிது தாண்டினம கிழ்சசிதரும்
ஒப்பிலா னந்தமலை யொன்றஙகு முன்னுளதால். 13

வேறு.

அஞ்சும்வெவ் விடர்துற்றி யலமரல் தருமிந்தச்
சஞ்சல மலைமுனறி னின்றொரு தனியாக
வஞ்சமின் மறைவாணன் மனமிக மறுகுற்று
நஞ்சட வினைவார்போ னைந்திவை நவில்கின்றான். 14

எவ்வள வதிகங்கொ லென்னுறு பலவீனம்
அவவள வதிகமிவ் வசலம துயர்வாயின்
எவ்வகை நெடுந்தூர வேற்றமிங் கிதையேறி
அவவயி னுறுசார லடைகுவ னெளிதன்றால். 15

பொன்னகர் புகுமார்க்கம் பூதர நடுவாக
மின்னொளி யெனநேரின் மிளிர்வது மிதிகொம்பும்
உன்னவோர் பிடிகொம்பு முளதென வறிகில்லேன்
என்னினிப் புரிகிற்பேன் யாதுமோர் துணையில்லேன். 16

பின்னிடை குவனாயி னுறழ்வது பெருமோசம்
நன்னெறி பிசகாமே நனிகடைப் பிடித்தேறி
முன்னிடு குவனாயின் முறையிறை பிறழாத
மன்னவ னொருகைதந் துதவவும் வருவாரால். 17

முன்னரி முழையொன்றே வெரிகனன் முதிர்சூளை
துன்னின ரடியார்க்காய்த் துணைபுரி தருதெய்வ
மன்னவ னஃதோரில் வளரிடா மலையேறிப்
பொன்னில வுலகூடு புகவருள் புரியார்கொல். 18

அடர்கடு வனதீமை யளவள வியபூத
உடலிது விழுகாறு மிடையிடை யுறுதுன்பம்
இடர்பல வுழவாமே யியல்வது முறையன்றாற்
சுடருல குறினன்றே வருவது சுகநித்யம். 19

எட்டிமல் கிடுகாடோ வின்சுவைக் கனியீயுந்
துட்டவெஞ் சிறைவீட்டிற் சோடச வுபசாரங்
கிட்டில வெனலாமோ கேடுறு முலகத்தே
மட்டறு சுகபோகம் விழைவது மடமைத்தால். 20

அடியவ ருணர்வுள்ளா ரசடில ரவாமேலே
படிவன பலதுன்ப மெனினுறு பயன்றேரின்
முடிவினி னலமேயா முறைமுறை யனல்மூழ்கப்
படினொளி நனிமல்கிப் பசுமையுற் றிடுபொன்போல். 21

ஆதலி னிடையாமே யணிதிகழ் பரலோக
நாதன தருளொன்றே நற்றுணை யெனக்கொண்டு
போதரு குவனென்னாப் பொறியொரு புலனாகப்
பூதர மிசையேறிப் போயினன் வழிகூடி. 22

ஓடுவ னடைகூடி விரைகுவ னொருகீதம்
பாடுவன் மேனோக்கிப் பார்த்துளம் பதைத்தேங்கி
வாடுவ னிளைப்பாகி மலங்குவ னினவாகக்
கோடியா நெறிசேர்செங் குத்தடி குறுகுற்றான். 23

கண்டன னினியேற்றங் கடினமிங் நிமிர்குன்றில
உண்டென மலேந்துள்ள முயஙகிகெட் டுயிர்த்தநதோ
கொண்டனன் றிகிலேனுங குறுகுறு நின்றெலலே
அண்டர்தம் பெருமானே யுளளின னவலிதநதே. 24

விளக்குற விருளோடும் விதயென வருடுன்னி
உளக்கவ லையைநீககி யுரங்கொடு காலூனறுத
துளக்கறு திடநல்கத துணிவுவந தருணதன
வளக்கரு ணேயைவாழ்ததி யேறினன மலேமுன்றில. 25

தைவிக கிருபாலந தனேமுன மீாததேக
ஐயமில் விசுவாச மனபுபின னணேந்துநத
மையறு திருவாககாம வசசிர தண்டனேறி
மெய்யுறு பலத்தாலவ விலஙகலின மிசைபோனான். 26

பொறியயல் விலகாமற் புலனெதும விழையாமல
குறியது தவறுமற குணநிலே வழுவாமற்
பிறிதெது நினேயாமற் பிறங்கலின் மிசைசெல்லும
நெறியது பிசகாமற செனறன னெடுநதூாம். 27

அடிக்கடி முழந்தாணின றடருவ னருள்பற்றிப்
பிடிக்குவ னுரததுனணிப பெயாகுவ னினவாகப
படிக்கிர கூணேநலகும பானியற றியசெநதேன
வடிகருமொண் மலாநநத வனததினி லினிதுற்றான். 28

வேறு.

கோனகர் புகவருங் கொள்கைத் தாயவெம்
மானவ னாயும்வழி வருத்த யாறறிடும
பானமையிற் றுயகம் புனையும பணபுள
தூனமில காட்சிய துவகை பூப்பது. 29

சஞ்சல முடித்தலே தயஙகு மாதலில்
விஞ்சிய சுகததினே விளேக்கு மாலது
வஞ்சமின மலாமுகங் காட்டி வாய்த்ததேன்
செஞ்செவே தருமன்பர் செவ்வி போன்றது. 30

மன்னுநந் தனவனத் தெழின்ம ரக்கிளே
பினனியும வல்லிகள் பிணேத்தும பெட்புற
நன்னறுந தழைக்கொடி படாத்தி நாட்டிய
பன்னக சாலேயொன் றுளதப பாங்கரில். 31

வருந்திய வேதிய னிறுத்தம் மாணெழில்
திருந்திய சாலையிற் புகுநது செவவினின்
இருநதிளைப பாறின னிறைவன பாதததிற்
பொருநதுமன் பருசசனை புரிந்து போற்றினான். 32

பரமனன் றருளிய பயணப பததிர
வரமனோ காததினை வாசித தாய்நதுதன
கரமலா செனனியிற் கவின வெணடுகில்
நாயகி பதிதரு நலமு முளளினான். 33

அருகனே யல்லனித் தனைககு மாண்டகை
திருவருணா மலிநதவச செயலின செவ்வியென
றருகினன றுதிததன னுவகை மாமதுப
பருகினன களிததன னயாவு பல்கவே. 34

மறந்துளக களிபபினான மயங்கிச சோாவடைந்
தறநதவா விபபிர னயாநது தூங்கினான்
இறநதவோா வெருளியிற றீதென றெள்ளுவா
சிறநதவுண் மகிழ்சசியின சோாவைச செவவியோா. 35

தூங்கிய வேதியன் றுயிலு ணாநதிலன்
ஓங்கிர வியுங்கதி ரொடுககு வானென
ஆங்கொரு புண்ணிய னடுதது ணாததுவான்
நீங்கரு மன்பினா னிகழதது வானரோ. 36

வழிபிடித திததுணை வருநதி வந்துநீ
கழிதுயில விளைபபது கருமம னறுகாண்
பழிபடு மடிகுடி கெடுககும பாலது
விழிவிழி யொடுதி விரைநதெ ழுநதரோ. 37

ஆமபரி சுணாகிலா வசட ராமெனச்
சோமபிநீ துயிலுமித துணிவு நனைகதோ
போமபக விருட்படாம போாககும் போதுசென
மேமபடு நூனெறி விளங்கற் பாலதோ. 38

நித்திரை சததுரு வென்னு நீாமையை
உயததுணாந திலைகொலா முயிருக குட்பகை
விததக விருததியைக கெடுககும் வெவ்விடனு
சிதத்தோ வினுக்கொரு செவிலித தாயரோ. 39

துற்றிய துயிலுணார்ந் தெழுந்து சோம்பறுஞ்
சிறறெறும பாதியின் சில மோர்ந்துநீ
கற்றுணா வடைகடைத தேறு வாயெனு
உற்றபே ராசையோ டோததுக் கூவினுன. 40

மீக்கிளா திடிபபொடு விளித்த வாசகக்
கூககுரல செவிததுனோ குறுகி யொலலெனத்
தாககலும வேதியன றனுந டுக்குறத
தூககமவிட் டெழுநதனன றணுகுற் றேடினுன். 41

பொழுதுபட் டிடுமெவனை தயின்ற புன்மையை
அழுதழு துளநினைந தழுஙகி யேஙகினுன்
பழுதறத துணைபுரி பரம சாலனம
முழுதுணா வேதிய னவல மூடியே. 42

பாாததில னயற்புறம் பரப ரப்புடன்
கூாததசெந நெறிகொடு குனறத துசசியை
வோததுடல விகிாபபுற விளாநத டுததனன்
சீாததபு மாலையுஞ செறிநத தெனபவே. 43

அதுபொழு தச்சனு மறச்சந் தேகியும்
எதிாமுக மாய்விளாந தோடி யேஙகிமெய்
விதிாவிதிாத தலறியுள வெருணடு மீயுறக்
கதுமென வருவதைக கண்ணுற் றனரோ. 44

அங்கவ ாருகுற வணைந்து தோழன்மீா
வெஙகொடும பயஙகரம விளைநத மூலமென்
னஙகுசெல கின்றனீ ரெதுகு றித்துளீா
சங்கட மெவன்கொலோ சாற்று மீரென்றான். 45

ஆரியன் வினவல்கேட் டச்ச னென்னுமப்
பூரிய னையகேள புனித யாத்திரை
வீரியந் தருமென விரும்பி வந்திவண்
காரியம் பிறிதெனக் கண்டு கொண்டனம். 46

நாசதே சத்துளேம் நாங்கள் நல்வழி
ஈசனுர் பதியினி திட்டு மென்றிதில்
வாசலா டுளததொடு மூலவி வந்தனம்
மோசமித் துணையென முன்னு ணாநதிலேம். 47

உன்னருங் கதிபுகுத் தாண்மை நூல்வழி
பின்னிநங் காலடி பிசகிச சற்றயல
மன்னிடி லதோகதி மடுத்து வலவிதிற்
சின்னபின் னமபடச சிதைக்கும காண்டியால். 48

தாவரு முபாதிமா மலையின் றனமையை
யாவரே தெரிபவருன னிதயந தோந்ததால
கேவலா தமமிலக கிளளிக கீளையாப
பாவனை செய்வாவாய்ப பழகக மட்டிலே. 49

முன்னுற முடிகினேம முறைபி றழ்நதிடாச
சென்னெறி செலசசெதை நிகிறு மாசமும
பன்னருந துனபமும பதைபபு மேயலால்
என்னெனுஞ சஹாயமொன றெதிாநத தில்லையால. 50

சூழுறு முகின்மழை தவனறிப பெய்தென
மாலுறு நிகிலபல வினைநது துனபமேன
மேலுற விழுததலின் வெருணடு யாங்களிப
பாலுறத் திருமினேம படட தீதெனறுன். 51

அச்சனீ துரைததிட வறசசந தேகியாங
குசசித ஞண்டிரு கோர சிங்கங்கள்
உசசித மாப்பபடுத துறங்க கண்டனம்
நிசசயந் தெரிகிலம விழிதத நீரவோ. 52

அடுததன மாயினெம் மங்கம் பீறிவாய்
மடுததிடுங் கூற்றுவன் மறநதெம மாவியை
விடுததன னோவெங்கண் மேலை யோாதவங்
கொடுத்தவோ வெமகருயிா யாது கூறுகேம். 53

என்றுளக் கலக்கமோ டியம்பி னுனிருள்
துன்றிய மனததிரு வோருந் தொல்வினை
பின்றைநின் றுந்திடப் பேய்கொண் டாரெனக்
குன்றதோ முகமுறக் குபபுற றேகினா. 54

வெருவியோ ருரைத்தவவ் வெருட்சி வார்த்தைநெஞ்
சுருவிட வுள்ளுடைந் துயங்கி வேதியன்
புரிவதென் னினியவா புறமிட் டோடுதல்
கருமமன் றுலெனக் கருததுள் ளுன்னுவான். 55

வேறு

வெறுத்த நாசப்ப டப்பைவி ரும்பியான்
மறுத்து நாடின்ம கேசனி னத்தழல்
இறுத்தொ ருங்கற யாவையும் வாய்மடுத்
தொறுத்த காலமற் றுய்குவ தெங்ஙனம். 56

மொழியும் பல்வகை மோசங்கண் முனனுள
வழியி லேனுநம மன்னருள வாய்க்குமேல
ஒழியு மங்கவை யாண்டுறி னுனனத
அழிவில பேரினப ஜீவன டுக்குமால. 57

திருமித தீக்கிளை யாவதிற் சீரிய
தருமப பாதைபி டிபபது தானலம்
வருமப் பாலவ ருவவ ரட்டுமென
றொருமைப் பாட்டுடன சென்றிவை யுளளுவான். 58

அலக்க ணுக்கொர ருமருந தாகியுட்
கலகக நீக்குங்க ருணைபபி ரானறரும
இலக்க ணத்திரு வாக்கினெ ழிற்சுருள்
புலகக ணைத்தெளி விக்குமபு துமைத்தால். 59

என்ன வுன்னியி லங்கருட் சாஸனந
தன்னை நாடினன் றன்வயிற் காண்கிலன்
பனன ருநதிகி லோடுமப தைபதைத
தெனனு யிர்க்குயி னாயிழந தேனென்று. 60

எண்ணி யெண்ணியி ரங்குமி டர்ப்படுந்
துணையொன் றேங்குநது டிக்குமெய் சோர்வுறும்
புண்ணி யபபொரு ளின்பொலி வையினுங
கண்ணிற கண்டுக ளிபபனகொ லோவெனும். 61

பாதை காட்டிந டத்துமப வித்திர
சாத னத்தைத்த வறவிட் டேனெனக்
காத லோடுபி ணங்குங்க ணாநதழும
ஏதெ னக்கினி ரக்ஷையென் றேங்கிடும. 62

சிநதை மாழ்குமோர் ஜென்மத ரித்திரன்
விநதை யாகபப டைத்தவி ழுநிதி
புநநி யின்மையிற் போக்கியு லைந்தென
'நொநதிவ வாறுநு ணங்கிய காலையில். 63

மீவ ணக்கிய கொம்பரின வெய்நறும்
பூவ ணக்கொடி பினனிய பொறபுறு
காவ ணத்துயி லேகவாந திட்டதென்
ஆவ ணததையென் றுளளின ஞரியன். 64

ஒல்லை யிற்றன்னு றக்கபபி ழைநினைந
தெலலை யிலபெரு மூசசினி ருதயக
கலலை நாறிகக ளைநதுமன ருடிஞன்
தொலலை யமபரன சநநிதி துன்னியே. 65

ஆய போநின ருள்வழி யாவியில்
மேய தோாசிறி தாறுகன மீண்டினிப
போாய வண்டுரு விககொடு பூதாங
காயி னனபடு முனகடப் பேனெனு 66

அறங்கு லாமனத தநதனை னநதனப
புறஙகு லாமலாக காவணம போநா
இறஙகு வான்விளைந தினனலொ டேமனங
கறஙகு போறசுழ லககளை வானரோ. 67

ஆவிக காறுத னல்கவென் ருக்குபூங்
காவிற கண்டுயின றானபொதி காயததைப
பூவிற போற்றிய புலவிய ஞருமிட
பாவிக் கெஙஙனம வாயககுமப ரசுகம. 68

புவன போகபபு லாலைபபு சிக்கவே
தவன முற்றத நுகா ணங்களோ
டவனி சுற்றிய பூமிதிக காததும
கவன மென்றுவ ருஙகடைத் தேறவே. 69

சாந்த னைக்குநது ணைபுரி சாஸனரு
சோர்ந்து வீழசசு வரணை யின்றியோா
பாந்தள் போற்றுயில் கொண்டப யிதகியம்
மாந்த ருக்குளுண் டாஙகொலிவ வையததே. 70

ஆக்கை பேணியு மாவன வீட்டியுங்
காககை யேகட ஞக்கொண்டு காபபினும்
போக்கி யென்னைப்பு றககணித தொலலைமண்
சேக்கை சேருமன றென்செயத தககதே. 71

துட்ட மும்மலச சேட்டைது தைந்தமெய்
ஒட்டி நிற்பினு முள்ளுவர்த் தொட்டிலா
சிட்டர் வாவிசசெ முஙகம ெதகிலைப்
பட்ட லங்குதெண் ணீரது பானமைபோல். 72

ஆன்ம வூதிய நாடில ளுகியிவ்
வூன்ம லிநதவு டற்சுக நசசிய
பான்மை யெததனை பாழ்படு புனமதி
கோனமு றைககித ஞுததுணை கொளளுமோ. 73

நாட்டைச சேருந சையுள ரேனுமுன்
கூட்டைப பேணிஸ ரேலினகு ழாமுனங்
காட்டைச சுற்றிததி ரிநதுக ழிநதவப
பாட்டைப போனறுள தெனனுறு பாடரோ. 74

இமமட் டாகமுன் னேறிசசெல் வேனெனில
எமமட் டோசெனறி ருபபனங கெடபக
வமமட் டோருணா வறறயா வெய்தலால்
மும்மட் டிவவழிச செலதுயா மூண்டதால. 75

என்று ளககசப் போடமு தேங்கியும
நன்ற தாககிரு பாஙகரு நாடியும
மனற லாரநதம துமலாக காவணரு
சென்றி றுததவண் டேடினன செவவியோன். 76

கள்ளி ணாப்படு தாதுகு காவணத்
துளளு றப்புகுந தொண்ணிதி லைவப்பினைத
தெள்ளி திற்றுரு விததுயில் செய்தவப்
பள்ளி யுற்றதன கீழுறப பாரகையில. 77

தன்னு யிர்க்குயி ராயசம் பததினை
மன்னு யிரககுயி ராகும ருநதினை
என்னு யிரககுமி னியசஞ் சீவியைப்
பொனனு யிரகும்பொ லன்சுரங் கத்தினை. 78

விதிவி லக்கின்வி ளக்கைவி சும்புதோய்
மதியை மண்ணுல குக்கென வைததமா
நிதியைக் காட்டிநி லவஞ்ச னத்தினைக்
கதியைக் காட்டுமோர் கைவழி காட்டியை. 79

எண்ண ரும்பொரு ளீதெனக் கண்டெடுத்
துண்ணி கழ்ந்தவு ரிமையின் முத்தமிட்
டண்ணல் நாடடைந் தானென வானந்தக்
கண்ணி னீர்வடித் தானுடக சிந்தரோ. 80

மாண்ட யாக்கைம றுத்துயிர் பெற்றெனக்
காண்டல் செய்திரு கைத்தலஞ் சென்னியிற்
பூண்டு நல்லுணர் வோடுபு ரந்தர
ஆண்ட கைக்கித யாஞ்சலி யாக்கினான். 81

இற்றி தேயெனக் கீறின்மெய் ஜீவனும்
கொற்ற வன்றிருக் கோபுர வாயிலுக்
குற்ற சானறுமென் றேகையோ டொண்ணெறி
பற்றி யேகினன் கோன்முறை பற்றியே. 82

கங்கு லூடினை தோகொடுங் கான்விலங்
கெங்க ணுந்திரி யுங்கணனொ டிப்படில
நங்கு மென்னையு மென்றுநு னித்துணா
புங்க வனனிடை நின்றிலன் போயினான். 83

அஞ்சி யஞ்சிய லக்கணுற் றுரியன்
மஞ்சு லாமலை யுச்சிவ ராமுனம்
எஞ்சி யத்தத்தி றுத்தனன் வான்கதி
ரஞ்ச லத்திற்ற ரிப்பரி தென்னவே. 84

திக்க னைத்தும்வி ளக்கிய செங்கதிர்
மைக்க ருங்கட லூடும றைதலிற்
செக்கர் வானொளி தேயுமுன் றீவிரித்
தக்கி ரித்தலை மீதுவந் தண்மினான். 85

பொழுது பட்டிருள் பட்டதென் போக்கினிப்
பழுது பட்டிடு மென்னும்ப யத்தினால்
அழுது நொந்தவ லத்தொடு மண்ணல்தாள்
தொழுது நோக்கினன் முற்படு தொன்னெறி. 86

வேறு

முற்பட நோக்குங் காலை முறைப்படு நெறியின் பாங்கர்
கற்பக வுலகை யுள்ளங் கைநெல்லிக் கனியிற் காட்டும்
அற்புத வுருக்கொ ளீதென் றதிசயம் பயக்கு மாறு
பொற்புற விளங்கித் தோன்றும் புனிதமா ளிகைகண் ணுற்றான். 87

தெள்ளிய நறிய தூய செழுஞ்சுவை யமிர்தந் தீற்றி
வெள்ளியங் கிரியிற் றேனும் வியனிலை மாட நின்றும
எள்ளரு மகர யாழி னொலமிடற் றொலியோ டொன்றித்
துள்ளிய மதுர கீதஞ் செவித்தொளை தொறுக்கத தன்றே. 88

கண்டுகேட் டுளமுங் கண்ணுங் களிப்புறீஇக் கதோள நாதன
மண்டல வனத்த லைந்து வான்வழி பிடித்துச் செல்லும்
தொண்டருக் காக்கு வித்த துரிசின்மா ளிகையீ னென்ன
ஒண்டவன கருதி வல்லே யுறுவது கரும மென்னா. 89

பொருக்கென வேகுங் காலை புறத்துலாஞ் செகக்கர் மாண்டு
கருக்கலவந் துற்ற தாகக் கானகத் துழல்வி லங்கின
வருக்கநின் றாற்று மோசை செவித்தொளை மறித்த லோடும்
வெருக்கொளீஇக் கலக்க முற்று வேதியன் கவலை யுற்றான். 90

புந்தியற் றயர்ந்து தூங்கிப் பொழுதுவீண் போக்க டித்துக்
கொந்திருட் படலம் போர்ப்பக் கொடுவிலங் குழலுங் காட்டில்
வந்திடப் படுவன் பாவ மயற்றுயில் விளைத்த மோசம்
இந்தவா றுய்ய துய்வுக் கென்னினிச் சூழ்ச்சி மாதோ. 91

என்னுறு மதியி னத்தா லிப்பெருந் திகிற்குள் ளாகிச்
சின்னபின் னங்க ளாகச் சிதைவலென் றழுங்கு கின்றேன்
முன்னுறக் காவா னாகி யிழுக்கியான பிழையை முன்னிப்
பின்னாறு திரங்கு மென்ற தெருளுனா பிழையாங் கொலலோ. 92

இருண்டகா னெறிமுன் செல்லா தெதிரிடை யூறுக் கஞ்சி
வெருண்டுபின் னிடைவ னாகில் விடுங்கொலோ வேந்தன் கோபம்
தெருண்டமே லவாதம ஜீவன் சிதையினு மறந்தி றம்பி
மருண்டுவை யகத்து வாழ்வை மதிப்பரோ மதியற் றாபோல். 93

சந்தேகி யச்ச னென்ற சழக்கர்போற் றிரும்பி யேகில்
வெந்தேநீ றுதல் வேண்டும விண்ணின்று விழுவெந் தீயில்
முந்தேமற் றிதையுற் றுய்ந்து முடுகியிந் நெறியைப் பற்றி
வந்தேனிங் கிடையூ றஞ்சி மலங்குதன் மடமை யாமால. 94

மறமெலாங் குடிகொ ளாச தேசத்தை மருவில் ஞானத்
திறமெலா மழியுஞ் சிந்தைச் செறிவெலா நெகிழ்ந்து தேயும்
அறமெலாஞ் சிதையுந் தீரா வனர்த்தமே விளையு மன்றிப்
புறமெலா நகைசெய் தேசும பின்னிடல் புலமைத் தன்றால். 95

திடுக்குறு மிடுக்கண் சேரிற் சித்திர தீபம் போல
நடுக்கமின் றாகி நிற்பர் நல்லுணர் வுடைய நீரார்
அடுக்குந வடுக்கு மென்று மாண்டகை சித்த மன்றிக்
கெடுக்குந வெவைமற் றிநதக் கிளர்நில வுலகத் தம்மா. 96

ஆவது கருதிப் பார்க்கி லழிவிலா ஜீவ னோடு
மேவுசா மீப முத்தி வீட்டின்ப முதல வாய
தேவபோ கங்க ளெல்லாஞ் சிறக்கமுன் னுண்டு பின்னே
சாவொடு கவிழ்க்குஞ் செந்தீச சாகர முண்டு மாதோ. 97

துனியெலா மொருங்கு கூடி மலையெனத தொடரு மேனும்
பனியெனப் படுமாற் றாய பார்த்திவ னருளுண் டாயின
இனியிடைந தேக னன்றன் றியலுமட் டாக முன்னே
தனியெதி ரூன்றிப போத றகவதே தரும மாமால். 98

என்றின வாவி சாரி யெண்ணமிட் டிருண்ட கானிற்
பொன்றிடா வருவ தேனும புரவலன் புரபப ரென்று
ஒன்றியாய்ச செலலுங காலை யொருதிருத் தேவா ரதனை
நனறியோ டுள்ளிப பண்ணோ டிசைபெற நவின்று போனான். 99

தேவாரம். (பண, இநதளம)

"கிறிஸ்துவே எனககு எலலாமாயிருக்கிறார"

1. சத்தாய் நிஷ்களமா யொரு சாமிய மும்மிலதாய்ச்
சித்தா யானநதமாய்த் திகழ கினறதி ரிததுவமே
எத்தால் நாயடியேன் கடைத் தேறுவ னென்பவநீரங்
தத்தா வுனனையல்லா லெனக காதுணை யாருறவே.

2. எம்மா விக்குருகி யுயி ரீநதுபு ரந்ததற்கோர்
கைம்மா றுணடுகொலோ கடை காறுங கையடையாய்ச்
சும்மா ரக்ஷணைசெய் சொல்சு தந்தரம் யாதுமிலேன்
அம்மா னுனனையலலா லெனக காதுணை யாருறவே.

3. பித்தே றிச்சுழலும் ஜெகப பேய்பிடித் துபபவத்தே
செததே னுனனருளாற் பிழைத தேனமறு ஜெனமமதாய்
எத்தோ டங்களையும் பொறுத் தென்றுமி ரங்குகவென்
அத்தா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.

4. துப்பார் சிந்தையிலேன் மறைந் தீட்டிய தொல்வினையுந்
தப்பா தேவெளியா நடு நாளெனைத் தாங்கிக்கொள்ள
இப்பா ருய்யவென்றே மனுக கோலமெ டுத்தவெங்கள்
அபபா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.

5 மையார் கண்ணிருண்டு செவி வாயடைத் துக்குழறி
ஐயான் மூச்சொடுங்கி யுயி ராக்கைவிட் டேகிடுநாள்
நையேல் கைநெகிழே னுனை நானுண் டஞ்சலென
ஐயா வுன்னையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.

6 வான்றோய்ந திட்டதன்றோ தமி யேன்புரி வல்வினைதான்
என்றூ னிவ்வுலகில ஜெனித தேனென வீடழிவேன்
மூன்றாய் மூன்றுமொன்றாய்த தொழின் மூன்றுமி யற்றிநின்ற
ஆன்றோ யுனனையல்லா லெனக் கார்துணை யாருறவே.

7. திரைசேர் வெம்பவமாங் கடன் மூழ்கிய தீயரெமைக்
கரைசேர்த் துய்ககவென்றே புணை யாயினை கண்ணிலியான்
பரசேன் பற்றுகிலே னெனைப் பற்றியப பற்றுவிடாய்
அரசே வுன்னையல்லா லெனக் காதுணை யாருறவே.

8. தாயே தந்தைதமர் குரு சமபதது நட்பெவையும்
நீயே யெமபெருமான கதி வேறிலை நிண்ணயங்காண்
ஏயே யென்றிகழு முல கோடெனக் கென்னுரிமை
ஆயே வுன்னையலலா லெனக காதுணை யாருறவே.

9. என்னோர் பாவியர்தா னுல கத்திலை யென்னினுமுன்
பொன்னே ருஙகழற்கே புக லாக வநதடைநதேன்
மன்னே ரக்ஷணிய வமிா நாட்டிம னுபபுரககும்
அன்னே வுன்னையல்லா லெனக காதுணை யாருறவே.

10 ஈண்டே யென்னுளத்தில் விசு வாசவி ளககிலங்கத
தூணடா யென்னிலநதோ மயல் சூழ்நதுகெ டுத்திடுங்காண்
மாண்டா யெம்பிழைககா வுயிாத தாயெமை வாழ்விக்கவே
ஆண்டா யுன்னையல்லா லெனக் காதுணை யாருறவே.

தேவாரம முறறிறறு

இன்னிசை பாடி யேகு மேல்வையி னிரண்டு பாலுந
துன்னிய புதரி னூடே சுருங்கிய நெறியின் பாங்கா
மன்னிரு கோர சிங்க மறிநதிடு நிலைகண் டேங்கித்
தன்னிலை கலங்கி நெஞ்சந துணுக்குறீஇத் தமியன் றேர்வான். 100

ஆங்கவா கண்டு சொற்ற வடுந்திறல் வயவெஞ சீயம்
ஈங்கிவை போலு மென்க ணெதிர்ப்படு மிரண்டு மெஞ்சித்
தூங்குவு வலல நின்று துயல்வரு கின்ற யாண்டும்
பாங்குற வகலத் தகக பரிசெது மின்று பார்க்கில். 101

ஆற்றெதிர்ப் பட்ட துன்புக் களவிலை யவற்றால் யானோர்
காற்றெதிரப பட்ட பூளை யாயினன் கருணை வேநதன்
தேற்றெதிரப் பட்ட தாலோர் தீஙகின்றி வநதே னீண்டிக்
கூற்றெதிர்ப் பட்டேன் வாணா ளின்னொடுங் குறுகிற் றேயோ. 102

நேருறத் துணிந்து செல்லின் னினைபபதன் முன்னம் பீறிக்
கோரவெம் பகுவா யார விழுஙகிடுங கொளகைத் தமமா
ஆரிவற் றிடையிற் சென்றிங் காவிபெற் றுய்வ ரிநதக்
காரியங் கண்டன் னோவவ விருவருங் கடுகி மீண்டார். 103

உயப்படு மார்க்க மாமிவ் வோரடித் தடததை விட்டிங்
கயற்புறம் விலகி யேகி னாவதன் றதோமு கஙகொண
மயற்படு குழியுள் வீழ்நது மடிவது திண்ண மெனனே
செயபபடு முபாய மீண்டு திருமுதல் சீரி தனறால். 104

பண்டுகோ ளரிவாய் கட்டிப பத்தனைப பாது காதத
அண்டாநா யகன லாலிவ வாபததுக குதவு வாரயார
உண்டெனக் குறுதி யென்னா வுளளியுள ளேககந தோன்றித
தெண்டனிட் டிரக்கக் கூவி ஜெபிததனன சிநதை யொனறி. 105

ஆகுலத் தூடன்வா னோககி யழுதுமன் றாடிக கூவுங்
காகுளி வான மெட்டக கதிததபே ரோசை கேட்டுக
கோகுல மாட வீதிப் புறககடை குலவிக காக்கும
சோகமில சாவ தானி தன்னுளே சூழுங் காலை. 106

மேக்குயர் பரலோ கத்து விபுதரா யனைவி ளிதத
வாக்கிது வயவெஞ சீய மறிதலகண் டஞசி யிட்ட
கூக்குர லிதுவென் றோநதென் வாாததையைக குறிக்கொ ளென்னா
மீக்கிளர் சத்தத் தோடும விளிததுமற் றிதனைக் கூறும. 107

வெஞ்சின மடங்கற் கஞ்சி விளித்தனை போலு மெயபி
அஞசிடே லஞ்சி டேனீ யருந்தளை காலிற்பூட்டிச
செஞ்செவே தொடரின் மாட்டிச சிறையிடு வித்த துண்டால
விஞ்சியோர் தீங்கு செய்ய விறலின்றிவ் விநய மோதி. 108

காலவழி பிசகா துள்ளங் கலங்காது கடவுள் வேந்தன்
கோல்வழி யிழுக்கா வண்ணங் குறிககொளீஇ யமைத்த வேத
நூல்வழி யுரதது மத்தி நுனித்தடி பெயர்த்து வந்திப
பால்வழி பிடித்தி நெஞ்சிற் பதியிது பரமாத தங்காண். 109

யங் கொடிய கோடி துன்பங்கள் செறினு மாவி
மாயினும் ஜீவ மாக்க வரம்புநீ யிகப்பா யல்லை
ஆயினு நடுவி கந்தோ ரணுத்துணை பிசகி யோர்பாற்
சாயினுந் தீங்கு வந்து சாருமென் றறிதி தக்கோய். 110

என்றவ னிசைத்த வார்த்தை யெனுஞ்சுவை யமுதத் தோடு
சென்றுநின் றழலும ஜீவன் செவிவழி புகுதத் தேறி
வென்றிசே ரரச னுய்தத விழுத்திரு வாகநீ தென்ன
நன்றியோ டுள்ளிப் போற்றித துதித்திது நயநது செய்தான். 111

கச்சையை யிறுக்கிக் கட்டிக் கால்நிலைத் தூன்றிக் கையில்
வசசிர தண்டொன் றேநதி நடுநிலை வழுவா வண்ணம்
உசசித விசுவா சததி னுரங்கொண்டங் குற்று நோககி
நிச்சய நுண்ணூன மாாகக நெறிகடைப பிடிதது நினறே. 112

வானநா யகனை யுள்ளி மானதாரு சலிவ றுங்கி
மோனமாய் முன்னிட் டேக முயறைடி பெயாக்கும் போழ்திற
கானகத தழலவி லஙகின கணநிலை குலைநது சாயத
தானவா ரணஙக ளேஙக முழங்கின தறுகட் சீயம. 113

முதிர்சினந் திருகிக் கான முடங்குளை மடஙக லெங்கும்
அதிரபட முழங்கிப பொஙகி யடுததடுத தாறி யாாபப
எதிரொலி யெழுமபி ஙாலவா யிருங்களிற றியானை மூளை
பிதிரபட வுருமி னோசை பிறங்கிய தடவி யெங்கும். 114

தெற்றென மறையோ னுள்ளந் துணுக்குற்றுத் திகைத்த தேனும்
நறறவம பயின்ற தாலே நடுநிலை தவறா னாகி
மற்றெதி ரூன்றி முன்னே வைத்தகால பின்வாங் காமல்
வெற்றொலி யிதுவென் றெள்ளி நடந்தனன் விறல்கொள் வீரன். 115

இருட்டையூ டறுத்து முன்சென் றெதிருற வணைந்து சீறி
வெருட்டுவெம் மடங்கல் வாயுட் புகுடன் மீண்டா னென்ன
அருட்டுணை யாலே யநத வாபததுக் ககனறு போனான்
திருட்டுவா யலகைக் குண்டோ தொண்டனைச செயிக்குந் திரம். 116

பாம்பின்வாய்த் தேரை மீண்ட பரிசெனப் படருண் மூழ்கித
தூம்புறழ் பகுவாய்ச் சீயச் சுவட்டிடை மறிநது போந்து
மேமபடு தலததின் மேய வேதியற் குற்ற வெற்றி
ஓம்படை யாகக் காத்த வுனனதத் தொருவர் பாற்றே. 117

பொருட்டிற னறியார் சொல்லும் பொய்யுரைக் கொறுகாற் சற்று
மருட்டிமுன் னின்று மெய்யை மறைக்குமோர் வலியுண் டேனும
அருட்டிற னுடைய நீரா ரவலத்தோ டுரைக்கு மெய்மை
தெருட்டுவா ரறினுந தானே திகழ்ந்திடுஞ் செவ்வி யுண்டால். 118

கடுங்கத மடங்க லேற்றின் கைதப்பி யகன்று போன
அடுங்களி றனையான் சித்த மமைதலுற் றுறி ஜீவன
நடுங்குற வெதிர்ந்த மோச நாசத்தி னுயிர்தந் துய்த்த
ஒடுங்கலில் கருணைத் தேவை நன்றியோ டுள்ளி யுள்ளி. 119

அஞ்சலித் தோகைக் கண்ணீ ரவிழ்ந்துதன் னங்கம போர்ப்பத்
துஞ்சறு வனபிற பலகாற றெருபூதுதோத திரித்துப பாடி
உஞ்சன னளிய னேனென றுவந்துதன னெறியிற் சென்றான்
எஞ்சிய கருக்கன் மாயக காரிரு ளிறுத்த தனறே. 120

உபாதிமலைப படலம் முற்றிற்று.

ஆதிபருவம் கவி, 1116

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

இரண்டாவது: குமாரபருவம்.

சம்பாஷணைப் படலம்.

வெய்யவ னிறத்தலிற் பரிந்து மேதினித்
தையலாள் துக்கவெந் தழலசு டச்சுட
மெய்யெலாங் கருகிய விதத்தை மானுமால்
வையக முழுவதும் புதைத்த மையிருள். 1

செஞ்சுட ரவிரொளிப் பிழம்பைத் நீக்குமோர்
நஞ்சிது வென்னவு நாச தேசத்துப்
பஞ்சபா தகத்திரள் படர்ந்த தென்னவும்
விஞ்சிய திருட்குழா மேலுங் கீழுமே. 2

அஞ்சுட ரவிந்துவந் தகிலம் யாவையும்
வஞ்சனை யுருக்கொடு கரந்து வெளவிய
அஞ்சனக் கருநிறத் தாக்கி யேகொலாம்
செஞ்செவாய் மடுத்துறச் செறிந்த காரிருள். 3

அலைகடற் புவியில்வா ழான்ம கோடிகள்
நிலைதபக் கொடுந்தொழி லினையும் பேய்க்கணத்
தலைமக னிடைக்கிடை வீசு தந்திர
வலையென விரவிருள் வளைந்த தெங்குமே. 4

பள்ளநீ ருலகெலாம் படிந்த வெந்நிசி
நள்ளுந ராமென நடித்து நாடருங்
கள்ளமும் வஞ்சமுங் கலந்த கைதவர்
உள்ளமு நரகபா தலமு மொத்தவே. 5

கெடுக்குந ரடர்ந்துபல் கேடு சூழினு
நடுக்குறு நோய்பல நலியு மேனுங்கை
எடுககுநர்க் கிறையரு ளிலங்கு மாறுபோல்
உடுககணம விளங்கின வும்ப ரெங்குமே.

மருட்டுபுன் மாக்கள்செய் வஞ்சப் போதக
இருட்டுறு மிருதயத் துணாச்சி யேய்நதிட
அருட்டகு குரவாமெய் யன்பி னுலகந்
தெருட்டுபோ தனையெனத திகழ்ந்த தாரகை.

ஆன்றபே ரகல்விசும் பணாவி யெங்கணு
மீன்றிகழ்ந் தொளிர்வன விட்பு லததுநங்
கோன்றிரு நநதனங குலவு ஜோதிய
வான்றருக் குலமபொலி மலரை மானுமே.

சோதனைக் கிடைந்திடாச் சூர சேனன்மெய்
வேதிய னனைநனி வியந்து மேமபடு
தூதர்தூ வியமலர்த தொகுதி போலுமால்
மீதுறத திகழ்ந்திடை மிளிருந தாரகை.

அடங்கின விலங்குபுள் ளடவி யாரபொலி
அடஙகின பலவியத தணிகொள் பேரிசை
அடங்கின பணிமுறை யகில காரியம்
அடங்கின பொறிபுல னவிதத யோகிபோல்.

இத்திற முன்னிசி யிருட்டொ டேகிய
விததக வேதியன் விரைநது போயெழிற்
சததிரப புறககடைத தலையைக கிடடினான்
அததகு காவல னை நீயெனறான்.

நாசதே சத்துளே னயந்து நாடொறும்
பாசவெவ் வினைத்தொழில பயின்ற பாமர
நீசன்முற் பெயரவ பதத னின்மல
ஈசனா ரருள்பிடித் திழுத்த திவ்வழி.

வந்தன னுபாதிமா மலையின் மீதுள
நநதனத் திருந்துயி னயந்து நன்மதி
சிந்தினே னதுபல தீங்கு மோசமுந
தந்ததா லிருள்வழி தவித்து வந்தனன்.

சம்பாஷணைப் படலம்.

இத்தகு தலத்திடை யிரவு தங்கியான்
நித்திரை தெளிந்தத யாதி நீங்கவெற்
றுத்தரங் கிடைக்குமோ வுலங்கொ டோளினாய்
எத்திற நுங்கருத் தியம்பு வாயென்றான்.

எள்ளருங் கடைத்தலை யேந்தன் மற்றிவன்
உள்ளமும் வாக்குமொத் துளது போலுமால்
கள்ளமி னீர்மையன் கருதுங் காலெனா
ஒள்ளியோர் கேளென வுரைத்தன் மேயினான்.

அரும்பிய மெய்விசு வாசத் தாலகந்
திரும்பியுன் னதநகர் சேர யாத்திரை
வரும்பர தேசிகள வந்நது போதர
விரும்பியிங் கமைத்ததிவ விநோத மாடங்காண்.

வித்தக விவேகிசொல் விநய யூகிமெய்ப்
பத்திநற் சிநேகியென் றுரைக்கும பாபபன
உத்தமி நாலவரிங் குளாமற றெண்ணிலைச்
சித்திர மாளிகை யகத்துச் செவ்வியோய்.

கைவரு தவநிலை யியற்றுங் கன்னியா
தெய்விக சுருதிநன் குணர்ந்த செவ்வியர்
மெய்வரு நாவினா விதேக முத்தர்போல
ஐவரை யறுவரா யமைத்த வாருடா.

மற்றிவர் சீலமு மறைமெய்ஞ் ஞானமும்
பற்றறுத நியோகுசெய் பரிசுந தெள்ளிதின்
உற்றறி யஃதுனக் குறுதி யாமெனச்
சொற்றுடன் யூகியை விளித்துச் சொல்லுவான்.

அம்மகேள் நாசதே சத்த ஞமிவன்
நமமசீ யோன்மலை நணுகு மாசையால்
இம்மலை யேறிவந் திடாப்பட் டெஞ்சியோன்
செம்மையை யறிந்தினிச செய்வ செய்மினோ.

என்றினி துரைத்திட விசைந்து வைதிக
நன்றிகொண் மடவால் நம்பி யெங்குலா
ஒன்றியிவ் வழிவர வுற்ற தென்னையோ
இன்றெலாம் புலப்பட வியம்பு கென்றனள்.

தாயெனப் பரிவுடன் வினவுந் தையலாள்
சேயுயர் மதிமுக நோக்கிச் செவ்விய
தூயவன் றன்வர லாறு தொன்றுதொட்
டேயவை சுருக்கிநன் கியம்பி னானரோ. 22

கேட்டனள் யூகியென் றுரைக்குங் கேதமில்
வாட்டடங் கண்ணினள் மற்றை மூவரைக்
கூட்டின ளிவனிலை குறிகு ணங்களைக்
காட்டினள் கைநெல்லிக் கனியின் வாய்மையால். 23

காரிகை யூகிசொற் கருத்தை யோர்ந்தவர்
சீரிய னிவன்செயல் செவ்வி தாதலிற்
கூரிய தவநிலை குறித்துப் பேசுதும்
ஆரிய வருகவென் றழைத்துப் போயினார். 24

முன்பொரு பற்றிலர் முகங்கண் டோரிலர்
பின்பெதுங் குறித்திலா பேணுஞ் செய்கையோ
டென்புநெக் குருகித்தம் மினத்தொ டேற்றனா
அன்பெதுங் கருதிடா தளிக்கு நீரதே. 25

அறப்பெருஞ் சாலையை யடுக்குங் காற்பலர்
புறப்படூஉ வெதிர்ந்தருள் பொழியுங் கண்ணினார்
மறப்பரு நன்மொழி வழங்கி வாழ்த்தினா
சிறப்பொடு பூசனை செய்யுஞ் செய்கையார். 26

புவனபோ கங்களைப் புதைத்திட் டாத்தும
கவனமுற் றருநெறி கடைப்பி டித்தவன
உவகையோ டுபசரித் துறவு காட்டுமத்
தவநிலை முதியரைத் தாழ்ந்து போயினான். 27

ஆங்கொரு சாரினி லழகு வீற்றிருந்
தோங்கிய தவளமா ளிகையி னுள்ளுறப்
பூங்கொடி மடந்தையர் புகுந்து புங்கவ
ஈங்கினி திருக்கவென் றிருக்கை யீந்தனர். 28

நன்றியோ டாசனத் திருந்து நம்பனை
ஒன்றிய சிந்தையோ டுவந்தி றைஞ்சினான்
துன்றிய வுபாதிதொக் கடர்ந்த சூழலில்
பொன்றிடா வகைத்தனைப் புரந்த துள்ளியே. 29

சம்பாஷணைப் படலம்.

அவ்வயிற் சிலதிய ரடுத்தங் கேநிய
திவ்விய பானநீ ரருநதிச சிந்தையிற்
கவ்வையின் றுயிருந தாங்கின் காட்சியைச்
செவ்விதி னோக்கினன் றிகைததுள் ளுன்னுவான்.

புண்ணியங் குடிபுகப புதுககு மாடமோ
கண்ணிய வருநதவக கழகந தான்கொலோ
தண்ணளி யுறைவதற் கியனற சாலையோ
டண்ணுல கிறுததபே ரின்ப மாடமோ.

துறைதொறு மாரணத் துழனி தூயநாட்
டிறைதிருப் புகழ்விளக கினிய பாட்டிசை
மறைமொழி வழாதமா டகநல் யாழிசை
நிறையுமா லிதுவுமோர நிமல வீடுகொல்.

வெண்ணிலா வுமிழ்சுதை மிளிரந்த பித்தியிற்
றிண்ணிய சுருதியிற றெளிநத நீரமைய
கண்ணடிப படிவங்கள் ககன கோளததின்
வணணமித துணையென வகுத்துக் காட்டுமால்.

மாயமில் லுளத்திடை வந்து தைவிக
தூயவா வியினரு டுனனு மாறுபோல்
மேயசா ளரநதொறும வீசு மிவ்வகத்
தேயவ ருடலபுள கேறத தென்றலே.

பொறிக்கெலா நலந்தரு புனித மாப்புலன்
செறிக்குமாற் சிநதனை தெருட்டு மாலற
நெறிககெலாந துணையென நிலவு மானில
வெறிக்குமா ளிகையிதை யென்னென் றுள்ளுகேன்.

இன்னண மதிசயித் தெண்ணி வேதியன்
தன்னுளே யுவந்தன னிருப்பத் தண்ணளி
துன்னிய முத்தவத் தோகை மாரவன்
முனனுற விருநதிவை மொழிகு வாரரோ.

அரசிளங் கோமகற் கன்பு செய்யுமெய்ப்
பரிசுடை யையவெம் பக்க னீவரும்
வரிசைபெற் றனமெனு மகிழ்ச்சி யுண்டெமக்
குளாசெயுர் தாத்தன் றுண்மை நூல்வலாய்.

தாாதல் விரக்ஷணை சமைக்குந் தன்மைய
புராதன சுருதிநன் குணாநத புநதியோய்
இராவுண விியையுமட் டாக யாஙகுழீஇ
விராயுளை யாடுதும விழைவெ னென்றனர். 38

ஆசறு மனத்தின ரன்பி னூற்சொலும்
வாசகங் கேட்டுள மகிழ்நது வேதியன்
பூசனை மொழிசில புகன்றெ னனனைமீர்
பேசுது மெனககது பெரிய நன்றெனறான். 39

அத்திற மறிந்தரு கமாந்த வானறமெய்ப்
பததியாம பவிததிரை பவள வாய்நிறந
தெததிற வெண்ணமற் றனனை யிவ்வழி
உய்ததது புலபபட வுரைததி யாலென்றாள். 40

மூருந்துறழ் மூரலாண் மொழிய முற்றுளந்
திருநதிய மறையவன் செவவி தாமென
அருநதவத் தோய்பிறப் பவித்தை யேகுடி
இருநததே சமமெமக் கிறைவன பாரிடம். 41

ஈசன்கோ பாக்கினி யெரிக்கும யானுறு
நாசதே சததையென றெழுநத நல்லுரை
ஓசைகேட் டனுசியுள் ளுடைந்து யங்கினேன
பாசவெவ் வினைமிகு பாா மாயிற்றால். 42

வழியறிந் தோடல னுயின மாண்டுயிர்
அழிவனென றேருணா வகத்து ளேன்றலாற்
கழிவினுக கிரங்கிநாட் கழிய விவ்வழி
மொழிசுவி சேஷகன் மூடுககி னுனென்றான். 43

வேறு.

நன்று வேதிய மறைவியாக் கியானிநன் மனையில்
நினற துண்டெனி னிகழ்ந்ததென் னிகழ்ததென நீர்மை
குன்று றுதபூங் கொம்பனுள் வினவலுங் குறித்த
மன்றில் யான்கண்டு கேட்டவை மறபபரி தம்ம. 44

ஜென்ம சத்துரு வாயெமைக் கெடுப்பது தீரா
வன்ம முற்றபேய் மற்றதை யடர்க்கநம் மாட்டுத்
தன்ம ரக்ஷகர் கிருபைதந தருள்வரித் தகைமை
என்ம னத்துற வூன்றிய தங்கன மெமமோய். 45

நாம னாலயத் திடம்பெறு பாவமே நாளும்
பரம நாயனகை மாறின்றிப பாவிகருங் கிருபை
உரமு ருவணைகை துரந்திடு மென்பது முணர்ந்தேன்
வரம னேகர நுனிததுணர் மதிவலோய் மனத்துள்.

மற்று மேலைநாள் வருநடுத் தீர்வையின் மாபைச்
சொற்ற னன்னொரு சொபபனி கேட்டுளந் துளக்கம்
உற்ற தென்னினு முடையவன் றிருவுளச் செயலான்
முற்று மெற்கது பெருமபய னீநதது முதியோய்.

நித்தி யானந்த மாடதது நிலவா மியத்திற்
பதத ரோாசிலா வெளளுடை பரிததுல வுவதுஞ்
சுத்த வீரனோ தூயவன வாயிலிற் றுன்னி
முத்தி வீட்டினுட் புகுநததுங் கண்டவா முதிர்ந்தே.

உள்ளு றப்புக விரைந்தனெ னுத்தம குரவன்
வள்ள லுததா மின்றென மறுததெனை விடுத்தான்
எள்ள ரும்பல காட்சியிற் றெருட்டியென் றிசைத்தான்
கள்ள மின்மறை வேதியன கனங்குழை யுரைப்பாள்.

உலங்கொ டோளினு யுன்னுளத் துள்ளதுன் னுரையாங்
துலங்கு கண்ணடி மயலறக் காட்டிடத துணிநதேம்
நலங்கொண் மாாககதது மற்றெதை யெதிாந்தனை நம்பி
புலங்கொ ளத்தெரித் துரையென வாரியன புகல்வான்.

குருதி சிநதியோர் குன்றிடைக் குரிசினம் மிளங்கோ
பரிதி போலொளி கான்றுயிா விடுததிடும பரிசைக்
கருதி நோக்கினெ னேககலுங் கழிந்தது சும்மை
சுருதி நூலவலாய் தோனறினா மூவரச சூழல்.

ஆய காலையிற் பாவமன் னிப்பெனக் கருளி
ஏய பேரடை யாளங்க ளிவையெனக் கீநது
மீயு யர்நதவா னகத்திடைக் கரந்தனர் விரைந்து
கூய மெய்யடி யாருளங் குடிகொண்ட கோமான்.

கொள்ள ருந்துயில் கொண்டவர்க் கறிவினைக் கொளுத்த
எள்ளி மூவருந் துயின்றன ரெழுந்தில ரொருசார்
கள்ள மார்க்கத்த ரிருவர்வந திடையிலே கலந்து
நள்ளி ருட்படு கவர்வழி பிடித்தனர் நயந்து.

அடர்ப்ப தன்றுநீ யஞ்சிடே லாளரீ யேறு
தொடர்பப டுதததவை யென்றுகா வலன்சொன்ன .சொல்லால்
இடாப்ப டாதிவ ணிறுததன னன்றெனி விருவர்
பிடர்பபு றம்பிடித்த தோடுவல் பெறுங்கதி பிறவே. 54

பெண்ண ருங்கலத் தாயாமீர் பிணிபிழைத் தோடி
உண்ணு நீரகை யாற்றிரிந் துலேந்தவோ ருழைகருத்
தண்ண றும்புனற் றடாகமொன் றெதிர்ந்தபோற் றமியேற்
கெண்ண ருங்குணத் திவ்வுழை லபிததிவ் விரவில. 55

சாவ தானிபே ருதவியின் றகைமையுந் தழைத்த
ஆவ லோடெனக காதரம புரியும தன்பும்
நாவி னலன்றென் னுளததிடை நன்றிபா ராட்டித்
தேவ தேவனைத் துதிப்பலென றிசைத்தனன் செய்யோன். 56

இனிது வேதியன் வாய்மைகேட் டகங்களித் தெலலாம
புனித வாவியி னருட்செய லாமெனப போற்றிக
கனித னீர்மையிற் கண்ணுளங் கசிநதனள பததி
வனிதை யவ்வயின் விவேகமற் றிவவுரை வகுககும. 57

மக்க ளைத்துணை மனைவியை மருவுசம் பத்தைத்
தொக்க ளைநதவுன கிளைஞரைத துறநதுவான் வழியிற்
புக்கு வநதனை மற்றவற றிடைககிடை புகுநது
சிககு கின்றவோ சிநதனை செபபுதி யெனருள். 58

புந்தி மாதிது புகறலும புறததொடர் பெல்லாம்
முநது வர்த்துபபின வேட்டுழல கினறவோா மூடச
சிந்தை யின்றெனி னுமபழ வாசனை சிறிது
வநது வநதுபோம விடுபடட வூசலின வடமபோல். 59

மாலை கண்டர வாமென மயங்கிப்பின் வாங்கும்
சீல மாயொரு தீஙகுறிற றிகைததுளந திருமபிப்
போலி வாழ்ககையிற் புகவரு மாயினும் புகழோய்
மேலை நாணடுத தீரவையை நினைததுடன் மீளும. 60

நேர்ந்த தாற்பல சமயங்க ளிருவிசா ரத்தைச்
சார்ந்தி டற்குளஞ் சாய்நதிடி லெத்தனை தவறும்
ஆர்ந்த நிந்தையு மாமொரு முறையரு வருத்துத்
தீர்நத பின்னதை விழைவது வோநர ஜென்மம். 61

சம்பாஷணைப் படலம்.

அநித்தம் பாவசந் தோடங்க ளனைத்தும தன்றித்
துனிதகி றஞ்சதோ தயந்தரு மென்றருட் டுணையால்
நுனிதது ணாந்துபே ரினபலோ கதைதயே நுதலித
தனிதது நூல்வழி வரவொருப் பட்டனன் றக்கோய்.

இனைய யாவுமற் றொருபக்ஷ மெம்பிரா னன்புந்
தனையன் றண்ணளி யும்புணி தாவியின றயையும்
நினையுங காலிநத நீணிலத துறவினை நினைகரும
வினைய மென்னவா மீதென்றன் முக்கிய விநயம.

என்று வேதியன் றன்னுளத் தியற்கையை யியம்பத்
துன்றி ருங்குழற் சுமதியென் றுரைபெறுந தோகை
நன்று நின்கரு விழியென நயநதவை சிலவீங்
கொன்றி வந்தவோ வுன்னொடு முரையென வுரைப்பான்.

பச்சைப் பூகநின் றெழுகுலக் குயின்மொழிப் பாவாய்
கொசசைப பாமரக குடிமையிற பழகிய கொடிய
இசசைப் பாடுகள சிறசில வெனனொடு மிசைநதே
அசசப பாடுக டருவன யாணடுமென னகததுள்.

விதிவி லக்கிகந் துஞற்றுதல் விருபபமின் றேனும
விதிவி லககிகந துஞற்றுவ லோரொரு வேளை
விதிவி லககிகந் திடுவன்யா னாயினும விதிதத
விதிவி லககெலா நனறென விருபபுடன ரமிப்பேன்.

என்ற மாத்திரத் தையவுன் னியற்சுபா வேச்சை
துன்று நனமனோ தத்துவ விரோதமாய்த துளங்கி
நின்ற தென்னிலவ் விசசையை நிலவுறு தடககி
வென்றி யெவவகை விளைததனை விளமபுதி யெனனும்.

தாக்கி டப்படுஞ சிற்சில வேளையிற் றமியேன்
திக்கு ணங்களவ் வமைதியை மயலறத தெருண்டு
நோக்கி லோபதி னாயிரங் கோடிபொன் னொடியில்
ஆக்கல் போலுமெய்ம மகிழ்சசியுண் டாமகத தணங்கே.

சுபாவ விச்சையைக் கெடுத்துவே ரெடுத்தறத துடைக்குட
உபாய மைம்பொறி வாய்வழி புலனுறு தொருங்கே
கபாட பந்தனஞ் செய்வதென் பாரது கருதில்
அபாவம் வாய்ப்பழக் கன்றியோர் பயனிலை யம்ம.

குருதி காட்டிய சிலுவையை நினைப்பதுங் கோதில்
சுருதி நூலையுய்த் துணாவதுந் துகிலையுன் னுவதும்
வருதி றததமா மகிமையை மதிப்பதுஞ சுபாவந்
தருது ரிசசையைக் களையுமெய்ச் சாதன சதுஷ்கம்.

தீய சிந்தையைச் செகுப்பதுஞ் செம்மையிற் றிறம்பா
மாய மற்றநற் கிரியையை வளர்ப்பது மயஙகி
மேய சோதனைக் கெதிருற விறலதரு வதுமெற்
கேய வத்தகு சாதன சதுஷ்கமே யென்றான்.

ஆரி யன்சொலக் கேட்டலு மாரண விவேகி
சீரி தாமெனச் சிந்தையுள் வியநதுநீ சீயோன்
மேரு மாமலை யாத்திரை விளைந்ததென் விருப்பங்
கூரி யோயெது குறித்துள கூறுதி யென்றாள்.

இலகு வாண்மதி முகத்தினு யென்னுயிாத் தோழர்
உலகெ லாமுயக் கொண்டவர் வினைச்சுமை யொழித்தோர்
அலகி லாமகி மைப்பிர தாபமோ டாங்கு
குலவி வீற்றிருத் தலைககண்டு களிபபதோா குறிப்பால். 7

இம்மை யேயெனை யீடழித் திடுபல விடுக்கண்
வெம்மை மிக்கபல் வேதனை விடயஙகை ளதுவும்
அம்மை யிற்புகா தழிமா ணுமிலை யாங்கு
செம்மை சோமதி மற்றிதோா சிநதனை தெரிநீ.

பிணங்கு றுமனப் பெருந்தகை யவரொடும பிரியா
திணங்கி வாழ்வது மெமபிரா னடிசிரத தோநதிக்
குணங்க ளைபபுகழ்ந தேததியின் னிசையொலி கூட்டி
வணங்கி நிற்பது மெனக்குள மறறொரு வாஞசை.

இத்த கைப்படு திடவிசு வாசத்தை யெனக்குள்
உய்ததிம மட்டுமா தரித்துநின் றுறுதுணை யாகி
எத்தி றத்தினும பாதுகாத தளிப்பதெம மிறைவன்
வித்த கப்புனி தாவியின் செயலென விண்டான்.

சீர்மை யுற்றமெய்க் கிறிஸ்தவன் றிடவிசு வாச
நீர்மை யுற்றறிந் தாமிது நிண்ணய மென்னாக்
கூர்மை யுற்றநல் விவேகியுட் குதுகலித் திருப்ப
நோமை யுற்றசி நேகிமற் றின்னன நிகழ்த்தும்.

சம்பாஷணைப் படலம்.

ஐய மின்றற வோயுனக் காத்தும வாழ்வு
கைய தாயதெம் மாண்டகை கருணையி னழைப்பும்
வைய ரக்ஷகன் மலரடி யாட்கொண்ட மாண்புந
துய்ய வாவிநல் காரருட் பெற்றியுந் துணியில்.

மண்பி சைந்தருத் தாரஞர் மலிநதபோ தத்துங்
கண்பி சைநதழு சேய்க்குளங் கசியுமோா தாயின்
பண்பி சைநதநம் பாமபரன் பத்தபா லனததை
நண்பி சைநதிணி தாற்றுமா றறிநதன நலலோய்.

அரிய மிதநிர விங்கிது நிற்கநின் னன்புக்
குரிய காதலி மககண்மற் றுளாகொலோ வுளசேற்
பிரிய விட்டுனைப் பிரிநதவண் டரிப்பதென் பிரமை
தெரிய விள்ளுதி யென்றனள் சிநேகியாந தெரிவை.

வினவு வாசகங் கேட்டலும் விம்மிநெட் டுயிர்த்துக்
கனவு போன்றதெங் காமிய வாழ்வெனக கருதி
வனவி ழித்துணை நீர்முகத முகுத்திட மறைதேர்
பனவ னுளளுடைந் துருகிமற் றிவ்வுரை பகாவான்.

குணங்கு லாவிய குயிற்குரற் கோமள வல்லி
மணநகு லாவிய மனைவியோ டீரிரு மைநதர்
நிணங்கு லாமுடற் குயிரென வெனக்குளர் நிகழ்த்தில்
கணநகு லாவிய கிளைஞரும் பலருண்டு கண்டாய்.

புலைநி ரம்பிய நிருவிசா ரத்தொடு புணாந்த
அலைநி ரமபிய கடற்புவி முழுவது மலிகரும்
உலைநி ரமபிய கனலின்வா னுகுதழ லென்னுக்
கலைநி ரம்பிய கட்டுரை தெரிதநனென் கவன்று.

உலக வாழ்க்கையை யுறவினை யூர்ப்பழக் கத்தை
அலகை மார்க்கததை யழல்விட வரவென வஞ்சி
விலகி யென்னொடுந திருமியிம மெய்வழி பிடிதநற்
கிலகு நன்மதி படைத்தில ளென்மனைக் கிழத்தி.

மறுவி லாமதி முகத்தினுய் மைந்தரோர் நால்வர்
சிறுவர் சொன்மதி தெருண்டிடாா நன்மையிற் றிறம்பி
உறுவ தாயசிற் றின்பவுல் லாசமே யுவப்பர்
நறுவி •தெள்ளிவெங் கடுத்தழை நயக்குமாப் போலும். •

பொறுமைத் தெய்வவேந் தாணையைப் பேணலர் புகுதும்
மறுமைச் சிந்தையோ சற்றில ரிகத்துறு வாணாள்
குறுமைத் தெனபதுங் கொள்ளலர் குவலய வாழ்வின்
சிறுமைப போகமவேட் டுழல்வரெம மூர்வரு சிதடர்.

பாபத் தைப்பர னீதியைப் பகர்நடுத் தீர்ப்பின்
ஆபத் தைக்குறித் தறிவுறுத் தாவிநல லருளாந
தீபத் தைககெடுத திருடபடு தீவினை யீட்டிச
சாபத் தைபபெறச சதோதய முயலவரச சழக்கர்.

தெள்ளி தென்மனை மக்களைத் தெருட்டிய செஞ்சொல்
உள்ளி லஙகணத துக்கநீம பாலினை யொதத
வள்ளி யோயெமாக் குரைததசொல் வல்லுளி மதியா
தெள்ளி யிட்டநித திலததையொத துளதுகா ணிசைககில்.

சொற்ற தோர்நதிலர் வடித்தகண் ணீரொடு சும்மை
உற்ற டைநதமெய் வருததமும விடுததநெட டுயிரப்புஞ்
சற்று நோக்கல ரிகழ்ந்தன ராதலிற றமியேன்
முற்று நீத்துவந திவவழி பிடிததனன் முதியோய்.

கறுத்த சிந்தையர் மடமையாற் கனன்றுவர்த் தெள்ளி
வெறுத்தெ னைபபுறக் கணிததன ராயினும விமலன்
ஒறுததி டாதவாக் குண்மையைத தெரிததறி வுறுத்திப
பொறுத்தி ரக்ஷணை நல்கமன் றுடுவல புகழோய்.

ஆக்கு தீவினை யருவருத் தஞசுமென் மனமும்
வாககுஞ் செய்கையு மாறுகொண டனமனை மக்கள்
போககி னுககெனை யாதலிற் பொருநதல ராகி
நீககு மாறொருப பட்டனா நிகழ்நததீ தென்றான்.

கனித னீர்மையன் வாய்மையிற் கனன்மெழு கென்ன
வனிதை யுள்ளநெக் குருகினண் மறைமொழி யாய
புனித வித்தவன் புநதிநன் புலததிடைப் பொருநதி
இனிதி னுய்த்தவான போகததை வியநதன ளியமபும்.

பன்னு வேதபா ராயண பானொரு மைந்தன்
என்னி மிததமே தினியுமைப் பகைததிடு மேனும்
பின்னி டாதுசான் றாகுதிர் பேதுறீ ரென்னாச்
சொன்ன வாசக முண்டதற் குண்டுகொல் சோர்வு.

சம்பாஷணைப் படலம்.

அன்று வேதநன் னூனெறி கடைப்பிடித் தாபேல்
மன்று ளேபுரி நற்கரு மத்தினுல் மனது
கன்றி வெஞ்சினங் கதுவியங் கவன்றனைக் காயீன்
கொன்று தீர்த்தன னிதுவன்றோ குவலயக் கொள்கை.

திகழு நூன்மதிச் செவ்வியோய் செவ்விய சொன்னப்
புகழு வாரகன்று நந்தமைப் புறக்கணித தெளளி
இகழு வாரக்குநன் றியற்றலே நங்கட னென்றும
அகழு வாரகுநன் றூற்றுமாற் றூரணி யையய.

தாயைத் தந்தையைத தாரத்தைத் தன்றுணைத் தமரைச்
சேயைச செல்வததை வெறுததுயா ஜீவனை விரும்பி
மாயைக் கீட்ழி யாதுநல் வழிபபடு மாண்பே
பேயைத தாக்கிய பெருந்தகைக் காட்படும் பெற்றி.

காவ லன்பெருங் கருணையிற் கரையில்பே ரின்ப
ஜீவ நன்மையைத தெரிநதனை மறறிநிற் சீரி
தாவ தென்கொலோ வினனுமவ் வாண்டகை யருளால்
வீவி லானநத பதவியும் பெறுகுவை மேலோய்.

தேசு மலகிய சிற்குணு லயதிரி யேகர்
ஆசி மலருக வனவர தமுமுனக் கென்னுப்
பேசி யனபினுற் பிறஙகுமெய்ப் பததியை நோக்கி
ஆசி லாமனத தணஙகனு ளஞ்சலித துரைபபாள்.

வேறு

அருநத வததெழில் பெற்றமெய் யாரணி
திருநத வாரியன் செபபிய தோரநதனைம
பொருநது மனபனாக காக்கினற புண்ணியப்
பெருநத கையருட் பெற்றியைக் கண்டனம.

அன்னை யுண்டுசின் னேரம முதுணற்
கினனு மாவிக்கி னியசம் பாஷணை
பன்னு துங்கிறிஸ் தன்புப மூத்தவா
றுனனு துஙகருத தென்னென வோதினுள்.

இதுசி நேகியி யம்பலு மேந்திழை
மதிம டந்தையென் வாஞசையு மீதென்றுள்
புதுவி ருநதின னும்மகிழ் பூத்துடன்
அதிந லமடி யேற்கம்மன் மீரெனு.

ஒன்று வேண்டுவ னுன்னத கோமகன்
மன்றி ரக்ஷைமு டித்தவ ரன்பினில்
அன்ற டைந்தவ ரும்பெரும் பாட்டினை
இன்றி சைக்கமன் றாடுகின் றேனென்றான்.

பத்தி யென்னும்ப வித்திரை பாங்குளார்
சித்த மும்மவா செப்பிய சீர்மையும்
உய்த்து ணர்ந்துள்ளு வப்பொடு மொள்ளிய
விதத கக்கனி வாய்மலர் விண்டனள்.

எம்மு யிர்த்துணை யீரிறை வன்றொரு
செமமல் மேயசி லுவையின் பாடுகள
மம்மர் நீங்கிய வானவாக் காயினும்
அம்ம சொல்லிய ளவிடற் காவதோ.

தரையில் யாவரும் பாவிகள் தண்டனை
நிரைய நித்திய மாநடு நின்றவர்
ஒருவ ரேயொருங் குததரித தார்சிறு
வரையில் யாவரா ரோவைவ குப்பரே.

பாரை வானப்ப ரப்பைப்ப ரவையை
வீரை வாலுகத தையள விட்டிடுஞ்
சீர ராயினும் ஜேசுதத ரித்தவக்
கோர வாதைகு ணிததிடற பாலரோ.

வாக்கொன் றிற்குளிவ் வையம டக்கிய
கோக்கு மாரனல லால்விக்கு வலயந்
தீக்க நின்றசி னக்கொடுந தீத்திரள
ஆக்கை மீதுத்த ரிக்கவல் லாரெவர்.

பாழி யம்புவி யுய்யப்ப ரன்சுதன்
வாழி மேனிவ தைபபுண்ட நீரமையை
ஊழி யூழிநி னைததழு தொண்கணீர்
ஆழி யாகவு குபபினு மாற்றுமோ.

வையம் விண்டிடும் வான்கதிர் மாய்ந்திடுஞ்
சைய முந்தக ரும்தலை சாய்ந்தெனில்
ஐயன் மேயவ வஸ்தையை யாய்ந்துரை
செய்ய யாரொரு சின்மதி யோதாம்.

நாய கன்புனி தாத்துமம் நைந்ததும்
மீயி ரத்தவெ யர்த்துளி வீழ்த்ததும
ஏய தின்னண மென்றெடுத் தோதவாய்
ஆயி ரம்மிலே யாயுவு மற்பமால்.

பெருகு மன்பிற்பி ணித்தவப் பெற்றியை
உருகு முள்ளத்திர் யானுனை செய்வதற்
கருகி யல்லென்மற் றுயினு மாவியின்
திருவ ருட்கொட றிநதன செபபுகேன்.

என்று பன்னியி கபர சாதனம்
நன்று ணர்ந்தந லங்கிளர் பத்தியார்
துன்றி ருங்குணத் தோகைதன் சிந்தனை
ஒன்றி யீசன ருட்டுணை யுன்னுவாள்.

சம்பாஷணைப் படலம் முற்றிற்று.

இரக்ஷணிய சரிதப் படலம்.

(ஸ்தோத்திரம்.)

அகில லோகமப டைத்தளித் தன்பினூற்
சகல மன்னுயி ருங்கதி சாாநதுய
மகவை நலகிய மாணபுறு தாதையாம்
பகவ னுக்கித யாஞசலி பண்ணுவாம.

வேறு.

உலகமகிழ்ந் திடேறப் பரலோக வாசிகளுக் குவகை யேற
அலகையுளந் திகிலேற வகண்டபரி பூரணனு ருண்மெய் வாக்(
விலகிலதாய் நிறைவேறத் துதியேற நரவுருவாய் விளங்கி யன்ப
சிலுவைமிசை யேறியமெய்ஞ் ஞானகு ரியனடியைச் சிநதை (
வாம்.

வேறு.

துனிதரு வினைமுனி தூய சிநதனை
கனிதர நன்னெறி கடைப்பி டிததிட
இனிதுவர் தடியவ ரிதயத் தென்றும்வாழ்
புனிதநல் லாவியைப் போற்று வாமரோ.

வேறு.

காவ னத்திலே நிசியிடைத் தனியிருந் தலகெலாங் கதிசே
ஜீவ னைகொடுத் திடவரு திறநினைந் திரத்தவேர்த் துளிசிந்
ஆவி யிற்கொடுந் துயரமுற் றையருக் கபயமிட் டதுமந்நா
தேவ மைந்தனார் சகித்தவே தனையுமென் சிந்தைவிட் டகலா

மூசு முண்முடி முடித்திட முனிவுறு முகசரோ ருகப்போ
நேச மோடுபே துருமனங் கசந்தழ நோக்கிய நெடுங்கண்ணு
தேசு குன்றிவெங் குருதிநீர் பொழிதரு செய்யமே னியுமெ
ஏசு நாயகன் றிருவடித் துணையுமென் னிதயம்விட் டகலா

பாவி யென்றெனக் குணர்த்திய கருணையும் பாவநா சனைக்கா
ஏவி யென்னையங் கவாவயி னடத்திடு மிருந்திற மையுமெறக
ஓய்வி லாதுபி தாவைமன் றுடலி லுற்றெழு பெருமூச்சுந
தேவ ஆவியின் புனிதமாச் செயலுமென் சிந்தைவிட டகலா

வேறு (திருவிருத்தம்)

மாக வேந்தற்கு மானத பூசனை
ஓகை யோடளித தொணபொன்வள் ளத்துறு
பாகு குத்தப ரிசெனப பததியாந
தோகை யின்னன சொலலுதன மேயினாள்.

கோட்ட மின்மனத தீரிளங கோமகன்
தீட்டு மானிடம யாவையுந தீசசிறை
மீட்டு மேக்குயர் வீட்டில கதநினைக
கூட்டு வானுறற வாதைகு றிகொளில.

மற்றை நாண்பனு மக்களி ரக்ஷணை
முறறு மென்றுமு னிவின்றி முற்படும
அற்றை நாளிர விலலடி யாரொடும
உற்ற ருநதினா நல்விருந தோமனை.

மருந்தெ னத்தகு மந்திர வற்புத
விருநத ருநதுமவ வேளையில விததகந
திருநது சிறசில திவ்விய போதனை
பொருநது மாறுபு கன்றனர் புண்ணியர்.

உந்து தண்ணளி யாலுல கத்திடைத்
தந்தை தன்னைவி டுததுந் தாமவரு
விநதை யுநதிரு வுள்ளமவி ழைந்திடும
அநத ரஙகம வனிகக ளிததுமம.

விதிவி லக்கின்சு டரைவி சும்புதோய்
மதிவி ளக்கிற்பொ ருத்திய மாட்சியுங்
கதிபு குத்துமெய் யன்பின்க னிதரூஉ
முதிரு மெய்விசு வாசத்தின் மொய்ம்பதும்.

கால முற்றுங்க டவுள்க ருத்தினுக்
கேலு நற்கரு மங்களி யற்றிய
சீல மும்பரி விற்றெரி யச்சொலி
மேலும் விள்ளுவா ஞானவி ரோசனன்.

சருவ வல்லதி ரித்துவ தற்பரத்
தொருவன் யானொரு மூவரொன் றாயுள
நிருவி கற்பநி லையைவி சுவசித்
தொருவு கிற்கிலி ரேலெமக் குள்ளுளீர்.

தொள்ளை மாநில மெங்குந்து ருவிநீர்
விள்ளு மின்சுவி சேஷததின் மெய்ம்மையைக்
கொளளு மாலுல கம்பகை கொள்ளினும்
வள்ள லாரருள் வாய்க்கும லங்கலீர்.

சொற்ற வென்னுரை யுட்கொடு தூநெறி
பற்றி மெய்ம்மைப காநிடு சான்றிராய்
நிற்றி ரென்னிலந நின்மல வீடடைந்
துற்றெ னோடரு காசனத தோங்குவீர்.

எண்ட ரும்பர லோகவி ராஜ்ஜியத
துண்டு பற்பல தானமங குற்றியான்
ஒண்ட லநதெரிந் தும்பொருட் டன்பினீர்
கண்டு மீள்குவ னெஞ்சங்க லங்கன்மின.

அழிவி லினபவு லகத்தை யாக்குமெய்
வழியு மாசறு சத்திய மாண்பதும்
ஒழிவி னித்திய ஜீவனு முண்மையா
மொழியின் யானல தின்றிதை முன்னுமின.

என்னில வேறல ரெந்தையு மெந்தையார்
தன்னில் வேறலன் யானுமித் தன்மையின்
மன்னு மென்னை யலறக் காண்டலே
உன்ன தேசனைக் காண்டலென் றுன்னுமின.

அடுத்துநான் கெடுபபனென் றறைந்த சூழ்வினை
முடிததிடுந தருணமீ தெனன முன்பணங்
கொடுததவப பதிதனைக் குறுகி ஞன்கொலுங்
கடுததுறு மனத்துயூ, தாசென் களவனே. 36

துன்மதி போயபின் சூழ்ந்த தொண்டாக்கு
நன்மதி சிறசில நவிறற நாயகன்
தனமனத் தெண்ணிமேற் றதுமபு மன்பினுற்
கனமனங கனைநதிடக கழறு வாரரோ. 37

மனுமக னற்பிதா மகிமை யோஙகலால
நனிவிளைந தவனுககு மகிமை நலகுவார
இனியொரு சிறுபொழு திருப்ப னுமமுடன
கனிவொடும பின்னெனைக கருதித தேடுவீர. 38

மககளே யான்செலு மிடத்து வநதுநீர
புககிடக கூடிய தனறிப போழுதிலே
மிக்கவன் புடையராய் விளங்கு வீரெனிற்
றககவென் சீடரென் றறியுந தாரணி. 39

ஆதலா லொருவரி லொருவ ரன்புகூரந்
தேதமில் குணததரா யிருமி னீணடுநும
மீதுநா னேசததை விளைதத வாறுபோல
ஈதொரு கற்பனை யியமபி னேனென. 40

மூண்டெழு துயரிஞன் முடுகிப் பேதுரு
ஆண்டவ வெங்குநீ ரணைகின் றீரென
வேண்டிட வினறலை மேவிச சில்பகல
மாண்டபின் பற்றுவை மனக்கொள் வாயென்றார். 41

எனுமைத் தொடர்ந்திடை னினறென் ஜீவனை
நானுமக் காகவே நல்கு வேனெனத்
தானுடைப் பலத்தையே சாரநது பேசலும்
வானவா கோமகன மறுத்துங கூறுவார. 42

நின்னுடை ஜீவனை நீக்கு வாய்கொலோ
எனனுடை நிமித்தமா யிடங்கொ டாமல்யான்
துன்னிய பசாசினைத் துரந்தென் றந்தையை
உன்விசு வாசநன் றுரக்க வேண்டினேன. 43

உரப்படும் பின்னர்நீ யுஞ்ச கோதரர்
திரப்படு மாறுசிந் தனைசெய் வாயென
நிரப்பினர் பேதுரு நிலைக்கப் பூமிசைப்
புரப்பது கருதிவந் தணைந்த புண்ணியா. 44

கேட்டவன் றன்பலக் கேடு ணர்ந்திடான்
மீட்டுமும் முடன்சிறை மேவு வேனறலை
நீட்டுவன் சாவிலு மெனத்தன் னேசத்தைக
காட்டினன் வருவது கருது வாரெவர். 45

ஆவது கருதிய வமலன் பேதுரு
சேவலின் றிரவிலே தெருளக் கூவுமுன்
மூவிசை யெனைமறு தலிப்பை முற்றுநீ
மேவுறு மெய்ம்மையை விளம்பி னேனென்றார். 46

இன்னண நிகழ்வுழி யிருந்த சீடருந்
தன்னிக ராயதற் பரனுந் தம்முனம்
மன்னுபஸ் காவெனு மறியைத் துய்த்துமே
முன்னிய மப்படி முடித்திட் டாரரோ. 47

வேறு

பொங்குபர மானந்த நமக்கருள வந்தமனுப் புதல்வர் தாமே
செங்கரத்தா லப்பமெடுத் ததைப்பிட்டுத் தோத்திரித்துச் சீடர்க்
[கீந்தீ
துங்களுக்காய் மரணத்துக் கொப்புவிக்கு மெனதுடலீ தென்னை யுன்
[னித்
தங்கிடுநீ ரிந்தவகை யியற்றியெனக் கருணையொடு சாற்றிப் பின்
[னும். 48

இனிமைதரு பழரசபாத் திரமேந்தி ஸ்துதிசெலுத்தி யிதிலே நீங்கள்
அனைவீரும் பருகுமின்மற் றிதுபுதிய வுடம்படிக்கைக் கமையச் சிந்
[தும்
எனதிரத்தம் பாவமன்னிப் பிதனாலே யுண்டாகு மினியிப் பானந்
தனைநுகரே னென்பரம தந்தையிராஜ ஜியந்தனினீர் சாரு மட்டும். 49

என்றுதிரு வாய்மலர்ந்தன் புருவாக வெழுந்தருளி யேசு நாதர்
ஒன்றியதம் மடியரொடும் பாவிகளுக் காயிரங்கி யொருபே றுன
தன்றிருமைந் தனைக்கொடுத்திவ் வளவாக வுலகிலன்பு சார்ந்த தேவை
நன்றுநினைத் தேத்தியொரு தோத்திரகீ தமுமிசையாய் நவிற்றி
[னார். 50

பரசமய விருளகலச் சுவிசேஷ விரிகிரணம் பரப்பி நின்ற
இரவியெனுந திருசசபையி னிலையாக வழங்கிவரு மிரண்டு ஞான
வரமிருசாக கிரமெநதின் முன்னதுஞா னஸ்நானம மற்றொன் றிநதப்
பரமவிருந தாநமது பரமகுரு வேயிவையேற் படுததி னாரே. 51

முந்துறஞா னஸ்நான மடைவாதிருச் சபைபுகுவோர் முறையி
[னின்று
பநதமனு காதபரா பரன்மதலை யெமமுடைய பாவந தாங்கிச
சிநதினாசெங் குருதியுயிர் விடுத்தனரென் றுளநினைந்து சிநதை
[யன்பால
நைநதுருகி விசுவாசத தானறிநிற்பா நற்கருணை நயந்துட் கொள
[ளில. 52

வேறு (பிரார்த்தனை)

ஒலிகட லுலக மெல்லா முய்யாபர கதியிற சேர
மலிதரு கருணை யாலே மானிட வுருவந தாங்கி
மெலியராய் வநத மேசி யாரிவை விளம்பிய பின்னர
நலிவுறு மடியாக காகச செபததிலே நாட்டம வைததார. 53

வேறு.

ஆதிமத யாநத ரகிதநிஷ் களங்க
வநாதியை யருடபெருங கடலை
ஓதுதற் கரிய மூலததை துவததை
யொப்புற வுயாபரனு சுடரை
வேதநா யகனைத தமினிரு விகற்பாய்
விளங்கிய விபுதாதம பிரானைக
காதன்மீ தூரச சிநதையு னினைநது
முதுமறை கனிநதவாய் திறநதார. 54

தநதையே நேரம வநதது நீரநந
தனையனுக களிததவ ரெவரும
உய்நதிட நிதய ஜீவனை நல்கு
முரிமையை யருளினீ ருமையும்
மைநதனு மெனையு மறிநதுகொள வதுவே
மாசறு நிததிய ஜீவன்
எநதையே முன்ன முமிலெனக் கிருநத
மகிமையை யீநதிட வேண்டும. 55

எனக்குள யாவு முமக்குமற் றுமக்குள்
ளனவெனக் காதலி னிவாதாம
எனக்குநீ ரளித்தோ ராயினு முமக்கே
யுரியவ ரிவரையிவ் வுலகிற்

றனிக்கவிட் டுமபோல வருகின்றேன் பரம
தநதையே யீஙகிவா ஙமைபபோல்
இனிக்கலந திருக்கத திருவருட் டுணைநீ
ரீநதிடப பழிசசுகின் றேனே. 56

சொற்றமெய் வசனம பிழையுறு வண்ணந
துன்மதி படைததுளா னறி
மற்றிவா தம்முள் ளொருவரு மிதய
மருண்டுகே டடைநதிடா ராக
இற்றைஞான் றளவு முமதுநா மததிற
காததனன யானபிரி தருணம
உற்றதா லெனனி லிவரமனத துவகை
யுதித்திட விவற்றையீண் டுரைத்தேன். 57

நலனுறு முமது திவவிய வசன
மிவரககியா னலகவி னெனைபபோல
உலகிய லிகநது நீததன ரதனு
லுவரிநீரக கடலபுடை சூழும
நிலவிய லுடையார் மிகபபகைக கின்றா
நெருஙகுபொல் லாஙகினின் றெனறும
விலகிமெய் நெறியில வழுவுறு திவனாக
காததருண மிகததர வேணடும். 58

முனனமிவ் வுலகி லென்னைநீ விடுதத
முறைமைபோல யானுமிங கிவரை
இநநிலத தனுப்பு கினறன னதனு
லிவரககும தரியமெய்ப பொருளகள்
மன்னுதெய் வீக முறுமபர மாரதத
வசனத்தாற் பரிசுததம் வழஙக
என்னையே யுமக்குச சமரப்பணஞ செய்தே
னிரஙகியாண டருளுக வெநதாய். 59

பேதமற் றொன்றாய் நாமிருந தலைப்போற்
பேசுமித தொண்டரவாய் மொழியாற்
பூதல மாநத ரென்னைநீ விடுதத
புதுமையைப் புகரற வுணரநது
போதமுற் றென்னின் மெய்விசு வாசம
பொருநதிநம முட்கலந திருக்கத
தாதையே யுமது கிருபையீந திடற்காய்த
தமியன்மன றாடுகின் றேனே. 60

அகிலலோ கங்க ளமைக்குமுன் னென்னி
லன்புகூர்ந் தையநீ ளிதத
மகிமையை நீரெற் குதவிய விவர்கண்
மயக்கறக் கண்டுகண் களிப்புற்
றகமகிழ் வெய்தற் கியானினி திருக்கு
மத்தலத் தென்னொடு மமர்ந்து
தகவுட னிருக்க வேண்டுமிவ் வருத்தி
தரித்திருக் கின்றதென் னுளத்தே. 61

வையக மறியா தும்மையா னறிவன
மற்றிவா தாமுமீங் கென்னை
ஐயநீ ரவவிட் டதையுநன் கறிந்தா
ராதலி னரியவும் மனபு
மெய்யுற வென்னில் விளங்குதல போல
விவருளும விளங்குக வென்று
தெய்வமாக குமரன் வெளிப்படை யாக
ஜெபித்தனா சிந்தனை யுருகி. 6

வேறு.

தாதை யார்திருமு னமப ணிந்துசுத னின்ன வாறுபல தண்ணறு
போத விழ்ந்துமது வார்ந்தெ னபபுனித வாய்தி றந்தினிய புத்துரை
ஓதி மானிடவு யிராக்க ணங்கடிரி யேக நாதரையு ளத்துனி
ஆத ரத்தொடுஜெ பிக்கு மாறினை மாதி ரிககருள்செய் தாரரோ. 6

துருவ மீனின்வழி துருவி நண்ணுவர்தி ரைக்க டற்றுறைம ரக்கல
தருவி னைஞரருண் மூர்த்தி சிந்தனையை யமுத வாக்கையவர் செய
[யு
கருதி நீக்கமற முன்னர் வைத்துவில காது நன்னெறிக டைப்பிடித்
துரிமை சேர்பரம பதம டைந்துநனி யுய்வ ருத்தமகி றிஸ்தவர். 6

தணிந்தி டாதுபரி சுத்த வாவியன றங்கு பத்தர்கள்ச தோதயம்
பணிந்தி டும்பிதய கார்மு கத்தைநனி பற்றி யன்புநெடு நாணியு
அணிந்த ருளுசெபமொ ழிக்க ணைக்குநம தாண்டை செங்குருதி ம
[ட்டியு
டணிந்து பக்திவிசு வாச மாம்பெரிய தோட்ப லங்கொடுதொ டுத்து
[மே. 6

நெட்டு யிர்ப்புவிசை மூட்டி யுன்னதநி லத்து லாவுபரி சுத்தரு
சிட்ட ருந்தொழுபி ராணி ருஞ்செவிதொ ளைத்த ருட்டிருவு ளக்கட
திட்ட துமபிநிறை கருணை மாநறவு குக்க வெய்துமகி ழோங்க
மட்ட ருந்தியன வாத பின்பமெனு மாண்க ளிப்பிணிடை வைகு
[வார. 6

அழிம்ப னேவுகன லஸ்தி ரங்களைய கற்று கேடகமெவ் வுலகமுந்
தொழும்ப ராபரன்வி ரும்பு கின்றபலி தூய்ய ஜீவநதி நீதருஞ்
செழுங்கு டம்பரம நாய கனறிருமு னஞ்செல் தூதுசெய்ப வங்களால்
அழுங்கு கின்றவித யத்துணின றெழுநல் லாவி தந்தஜெப மாமரோ. 67

ஆன்ம ரக்ஷதனை நீவி ழைந்தனைகொல கேள்பி தாவொடரு ளாளரிம்
மானு வேலையு மறிதி யென்றுநசி யாத ஜீவநிலை மருவுவாய்
ஞான தேசிகன வின்ற வாய்மையிஃ தன்றி வேறுவழி நாடுதல்
கான லம்புனலெ னத்து ணிந்தடவி யோடி யெய்ப்பதுக டுக்குமால. 68

முத்தி வீடுபெற நித்த மானவொரு முத்த னைப்பரவு முத்தம
பத்தி யொன்றமையு மெனப ரண்ணலபரி சுத்த நீதியது பானமையை
உய்த்து ணர்ந்தறிவு ருத மாந்தரிஃ தென்னை யாழிநடு வுற்றுழன்
றெய்த்த வந்தகன டுத்த நற்புணைவி டுத்தி ருங்கரையி றுப்பனே. 69

நாச மேதருபொ லாத பாதகந யந்தி யற்றியப சாரன்யான்
ஈச னேபவந ராத்து மங்களையெ ரிக்கு மங்கியினி யெனசெய்கேன்
ஏசு வேயெனது பாவ நாசருபி ரிந்த வள்ளலிவ ரென்றறிந்
தாசை யோடுவிசு வாசி யானரர காக்கி னிப்புழுவ யினறிடுமே. 70

எவன்ற னைக்கொடிய பாவி யென்றுளமி கக்க சந்துதய ரெய்துவான்
எவன்ற னக்குவரு தேவ கோபவழ லஞ்சி யோடவகை யெண்ணு
[வான்
எவன்ற னக்கழிவி லாத முத்திநல மெய்து மிச்சையதி யைந்துளான்
அவனகி றிஸ்துவில மெய்ய னபுகூர்ந்துவிசு வாசம வைத்திடில டுக்
[குமே. 71

நாயி னுங்கடைய பாவி யேனையெரி நரக வாயிலுந டுக்குறும [ருள்
பேய்கொ டுங்கையிலு நின்றி முத்தழிவில பேற ளித்தபெரு மான
தாயி னுஞ்சதம டங்கு நேயமுறு தற்ப ரன்சரண மன்றியென்
வாய்ம றந்துதுதி யாது சென்னியுமவ ணங்கி டாதிருதி வரினுமே. 72

வேறு (ஒலிவமலை)

மன்ப தைக்கொரு மருந்துமாய் மருந்தென வருந்தும
அன்ப ருக்கழி யாதபே ரின்பமு மாகி
என்பு ருக்கிடுங் கருணையா னேகநா யகனா
முன்பி ரார்த்தனை செய்தபி னிகழ்ந்ததை மொழிவாம். 73

கத்து ருத்துவக் கடவுளின கற்பனை கடந்து
சத்து ருத்துவ மாகிய தாரணி யோர்க்கு
மித்து ருத்துவம் பூண்டுள மேசியா தமது
மத்தி யத்தொழி லாலவருந் துயரெலா மதித்தே. 74

புனித நீதியும் பரமகா ருணியமும் பூந்த
முனைவ னின்னருள் வேண்டுவான் முழுதுண ரகத்தில்
நினைவு கொண்டொலி வாசலச் சாரலி னின்ற
புனைம லாததடஞ சோலையை நோக்கினா போனார். 75

ஊசி நூலென வுடனிழ லெனப்பிரி வின்றி
ஆசை யோடுபின றொடாநதிடு மடியரோ டமுத
வாச கம்பல பேசியிம மானுவேல் மலினக்
காசு றம்புனற் கீதரோ னூற்றையுங் கடநதாா. 76

மும்மை யாயவோர் முதலுக்கு நடுநின்ற மூர்த்தி
செமமை சேருளங் கவன்றிடத திருவுரு வடைநத
வெமமை யைசசிறி தாற்றுவ லெனவிரைந தெழலபோல்
விமமு தண்சுடா வீசிமே லெழுநதவெண டிங்கள. 77

எண்ண ருங்குணத் தெம்பிரான் மனுவுரு வெடுத்திம்
மண்ணு ளோாவினை தொலைத்தல்போன மையிரு டொலைத்து
விண்ணி னோங்கிய வெண்மதி வியன்கதி கூட்டும்
புண்ணி யம்மெனத தண்ணிலாத் தாரைகள பொழிநத. 78

இரவி பாலொளி பெற்றிரு நிலமிசை யெஙகும
விரிநி லாக்கதிா வீசிய மதியமெய்ஞ ஞானம
பரம சூரியன் பாலடைந துலகெலாம பரபபுங
குரவ ராமெனத திகழ்நதது விசுமபிடைக குலவி. 79

படைத்து நித்தமும் பாலனம் புரிகின்ற பரமன்
எடுதத கோலமும படுநதுய ரமுநினைந தெறிநீா
உடுதத வையகத துறுபொரு ளனைததுமுள ளுடைந்து
சடைத்து மேல்வெளுத் தெனநிலாத தயங்கின வெஙகும். 80

அற்று நீரெலாம் பாலென லாயதவ வாற்றை
ஏற்ற வாரிதி நீரெலாம படிகமொத தியைந்த
ஊற்ற மிக்குயா கிரியெலாம் வைரமே யொத்த
தோற்றி ருஙகலை நிரமபிய மதிசசுடர் தோய்நதே. 81

வேதம் வேதியர் விட்புலத் தவர்விழைந் தேத்தும்
நாதன் சேவடி நடுக்குறு கல்லதர் நடததல
தீது றும்பவ வினையெலாந் தேய்க்கவும ஜெகத்தை
ஆதி நல்லற நிலையினி னிறுத்தவு மன்றே. 82

எய்துந் துன்பத்தைப் பெருமையைச் சிறுமையை யெண்ணாத்
துய்ய வனபினைப் பிறர்துயர் மேற்கொண்டு தோன்றித
தெய்வ மாணடி சிவபபுறக் கானிடைச சேறும
ஐயன் பாலன்றி நமரஙகாள் யாரிடத தறிவீர். 83

இல்லை யில்லையோ ரிளக்கமும் பாவத்தா லிறுகி
வலலு ருககினும் வைரததும் வலுததவென னெஞ்சக்
கலல ரககிய திருபபதங காண்வழிப பட்ட
புல்லி தாமபாற் கொலகுமென் றெஙஙனம புகல்கேன். 84

வேறு.

மண்டலம் புரிபவஞ சுமந்த மாட்சியால்
அண்டரநா யகனுளத தாதது யத்துயர்
கொண்டுபா டுகளபடக் குறிததுச செலலுமத்
தண்டகா ரணியததின் றனமை யுன்னுவாம. 85

இருளெலாங கதிரவற் கிட ழிந்துபோய்
ஒருவழித தொககுறைந தெனன வோங்கிய
தருநிழல கதுவிய தண்ணந தாதுகு
விரிமலரப பரிமளம் வீசுங காவனம. 86

தணணறுந தடஙகளாற் றடத்து லாங்கொழு
வண்ணவான் மீனகளான மலரநத கொமபரால்
விணணுற நிவநதெழு வியனபொ துமபராற்
கண்ணிணை களிபபுறுங கடிகொள காவனம. 87

விருமபுநற குழலிபா ழிசையும் வீழ்வுறச்
சுருமபின முரலுமின னிசையுந் துனனரும்
மரமபயில் புட்குலம வழஙகு மோசையும
நிரமபலாற் செவிககின்ப நிறைககும் பூமபொழில். 88

குளிரதடந தோய்ந்தலர் குலவு வாசனை
அளவிநன் னிழற்படிந தசையுந தென்றலால்
இளமரக் காவினின் றெறியுஞ் சாரலாற்
புளகுற மெய்விடாய் தணிககும் பூம்பொழில். 89

தெளிபுனற் றரங்கமுஞ் செறிந்த மேகமும்
வளரதருக குலங்களும வசந்த வாடையும்
உளைபரி யாதியா யுவந்திச் சோலைவாய்க்
குளிரா சிருத்தலாற் கோடை நாடலர். 90

திவாகரன் கதிரொளி சேர்கி லாமையாற்
கனவிரு ணிறைந்தவிக் காமர் சோலைதான்
புனிதநல லாவியின் கதிரபு குந்திடா
மனமென லாயபொய் மதமும போன்றது. 9

உள்ளன வறியவர்க் குவந்து நல்குமவ்
வள்ளலுக் கிருநிதி வளஞ்சு ரததலபோற்
றெள்ளுதீங கனிமுத லாய செமபொருள்
கொளளினும் வண்பயன குனறி டாதது. 92

வண்டுகண் மலர்குடைந் தினிய மாநற
வுண்டிசை முரன்றுதா லாட்ட வொண்பொழிற்
றண்டலை சினைககர மசைததுத தாஙகுறக
கொண்டலங குழவிவந துறஙகுங் கொள்கைத்த. 93

ஓடையுங் கோடையு மோடுங் கான்மலா
வாடையும் வாடையு மவியும புட்பரி
பாடையும் பாடையும் மயங்கும பைம்புயல்
ஆடையும் மேடையு மணியுந தாருவே. 94

பணிமகன் மழைமுழ வொலிக்கப் பாட்டளி
இனியதே னமுதமுண் டிசைககக் கறபக
நனைவிரி நறுநதொடை சூட்டி நலலெழில்
வனமடந தையைமணம புரிவன வைசலும். 95

அனவர தமுநதிரு மொழியை யன்பினால்
நினைவினி லுன்னியந நிலையி னிறபவா
நனிசெழித திடுதலபோ னறுநதெண் ணீர்க்கரைப்
பனிமலாத் தருககுலம பயனகொண் டோஙகுமே. 96

படருமுந் திரிகொழு கொம்பு பற்றியே
கெடலரு நறுஙகனி கிடைதத தோற்றமெய்த்
திடவிசு வாசமோ டையன சேவடி
அடைபவா நடையினை யடுதது காட்டுமால். 97

சந்தத முடங்குதா டரைக்க ணூன்றிநின்
றந்தர நோக்கியே யலாககண் ணீரசொரி
கநதமல் லிகையுளக் கசிவோ டண்ணருள்
வநதனை புரிபவர் செயலை மானுமால். 98

வேறு. (ஆத்தும வேதனை.)

இனையன வளங்கொண் டோங்கி யிறும்புசூழ் கிடந்த வந்தப்
புனைமரக் காவின் பாங்கர் பொலனெழு கெதுசே மென்னும்
நனிசிறந் தொப்பி கந்த நறுமலர்ச் சோலை கண்ணுற்
றனகனு மன்பின் மிக்க வடியரு மாண்டு புக்கார். 99

சோலைவாய் விளைந்த பாவச் சுமைசுமந் ததனு லிந்தச்
சோலைவா யணைந்து தேவ சுதனறந் தாதது மதத்தில
மூலகா ரணமாய் நிற்கு முழுமுதன் முனிவு தாங்கிச்
சாலநோ வடைந்து தீர்த்தல தகுதியென் றடைந்தார் போலும். 100

காரிருண் மலிந்த வந்தக் கடிபொழிற் சுருங்கை தோறுந்
தாரகா பதியின் கற்றை தவழ்ந்தொளி தயங்க வாங்கே
ஆரருட் டரும மூர்த்தி யடுத்ததமை யண்ண லாவி
சீருறத் திகழு மன்பர் சிந்தையுட் சேறல் போலும். 101

செழுமலர்ச் சோலை யோங்கு சினைதொறு நிறையப் பூத்த
கொழுமுகை யவிழ்ந்து செந்தேன் குளிர்நறுந் துளிவார் காட்சி
அழகிய மணவா ளன்ற னகத்துவந் தடையு மான்மக
கழிதுயர்க் கிரங்கிச் சிந்துங் கண்ணினீர்த் தாரை போலும். 102

பொழிலுறு பறவை யாவும் புண்ணிய மூர்த்தி வந்து
கழிதுய ரடைவ தொன்று கருதின கொல்லோ கங்குல
வழிவரு மியற்கை தானோ வாய்விடா தொழிந்த வண்பூந்
தழையெலாங் குழைந்து சாம்பித் தருக்களுஞ் சடைத்த மாதோ. 103

முத்தமி ழாதி பாடை முழுதுணர் கவிஞ ரேனும்
வித்தக னடைந்த வான்ம வேதனை யினைய வென்று
வித்தரித் துரைக்க வல்லா ரலரிம் மெய்ம்மை தேர்ந்தும்
பித்தரிற் பிதற்று கின்றேன் பேதையே னாசை கொண்டே. 104

எங்கணு யகன்பூந் தோட்டத் திறுத்தபின் கருணை பூத்த
பங்கஜ விலோச னத்தாற் பாங்குறுஞ் சீட ரெண்மர்
தங்களை நோக்கி யான்போய்த் தனிஜெபம் புரிந்து மீள்வல்
இங்கிரு மென்னச் செவ்வா யிதழ்திறந் தியம்பிப் பின்னர். 105

கிரிமிசை முன்னர்த் தம்மைக் கேழ்கிளர் மகிமை யோடு
தரிசனஞ் செய்த மூன்று தாஸரை யுடன்கொண் டேகி
ஒருசிறை யுற்றுத் துன்ப முறுவதற் குரிய தான
நரசுபா வத்திற் பாடு நயந்தனு பவிக்க லுற்றார். 106

வாக்கினுக் கதீத மான மகிமையை யிழந்துங் கன்னி
பாக்கிய வயிறறிற் காபபப பையுளே பழங்க ணுற்றும்
ஆக்கமற் றேழை யாகி யலைந்துஞசற றவியா தோங்கி
மீககிளர் தேவ நீதி வெநதழல் குளிபப தானா.

மட்டறு கருணைத தாதை மகத்துவ புனித நீதிப்
பட்டய மெழுமபி யாவி பதைககவூ டுருவிப போக
முட்டிய தேவ கோப முழங்கனை மூடிகிப பொங்கிச்
சுட்டிடத தூய வுளளந் துடிதுடித் ததுதுண் ணெனறே.

தடித்திடு கரிய மேக சாலஙகள் ககன கோளத்
திடித்தெழுந் துகாநத காலத திரவியைப புதைததா லென்ன
மடிததிடு மகோர பாவ வாதனை யொருங்கு கூடிப
பிடித்திட நீதா திததன பேரொளி யிழநத தமமா.

பாபத்தின் கூலி நித்ய பயங்கர மெனத்தே ராது
மாபத்து விதியை மாநதா வனைந்திட வெழுநத தேவ
கோபததின மிகுதி யாலே கூடிய குரூர மான
சாபத்தின் றிரளக ளெம்மான றலைமிசை விழுநத வன்றே.

மண்ணுல கனைத்துந் தீகக வானிடைக குமுறி நின்ற
அண்ணலொ ருககிர தண்ட மாகிய வசனிக கூட்டந
தண்ணளி சுரக்கும் ஜீவ தாரக மாமா க்ஷண்ய
புண்ணியப் பொருப்பின் மீது பொருககென வுரறி வீழ்நத.

வெந்துய ரென்னுந தாப மிகுகனன் மூள மூளச்
சுந்தரக் குமர னாவி துடிததுள முடைந்து சோர்ந்து
நைநதனன் மெழுகு போல வுருகியே குடரி னுப்பண்
சிநதிய தென்னே யேது பாவியேந தீமை யன்றோ.

அன்றொரு சிமயத் துச்சி யலர்கதிர் ஞாயி றென்னத்
துன்றொளி விரிதத ஜோதிச சுடாததிரு முகங்கு ருவி
நன்றிலா மாந்த ரீட்டும லஜ்ஜையா னனை முற்றுப்
பொன்றிய வதனம் போலப் பொலிவிழந திருநத தின்றே.

அருண்மகோ ததியிற் பூத்த வரவிந்த மமுத தாரை
சொரிதா நிதய ஜீவ சுருதித்தேன் றுளிதத தெய்வ
மருமலி குமுதப் போது வாயறப் புலர்ந்த தாலும்
உரைதா வரிதாய் மீயுற் றொடுஙகிய துரைககற் பாற்றோ.

அன்புரு வான நம்பிக் கருந்துமா கார மான்ம
துன்பமே பருகும பானஞ் சொரிகணீ ராத லாலே
என்பெலாங் கட்டு விட்ட தெழிற்றிரு மேனி வாடித்
தனபல மோடு போலக காய்நதறச சலிதத தமமா. 115

கெந்தக நாறிச் சாவாக் கிருமிகள் கெழுமி நிதய
வெநதுயாக குறையு ளாகி மிகக்கொதித தெழுமபுங் குமபிச்
செநதழற் கொழுந்து வீசி ஜெகதலம புரகக வநத
சுநதரன் றுய்ய மேனி துவண்டதோ வறிகி லேமால். 116

தாங்கரும் பாவ பாரஞ் சமழ்நதிடு மொருபா னீதி
ஓஙகிய கட்க நெஞசை யுருவிநின் றுடறறு மோர்பால்
வீங்கிய தேவ கோப வெஙகனல் வெதுபபு மோர்பால்
நீஙகரு மரணங கிட்டி நெடுநதிகில விளைககு மோர்பால். 117

பயங்கர மரண பாசம் பிணித்தலாற் படருண் மூழ்கி
இயங்குறு புலன்க ளெல்லா மொடுங்கின விநதி யங்கள்
மயஙகின மஞறி யந்தக கரணங்கள் மருண்டு மாழாந
துயங்கின வவய வங்கள் மற்றினி யுரைபப தெனனே. 118

முழங்கெரி நடுவே ணுய்த்த முருகுலா மலங்கல் போலுந்
தழங்குவெண் டிரைவா யுற்றுத தளாநதுழல திரணம போலும்
பழஙகணுக் குடைந்து தேமபிப் பரிவுறீஇப் பாருக கின்பம்
வழஙகுவான் றணிநது வந்த மாநுவேல வருநதி ஞால. 119

கணநதொறு மினைய துன்பங் கதிததிடக் கருணை யெனனுங்
குணங்குடி யிருநத சிநதைக் குரிசிலுட கோட்ட மினறி
இணங்கின ரலமந் தேங்கி யிடாககடற் கெலலை காணு
துணங்கிவெய் துயிரததா மாநத ருயிர்க்குயி ராகி நின்றார். 120

ஒருசிறு பவத்தா னித்ய வூழிததீக் கடற்குண் மூழ்கிப்
பரிபவ மடையும ஜீவன் பாருல காதி யநதம்
புரிபவ வாதை யெலலாம் புனிதனிப பொழுதி னுக்குள்
ஒருதனி யடைய வென்று லதன்றிற முரைபபா யாரே. 121

பாருண்ட பாவக் கொண்டல் படாந்துவே தனையா மாழி
நீருணடு பொழிந்த நீத்த நீடிய மரண வாறறிற்
சீருண்ட பெருமா னெண்ணில் ஜீவரை யிடுக்கி நீந்தி
ஈருண்டு தவிததுங் கைவிட் டிலர்தனி யிடாப்பட் டாரால். 122

நலனுறு நித்ய செல்வ நல்குர வதனி னின்றும்
அலகிலா நித்யா னந்த மரியவே தனையி னின்றும்
இலகுறு நித்ய ஜீவ னிழிமர ணத்தி னின்றுங்
குலவிவந் துதித்த தன்றோ குமபிரங் குடியா மன்றோ.

சொல்லரு மாரணோ பாதிச் சுடுகனற் சுவாலை மீக்கொள்
எல்லையி றுன்ப மெனனு மெறிதிரைக் கடலுண் மூழ்கி
அல்லலுற் றழுங்கி யந்தோ வருட்கும ரேசன் றுதை
தொல்லையின் பிதயத் துள்ளித் தனித்தொரு சூழல் புக்கு.

காலிணை முடக்கி யந்தக் கரணத்தை யொடுக்கி யன்பின்
சீலமே திகழுங் கருசத் திருமுக நிலத்திற் சேர்த்திக்
கோலமார் தடக்கை கூப்பிக் கும்பிட்டு விழிநீர் சோரச்
சாலவும் பணிந்து தீன தயாளரின் னருளை நாடி.

அப்பனே யெல்லா மும்மா லாருமிவ் வவஸ்தை யார்ந்த
கைப்புறு பாத்தி ரத்தைக் கழித்திடக் கருத்துண் டாயின்
அப்படி யாக வன்றே லையவென் சித்த மன்று
மெய்ப்படு முமது சித்தம் விளைந்ததே யாக வென்றார்.

இம்முறை யாக மேனி யிரத்தவே ரொழுகு மாறு
செம்முறை திறம்பாத் தூய சிந்தையுள் ளுடைந்து தேம்பி
மும்முறை பிதாவைக் கிட்டி ஜெபித்தனர் முனிவொன் றின்,
எம்முறை பாட்டுக் குள்ள மிரங்கியா தரிக்கு மீசன்.

அத்தனைக் கருதிக் கூவு மளவையி லடுத்தோர் தூதன்
சித்தசஞ் சலத்தை யாற்றித் தேற்றினன் சென்று ளுக
இத்தரா தலத்து மாந்த ரெவரையும் புரக்க வந்த
வித்தகப் புனித மூர்த்தி யெழுந்தனர் விமலற் போற்றி.

உலகினுக் கிரக்ஷை நல்கு மொருதனி நடுவ ராவிக்
கலக்கறு துன்ப மாய கடுவிட மருந்தி யின்னும்
விலகில தாகி மேன்மேல் வேதனைப் பகழி சிந்தி
இலகரு ளுருவ மாய்க்க வெதிர்ந்தது கடவு ணீதி.

வேறு.

பேசரிய பெருந்துன்பப் பிரளயவெங் கனல்கொளுத்தப் பேதுற் [றே
ஆசகன்ற புனிதமனத் தலக்கணுறுந் திருக்குமரன் னன்பை யாய்ந்து
நேசவொரு மகவென்றுங் கருதாது தகித்தபரன் நீதி கண்டும்
பாசவினைக் காளாகி நாசமுறத் துணிவதறப் பாவம் பாவம். 1

வே று . (கட்டுண்டேகல்.)

ஆத்துமவ வஸ்தைசிறி தாறியரு ளுதன்
மாத்தனைய நமபனைவ ழுததிவறி தேகி
ஆத்தனாயு ணாத்தியிவ ணின்றகறு மென்ளுத்
தீததொழிலா வந்துபுரி தீவினைதெ ரிததார். 131

அந்தவமை யத்தசட ராயவாவி டுபப்
பந்தமொடு பலவகைய வேதிகள்ப ரிதது
வெந்தறுக ளுளர்பலா வலலிதினவி னைந்து
வந்தனாயு தாசொடும ருங்குறநெ ருங்கி. 132

நஞ்சமனை யான்கடுகி நமபனொரு பேரும்
மஞ்சனைய டுதிரபி வாழுகவென முதகி
வஞ்சனாயு ணாதசலும காகருணை வளளல
விஞ்சியது ரோகிமுக நோககியிது விளளும். 133

அடுக்கவரு மித்திரவ கததுளதென் னீணடு
கடுககிவரு வஞ்சநெறி யாளாகையிற காட்டிக்
கொடுககவெனை முததமிடு கிற்றிகொலகு றிததென்
றடுக்குநவெ லாமறியு மாண்டகைமொ ழிநதே. 134

வேடுவரெ னுவுராறும் வெய்யவனா நோக்கித
தேடுவதி யாளையென லோடுநெறி நீயா
நாடுவழி யேசுநச ரேயனையெ னுநான
தேடலிர்வே ருருமல னென்றிறைதெ ரிததார். 135

நானவரெ னுவிறைந விற்றிமுடி யாமுன
ஆனவரொ ருங்குயிர விநதனாகொ லாமென்
றானிவரு டற்பொறைநி லததுற வுருணடாா
ஏனவா யிாததிதுவெ னென்றுதிகி லுறறா. 136

பூரியர்வி ழுந்தழிபு ணாபபுநடு நினற
காரியமு டிககவரு கனனவின ணிததுஞ
சீரியம றைப்பொருள்தெ ரித்திடுக ருததும
ஆரியணி னைததனா ருட்டிருவு ளததே. 137

அய்யரிஃ துள்ளலும நுக்கிரக சத்தி
ஒய்யெனவு லாய்த்துயிலொ ழித்தெனவு ணர்த்த
வெய்யவரெ ழுந்தழல்வி ழிக்கடைசி வக்க
மெய்யுயிரா வாதைபுரி வாமெனவெ குண்டார். 138

ஜீவாதி பன்கருணை மல்கியதி றத்நிற்
சாவாதெ ழுந்தமையு ணாநதிலர்ச ழக்கர்
கூவாவ கநதைமொழி சிற்சிலகு ணாத்துத்
தேவாதி பன்றனைநெ ருக்கினாசெ ருககி. 139

உருத்தெதிர்பி ணிக்கவரு மொன்னலரை யுங்கள்
கருததெனைய டாபபதெனி லிங்கிவாக லங்க
வருததலிர்வி டுததிடுமி னெனறுமறை வாய்மை
பொருததமுறு மாறுநம தாண்டகைபு கன்றா. 140

வேதமுத லின்னணம்வி ளமபுமமை யததே
பாதகாபி டிததுடல்பி ணிககுமவகை பாராப்
பேதுருசி னைநதெரிபி றங்குககிா வாளாற
காதறவெ றிந்தனனோ காதகனை வெமபி. 141

ஆங்கதைய றிந்துதம சன்பன்முக நோககி
ஈஙகிதுகொ லோவறவி யற்கையெவ ரேனும்
ஓங்குசுரி னைசத்தொழிலு வபயினத னாலே
நீங்குவாதம மின்னுயிரு மனறிநெறி யினறால். 142

ஆண்டகையை வேண்டிடுவ னாயினரு ளாகொல்
ஈண்டொருக ணததிலோரி லககமுறு தூதர்
வேணடுகிலன் யானதுவி ழைந்தியலு வேனேற்
காண்டகைய வேதமொழி மெய்மமைகவி னுங்கொல். 143

மாத்தகைய தந்தைதரு வன்றுயாம லிந்த
பாதகிரமி திற்பருகு பான்மைதக வேயென்
றேத்தரிய புணணியமி ழைசகுமரு னாதன்
ஆததமுறு தொண்டனைய மைததிலைவி ளம்பும். 144

மாண்டகக ரோமனைம டங்கள்பொது மன்றம்
நீண்டமறு காலயமி டங்கடொறு நின்றே
காண்டகைய போதனைக ருத்துறவி ளைத்தேன்
ஆண்டெனைவி டுததனிரி தென்கொலும தசசம். 145

கள்ளிரவி லேகுழுமி நாந்தகம்வி திர்த்துக்
கொளளிதிக ழுததுருவி வநதனிர்கு றிப்பென்
கள்ளூநாக ரந்துறைதல் கண்டுபிடிக் கின்ற
உள்ளமுடை யீர்கொலென வுள்ளவரு மாலோர். 146

ஞாலமிசை யேகருவி யாகவுமை நாடிச்
சாலமிகு தீயலகை தன்னெணமு டிக்குங்
காலமிது வாதலின டாந்தனிரக டேசது,
மேவினிவி ரும்பியவி தமபுரிமி னெனனு. 147

வேதமுத லுதனனி வேதனையு ழக்குங்
காதறைதி றததருள்க ணிநதுமட லொடடி
ஆதரவ ளிததனாகி றிஸ்தவவ டாகரும
பாதகரெ ளுதுபுரி பூததயை பாராய. 148

மூத்தருமை பன்றியறி யுங்கொன்முறை தோராப்
பிததாது போலறிய கிறகிலாபி ராணங்
குய்ததவுத விதநிறனை யொலலைகொடு போனர்
விததகவி வேசனவி யோமனாவி சித்தே. 149

வல்லியம்வெ ரீஇயிரிம டங்கலரி யெற்றைக்
கொல்லியவ னைநதுபல குககல்களகு ளாததுச்
செலலியவெ னபபுடைசெ ருககிநர தேவைப
புல்லியரி கழ்நதுபல பேசிநெறி போனா. 150

மெய்ப்படுத வச்சுருதி வித்தககி றிஸ்து
பொய்பபடும னககொடிய புலையாபி ணிப்பிற்
கைபபடுத லுமபாவு தொண்டாகளக லஙகி
மைபபடுபொ ழிறகிடைநு ழைநதனாம றைந்தார். 151

தெள்ளமுத வாய்மொழிசசெ விபபுலனு காந்துங
களளமிலப லறபுதமவி ழிததுணைகள கண்டும
உள்ளுறநன் மாதிரியு றைத்துமடி யார்பாற்
பிளளைமைபி றங்கலபிற விக்குணபி ராநதி. 152

திருவுளம்வெ தும்பினோர்க ணைததினிடை தீயுஞ்
சருவவுல கங்களுமெ னுநதகைமை சான்ற
ஒருவருனை யாடிலாமற றென்றுபவினை வுன்னித்
திருவடிவ ருந்தவிட ரோடுநெறி சென்றா. 153

பிணித்தவித மாநமபெ ருந்தகையை வெய்யோர்
அணிததுறவ னைநதொலிவ வாரணிய நீதது
மணிததவள மாடநிரை மலகெருச லைகருள்
குணிததமனை நாடிமறு கூடுகொடு போனர். 154

(காய்பா முன்னிலை.)

வாசால கன்றினமு மாலயம ரீஇச்செய்
பூசா கைங்கிரிய போதனது போழ்துக்
காசாட பூதிமறை யந்தணரின் முந்தும்
மாசாத கன்காயி பாசெனுமோா வன்மி. 155

மூாக்களாமு கப்பர்பல மூர்க்கரெனல் போலுந்
தீாககருளை நாடியறி யாாபலாதி ரண்டு
சீாக்குணமி லானுறையுள் சோந்துதிளை யாழி
தூர்ககமுயல் வாரினவறி தியோசனைது ணிந்தார். 156

இங்கிவர்பொ லாங்குபுரி யெண்ணமிடு மெல்லை
நஙகளரு ணுதனைந ராநதகாகொ ணாந்தே
சங்கமற வோரெதிாநி றுததவொரு தாளுந
துஙகவுல காதிபரு நினறனாசு சீல. 157

எல்லையில்பல் கோடியுல கங்களையி மைப்பிற்
கல்லியெறி வாாமறிக மூங்கெனநி லாவ
நில்லெனநி றுத்துவரி யககிடுவா நீறு
ஓல்லையெரி யுண்டொழியு மோரிவரு ருப்பின். 158

கோடிரவி போலொளிகு லாவுசமு கததில்
நீடுபுவி மாநதானை வோாாயுநி றுததிப்
பீடுபெறு நீதிமுறை பேசுகும ரேசன
பாடுறவி நீசாமுன நிறகுநிலை பாாமின். 159

மனபதைக ளுக்குருகி வான்பதப்வ ளாநது
துனபுமிடி நிநதைசுடு சொறசுடவி ழுதகி
வனபுலையா முனபதம்வ ருநதுமவளைக விட்ட
தன்பிறில றகொடிதி யாதுபிறி தம்பா. 160

அனபிலர்த மக்குரிய ரன்புடைய ராக்கை
எனபுமுரி யாபிறருக கெனனுமுளா யெம்மான்
தன்புடைய லாதெவரிற சான்றுபடு மாயின்
முனபுமிலை பினபுமிலை மூதுலகின மாதோ. 161

பாசமென வுன்னவிாபி ணித்தமைப கைத்த
நீசபனு மக்களைநி னைததருகு மன்பின
நேசமெனும வல்லியதை நீககவச மின்றி
ஈசன்மக னின்றனரோ ரேழையென வோர்மின். 162

வேறு.

விண்ணிழி மதிய மென்ன வேதவே தாந்த மூலப்
புண்ணிய மூர்த்தி யநதப் புலவிய குழுவி னுபபண்
நண்ணிய பரிசை யோாநது நலமிலாக காய்பா சென்னுங்
கண்ணிலான் கருதி நோககிக் கனன்றிது கழறு கின்றான். 163

எண்டகு வேத நூலின் முறைமையை யிகந்த நேகா
தொண்டுனைக காரு மாறு துணிநதுசில னுபதே சங்கள்
விண்டநீ யவற்றை யீண்டு விளரூதி தெரிய வென்று
கண்டகன் வினவக் கேட்டுக் கருணையெம பெருமான் கூறும். 164

புனிதவா லயத்தும் வீதிப் புறததினும் பொதுமன் றத்தும்
மனிதஜீ வனுககீ டேற்றம் வழங்குமெய்ச சுருதி வாய்மை
நனிநிக ழுபதே சததை நவினறனென் னைவாககு நாடி
இனிதுகேட டுய்ய வேதும ரகசியத திசைததத தின்றால். 165

மேவர வென்பா னீவிா வினவுவ தென்னே யான்சொல்
ஜீவவாக் கதனைக கேடடோா செப்புவா கேண்மி னென்னுத்
தாவிலசீ ரமலன் சாறறு மளவையிற றலைவன் கூற்றுக்
காவதிவ விடையோ வென்ன வழனறங்கோ ரசடன சீறி. 166

யாதென வியமபு கிற்கே னைழைநா வெழுமபி யீசன்
மாதயா ரூப மான மாறுவேல வடிவரு சேபப
நோதக வறைநதா னநதோ நோனபிலே மிழைத்த பொல்லாப்
பாதகத் துருவம வாய்நத பனைநெடுந தடக்கை யோச்சி. 167

ஆங்கவன் றுணிந்து கண்ணின றநீதியாய்ப் போத மின்றி
ஓங்கியுள ளகங்கா ரததா லடிததலு முலப்பில் பெமமான்
நீங்கணு காத தூய திருபபடி வததை நோவு
தாஙகினின் றருளி நோககிச சமிததுமற் றிதனைச் சாற்றும். 168

உள்ளதை யுள்ள வாறே யுரைததன னதினி யாயக்
கள்ளவா சகமுண் டேனீ காட்டிடல் வேண்டு மன்றி
எள்ளியிங் கெனைய டித்த னடுநிலைக் கிசையத தக்க
ஒள்ளிய செயலோ வென்றா ருலகெலா முய்ய நின்றார். 169

நடுப்புரி நம்ப னீது நவிற்றலு நாச வஞ்சக்
கடுப்பயில் மனதத ரெல்லாங் கவன்றினிக் குற்றஞ் சாட்டி
வடுப்படுத திவனைக் கோறும் வகையெது வென்று தம்மைக்
கெடுப்பதே கரும மாகப் புறம்புபோய்க் கேடு சூழ்ந்தார். 170

கொலைக்களப் படுத்த வல்ல குற்றங்க ளிவன்பா லுண்டென்
றுலைககருஞ் சானறு சொலவா ரெவரென வுசாவுங காலை
புலைககுணப பதிதா சிலலோா பலபடப புகன்ற பொய்சசான்
றலைககலை யழியு மாபோ லொன்றையொன் றழிதத தனறே. 171

அந்தவோ ரையிலே பொல்லாங் கறிதுமென் றிருவர் பொங்கி
இந்தவா லயத்தை யானே யிடிததொரு மூன்று நாளில்
விந்தையாய்ச சமைப்ப னென்ன விளமபிடக கேட்டோ மென்றார்
தந்திரத தவாகொ லைககுத தககசான் றிதுவன றெனறார். 172

பற்பல வுபதே சத்தைப் பலபடப் பழுது கூறி
அறபுத கிரியை யாவு மபததமென் றழிமபு பேசும்
கறபித மாய கட்டுக் கரியெலாங் கரிநத வபமா
எற்படு பகலைச சில்லோ ரிரவென்று லியையுங் கொல்லோ. 173

சான்றுவே றில்லை பென்னத் தம்முளே கவன்று சங்கத்
தான்றவா மறுதது மூநனத யாஙகணைந தமர வபமான
தோன்றலைக காய்பா சென்னுந துராஜனத தலைவன் கண்கள்
ஊன்றிநின றுருததது நோககி யிவையிவை யுரைபப தானான். 174

வேதியர் பலரு னக்கு விரோதமா யுரைத்த சானறுங்
கோதற விருவா வநது கூறிய வாய்மைக கூற்றும
ஈதிது வாக நீசொல லெதிர்மொழி யேது மின்றோ
ஓதுதி யுளவே லென்று னுரைததில ரமல னன்றும். 175

பின்னருஞ் சினந்து மேலாம் பெருநதகை யாய பெம்மான்
தனனொரு நாமத தாணை சாற்றுதி யுண்மை நீயப்
பன்னரும ஜீவ னுள்ள பராபரன் புதலவ னான
உனனருங் கிறிஸது வோவென றுசாவினன கபட மாக. 176

தூயநல் லுரையுந் தேவ தோற்றமுஞ் சுகிர்த மாண்பும்
நாயினுங் கடைப்பட் டேமை நயநதுபா ராட்டு மன்பின்
நேயமு மெதிரி னின்று நிகழ்த்துசான் றமையா தென்ன
மீயுய ராணை கூறி விசாரிககு முறைமை யென்னே. 177

கண்ணுளார் கண்டுங காணார் காதுளார் கேட்டுங் கேளார்
எண்ணிரு தயததி னாலு முணர்நதிடா ரிவாமற் றெனற
புண்ணிய வசனம் யாண்டும பொய்க்குமோ வருளோன் றின்றேன்
மண்ணுளார் பொறியு மநதக் காணமு மண்ணே யன்றோ. 178

பொறிபுல னொருங்க நோற்றுப் புதுமைசெய் புலவ ரேனும்
வெறுமையிற நிகழ்வ ராயில வெறுத்தவ மதிக்கு மொல்லை
சிறுமைதீர் துயரவு காணிற் சேவடித் தொழும்பு செய்யும்
எறிதிரைப் பரவை ஞால மேழைமை யுடைத்து மாதோ. 179

இறைவன்மே லாணை மற்றீ தியம்புகென் றிசைத்த மாற்றம்
மறைமுதல கேட்டுத் தெய்வ மைந்தனுங் கிறிஸ்து நானே
தறையிலித் தகைய னேனுந் தாதையின் வலப்பா கத்தும்
முறைபுரி நடுநாட் கொண்மூ முற்றத்தும் விளங்கக் காண்பீர். 180

ஒளிப்பற நியாய முங்கட் குணர்த்தினு முணரீர் யாவும்
வெளிப்படை யாய போதும் விசுவசித் திடுவீ ரல்லீர்
அளிப்படா மனத்தீ ரென்னா வறத்துறை யமுது மல்கித்
துளிப்படு குமுதச் செவ்வாயத் துவரிதழ் விண்டு சொன்னார். 181

வன்மனக் காய்பா சோடு சூழுற்று மருங்கு தொக்க
கன்மனத் தவரு மையன் கழறிய செஞ்சொற றோரார்
துன்மதி யாகத் தேவ தூஷணஞ் சொன்னா யென்னாப்
புன்மொழி பலவா றுகப் புகன்றனர் வெகுளி பொங்கி. 182

எம்பிரா னுரைச்சஞ் சீவி யிருந்தவப் பதிதர்க் கெல்லாம்
வெம்புதீ விடம்போ லாகச் செவித்தொளை வெதும்பிற் றென்னில்
நம்பினோர்க் கெல்லாம் ஜீவ வாசனை நல்கு நம்பர்
வம்பருக் கென்று நீங்கா மரணவா சனையா மன்றே. 183

காய்பா சென்னும் பொல்லாக் கடினவன் னெஞ்சன் வஞ்ச
மாயமூ டியமே லங்கி வல்லையிற் கிழித்துத் துக்கம்
மேயவன் போல நின்று வேறுசான் றினிவேண் டுங்கொல்
நீயிரே யிவன்வாய் சொற்ற நிமலதூ ஷணங்கேட் டீரால். 184

மற்றினி யுரைப்ப தென்னே மதிவலீ ரிதனை யொத்த
குற்றம்வே றுளது கொல்லோ குறித்திடிற் கூறிற் றெல்லாம்
எற்றெனக் கருது கின்றீ ரேற்றதண் டனைதான் யாது
தெற்றெனப் பகர்மி னென்றான் றீவினை திருத்த நின்றான். 185

நன்றிலா னுரைத்த மாற்ற நடுவிலாச் சங்க மேய
புன்றொழில யூதர் கேட்டுப் பொருக்கென விவனை யின்னே
கொன்றுயிர் களைவ தல்லாற் குறிப்பிடு தண்டம் வேறொன்
றின்றென வுரக்கக் கூவி யிரைந்தன ரிகலி மாதோ. 186

உலப்பிலா வாதி மூலத் தொருபரம் பொருளென் றுன்னுப்
புலப்படு மனதத ரேனும புணாயிலா வொருவற் பற்றிக்
கொலைப்படுத் தாகவென விட்ட கூக்குரல் குறித்து நோககில்
அலப்புறீ ருடுதத வையத தமிழ்ம்பினுக் கவதி யுண்டோ. 187

எண்ணிய வெண்ணம் வாய்த்த தென்பதோ ரேம்பல் விஞ்சிக்
கண்ணிலாத் தலைவ னேகக காவல்செய் திருந்த கள்வர்
புண்ணிய மூர்த்தி தன்னைப் புறககணித தகாநதை யோடும்
நண்ணியா கடியரு செய்ய நாடினா நிந்தை பேசி. 188

பாதகர் குழுமிச் சொற்ற பழிப்புரை யென்னுங் கொள்ளி
ஏதமில் கருணைப் பெம்மா னிருதயத தூன்ற வூன்ற
வேதனை யுழநது சிநதை வெந்துபுண் பட்டா ரலலால்
நோதகச் சினந்தோர மாற்ற நுவன்றிலா கரும நோக்கி. 189

மறுமையு மிம்மை தானு நோக்கிலா மடமை பூண்ட
குறுமையோ ரமலன் றாய குணததையெட் டுணையெண் ணுது
வெறுமையை நினைததுத் துன்பம விளைததனர் மேன்மே லாகப்
பொறுமைகண் டெள்ள விநதப் பூதலத தியற்கை யன்றே. 190

கறுத்திடி லுலக மெல்லாங் கவிழ்ந்தழிந் தொழியு மேனும்
பொறுத்தன ரிருநதார் தாஞ்சொல் புததுரைக கொருரான் றுக
ஒறுத்திடு மதுகை மிக்க வூரனுடை யாள னுள்ளம்
பொறுத்திடும பொறையை யன்றே பொறையென்பர் புலமை மிக்
[கோர். 191

திருந்திய செவ்வி வாய்ந்த திருமுகத் தமிழ்ந்தார் சில்லோர்
வருநதுற வடிததார சில்லோர் மலாதிரு வதனஞ் சேபபக்
கருநதடங் கண்ணைப் பொததிக் குட்டினா சிலாகை யோங்கிப
பெருந்தகாய் யாவ ரென்னப் பேசுகென் றிகழ்நதார சில்லோர். 192

(பேதுரு மறுதலிததல்)

விடியுமட் டிறைவன் றாய மேனிநொந் தலசி யுள்ளந்
துடிதுடித் திவ்வா றுகத துயருழந் திடையுங் காலை
கடிமனை முன்றி லின்று கன்மலை யெனப்பேர் பெற்ற
அடியவன் குளிருக் காற்று தனன்முகத் தமர்ந்தா னிப்பால். 193

ஆங்கவன் றன்னைக் காணு வயலுளார் யாவ னீயத்
தேங்கமழ் சோலை வாயிற் சேசுவோ டிருநதா யன்றோ
பாங்குறுஞ் சீட ருக்குள் ளொருவனீ போலும் பார்க்கில்
ஈங்குநின் னுரையே சாக்ஷி யியம்புகின் றதுமற் றென்றார். 194

ஒருமுறை போல முக்கா லுசாவலு மச்சத் தாலே
திருமுறை யறிந்த சீடன் சிந்தனை கலங்கி யந்தோ
குருமுறை நிறுத்த தூய குமரனை யறியே னென்று
வருமுறை தோரான் முக்கான் மறுத்தனன் மருண்டு மன்றோ. 195

வேறு.

மன்னுங் கருணைப் பெருநிதிய வைப்பை யறியே னெனமறுத்துக்
கோனனே மறங்கூர் பொய்யாணை கூறிக் கடிய கொடுமொழியால்
அன்றே தனைச் சபித்திடவு மமைந்தா னென்னில் யாவரினித்
துன்னு மிடருக் கலசாமே யுண்மை மொழியுந் துணிவுள்ளார். 196

முக்காற் கலங்கி மறுதலித்து முடிய விரண்டா முறைசேவல்
தக்கோ யிதுவோ விசுவாசச் சமைவு மன்புந் தைரியமும்
எக்கா னீங்குற் றிவ்வசையென் றிழித்து விளிக்கு மியல்பேபோற்
கொக்கோ வென்னக் கொக்கரித்துக் கூவிற் றமலன் கூறியபோல். 197

ஜீவ நெறியை யறமயக்கி ஜெகத்தை யசத்துப் புடைவளைந்த
பாவ நிசியை யிருஞ்சிறகாற் பறக்க வடித்துப் பகைத்தோட்டிப்
பூவ லயத்துக் கிரக்ஷணியம் பொலிய வருபுண் ணியப்பகலை [198
வாவென் றுரக்க விளிப்பதுபோன் றெழுந்த மதவா ரணத்துழனி.

வேறு.

கோழி கூவிய கூக்குரல் செவிகுறு குதலுந்
தாழி மத்துறு தயிரென வுடைந்துளந் தளர்வுற்
றாழி நாயக னுரைத்ததை யுள்ளுளே யுள்ளிப்
பாழி னீத்தனன் ஜீவனன் மையையெனப் பரிந்தான். 199

அயில்கொள் வேலென வுளத்திடைக் குளிர்ந்தெம் மையன்
துயிலி லாதெமைப் புரந்திடும் விழிக்கடை தொண்டன்
பயிலு ளக்கரி கடிந்துபுண் படுத்தது பதைத்து
வெயிலி டைப்படு கிருமியிற் றுடித்தனன் வெதும்பி. 200

இனைய தன்மைய னாகியீட் டியபிழை யெண்ணித்
தனைவெ றுத்துளா யிடற்கரு மெய்மனத் தாபம்
நினைவி லோங்கவு நிருமல னருட்டிற நினைந்தம்
மனையி னோசிறை வறிதுபோய் மனங்கசந் தழுதான். 201

தேவ வாவியி னருட்செயல் சிறக்கின்ற செய்ய
ஜீவன் முத்தரே திறம்பிய பிழையினைத் தேறித்
தாவ முற்றுளந் திரும்பிவை திகைத்தலைப் படுவர்
பாவ சூரியர் லௌகிக வளற்றிலே பதிவார். .202

அவல மேயதம் மன்பர்கா லடிநிலை பிசகித்
தவறிப் பாவவெஞ் சேற்றிடை வீழினுந் தாங்கிக்
கவலை யோடெடுத் தாதரம் புரிவர்தாய் கடுப்பப்
புவன ரக்ஷணை சமைத்தநம் புண்ணிய மூர்த்தி. 203

அழுது நைந்துபே தருதிரு வருட்டுணை யடைந்து
தொழுத வாறிது சுருதிமா முதல்வனைத் துணிந்து
முழுதுங் கொல்வமென் றுருப்படு மனத்தராய் முடுகிப்
பழுது மல்கிய சூழ்ச்சியி னமைந்தனர் பதிதர். 204

(பிலாத்து முன்னிலை.)

எண்ண மிட்டவர் பொந்தியுப் பிலாத்தென்னு மிறைமுன்
அண்ணலைத் தனி நிறுவவு மாக்கினைத் தீர்ப்பும்
பண்ணவு மமென நிண்ணயம் பண்ணினர் பகைகொண்
டொண்ணு மோவறுங் கூவலுக் குதிரியை யொடுக்க. 205

முடிந்த தன்றிரா முன்னவன் முகமறைத் தோங்கிப்
படிந்த பாவமா நடுச்சுவ ரடியொடு பாழ்பட்
டிடிந்து போகநா ரத்தும ஜீவருக் கிரக்ஷை
விடிந்த தாமென விடிந்தது நலந்தரு வெள்ளி. 206

துரிய மாமுதல் ஜீவருக் கிரக்ஷணை தொகுத்து
விரிய வைத்தபுண் ணியம்பொலி தகும்பென விளங்கிப்
பெரிய வெள்ளியென் றுருபெய ருலகெலாம் பிறங்கற்
குரிய தாயவப் பகற்பொழு தோங்கிய துவரி. 207

மதலை யாகிய திரித்துவத் தொருத்தவர் மருவாய்
முதித்த ராத்திரிக் கிரக்ஷணை சமைத்திடு முறைமை
புதுமை யீண்டது காணுமென் றுவப்புற போந்து
கதுமெ னக்குணக் குன்றின்மீ திவர்ந்தனன் கதிரோன். 208

துரித்து யாவருந் தொழத்தகு நீதசூ ரியனை
மதித்தி டாதபுன் மாக்கள்மேல் வெஞ்சினந் திருகி
விதிர்த்து மெய்யெலாஞ் சிவப்புற நெடுங்கைவாள் வீசிக்
கதித்தெ ழுந்தன னுமெனக் கதிர்கனன் றெழுந்தான். 209

அருட்ப டுங்கிறிஸ் தகச்சம யத்தொளி யலர
இருட்ப டும்பல புறச்சம யங்களு மிடையே
தெருட்ப டுஞ்சில கொள்கையுஞ் சிதைந்தொழிந் திடல்போல்
மருட்ப டுமிருளி யோடுவான் மீன்கண மறைந்த. 210

விஞ்சொ லித்திரள் விளைந்தன விழிக்கத வடைத்துத்
துஞ்சி யோருணர்ந் தெழுந்தனர் முதல்வனைத் தொழுது
வஞ்ச மின்மனை மக்களோ டளவளாய் மகிழ்ந்து
செஞ்செ வேதொழில் தொடங்கின ரறநெறி திறம்பார். 211

ஜீவ நாசமின் றாகமெய்த் திருவுளந் தெரிந்த
பாவ நாசனைப் பிணித்ததும் படுகொலைத் தீர்ப்பு
மேவ நாசயோ சனைசிலர் விளைத்ததும் வெருக்கச்
சாவ நாசமவர் துற்றதென் றணிநகர் சலித்தது. 212

ஆய காலையிற் பாதகந் திரண்டுரு வமைந்த
பேய ரோர்சிலர் நம்பனை யிறுகுறப் பிணித்து
நாயெ ஞுக்குறைத் தணிநகர் வீதியி னடத்திப்
போயி ஞாபனைத் தெவருங்கண் புதைத்தழு திரங்க. 213

ஐய னைக்கொடு பிலாத்துமுன் னடந்திவன் கிறிஸ்தாம்
வைய வேந்தொரு மன்னனாகுமா வரியொலா தென்ன
மெய்பு றப்பல கலகங்கள் விளைத்தன ரிவற்கு
வெய்ய வாக்கினைத் தீர்ப்பிடு கென்றனர் வெகுண்டு. 214

செற்ற மிலகிறிஸ் தியேசுவின் றிருமுகக் குறிப்புஞ்
சொற்ற குற்றமெய்ப் படாமையும் யூதர்தந் துணிவுந்
தெற்றெ னப்பிலாத் தறிந்தன ஞாயிறுந் திகைத்தீங்
குற்றி டும்பெருங் கலக்கமென் றஞ்சியுள் ளுடைந்தே. 215

வேத பாரகர் யூதமார்க் கத்திலே விதித்த
நீத வாக்கினைச் செயற்கொண மின்னென நிகழ்த்த
ஆத காதெமக் கரசனே கோறலாக் கினைக்கு
நாத னென்றுநின் பாற்கொணர்ந் தனமென நவின்றார். 216

மூர்க்க ருள்ளமும் வாய்மொழி மூர்க்கமு முணர்ந்து
பார்க்க ணின்றநம் பரம்பொருள் திருமுகம் பார்த்துத்
தீர்க்க மாயெலாந் தெரிந்தனை நீயினிச் செப்பும்
மார்க்கம் யாதுநின் பொருட்டென வுசாவினன் மன்னன். 217

ஒன்றும் பேசல ருத்தமர் மற்றதை யுணர்ந்து
மன்று ளோயொரு தனிச்சிறை வாதனை நோக்கி
வென்றி சேரர சன்கொலா நீயென வினவ
என்று மாறிலா விறைமக னெதிருரை யியம்பும். 218

அரசன் யானென தரசிய லுலகர சியல்போல்
உரைசெ யுந்தர மன்றது வாயினென் னுழையர்
விரசி நின்றுபோ ராடுவ திலையதால வேநதென்
அரசி யலனுல கரசிய லனறென வறிதி. 21

இத்தக ராதலத் திறுத்தன னென்றென்று மூலவாச்
சத்தி யநதிகழ்த்த துத்தறகொரு சானறென வதனுற்
சித்த சுததமுள ளவனெவன யான்சொலும ஜீவ
சத்தி யந்தனைக கடைபபிடித துய்குவன சாதம். 22

என்று நம்பனீ துரைத்தலும் யூதரா யெதிர்ந்து
கொன்று நீககுதற் காவதோர குற்றமு மிவனபால்
இன்று தண்டனை யெங்ஙன மியற்றுவ லெனருன்
நன்று செய்வதற் கஞ்சிய நகரதி பதியே. 23

ஆக்கி னைக்கரு கன்னல னிவனென வரசன்
மீககி ளந்தசொல விருசெவி வெதுபபிட வெகுண்டு
போககின் றகநின் றொருவருக கொருவாமுன போந்து
கூக்கு ரற்படுத் தாரநதக கொடுமன யூதா. 24

பொங்கு பேரொலி யவிததவ ரிற்சிலர் போற்றி
இங்கி வன்கலி லேயநா டாதியிம மட்டும்
நங்கு லஜனங் களுக்குப தேசத்தை நவிற்றி
வெங்கொ டுங்கல கததினை விளைததனன மெய்ம்மை. 25

தன்னை யேவரு கிறிஸ்துவாந் தராபதி யென்றும்
பின்னை மன்னிறை செலுததுதல பெருமபிழை யென்றும்
முன்னை யேசொலி யரசறகு முழுபபகை யானுன
என்னை யேதடை மாணதண டனைககென விசைததார். 26

சொற்ற யாவையுங் கேட்டுடன் பிலாத்தெனுந் தோன்றல்
இற்றி வன்கலி லேயனு மதற்கிறை யெரோதென்
கொற்ற வன்னவ னிந்நக ரததுளன் குறுகி
மற்றி வன்பிழை வகுககவென் றேவினன் வரைந்து. 27

(எரோது முன்னிலை.)

கறுத்த சிந்தையர் நன்றுநன் றெனக்கடி தேகி
இறுத்தெ ரோதெனு மிறைமுன மீசனை நிறுவி
வெறுததி ராயனைப் பகைததவன் வேதநூல் விரோதி
ஒறுத்தி டற்குரி யானிவ னென்றன ருரைத்து. 28

அண்ண லைக்கண்டு பேசவு மற்புதச் செயலைக்
கண்ணி னாறக்கண்டு களிக்கவு நகருத்துடை யெரோதென்
எண்ண முற்றுமென் றேம்பலிற் பிணித்தெதிர் நின்ற
புண்ணி யனற்றனை யுசாவினன் புதுமையை விரும்பி. 22

ஆவ லுற்றரு கணைந்துநின் றுத்திரத் தோடு
காவ லன்பல முறைபுகன் றிடவுநங் கருணை
ஜீவ தாரகா செய்யவாய்த் துவரிதழ் திறந்து
நாவ சைத்தொரு மாற்றமு நவின்றிலா நண்ப. 22

மோன மித்தனை யோவென முறையிலா மன்னன்
வான நாயகன் றனையவ மதித்துநிந் தனைசெய்
தீன மாயொரு மினுக்குவத் திரமுடுத் தெழில்கூர்
மேனி யிற்றரிப் பித்துநின் றித்திறம் விரிப்பான். 22

கோற லுக்குரி யானல னிவன்வயிற் குற்றந்
தேறு கிற்கிலன் யாதுமோ ரிறத்துணைத் தெரியின்
மாறி யிங்கிவற் கொடுப்பிலாத் துறையுளை மருவிக்
கூறு மின்னென விடுத்தன னேரோதெனுங் கோழை. 23

வேறு. (மரணத்தீர்ப்பு)

அவ்வயி னரசவை யகன்றம மாறொடு
வெவ்வழற் புகையென வுயிர்ப்பு வீங்கிட
எவ்வகை யினுமிவற் கிறுதி யின்றெனத்
தெவ்வாதத் தமிலுளர் செருக்கி யேகினார். 23

வன்றிறற் பிலாத்தெனு மன்னன் மன்றணி
முன்றிலைக் குறுகிநம் பகைவ முன்னுறீஇப்
பின்றைநின் றரசிடம் பெயர்ந்து மீண்டமை
கன்றிய மனத்தினா கழறி னாரரோ. 23

அதிபனங் கவர்சொலை யமையக் கேட்டுடன்
சதிபுரி குரவரை ஜனத்தின மூப்பரை
முதியரை வருகென முறையிற் கூட்டிவைத்
தெதிரெழீஇ யினையன வியம்பன் மேயினான். 23

உலகர க்ஷகனென வுரைக்கும் போநணி
இலகிய மற்றிவ னியூத மார்க்கத்தின்
விலகிய போதனை விரித்திந் நாட்டினும்
அலகறு கலகமுண் டாக்கி னானெனா. 23

கைப்படுத் திவ்வயிற் கட்டி வந்தனிர்
மொய்ப்படு நும்முன் முறையிற் றோர்ந்தனன்
மெய்ப்படு கிறக்கில விரித்த குற்றங்கள்
மைப்படு மிருளொளி மருவத் தேய்தல்போல. 235

ஆண்டகை யெரோதெனு மரச னுய்ந்துயிர்
மாண்டுபோம் வகைபுரி மாண தண்டனைக்
கீண்டிய பிழையிவ ளிடத்துக் காண்கிலேன்
மீண்டுபோ மினெனை விடுத்த தோருதி. 236

ஏதமொன் றிலாவுயிர்க் கிறுதி காட்டுதல்
வேதநூல் விதிக்கெதிர் விரோதம் வேந்தர்க்கு
நீதமு மன்றுல கருக்கு கோபப்படு
போதமு மன்றெனப் புரிவிற் கூறிமேல். 237

நடுவிது வெனினுமிங் கிவளை நம்முனம்
வடுவுற வடித்திவண் வரைந்து போகென
விடுவது துணிந்தன னெனவி ளம்பினன்
அடுவதே துணிவென வசடர் பொங்கினர். 238

பின்னரு முறைமுறை பிலாத்தெ னுந்துரை
நன்னய மொழிகளாற் றிருத்த நாடினன்
முன்னுறு நன்மையைச் சிதைக்கு மூடர்க்குப்
பன்னுநன் மதிபயன் பயக்கு மேகொலாம். 239

ஆங்கமைந் திருமினென் றவரை யேவிப்போய்த்
தாங்குநீ தாசனத் திருந்து தன்னுளே
வீங்கிய வுயிர்ப்பொடு கவன்று வேந்தனும்
ஈங்கினிச் செயலெனென் றெண்ணுங் காலையில். 240

இல்லவள் விடுத்தது தெரிந்து வைகறை
புல்லிய கனவிலே புகன்றப புண்ணியற்
கல்லலே தானுசெய லாவ தன்றெனச்
சொல்லின ளம்மனை யென்னச் சொற்றனன். 241

கேட்டுளக் கலக்கமோ டெழுந்து கேதமில்
நாட்டமொன் றுடையனாய் நடுப்பு ரிந்திடு
கோட்டியை யகன்றுபோய்க் குழீஇய யூதரை
மீட்டுநல் வினயமாய் விளித்து விளம்புவான். 242

மருவுபண் டிகைதொறும் வழக்க மாயுமக்
கொருவனைச் சிறைவிடுத் துதவு மாறுபோல்
பருவர லடையுமிப் பார மார்த்திக
திருவனை விடுத்தலை செய்து மென்றனன். 243

என்றசொல் விசைமுடி வெய்தி டாமுனம்
கொன்றுயிர் களைகவெனக் குருசி லேற்றியிந்
நின்றவன் றனைப்பரா பாசை நீக்குக
வன்றொடர்ப் படுசிறை பறங்கொள வேலிறாய். 244

மன்னாமன் னனுக்கிறை வரியொ லாதெனச்
சொன்னவன் சொலலருந் தேவ தூஷணம
பன்னியோ னிவனைநீ பார பாத்திகன
எனைநீ விடுதலை யிசைப்ப தெனசொலாம். 245

மற்றிவன் றனைவிடின் மன்னா மன்னனுக்
குற்றநண் பினனெனு முரிமைப் பாடிலாய்
செற்றமோ டிவனுயிர் சிதைத்தி செய்பழி
பற்றுக வழிவழி யெம்மிற பாத்திவ. 246

அஞ்சிடேல் சிலுவையி லறைந்து கொல்கெனச்
செஞ்செவே பலமுறை செவிடு படிட
விஞ்சிய கூக்குரல் விளைத்திட் டாரரோ
நஞ்சினுங் கொடியநெஞ் சுடைய நாஸ்திகர். 247

புரவலன் யூதர்செய் புரளி போர்த்தலில்
உரமிலா தஞ்சியாஞ் சொருபு றஞ்செலீஇ
வரமனோ கரனையெவ் வயினின் றுற்றனை
பரமனே தெரியெனப் பரிவிற் கேட்டனன். 248

உம்பர்நா யகனெதி ருரைகொ டாமையால்
வெம்பியா னுனைக்கொல விடுக்க வாயினும்
இடபருண் டெனக்கதி கார மென்றுநீ
நம்புதி யேகொலா நவிற்று கென்றலும். 249

உன்னத நியமமா யுமக்கி ராவிடில்
என்னவோ விரோதமு மியற்றொ ணாதெனக்
கன்னதா கலினுமக் கெனைய ளித்தவாக்
குன்னரும் பாவமுண் டென்ன ஓதினர். 250

இத்தகு திருமொழி யெம்மை யாளுடை
வித்தகன் விளம்பலும் வேந்தன் விட்டிடற்
கெத்தனை முயன்றுமெட் டுணைநன் றின்றியே
பித்தரிற் றிகைத்துளம் பேதுற் றனரோ. 251

சிலுவையி லறையறை யென்னுந் தீச்சொலாம்
வலுவயிற் செவியிரு மருங்குந் தைத்தலாற்
கொலுவயி னுசனங் குறுகிக் கூறினன்
உலவையிற் சருகென வுழலு முள்ளத்தான். 252

குழுமியீர் நம்முனை குறிக்கொண் டியாதுமோர்
வழுவிலாற ஈந்தனன் மரண தண்டனை
பழியிதெனப் பாலல வென்று பாவாமுன்
கழுவினன் கரகநீர் கவிழ்த்துக் கைகளை. 253

ஏவமி லொருவருக் கிறுதி காட்டியே
தாவரும் பெரும்பழி சமைப்பன் றூனுறு
ஜீவனுக் காயினும் ஜெகத்துக் காயினும்
ஆவது கருதிலா னாகொ லாமிவன். 254

புறத்துறு கலையினைப் போற்றிப் புண்ணியத்
திறத்தையே விளைக்கின்ற பயிரைத் தேய்த்திகன்
மறத்தையே யுலகிடை வளர்த்து மன்னிய
அறத்தைவே ரறுப்பவ னாகொ லாமிவன். 255

பங்கமில் பரமசற் குருப வித்ர
அங்கநோ வகற்றுச் சறைந்து கொல்கென
வெங்கொலை நாவினால் விளம்பு வான்வினைந்
தங்கையைக் கழுவுவா னாகொ லாமிவன். 256

விஞ்சிய வுணர்வினை வீட்டி நீதிசெய்
நெஞ்சிய லூரத்தையு நீத்துத் தன்மனை
வஞ்சிசொல் கணத்திற மறந்து வஞ்சருக்
கஞ்சிநஞ் சருந்துவா னார்கொ லாமிவன். 257

உலகரக்ஷணியமுண் டாக வுன்னதர்
இலக்குகைக் கருவியா யிருந்தி யற்றியோன்
அலகறு முன்குறித் தலின மைந்திடா
விலகிய பிலாத்தெனும் வேந்தன் காண்டியரல். 258

இத்திற முன்குறிப் பியைந்தி டாதவுன்
மத்தரே கருவியாய் வாய்ந்தி ருந்தனர்
உத்தம னாக்கையுத் தரித்த பாடுகள்
அத்தனைக் குமமென வறிதி மைந்தநீ. 259

நெய்விளக் கிடலிரு ணீங்கு மாறுபோல்
மெய்விளக் கிடல்வினை வீயு மல்லது
பொய்விளக் கிடுபுறச் சமய போதத்தாற்
கைவிளக் கிடல்வினை கழியு மேகொலாம். 260

உக்கிர தீவினை யுஞற்றி யொண்பழிச்
சிக்கறக் கைகழூஉ மதியின் றீக்ஷணஞ்
செக்கினை விழுங்கிப்பின் சீர ணிந்திடச்
சுக்குநீ ரருந்துமச் சூழ்ச்சி யொக்குமால். 261

கள்ளனா கியபரா பாசைக் காவல்விட்
டெள்ளரு மேசுநா யகனை யீனமாய்
விள்ளரு மாக்கினை விதித்தல் கேட்டுடன்
துள்ளினர் களித்தனர் துட்ட பூதரே. 262

வேந்தனுக் கினைகொடு வெய்ய மள்ளர்தாம்
போந்துபுண் ணியன்றனைப் புடைவ ளைந்தனர்
பாந்தளிற் சீறினர் பற்றி யீர்த்தனர்
காந்துபுன் மனத்தருங் கைக லந்தனர். 263

புக்கனர் மாளிகைப் புறத்தங் கோர்சிறை
மக்களுட் பதடிக ளாய வன்கணர்
தொக்கனர் பலபல தூஷ ணஞ்சொலிக்
கொக்கரித் திகழ்ந்தனர் குழுமி யோரெலாம். 264

முன்னுடை களைந்தொரு முருக்க லர்ந்தெனச்
செந்நிற வங்கிமேற் றிகழச் சேர்த்தினர்
கொன்னுனை யழுந்திவெங் குருதி பீறிடப்
பின்னிய முண்முடி சிரத்துப் பெய்தனர். 265

கோலெனக் கையிலொரு கோலை நல்கினார்
காலிணை முடக்கிமுன் னின்று காவல
மாலுறு மரசநீ வாழ்க வாழ்கவென்
றோலிடூஉப் பரிகசித் தூறி னார்பலர். 266

கைதுறுங் கோலினைக் கவர்ந்து கண்டகர்
வெய்துறத் தலைமிசை யடித்து வேதனை
செய்தன ருமிழ்ந்தனர் திருமு கத்தினே
வைதனர் பழித்தனர் மறங்கொ ணீசரே. 267

மலர்ந்தசெங் தாமரை யனைய வாண்முகம்
புலர்ந்துசெங் குருதியாற் பூசுண் டெஞ்சிய
துலர்ந்தது தாலுவுங் கருணை யூற்றிருங்
தலர்ந்தநேத் திரங்களுங் குழிபட் டாழ்ந்தவே. 268

நிந்தனை மொழிதிருச் செவிநி றைந்தன
நொந்தபுண் ணிடையெரி நுழைந்த தாமெனப்
பந்தனை மேனியிற் படிந்த செம்புனீர்
சிந்தின புண்ணியத் திவலை போன்மென. 269

குன்றிய துடற்பலங் குருதி கோத்துயிர்
பொன்றிய தெனமுகம் பொலிவி ழந்ததால்
கன்றிநொங் துலைந்தது கனக காத்திரம்
ஒன்றிய வெழினல மொருவிப் போயதால். 270

ஓதரும் வேதனை யுழந்து மொன்னலார்
நோதக வொருமொழி நுவலு வாரலர்
ஏதில ரோபொறைக் கிரங்கு வாருமில்
பாதகம் பாதகம் பரம பாதகம். 271

மாரணத் தீரப்பிடு மன்ன னேவலன்
கோரணிப படுத்துமக் கொடிய ரோவலர்
ஆரணன பாடுக ளனைத்தி னுக்குமுற்
காரண நமதுதீக் கருமங காண்டியால. 272

வாவென வந்ததிவ் வுலகம் வந்தபோற்
போவென வொலையிற் புவன கோசரம்
ஆவன யாவுமே யகலு நீறியத்
தேவிவை சகிபபதென் சிந்தை தேர்திநீ. 273

வேறு.

வரிசை தப்பிய மன்னன நீதியும் வம்பர்
குரிசி லைக்குரு சேற்றியு யிர்ப்பழி கொள்ளும்
பரிசு மோடிப்ப ரந்தது பற்றுசெந் தீயில்
புரிசை மாநக ருள்ளமெ ரிந்துபு கைந்த. 274

புகரி லாதசம் புண்ணியர்க் குற்றமை மேன்மேல்
நகர மாந்தர்செ விசுடக் கேட்டலு நைந்தே
நிகரி லாக்கொடும் பாதக நேர்ந்ததிங் கென்றுப்
பகரு வாரங்க வரவர்க் கொல்வன பன்னி. 275

நாசம் நங்குலத் துற்றதின் றேடென நைவார்
ஈசன் மைந்தனை யோகொலை செய்வது மென்பார்
தேசி கன்வயி னெப்பிழை கண்டிது செய்தார்
நீச ரென்றுநெ டிதுயிர்த் தேங்கினர் நிற்பார். 276

மின்ன லின்றிவீ ழுந்ததிவ் வெள்ளிடி யென்பார்
கன்ன லொன்றிலித் தொன்னக ரஞ்சுடு காடாய்
மன்னு மென்பர்சி லாசிலா வானிருண் மல்கித்
துன்னு ஜோதிக ளுந்தொலை யும்மெனச் சொல்வார். 277

தலைக விழ்ந்துல கந்தடு மாறவிற் றண்ணீர்
நிலைய மேவிடு மென்பர்சி லாசிலர் நீண்ட
மலையு மண்டல முந்துக ளாகிடும் வானுங்
குலையு மண்டமுங் குப்புறு மென்பர்கொ தித்தே. 278

கண்ணி ருண்டுக லங்குவ ரோர்சிலர் காந்தும்
புண்ணு ளத்தோட ழுங்குவ ரோரசிலர் பொங்கித்
துண்ணென் றுட்கிதது டிபபவ ரோர்சிலர் சூழ்ந்த
தெண்ணி யெண்ணியி ரங்குவ ரோர்சில ரேங்கி. 279

காவிற் காட்டிக்கொ டுத்தவக் கள்வனிற் கள்ளக்
குரவ ரேகொடி யாரென்ப ரோரசிலர் கூறில்
உரவு நீருல கத்திதை யொத்தநி யாயம்
விரவிற் றுண்டுகொ லோவென்ப ரோர்சிலர் வெம்பி. 280

என்கொல் மேதினி கீண்டுவெ டித்தில தென்பார்
என்கொல் வானமி டிந்துவீ ழுந்தில தென்பார்
என்கொல் வாரிதி நீசுவ றுதது மென்பார்
என்கொ லோமுடி விதநுணை தாழ்த்தது மென்பார். 281

கண்ப டைத்தில மேவிது காண்கில மென்பார்
மண்ப டைத்தபி ணிக்கினி மாற்றிலை யென்பார்
புண்ப டைத்தநெஞ் சோடுயிர் போகல வென்று
எண்ப டைத்தவ ரின்னன பன்னிடு மெல்லை. . 282

(ஸ்காரியோத்து தற்கொலை.)

மோச மாயருண் மூர்த்தியை முப்பது வெள்ளிக்
காசை நச்சியொன் னாகையிற் காட்டிய கள்வன்
மாசி லானைவ தைத்துயிர் மாய்க்கெனும் வன்சொல்
நீச நெஞ்சினிற் றைததது நெட்டிலை வேல்போல். 283

இதயத் துள்ளுற வூன்றலு மின்றென லாகிப்
புதைய வுற்றவ கககரி மெலலெனப் போந்து
வதைபு ரிநதருள் வள்ளலை மாய்க்கவ குத்தாய்
எதைவி ழைநதுயிர் வாழுதி கேளென்றி டிகழும். 284

பணம்வி டஙகொள்ப னாமுடி யென்பது மற்றக்
குணமவி ளககுவ தாடகொலி யென்பதுங் கொள்ளாய்
மணமவி ழைநதிறும வண்டென லாயினை மாளாப்
பிணமெ னததிரிந தாரஞ ருற்றனை பேதாய். 285

களவி னாற்பொரு ளைக்கவர் வானசை தூண்டும்
அளவி லுனனைய தட்டின னவது கொள்ளாய்
உளவ றிந்துனக் குற்றுழி யுண்மையு ரைக்கும்
வளவ னாமெனை யற்பமு மெண்ணலை மாறநேய். 286

பொருளை நச்சினை போதமி லாய்புரை யில்லா
அருளின் வாழ்வினை யாககினைத தீரப்பினுள் ளாக்கி
மருளு றுமபுலை மககளொ டோயெரி வாய்ந்த
இருளு றுஙகொடும பாதலத தெய்துவை யின்றே. 287

பழிக்குப் பாவத்துக் கஞ்சலை பல்லவர் தூற்றும்
மொழிககு நாணலை முன்பினுற் றாய்நதிலை முற்றும்
அழிக்கு நீசபப சாசுக்க டிததொழும் பாயனோ
வழிக்கு வாரலின் றுயினை யானமதி மாண்டோய். 288

விதிவி லக்கையி கந்தவன் மெய்ந்நெறி விட்ட
பதித ரிற்பதி தன்கொலை பாதகன் நட்பிற்
சதிபு ரிநதசண் டாளன்ற னைத்தெரி கிற்பின்
மதியி லீயுனை யன்றியிம் மாநிலத் தியார்கொல். 289

அறந்தி றம்பிய வாயுள்ப டைத்தலில் யாக்கை
இறநது பாழ்பட லீனமன் றாலிவ்வி கததிற்
பிறந்தி ராயெனி னன்றெனப் பேசிய மாற்றம்
மறநது விட்டனை யாஙகொன்ம றந்திறம் பில்லாய். 290

நன்றி கொன்றனை நல்லுணர் வற்றனை நாசந்
துன்றி நின்றனை தொன்னெறி தூர்த்தனை தூர்த்த
பொன்றி னும்வகை போவதின் றுற்புவி மீதே
பின்றி நின்றுநின் றென்னினிச செய்குவை பேதாய். 291

மேவ லானையு வந்தனை முப்பது வெள்ளிக்
காவ லாயரு ளாளனை விற்றனை யந்தோ
ஜீவ நல்லமு தத்தையு குத்தனை நீராத
தீவி டத்தைய ருந்தினை யுய்வினித தீர்ந்தாய். 292

குற்ற மற்றகு ருதிநி லத்துகக் கொண்டு
விற்ற காசெனும வெந்தழ லுன்மடி மேவப
பற்ற வைத்தனை யேகொடும பாழ்மதி யின்னும்
உற்ற வோதுணை காசென வுனனுதி போலாம். 293

எனற கத்துறு சாக்ஷியி டித்திடித் தின்ன
வன்றி றறகொடு றுத்தம றுத்தொரு மாற்றம்
நன்றி கெட்டயு தாசுந விற்றில னுடில்
என்று முண்மைக்கெ நிருளா யினறென லாமால். 294

கடிந்து புண்படுத் தும்மனச் சாக்ஷியைக் காய்ந்து
கொடிந்தி டானெனி னும்புகன முட்டின னேந்தான்
மடிந்து போயில னியினிவ வாதையை மாறற
முடிந்தி டாதென வுள்ளமவ லித்தனன் மூண்டான். 295

வள்ள லார்திருக் கோயிலை வலவினைந் தூற்றான்
கள்ள வேடகு ரவரைக் கண்டெதிர காட்டி
எள்ள ருங்குணத் தியேசுவை நுங்கைகயி லீந்தேன்
வெள்ளி யிறபடு முபபது காசினை வெஃகி. 296

பேச ருங்கொடும் பாதகம பேணிய பித்தேன்
மாசி லாதவி ரத்தம்வ டிந்துக வாங்கிக்
காசு கொண்டினை னவவா கொள்ளலர் காசை
வீசி யேகினன் பேய்பிட ருந்திட வெம்பி. 297

எப்பெ ருங்கொடும் பாவிக ளுங்களை யேற
இப்பு விக்கணு தித்தரு ளுங்கும ரேசன்
துப்பு றழ்ந்தசெஞ் சேவடிச சூழலைத் துன்னான்
வெப்பு றழ்ந்தநி ளையக்கி டங்கிடை வீழ்வான். 298

பணித்த சிந்தைய பாமரன் சென்றொரு பாங்கர்
தனித்த சூழலில் நாண்கொடு தற்கொலை செய்தே
அநித்த தேகத்தை வீழ்த்தின னுருயி ரந்தோ
இனித்தி ரும்பரி தாகிய துர்க்கதி யெய்த. 299

நன்மை தீமையை நாடிந விற்றுந லங்கூர்
தன்ம சாக்ஷியை மெய்த்துணை யாக்கிய தக்கோர்
ஜென்ம சாபல்லி யம்மடை வாரதைச் செற்ற
கன்மி கள்ளெவ ருங்கடைத் தேறலர் காண்டி. 300

சுடுக னற்சுடர் நச்சுப தங்கமுந் தூண்டில்
இடுமி றைச்சிறு கர்ந்திடு மீனமு மென்று
நடுவி கந்தபொ ருளெனு நஞ்சைந யப்போர்
கெடுவ ராருயி ராயுற லேபெருங் கேதம். 301

பழியும் பாவமுந் தன்னொடு பற்றவும் பாரில்
ஒழிவி லாவசை யும்மவ கீர்த்தியு மோங்கி
வழிவ ழிக்குநி லவவும் வைத்துயிர் மாண்டு
கழிவி லாவிருட் கங்குலுட் புக்கனன் காரி. 302

காரி வீசியெ றிந்தவக் காசுகைப் பற்றி
சோரி தோய்ந்தன வென்றொரு துண்டுநி லத்தைப்
பூரி யர்விலை கொண்டுபு தைத்திடு மீமச்
சேரி யாக்கினர் தீர்க்கர்முன் செப்பிய சீர்போல். 303

வே று. (சிலுவைபபாடு.)

தன்னுயிர் போயாக்கை தலைகீழு றவிழுந்து
சென்னித கர்ந்துகு டர்சிதறிச் செத்தொழிந்த
துன்னரிய சாமித்து ரோகிசெய லிற்றாகப்
பன்னருநம் மான்சிலுவைப் பாடுகளை யுன்னுவாம். 304

பொல்லாத யூதர்களும் போர்ச்சேவ கர்குழுவும்
வல்லானை யெள்ளிபபு றக்கணிதது வாய்மதமாய்ச்
சொல்லாத நிந்தைமொழி சொல்லித்து ணிந்தியற்றும்
பொல்லாங்கை யெலலாநம் மீசன்பொ றுத்திருந்தார். 305

புற்றரவிற் சீறிப்பு டைவளைந்து புல்லியர்தாந்
துற்றிவி ளைத்தகொடுந் துன்பந்த னியுழந்து
முற்றுங்கி ரகணத்தின் மூழ்குதி னகரன்போல்
செற்றமிலாத் தேவமைந்தன் றேசிழந்து தேம்பினார். 306

செவ்வங்கி யைக்களைந்து தேவர்பிரான் முன்றரித்த
அவ்வங்கி யைத்தரித்தே யாகடியம் பல்பேசித்
தெவ்வர்கு ழூமிச்சி லுவைத னைச்சுமத்திக்
கவ்வைந கர்கலுழக் கட்டிக்கொ டுபோனார். 307

நோக்கிலனு வொவ்வொன்று நூறாயி ரங்கோடி
மாக்கயத்தின் சும்மைம லிந்தபா வந்திரட்டி
ஆக்குசி லுவைய மலன்சி ரத்தேந்திக்
காக்கைக டனாகக் கல்வாரி நோக்கினார். 308

வள்ளல்கு ருராயன் மன்னுயிர்க்காய்த் தன்னுயிரை
எள்ளிய வதரித்த வெம்மான்ச ருவேசன்
கொள்ளைபு ரிந்துகொ லைத்தீர்ப்புப் பெற்றுவரு
கள்ளரி ருவரொடுங் கல்வாரி நோககினார். 309

மாரணத்தின் கூரொடிய வன்பேய்த லைநசுங்க
ஆரணஞ் சொல்லுண்மை யவனிமி சைவிளங்கப்
பூரணமா ரக்ஷணிய புண்ணியங்கை கூடுதற்குக்
காரணமாஞ் செய்கைமுற்றக் கல்வாரி நோக்கினார். 310

ஈசன்சி னநோக்கி யீனநர கைப்பிணித்த
பாசவினை நோக்கிப்ப ரிந்துநடு நின்றுவரும்
பேசரிய துன்பபயி ரளயத்தை நோக்கியிநதக்
காசினியை நோக்கினார் கலவாரி நோக்கினார். 311

அற்புத மும்வானத் தசரீரி யுமபுனிதச்
சொற்பயில் வுமெல்லாச் சுகுணங்க ளுமிவரே
தற்பரனென் றேலமிடச் சண்டாளர் தாமிதனை
அற்பமு மெண்ணாத தறவும நியாயம். 312

தத்துநீர் வேலித்த ராதலத்தோர் செய்தவினை
அத்தனை யுந்தாங்கி யலமந்து மாங்கமைந்து
சத்தமி டாதேகுந் தகனப லிமறியாம்
உத்தமருஞ் சாந்தமா யூரூடு செல்கின்றார். 313

கையயர்ந்து வாய்புலர்ந்து கண்ணிருண்டு காதடைத்து
வெய்யசி லுவைசு மந்தலசி மெய்வருந்தித்
துய்யதி ருவடிகள் சோர்ந்துநடை தள்ளாடி
அய்யன்ம றுகூடு வரக்கண்டா ரணிநகரார். 314

கல்லியல்வன் னெஞ்சவஞ்சக் கண்ணிலாப் பாதகராம்
புல்லியரே யன்றியிநதப் பொல்லாங்கு போந்தமைகண்
டெல்லவ ருந்தந்த முயிர்க்கிறுதி யெய்ந்தனபோல்
அல்லலு ழுந்தல மந்தாக்கை நிலைதளர்ந்தார். 3

மாதருக்கு ளாசிபெற்ற மங்கலையா மன்னைமரி
காதலனுக கோவிக்க திநேர்ந்த தெனறுமன
வேதனைப்பட் டாற்றாது மெல்லியலார் தாங்குழுமி
வீதியி ருமருங்கு மொய்த்தார்வாய் விட்டழுது. 3

காந்தண்ம லர்செங்க மலமல ரைப்புடைப்பப்
பூந்தண்க ருங்குவளைப் போதுநீ ரூசநுகுப்பத்
தேந்தளவு தொக்கநறுஞ் சேதாமப லையலாததி
மாநதண்ட லைக்குயிலின் மென்மொழியார் மாழ்கினார். 3

தீயடைந்த வல்லியெனத் தேம்பிச்செ யலழிந்தும்
மாயும்வகை யின்றாய்ம றுகுற்று யிர்பதைபபப்
போயடைந்த தெமமருஙகும பொற்பெருச லேநகரத்
தாயிழையார் வாய்விட்ட ழுதகு ரலோசை. 3

கண்டார்ப தைத்தார்க ளுழந்தாக ரைந்தழுதார்
கொண்டார்து ணுக்கங்கொ திததாக டுவிடதைத
உண்டாரபோ லேஙகியு யஙகிநெ டிதுயிர்த்துத்
திண்டாடி நின்றினைய செப்புவா ராயினார். 3

ஆவாவி தென்னவ றவுமநி யாயமென்பார்
தாவாவ றமோத லைசாய்நநி றுவதென்பார்
மூவாமு தல்வன்மு னியாத தென்னென்பார்
ஓவாது ழலெம்மு யிர்க்கொழிவின றோவென்பார். 3

இம்மைநத னாவிக்கி றுதிவாக் கண்டுமரி
அம்மையு யிர்வாழா ளவனிமி சையென்பார்
செம்மைநிறம் பாத்தூய தேவசி னந்திருகி
மும்மையு லகும்மு டியுங்க ணத்தென்பார். 3

மாண்டாரு யிரளிக்கு மாமருந்தை வேரோடு
கீண்டெறி வாரிநதக் கெடுதோஷி களென்பார்
கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களெனினும்
மீண்டுமு ளைக்கவொரு வேளைவரா தோவென்பார். 3

புன்றொழிலர்க் கஞ்சிநடுப் போற்றுதூர் பொங்கியழ
மன்றோரரு சொலலியுயிர வாழ்வதுவோ வாழ்வென்பார்
மன்றோரரு சொன்னேனம ணைபாழாய் வனகுடியும்
பொன்றியெ ருககலரும பொய்யாதி துவென்பார. 323

நள்ளிநர ஜீவரக்ஷை நல்கவரு ஞானகுரு
வள்ளலுககு வனகொலையும் மாபாத கமபுரிநத
கள்ளனுககுக காவலவி டுதலையுங் கட்டுனாத்து
விள்ளுவதோ நீதிபுரி வேநதருககுச சீலமெனபார. 324

கொல்லாது விட்டுவிடக் கொற்றவன்பல கான்முயன்றும்
பொல்லாருக கஞ்சிபபு கன்றுனகொ லையென்பார்
பொல்லாருக கஞ்சிப்பொ துநீதி யைபபுரட்டி
அல்லாத செய்வாரகக றங்கூற்றே யாமென்பார. 325

காட்டிக்கொ டுததோன்க ழுதநிலொரு கயிற்றைப
பூட்டிமன வாதைபிறை பொனறினனும் பொலலாங்கு
சாட்டிக்கொலை புரிசணடா ளாமனச சாக்ஷியுநதம
பாட்டிற்கி டப்பதென்ன பாமெதி பாவமெனபார. 326

நிந்தனையாரு செங்நெருப்பு நெஞசைககொ ளுதநிடவும்
நொநதொருசொற் சொல்லாத நோனமைநு ணிதநுணரின்
மைநதருககிச சாநதமவ ருமோம கேசனெனுஞ்
சிநதைசெ றுநருககுச சேராத தென்னெனபார. 327

செந்தாம ரைபோற்றி கழுநதி ருவதனம்
அநதோவ தங்கிய முகுகுடி போயதென்பார்
நநதாகக ருணைந ருததுளிககுங கண்மலாகள்
சிநதாகு லமபொதிநது தேசிழநது விட்டதென்பார். 328

உன்னதமெய்ஞ் ஞானமு வநதுகுடி கொண்டதிருச்
சென்னிபுடை யுணடிரததது சிநதுவதோ செவவிதென்பார்
மன்னுதிரு மேனிமுற்றும வாரடியாற் கன்றிநநது
சின்னமுற லாவதுவோ தெய்வமே யோவென்பார. 329

பெண்ணீர்மை குன்றுத பெய்வளையா ரிவ்வண்ணம்
புண்ணீருந் தீயிற்பு கைந்தாரு யிரபொடிப்பக
கண்ணீரின் றுன்பக்க டறகெலலை காணுராய்
எண்ணீர ராய்சசெல்லு மெமபெருமான பின்சென்றார். 330

மைத்தடங்கண் ணீர்சொரிய வாய்விட்ட ழுதரற்றிச்
சித்தமு டைந்துதொ டர்ந்துவரு சேயிழையார்
பத்திமையுஞ் சிந்தைப்ப ருவரலுங் கண்டிரங்கி
உத்தமசற் போதவு பசாந்த ரீதுரைப்பார். 3

எருசலேம் புத்திரிகா ளென்பொருட்டுக் கலுழாதே
துரிசறமற் றுமபொருட்டுஞ் சுதர்பொருட்டுங் கலுழ்ந்திடுமின்
வரிசைபெறு மகப்பெறும லடிகள்பாக் கியரென்று
உரைசெறியத் தகுநாளிங் குளதாமென் பதையுணர்ந்தே. 3

அன்றுபுக லிடமரிதா யவரவரே துயர்விஞ்சிக்
குன்றுகளே மலைக்குலமே யெமைமூடிக் கொள்ளுதிரால்
என்றுரைப்பர் பசுமரத்துக் கிதுசெய்வா ரெனிலந்தோ
தொன்றுலர்ந்து படுமரத்துக் கெதுசெய்யார் துணிவொன்றி. 3

என்றுதுய ருறுமடவார்க் கிரங்கியிருந் துயரோடு
நன்றுமொழிந் தடர்சுமையா னலிவெய்தித் தளர்ந்தேகத்
துன்றுசிலு வையையாங்கோர் வழிப்போக்கன் றெடுத்தேந்தி
ஒன்றிவரு கெனக்கொலைஞ ருத்தமனைக் கொடுபோனார். 3

பெண்டிரெலா மழுதரற்றப் பிள்ளைகளெ லாங்கதறக்
கண்டுகேட் டவரிரங்கிக் கனிந்துருகிக் கருத்தழிய
மண்டுதுய ரெனுந்தீயால் வயிறெரியக் கடுங்கரம
பண்டெரிவீழ்ந் தழிசோதோம பதிபோலப் பதைத்தேங்க. 3

பொருவரிய பரலோகப் புத்தேளிர் புதுமையிதென்
மருவுவதெம முடிவோவென் றையுற்று மறுக்கமுறப்
பருவரல்கொண் டைம்பூத பௌதிகமாத் திரையாய
சருவசிருட் டியுந்திகைத்துத் தமைமறந்து நிலைகுலைய. 3

குழனூலிற் பிரியாத குருத்துவமா ரருட்சீடர்
அழலனைய துயர்நலிய வழுதுகரந் தடன்செலப்
பழுதறுமெய்ப் பரம்பொருளை மகவாகக்கொள் பசுந்தோகை
தழலிடுபூங் கொடியேபோற் சாம்பியுயிர் தளர்ந்தேக. 3

எண்ணிலா மறவோர்தம் மிகநெஞ்சு பறையறைய
உண்ணிலவு விசுவாசத் தூரவோர்நெஞ் சுள்ளழியப்
புண்ணியருக் குறுங்கொலையின் புணர்ப்புன்னிப் பொருமியழு
கண்ணீரும் பெருமூச்சுங் கலந்துருத் தியிலடைய. 3

இப்பரிசு பெருந்துக்கக் குறிமல்கி யெவ்வுயிருஞ்
செப்பரிய துயருழப்பச் செருசலையைப் புறம்போக்கி
ஒப்பரிய முதுமூலத் தொருபொருளைக் கொண்டுய்த்தார்
மைப்படுவன் மனக்கொலைஞர் வதைபுரிவான் கொலைக்களத்தில். 339

ஈண்டினியான் புகல்வதெவ னெம்பெருமான் றிருமேனி
தீண்டினர் சிலுவையொடு சேர்த்தினர் செங்கையினுங்
காண்டகுசே வடியினுமவ் வெவ் விருப்பாணி கடாவினர்
நீண்டசிலு வையையெடுத்து நிறுத்தினர் நிலங்கீண்டு. 340

மற்றிரண்டு திருடரையும் வலப்புறத்து மிடப்புறத்துஞ்
செற்றமொடு குருசேற்றிக் கொலைமாக்கள் செயலொழிய
சொற்றமறைத் திருவசனந் துலக்கமுறச் சுருதிமுதல்
குற்றவா ளிகளோடு நடுவினரா குருசுமிசை. 341

தன்னரிய திருமேனி சதைப்புண்டு தவிப்பெய்திப்
பன்னரிய பலபாடு படும்போதும் பரிந்தெந்தாய்
இன்னதென வறிகில்லா தாஞ்செய்வ திவர்பிழையை
மன்னியுமென றெழிற்கனிவாய் மலர்ந்தாரெம் மருள்வள்ளல். 342

இத்தகைய வரும்பொறையும் மனநலமு மியைந்தவரே
வித்தகனுக் கடித்தொழும்ப ரெனத்தகுமெய்க் கிறிஸ்தவர்மற்
றித்தகைய குணமிலருங் கிறிஸ்தவரென றிசைபெறுதல்
செத்தவரைத் துஞ்சினவ ரெனவுரைக்குஞ் சீர்மைத்தால். 343

ஈண்டிருப்பு முளையுடலைக் கிழித்துருவி வதைப்புண்டு
மாண்டுபடும் போதிவர்க்கு மன்னியுமென் றுரைத்தமொழி
ஈண்டிவரே யுலகினுக்கோ ரிரக்ஷகரென் றெடுத்துரைக்கும்
வேண்டுமோ பிறிசசான்று மிதைவிடுத்து வேறொன்றே. 344

மன்றாடு மருட்சீவ வசனத்தை வன்மறவோர்
ஒன்றாகப் பொருள்செய்யா ருடைகளைந்து பங்கிட்டார்
குன்றாத நசரேயன் யூதருக்குக் குலவேந்தன்
என்றாக டியமான வெழுத்திட்டார் சிலுவைமிசை. 345

கேடணவு தலைவரொடு கெழுமியபல் யூதர்களும்
மாடணவிக் காக்குநரும் வழிவருபுன் மனத்தவரும்
பாடணவி வருந்துநம் பரமசுதனைப் பழித்துத்
தூடணங்கள் பலபேசித் துணிந்துபுறக் கணித்திகழ்ந்தார். 346

வணங்காத முரண்கழுத்தர் வல்லுநருக்கிற் கடினமுறீஇக்
குணங்காணுக் கொடுமனத்தர் கூறியதீ மொழியொன்றே
அணங்காருங் குருசுமரத் தறையுண்ட வொருதிருட்டுப்
பிணங்காணு யிகழ்ந்ததுவும் பிதற்றியது பெருமானை. 3

அடுங்கொலைஞர் பொருட்டமல னகங்கனிந்த வருட்டிறமுங்
கெடுங்கொடிய ருணர்வின்றிக் கிளந்தபழி மொழிச்செருக்கும்
நடுங்கியுயிர் நலிசோர னச்சமனத் தியற்கையுமோர்ந்
தொடுங்குயிரமற் றொருசோர னுளம்பொறுக்கா துரைக்கின்றான். [3

எஞ்சுறும ரணத்தீர்ப்பி யைந்துழந்து மேழைநீ
அஞ்சுவா யலையேயிவ் வமையுற்று மாலனுக்கு
நஞ்சனைய நமக்கீது நோக்குமெய் நடுநிலைமை
விஞ்சியாம்வி னைத்தகொடு வினைப்பயனை யடைகின்றேம். 3

மற்றிதனை யுணராது வனனெஞ்சோய் மாசனுக்கா
நற்றவனை யிகழுவது நன்மையோ நன்மையலாற்
குற்றமிவ ரிடத்துளதேற் கூறுதியென் றக்கடிந்து
தெற்றெனவுட் குழைந்துரைத்தான் ஜீவவழித் தலைநின்றான். 3

உள்ளநாண்மு ழுதுமற முஞற்றியாக் கினையுழக்குங்
கள்ளனிவ னெனிலுமனங் கண்டறிந்த சத்தியத்தைத்
தெள்ளிதுடன் வெளிப்படுத்திச் சிந்தையுடைந் துளந்திரும்பிக்
கொள்ளையிடத் துணிந்தானித் தியவாழ்வைக் குறிக்கோடி. 3

சாக்குறிக ளடுக்காமுன் றனுகரணந் தளராமுன்
மீக்கிளரு நெடுமூச்சு விரவாமுன் விழிமயங்கி
நாக்குழறி வீழாமுன் நலவுணர்வுற் றருட்கள்ளன்
நோக்கினான் றலைதிரும்பி நுவலருமபுண் ணியப்பொலிவை. 3

காண்டகைய பெருங்கருணைக் கற்பகத்தை யெதிர்கண்டு
மாண்டகைய வணபினொடு மானதாஞ் சலிவழங்கி
ஆண்டகைநும் மரசியலி லடியேனை நினைந்தருள
வேண்டினே னெனவிரந்து வேண்டினான் மிகவிரும்பி. 3

கள்ளமிலா வருட்கள்ளன் கசிந்துகரு ணையைநம்பி
உள்ளுணர்வோ டினிதுரைத்த வொருமன்றாட் டுயிர்நல்கும்
வள்ளல்திரு வுளத்தழுந்த மலங்காய்நீ பரதீசில்
உள்ளபடி யின்றேயென் னுடனிருப்பா யெனவுரைத்தார். 3

வேறு.

எம்மாதிர மும்படு பாவியென் றெள்ளு கள்ளன்
அம்மாவுயிர் போமள விற்கதி யாக்க நச்சிப்
பெம்மானரு ளுக்கிலக் காகிமெய்ப் பேறு பெற்றான்
கைம்மாறின்மை காகிரு மைத்திறங் காண்டி மைந்த. 355

தன்னேரினின் றேங்கிய மூர்த்தனித் தாயை யன்பின்
முன்னாகவ ழுங்கொரு சீடனை முற்று நோக்கி
அன்னாயிவ னுன்மகன் மற்றுனக் கன்னை நண்ப
என்னாவரு ளின்னுரை தந்தன ரென்று முள்ளார். 356

ஆயிற்சிறந் தவற மாவதில் வாழி வையயிற்
தாயிற்சிறந் ததம ரின்றெனத் தக்க வன்பாளா
சேயிற்சிறந் தவரு னாயகன் சிந்தை யார
வாயிற்சிறந் தமொழி காட்டுமிம் மாண்பை யோதி. 357

அன்பின்றலை நின்றருள் பெற்றவத் தொண்டனையன்
துன்பின்றலை நின்றுக ருத்தொடு சொற்ற வாய்மை
என்பிங்குரு மட்டித யத்தினி ருத்தி யன்னை
தன்பங்கின ளாவவள் சொற்றலை தாங்கி நின்றான். 358

வாழிப்பெரு மானவ தைத்துயிர் மாய்க்க மல்கும்
பாழித்துய ரின்பட லம்மெனப் பாரை மூடி
ஊழிக்கரு மாலைவ ளைந்தென வொல்லை யும்பர்
ஆழிக்கதி ரைப்புதைத் தோங்கிய தந்த காரம். 359

எல்லாவுல கத்தவர் பாவமு மேற்ற தேவ
நல்லாடியர் வேதிகை மேவுநம் ப னீதிச்
செல்லாரழ றீத்திட வப்பலி தீந்தெ ழுந்த
அல்லாபுகை யாமென வோங்கிய தந்த காரம். 360

வாதிக்கும நீதவஞ் ஞானம காந்த காரம்
நீதிக்கதி ரோனைம றைத்திடு நீண்மை கண்டு
சாதிக்கமாட் டாதுல குக்கொளி தந்து நின்ற
ஜோதிக்கதிர் குன்றிட மையிருள் தொக்க தெங்கும். 361

காராழிபொங் கிக்கக னம்புதை பட்ட தென்கோ
பாராதியந் தம்புரி தீமைப்ப டாமி தென்கோ
தீராவனர்த் தத்திரள் கூடிச்செ றிந்த தென்கோ
போராதொரியா மம்வனா துற்றிருட் பெற்றி தன்னை. 362

மெய்யானதீ பங்கிறிஸ் தியேசனு மெய்ம்மை கண்டாம்
உய்யாவுயி ருககுயி ராமுயி ரோயு மெல்லை
மையாகணி ருண்டிட வானொளி யாவு மட்கி
வெய்யோனொளி யுங்கரந தாரிருண் மேய வாற்றால். 363

மெய்யுற்றதெப் வமபசு பாசமவி ளக்கி நாளுங்
கையுறறநெல லிககனி யின்மறை காட்ட வினனும்
ஐயுறறலை யுமபுலை மாககர சதநி னளுசில்
மையுறறகூட் டிவிரு டொககது மண்ணும் விண்ணும். 364

ஊறுற்றிடு காரிருண் மூடியு டற்ற வஞ்சிப
பீறுற்றுள முட்கிய யாநநுபி தறறி யாதுங்
சேறுறறில வாய்சசெய லற்றஜெ கத்து லாமபல்
கூறுறறஜீ வவருக் கங்குலை வுறற மாதோ. 365

பெருந்தீப்பிழம் பும்பிறங் காதொளிர் பெற்றி குன்றிக்
கருநதியென லாயின கண்ணொளி யற்றி மைதகல
பொருநதாதுமு முக்குரு டாயின பொனறி னாலொத்
திருநதாரெவ ருமெவை யுஞசரித திலல காண்டி. 366

ஈரத்தஙகல கையிருட் குமபியி விட்ட பூவை
ஆரததன்புவ டஙகொடி முககுநம் மைய னாற்றல்
பாரததுமபரு டுபல தேவக ணஙகள் பையுள
போரததஙகிடைந் தாஙர சுததிருள் போரதத தென்னா. 367

நளியுண்டமுந நீருல கத்துந லம்பெய் கொண்மூத
துளியுண்டுண வுணடுபல போகசு காயு வுமமுண்
டளியுண்டரு ளுண்டற முணடிவை யாய வெல்லாம்
ஒளியுண்டெனி லுண்டில தேவிலை யொன்று மன்னோ. 368

இற்றாகவுச் சிதொடுத் தேழளா யென்னு நாழி
முற்றாகமு யஙகிய வல்லிருண் முற்று மெலவை
எற்றேகைவி டுதேதனி ரெனனையென றேவ னேயென்
றுற்றாருட் டாதையை நோக்கியோ ரோல மிட்டார். 369

எவ்வாறுநம் மான்றிரு வுள்ளமி னைநத தேயோ
எவ்வாறுது யதிரு மேனியி னைநத தேயோ
எவவாறுதந் தையித யஞ்சகித திட்ட தேயோ
எவவாறெனை வுள்ளுவல விள்ளுவ லேழை யானே. 370

செற்றாரெவி யாவைவி ளித்தனன் ஜீவ ரக்ஷை
பெற்றார்வது காண்டு மென்றாழி தற்றி நிற்க
வற்றாவருள் வாரிதி தாகம ரீஇய தென்னச்
சொற்றாசரு திமொழி முன்னுறச் சொற்ற வாறே. 371

எல்லாவுல குமுடை யார்பொருள் யாவு முள்ளார்
தொல்லாதிமு லப்பரஞ் சோதியா தோற்ற நாசம்
இல்லாரொரு தாகம நாநிதொட் டெய்த லாலே
கொல்லாதுவி டாதவோர் தாகமுங் கொண்டி ரந்தார். 372

காதற்றொரு வன்கட லாம்பியைக் காடி தோய்த்தே
ஓதுற்றவீ சோபபெனுங் கோல்கொடு யர்த்தி நீட்டிக்
கோதுறறிலா தரும ரேசனுக குடிகொ டுத்தான்
மாதுககதுக கமஜலப பஞ்சமும வாநதி வறகே. 373

பல்லாயிர கோடிய ஜீவரைப பாவ பந்தத
தல்லாசிறை மீட்டவாக் கோமிட ரூர வுண்ணீர்
இலலாநிறுங காறபுளிங் காடியி யைநத தாதோ
எலலேமுக்கா கமடி வாாகுல கியு ஙனறே. 374

மருவாரளித தபுளிங் காடியை வாங்கி யன்பின்
உருவாயநதவா யாவுமு டிநதவென றய்தநி யமபி
ஒருவாதவெந தாயுயிா நலகின ஹுஙகை யென்றுத்
திருவாய்மலாந துதலை சாயததனா ஜீவன விட்டார். 375

வேறு

ஜீவாநி பநியேக திரித்துவத்தி லொன்ரன தேவ மைந்தன்
தாவாத கருணையினாற் பேரனபு மயமான தனுக்கொண டண்டி
மூவாத முதனீநி யிரககசம ரசமபுரிவான முதுமை யைஞ்
சாவாத படிதானே பலியாகி ஜீவனவிட்ட தகைமை பாராய். 376

சநததங்கற் பனைமீறிச சண்டாள ராகிநன்றி தனையெண் ணுமற்
புந்தியற்றுக் கொடுஙகூளிக் கடித்தொழும்பு புரிநதொழுகும பொல்
|லா ருக்காய்
அநதரியா மிப்பொருளா யகிலாண்ட கோடிகளை யாட்டு விககும்
விநதையுளார் மனுவாகி யுயிாவிடுதத விந்தையைப்போல் விந்தை
[யுண்டோ. 377

தனக்குலவாப் பெரும்பேறு தாவந்து விழிக்கெதிரே சான்று காட்டி
மனக்கினிய வுபதேசம் வகுத்தசரு வேசனொரு மைந்தன் றன்னைப்
பனிக்கவதைத் துயிர்கவாந்த பாருலகைத் தகிககாமற் பாம தாதை
சினக்கனலை யவித்தெழுந்த ஜீவகா ருணியநிலை தேறற் பாற்றே. 378

வேறு.

அலகிலாப் பரம நீதி யாயதென் னெண்ண மென்று
இலகுவா னுறையிற் சோதி யெரிந்தெழு கோப மாறி
உலகினுக் கொருவ ராகி யுத்தரித் தத்தனை யுள்ளிக்
குலவியே தாதை பக்கற் குதுகலித் திருந்த தயமா. 3

பரமகா ருணியம் பொங்கிப் பலித்ததென் னெண்ண மென்று
வாமனே காரை வாழ்த்தி வாழ்த்தினாத் தழுத ழுப்ப
உரமிலா வானம கோடி யுயர்ந்தமை யுள்ளி யுள்ளித்
தரமிலா துவகை யோங்கத் தாதைபாற் சிறந்த தன்றே. 3

வேறு.

ஜீவனை யிழந்தவிச செகத்துக் கீறிலா
ஜீவனவந் திளையவுரு செறித்த நித்திய
ஜீவவா யிறுமகொரு திறப்புண டாக்கவும்
ஜீவனி னதிபதி ஜீவன் விட்டனா. 3

கோழையிப பிழையமணி குறித்துக் கூட்டுதற்
காழினீர் குளித்துழச சடக்கு மாக்களபோல்
ஏழைந ரானமகோ டிகளை யிட்டுதற்
கூழியான் மாணத்துள ளொடுங்கி னாரோ. 3

கண்ணிய வன்பினாற் கட்டுண் டோங்கிய
தண்ணளிச சலதியின் முழுகித் தாழ்வுறீஇ
உணணிகழ் பொறையினு லுயிரபபொ டுங்கினார்
புண்ணிய முலகெலாம பொலியத் தோன்றினா. 3

முடிந்தது சஞ்சல முடிந்த பாடுகள்
முடிந்தது வறுமைநோய் முடிந்த சிந்தனை
முடிந்தது தீக்கரசொன் முடிந்த முன்குறி
முடிந்தது கருதிய கரும முற்றுமே. 38

முடிந்தது பாவவி மோச னப்பலி
முடிந்தது பழமறைச் சடங்கு முற்றிலும்
முடிந்தது குவலயத் திரக்ஷை மொய்மபுற
முடிந்தது ஜீவிய முழுது மென்பவே. 38

இத்தகு வனவெலாம் பொருந்த வீறிலா
முத்தனுர் முடித்தலின் முடிந்த தென்றொரு
வித்தக வாய்மொழி விளம்பித் தாமுடை
அத்தனுக் காவியை யளித்த வொல்லையே. 38

கிழிந்ததா லயத்திரை யிரண்டு கீற்றவாய்க்
கிழிந்ததா சாரியர் கேடு சூழுளங்
கிழிந்தது முதுமறைக் கிரியைச சாஸனங்
கிழிந்தது தூடணங் கிளந்த வாயெலாம். 387

அதிர்ந்தது கிடுகிடென் றூழி சூழ்புவி
அதிர்ந்தது பாதலத் தரச னுள்நகை
அதிர்ந்தது. கிறுகிறுத் தசீத மனறலை
அதிர்ந்தது புறமதத் தஸ்தி வாரமே. 388

பிளந்தது வயின்றொறும பெரும லைக்குலம்
பிளந்தது வஞ்சகப பிசாச னெஞ்சரம
பிளந்தது சந்நிதி மறைத்த பித்திகை
பிளந்தது தீவிடம பிறங்கு பைத்தலை. 389

திறந்தது தூயவா சேம வைப்பிடந்
திறந்தது கதிக்குறு ஜீவ வாயிலுந்
திறந்தது கருணையின் றிருவி ழிக்கடை
திறந்தது செறுத்துள ஜீவ வூற்றரோ. 390

நற்சுதந் தாரமக் கருள நாயகன்
தற்சுதந் தாவுயிர் விடுத்த தன்மையைக்
கற்சுதந் தாமுறு கடின நெஞ்சுடை
அற்சுதந் தாரறிந் தகங்க லங்கினார். 391

நிகழ்ந்தசம் பவங்கள்காக் குநாத நெஞ்சினை
அகழ்ந்திட வஞ்சிமெய் யாக மற்றிவர்
இகழ்ந்திடற பாலரோ வீச னோசுதன
புகழ்ந்துபோற் றிடத்தகும் புனித ராமென்றார். 392

தொகக்குநின் றவரெலாந் துயரக் காட்சியோ
டகக்கணத் தசம்பவ மாய யாவையுஞ்
சிக்கறத் தெரிந்துநெட் டுயிர்த்துத் தேம்பியே
துக்கமுற் றழுதுளந் துளங்கி யேகினார். 393

கிழிபடு மிதயத்துக் கெழீஇய நண்பினர்
வழிபடு கலிலெய மாதர் மற்றுளார்
விழிபுனல் சொரிதர வெதுமபிச் செய்மையிற்
க்ழிதுய ரொடுமனங் கவன்று நின்றனர். 394

ஞானமா கியவொரு நாதன் றூங்கிய
மானவ தேகத்தை வனைந்திட் டாவியை
வானநா யகனகரம் வழங்கக் கண்ணுற்றீஇத்
தானமும் வானமுந் தழங்கும் வேலைவாய். 395

கொற்றவ னுத்தரங் கொண்டு யூதர்கள்
சொற்றவா றுயவண துதைந்த சேவகர்
குற்றுயிரச் சோரனைக் குறுகித் தொன்முறை
தெற்றெனக் கானமுறித்த துயிரைச் சிந்தினார். 396

அன்பினோ படிவத்தை யாவி நீத்தலில்
என்பினை முறித்தில ரெனினு மீட்டியால்
வன்புறத் திருவிலா மருங்கு குத்தினான்
கொன்பயி லொருமறக் கொடுங்க ணாளனே. 397

அனந்தர முலகினுக் கருளி யாண்டகை
தினந்தரு மான்மசஞ் சீவி யேயென
வனந்தரு திருவுடல் வடுப்பட் டவ்வழிக்
கனந்தரு குருதியு நீருங் கான்றதால். 398

பாவவெங் கோடையிற் பாடுண் டெஞ்சிய
தாவரு மாந்துமப் பயிர்த ழைத்திட
பூவரு புண்ணியப் பொருப்பி னோர்புடை
ஜீவநீ ரூற்றுக்கண் டிறந்த தென்பவே. 399

ஓர்ந்திடாப் பத்தனோ ரடியி லொண்சிலை
ஆர்ந்தநன் னீர்சுரந் தளித்த வாறுபோல
கூர்ந்தவீட் டியினவழி குருதி கோத்தநீர்
ஆர்ந்ததிவ் வாக்கைநின் றவனி யுய்யவே. 400

முடிவன யாவையு முடிய நோக்குறு
நெடிதுயிர்த் திரங்கியுள் ளழிந்து நின்றவோர்
அடியன்யோ சேப்புநம் மாண்டை யாளுகை
படிமிசை வரவெதிர் பார்த்தி ருப்பவன். 401

மிக்கசம் பத்துளான் யூத வேதியர்
தொக்கசங் கத்தினோர் தலைமைச் சூழ்ச்சியான்
புக்கன னரசிடம் புனித யாக்கையென்
பக்கலிற் றருகெனப் பரிந்து வேண்டினான். 402

திகிலுடை மன்னவன் றீரத் தேர்ந்துபின்
அகிலலோ கேஸ்வர னருளி யாக்கையை
இகலில்யோ சேப்பினுக் கீந்து நீயினித்
தகுமுறை யியற்றுதி சமாதி போயென்றான். 403

உத்தரங் கிடைத்தமை வினவி யுள்ளுளே
பத்திசெய் நிக்கதே மெனப்பக் காந்திடும்
உத்தமன் பரிமள வுசித வாக்கங்கள்
வித்தக வுடற்கெனக் கொண்டு மேவினான். 404

கொலைக்களத் திருவருங் குறுகி யொல்லையிற்
றொலைக்கரும் பாவநோய் தொலைத்த யாக்கையை
நிலைக்குருச் சகற்றிமே னிலவச் சாத்தினார்
விலைக்கரும் பூந்துகில் விரித்து மூடியே. 405

விந்தைசே ரெழிற்றிரு மேனி மீதெலாங்
கந்தநற் றிரவியம் புனைந்து கண்கணீர்
சிந்திமெய் யன்புடை ஜீவன முத்தாகாந்
தந்தம சென்னியிற் றாங்கிச் சென்றனர். 406

வனக்குறும் பாம்பினா மருங்கு மட்டவிழ்
நனைக்குறு முகைவிரி நந்த னத்திது
வினைக்குரித் தாயயோ சேப்பு வேதியன்
தனக்கெனச் சமைத்தவச் சமாதி நண்ணினார். 407

கன்முறை யகழ்ந்தவக் காமர் வைப்பினில்
தொன்முறை விதிப்படி தூய யாக்கையைப்
பொன்முறை போற்றிடும் புலமைத் தாமென
நன்முறை வளர்த்தினார் நலங்கொண் மொய்ம்பினார். 408

ஆர்வமிக் குடையமெய் யடியர் மொய்ம்பினால்
வார்விழி புனலுக வாரிப் பெய்தனர்
தீர்வரும் பரிமள திரவி யங்களை
சோவுறு கபாடகற் செறித்திட் டாரரோ. 409

உலகெலாம் புரிந்ததீ வினையை யுத்தரித்
தலகிலாப் புண்ணிய மமைத்த வாண்டகை
இலகுபே ரெழிற்றிரு மேனி யீண்டொரு
சிலைகெழு சமாதியுட் செறிந்த தேயந்தோ. 410

தைவிக மானிட தனுவெ டுத்தநந்
தைவிக ரக்ஷகர் தணந்த மானிட
மெய்வசுந் தரையிடை விரவி மீண்டெழூந்
துய்வதின் றேற்புவிக் குய்வின் றுகுமால. 411

நேசயோ சேப்பென நிக்க தேமெனப்
பேசிய தொண்டரும பிறரு நம்பிரான்
பூசமா திக்குறு புணர்பபெ லாம்புரிந்
தீசனை மதிகருள்வைத தேத்திப் போயினுர். 412

அத்தனுக் கடிததொழும் பமைந்த வன்புடைப்
பததிமை வடிவெடுத தனைய பாவைமார
சிததசஞ சலததொடு கலுழ்ந்து தேம்பியே
தததம துறையுளபோய்ச சடைததி ருந்தனா. 413

அஞ்சுறு காட்சிகண் டலமந் தாவிநைந்
தெஞசிய பாதக ரியலமு றைபபடி
செஞசெவே யுலகமைந தொழுகுஞ் சீர்மைகண்
டெஞசமென் றுளம்வலித் துரநகொண் டாரரோ. 414

வேறு

பொங்கரு ளுதன் பூதல ரக்ஷை புரிவான்வந்
தங்கமவ ருநதி யாருயிர் நல்கி யவனிக்குள்
மஙகிய டஙகக் கணடுச இககு மாட்டானபோல்
வெஙகதி ருட்கிக் குடகட விற்குப் புறவீழ்நதான். 415

பாயொளி மட்கிப் போயது வெள்ளிப் பகலேனும்
மீயொளி மலகி மேற்றிசை றுற்றி விரிசெககா
நேயமி குதநதோா காயமு குதத நிறைசோரி
தூயசி னததீ மாயவ டர்ததுத தொகல்போலும். 416

நன்றிம றநது நட்பிடை நாளு நயவஞ்சந்
துன்றிய களவா நன்றியில செல்வந் தொலைவெய்த
ஓன்றிவ ருத்தும் வன்மிடி போல வொளிர்செவ்வான்
நின்றில தாக வந்தது மாலை நிமிர்கங்குல். 417

பூவணை யாகக் கண்படை கொள்ளும் புனிதற்கோர்
மேவுவி தான மென்னவி ரிந்த மேலவான்மீன்
ஓவற வெங்கும் பாயிரு ணக்கி யொளிகாலுந்
தீவம தாகவு தித்தது கீழ்த திசைதிஙகள். 418

சித்திர மாகச் செல்வனு றங்குஞ் செயல்கண்டு
நித்திரை பங்கமு றுதமை வுறறிடு நெறிபோலும்
எத்திசை யும்முள வெப்பொரு ளும்முல கெல்லாமும்
அத்தின ராவினி சததம தாய வருங்காட்சி. 419

காலமி தாக வன்மன யூதர் கதித்தோடிச்
சீலமில் மன்னன் பாலணை வுற்றுத் திருட்டாகக்
கோலியு யிர்த்தா னெனறவ னுக்கை கொடுபோகிச
சாலம ருட்டிச் சீடர்பல் கேடு சமைப்பாரால். 420

ஈண்டொரு மூன்றுதி னத்துயிர் பெற்றெழு வேனென்ன
மாண்டவ னோதிய துண்டுச மாதியை மற்றின்னே
காண்டகு காவல மைககென வொப்புரை கைக்கொண்டு
வேண்டிய வாறுபல் வீரரை வைத்தனர் வெங்காவல. 421

இட்டனர் முத்திரை யேமமு றத்தனி யிமத்தின்
முட்டிய டைத்தவோர் கற்கத வந்தினை முற்றாக
அட்டதி காந்தமு மம்பர மும்மிதோ ரங்கைக்குள்
இட்டன முய்விலை யென்பவர் போன்மதி யில்லாரே. 422

கோலிய காவல ரேந்திக ளோடுகு ழீஇ ரசேம
வாலிய வைப்பைவ ளைத்தனர் நின்றிட வாராந்தக்
காலைக டும்பக லெற்படு காலைக டந்தந்தி
மாலைக ழிந்ததி யாமமும வந்தும ரீஇயிற்றால். 423

கைவரு லௌகிக வேலையொ ழிந்துக ருத்தொன்றித்
தைவிக நாளனு சாரிக ளாயுயர் சற்போதர்
உய்வரு ளுதனு யிர்த்தெழு வேனென வுய்த்திட்ட
மெய்வச னத்திற முள்ளியி ருந்தனர் விழிதுஞ்சார். 424

மாசிலம டந்தை மாசிலா கந்த வருக்கங்கள்
ஆசற வீட்டி யாதித்தி னத்தி னதிகாலை
ஈசனு டற்குப் பூஜிதை செய்வா மெனவெண்ணி
நேசமவ டிக்குங் கண்ணுடி ருந்தார் நிசிமுற்றும். 425

வேறு. (உயிர்த்தெழுதல்)

இருநில முய்யக் கொண்ட வெம்பிரா னுக்கை யீமம்
மருவிய வாறீ தாக மறுத்துயிர்த் தெழுந்த வுண்மை
திருமறை விளக்கும் வண்ணந் தெரிப்பலென் றமலற் போற்றிப்
பொருவரும் பத்தி யென்னும் புனிதைமேற் புகல்வ தானுள. 426

மைந்தகே ணம்பி ரானிம் மாநிலத் துயிர்த்தெ ழுந்த
விந்தையைத் தரிசித் தேத்தும் விழைவினால் விபுத ராவார்
அந்தரத் தீண்டிய பல்லாண் டணியிசை யலைத்து மாபோல்
சிந்துநீர்ச் சுனையுங் காவும் புள்ளொலி சிறந்த மாதோ. 427

விண்ணுற நிவந்த நாளு வியன்சினைப் பொதும்பர் மென்பூஞ்
சுண்ணமு மலருந் தீந்தேன் றுருகுதியும் வானந் தூய
ஒண்ணிறப் பனிநீ ரோடு கலந்துமென் கால்கொண் டோச்சல்
புண்ணிய னெழுச்சிக் கோலம் புனைந்தெனப் பொலிந்த தன்றே. 428

மருப்படி கமல வாவி மறிதிரை முழவ மார்ப்ப
அருப்புநாண் மலர்வாய் கிண்டி யழிபசுந் தேறன் மாந்திச்
சுருப்பிசை சுருதி காட்டப் புள்ளொலி யிசையிற் றுன்னத்
திருப்பள்ளி யெழுச்சி கூடுஞ் செவ்வியை யொத்த தம்மா. 429

கோதிலாப் புனித வன்பு குலவுநீ ரகத்து நம்மான்
பாதபங் கஜம லர்ந்த பரிசெனப் பளிங்கிற் றோன்றுஞ்
சீதநீர்ப் பொய்கை யெங்குஞ் செழுங்கடி கமழுந் தூய
மாதர்மென் கமலப் போது வள்ளவாய் மலர்ந்த மாதோ. 430

வையகம் புதைத்த கங்குல் வாருணி யற்ற நோக்கித்
துய்யதண் மதிய மென்னுந் துயல்வரு சுறவத் தோடு
மையற விளங்கும் வான மீனொளி மழுங்கி மாய
வெய்யவ வலைஞன் றோன்றன் விடிவலை வீசி னானால். 431

மெய்கண்ட விடத்துப் பொய்மை வெளுத்தென வெளுத்த திந்து
கைகண்ட களவி னுக்கங் கரந்தெனக் கரந்த விண்மீன்
பொய்கண்டு மருண்ட வுள்ளம் போலொளி யிழந்த தீபம்
மைகண்ட கங்குல் வாட்டும் வைகறை கண்டு கண்டே. 432

இன்னதோ ரமையந் தன்னி லிருநில வுலகுக் கெல்லாம்
பன்னரு நலந்த வாய பாகதிப் பயனை யீட்டித்
துன்னிய ஜடவி யோகத் துயிலுணர் சூழ்ச்சி யேபோல்
உன்னத தேவ மைந்த னுயிர்த்தெழுந் தருளிப் போந்தார். 433

வார்த்தையாய் நடுவ ராகி மன்னுயிர்க் கிரக்ஷை நல்க
மூர்த்தியாய்ச் சமாதி கூடி முறைவழா துயிர்த்தெ ழுந்த
தீர்த்தனைத் தரிசித் தேத்தி ஜெயஜெய வென்று போற்றிக்
கீர்த்தனை நறும்பூ மாரி பெய்தனர் கெழுமி விண்ணோர். 434

தன்மமுந் தவமு மோங்கித் தழைத்தன வருள்மெய் வேத
கன்மமு மொழுக்கும் வல்லே கதித்தன கருணை பூத்த
நன்மையு மெய்மை தானு நடந்தின றுலக மெங்கும்
வன்மமும் பகையுந் தேய வளர்ந்தன மருவி மாதோ. 435

அறந்தலை யெடுத்த தொல்லை யாரணத் தழனி யோங்கிச்
சிறந்தது ஜென்ம தோடத் திக்கரு மதநின வூழ்கி
இறந்துபாழ் பட்டோ ராவிக் கீறிலா ஜீவன் வந்து
பிறந்தது சுகிர்த போதம் பிறங்கிய தவனி யெங்கும். 436

ஆயபே ரன்பு மல்கு மாழியி னுதித்து மாந்தர்
மீயுயர் விண்ணோ ராக விளங்குபுண் ணியவே தாந்த
ஆயிரங் கரங்க ளோச்சி யலர்பரஞ் சுடரைக் காண்பான்
சேயொளி பரப்பிக் கீழ்பாற் றினகர னுதயஞ் செய்தான். 437

நிருமல மூர்த்தி யேவ நிரையபா தலம்பு குதந்து
வருமமிக் குரத்த பேயை வன்சிறைப் படுத்தி மீண்டு
கருமபூ மியிலே தம்மான் கழனிழல் கருதி வந்த
தருமசக் கரமே யென்னத் தயங்கினன் றபனன் மாதோ. 438

ஜெகமெலாங் கெடுத்த பேயைச் சிதைத்தமுற் சிறைக்குள் ளாக்கிச்
சகலமு மடிப்ப டுத்த தன்னொரு குமரே சற்குப்
பகவனும பரம தாதை பரிவுடன் றரித்த வெற்றி [439
மகிமையொண் மௌலி போலுந் திகழ்ந்தனன் வயங்கு வெய்யோன்.

அலகிலா வுயிர்க ளெல்லா மரும்பெறன் மகிழ்ச்சி பூத்த
குலவுகோ டாதி யாய கொழுங்கடி மலர்கள் பூத்த
விலகரு மவித்தை நீங்கி மெய்யொளி யுளந்தி சழ்ந்த
துலகுசூழ் கங்கு னீங்கி யுதயமுந் திகழ்ந்த தெங்கும். 440

வண்டுணை விரிந்த செந்தா மரைமுக மலர்சசி காட்டித்
தண்டலை தாழ்த்தி மென்பூக தடஞ்சினைக் கரத்தா னலகி
எண்டகு புள்ளி னூய வின்னிசை யெடுத்துப் போற்றி
மண்டல மடந்தை யீசன் மைந்தனை வணக்கஞ் செய்தாள். 441

மயலுறும் பாவ தோட மருங்கறக் கெடுத்து மாந்தர்
உயவரு நலங்கொண் டைய னுயிர்த்தெழ லூர்ந்த நன்மை
வியனிலத் தெங்கு மோடிப் பரந்துடன் விழாக்கொண் டென்ன
துயிலுணர்ந் தெழுந்து ஜீவத் தொகுதிகள் களித்த மாதோ. 442

கண்ணிய நிசிக்குள் ளாய கழிபெருந் துயிலை வீசி
எண்ணிலா வுயிர்கள் காலை யெம்பலோ டெழுந்த காட்சி
மண்ணியல் வினையின் மாய்ந்த மன்பதை யுயிர்த்தெ ழுந்து
புண்ணியர் தமக்குள் ளாகப் புத்துயி ரடைந்தாற் போலும். 443

எந்தவா றடையு நம்பி லீறிலா ஜீவ னென்னுஞ்
சிந்தனை மருளே னம்மான் புண்ணியம் ஜீவர்க் கெல்லாஞ்
சொந்தமாம் விசுவ சித்தோர் சுவர்க்கபே ரின்பந் துய்ப்பர்
அந்தரி யாமி யேசு வென்பதை யயரே லைய. 444

வரைவின்றிக் கிருபை யார்க்கும் பொதுவென வழுத்தி னாலும்
பரமன்முன் குறித்தோ னுள்ள மொன்றிலே பழுக்கும் பத்தி
தாணிவான் கிரண மெந்தத் தலத்தினுந் தங்கு மேனும்
இரவிகாந் தத்தி னன்றே விருங்கனல் பிறக்கு மம்மா. 445

ஒருநரன் வழியே பாவ முலகத்தை யுடற்று நிற்ப
ஒருநர தேவ னீட்டும் புண்ணிய முலகுக் கந்தப்
பருவரல் துடைத்து நித்ய பரகதிப் பயனை நல்கல்
திருவருண் மாட்சிக் கேற்ற திவ்விய முறையென் றோர்தி. 446

நம்பிரா னுயிர்த்தெ ழுந்த நலம்பெறு முகூர்த்தந் தன்னில்
அம்புவி யதிர வஞ்சிக் காவல ரயர்ந்து வீழ
உம்பரி னின்றிழிந்த தேவ தூதரோ ரிருவ ரோலை
இம்பரிற் சேம வைப்பை யெதிர்ந்தனர் பகைவ ரஞ்ச. 447

இருள்புலர் காலை கண்ட வேந்திழை மாரோர் மூவர்
தெருளுறீஇ யெழுந்தெம் மையன் சேமவைப் பதனை யண்மி
மருளறச் சமாதி வாயில் திறவுண்ட மாறை நோக்கி
வெருளுறீஇக் கலங்கி நின்றா வெய்துளந் திகைத்து மாதோ. 448

ஆயிடை யருகர் நின்று மவிரொளி மின்னி னார்ந்த
தூயுடை பரித்த தேவ தூதரோ ரிருவர் தோன்றி
நீயிரிச் சேம வைப்பி னேடுவ தெவன்கொல் ஜீவ
நாயகன் றன்னை முன்ன நவின்றவா சகத்தை யோர்மின். 449

ஈண்டுளா ரல்லர் ஜீவ னியைந்தெழுந் தருளி னாரக்
காண்டகு நம்பி நுமமுன் கலிலெய நாடு சேர்வர்
பூண்டமெய் யன்ப ருக்குப் புகலுமிப் புதுமை யென்னாச்
சேண்டலத் தெழுந்து போனார் நிகழ்ந்தவை தெரியச் செப்பி. 450

வேறு.

உன்ன தேசனு யிர்த்தெழுந் தாரெனச்
சொன்ன சொல்லமு தஞ்செவி தோய்தலும்
மன்னு நித்திய வாழ்வுகை வந்தெனப்
பொன்ன னார்க்குட்சி றந்தது புத்துயிர். 451

வள்ளல் சொற்றவ சனமும் வைகறைப
பள்ளி நின்றெழு பான்மையுந் தமமுளே
உள்ளி யுள்ளத்து வட்டெழு மோகையுந்
தெள்ளி தச்சமுங் கொண்டுதி யங்கினார். 452

உரையி றந்தவு வகைப்பெ ருங்கடல்
கரைபு ரண்டுக திததுக் காககினி
விரைவின் மாய்ந்திட மெல்லிய லாரெழுந்
திரைசெய் வாநதிருத தொண்டாககென றோடினார். 453

தூதா சொற்றசு மங்கல வார்த்தைகொண்
டேத மிலலவ ரேகுழி யெமமுயிர
நாதன் கண்ணெதிர் தோன்றின லங்கிளர்
மாத ரீநன்கு வாழ்கென வாழ்த்தினா. 454

அருளின் வாழ்வைய றங்கிள ராரணப்
பொருளை யன்பினபு ணரியைப புங்கவர்
தெருளுறு சின்மய தேசிக மூர்த்ததை
மருளொன றின்றிம டந்தையா நோக்கியே. 455

உழுவ லனபொடு ளங்கனிந தொல்லெனக்
கழுதின் வன்றலை யைததெறு காற்றுணை
தொழுது வீழ்ந்தனா பன்முறை தோத்திரித்
தெழுது பாவையன் னாரினி தேத்தினார். 456

நனறு யாவுந விவுறு சீடருக்
கின்றி யம்பியெ னைக்கலி லேயநாட்
டொன்ற விளருமி னுள்ளங்க லங்கன்மின்
என்று ரைத்துகக ரநதன ரெம்பிரான். 457

ஓகை மாநற வுண்டுக ளித்தவத்
தோகை மார்பனெ ருதிருத் தொண்டர்பால்
ஏகி யீசனெ ழுச்சியும் யாவையுஞ்
சோக நீங்கவ குத்தனர் சொல்லினார். 458

அணங்க ஞருளை கேட்டுமெய் யாரணக்
குணங்கள் பூத்தகு ருகதுவ ராருயிர்
உணஙகி மீண்டிங்கு யிாதெழ லொல்வதோ
இணங்கு றுதென வெய்தின ளையமே. 459

முற்ற றிநதமு ழுமுதன முன்னுறச்
சொற்ற வாயமையு முள்ளிலர் தொக்குடன்
இற்றி தூண்மையின னேதனி யிமத்தின்
உறற றிநதிடு வாமென வோடினா. 460

ஒன்று மன்புனு லம்பொரு பேதுரு
என்ற சிடரி ருவரு மிமதத்திற
சென்ற கத்துறத தேடினா காணகிலா
மன்றல் யாகக்கையைச சிநதைவ ருநதியே. 461

திருமி யேகினர் சீடர்ம கதலேன்
ஒரும டந்தைநம் முன்னத ஜீவனைக
கரும பூமியிற கண்டருள பெற்றுடன்
தரும சிலைச் சாநதனள் சாற்றினுள். 462

தாயை நாடிய கன்றெனத தற்பரன்
சேயை நாடித்த விககின்ற சீடருந
தூயன மூழ்குது யாககட வீத்துய
நாய கன்றிருச சேவையை நலகினா. 463

எமம வூருக்கன் றேகிய சீடரின்
மமமா நீஙகம திவிளக் கேற்றியும்
அமம வஙகவ ரோடுணை வாறறியுஞ்
செமமல் சிநதைதெ ருட்டினா செவவிதின. 464

ஈண்டு காட்சியெ திர்ந்தவ ரெய்தியாம
மீண்டெ ழுநதருள் வித்தகன் றன்னைநோ
காண்டல் செய்துட னுண்டுக ளிததனம்
மாண்ட போதன ரீரொன்று வாழ்ததினா. 465

தக்க சான்றிது வென்னினுந் தம்முளே
புக்க வையம்பொ திந்துபு றஞ்செலா
தொகக வாங்கொரு றையுளி னுள்ளுறத
தொக்கி ருந்தனர் பன்னொரு தூயரும். 466

ஆன போழ்தத்த டியவர் நாப்பணே
தூன லந்திகழ் மேனியிற் றோன்றினன்
தீன ரக்ஷக தெய்வத மெய்ச்சமா
தான மல்கித்த ழைக்கவென் றாரரோ. 467

அண்டர் நாயகன் றோன்றிய லரிதழ்
விண்ட வாய்மொழி கேட்டுமவி ழ்கெதிா
கண்டு மின்னுங்க லங்கின தனறிமெய்த்
தொண்ட ருளளந்து றந்தில தையமே. 468

ஐய முந்திகி லுங்கலந் தமபுவி
உய்ய வந்திங்கு யிாததெழுந் துன்னத
தெய்வி கந்திகழ மேனியைத தோகிலா
வெய்ய வாவியி தெனறுவெ ருண்டனா. 469

சிந்தை தேருந்தி ருததகு தெய்விக
மைந்த ஞோந்தும னங்கலங காதிாநீ
எந்த வாவியும யானுறு மானவ
விந்தை யாக்கைப டைததில மெய்மமையால. 470

பாரு மின்பரி சித்தென்ப தாதியை
ஒரு முன்னுனை யானறி யுண்மைவே
றுரு மில்லாமற றையுற லீரொனத
தேரு மாறுதெ ருட்டினா சிந்தனை. 471

மேலு மேலுமப லமுறை விததகக
கோலங காட்டிக்கு ரவாக்குக கோதறு
சீல மலகததெ ரிததனா செமபொருள
ஞால மீதொரு மணடல நாடியே. 472

ஆதி மெய்யடி யாதிறத தன்றியும
பாதி யாயிர வாகதொரு பககலிற்
பூத லததிலு யிாததெழு புண்ணிய
நாதன் சேவைய ளிததனா னன்குற. 473

இத்தி றங்கிறிஸ் தியேசுவி னீறிலா
மெய்த்த வததிரு மேனிவி ளங்கலிற்
சித்த சஞ்சல நீங்கிததி கழ்நதனர்
சுத்த மெய்விசு வாசத்திற் றோமிலார். 474

அஞ்சி நெஞ்சம ழுங்கிய யர்ந்துவீழ்ந்
துஞச காவல ரோடியு லப்பிலான்
எஞசு ருதவெ ழுச்சியும யாவையும்
வஞச ககுரா வாக்குவ குததனா. 475

பங்க முற்றப திதாப லர்குழீஇச
சங்க முற்றுநந தாபத ரேகாந
தங்கம் வெளவிய கன்றன ரென்னவவ்
வெஙக ணாக்குவெ றுக்கையை வீசினா. 476

களியா பொய்பபடு கட்டுளா யோபுவி
தெளியுந தெய்விக மெய்ம்மைசி தைததிடும்
அளிய புன்மதி யாதித ருக்கனா
ஒளிபு தைந்திடு மோவிர லொனறிலே. 477

மன்ன னஞசிவ றிதுள மாழ்கினன
ஒன்ன லாநெஞ்சு ரஙகிழி பட்டனர்
பனன லாநதர மன்றுவெம பாழ்மதி
துன்னி யோரெவ ருநதுணுக குறறனா. 478

பததர் யாருமப விததிர சிந்தையின
உதத மவிசு வாசதது ரத்தலின
மததா வாயடை பட்டும றஙகிளா
சிதக மாழ்கிய டங்கிய செவவிவாய். 479

வேறு.

உம்பர் நாயக னுயிாதநெழுந தருளிய வுண்மை
இமபர் மெய்பபடுத தீரிரு பதுதினத் திறுதி
கொமபி ருவிழிந் தொழுகொலி வாசலங் குறுகி
நமபு தொண்டாக்கு வேதியாக் கிவையிவை நவிலும். 480

நண்பு ளீருல கெங்கணு நாசமு ஹங்கட்
கெண்பெ றுஞசுவி சேஷததை யியமபுமி னிதயக்
கண்ப டைததவன் கதிநலம பெறுகுவன் காணும்
பண்பி லாதவ னுக்கினைத் தீாபபினுட் படுவான். 481

கண்டு கேட்டமெய்ச் சான்றுநீர் கருதிலென் றந்தை
விண்ட வாறினி யருட்பலம விண்டலத் திழிநது
மண்ட லத்துமை மருவுமட் டெருசலே மருவித்
தொண்ட ரீமலங் காதவண் டரித்திருந் துனனி. 482

ஒன்றி நும்முட னிருப்பன்யா னுலகமுள் ளளவும்
என்று வாய்மையி னிலகுசெவ் வாய்மலர்ந் தியம்பி
நின்றெ ழிற்றிருக் கரங்களை வானுற நிமிர்த்தி
நன்று மங்கல விடையரு ளாசியு நவின்றார். 483

ஆசி மங்கள சாதன மருளிய வமையம்
மாசி லாவருண் முகிலையோர் மழைமுகில் வளைப்பத்
தேசு மல்கிய திருவுருக் காணகிலார் சீடர்
மூசு பைம்புயல் விசும்புற முடுகுதல் கண்டார். 484

மிக்க பேரதி சயத்தொடு மேலுற நோக்கித்
தொக்கு நின்றவே தியர்மருங் கோரிரு தூதர்
புக்கிவ் வாண்டகை யேகிய புதுமையே போல
மைக்க ரும்புயன் மீதுற மீண்டினி வருவார். 485

எனகொல் வானுற நோக்கிநீர் நிற்பதிங் கென்னென்
றினகு லாவிய வுடையினர் வெளியிடைக் காப்பப்
புனைக ணோடடி யவரெலாம் பொருப்பைவிட் டகன்று
நனைகொ ருப்படு மனத்தராய் நகரியின் மேவி. 486

நம்பி ரானறிரு வாக்கினி னலந்திக ழாவி
இம்ப ருற்றிடு காறுமா லயந்தரித் திருந்து
பைம்பு யற்றிர ளொக்குவான் பாரெனக் குரவர்
உம்பர் நோக்கிய சிந்தைய ரொருங்குதொக் கிருந்தார். 187

மேக வாகன ரூடராய் விட்புலத் துருவி
மாக மீதுமீ துயாபதம் யாவையும் வளைந்து
சோக நீங்கிய சுரகணந் தொழுதுவாழ்த் தெடுப்ப
ஏக நாயகன் சந்நிதி யடைந்தன னெம்மான். 488

ஒருமக் கனபர திரித்துவத் தொருத்துவ ருரிமைத்
திருமக் கனறமத் தாணையி னொழுகிய செல்வன்
கருமப் பூமியிற் பிரிந்துபோய்க் கடுந்துய ரடைந்து
வருமக் கன்னெனிற றுதையி னுவகையார் வகுப்பார். 489

புனித மாயுயர் போதமாய் விளங்கிய புதகேள்
கனித னீர்மையிற் காதலற் குவந்துகை யளித்த
தனித மாரருள் பொழிகிரு பாசனந் தனனில்
இனிது வீற்றிருந் தருளினர் கிறிஸ்துவா மீசன். 490

சந்த தம்நர ஜீவருக் கிரக்ஷணை சமையச
சுநத ரததிரு மேனியிற் றுலங்குமைங் காயங்
தநதை யாதிரு விழிப்படுத் தின்னருள் தழைப்ப
விந்தை யாகமன் றுடலே நமபிரான வேலை. 49

மூனறென் றுகிய முழுமுதன் மூந்துநிண் ணயம்போல்
தோனறல வேண்டலிற றுதையாா தூயநல் லாவி
ஆன்ற ஜீவகோ டிகளுய மெய்யறி வளிபபான்
என்று வநதரு ளுருககொடு மகிதலத திறுத்தாா. 4

கோதி லாத்தவம் புரிநதுதே வாலயங் குழீஇய
ஆதி தேசிக ரிடததனல் வடிவமா யமாநது
பூத லததினங் கிறிஸ்துவின் புண்ணியம பொலியக்
காத லாய்வர மளிததனா கதிவழி காட்டி. 49

அன்று தொட்டருட் குருபரம பணிநய மததல்
இன்று காறுநின றவிததையை யிகலற நூறி
ஒனறி யாலமவித தீண்டலபோ லுலகெலாம பரமபிக்
குனறு றுதுமெய்த திருசசபை குலவுகின் றதுகாண். 49

அனநதா நீக்கிமெய் யறிவினைக் கொளுத்தியாண் டகைபா
மனநதி ருபபிர க்ஷணைவிசு வாசததை வளாததுத
தினந்தி னம்புதி தாக்கியான் மாக்களைத தெருட்டல்
அனந்த மங்கள வாவியி னருட்செய லறிதி. 49

இரக்ஷணிய சரிதப படலம் முற்றிறறு

விசிராந்திப் படலம்.

இததிறந ராததுமவி ரக்ஷணைமு டிதத
விததநச ரிதநிரம்வி ரிததினிது ணாக்க
உததமகி றிஸ்தவனு ணாசசியொடு கேட்டே
பத்திமுக நோககிவிந யததொடிவை பனனும.

ஆசறும னத்தியென தன்னையரு ளாளன்
பேசரிய பாடுகள்பி றஙகுசரி ததனை
மாசில்விசு வாசநனி மல்கியுர மாக
நேசமொடு ணர்த்தினையெ னெஞ்சிடைய மூந்த.

பூவலய முய்யவரு புண்ணியமு நித்ய
ஜீவநிலை யும்மினிது சித்திபெறு மாறும
ஓவறவி ளக்கினையி தோர்ந்தளிய ஞற்ற
ஆவதுகொ ளிற்கொருகைகம மாறுபிறி தம்மா. 3

பண்டைமறை பன்முறைப டித்துமுள னேனும
ஒண்டொடிநின் வாய்மொழிக ளுடபொருளு ணாததும்
எணடகுவி ளக்கமித யத்தொளிர வைததாய்
அண்டருல கெய்துவளா யும்மவிவ தினறால். 4

நன்கையளி யேமுறந லந்திகழு நம்பன்
கொனமலித ருஙகுருசி லேகுருதி சிநதித
தன்மனமு வநதுதலை சாயததிருக் கோலம
எனமனவி ழிககெதிரி லென்றுமுள தெம்மோய். 5

நொந்துவதை யுணடதிரு மேனியுநொ றுஙகிச
சிநதுதிர முமபுனித ஜீவவுண வாகும்
சநததநு காந்துவரு சாதகமவி ளாககும
விநதையுறு சிறசுகமி தேயென்விசு வாசம. 6

இறைபயிர வுமமிடமி றுத்தரிய போதம
உற்றதும கேசவரு ளுற்றுதவு பேறும
நறறவந லதிதியென நனறியறி தககக
பெற்றியன்வ ணக்கமொடு பேசினன்வ ழுததி. 7

ஏனையரு நன்றிதெரி யின்னுரையி யமப
ஆனனம லாந்தனைவ ருமமமுத மன்ன
போனகம மைநதுவர வுணடுபுது மைத்த
தூனறிய சிற்சுவைய பானநறை துய்ததார். 8

மருந்தனைய தைவிகம காகருணை மல்கும
விருநதினித ருந்தியபின் மெய்யுணர்வி னுள்ளந்
திருநதடியர் நனறியொடு செமமலையி றைஞ்சிப
பொருநதுதுதி தோத்திரமு றைப்படிபு கன்றார. 9

மற்றிவைநி கழ்ந்தபின மாண்பினர்ம கிழ்சசி
உற்றொருவ ருக்கொருவ ரன்பின்விடை யுய்ப்ப
நற்றவனு மங்கவர்ந யந்தினித ளிதத
விற்றவழு மாளிகையின் மேனிலைபு குந்தான். 10

ஜீவவச னத்திருவி ளககொளிந்து கழுநது
மேவகவி ருட்டறவி ளக்கவிசு வாசத
தாவலொடு மாண்டவரு ளாசனம டுததுப
பாவலர டைக்கலவி யற்றமிழ்ப டிப்பான்.

தேவாரம், கையடைப்பதிகம். (பண, தககராகம)

---

1. ஓதியே சுருதி தினநதினம் படிதது முணர்விலா துலகொழுக் குவநது
நீதிலே பயின்று செநநெறி யிகநத தீயனே னுய்யுமா றறியேன்
கோதிலா நீதிக கொழுஙகதிாப பிழமபே குணிபபருங் கருணைவா ரிதியே
ஆதியே யடியே னினசர ணடைநதே னஞ்சலென் றடைககல மருளே

2 பத்தனுய்ப் பாடேன சுததனு யொழுகேன் பகலெலலாம பாவமே பழகி
எததனையக கழிததே னின்றுளே னுளே யிலனென வெணணவும படுவேன்
பிததனேற் குனது பேரரு ளல்லாற பிழைக்குமா றில்லையா தலினல்
அததனே யடியே னினசர ணடைநதே னஞ்சலென் றடைககல மருளே

3 கலைககணுக் கரிய காட்சியே சிரததைக கண்ணினுக் கெளியகண் மணியே
புலைககுடி லோம்பும புனமதி யதனுற பொருவரும பொழுதைவீண் போக்கி
உலககம டம்போ லுலகமா யததை யுவநதநின மூடனென் றுளச்சான்
றலைக்கநொநதடியே னினசரணடைநதே னஞ்சலென் றடைககல மருளே

4 மண்டலததெனைபபோற் பாவியுமிலலைமற்றுனைப பொருவதோர் தெய்வ
உண்டொருக் காலென றுணாவுளா ரெவரு முணாததிடா ருண்மையா த
தொணடருக கிரஙகி மநுவுரு வெடுத்த தொலலைமூ லபபரஞ் சுடரே
அண்டருக கரசே நினசர ணடைநதே னஞ்சலென் றடைககல மருளே

5. வெப்புறு பாவ விடததினைப பருகி மெய்யறி விழநதுனை மறநதேன்
அபபுற வுலக மடுக்கிலென செயகே னுணடெனக் காதர வியாரே
ஒப்பற வுயர்ந்த வொருதனி முதலே யுணாவுடை யோலத்துக குருகு
அபபனே யடியே னின்சர ணடைநதே னஞ்சலென் றடைககல மருளே

6. எனுதியானென்னுமுடல்பொரு ளாவி யிவையொருமூனறையு மின்னே
உனுதென வுனககே கையளித் தெளியே னுன்னருட் பற்றையே யுவந்
மனுதிதத் துவஙகட் கதீதமா யன்பர் மனத்தவி சுகந்துவீற் றிருக்கும்
அநாதர க்ஷகனே நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைககல மருளே

7. படிததொழும் பாகிப பதைத்துழல் வேனைப பரிந்துன தருள்விழி பரப்பி
குடிததொழும்பாக்கிக் கொண்டகோமானே குன்றிடா விழுநிதிக குவையே
மிடித்தொழும் பினையு மகற்றிடா தென்னே விநயமே தும்பிறி துளதோ
அடிததொழும்பலனேவபபனேயடியேற்கஞ்சலென் றடைக்கல மருளே

8. உருளுறு சகடம் போலவென் மனமு மொருவழி நிலையிலா துழலும்
மருளுறு மூலகோ டலகையுங் கொடிய மாயமாம் வலையிடைப் படுத்துந்
தெருளுறு பொருளே நின்னடிக் கன்பு செய்துநா னுய்யுமா றெங்ஙன்
அருளுறு மெந்தாய நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.

9. என்புதோல் போர்த்த யாக்கையைச் சதமென் றெண்ணியாத் துமத்தை
[யெட் டிணையும்
முன்பினெண் ணாது புரிநததீ வினையென் முன்புநின் றுடற்றலான் முதிர்
[பேர்
இன்பநாட் டரசே புண்ணியப பொருப்பே யிருநிலம் புதைத்தெழுந்
[தோங்கும்
அன்பினா கலியே நின்சர ணடைநதே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.

10. புறத்தொரு புகலு மிலையுனை யல்லாற் பொய்யுறு மலகையின் புணாபபாம்
முறததினிற் புடையுண் டயருவேன் கருணை முளரியை மூடுதென் முறை
[யோ
மறத்தியோ மாறு மெய்த்திரு வாக்கை வரதனே யபயனே வண்மை
அறத்தனி முதலே நின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.

11. மருண்மனே வாஞ்சைச் சுழலிலே யுழலும வறியபுன றிரணமென் றுவி
இருண்மலோ ததிபுக கழுநதிடி லநதோ வெனசெயகே னேழை நின்னடி
[மை
தெருண்மனே கரமே ஜீவதா ரகமே திகழ்குண மேருவே சீாசால்
அருண்மகோததியே நின்சர ணடைநதே னஞசலென் றடைககலமருளே.

12. வேதமே வேத விளக்கமே விளக்கின் விழுத்தகு ஜோதியே விமல
போதமே போதங கடநதமெய்ப பொருளேபொருள்புலப படவெளிவநத
நாதமே யூத குலநரா திபனே நன்னெறி பிழைததுல குழலும்
ஆதனு னடியே னின்சர ணடைநதே னஞ்சலென றடைககல மருளே.

13. வாழியா ரணநூல் வரம்பெலா மிகநது மதியிலாப் பேதையான் மயங்கிக்
கீழியான் பிழைத்த பிழையெலாம் பொறுத்துன் கிருபைதந தருளெனக்
[கெஞ்சி
ஊழியா யூழிக் குறையுளா யெவையு முலபபினு முலபபிலாத் தரும
ஆழியா யடியே னின்சர ணடைந்தே னஞ்சலென் றடைக்கல மருளே.

தேவாரம முறறிறறு

விசிராநதிப படலம முற்றிற்று.

காட்சிப் படலம்.

கையடையெ னப்புனைக வின்கொள்பதி கத்தை
மெய்யுணர்வோ டுள்ளுருகி விண்டுமறை வாணன்
மையறவி ளக்குவிசு வாசவனை மேவிச்
செய்யகண்மு கிழ்த்தமைதி யோடுதுயில செய்தான். 1

கண்டுயிலி லாதுலகு காவலபுரி கின்ற
அண்டாபெரு மான்சரண டைககலம மைந்து
தண்டாள வெண்ணகையர் தததமத ரங்கிற்
கண்டுயிலவ திந்தனரக் கங்குல்கழி காறும்.

எண்ணில்பல கோடியபி ராணிகளு மெல்லாங்
கண்ணிமைய டைததனவ டைத்தனக பாடம்
அண்ணலரு ளாணையின ருங்கடிய மைநத
விண்ணிலவு தூதர்கண மெங்கணுமவி ராய.

பின்னுறுவ தோர்கிலர்பெ ருந்தனமி டுக்கர்
முன்னுறவி யற்றுவர்பல் தீங்குமுறை பேணார்
துன்னிருளு மபபரிசு தொல்கவின ழித்த
மன்னுலகை யெனறெதிரு மாறுணாகி லாதே.

அற்புணரி சுண்டியகி லந்திகழும வண்ணம்
பிற்புணரும் வைகறைபி றங்கியது வஞ்சர்
சற்பனையின் வெவ்விடர்ச திக்கவரு மேனுந்
தற்பரன ருட்கெதிர்த ரிததியல்வ தேயோ.

சூழிகவி ருட்பகைது மித்தறவெ றிந்து
பாழியுல கத்தினைவி ளககுமோர்ப தங்க
ஆழியர சற்குரிய கட்டியம டுத்துக்
கோழிமுத லாயினவி ளித்தனகு லாவி.

சஞ்சலமு டித்தலைத ரிக்கவச மின்றி
எஞ்சியவி ருஞ்சுடரெ ழுநதுகு ணக்கில்
நஞ்சிருளி லேதனிந டநதமறை வாணன்
அஞ்சரிதம யாதெனவ டுத்தறிகு வான்போல்.

வலிந்தொளிகி ளம்பியுத யந்திகழ வல்லே
மெலிநதிருளி ரிநதனது யின்றனவி ழித்த
மலிநதனவ யின்றெறும்வ ழங்குபல வேலை
பொலிநதனத ராதலமோர் புத்துலக மேபோல்.

பத்திமதி யூகிவிசு வாசிபர மார்த்தி
வித்தகிசி நேகிதையை வேதவதி யாதி
உததமிக ளுன்னதம கீபதியை யுள்ளிச்
சித்தமொடு நித்திரைதெ ளிந்தனரெ ழுந்தார்.

காலையெழு முன்னிரவு கண்டுயில்பொ ருந்திச்
சாலவரு டந்துசம ரக்ஷணைச மைத்த
சீலமிகு ஜீவபதி சேவடிப ழிச்சிக்
கோலமறை யோனுணர்வு கூடினனெ ழுந்தான்.

தேவாரம், காலைத்துதி. (பண், காந்தாரம்)

1. எந்தையே ஸ்தோத்திர மிகலின் மன்பொத்த
தந்தையே ஸ்தோத்திரஞ் சருவ லோகமும்
விந்தையாய்ப் படைத்தருள் விமல ஸ்தோத்திரம்
அந்தணா ஸ்தோத்திர மனந்த ஸ்தோத்திரம்.

2. பொருட்படு பொறிபுல னொடுங்கிப் பொன்றல்போன்
மருட்படு துயில்கொளீஇ மறந்திக் கங்குல்வாய்
இருட்பெருங் கடல்குளித் தேனைக் காத்தனை
அருட்பெருங் கடலனா யனந்த ஸ்தோத்திரம்.

3. எத்தனை யோவிபத் திரவிற் றோங்கிலேன்
அத்தனை யுந்துரந் தருளவி ழிக்கடை
வைத்தெனைக் காருயிர் வழங்கிக் காத்தனை
அத்தனே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

4. எண்ணவெம் மாத்திர மேழை யானான
புண்ணிய விழித்துணை பொருந்து ருதெனைக்
கண்ணிய துயிலிடைக் காத்த ளித்தனை
அண்ணலே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்

5. கனவிரு ளகற்றியிக் காலை யுய்த்தல்போன்
மனவிரு ளத்தனையு மாற்றி நீதியின்
தினகர னருளவழி செலுத்தி யென்னையாள்
அனகனே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

6. கண்டுயி னீத்ததுங் கருணை மைந்தனைக்
கொண்டெனை மீட்டதுங் குறிக்கொண் டன்பொடு
தொண்டுனைக் கியற்றமெய்த் துணிவு தந்தருள்
அண்டர்நா யகவுனக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

7. மாதிரம் யாவையும் வளைந்த வல்லிருட்
போதிலே பலர்புந் ருலகம் போகவும்
பேதையேற் கெமரொடும் பிழைப்பை யூட்டினை
ஆதியாய் நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

8. ஐயமே விடமரு ளுத்த காரம்வக்
தொய்யென மூடிநின் றுடற்று மாயினுந்
துய்யபங் கயமுக ஜோதி காட்டியாள்
அய்யனே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

9. மைப்படு கங்குலைக் கடந்துன் வண்மையால்
இப்பகல் கண்டினை யேத்த நின்றனன்
எப்பரிசி யான்கைமா றியற்று கேனெனை
தப்பனே நின்னடிக் கனந்த ஸ்தோத்திரம்.

10. திகிலுலாம் பவவிருள் சிதையத் திவ்விய
சுகிர்தமார் தருமொழிச் சுருதி வான்சுடர்
மகிதல மெங்கணு மலிய நல்குவாய்
அகிலலோ கேஸவர வனந்த ஸ்தோத்திரம்.

தேவாரம் முற்றிற்று

வேறு.

காத்தருள்பு ரிந்தகரு ணைக்கடவுள வேந்தன்
ஏத்தரிய சேவடியி றைஞ்சியித யத்துப்
பூத்தவுணர் வோடுரிய பொற்புறுத வத்து
மாத்தகைய ரோடளவ ளாவினன்ம கிழ்ந்தே.

தம்மகவு கண்டுருகு தாயரென வன்பின்
அம்மனைய ருங்கசிய கத்துவகை பொங்கிச்
செம்மொழிப கர்ந்துமறை யோய்சிறிது போழ்து
மம்மரக விமமனைவ திருந்தகறி யென்றார்.

மாதவவ ழிப்படுகை வல்யவயி ராக்ய
வேதியனு நன்றெனவி ருப்புடன்வி ளம்ப
மேதகைய சிற்சுகம்வி சிததெனவி ளங்கும்
போதமுறு புத்தகவ ரங்குழைபு குந்தார்.

வரங்குலவு புத்தகம விந்துமதி தோயும்
அரங்குலெளஉ கிகவச டற்றெழில மைந்த
உரங்குலவி நின்றதையு ணாந்துமறை வாணன்
பரங்குலவு ஞானமுறை பள்ளியறை யென்றான்.

அருந்தவம டந்தையர றப்புறம மைத்த
பெருந்தகைகு றுதிசய மாதியபி றங்கித்
திருந்துமுறை சிற்சிலதி றந்தினிய செஞ்சொல்
விருந்தினனு ளங்கொளவி ரிதநிடுவ தானார்.

அலகில்புவ னங்களைய மைத்தியல றத்தை
நிலையுறநி றுத்தியரு ணீதிபுரி சீயோன்
மலையாச ஞேர்குமான் வந்தவத ரித்த
குலவரிசை யீதெனவி ளக்கினளோர் கோதை. 16

ஆக்கரிய சத்திரமி தாக்கியவ நாதி
கோக்குமா னீண்டுபுரி கோதில்கிரி யாதி
மீக்கருணை மீட்டவர்பெ யர்த்திறம்வி ளங்க
வாக்கியமெ டுத்தினிது ரைத்தனளோர் மங்கை. 17

மீட்சியுறு மன்பதைகள் வீட்டுலக மேவி
ஆட்சியுறு மாளிகைய னந்தமழி வில்லா
நீட்சியுறு சிற்சுகநி றைக்கநிறை வெய்தி
மாட்சியுறு மென்பதைவ குத்தனளோர் மாது. 18

சத்துருபு றக்கொடைத ரச்சமரில் வென்று
பத்தர்சிலர் ராஜ்யபரி பாலனந டத்தி
முத்திநக ரத்திறைமொ ழிந்ததிரு வாக்குத்
தத்தவா முற்றபடி சாற்றினளோர் தையல். 19

அண்டருல கத்தரச ஞணையின மைந்த
தொண்டாசில ரங்கியெரி சூளையுளு லாவிச்
சண்டவரி மாவொடுதெ ரித்ததையெ டுத்து
விண்டனள்ம னங்களாய மெல்லியலொ ருத்தி. 20

நண்ணலரா டார்ந்துயிர்ந டுங்கியுட னைய
எண்ணரிய வாதைகளி யற்றியடு போழ்தும்
அண்ணலடி யாரபலா றத்திறமி முக்கா
வண்ணமிதி தென்றுரைவ குத்தனளோர் வல்லி. 21

வானமொடு பூமிநிலை மாறுகினு மாறு
மேனிகழ்வ தென்றுரைசெய சம்பவ விதங்கள்
தானமிசை முற்றிமுறை சான்றுபடு மென்று
ஞானமிகு தீர்க்கமொழி காட்டினளோர் நாரி. 22

கொன்புலையர் பைப்பயவ ளர்த்தெரிகொ ளுத்த
என்புகரு கித்தனுவெ ரிந்துபடு போழ்தும்
மன்புதல்வ னன்பையுண்ம தித்திருவர் மாய்ந்த
அன்பின்வலி நன்குறவி ளக்கினளோ ரம்மை. 23

தற்பாகு மாரனதி சற்குணவி காசம்
அற்புதவி தங்கள்பர மாச்சரிய ஞானம்
பறபலசு கிர்த்தியப லங்களிவை யெல்லாம்
பொறபுறவி ளக்கினர்பல் பூவையர்கள் மாதோ.

இத்திறம தஙகியரி யம்புமொழி கேட்டும்
உததமமொ ழிததிறமு ணார்துமறை வாணன்
விததகம றைபபொருள்வி ளக்குமிதி காச
சததியம றிநதுமகிழ் வோடுதரி கொண்டான்.

போயதொரு நாண்மறுப கற்பொழுது போந்து
மேயதென மாதவிகள் வேதியனே டேகித
தூயதிரு மந்திரசு யம்பிரபை தோய்ந்த
ஆயுதவ ருககநிறை சாலையைய ணைந்தார.

வேறு.

கண்கவரும் கவினார்ந்த கனகமணி மண்டபத்துப்
பண்கவரு மொழிமாதா பலாகுழுமிப் பணிநதேவ
விண்கவர மிளிரபததி வேதியனறன் முகநோக்கி
எண்கவரும் படைககலங்க ளியன்முறைமை யெடுத்துரைப்பாள்.

போராழி கரைபுரண்டு பிறழாமற் பவஞ்சத்தை
ஓராழி யெனவுருட்டி யுதித்தொடுங்கித் தினஞ்செய்வான்
ஏராழிக் கதிரநிறுவி யியற்கைமுறை புரிதருமச
சீராழிப படையீண்டு திகழ்கின்ற திறநோககாய்.

சலஙகாட்டி யழிக்காது தயைகாட்டி யரசர்பிரான்
புலங்காட்டிப் புறசசமயப் புரைகாட்டி யிரக்ஷணிய
நலங்காட்டிக் குணஙகாட்டி நயங்காட்டிப பகைப்புலத்தை
வலங்காட்டி யிழுக்கினற மணிப்பாச மிவைகாணாய்.

பாருதித்த விளவரசன் பகைப்புலத்துக் கொடுங்கூளி
காருதித்த தெனவெதிரநது கைகலப்பக் கொழுநகுருதி
வேருதிககப் பொருதழிதது விறல்புணாந்த மேனளிக்
கூருதிதத படைக்கலஙகள் குறிக்கொண்ட படிகாணாய்.

ஒருகானம் பெருமானிங் குபவாசம் புரிகாலை
அருகாக வெதிரூன்றி யடாலகை பெருங்காற்றிற்
சருகாகப் பறநதோடிச் சமாதொலையத் தனிவழங்கும்
இருகூர்ப்பட் டயங்களிவை யெந்துணைவ வெதிர்நோக்காய்.

உத்தமர்கை யெடுத்துந்தி யொருபுயங்கப் பகைதலையும்
பித்தளைந்த கொடுங்காமப் பேய்த்தலையும் பிரபஞ்சச்
சத்துருவின் பெருந்தலையுந் தகர்ந்துசிந்த நிடப்புடைத்த
பத்திவயி ராக்யமெனும் பருந்தண்ட மிவைபாராய். 32

வலிந்திழுக்க விழுக்கவளை மானதகோ தண்டமொடும்
நலிந்தனற்கு மிடையாத நார்க்கயிற்று நாணியொடும்
மலிந்துதவு நல்விதய மந்திராத் திரப்புட்டில்
பொலிந்திலங்கு வனவேத புங்கவவிங் கிவைகாணாய். 33

குத்திரமித் தியமாதி கொடும்படைகள் பலவீசி
நித்தியசத் துருவாய நீசப்பேய் மகாகுழுமி
எத்திசையு மலைந்தாலு மிகலழிக்கும் விறலளிக்குஞ்
சத்தியமா மறைகசனை தயங்குவன தனிநோக்காய். 34

ஏவாளை வசப்படுத்தி யிகமகெடுக்குங் கெடுதோஷி
ஓவாது படைசிதறி யோச்சியெறிந் துடற்றுகினுஞ்
சாவாமற் செய்தருமந் தலைகாக்கு மெனக்காக்குந்
தாவாத விரக்ஷையெனுந் தலைசீரா யிவைகாணாய். 35

கறையிகந்த பெருந்துன்பக் கடுநகூர முட் கணையானுங்
குறைபழிபொய் நிந்தையெனுங் கொடுஞ்சிலீ முகத்தானும்
வறையினையுந் தறையாக்கும் வறுமைச்சா யகத்தானும்
புரைபடா நீதியெனும் பொற்கவசம் பலபாராய். 36

குருசுயர்த்த பெருமானைக் குறிக்கொண்டு மனந்திரும்பி
விரசுமினோ சுவிசேஷ விபுலத்தென் றோவிடுமோரா
அரசர்பிரா னாழியத்துக் கனவரதா யத்தமென
உரைசெறியும் பாதரக்ஷை யுலப்பிலமற் றிவைநோக்காய். 37

பெரியபூ தரங்களையும் பெயர்த்தெறியும் பித்தளைந்து
திரிபுவன கோசரத்தைத் திரணமா யவமதிக்குந்
துரியபூ மியைத்துருவிச் சுலவிவரு மன்பினொடு
கிரியைசெயும் விசுவாசக் கேடகங்க ளிவைநோக்காய். 38

நீசனார் சியன்றலைத்து நிமலாவி கிறிஸ்துவெனும்
ஈசனார் சியனிறுவ வெதிருன்றும் ரணகளத்தப்
பாசறையிற் படைவீரர் படைக்கலமந் திரஞ்செபித்துப்
பூசைபுரி யுபகரணம் பொலிந்திலங்கு வனபாராய். 39

விண்ணுடுவிற் குணிப்பரிய படைவீரர் பிருத்திடினும்
எண்ணிறந்த படைக்கலங்க ளேற்றமுறு மிழுக்காவால்
கண்ணியகூர் மழுங்காமற் கருதுகுறி விலகாமற்
புண்ணியம்போற் பொருதுவிறல் புனைவனமற் றிவைநோக்காய். 40

வித்தகமெய்ச் சுவிசேஷ விசுவாசி யிவையெல்லாம்
பத்தருக்குப் பொதுவாய படைக்கலங்கள் பாஜீவன்
முத்தருககு விறலவாகை முடிபுனைந்து முனைமுகத்திற்
சத்துருவைப புறங்கண்ட தனிப்படைக ளிவைபாராய். 41

பங்கமுற வெகிப்திலொரு பதுவாதை விடுத்ததுவுஞ்
செங்கடலிற் பார்வோனைச சேனையொடு கவிழ்த்ததுவுங்
கங்கைபெருக் கெடுத்தோடக் கருமலையைப் புடைத்ததுவும்
நங்குரவன் விதிக்கிழவன் நடுக்கைக்கோ லிதுகாணாய். 4

மண்டலமெல் லாந்திகைக்க வலஞ்சூழ்ந்து சூழ்ந்தலவிப்
பண்டெரிகோ மதிலிடிந்து பாழாகும படிபருவக்
கொண்டலிடி முழககமெனக் கோத்தபே ரொலிகிளப்பி
எண்டிசையும புகழ்படைத்த வெககாள மிதுநோக்காய். 4

வசையாக வறுநூறு மறவோரைச் சம்கார்முன்
இசையாகப பொருதழித்த தாற்றுக்கோ லிதுகாணாய்
பிசகாது கறுவோடு பெணணொருததி பிடித்துந்திச்
சிசாராவை யுயிர்கவாநத ஜெயமுளைமற் றிதுகாணாய். 4

தொகைகண்டு சொலவரிய பெருஞ்சேனைத் தொகுதியெலாம்
புகைகண்டு மறைவதுபோற் பொருகளததுத் தொலைவெய்தும்
வகைகண்டு கிதேயோன் வன்கையின் வயப்படையாப்
பகைகண்ட திலையெனனப் பிடிபந்தம் பலகாணாய். 4

நமராய விஸரேற்கு நடுவனாய்ப் பகையிருட்குத்
திமிராரி யாயுலவி யொருதனியே திறல்காட்டி
அமரரைச் செயங்கொண்ட வநநாளிற் சிம்ஸோற்குச்
சமராடுங் கைக்கருவித் தாடையெலும் பிதுபாராய். 4

இதங்கொண்ட வருட்டாவீ தெனுஞ்சிறுவ னெதிரூன்றி
விதங்கொண்ட பெருஞ்சேனைப பெலிஸ்தியர்வெந் நிட்டோட
மதங்கொண்ட பெருங்காய வல்லரக்கன் மடிந்துவிழக்
கதங்கொண்டு வீசியெறி கவண்கற்க ளிவைகாணாய். 4

மங்கலத்தின் னிசைமலிந்த வானுலகத் திளவரசன்
அஙகரததங கொடுமீட்ட வடிமைகளைச சூறையிட
உங்கரிததுப் பாவநர னுக்கிரத்தோ டெழுநாளிற்
சஙகரிகக வினியெடுககுந தழனிறபபட் டயஙகாணாய். 48

செய்விரவிப் பயிரவளர்க்குந தெண்ணீர்போற் படைவீரா
கைவிரவி யறமவளாத்துந தற்காக்குங கருணையொடு
மெய்விரவி மினிரஞான வியன்படைகள் வேநதனவாற்
பொய்விரவா வருளவேந்த புங்கவவிங் குளவெனருள. 49

எனறினைய பதநியெனு மேதமறு தவககிழததி
மனறிலஙகு வயப்படையின வரனமுறையும விவரணமும
வென்றிபுனை தருமாண்புமு விரிததுரைபப வியபபினொடு
நனறுகேட் டினிதுவநது வேதியனமற் றிவைநவிலவான. 50

அன்னையிப பிரபஞசத தாரணியத தருளவழியின
முனனுகத துணிநதுசெல முழுதுமெனத தெருட்டினவால
பொனனொடு புரநதருளும பூபதிபுண ணியததமைநத
மின்னொரும் படைககலமபோல விளஙகுநின தருணமொழியே. 51

அவவியமே முதலாய வகததிருளை யறததொலைக்குஞ்
செவ்வியவிம மணியாஙகிற செறிந்திலஙகித் திகழ்கினற
திவ்வியசா வாயுதமா வருககத்திற் சிறிதொன்றே
வெவ்வியதெம முனைமுருககி விறல்வாகை புனைநதிடுமால. 52

கீர்த்திமலி யிளவரசன் கிறிஸ்துவினபோரச சேவகாகள்
ஆததியுடன றரிததுலவு மாயுதஙக ளிவையெனனிற்
கூாததிகைகை விடுததிறைஞசித தொழுமபுகூ டுவதலலாற்
பாாததிசையி னெதிாநிறகப படுபகையு முளவாஙகொல். 53

இருண்மேவு பகைதெறவென றினிதமைதத விவவெலலாம்
பொருண்மேவு படைககலஙக ளாவவொன்றும புநருலகத்
தெருண்மேவு துணைபுரிநது ஜீவரக்ஷ யளிப்பனவால்
அருண்மேவு பரலோகத தாசன்சீா வாழியவே. 54

என்றின்ன பரிசுவியர் தெடுத்தியம்பும் வேதியற்கு
முன்றுன்னு மலைக்காட்சி முறைநாளை மொழிதுமெனாப்
பொன்றுனனு மெழின்மாத ரவ்ரவாதம் முழைபோக
நன்றுன்னி விசுவாசி தன்னுறையு ளடினனால. 55

வேதியனு மன்றிரவு விழிதுயின்று விடிகாலை
மாதவப்பள் ளியைக்குறுகி வான்முறையஞ் சலிபுரிய
மேதகுநற் றவத்தியர்வ விருந்தினனைக் கொடுசென்று
மீதுயர்ந்த வணிமாட மேனிலைமண் டபத்தணைந்தார்.

பண்ணூடு மொழிச்சியர்தாம் வேதாந்தப் பளிங்குநிலைக்
கண்ணாடி வழியாக விசுவாசக் கண்கொண்டு
விண்ணூடு புகுஞ்சிகர வியன்கிரியை வேதியனீ
உண்ணாடுங் கருத்தொன்றி நோக்குகவென் றினிதுரைத்தார்.

வேறு

சகல கேவல மாதிய தத்துவாதீத தத்தைப
பகரு நூனெறி பற்றிய பவித்திர ஞேயகப
புகரி லானந்த மாலவரை யியல்பெலாம் பொருந்த
நிகரில் பத்தியா நேரிழை நிகழ்த்துவ தானாள்.

விண்ணெ றிப்படும் வேதிய மாநுவேல் விளைத்த
புண்ணி யம்புவி போர்த்துமீ தோங்கிய புரைய
மண்ணின் மன்னுயிர் வளம்பெற வழங்குமிம் மலையங்
கண்ணக ன்விசும் பணவிநின் றிடுநிலை காணாய்.

நோன்மை மிக்குயர் வேதிய நுவலரு மாசன்
ஆன்ம கோடிகட் காக்கிய வானந்த மனைத்தும்
வான்மு யங்குமிம் மலையெனத் திரண்டுரு வமைந்த
பான்மை போலுள காட்சியே தெரிப்பன பாராய்.

கெடுத்து முப்பகை தொலைத்தமெய்க் கிறிஸ்தவ முத்தி
அடுத்த தொண்டர்க்கென் றாக்கிய வானந்த போகம
டுத்த நித்திய பேரின்ப மாடமா ளிகைகள்
கடுத்தி லங்குபொற் சிகரங்கள் கணிப்பில காணாய்.

அனகன் சேவடிக் கன்புசெய் யாரண வமலன்
சினக ரந்திகழ் புயற்றறி நிழலிடு செயல்போல்
வனக ராசல நிரைபொரூஉங் கருமுகில் வளைந்து
கனக மால்வரைச் சாரலிற் கவிவன காணாய்.

தொக்க பேரிடர் மலைமிதித் தேறிய தோன்றல்
துக்க மாயவெங் கோடையைத் திசைதிசை துரந்து
பக்க மெங்கணு நல்லறப் பயிர்வளஞ் சுரப்பக்
கக்கு தண்ணருண் மழைமுகில் கஞலுவ காணாய்.

அறங்கு லாமனத் தந்தண வந்தரத் தமரர்
இறங்கி யேறவென் றுக்கிய வேணியீ தென்னப்
பிறங்கு வான்முகட் டிழிந்துநின் றிமபரிற் பிறழ்ந்து
கறங்கு வெள்ளரு வித்திரள பொலிவன காணாய். 64

பொருண யந்தெரிந் தவித்தையைப் போக்கிய புலவோய்
அருண யந்தமெய்ஞ் ஞானிய ரகமெனத் தெளிந்து
தெருண றும்புனற் றீர்த்திகை ஜீவரைப் புரக்குங்
கருணை வெள்ளமொத் தலாவன வயின்றொறுங் காணாய் 65

ஊன னாவுதற்க் குணங்கடிந் தொதுக்கிய வுரவோய்
தேன னாவிய கொழுமலர்ச் செழும்பயன் செருமி
வான னாவிய ஜீவதா ருவினிழல் வயங்குங்
கான னாவுதண் ணறுஞ்சுனை மிளிர்வன காணாய். 66

ஞான நாயகன் றிருவடிக் கன்புசெய் நண்ப
மானும் வேங்கையு மொருந்துறை நீருண்டு மகிழ்வ
தேனி றுவிழி மதுவொடும் பழநறை தேக்கிக்
கான வேழமுஞ் சிங்கமுங் களிப்பன காணாய். 67

பிள்ளை நீர்மையிற் குணநிலை பிறங்கிய பெரியோய்
கொள்ளை யாடுகோ ணாய்த்திரள் குலப்பகை யின்றித்
துள்ளு செம்மறித் திரளொடு தொடர்புகொண் டுலவிக்
கள்ளு லாமலர்ப் பொதும்பரிற் றுயில்வன காணாய். 68

உச்சி தற்கித யாசன நல்கிய வுரவோய்
செச்சை யாளரி யூனினை தோகில தெருண்டு
கொச்சை யாட்டொடுங் கோகுலத் திரளொடுங் குழுமிப்
பச்சை நாகிளம் புற்றழை கறிப்பன பாராய். 69

மேம்ப டும்பர சிற்சுகம் விழைந்திடு மேலோய்
தீம்ப யன்கடை வாயிழி யாயர்தஞ் சிறுவர்
தூம்பு றழ்ந்தபுற் றாவொடுந் தொகுகடு விரியன்
பாம்பொ டும்விளை யாட்டயர் பரிசினைப் பாராய். 70

தொல்லை யாரண துருவைய னினைதரூஉந் தொறுவர்
முல்லை யங்குழ லிசைக்குறி முறைவழா தொழுகி
மல்ல லோங்குபுல் லாரவுண் டணிநிழன் மறிந்து
கல்ல லைச்சுனை நீருண்டு வருவன காணாய். 71

மன்னு நித்திய ஜீவனை விழைந்தநன் மதியோய்
சென்னி வான்றொடு மாதவப் பள்ளியுஞ் செறிந்த
அந்த லார்துற வாச்சிர மங்களு மறவோர்
பன்ன சாலையு முறைமுறை திகழுவ பாராய். 72

எண்ட போதன விமக்கரு முதிர்ந்தரு ளெழிலி
விண்டு குத்தநித் திலமபுரை வெண்பனித் திவலை
அண்டா கோன்படை வீரருக் காருணை வாகப்
பண்டு பெய்தமன் னாவினை நிகர்ப்பன பாராய். 73

புன்மை சித்துமெய்ப் பொருள்கடைப் பிடித்தவண் புலவோய்
நன்மை யேயலாற் றீமையெங் கணுமிலா நலத்தில
தன்ம மாயசெஞ் சாலிநீர் வளத்தினாற் றந்த
பன்ம ணிக்குவை வயின்றொறும் பொலிவன பாராய். 74

சிறுவை தாங்கிநம் ஜேசுவைப் பின்றொடர் செல்வ
சுலவி வானரத் தொகுதிகள் சோலையிற் றுவன்றிக்
குலவு முட்புறக் கொழுங்கனிச் சுளையுண்டு குதட்டிப்
பலவி னீள்சினை துயல்வரப் பாய்வன பாராய். 75

படியி லாதுஞல் வேதிய வானராஜ ஜியத்தின்
குடிகள் செய்கையிற் கொற்றவ னரும்பெருங் குணத்திற்
படியும் வானமும் பரிமளம் பரப்பிடப் பரம்புங்
கடிகொ ணந்தன வனத்தெழில் கவினுவ காணாய். 76

தீங்க கன்றமெய்க் கிறிஸ்தவ செழித்தபூங் காவில்
மாங்கு யிற்குலத் தின்னிசை திசைதொறு மடுத்தல்
ஓங்கு பேரின்ப சிற்சுக முண்டிவண் வம்மின
பாங்கு ளீரென விளிப்பது போன்றன பாராய். 77

இடர்சு டச்சுட விலங்குபொன் னனைமிளி ரெழிலோய்
அடரு மின்சுவை தருவவா ரோக்கிய மமைவ
கெடல ருந்நறும் பாகன கெழுமிய கிளைய
படரு முந்திரிச் செழுங்கொடித் தாறுகள் பாராய். 78

காவி லாதுளம் பழுத்தமெய்ப் பத்தியிற் கனிந்தோய்
உரவு மால்வரை யோங்கிய தருக்குல முதவும்
விரவு தீஞ்சுவை விழுத்தகு கனிவருக் கங்கள்
பரவு தொண்டாநற் கருமங்கள் புரைவன பாராய். 79

பைம்பொ னூட்டவர் பாவுமோர் பவித்திர புரியின்*
செம்பொ னிஞ்சிமீ துயரிய செழுமணிக் கொடிகள்
உம்ப ரோங்குலைங் கழையர வுரிப்படா முறழ்ந்து
பம்பு கார்மழைப் படலத்தைப் பொதுப்பன பாராய். 80

உத்த மக்கலை ஞானமெய் யுணர்வுநல் லொழுக்கஞ்
சத்தி யநதவஞ் சாந்தநற் றருமமே தயாளம
நித்த மங்கள மாகிய குணங்களா னிமிர்ந்து
பத்தி யிற்றிகழ் மாடங்க ளளப்பில பாராய். 81

பன்னு வேதபா ராயண பரக்கஙீ பாக்கும
மன்னு மானந்த மலைப்பிர தேசமற் றிதனைத்
துன்ன ரும்பரி சுத்தசேத கிரமெனுஞ் சுருதி
பொன்னி லத்திள வரசனே சதோதயம் புரப்பர். 82

காவ லன்றிருக் கருணையைக் கடைப்பிடித் துள்ள
ஜீவன் முத்தரே குடிகளங் கியல்வது செங்கோல்
பாவ தோடங்கள் யாதுமின றாதலிற் பரம
ஜீவ நன்மையே கதிக்குமத தேயத்துச செய்யோய். 83

சுமையைப் போக்கிய தூயவ வானநதந துதைந்த
சிமையத தேநின்று தென்றிசை நோககிடிற் சீயோன
இமையத் தாரெழின் முததிமா நகரததை யெதிரில்
அமையக காணகுவை கரதலா மலகமா யருகில. 84

எனறு பத்தியா மாதவக் கிழததிகண் ணெதிரில
தெனறி சைபபடு காட்சியைத தெளிதிற றெரிகக
மன்றல் வேதியன் மலைநிலை மயலறத் தெருண்டு
நினறு பேரதி சயத்தொடு பறறிவை நிகழ்ததும. 85

கண்ட காட்சியிற் கதித்தவாச் சரியமுங் கருததை
உணடெ முந்தபே ருவகையு முணமையை வடிதது
விண்ட நினனுமா விசேடமு மிவ்வென விதகக
ஒண்டொ டீஇயெனக் குணாச்சிமட் டுணாயுத வின்றால். 86

சக்க ராதிப னருடபுணை யாலனற்த தம்யேன
துக்க சாகரத் தலறிய வெறிதிரைச சுழியுட்
புகக நீநதியிவ் வானந்தப பொருப்பினைக் குறிக்கொண்
டகக ணாத்துறை பிடிததிட லாவதோ வம்மா. 87

வழிதெ ரிப்பதும் வழித்துணை யாவதுங் குறித்த
வழிந டத்தியா தரிப்பதும் வழியைவிட் டயலோர்
வழிபு காவகை மறிப்பது முடிவுமட் டாக
வழியின் மேவிடர் களைவதுந திருவருண் மாட்சி. 88

துற்று பேரிடர் யாவையு மொருங்கறத் துடைத்துக்
கொற்ற வனகிரு பாஸ்தமே குறிக்கொண்டு காத்த
திற்றை நாள்வரை யின்னுமென வழித்துணை யாகி
முற்றுங் காக்குமென் றொருப்படீஇ வழிக்கொள முயன்றான். 89

உருத்த காதலி னருந்தவக் கிழத்திய ருவந்து
வருக வென்றுசென் றாயுத சாலையை மருவி
இருக்க ருக்குள பட்டய மாதிய வேதி
திருக்கி லாமறை வாணனுக் களித்தனா தெரிந்து. 90

எள்ள ருங்கும ரேசனா யாத்திரி கருக் கென்ன
உள்ளி யாக்கிய வப்பமு முசிதமுங் கிரிகைத்
தெள்ளு தீங்கனி வற்றலுங் கைக்கொடு செல்க
கொள்ளு கையவென் றுதவின ரமைவன கொணர்ந்து. 91

மந்தி ராயுத வருக்கமு மருந்தன வுணவும்
அந்த ணன்றனக் கின்றமை யாப்பொரு ளாகப்
புந்தி யாலுற மதித்துநன் றறிமொழி புகன்று
சிந்தை யாலுறப் புணர்ந்தனன் றிவ்யபோக கோலம். 92

மேவுற யுத்தசன் னத்தனுப விளங்கிய திறலோன்
பூவை யாக்கெலா மஞ்சலி வானமுறை புதுக்கி
ஆவி யிற்பிரி யாவிடை யாசியும் பெற்று
ஜீவ பாதையைக் கடைப்பிடித் தேகினன் செய்யோன். 93

காவ லாளனை வினவியக் கதிவழி நிதானி
போவ தாகிய செயலறிந் துளமகிழ் பூப்ப
ஆவ லாயுப சரித்துவந் தனமினி தாற்றிச்
சாவ தானநன் விடைகொடு போயினன் சதுரன். 94

காத லாய்நெடுந் தூரமெய்ப் பத்தியங் கணையே
ஆதி மாதருன் னாவியிற் பிரிகலம் யாமென்
றோதி மங்கள சாஸன விடையினை யுதவிப்
போது வாயென விடுத்தனர் தாயரே போல்வார். 95

இந்த மாதவக் கிழத்தியர் குணஞ்செய லெலாமென்
சிந்தை யுள்ளுறத் திகழ்ந்தன நனவுறு செயல்போல
விந்தை யங்கனு வின்னமு நிகழ்வுழி விரும்பி
அந்த ணன்றனைத் தொடர்ந்தனன் மேல்வினை யறிவான். 96

காட்சிப் படலம் முற்றிற்று.

குமாரபருவம் கவி, 714

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

மூன்றாவது: நிதானபருவம்.

வனம்புகு படலம்.

நித்தக யூகி யுய்த்தமெய் யுணர்ச்சி
விவேகிமா துரைத்தநற் புத்தி
மித்திரை வளர்த்த சிரத்தையைப் பத்தி
விளங்கிழை புகட்டிய மேலாம்
உத்தம தேவ பத்தியென் றினைய
வுசிதநற் குணங்களே துணையா
முத்திமார்க் கத்து நெறிபிச காமே
முன்னுற முடுகின னிவிர்த்தனன். 1

நெறிசெலச் செல்ல நெருக்கமும் வழுக்கு
நேரிய விறக்கமு நெறியின்
குறிமருண் டயலோர் சற்றடி பிசகிற்
குணிப்பரு மோசமு முளவென்
றறிவனுள் ளமுங்கி யவசமுற் றனைமற்
றுயிரனு யகவரி ராகயப
பொறிவரி வைரத் தண்டுகொண் டூன்றிப
போகவுங் கூடுமென் றுரைத்தான். 2

மிடுக்குறும் பரிய கோல்பிடித் தூன்றி
மிதித்துநின் றூர்த்தடி பெயர்த்தும்
நடுக்குறு மமையத் தருளுறப் பலத்து
நன்மையை நனிகடைப் பிடித்தும்
இடுக்குறும் ஜீவ பாதையி னிறக்கத்
தினைவொடு மென்மெல விறங்கி
அடுக்கலி னடிவா ரத்துவந் தணைந்தா
னறவருக் கரிதியா வதுவே. 3

சஞ்சல மலையைத் தாண்டிவந் திப்பாற்
சாரவிற றாழ்மையென் றொருபேர்
விஞ்சிய பள்ளத் தாக்கினை யெதிர்ந்தான்
மேதகு கிறிஸ்தவ னவாகருஞ்
செஞசெவே நெடுநாட் பல்பெருந துன்ப
நுகாநதுபின் சிந்தனை திருந்தி
வஞசமில தாழ்மை வரபபெறு மிதுவே
வாரிசூழ் வையகத தியற்கை. 4

வேறு.

சீரிய தாழ்மையென் றுரைகருஞ் செவவிய
பேரியற படுகரின பெறறி னோககுறின
ஆரிய ராயமெய் யறிஞ ரேயலாற
பூரியா யாவரும புகபபெ றுதது. 5

அண்ணலா கருணையாற் றணிகொ டாததுத
தண்ணளி நறுநிழல படாநத சாரபது
புண்ணியப போனக மமைநத பொற்பது
நணணரு மிகபா நலமப யப்பது. 6

கனமனத் தூறுநீக கான்சு னைததது
பொன்முக மரைமலா பொலியும பொறபது
நனமொழி நறைகமழ் நநத னததது
தன்மமாக கனிதரு தருககள சான்றது. 7

கோதறு குணவளங குலவு மாயினும
மாதரை மானிடம வரையத தகககது
மேதகு நறபயன விளைககு மாயினுஞ
சாதக மாவதற கருமை சான்றது. 8

இததகு வழிப்படு மெமம னோக்கெலாஞ
சததுரு பயஙகரங தவிாககுங கோட்பது
விததக கிறிஸ்துவின விமலச சேவடி
உததம சுவடுநன கொளிரப பெற்றது. 9

வலமிட மறிகிலா வச்சை மானிடம்
நலமிலா திகழ்புகழ் நாடு கில்லது
குலநறுங் குணமலர் குழுமி யெண்டிசைப்
புலமெலாம பரிமளம பொலியும் பொற்பது. 10

மேதகு மெய்ம்மனத் தாழ்மை மேவிய
சாதுமார்க் கத்தவர் தடங்கு லாயது
பேதையர் பலபடப் பிதற்று நிந்தையாம்
வேதனை கூர்த்தமுள் விரவுங் கோட்டது. 11

மின்னெனப் புகையென வீயுந் தேகருக்
கென்னொரு பெருமையென் றெறியு நீரது
பன்னருந் தாழ்வுறு படுக ராயினும்
உன்னத பதவிபுக கொடுங்கு மீட்டது. 12

பலந்திக ழினையதோர் படுகர் வைப்பினை
வலந்திகழ் வேதிய னடைந்து வான்படர்
நலந்திகழ் கருத்தொடு நயந்து மெய்ம்மறைப்
புலந்திகழ் நெறிகொடு போயி னானரோ. 13

வனம்புகு படலம் முற்றிற்று.

அழிம்பன் றேல்விப் படலம்.

முற்படச் செலுநெறி முறையை நன்கறி
விற்பன நிதானியைச் சேரும் வேட்கையாற்
பற்பல யோசனை படுகர் வைப்பினிற்
பிற்பட விரைந்தனன் பினொரு டாந்தரோ. 1

ஆயிடைத் தமியனு யருள்வ ழிச்செலுந்
தூயவ னெஞ்சகந் துணுக்குற் றேங்கிடக்
காயுரு மிடித்தெனக் கதித்ததோர் பேரொலி
ஏயெனு மாத்திரத் தெழுந்த தெஞ்சவே. 2

பேரொலி முழக்கினாற் பேதுற் றுள்ளுடைந்
தாரிய னடிபிச காது நின்றிவண்
மாரியின் றகவச் சுறுத்த வந்தவிக்
காரியம் யாதெனக் கருதுங் காலையில். 3

நஞ்சமு மவித்தையு மிருளு நாசமும்
வஞ்சமுங் கொடுமையு மறமுந் தீமையுஞ்
செஞ்செவே திரண்டுருத் தெரிய நின்றிடும்
அஞ்சனக் கருநிறத் தவுண யாக்கையன். 4

பேயுமஞ் சுறுபெரும பேய்மு கத்தினன்
காயெரி பங்கியன் கடுத்து றுஙகொடு
வாயினன் வக்கிர தந்தன் வன்கணன
தீயெழு புகையென வுயிர்க்கு தீயவன். 5

உருக்கிய லுலைபபொருஉ முரங்கொ டோளினன்
செருக்கொடுங் காததட மாாபன றிண்ணியன
வெருக்கொளத் தடிததெழு மெய்யன வெவவிய
தருக்குறு மிருசிறை தழைத்த சாபினன. 6

முடஙகுளை யரியின்முமம மடஙகு மொய்மபுளான்
கடங்கலும் கறையடிக காலன காழபடும
இடங்கிளிற செநிறுற மிருபபு மேனியன்
விடஙகவி ழரவெனச சீற்ற மிககுளான. 7

பின்னிடு பாாபபனப் பிணஙக வின்குறி
மனனுவெண டலைபபுழை மலிநத பாலையன
பனனரு மவகுணப படைகக லததினன
உனனிய வருவொடுத துழலுங கூறறுனன். 8

பாபததை மணைநதவன் பழியைப பெற்றவன்
சாபததைப படைததவன றரும நாயகன
கோபததை யடைநதவன் குவலை யததினுக
காபததை விளைபபவ னறததை நீலபவன. 9

உயககொளு நெறிவரு வோரை யொண்மதி
மயககிவன சிறையிடைப படுததும வஞசகன
வயககுரு சுயாததவிம மானு வேலபதம
நயககுநா யாவாககு நாச கணடகன. 10

இப்படி பாதக னழிமப னென்பவன
மெயபபடி கிறிஸ்தவன விழிககு நேரெதிர
கைபபடக காணடலுங கலஙகி யுளளழிந
தெபபடி யெனககினி யுய்யென றெண்ணுவான். 11

முன்னெதி ரூன்றிட முரணின் றென்னயான்
பின்னிடு வேனெனிற் பிழைபபின் றுலிவன்
வெநநிடைச சுடுசரந துரநது வீட்டுவன
மனனாகோ னறியை மறநத கேடுமாம. . 12

போர்த்தொழிற சேவகம் புரிவன் யானெனத
தீசதனுக குடமபடி செய்திற நாளவனை
ஆாததியிற் றருமுணை வருநதி வநதிவண்
போநதடி பிறழுவது பொருநது ரோகமால். 13

எனைப்பனைத் தானல னிவன்மற றெம்பிரான
தனைபபகைத தானெனச சானறுணை டாதலின
முனைபபகை முருக்கிட முாணடந தேகமையென
வினைபபகைத் தொலைபபடும வேநதன் பாலதால 14

அருசியான பின்னிட லியூகன ரூருபிர
துருசினு மாறகுத துரோகி யாகலன
செருநசுற வெநாததுமுன னிறுப தேகலன
மருநதறே னனவுாத தெதிரிட டானரோ. 15

உங்கரித தழிமபனவந துாநதய சோகநின
றெங்குனை யெஙகுசெல கிறறி யாணைநீ
தங்குமுன புலபபட நுவறி னொயதெனறுன
கஙகுலும பகலபடக கருகு நெருசிறுன. 16

விளககொளி மாவிருள் விலகு மாறுபோல்
இளககநெரு சேசழைமை யபல மென்றினை
துளககற வருட்பலக துனனி வெநியன
உளககளிப பொடுதுணிந தனைநதவா மேயிருன. 17

நாசதே சததுளோ ருச தேசததில
நீசவெவ வினைகுடி நிலவிற றுதலின்
மோசமு நாசமு முடிகு மெனறபெய
வாசகங கேடடதை வனாநது வீசினோன. 18

வீவினை விருமபிடா விடபு லததுயா
கோவினுக கேயடித தொழுமபு கூடினேன
சாவினை விளைக்கவென் முதுகிற றஙகிய
தீவினைச சுமைமையுந தெறிதது வீழநததால. 19

நிததிய மஙகள நிகழசசு கானநத
முதநிமா நகாசெல முடிகு கிறைனை
எததிற நுங்கருத திராஜ பாதையின
புககியில யாழுளன் மனககொ ணீயெனறான. 20

நன்றுநன் றுன்னிலை நாச தேசமுந்
துன்றிய குடிகளுஞ் சொநத மாமெனக்
கெனறறி நீயுமென றெழுமப னின்றெனிற்
கொனறுயிா குடிபபனீ துளததுக் கோடியால். 21

கணைசெயற் கரியவென் காமி யசசுவை
திணைசெய்தெண் கடற்புவிக கருதது தெய்வமும்
அரசனு மாமெனை யறிய கிற்கிலாய்
விரசுவ தென்னிவண் மீளு வாயெனறான். 22

கொல்வது முருத்துளங் கொதித்துப் பொங்கிமேல்
வெலவது மிருககவோா பககம வேறுநீ
சொலவது மெயயெனைத தொழுமபு கொண்டனை
செலவதோ விளங்கையிற நீட்டு சாசனம. 23

உள்ளநாண் முழுவது மொழிவின் றாழியங்
கொள்ளுவை நலகுபுன கூலி கொணடெவன்
பளளநீ ருலகினின றுய்வன பாவததுக
கெளளரு நிதநிய மரண மேயுமால. 24

நிலைமையிற் றிருநதுமுன் றேச வாழ்ககையின
காமியச் சுவைநலங் காட்டு யேகொலாம்
வேமெரிக கிடையிடை விறகிட் டென்னவே
மீமகீ பநிசினம விளைப்ப தேயலால். 25

செப்பருந தனிமுதல திருவ டிக்கியான
ஒபபடை யாய்ததொழும புஞற்ற நோநதனன
எபபெரு மிடரெனக கிறுதி சூழினுந
தபபுமாாக கததடி சறுககி வீழகிலேன். 26

வீழினும பிடிததகை விடுக்கி லாபகை
சூழினு முனனினறு துணிபபா ஸ்வாககதது
வாழிய நலநதரு வளள லாருககே
ஊழியஞ செயதுய வொருபபட டேனென்றான். 27

நிண்ணயம வேதிய னிகழ்ததக் கேட்டலுங்
கண்ணழல் கதுவிடக் கனன்று காரிருள்
வண்ணனு மெனையொரு மசக மாகவும்
எண்ணலை போலுநீ யெனவி யப்புவான். 28

வாழுநன் மதியுனக் கில்லை வாழ்வொடு
சூழுமிவ் வுடற்சுகந் துய்க்க நசையிலை
ஊழிவெந் தீவிழுந் துடற்று மென்றசொற்
கேழைநீ யிடைந்திடாக் கடற்குள் ளெய்தினாய். 29

செய்தவ றனுத்துணை சிமையத் தண்டனை
செய்திடு நலமெலாஞ சிறிது மின்றெனச
செய்தருள் வசத்தினால ஜீவ ரக்ஷைவந
தெய்துமென் றிசைபபதே யீசு ராதிக்கம. 30

உன்னத புனிதமா மொண்ணெ ருப்பினைப்
புன்னர கீடங்கள பொருந்த லாவதோ
முன்னமெத தனையவா முரணி முற்றுமவிட்
டென்னர சியனமுறை யுவந்திங கெய்தினா. 31

மருண்டுமற் கடப்பிடி வாத மாய்ச்சிலர்
தெருண்டில ரெனமொழி செருககப பட்டனர்
உருண்டனே மியினா சுய்க்கு மாண்டகை
இருண்டபுன மனத்தரை யிரக்ஷி யாததென். 32

பொய்வழி யுழன்றுநீ புரிந்த போகவிம
மெய்வழி பிடித்தபின னெறியில வீழ்ந்தனை
உய்வழி பிறிதெனு முனைகொண் டேகினை
மைவழி வெருணடுபின் வாங்க வெணணினை 33

மறறுநின் புகழ்சசியை விருமபி வந்தனை
இற்றைமட் டெண்ணினீ யியறறு தீமைகள்
முற்றறி கடவுளின முறைமைக கேறபவோ
மற்றவா மிரக்ஷனை விழைத லேழைநீ. 34

தஞ்சமென றெனையடைந தவாக்குச் சாவுமட்
டெஞ்சுறுத துன்பமவந் தியையு மாயினும
வஞசனை யானும்பொய் வாய்மை யானுமிங
குஞ்சிடப பலவகை யுறுதி சூழ்வனால. 35

ஈடடிய நன்றுதீ தெதையு நாடலேன
கோட்டமி லென்னுளை குறித்து நின்றிடின்
வேட்டவர் வேட்டசிற் றின்பம வேண்டுமட்
டேட்டலென் னரசியன் முறையென் றோர்தியால். 36

பொற்புறு நாசதே சத்துப போந்துநீ
அற்புத வளநகாந தாயு ஞளெலாம
முற்படு காமிய முழுதுந் துய்த்திரு
பிறபடு கதிநினைந் திரங்கிப் பேதுறேல். 37

இணங்குவா யெனிலிக சுகத்தை யீகுவல்
பிணங்குவா யெனிலுயிா பிழிநது தேக்குவல்
உணங்கியோ யெதுதுணி புரைத்தி யென்றனன்
நிணங்கெழு குருதிவே ணிசாச ரேசனே. 38

நஞ்சினிற் றீயினி னடுக்கங காட்டிய
வஞ்சகப பேய்மகன பிதறறும வாய்மொழி
அஞ்செவி புகபுக வகததி னுள்ளுற
விஞ்சிய தருட்பலம வேதி யறகரோ. 39

வேறு.

தைவிகவ நுக்கிரக சததியினு ரஙகொண்
டுய்வழியொ ழுககமவில காதெதிரி லூன்றி
மைவருநி சாசரம னககொளிது வென்று
மெய்வருத வச்சுருதி விததகன்வி ரிப்பான். 40

சித்தமுற நன்கறிவ னீயெனது ஜென்ம
சததுருவெ னக்குதவு சாரபுரிமை வாழ்வென
றததனையு நிதநியவ னர்ததமெனு மாற்றுல்
இததகைய நூனெறிபி டிததிவணி றுததேன. 41

மாயமுறு மின்பநலம வாழ்வுசுக மாதி
ஆயவைத ரததுணிதி யமமவழ கிறறுல
பேயமனை தோறுமெறி மிசசிலவிழைழ நாய்கொல
சீயமுடி பெறறரசு செய்யுமவகை செய்யும. 42

கொடுமதிப டைத்துலவு கோளைநா மல்லால்
நடுமதிப டைததவருன னசசுமதி கொளளாா
அடுமதிப டைததிழிய ழிமபவழி வெய்துங
கெடுமதிப டைததனைகெ டாபபழிப டைத்தோய். 43

விள்ளரிய பாதகவி னைச்சுமைவி ழுத்த
வள்ளலருள் சிற்சுருதி வாய்மைமதி யொன்றே
கொளளுவல்பு றததுமதி கொள்ளமன முள்ளேன்
தெள்ளமுது குத்துவிட முண்பதுகொல் சீர்மை. 44

மேதகைய தொண்டனைவி ரோதிகள்செ குக்கும்
போதிறைகை விட்டனரெ ஞுபபுகறி பொங்குங்
காதலினி கததிடர்க ளேந்துமதி யுய்க்கும
மாதமையயின மாட்சியென வெண்ணுகிலே மாற்றேய். 45

மாக்கவயி ராகருடல வாகுருதி யெனறும
பாக்கணுல வாககரிப காநதிடலின் மேலாஞு
சிாககதியின மேயபா சிறசுகபவி ளஙகித்
தீாக்கமுறு பெ்னபதும கேசபதி சிததம. 46

பாவநா ஜீவநிா ணமபாம ராஜன
கோவவனல் பற்றியெரி யாவகைகு றிததே
ஆவிவளி வீசியரு ளாழியினம டுக்கும
ஜீவநதி யுய்க்கவினே தீாநதுகதி சேருமம. 47

கேட்டியுன நாட்டிடைகெ பூி இயபல வினக்
கோட்டிமக வாயெனெவ ளாததனள்கு யபபால்
ஊடடிநனி யாதலிறு ஞற்றுபல தீஙம
எட்டினில டஙகுகில வெணணிமுடி யாதால். 48

எண்ணரிய தீவினையி யறறியுள னேனுமம
நண்ணியம னததுயரு நாடபெரு மூசசுங
கண்ணருவி நீசொரிக ருததுநனி கண்டு
புண்ணியாபொ றுததருள ளிககமகிழ பூததேன். 49

இம்மகிழ்வ ளித்தெனையி டேற்றுசரு வேசன்
செமமலொரு நட்பிடைதி ரிககமுயல கிறறி
அமமகெடு வாய்முடிவ தாஙகொலிஃ துனஞல்
மூமமையுல குககெனினு மொய்மபிலது காண்டி. 50

மற்றினியு னாபபதெவன் வந்தவழி யின்னே
பற்றுதிய ஞுததுணைப யன்படுத விலலாச்
செற்றமொடெ திாநதமர்செ யததுணிதி யாயின
வெற்றிபெறு வாயலவி னாநதிடுதி யென்றுன். 51

செய்யமறை யோனுனைசெ விப்படவ ழிமபன்
நெய்யுறும ழற்சிகையெ ஞுசசினநி மிாநது
கையொடுகை யெற்றியிரு கண்குருதி காட்ட
வெய்யவுரு மேறெனவெ டித்தநகை செய்தே. 52

முத்தியர சற்குமவர் மொய்ம்பின்மகி மைக்கும்
நித்தவர சாட்சிமுறை மைக்குநெறி நிற்கும்
பத்தஜன ருக்குமதி கேடுகள்ப டுக்குஞ்
சத்துருவெ னக்கெதிர்த ருக்குலைகொ லாநீ. 53

நீதியர சன்கொலைநி னைத்துமில வாயிப்
பூதலமெ லாமெமது புத்துரையி னிற்ப
ஆதிமுத லாயுலக டக்கியர சாள்வேம்
பேதையொரு நீதனிபி ணங்கிலட ரேங்கொல். 54

அடாசிறிய பையல்மச கத்துணையு மல்லாய்
கெடாமுதல ருட்டுணைகி டைக்குமென நம்பிக்
கடாசலமொ டேயமாக லககவரு கின்றாய்
படாதுபடு வாயொருக ணத்திலது பாதகி. 55

என்றெயிற துக்கியட வெங்கதறி யென்னாக்
கொன்றுயிர்கு டிக்கவரு கூற்றெனம றித்துக
குன்றெனநி மிர்ந்ததிர டோண்முருடு கொட்டி
வன்றிறல்கொள் வெங்கதம டங்கலென வார்த்தான். 56

ஆர்த்துரறி நின்றனன டித்துணைகண மாறிப்
போர்த்தனனவி ளைந்துபல சாரிபெயர் பெட்பிற்
பார்த்திடாபி திர்ந்தனப ரந்தபடு தூளி
போர்த்தனவி சும்பிரவி பொங்குகதிர் நுங்கி. 57

மறங்கிளரும் வன்சிறக டித்துபர வாவிக்
கறங்கெனவு ழன்றுகக னத்திடைக ரப்பன்
இறங்குவனி லங்கிழிய வெட்டியடி கிட்டி
அறங்கிளரு நெஞ்சனைய டுப்பனுறை கூவி. 58

வாவெனவி ளிப்பன்முழை வாய்மிடறு காறித்
தூவெனவு மிழ்ந்துபழி தூற்றியிகழ் வன்மெய்த்
தேவெனநி னைக்கவொரு ஜெந்துமில வென்னுப
பூவுலகை யின்றொடுபு துக்கிடுவெ னென்பான். 59

செத்தபிண நுங்குகழு கிற்சிதட மார்க்கப்
பித்துறுபி ணங்களுநு கர்ந்துழல்பி சாசன்
இத்திறம நேகவித கோரணியி யற்றி
வித்தகனொ டேயமர்வி ளைத்திடுவ தானான்.. 60

ஆத்துமவி சாரியும ருட்கடவுள் வேந்தன்
யாத்தகைய சேவடிம னத்திடையி ருத்தித்
தீததொழில ரக்கனுயிர் சிந்தவதிர் தமமைப்
பூத்தொடைபு னைந்தமாபு ரிந்திடுவ தானுன். 61

நன்மையபா ஞானமொளி நலலறமி வறறைத
தினமையுறி யாமையிருள தீமறம டாதது
வன்மைமிகு வெஞசமம லைகதிடுதல போலாந
தொன்மறைவ லாளஞெப சாசயாதொ டுத்தல. 62

ஆயிடைநி சாசரன றகொடுமை பூண்ட
மாயமுறு வெஞசிலைவ ளைத்துமற மலகுங்
காயெரிமு கத்தனைக டுத்துநிமி ர்த்த
சாயகச தமபத்த ருக்கொடுவி டுத்தான. 63

மற்றிணித டப்புயம றைச்சிழவன் வல்லே
செற்றெயட ரக்கனவிடு தீயகழி நீந்து
முற்றுமவை யிற்றுக்கமு ரணைகொளவிச வாசப்
பற்றெனுமி ருப்பரிசை யாறபொடிப டுத்தான். 64

தாக்கியவ புற்பகழி சாபபருமல கண்டே
மீக்கிளர்சி னத்தவுணன வெயயவளை யென்னுந
நீக்கிளர சந்திசி லிபுகபவி டுத்தான்
காக்குநிகொ லோவறிய வெணமெருக னைத்நில. 65

ஆங்கவைவி னைத்தறுநி யாசதுமவி சாரன்
செங்கையுறு கேடகம றிந்திடைசி தைந்து
பங்கமுற லாயினப ழிப்பிற்ற வோரபால
வெங்கணவா ருழ்வினைவி ளிநதொழியு மாபோல். 66

நன்முறையொ ரிஇயகெடு தோஷிகளி பொங்கித
தொனமுறைவ டிக்கணைக ணிபபிளற ரபபப
பண்முறையு நுண்டுகள்ப டப்பரிசை கொண்டே
சொனமுறைய றிந்தவனெ நிாந்தவைதொ லைத்தான். 67

வேறு.

விஞ்சவிடுத்த நஞசுகு வெங்கோல விறலின்றி
எஞசுதல் கண்டே நெஞசழி வுற்றங் கிகலவெய்யோன்
பஞ்சைமு னிற்காய் செஞசிலை பற்றுய் பரிசைக்குள
அஞ்சியொ ளிப்பாய் வெஞசம ருக்கீ தறமேயோ. 68

முந்தெதி ரிக்கொத் தேதிவ ழுங்கன் முகமாறு
வெந்திற லாண்மை நிராயுத னோடமர் வெஃகாமை
நொந்தவ ருக்குத வுந்திறன் மற்றின நூலோதும்
விந்தையு மும்புய வீரவி லக்கண விதியாமால். 69

விற்றொழி லாதிப டைக்கல வித்தைகள் வேறொன்றும்
கற்றிலை யுத்தக ளத்திலும வந்தெதிர் கால்வைத்தாய்
மற்றெது செய்குதி மற்கட வனபிடி மானகனை
பற்றிய கேடக மொனறிறில் வளிபடு பஞசாவாய். 70

என்றிவை வஞசனை யாகவ ழிப்பனெ டுத்தோத
ஒன்றிய கேடக நெஞசுள டக்கியு ரத்தொலை
வென்றிகொண மானத வெஞசிலை வாளைமி லைநதேறி
நன்றறி வேதிய ஞானொளி காட்டின னவையெஞச 71

நாணொளி விஞசலு நெஞசுத னுகனென நரஜீவா
நீணிலை யசசிறை யூடடை யசசெபு நீசபபேய்
பேணிய காமுக வெஞசா மாமழை பெய்தாதுதான்
மாணொளி மஙகிய னைநதது தாழ்மையி னவைபெருநம். 72

அக்கணம வேதிய ஞான பநதிர வபடேருயந்த
செககாபொ ருமபக ழிதநிர ளெய்நுசெ றதநிதாலலை
மைக்கரு வணணனவி டுததர ரகருவை பாயவிந்தான்
கக்குமை யைதிரள சிநதம டுநதெறி காலபோலே. 73

நச்சர விற்சின மீறிக ராநதக னமறென்றுக்
குச்சித மாயகொ டுஞசொன முகங்கனை கோதகெய்யா
சிசசியெ னப்பொறி வாயிலசெ றிதெதொரு செயமின்றி
வசசையி லானெநதி நிற்கம னைநதன மாதேறுடி. 74

நீசனி னைநதுமல் சாபவ டிக்கனை நின்றேவ
ஆசியெ னுங்கனை வீசிய ழிததன னறவோரும
மூசிய பாசமு ககககணை மூடனமு னிநதெய்ய
ஈசுர நேசச ரஙகொட றுதததன னெதிரிலலானா. 75

பன்முக மாகவி ரிந்தடு கோலபல பைசாசன்
வின்முக நின்றுது ரந்திட வஙகவை வேதாநத
உன்முக ஞானிவி டுததசி னக்குறி யூடாடிச்
சென்முக வெங்கணை யிற்சிதை யுற்றன நீத்தெலலாம். 76

எய்தகோ டுங்கணை யெத்தனை கோடிக ளெல்லாமும்
வைதுகு றைத்தன னென்பதை யல்லது வரிவில்லாற்
கொய்துகு றைத்தன னென்பதெ னென்றுகொ டும்பேயன்
செய்திறம் யாதினி யென்றுதி கைத்தொரு தெளிவுற்றான். 77

சத்திர மாப்படை கொண்டிவ னோடே சமராடுஞ்
சித்திரம் வெற்றித ரும்பரி சன்றது சீரகேடாம
அத்திர மாயவ ரும்படை கொண்டிங் கமராடிக்
குத்திர வாகையி லைசசுவ லென்று குறிக்கொண்டான். 78

சுமையுறு பொய்மைத னாணியுண் மண்டித் தொகுமாறு
சமையமு கங்கொள வத்திரம வாங்கித தனுநாணிட
டிமயமு தற்றக கணைப வனா வென்ற திருநாணென
றமையவி டுத்தான வநேரவ ழிபப வசுரேசன. 79

வேறு

விடுத்த வெம்படை முகந்தொறும பேய்சகுறி மிளிர்வ
கடுத்து றும்புகை விழிதொறுந் சினக்கனல கருல்வ
மடுத்த வாய்தொறும புலைபபடு மொழிபபுகை மலிவ
வடுத்த மைந்தமெய் மயிர்தொறுங கூளிகள வதிவ. 80

மதங்கொ டுன்முகந தனிததனி மாறுகொண் டடாத்துக்
சதங்கொள் சிறறமிக கிசறுவ தககசமிற கறவி
விதங்கொண் மாநதைச சிறறினபய படுகரில விழுத்தி
வதங்கொ ளுப்பழுங கறைநெயந்த துயிர்கொளும வலதத. 81

என்டி சாமுகந கெமககெந தின்றெனச செருககுக்
கொண்டி நிந்தனை கொடுந்தழ லிறைப்பவிண குதர்க்கம
விண்டு மெய்ப்படு விளககொளி விளங்கில தாக
பண்டு பேர்ந டொடுப்பயமன பதைககுல மருள. 82

ஆய விக்கொடும் படைக்கல மசங்கரித் துலம்பித்
தூய வேதிய னெஞ்சினுங் கொதிசெலத் துளங்கான்
நாய காத்திரந் தொடுத்திந்த நாசமுற் றேக
மாய விப்படை சிதைத்திடு வேனென மதித்தான். 83

ஏயெ னும்பொழு தீசுரப படைதொழு தெடுத்தான்
மாய மில்லதோர் மானத பூசனை வகுததான்
தீப விப்படை செகுத்திடென றுள்ளுறை தெரித்தான்
மேய •நூவரி விற்றொடை யாக்கினன் விட்டான். 84

தொண்டன் விற்றொடை யாக்கிய சருதியாத் திரமிவ்
வண்ட கோளகை யடுக்கழிந் தொழியினு மவியா
தெண்டி சைப்புவி யகத்திரு ளிரிதர விரவி
மண்டி லம்மெனப் பொலிந்தது வானுற வயங்கி. 85

திவ்வி யாத்திரந் தேசொடு சென்றுதைத் தெதிரா வரக்கண்
டவ்வி யச்சம யாசுகம வாய்மதத மடங்கி
எவ்வ மிறகரந் துறைதுமென நேங்கியுள் ளுடைந்து
கௌவை யுற்றறு முரங்கஞ்ஞுங கவிழ்ந்தன கருகி. 86

புடைப ரந்தமெய் யொளியினுற் புகலிடம் பெறுதங்
கிடையு மாசுரப் பகழியை யெழும்புவளிக கலுழன
அடையும் வெவ்விட நாகத்தை யாருபா குழுத்தாங்
குடைய வன்படை யொருங்குயிர் குடித்தவ வொல்லை. 87

மிகத்தை யாராதுன முகப்பாடை விளிந்ததீ ருந
உதத மாதநிரம வேதியன றணிபுக கொடுங்கி
விகத கசசடா விரிதநிணி தபாநதமெய் வேத
சதது யதலெதிரா நிறகுமோ புலைபபடு சயயம். 88

அலகை வீசிய றொசம யசசிலீ முசதகை
இலகு திவ்வியாத் திரமெனப் பியனமதி யில்லா
கலக மாயவை யொனறையொன் றடாப்பொரு தணிம்
உலக சிற்றினப் போகந்தை யூட்டுவ துணாரதும. 89

காசு ரம்பெறு காயமியாச் சவிருதாகள் திடம்பு
பாசு ரத்தெழுந் தலங்கிடைய படுபுறச் சமய
ஆசு ரப்படை கோடிக எடுப்பினு மவையெம்
மாசு ரப்படை யாதித்தற் கெதிருமின் மினியாம். 90

குத்தி ரச்சம யாகரந் தொலைந்தமை குறிக்கொண்
டெத்தி றமுமினி வாகைகொள் ளுவலென வெண்ணித்
தத்து வமயசிப் பொருளெடுத் தகந்தையிற் சமைந்த
அத்து வைதமாம் படைதொடுத் தானத னழிம்பன். 91

சொல்ல ருமபசும் பொன்னணிக் கிடையிடை துதைந்து
வில்லி டும்பல விதம்படு வெறுந்திருட் டாந்தக்
கல்ல முந்திய கலனினா கவினுறப் புனைந்த
நல்லை யுப்பக லாமருட் டுவதத்து வைதம். 92

சித்த விர்த்தியைக் கெடுப்பது தீநெறி யொழுகப்
புத்தி யையமயக் கிடுவது புவனகோ சரத்தை
மித்தை மித்தையென் றேய்ப்பது மெய்யுணர் விலாரைச்
சுத்த சூனிய கதியிடைக கவிழ்ப்பதத் துவைதம. 93

இனைய தீப்படை யறவன்முன் செருக்கிவந் தெதிர
முனைவ னினனருட் பலத்தினுன முனைமுகத் தூனறி
வினைய மாகமெய விதண்டவா தந்தொடை மிலைச்சிப்
புனையு மோரவயி ராகதண் டங்கொடு புடைத்தனன. 94

தண்ட வெளளிடி வீழ்தலுந தலைமணை டை சிதறிக
கொண்ட கொளகையு மதவெங்க காரமுங குலைநது
கண்ட கனபடை காநதது கானகந தூருவி
மணடெ ரிகதுமுன றருகதுமோ வறியபுன பதரே. 95

நாத்தி கபபடை தொடுததனன நராநதக னவெங்கொள்
ஆதநி கபபடை தொடுதநட னழிசதன னறவோன
நீததி ரட்படு செஙகணுன பிடிததவெஞ சிலையிற
கோதத வதநிரம் யானையும வேநியன குறைததான. 96

சால மாாதரு படைககலத தொகுதிகள சாமயிப்
போலி யாயின யாதினிப புரிகுவ லெனவிற
கோலி வெருசினக கொடுநதழற பகழிகோத தெய்தான்
நீலமே கஞசெந தழன்மழை பொழிநதென நிருதன். 97

செக்கா வானெனத நீக்கணை வயினறுமுயறு செருமிப
பகக மெங்கணுந நீநதுகப படாதலும பனவன்
அக்க ரதநிரு மநதிரப படைதொடுத தவித்துந
தொக்கு மேனியிற் சிற்சில சுடுகணை துதைநத. 98

கொள்ளி யாரழற் சுடுகணை யாக்கையிற் குளிப்ப
ஒள்ளி யோனசிறி தலமர லுறறமை யோாநது
துள்ளி யோடிவந தெதிருமிழ மல்லமர் தொடுதறு
தள்ளி வீழ்ததின னிலனுற வழிபபறுஞ சழககன். 99

ஆரி யன்றளர்ந் தவனியிற் படிந்துழுச் சயர்ந்து
போரி யன்றில னுகவின் னேதலை புரட்டி
வீரி யம்பெறு வேன்வெற்றி யெனதென விளித்துப்
பூரி யன்கெடு புணர்ப்பினு லருகுறப போநதான் 100

விளித்த கூக்குரல் செவிபுக விட்புலத் தரசன்
அளித்த மெய்ப்பல மகம்புக வயந்தியி னெகிழ்ந்து
ஒளித்த பட்டயங் கரம்புக வுணர்வுவந் தூனறிக
களித்த சிந்தையோ டெழுந்தனன் வேதியன் கடுகி. 101

அணித்த ழிம்பனைக் கண்டுநன் றுமென வகத்திற்
குணித்து வலவினைந் தொருகையிற் கேடகங் கொளுவிப்
பணித்த மந்திரப் பட்டய மொருகையிற் பற்றித்
துணித்து வஞ்சநெஞ் சுழங்குவல காவெனச் சொல்லி. 102

மந்தி ரத்தனி வாட்படை யோங்கினன் கண்ணன்
தந்தி ரத்தட மார்புறப் புகுத்தலுந் தலைசாய்ந்
தந்த ரம்பட வலறின னழிபெருங் குருதி
சிந்தி யங்கவன் வெஞ்சினத் தீத்தழல் சிதைந்த. 103

நெஞ்சு ரங்கிழிந் தழிம்பனீ ணிலத்துறீஇ நெடிது
சஞ்ச லப்படத் தடஞ்சிறை யிரண்டையுந் தடிவான்
செஞ்சொ லாரண மந்திர வாள்கரந் திகழ்த்த
அஞ்சி வாய்வெரீஇ மீக்கிளர்ந் ததோகதி யடைந்தான். 104

திரும விந்தவி ஜெகமெலாந் திரளினும் ஜெயித்தற்
கருமை யாயவெவ் வழிம்பனை யாரணக் கிழவன்
ஒருமை யாய்ப்பொரு தோட்டினன் வெற்றிபெற் றுய்ந்தான்
தரும மேஜெயந் தருமெனல் ரதோதய சரதம். 105

மன்னு திவ்யசர் வாயுத வருக்கத்தின் வலியும்
பொன்னணி லத்தரச னற்று திருவருட் பொலிவுந்
தன்னணி ருந்துணை யாக்கலி னழிம்பனைச் சமரில்
வென்றி டத்துரந் தானறிட் டெய்விக வாசி. 106

வம்பர் நிந்தனை வசைமொழி வறுமைநோ யிடுக்கண்
இம்பர் நேரினும் பகைத்திற மெதிரினு மெல்லாம்
உம்ப ரேசெல வொப்படைத் தொருமன மாக
நம்பி னோர்களை விடுவரோ நலம்புரி நம்பன். 107

முற்றுந் தன்றுணை யாயசு ரேசனை முருக்கச்
செற்ற நல்கிய திருவருட் செயலினைத் தேறிக்
கொற்ற வண்சுதன் றிருவடிக் கோகன கத்தில்
வெற்றி மாலையைப் புனைந்தனன் வேதியர் திலகன். 108

கழுதின் வன்றலை நசுக்கிய கழற்றுணை கருதித்
தொழுது பன்முறை தோத்திர கீதமும் பாடி
எழுது சீர்த்தியான் ஜெயித்தன னாகமற் றெனக்குள்
முழுதுங் காணிய வாசைவந் தீர்த்தது முடுகி. 109

அழியபன ரேலவிய படலம் முற்றிற்று.

மரணச் சூழலிறுத்த படலம்.

கானகத் தெதிர்ந்த நீசக் கள்வனைப் புறங்கண் டேத்த
வானகத் தரசைப் போற்றி வண்டழை கொண்டு வாளி
ஊனகத் துடன்ற காய மொருங்கற வகற்றி ஜீவ
போனக ஞான பானந் துய்த்தனன் புலமை மிக்கான். 1

உண்டிளைப் பாறி யொல்லை யொளிகொள்பட் டயத்தை யேந்திக்
கண்டக வழிம்ப னின்னுங் கைகலந் திடுவ னேனும்
அண்டநா யகனுண் டென்னு வலமினை ருக வன்பிற்
றெண்டனிட் டிறைஞ்சி வாழ்த்தி ஜீவபா தையிலே சென்றான். 2

முன்னுறக் கருதி நோக்கி முடுகுவ னெறியைப் பற்றிப்
பின்னுறத் திரும்பி நோக்கிப் பேருயிர்ப் பெறிவன் பேதுற்
றென்னுறப் படுவ தேயோ வினனுமென் றிடைவன் காளிற் [3
பொன்னுறப் பொதிந்து செல்லுந் தனிவழிப் போக்கன் போல்வான்.

ஓடுவ னோடி யெய்ப்புற் றலவுவன் விரைந்து முன்பின்
நாடுவன் வெருண்டு நின்று நலிகுவ னம்பன் சீர்த்தி
பாடுவன் றுதிப்பன் கிட்டிய பதாம்புஜம் பணிந்து சென்னி
சூடுவன் றுணிந்து செல்வன் கருதிநூ னெறிவி டாதே. 4

இப்பரி சாகச் சின்னா ளேகலின் மறைவ லாளன்
ஒப்பருந் தாழ்மை வைப்பை யூடறுத் தருவி யேகிச்
செப்பரு மரண வாதைப் படுகரைச் சென்று சோர்ந்தான்
குப்புறீஇ விழுந்தான் வெய்யோன் குடதிசைக் குன்றி லேறி. 5

அஞ்சுறு மரண வைப்பை யடுத்தலு மலறி யேங்கி
எஞ்சியோ ரிருவ ரோடி யெதிர்வரக் கண்டு நேரிச்
சஞ்சல மடைதற் கென்னே சம்பவ மெதிர்ந்த தென்றான்
உஞ்சிடு மாறெம் மோடு திரும்புகென் றுரைப்ப தானார். 6

பரமசீ யோனை நாடிப் படர்ந்தனம் பதைப்போன றின்றிச்
சரமா ணத்தைக் கிட்டிச் சார்ந்தன னாசாரச் சார
உரமுட னாச மோச மொருங்குடன் குழுமக் கண்டேன்
திரமிலேம் வெருவி யோடித் திரும்பினே னுசிந்தை மாழ்கி. 7

சீரிய சீயோ னென்னுந் திவ்விய கிரியின் சாரல்
காரிருட் பிழம்பொன் றேயோ கடுவிடப் பாந்தள் துற்றி
மாரணப் படுக ரெங்கும் வரம்பிலபேய்க் கணங்கண் மலகிப்
பேரிடி முழக்க மொஞ்சப் பிளிறிநின் றாரு மாதோ. 8

அதிரு மருங்குங் கிட்டி யாம்படுங் குழிகளுண் மேய
சிதடாவல் விளங்கு பூண்டு திகிலுறீஇக் கலங்கி மாழ்கிப்
பதறிநெட் டுயிர்ப்பு வீங்கிப் பதைபதைத் தலறி யேங்கிக்
கதறியங் குழலுங் காட்சி யாதெனக் கழறு கிற்பேம். 9

மன்றலங் கிரியின் சாரன் மறைமுகி லுவணறி யெங்குந்
துன்றிருள் பரந்த லாலே விழிப்புலந் தருவி டாதால்
கொன்றுமுன் மரணம் பொங்கிக் கொடுஞ்சிறை விரித்துப் போந்துச்
சென்றுநின் றகவு மாங்கே யாரதை ஜெயிக்கு மீட்டார். 10

முன்னையோ ரடிபெ யர்ப்பின் மோசத்தின் முழுகிப் போவேம்
பின்னையே திரும்பி யாவி பிழைத்தியங் ஙன வருவே மல்லேம்
நின்னையுங் காணுகில்லே நிகழ்ப்பரி சுணர்த்து கில்லேம்
என்னையே நிற்றி தாழா தெம்மொடு திரும்பு கென்றார். 11

என்றலு மறைவ லாள னெம்பிரா னகாசென் மார்க்கம்
ஒன்றினைப் பொருமு வோருந் குய்விலை யுண்மை தேரின்
இன்றொடு முடிவ தாய விடரினுக் கலசி யோடித்
துன்றிரு ளிரையத் தென்றுந் துடிப்பதோ சூழ்ச்சி யென்றான். 12

நன்றுநன் றுனது சிந்தை நாடிய படிசெய் யாங்கள்
பொன்றிடத் துணியே நின்சொற் புத்தியு நீயு மாமுன
சென்றறிந் திடுக வெங்கள் தெருளுணா யென்று நெஞ்சங்
கன்றிய விருவ ரோடிக் கலந்தன ரழிம்ப னாட்டில். 13

வெருவியோர் வெங்கீட் டேக விதந்தகன் முன்னிட் டேகி
மருவினன் றமிய னாக மாதுளத் தெழுந்த பாவக்
கருவினின் றேங்கி மாயக் கருந்தழைக் காடு மலகிப்
பருவரல் பழுத்துத் தூங்கும் மாரணப் படுகர் வைப்பை. 14

செற்றமில் குணத்தா னந்திச செக்கர்வான் மருண்டு கங்குல்
உற்றுழி யடுத்தானாக வுளளுளே கவனறு நோககி
மற்றிதே போலுங் கேடட மாரணப் படுக ரெனறு
சறறுளந் திகைததது நின்று தனனுளே கவலவ தானான். 15

பாபத்தின் றிரளோ வந்த காரத்தின் பரப்போ தேவ
சாபததின் செறிவோ மாய சாலததின் சமைவோ நிதய
கோபததின் மலிவோ ஞான நாசததின் குவிவோ மோச
ஆபததின் குகையோ வநதத தாரிருட படல மமமா. 16

பூருவந தொடங்கி யூழி புடைபெயா காலஞ் சாருமம
பாரகங் கெழுமு ஜீவப பகுதிக டமமை யெலலாம
வாரிவாய் மடுககு மீணடோா யாரணப படுக ருணடென்
றாரவ ருரைககக கேடட துணடியாவ கணட தின்றால. 17

பொறியெலா மருளு மாலும் புலனெலாம புதைபு மானன்
நெறியெலாம பிசகு மாலென வினையெலாம புரளு மாலவிண்
குறியெலாங குழமபு மாலென் குணனெலா மழுஙகு மானமெய்
அறிவெலா மடஙகு மாலென னுருயி ரசலுங கொலலோ. 18

ஆவியே யகலு மேனு மாருட் கிறிஸ்து வேயென்
ஜீவனுந தேக பநதந தீரபபதற கியலவ தாய
சாவுமே தியமா மெனனச சமைநதுள விசுவா சத்தின
மேவரு தைரி யநதா னுடலொடு விளிவ தேயோ. 19

கொந்தழ லனைய துன்பங் குவைகுவை யாக வெனமேல
வநதுவந் தடாககு மேனு மகததுவ கருணை வெளளம
உநதிமே விடுமற றெனனு வுளளுளே யூககந தோனறி
மநதிர வாளைகக் கொணடு மாணவைப பூடு செலவான். 20

பட்டய வொளியிற் பக்கம பார்த்தருட் பாதை பற்றி
உட்டெளி வொடுகா லூனறி யுரதததடி பெயாதது நின்று
துட்டவல விலங்கு காளி கூளிக டொகுமக் காட்டுள
சிட்டனோர் தமிய னாக மென்மெலச செல்லுங் காலை. 21

பூவல யத்து நீசப் புலையநு போகந் துய்த்து
ஜீவநாட் கழித்துச் சிந்தை திருகியே சிதட ராகித்
தாவரு நொதிக்குள் வீழ்ந்து தத்தளித் துயிரப்பு முட்டி
ஆவலங் கொட்டி வாய்விட் டழுதழு தவலிப் பாரை. 22

மாதனா யுலகைப் பொன்னை மதித்தற நெறியை விட்ட
பாதகந் திரண்டு சாவின் படுகுழி கவிழ்ப்ப மாழ்கிப்
பூதலம் வெடித்த வாயிற் பொதுளிய நிரயச் செந்தீ
மீதெழுஞ் சுவாலை தாக்க வெந்துளங் கருகு வாரை. 23

சாற்றுநன் மதியைத் தள்ளித் தன்மனம் போன போக்கில்
வீற்றுவீற் றுகிச் சென்று விளைத்ததீ வினையைச் சுட்டிக்
கூற்றமவந் துடற்றி நெஞ்சிற் கொடுந்தழ லிறைப்ப வாதை
ஆற்றரி தாகி யாவி யழுங்கிநின் றலறு வாரை. 24

மெய்வழி தெரிந்தார் போல விழுத்தவ வேடம் பூண்டு
பொய்வழி யலைந்து தீமை புரிந்தபே தமைவந் தூன்றச்
செய்வழி வகைகிட் டாது தெருமர லுழந்து தேம்பி
உய்வழி யினியின் றென்று வுயிர்ப்பெறிந் துயங்கு வாரை. 25

விக்கிர கத்துக் கந்தோ மெய்த்தெய்வ வழிபா டாற்றும்
அக்கிர மத்தை யுள்ளி யாருயிர் பதைப்பத் தேவ
உக்கிர கோபத் தீயி னுள்ளழற் கிடங்கர் வீழ்ந்து
கொக்கரித் தலறி யேங்கிக் கூக்குர லெழுப்பு வாரை. 26

இக்கொடு மரணச் சூழ லெண்ணில ரெய்தக் கண்டும்
மக்களை மனையைப் பேணி றும்பொரு ளீட்டி மாயச்
சிக்குளே சிக்கி வாளாச் சிதைந்தனம் வாணா ளென்னுத்
தொக்கபே ரிடாக்குண் மூழ்கித் துடிதுடித் தயரு வாரை. 27

உய்திற நாடு வாரபோ லுவப்புறப் பேசி யொண்பூக்
கொய்திறம் போல மற்றோர் கொழுநிதி கவர நாளுஞ்
செய்தவஞ் சனைகளாய தீமுகத் தயில்வேல் தாக்கி
நொய்துளங் கிழிய மாழ்கி நொறுங்கிநொந் தலம்பு வாரை. 28

ஆதனம் சுகத்தைப் பேணு தனவர தமுநன் றாட்டிக்
காத்துடுத் தணிந்து பேணிக் கதித்தபா முடலை யந்தோ
தீத்தொழி லுருவு வாய்ந்து செறிந்தவன் கிருமிக் கூட்டம்
பாத்துண்டு களிப்ப மாழ்கிப் பதைபதைத் துழல்கின் றாரை. 29

கண்ணொளி மழுங்க லாகிக் காதடை பட்டுக் கைகால்
தண்ணெனக் குளிர்ந்து நாடி தளர்ந்துபுண் பட்டு நெஞ்சந்
துண்ணெனக் கலங்கி யாவி துடித்துமூச் சொடுங்கு காலை
பண்ணிய வினைக்கு நொந்த பயனெனப் பதைக்கின் றாரை. 30

உள்ளநாண் முழுது மொல்கா துலகின்ப நுகர்ந்து கூற்றங்
கொள்ளுநாண் முத்திவேட்டுக் குழைப்பதென் பயன்கொண் டென்று
எள்ளரும ஜீவ சாக்ஷி யிடித்திடித் துடற்ற நொந்து
விள்ளரும் பிராண தாப வேதனை யுழக்கின் றனன். 31

நித்திய ஜீவ மார்க்க நிண்ணயந் தெரிந்தோர் தம்மைப்
பித்தரென் றிகழ்ந்து தேவ தூஷணம் பிதற்றி வேத
சத்திய விரோதி யாகிச் சமைத்ததீ வினையை யுள்ளி
மத்திடு தயிரே போல் மறுகியுள் ளுடைகின் றனன். 32

தந்தைதாய் பெண்டு பிள்ளை தமர்பரி ஜனரெல் லாரும்
இந்தனச் சடங்குக் காவ தியற்றுவா ரீசன் கோபஞ்
செந்தழ லிறைக்கும யாண்டும புகலில்லை ஜீவ னேயென
றந்தர நோக்கி நோக்கி யகங்குலைந் தயாகின றனன். 33

நோக்கரு மவநம் பிக்கை நொதிப்படு கிடங்கா வீழ்ந்து
சாக்கிடை யாகிக் கூளி தலையெடா தமிழ்த்த வாறரு
தேக்கமுற் றாழி யூழி யிருட்சிறைத் துயரா யெண்ணி
ஆக்கையி னிலைதள ளாடி யலமரா லுறுகின றனள். 34

கள்ளுண்டு களித்துங் காமக் கடுவிட நுகர்ந்தும வாயால்
எள்ளுண்ட பிணியுண் டாகி யிடருண்டு தவிப்புண டியாக்கை
தள்ளுண்டு துடித்து வாளு டொலையுண்டு மலங்கி யாவி
அள்ளுண்டே மள்ளுண டேமென றுருயிர்ப் படங்கு வானா. 35

சலங்கொடு பிசாச வர்க்கந் தனித்தனி வெருட்டிச் சார்ந்து
விலங்கினம வெருண்டு பேறும வேட்கையி னெதிர நாகக்
குலங்கள்வந் தடர்ந்து சீறிக் கொத்துவான வளைந்து கொள்ளக்
கலங்கினெஞ் சழிந்து சோர்ந்து கதழ்ெகரிக கவிழ்கின றனா. 36

கண்டுகண் டுருகிக் கண்ணீர் களகள வடிப்ப னச்சங்
கொண்டுள நடுங்கி யாவி குலைகுவன குமார வள்ளல
உண்டெனக் கென்று நீங்கா வொருதுணை யென்ன வுன்னித்
தெண்டனிட் டிறைஞ்சி நிற்பன றேறுவன் றெளிவு தோன்ற. 37

காலடி பெயர்க்கும் போது கலங்குவன் கலங்கிப் பாதை
மேலடி யூன்றும போது விமலனைத் துதிப்பன மீண்டும
மாலிடைப் படுவ னீண்டோர் மயிர்க்கிடை விலகு மேனுங்
கோலிய படுகு ருடு குப்புற வருங்கொ லென்று. 38

த்திற மாவி சாரி யிருட்சிறைப் படுகர் தூற்றிக்
ந்துகூக் குரலுங் துன்பக் காட்சியுங் கண்டு கேட்டுச்
த்தசஞ் சலிய னாகத் தெய்விக சகாயத் தாலே
தத்திறா னெறியைப் பற்றி முறைபிச காது சென்றான். 39

ங்கொரு சிறையி னூடே யக்கினிக் கடன்மே லோங்கிப்
பாங்கிய தென்னச் சீறிப் புகைந்துகங் தகத்தி மண்டி
ங்கணு நடுங்கி யெங்க வெரிகொடு மலப்பா தால
வங்கொடு நரகங் காந்து விரித்தபேழ் வாயைக் கண்டான். 40

காந்தழல் பருகி யோங்கு கொடும்புகை யாய கொண்மூ
ந்தாரத் தெழுந்து மூடி யவிரொளி யார மின்னி
ந்திய வினைச்சன மேய வுருமிடி யேறு தாக்கிக்
ந்தப்ப புலிங்க மாய கன்னமழை பொழியக் கண்டான். 41

கபுறு விளக்கைப் போக்கிக் கடுங்குழி கவிழ்வார் போல
யப்புறத் திகழ்த்தும் வேத விறப்பன நெறிகை விட்டு
மயிருள் படாந்து தொக்க மாரணப் படுகர் வீழ்வுற்
றயகோ வைய கோவென் றலறுபே ரொலியுங் கேட்டான். 42

ண்டுகேட் டுளமுங் கண்ணுங் கருகின துணுச்சுற் றேங்கிக்
காணடபே ரச்சத்தாவி குலைந்தற் வழிந்தி யாக்கை
ண்டென விறைத்து நின்ற கதைநிலை தரித்து நின்ற
ண்டுகொ லுயிர்மற் றென்னத் திகைத்தன னுணங்கி யானும். 43

யிடை யருகாகக் கிட்டி யழிபடு நரகக் கோட்டை
யினமேற் கொள்ளா தென்ற மகாநிரு மந்தி ரத்தைச்
சயவன காதி லூதித் தெட்டிய செஞ்சொற் கேட்டேன்
ரயச் சீரி தானோ பிறிதானதோ சொலத்தே கிலேன். 44

ருண்டறி வழிந்து நின்ற மறைவலா னுணர்வு தோன்றித்
தருண்டன னாகி யொல்லை திவ்விய செயலைப் போற்றி
வருண்டபோ தாந்தந் துயக்கும் விறல்கொள்கே டகத்தைப் பற்றி
ருண்டகா னகத்து முன்னிட் டேகினான் சிறிது தூரம். 45

மையச்சே தீபந் தூண்டி யலர்த்துவார் போலோர் வாக்குக்
மையுற்ற தொண்டாக் காவி காட்டிய தகைமை யோரின்
மயத்தை நிகர்த்த துன்ப மிடுக்கண்வந் துறினு மேற்ற
மயத்தே யுதவு மன்றோ தற்பரன் கிருபை யென்றும். 46

நித்திய ஜீவா னந்த நின்மல போகந் துய்க்கும்
முத்திவீட் டாசை பற்றி முனனாநின் றிழுக்க மூண்ட
உத்தம பத்தி பின்னின் றுந்திட வொளிகொள் வேத
சத்திய நெறிநி கழ்த்தத் தடம்பிற ழாது செல்வான். 47

காரிரு ணிறைந்த கானிற் கங்குலி னள்ளி ராவிற்
பாரிட நிறைந்த சாவின் பயங்கரப் படிகா வைப்பில்
ஓரடித் தடத்தை நாடி யொருதனி யேக வெண்ணின்
ஆரிதற் கருக ராவா ருட்பல முடையா ரன்றி. 48

துருவிநா னெறியிற் செல்லும் வேதியன் றுணுக்குற் றேங்க
மருவிவெங் கான மெங்கு மெதிரொலி மடுத்து மல்கக்
கருவிளை மகளிர் காப்பங் கலங்கிட வல்லைக் கூட்டம்
பெருவலித் திரடோள் கொட்டி யார்த்தன பிலத்துப் போந்து. 49

மீயுயர் மூக்குங் கண்ணும் வியன்பரு வாயு மண்டிக்
காயெரி தழுவிச் சுற்றக் கதம்பூத்துப் பேய்க் கணங்க டொக்குப்
பாயிரம் பலவுங் கூறிப் பகைச்சினந் திருகி வல்லே
ஆயிர முகங்க ளாகச் செருக்கிவந் தடர்ந்த மாதோ. 50

மிடுக்குறு பைசா சங்கள் வெருட்டுப வெகுண்டு கிட்டிக்
கடுக்கிவந் தடையக் கண்டுங் கதித்தபே ரிரைச்சல் கேட்டுங்
கெடுக்குமுப் பகையை வென்று கேவல நாடிப் போகுந்
தடுக்கரும் வலத்தா னின்று தன்னுளே கவலை தானுன். 51

நீசனே னாசை தேச நீறுபட் டிடுமென் றந்நீ
ஈசனா நகரம் வேட்டிண் டெய்தினே னழிப்பான் மட்டில்
மூசிய விடுக்கண் டுன்ப முழுதுமோ ரணுவா மிந்த
நாசவைப் பெரிரு மோச நாசங்கள் பிறங்க லாமால். 52

விரவிய விவித மான விக்கினங் களைமேற் கொண்டு
புரவுநா னெறியிற் பாதி போக்கினேன் புதுமை யாகக்
கரவுறு மரண வைப்பைக் கலந்திது காறும் வந்தேன்
இரவுழல் கிருத்தி மங்கட் கினியமை வதுமென் றேயோ. 53

வெய்யபேய்க் கணத்துக் கஞ்சி வெருவிடி னேன்பு வீணும்
வையக நகைக்குந் தூய மனக்கரி வதைக்குங் கேடு
கையதா முன்னிட் டேகி யாருயிர் கழியு மேனும்
மெய்யதா நித்ய ஜீவ வீட்டின்பம் யாவு நன்றாம். 54

ஆதலிற் றுணிந்து முன்னின் றுற்றலே தரும மென்னுஞ்
சாதகத் திரளை நோக்கித் தறபா ருமே கோவா
மேதகு திருநா மத்தின விறலகொண்டு வேத நுண்ணூற்
பாதையிற் படாவே னென்று பன்னிரு னூாததுப் பலகால். 55

கோளரி முழக்கங் கேட்ட குஞ்சரத தொகுதி போலுங்
காளரி முழககங் கேடட கடசெவிக குலமே போலும
வாளரி மறையோன் சொறற வாய்மைகேட டஞ்சி யொல்லை
மூளரி யலகைப் பொம்மன் முனனிலா திரிநத மாதோ. 56

பகைத்திற மிரிநத போதும் பயங்கர மிரியா தாகித
திகைத்தல மந்து சிநதை தியஙகினுன சிறிது செவவி
உகைததெழு மூக்கத் தோடுள் ளுணாவுந் துவகை யோங்கிச
சிகைததலஞ் செஙகை சோததித திருவருள பழிச்சிச் சென்றான் 57

இன்னணம் புனிதத் தொண்ட னேகுழி யெதிரோா சாாபில்
துன்னரு மரண பள்ளச சூழலைத துருவும போதும
என்னொடு தேவ ரீரே யிருககின்றீ ரெதறகு நாயேன்
பின்னிடைந் தஞ்சே னென்று பேசிய மாறறங் கேடடான். 58

இத்தகு வனப்பு வாயநத விசைமொழி யிழற்ற வலல
உததம பததா சிலலோ ருளாகொலா மரண வைபபில
எததனை மோச நாச மெந்திறு மிடையூ றின்றி
விததக விமலன் காக்கும விதமிதென் றுவகை பூத்தான். 59

தீங்கின்றி யுயிர்பெற் றேகுந திவ்விய திருக்கூட் டகதின்
பாங்குறி லடியாாக கெலலாம பாிநதருள் புரியும பெபமான்
ஆங்கென தாவிக கேற்ற வாதரம புரியா ரோவென
றோஙகிய காதலீாக்க விளாநதன னுறறு நோககி. 60

துன்னரு முத்தி வேட்ட தூயயாத் திரிகாக் கிட்டி
என்னொரு தனிமை நீங்கப பெறுமெனி னிகலொன் றின்றி
நன்னய மொழிகள பேசி நடபபதெத் தனைகது நன்றென
முன்னினன் மறையோ னுளளத தருவெளி யுற்ற தன்றே. 61

விடிவுறு கங்குற் காலை வேதிய னெனது சிந்தைப்
படிவமோ வேறோர் தேவ பத்தியி னுருவு வாய்ந்த
வடிவமோ முன்னர்ச் செல்வ தியாதென மருண்டு தேறி
நொடிவனா நிற்றி வந்தேன் யானென நுவனறான் கூவி. 62

சதாநியங் கிறிஸ்தி யேசு சரணபங் கயத்துக் கன்பன்
யதாநிய மத்தன் வேத வியனெறி கற்று வல்ல
விதானக னுலக பாசம் வீசிய விரத்தி யெங்கும்
நிதானியென் றுரைக்கு நாம நிலவுதற் குரிய நீரான். 63

தறபயந் தினைய தக்கோன் றனிவழி துருவித் தானே
முற்பட முடுகுங காலை முறையறி ஜீவன முத்தன
பிற்பட முடுகிக கூவக கேட்டுமோ யாறறம பேசான்
சற்பனை யிதுமற் றென்று விரைநதனன் றன்னைப பேணி. 64

பருவரல் தொடுதத சாவின் பயஙசரப் படுகா நீநதித
திருவரு ளுய்யக கொண்ட செலவனோ திடாவந துற்றான்
மருவுமந நிசியிற் றொகக மையிருட் கடலை நீநதி
உருவெளி திகழ்நதி வெய்யோ னுதயமால வரைவந் துற்றனன. 65

நைவரு மரணோ பாதி நனிதொகும படுகா வைப்பிற்
கைவரு கலக்க நீங்கிக் கருதுநா னெறிநி கழ்ததுந
தைவிக வருளே போல தமபபிழம் பிரிய நாறி
உய்வளித தருக்கன கீழ்பா லுதிததனன னொளியை வீசி. 66

கண்டன னுதயத தோற்ற மென்பதென் ககனத் தூடே
செண்டெனச் சுழன்று நீங்காத் தெருமர லுழந்து தேய்வுற்
றுண்டுகொ லினிமற றிங்கே யுறையுளென றாசலாடும
எண்டகு முயிரைத் தொண்ட னெதிரநதன னென்ப தல்லால். 67

அலகிலா மரணோ பாதி யாழியின் கரையைக் கண்டாங்
குலகெலாந் திகழத தோன்று முதயததி னொளியைக் கண்டான்
விலகரு நாச மோசம் விலக்கியன றிரவு காதத
இலகுபே ரருளை யெண்ணி யெண்ணியஞ் சலிததா னேத்தி. 68

இருள்புலா காலை வானாட் டிறைவனைப் பரவி யுள்ளந
தெருளுறீஇத தான்வந் துற்ற திடாநின்று திரும்பி நோககி
வெருளுறு மிரவிற் றொக்க வெவ்விடாப படுகர் முற்றும
மருளறக் கண்டு கண்டு மலங்கினான் மறந்தான் றனனை. 69

தேறின னுயிர்தந் துய்த்த திருவுளச செயலைச சிந்தித்
தாறினன் பிராண தீப மருட்டுணை யுரத்துப் பற்றி
வேறினிக் காலந் தாழ்த்தன் மிகுபிழை யென்று வல்லே
தூறடா மரண வைபபின் சூழலைத துருவிப போனான். 70

சுருக்குநூல் வழியைப் பற்றித் தூயவன் முன்செல் காலை
மருங்கெலாங் கண்ணி மாய வலைசுழல் பொறிகண் மல்கிப்
பெருங்கிடங் குழிசெங் குத்துப் பிறங்கலென் றினைய தொக்கு
நெருங்குபல விலங்கு கிட்டி நின்றுநின் றழல்வ கண்டான். 71

புகலரு நாச மோசம் பொதுளியீற் றிருக்கு மிந்த
இகலுறு மாண வைப்பி லிரவுபட் டுழலா வண்ணம்
பகலொளி திகழ்த்திக் காத்த பாயகா ருணிய முள்ளிக்
ககனநா யகனைப் போற்றிப் படுகரின் கடைவந் துற்றான். 72

மிருத்துவி னந்தத் துள்ள வியனிரும் பிலத்துண் மேயோர்
திருத்தரு ஜீவ பாதை சிதைத்திட முயலு நீயர்
வருத்திவே தியனைக் கொன்றான் சுவைபெறு மறவோர் தம்மிற்
கருத்தழிந் துழலி ரண்டு கள்ளவல் லரக்க ருண்டால். 73

இங்கிவ ரிருவ ரும்பண் டெண்ணில்யாத் திரிக ராவி
நுங்கியோ ருகுத்த சோரி தோய்ந்துபடு கிடங்குந் தூய
அங்கம்வெந் தகக்க சாபப்பற் குவைகளு மகில லோகம்
எங்கணுந் தெரியச் சாக்ஷி யியம்புவ நின்று காணும். 74

பாவிய ரிருவர் தம்மிற் பசுக்குரு டாய தீயன்
ஜீவனுக் கிறுதி காட்டுஞ் சிலேட்டுமந் தொடங்கி நைவன்
கோவிய லழித்த பற்றோ கொடியவ னூற்றல் குன்றிச்
சாவடிப் பட்டி யாக்கை தளர்ந்தன முதுமை தாக்க. 75

அடங்கின ரனர்த்தஞ் செய்யு மரக்கரோ ரிருவ ரேனும்
மடங்கலே றனையான கிட்ட வயோதிக வைரி யாய
படங்கிள ரரவு சீறிப் பணிக்கரும் பழிச்சொல் லென்னும்
விடங்கலுழ்ந் திடவெண் ணாது வேதிய னெறியிற் போனான். 76

மல்லல்கூர் பரம சீயோன் மலைக்கதி பதியாந் தெய்வ
நல்லருட் டுணைமையாலே நவிலரு மரணச் சூழல்
எல்லையைக் கடந்தோர் கானத் திருசதன ஞூச தேச
அல்லலைக் கடந்து வந்த வாரணக் கிழவ னய்யா. 77

அலைபுரண் டனைய துன்ப மடரினு மழலைக் காலும்
மலையென மரணங் கிட்டி மலையினு மருட்பேருக
நிலையுறு மனத்திட் பந்தா னெஞ்சுறத் திகழு மாயிற்
கலைபதிக் கதிர்முன் னுற்ற விருளெனக் கழிதல் கண்டாம். 78

வன்புறு மாண வைப்பை யகன்றபின் மறைவ லாளன்
முன்புசென் னிதான னட்டை முயலுவா னூட்டம் வைத்தான்
மன்பதை யுலகி லாவி வதைபடு வறுமை யாதி
துன்புறழ்ந் தவர்க்கே யன்றோ தோன்றுநன் னிதான புத்தி. 19

மரணச் சூழலிறுத்த படலம் முற்றிற்று.

நிதானிநட்புப் படலம்.

மெய்யா ரணவித தகன்வெவ் விடர்சால
மையார் மாணு டவிவைப் பையொரீஇ
மொய்யா ரளியின் னிசைமுற் றியவோர்
உய்யா னவனுந தாமுற் றனனால். 1

வாணு டிவரும் பிரயா ணிகடாங்
காணு டியமெய் வழிகண் டறியக்
கோணு டியமைத் தசெய்குன் றிவரா
றாணு டியவே தியனோக் கினன்முன். 2

நேரா றுபிடித் துநிதா னியெனும்
போரா ளனெறிப படுபெற் றிதனைக்
கூரா விழிகொண் டுகுணித் தனுகிச்
சீரா ளனடுத திதுசெப புவனால். 3

அருமைத் துணையே யிவ்வரோ கவனத்
தொருமித் தவழித் துணையுற் றியையத்
தருமக் கிருபா கராதந் தவருட்
பெருமைப பிரசா தநலம் பெரிதே. 4

நம்மா வியுமாக் கையுநம் பொருளும்
அம்மா னடிக்காப் பணமாக் கிடினுங்
கைம்மா றுகவா துகசிந் தவருட்
கிம்மா றணுவே னுமொரீ டுகொலாம். 5

என்றின் னனவோ கையொடீ சனருள்
நன்றின் னிவழுத் தலுநன் றிதெனு
நின்றுன் னிநிதா னனுநெஞ் சமகிழ்ந்
தின்றுன் றுணைவாய்த் ததெனக் கெனிதோ. 6

என்றே வழிநா டினனென் குடிவிட்
டன்றே விழைவுற் றுணருந் துணையை
இன்றே வளைநா டினனெய் துகிலேன்
நன்றே யிவணோர் ததுநா னுனையே. 7

அருளே யெனையிவ் வழியாக் கியெனக்
கருளே யுணருந் துணையாக் கியதால்
அருளே துணைமுற் றுநமமா ருயிருக்
கருளே யலதொன றிலையா தரவே. 8

புத்திக் கொருபோ தகதந் தையிறை
பத்திக் கொருபா லனைர க்ஷணிய
சித்திக கொருநற் குருநதே சிகன்வான்
முத்திக குவழித துணைமுற் றிலுநீ. 9

என்று வுனைநட் டனனெம் பெருமான்
பொனனா கழனீ ழலபொருந் துமவளை
முன்று டுதுமா ரணமுந் துகெனுச்
சொனனுன விநயத தொடுசூழ்ச சியனே. 10

வல்லா திருவுள் ளமகிழ்ந் தபடி
எல்லா நலமா குகவில லொருவி
நல்லா யிவ்வழிப படுநாண முதலாச்
சொலலாய் வாலா றுதொடுத் தெனவே. 11

வேறு.

உளமலி யுவகையி னொருங்கு கேளென
வளமலி யாரணக கிழவ வானுலக்
களமலி கனைமழை கவிழ்பபக் காசினித்
தளமலி சராசரனு சாயப ராமெனு. 12

நாசதே சததவ ரெவரு நாடொறும்
பேசின ராயினும பிழைபபை நாடிலர்
மோசநா சததிலே முழுகி டாவகை
ஈசனு ரருளெனை யிழுதத திவ்வழி. 13

விதிவழிப் பட்டனன் விசால வெள்ளிடை
நொதிவழி யுருவகை நுனித்து வந்தியான்
கதிவழிக் களைத்தலை யடுக்குங் காலையிற்
சதிவழி புகுத்துமோர் தையல் தோன்றினள். 14

முச்சக மருண்மதி முகத்தள் மோகண
நச்சுவேற் கருங்கணி நறைவ டித்தென
இச்சக மொழியினி திசைக்கு மேந்திழை
அச்சநுண் மருங்குலா ளலைக்க கோதுணை. 15

கேடெலா மொருவழித் திரண்டு கெழ்கிளர்
பீடுசா லுருவமைந் துழலும் பெய்வளை
நாடியுண் ணினைபயினுங் கொல்லு நஞ்சமிக்
காடவ ருய்யிரசச்சுவை யறிந்த கூற்றரோ. 16

நாமமோ காதுரி யெனாந விற்றுமக்
காமினி மயற்படு கண்ணி குத்திவந்
தேமநூ னெறியிகந் தெனது மஞ்சமுன்
சேமவைப் பாக்கொளிற் செலவா நின்னில்யார். 17

புவிபடு சிற்றின்ப போக போக்கியங்
குவிபடு மாளிகை குலவி யெனனொடுந்
துவிபடா திளநலந் துய்த்தி யாலுயிர்
அவிபடு காறுமென் றடுத்துக் கூறினாள். 18

காதகி பகட்டிய கபட்டு நச்சுரை
ஈதிதென் றெடுத்தியா னிசைப்ப தும்மதைக்
கேதமில் குணத்தநீ கேட்ப தும்மதி
பாதகம் மனக்கறைப் படுக்கு மென்பரால். 19

மாந்தளிர் மேனியை மருட்டு நோக்கினைத்
தேந்தள வரும்பினிற் றிகழ்புன் மூரலை
ஏந்திழை யிச்சக மொழியை யென்மனம்
நீந்தவோர் நெடும்புணை நிகழ்ந்த தவ்வுழி. 20

பணிவிடத் திளநலம் பகரும் பைந்தொடிக்
கணிகையர் காலடி கவிழ்க்குங் காமவெம்
பிணிகெழு மாந்தனைப் பிலத்தென் றோங்கிய
அணிகிளர் திருமொழி யதுமற் றென்பவே. 21

நல்லுரை கடைப்பிடித் தைய நங்கைபாற்
செலவிரு விழிகளைத் திருகித் தீங்குரை
புல்விடா திருசெவி பொத்திப் பொள்ளென
வல்விதின் விரைந்தனன் வலைக்குத் தப்பியே. 22

மாயமோ காதரி யென்னும் வம்பியே
ஏயென விகழ்ந்தணி லேற விட்டவோர்
நாயெனக் குரைததுள நலிந்து நின்றனள்
சீயெனத் துரந்தனன் செலவை நோக்கியே. 23

என்றபோ தாரிய னெம்பி மற்றிவள்
நன்றறி விடலையோ சேப்பை நச்சிய
அன்றவ னுருயிரக கறுதி சூழ்ந்தனள்
வென்றிவேந் தருளினால் விலகி யுய்ந்தனன். 24

அத்தகு திருவரு ளாட்சி யேயுனை
இததலை புரந்ததென றீச னுமதைதத
துத்தியஞ் செய்தினிச் சொல்லு கென்றனன்
விததக நிதானியும விளம்பன மேயினன். 25

ஆரணக் கிழவசஞ் சலவ டுக்கலின்
சாரண வியபொழு தாதி தநதையாம்
பூரண நரைதிரைக கிழவன் போந்துபல்
கோரணிப் படுமொழி கூறன் மேயினன். 26

முகக்குறி யாலொரு முத்தி யாத்திரை
உககுனை நூனெறி யொழுகி யென்பதும்
ஆகக்கணீ யருவருத தவனி வாழ்வெலாம்
இகக்குனை யென்பது மெளிதிற றோநதனன். 27

மண்ணுரு வினைமருங் குறவு மண்ணுளை
மண்ணுகா வாழ்க்கையை மண்ணின வைகுவை
மண்ணின்மண் ணாகுவை மரிததி தோரலை
மண்ணினை யிகததியென் மதிகொண் டேழைநீ. 28

கையக வெண்ணெயைக் கருதி டாதுபோய்
நெய்யகந தொறும்வினாய் நேடு வாரினே
வையக வாழ்வினை வரைந்து வானுறு
மெய்யக வாழ்வினை விழைவை நன்றரோ. 29

பாழியம் புவிநலம் பழுத்த வென்மனைக்
கூழியஞ் செயமன மொருப்பட் டாயெனின்
ஆழியே யனையமு வாசை மாதரா
வாழிய நினக்குயான் மணமு டிப்பனால். 30

சிற்றின்ப கருமமே யன்றிச் செய்வினை
மற்றிலை யென்பது மனக்கொண் மாதவம்
முற்றிநீ மறுமையின் முத்தி மாநலம்
பெற்றிட வெத்தனை யூழி பேருமோ. 31

பூதல மனைத்துமோர் புணர்ப்பி னாற்றருஞ்
சூதுமா நகரிடைத் துன்னி யான்பெறு
மாதனை மணந்திறு மட்டும் வாழ்கெனக்
காதலித் தென்னுளங் களையப் பேசினான். 32

தெருண்டமே லவனெனத் திருகி யென்மனம்
மருண்டதங் கவனய வசனத் தாயினும்
இருண்டமூஞ் சியின்மறை யெழுத்துக் கண்டுடன்
வெருண்டகந் தெருண்டது வெறுப்புக் காட்டியே. 33

ஐயகேள் பழையமா னுடனை யங்கவன்
மையுறு கிரியையை வரைந்து நீங்கெனுஞ்
செய்யவா சகமது தெரியக் காண்டலுஞ்
சையென விகழ்ந்தனன் றருவ தன்றெனா. 34

இச்சகம் பேசியா ளாக்கி யென்னையக்
கொச்சைவன் சிறைப்படுத் தாயினாக் கொள்ளுவன்
நிச்சய மெனவொரு நினைவு தோன்றலாற்
குச்சிதன் முகங்குறிக் கொண்டு நோக்கியே. 35

நின்னையுங் கெடுத்துநீ ணிலத்தை யுங்கெடுத்
தென்னையுங் கெடுத்தனை யெனினு மேழையேன்
தன்னையாட் கொண்டது தம்பி ரானருள்
முன்னைய னல்லனென் றுணர்தி முந்தநீ. 36

ஓசைநீ ருலகர சுரிமை நல்கினும்
ஆசைமா தனைமண மாற்று கிற்கிலேன்
நாசநின் மனக்கடை நச்சுவார் கொலாம்
ஈசனோர் கடைத்தலை யெய்து மெம்மனோர். 37

வருகிலேன் முதியநின் வழிக்கொள் வாயெனக்
கருகிய சிந்தையான் கனன்றுன னாருயிர்
பருகவோர் மறவனை விடுப்பல் பாரெனத்
திருகினா னுடலையென் னுயிர்தி யங்கவே 38

ஆயிடை யாக்கைநின் றகன்ற தாங்கொலுண்
மேயபூ ருவவியற் கூறு வேந்தருட்
சாயலைப் பிடித்துநாற் றடந்தி லோடினேன்
போயின னறக்கொடுங் கிழவன் பொங்கியே. 39

வல்வினைந் தனுகினே னுபாதி மல்கிய
கல்வளை கண்டுளங் கலங்கிற் றுயினும்
ஒல்வகை யடிபெயாத் தேறி யோங்கவிற
செல்வநந் தனவனச் சேக்கை சேர்ந்தனன். 40

அக்கணத் தெரிமுக னழலுஞ் செங்கணன்
கொக்கரித் துருமெனக் குமுறி யணமியோர்
உக்கிர பணைக்கர மோச்சி யொல்லென
மிக்குரத் தோரடி யடித்து வீழ்த்தினான். 41

கண்ணிலான் மும்முறை கனன்ற டித்தனை
மண்ணுற விழுத்தியம் முதுவன மன்றற
எண்ணிலை யறுகொ னெனச் சீறினான்
உண்ணில வெனதுயி ரூச லாடவே. 42

கூற்றமிவ் வுருக்கொடென் னுயிர்கு டிக்கவந்
தேற்றதென் வினைவிளை கால மீதென
ஆற்றல னாகிநெஞ் சழிந்து கண்கணீர்
ஊற்றிட வாவிநொந் துலைந்து போற்றியே. 43

பூரிய னேனுளம் புணர்த்த தீமையை
ஆரிய பொறுத்தரு ளளித்துக் காவென
நேரியல் வரன்முறை நிகழ்த்த நெய்சொரி
வீரியக் கனலென வெகுளி மூண்டதால். 44

அவ்வயிற் றனையளி கருணை யாரருள்
திவ்விய வன்பெனுங் குணந்தி ரண்டவோர்
செவ்விய னடுத்துளந் தெருட்டிச் செங்கணன்
வெவ்விய கரத்தனை விலக்கிப் போயினான். 45

வழுத்தரும் பெரும்புகழ் வரதன் வந்தனை
இழுத்தரு ளளித்திடா ரென்னில் வெஞ்சினம்
பழுத்தவன் கொன்றுயிர் பருகு வானன்றேல்
தொழுதனையாக் குவன்சிறைப் படுத்தித் தூய்மையோய். 46

நிண்ணய மிதுவென நிகழ்த்துங் காலையக்
கண்ணிலான் கற்பனைக் கிழவன் காண்டகு
தண்ணளிக் குரிசிலெம ஜீவ தாரக
புண்ணிய மூர்த்தியென் றறிதி புந்தியோய். 47

கற்பனை நெறிகதி காட்டு மாயினுஞ்
சற்பனை விளைக்குமோ சற்று நீங்கிடில்
தற்பர னருளவழி சருக்க லாயினும
பொற்புறு நீதிவான கதிபு குத்துமால். 48

சாதன மிழந்துயான றவித்த வவ்வயின்
நீதுய ருழந்தமை நினையுங் காலையத்
தாதுகு நறுமலர்ச் சரளக காவணஞ்
சோதனை நந்தனச் சூழலபோன் மென்றான். 49

•அந்தண னுரையகத் தழுந்த வாரிய
விந்தையைங் காயத்தை விழியிற கண்டுமென்
சிந்தனை தெருண்டில னுண்டு தெய்விக
மைந்தனென் றுணர்ந்தனன் பினபு வள்ளியோய். 50

வருத்தியென் னாருயிர் வதைத்த மற்றொரு
விருத்தனை முன்னரே யறிவன் வீட்டகத்
திருத்தியே வியமனை யெரிம டுப்பலென்
றுருத்தனன பூருவாச சிரமத் துறறரோ. 51

ஐயநின் னுரையினா லருளின் மாட்சியும
மையகன் மெய்விசு வாச நீதியுந்
துய்யகற் பனையறுட் டிபபின் சூழ்ச்சியும்
ஐயமின் றுகவென் னகத்தெ ருண்டதால். 52

வேறு.

எந்தையதன் மேல்வழிநி கழ்ந்தவையி னிக்கேள்
நந்தனம்வி டுத்துமலை யுச்சிநடை கூடி
வந்தவமை யத்திரும டங்கலரி யேறு
பந்தமொடு றங்குசெயல் கண்டுயிரப தைத்தேன். 53

மத்தியுறு நண்பகலி னுங்கதம டங்கல்
நித்திரைசெய் நீர்மையினு நெஞ்சுதுணி வுற்றே
அத்திசைய கன்றுதிரு மாளிகையை யண்மிப்
பத்திமறு கூடுதிகழ் பாதைகொடு போந்தேன். 54

சஞ்சலம லைச்சிகரி நின்றிழித டத்தில்
எஞ்சியமு கத்தருளி லானிதய கோட்டன்
நெஞ்சுறவ ணைநதிநெறி நீசமுறு மேழைப்
பஞ்சைகள்ப யின்றிடுமொரா தாழ்படுக ருய்க்கும். 55

சீரொடுசி றபபிலது செல்வாபுக வொலகும்
பேருளதி கழசசியுறு பெறறியது நீயக்
காரிருடொ குமபடுக ரிறகவிழ்தி யேனும்
ஊரவம திததுநகை செய்யுமிஃ துண்மை. 56

திருவிலிக ளோடுநெறி சோதன்மதி யன்றால்
கருவனிறு மாபபனகங காரியொடி டம்பன்
பெருமிதனு னக்குறவ ராயவாபி ணங்கிப்
பொருவரிய மூடனென வெள்ளுவர்பொ றாரால். 57

நம்மினஜ னஙகள்செலு நன்னெறிவி ஞுவின்
அமமபெரு மைததிடரின் மீதுசெல மாக்கம்
எமமவாகு ழாஙகொளத லததினிதி னுய்ககுஞ்
செமமையுறு மேலவாசெ லுமபரிசு மோர்தி. 58

இலகுபுகழ் மேன்மையுல கின்பசுக மெல்லாங்
குலவுநெறி விடடிழிகு லீனாநெறி கொள்வாய்
உலகருள தென்பதிலை யென்னிலுல குக்கோர்
அலகையிவ னெனபரித றிநதிலைகொ லென்றான். 59

கோணியம னத்தனிது கூறலும றாத்துச்
சேணிலவு பூபதிதி கழ்ததுநெறி சோவல்
கோணிலைதி ரிந்துலகு குப்புறுவ தேனும்
நீணிலைய மூய்க்குநெறி நோடிபெ யர்க்கேன். 60

என்றருள்வ ழிப்படமு யன்றுளமி சைந்தேன்
அன்றுகிளை நட்புரிமை யாயவுற வோர்க்குப்
பொன்றினவ னுனவரெ னக்குமது போலவர்
இன்றவர்வ ழிப்படுவெ தெஙஙனம டுக்கும். 61

மாயவிரு ளோடுசுடர் வான்பரிதி காலுஞ்
சேயொளிம டுத்துறவு செய்யுமெனி லன்றோ
பேயடிய ரோடுயர்பெ ருந்தகைதொ ழும்பர்
ஆயவர்ப ரிந்துறவு செய்வரென லாமால். 62

ஈதுவல மீதிடமெ னக்கையறி யாத
பேதையர்பு கழ்ந்துதுதி பேசிடினு மென்கொல்
ஊதியமி கழ்ந்திடினு முண்டுபடு மேயோ
சேதமிலை யூரவம திப்பிலொரு சிந்தை. 63

கோட்டமுறு தாழ்மையுயர் மேன்மைநிலை கூட்டுங்
கேட்டிடைவி ழுந்துநனி கேதமுறு சிந்தை
மேட்டிமையி தோர்ந்துமறை வேதியாசெல் தாழ்மைப்
பாட்டையைவி ழைந்தனனிம மேடுநெறி பாரேன. 64

என்றறுதி கூறியய லேகெனவி டுத்துத்
துன்றியவு பாதிதொகு சூழலையொ ரீஇப்பின்
வென்றிதரு தாழ்மைநில மேவிவில காமே
மன்றனக ராதிபனை வாழ்த்திவழி வந்தேன். 65

மட்கிமதி குன்றிம டக்குடிநி லாவும்
வெட்கமெதிர் வந்தெனைவி டாப்பிடிபி டித்தே
கட்கமென நெஞ்சுருவு கைப்புனைதொ டுத்தான்
உட்கிமறு குற்றதொரு கன்னலென துள்ளம். 66

செத்தபின்வ ரும்பரம சிற்சுகமெ னக்கண்
டெய்த்துணர்கி லாதுமன முட்கியுழல் தேவ
பத்திநடை யென்பதுப யித்தியம லாலோர்
சத்துமிலை யென்பதெமர் சாசுவத கொள்கை. 67

மாசறுகு லத்தமனை வாழ்வைமதி யாமே
நீசரொடு தாழ்படுகா ரோகநடை கொள்ளல்
மோசமறி யாதமுழு மூடமதி யன்றிச்
சீசியடி மைத்தனமி தெனகொலிழி ஜென்மம். 68

நாணலைகு லப்பழியை நச்சுறவின் மானம்
பேணலைந கைத்துலகு பேசுபடு நிந்தை
காணலைக ழித்தெறிதி காமியந லத்தைப்
பூணலைபு விப்படுபு கழ்ச்சிசிறி தேனும். 69

மேதினியி லேபிரபு டகாதி வீரர்
மாதகைய ஞானியர்வ ரம்பிலரி மார்க்கம்
மேதகைய தன்றெனவெ றுத்தனர்நி னைப்போற்
பேதையா லாலெவர்பி டித்திழிவு பெற்றார். 70

கேவலரோ டாலயம ரீஇத்துதிக ளந்தும்
ஆவலின்வ ணங்கியும ருட்குரவர் போதம்
மேவியுமு ணர்ந்திருவி ழிப்புனல்சொ ரிந்தும்
பாவனைசெய் நாணிலியி தெத்தனைப ழிப்பாம். 71

செய்பிழைபொ றுக்கெனவி ரக்குதல்கி ருட்டிற்
கைவருபொ ருட்குரியர் கையுறவ ழங்கல்
பொய்வழிய ருப்பொருள்பு றத்தெறித லென்றும்
மெய்வழிமி டிப்படலி தெத்தனைகொல் வெட்கம். 72

கானமுழ லுங்கவரி மாவுயிர்க ழிந்தே
ஈனமுறு மோர்மயிரி டாப்படுவ தேனும்
ஊனுடலவ ளாத்துயிர்சு மந்துலகு லாவி
மானமழி யப்பெறுமோ வாழ்வுமுள தேயோ. 73

தலையினிழி வுற்றமயி ரேயனையர் தத்தம்
நிலையினிழி வுற்றகடை யென்றறநி கழ்த்துங்
கலையைமுச லாகரமதி காட்டினதி கழ்த்திப்
புலையரொடு கூட்டுணவி யைந்தபொழு தத்தே. 74

இத்தகைய வெட்கமுமி கழ்ச்சியுமி ழுக்குஞ்
செத்தனைய துன்பமுமு ழக்கவரு தேவ
பத்தியைவெ றுத்துலக கேளிர்நடை பற்றிச்
சித்தமகிழ் கென்றுபல செப்பினனெ டுத்தே. 75

வேறு

இன்ன வாறிகலி வெட்கமெனு மீன னெதிரில்
துன்னி நின்றெனித யஞ்சுடவு ரைத்த சுடுசொன்
மன்னு ஜீவவச னத்தினொடு மாறு கொளவும்
என்னு ளேநனியி னைந்தினைய வெண்ணி னனரோ. 76

உலகர் மேன்மையென வுன்னுவதை யுன்ன தனிலத்
தலகி லாதிபர கத்தருவ ருப்ப ரறநூல்
விலகி பற்றிவன்வி திப்பதுமெய் வேத விதியன்
றலகை துன்மதிய* ளாயநர மேதை யசடால். 77

பன்றி ரக்ஷணைவ ழங்கவரு மாம றைகொடே
நன்ற ருட்குமா நாயகன டிப்பு ரிவரீ
தன்றி யிவ்வுலக கந்தையுறி யாமை செருமிப்
'பொன்று புன்னார்கொ லன்றெமைந டிப்பு ரிவதே. 78

ஞாவு கோடாம ணங்குலவு மாலை மதியா
தோவி லாதுலகு வந்துதலை சூடுமு னாவில்
பாவ காரியாப யிததியமெ னுவிகழு பததியைத்
தேவ பூபதிம திததுளமு வபபா தினமும. 79

சருவ லோகமுமொ ருங்கெதிர்த டுத்த பொழுதும்
நிருவி காரபதி வாகுநிலை நின்று நிலவும
மருவு பிரபொருவ ழிபபடம டுதத பொழுதும்
பொருவில மாருதக திக்கெதிரபு லபப டுவதோ. 80

வாம ஞேகரன டித்துணைம ரீஇய வறியோர
பாம செலவமுறு பாககியாப கைதத மறவோர்
தாமி லாதுலக வாழவுறுத ருககு ரெனினும
உரமி லாதுழல பாககியரொ ருங்க டையவே. 81

அருளி னுயவொரு செலவமதி செல்வ மதனைத்
தெருளி னுயபர ஞானியாதெ ரிநது திகழவார
பொருளி னுயவொரு பூதியிழி பூதி யிதனை
மருளி னுயவழி பூரியாம திதது யகிழவார. 82

மீது றுமபாம ராஜ்ஜியமவி ருமபி முயல்வோர
பேதை யெனறுல கிகழநதுபழி பேசு மெனினும்
மேதை யாயபர ஞானியரெ னுவி புதரே
காத லோடுபுகழ் வாரனிக ளிபபு மிகவே. 83

என்ற கததுணர்வெ ழும்பளிலெ னக்கெ திரிலே
நினற வெடகிமுக நோககியட நீச மதியோய
இனறு னககிடம ளிபபனெனி னீச னெருசெய்
அன்றெ னககிடம ளிபபாகொல ருட்ச ரணிலே. 84

ஆன்ம ரக்ஷையாய ழிக்கவரு சதது ருவுனை
நான்ம திததுனைந விறறிடின லங்கொ ணடுநாள்
வான்மு கததிரவி போலொளிவ ழங்கு மகிமைக்
கோனமு கதநெதிரவி ழிககவருள கூடு வதுகொல். 85

ஜீவ நானெறிபி டிக்கமகி சிற்ச பைமுறை
ஆவ லாயநுச ரிககவரு கார ணர்குழாத்
தோவில் கூட்டுறவு கொள்ளவுள மொல்கு வனெனில்
தேவ வாசியருண் மலகுவகை யாது தெரியேன். 86

நன்மை செய்யவெனி லுட்கிமன நாணி நலிவை
தின்மை செய்யவெனின் முனனிடுதி சிந்தை திருகாய்
புன்மை யோய்கடிது போதியயல் போதி யெனவன்
சொன்மை யாலுறவெ ருட்டுபுது ரந்த னனரோ. 87

நின்றி டாதுபடு நீசமதி நீணெ றியிலென்
பின்றொ டாநதருகி டைககிடைபி தற்றி வரவும்
வன்றி றற்கொடுவி ழுத்தினெனி லசது மறியத
தென்றி சைக்கணெறி கூடினன்வி னைந்து சிறியேன். 88

இகலொ ழித்துதய வெல்லொளித வழ்ந்து மிளிரும்
பகலி லாருயிரப தைககமல ணபப டுகாவந்
தகில லோகசர ணாலையர ருட்டு ணைமையாற்
சகல விககினமு நீநதினனி தென்ச ரிதமால். 89

என்ன நன்மதிநி தானிசொலி யெந்தை
பன்னு குன்சரித மெனறுபணி விறப காதலும்
பொன்னி லத்துளைசெ விததொளைபொ துதத பொழுதே
என்னு ளத்துணாவெ ழுந்ததென வெண்ணி மொழிவான். 90

வேறு.

உரிமைநீத் தொளியை நாடி யொருமனை குறுகி யாய்ந்து
வெரிநுறு சும்மை வீழ்தநி வெறபிடா கடநதி ராவின
அரமனை விருநதுண் டிபபா லழிமபனை யமரிற் போக்கி
மாணவைப் பொரீஇநின் னட்பின வலியுற்றேன மற்றுங் கேட்டி. 91

உத்தம வுபாதி யோங்கற் சிகரிமீ தொருகோல் வேந்தன்
சததிர மணைநதோர வைகல் தரிததுலை யெனினென சொல்கேன்
முததிசா தனஙக ளாக முறைமுறை திகழுங் காட்சி
எதுதனை யதிகங் காண்பை யெததனை பரமா னந்தம. 92

கழிந்ததற் கிரங்க லென்றே கானகத் தெதிர்ந்த நீசன்
பிழிநதுதீ விடததை யூட்டும பேயெனப பிடிததது நிநதை
மொழிந்துனைக கெடுகக முற்று மூரணிய மூடக் கொளகை
அழிந்திடச் சிதைதத வுனற ணுண்மையே யாண்மை யாமால். 93

துதிபெறு ஞான முள்ளார் சுதந்தர மகிமை யாகும்
மதியிலா மூடாக் கென்றும் வாய்ப்பது வெட்க மென்னு
நிகிமிகப் படைத்த ஞானி நீதிவாக் கியத்தை யோர்ந்து
வெட்கந் துஞ்சச் சமழ்ப்பதே தரும மெம்பி. 94

மருளுறு சங்குற் போது மாரணச் சூழ னீந்த
அருளொளி திகழ்த்தி யென்னை யாதரித் ததுமற் றன்னைத்
தெருளொளி திகழ்ததிக் காதத செவ்வியுந துவிதமாய
பொருளெலாம புரககும பெமமான் பூரண ஞானத் தாட்சி. 95

கோல்வழி யிழுக்கா வேந்தன் குவலயா டவியி லெம்மை
நூல்வழி நடததிக காதத நுவலருங் கருணை நயபி
மால்வழி விழாது வல்லே மானத தியானத தோடு
மேல்வழி பிடிதது டென்று விருவரும் விரைநது சென்றார். 96

நிதானிநட்புப படலம் முற்றிற்று.

அலப்பனை வரைந்த படலம்.

உலப்பிலா வாதி மூலத் தொருபாஞ் சுடரை நாடிப்
புலபபகை களைந்த வேத புஙகவா குழாதத னேனும்
நிலப்பொறை யாகி நுண்ணூ னிண்ணயங கருத்து ளென்று
அலப்பனென் றொருபோ பெறற வசடனங கவர் முன் சென்றான். 1

சேய்மையின் விளங்கக் கண்ட தேகந்தான் கிட்டக் கிட்டத்
தேய்பதி போலக் குன்றித தேசழிந துருவேறாக
நோய்மைமிக குடையான கொலலோ விவனென நுனிதது நோக்கி
ஆய்மதி நிதானி யொலலை யலபபனை யுசாவித தோவான். 2

பூருவ தேசம் யாது பொருவரு நாச தேசம்
ஊரெது சளவாய்க கோட்ட முறுவதெங் கும்பர் நாட்டுக்
காருளை குமரே சனபா லாவலென் னிரக்ஷை வேண்டி
நேருமோ வொன்றித் தேக நேருமென் றுரைப்ப தானான். 3

இத்தகு துணையெ னக்கிங் கிசைந்ததெத் தனைம கிழ்சசி
உததம வழிதோன றாமே யுவநதுசெல வதற்கு பாயம்
பததிமாக சுதத ராய பவிததிர ரோடு செய்யும்
மித்திரங் கலந்த சமபா ஷணையினின வேறொன் றுண்டோ. 4

மூன்முக மறியே னுன்னை யாயினு முனிவொன் றில்லா
நின்முகங் கண்டும் நேரே வினவிய நோமை யோர்நதும்
என்முகங் களித்த காட்சி யெதிர்ந்தனை பளிங்கே போலத்
தன்முகங் காட்டு நெஞ்சத் தன்மையை யென்பர் சான்றோர். 5

சொன்மதி தெருளா ராகிச் சூழ்ச்சியற் றுழலு மாந்தர்
நன்மையும் பயனு நாடார் நகைத்துரை யாடி யந்தோ
பொன்மையாக்கிடைத்தவாறுட் பொழுதுபோக்கடிப்பரென்கொல்
ஜென்மசா பலிய மீதென் சிந்தைக்கோர் பெரிய துக்கம். 6

என்னலு நிதானி வீணே யிறைப்பொழு தேனும் போக்கல்
கொன்னுரை வழங்க லாதி கொடுந்தொழில் துக்கந் துக்கம்
பொன்னிலத் தரசன் சீர்த்தி புனைந்துரை யாடிப போக்கும்
இந்நிலத் தரிய வைக விருமைக்கு முறுதி யென்றான். 7

ஆங்கது கேட்டு நின்சொல் லனைத்துநல் லுணர்ச்சி யூட்டும்
பாஙகுள நவினச செய்தி பயககுமாந தருநகின பெனனின்
வீஙகுபுண் ணியலோ கத்து விசேடமான் மியப்ப காசசி
ஓங்கிய பாமா னநத மூட்டுதற் கைய முண்டோ. 8

இமமையி னிகழ்ப வெலலா மிறுதலின மாயை யேயாம்
அமமையி னிகழவ வெலலா மழிவிலமெய்ப் பொருளா மாயிற்
செமமைசேர கதியைச் சேரத நிகழ்மறு ஜெனனம வேணடும
நமமையீ டேற்றெ ளுதா னருசய நீதிப போலி. 9

முத்திநாட் டிளைய கோமான முறைபிச காதிங் குய்தத
நிததிய ஜீவன மல்கு நீடியே நமக்கு வேணடும
இத்தகு நீரமை யுளளி யெடுததுரை யாட வாட
உததம தேவ பகதி யொளிருநன கிதயத தோங்கி. 10

மெய்க்குணப் படுத லுண்டாம் விசுவாசம் வளரும் பாவச்
சிககறும பிரார்த்த னைககுச் சிநதனை நிருநதுந துன்பந
துககநோய் பகையே யாதி சோதனைக கிடையா துளளம
பககுவப் படுநம பிககை பலப்படு மருளமெய் வாககின். 11

மித்தையை நம்பி யந்தோ வீணவ பத்தி யென்னும
மிததமிக் கவிதைதை மூடிப் பிரபஞ்சத துழலு மாந்தர்
நிததிய ஜீவ மாக்க நெறிபிடித் துய்ய வேத
சத்தியந் திகழ்த்தும் வாஞ்சை தழைக்குமெய்ப் பத்தி யாலே. 12

குன்றுறு நித்ய ஜீவன் குலவுதற் கிருத யத்தில
நன்றுசெய் கிருபை யன்பின் நனிவிசு வாசம் வேண்டும்
இன்றமை யாதென் றோரா தெத்தனை யேழை மாந்தர்
பொன்றுவர் தமக்கே சொந்தப் புண்ணிய முளவென றெம்பி. 13

கோட்டமில் தேவ பத்தர் கூட்டுற வடைந்து செய்யுந்
தாட்டிக மான சம்பா ஷணைபெறு மையினு லிந்தக்
கேட்டினுட் படுவ னென்னே கிளரிருளு சிறக ரின்றி
மோட்டுயர் விசும்பை முட்ட முடிவதோ பறவைக கென்றான். 14

தைவிக கிருபை யொன்றே தணப்பிலா வவித்தை நீக்கி
மெய்விளக கிடுமெனு ஞான்றும விதத்தகப பயிற்சி யேனுங்
கைவரு கல்வி யேனுஞ் சுதிநலங் காட்டா தென்ற
பொய்வளை புந்திக் கோல்லே புகலுமா லலப்பன மாதோ. 15

உன்னதத் தருளொன தின்றே ஹுறுநலம் யாது மின்றும்
பன்னருந் தூய நீதி பகாவிதி நிட்டேதத தாலே
துன்னுமென றுழலவோ ரெல்லாந் துரியநா யகனோர் செம்மற்
சாந்தி நின்று வீழ்ந்த சழககரென் றுரைக்கும வேதம். 16

மற்றிதே போலுந் தூய மறைமொழி யநேகந் தீரக்
கற்றறிந் துளன்யா னென்னுங் காலைநன னிதானி நன்றும்
எற்றியாங் குறிககொண் டினனே யெடுத்துரை யாடத் தக்க
நற்றிற மென்ன லோடு நாககடிப் பிரட்டிற் றன்றே. 17

இகபரம் விதிநி டேத மெழிவிர க்ஷணிய வேதம்
மகபதி யருளசன மார்க்கம் வைதீக லௌகீ கங்கள்
ஜெகவிசே டங்கள் காலத் திரையங்க டெரிகக வலலேன்
தகவுளாய் விருமபிற் றெனைச் சாற்றுதி நிசழ்ந்த வென்றான். 18

அவ்வயிற் றனித்துச் சென்ற வறங்கிளர் மறையோற் கிட்டிச்
செவ்விய நிதானி பேசுந திறமுளா னிவனைத தேரின்
இவ்வழி பிடித்த நங்கட் கேற்றவோர் துணைமை போலும
ஔவுமொவ் வாதென் றாகித துனகருத துரைததி யெனறு. 19

தன்னுயிரத தோழன் பேச்சுச சாதுரி யததிற் சிக்கி
இந்நிலை யுசாவி னுனிங் கென்பதை யகததுட கொண்டு
புன்னகை கோட்டி யென்கொன மருண்டனை புலமை மிக்கோய்
பனுவல் கேட்டி யென்னப் பகருவான் பனவன் மாதோ. 20

வேறு

தெருட்டுமடி யவர்போலத் திருவசன மெடுத்துரைத்து
மருட்டுவான் றனையறியா மனுக்கடமை மனமடங்சாத்
திருட்டுவாய்ப் பழக்கமொழித் திறங்கண்டு திகைத்தனைநீ
அருட்டிறனை யொருசற்று மறியாத வசடனிவன். • 21

வெ னற்கினற தகைமையினும பதினமடஙகா
நன்னாறி குவன்வாழ்க்கை நாசதே சத்தொருசார்
என்னயலூர்க் குடிதநதை வாசால னிவனலபபன்
இனனிசைவாய் மொழிமதுர மிதயமெட்டிக் கனியாமால். 22

உருக்கவினிச் சேய்மையினி னுவப்பளிக்கு மண்மையுற
அருக்களிப்பைத் தருஞசிலசித திரபபடங்க ளவைபோலும்
உருக்கிமன முவப்பிககு முனையாதி புறககாட்சி
அருக்களிப்பைத் தருமிவன்றன னகக்காட்சி யடுப்போர்க்கே. 23

பரிகசிப்பென் றுளங்கோடல் பரமார்த்தம் பழிப்பின்றால்
தெரிகுவரென் சிநதையைநந தேவர்பிரான் முறைதவறி
தரியலரா யினுங்குற்றஞ் சாற்றமனந துணியேன்யான்
பெரியபிழை யஙகியாதம பிழைகாணும பிழையன்றோ. 24

ஏதமறு திருத்தொண்டர்க் கிசையநடிப் பதுபோலச்
சூதுபொரு கழகமதுக் கடைசோரா தொக்ககுழாங்
தீதகலா விலைமாதா சேரியிவற் றவைவாககுப்
பேதமற நடிததிசையப பேசுசமாத துளனிவன்காண். 25

மன்றாட்டு மனஸ்தாபம் விசுவாச மறுஜெனனம்
என்றாய வுபதேச வியலைவிரித துரைபபனவற்
றொன்றானும தனதிதயத துணராககற றறிமோழை
குன்றாத தீககருமி குணங்காணுக கொடுநதோஷி. 26

பண்டைமறைத் திருவசனம் படிததுணர்ந்தும் பயனடையாச
சண்டாள வறியஹிரு தயந்தனககு யானைதநீ
உண்டிகிரநத விளங்கனியு முருபபடுதற் குதவாமே
கொண்டகருப் பயனிழநத குடமபையுமே நிகாகுணிக்கின். 27

விண்டியற்று மறைவினைகள் வெளிப்படுதற் கஞ்சுமிவன்
அண்டர்நா யகனெலலா மறிகுவரென் றஞசுகிலான்
உண்டுசுகித் துறங்குதலுக் குளங்கவல்வான் பாவியெனக்
கண்டுணர்நதா வியிற்கலங்கிக் கவலுவா னலன்கண்டாய். 28

மாதகைய கிறிஸ்துவினூன மாககதததுக் கிடறுகட்டை
வேதபா ரகாக்கெலலாம் விலக்கரிய பெருநிந்தை
ஏதிலருக் கருவருப்பா மில்லவர்க்கு மனக்கசபபு
பூதலத்துக் கொருபாரம் புலையனிவ னிலைதேரின. 29

வஞ்சமொழிக் குகைவாயில் வதிந்திருக்கு மறைவசனம்
நெஞ்சகத்துத் தணவாமே நிலைத்திருக்கும் பைசாசஞ்
செஞ்செவே யவயவத்துச் செறிந்திருக்கும் பலதீமை
சஞ்சலநித் தியநாசந் தரித்திருக்கு மிவனடியில். 30

மித்திரனை யுறவினனை வேலைபுரி மாக்களைத்தன்
புத்திரனை மனையாளைப் புறத்தானை யகத்தானைச்
சித்திரமா மதிமருட்டித் தேசிகன்போற் றனைக்காட்டும்
எத்தனிவ னிசைபோய் வெத்தனையு மெத்துவன்காண். 31

ஆக்கையும்ஜீ வனும்வெவ்வே றாயினுமொத் திருப்பதுபோல்
வாக்கொடுசெய் கருமங்கள் மாறுபடா திருத்தலகடன்
வாக்கொடுசெய் கருமங்கள் மாறுபடு வறுமாற்றம்
ஆக்கைநிலை குலைந்துவிழுந் தழுக்குமுடைப் பிணநாற்றம். 32

பாருலகப் புலையொழுக்கிற் படர்ந்தழுகுப் படியாமே
நேருறுநன் னெறியொழுகித் தனைக்காக்கு நிலைசீயோன்
மேருநக ராதிபதி விருப்புறுமெய்த் தேவபத்தி
சீருறுநன் னடைகாண்டி மற்றதனிற் றிகழ்ஜீவன். 33

வித்தாகுந் திருவசன முளைகிளம்பி விசுவாச
உத்தமவே ரகத்தூன்றி யுள்ளன்பு கிளைத்தோங்கி
சுத்தநினை வெனுநறும்பூந் துணர்மலிந்துன் னதந்தோயும்
பத்தியெனுந் தருவினுக்கோர் நன்னடக்கை பயனாமால். 34

மின்பிறங்கு மழைமுகத்துக் குமரேசன் வியனுலக
மனபதைக்க நடுத்தீர்வை வருகக்குங்கால விசுவாச
அன்புறழுங் கிரியைக்கே யருள்கிடைக்கும் வெறும்பேச்சுப்
புன்பதருக் கெனகிடைக்கு மெரிநிரயப் புழையல்லால். 35

பத்தியெலாஞ் சொல்லளவிற் பரிணமிக்கு மன்றியிவன்
குத்திரமா நெஞ்சகத்துங் குடியகத்தும் பாழ்படுமால்
எத்தனைய ரென்றுரைக்கேன் றவவேடம் பூண்டிவன்போற்
பித்துலக மயலளைந்து புறம்பொதியும் பேதையரை. 36

அருள்வசத்தான் மனமொழிமெய் யான்மசுத்தி யடைந்தன்றிப்
பொருளுணரா வறுமொழியாற் புநருலகிற் பெறலரிய
மருளறுபே ரின்பநலம் வாய்க்காதென் றருள்மறையுந்
தெருளுறுநன் மனச்சான்றுந் தெரிக்கின்ற திறமோர்தி. 37

செய்யும்வினை யொன்றாகச் செப்புமொழி பிறிதொன்றா
வையகத்து நடிக்கின்ற மறவோர்தங் கூட்டுறவு
பொய்யாய கனவிடத்தும் பொல்லாங்கு தருமென்றல்
மெய்யாய வறமவிளக்கும் வித்தகநூற் றுணிபென்றான். 38

நுண்ணறிவு பகுத்துணர்த்த நுவலுகின்ற சொற்சுவைமெய்
எண்ணநல மிழுக்காமே யலப்பனிய லெடுத்துரைத்த
பண்ணவனை மனதாரப் பழிச்சிநனி பாமாத்த
நிண்ணயத்தைக் கடைப்பிடித்த நிதானிநிகழ்த் துவதானான். 39

விரதமா தவத்தோய்நின் விழுத்தகுசீர் மொழியாய
அரதநதீ பத்தாலிவ் வலப்பனகத் தியல்பெல்லாங்
கரதலா மலகமெனக் கண்டறிந்து கருத்துற்றேன்
சரதமுணர்த் தியவுனக்கோர் கைம்மாறு தரவுளதோ. 40

செப்புமொழித் திறமன்றிச் செய்கைநலம் படையாத
தப்புளிமற் றிவன்றனக்குச் சாமியமா மிளைமீட்புக்
கப்படியென் றிரண்டன்றி யொன்றிருந்துங் கருதுங்கால்
துப்பிலவென் றிழிவுற்ற சூகரமுங் குறுமுயலும். 41

அசப்பியவாக் கியனென்ப தறியாமே வழித்துணைக்கு
வசப்படுவ னிவனென்று மருண்டனனென் செவிவாயிற்
பசப்பியவீ ணலப்புமொழி பாரித்த பதரமெலாங்
கசப்பாயிற் றெந்தாயுன் கட்டுரையின வன்மையினால். 42

ஏர்திருத்தி யாழவுழு தெருப்பெய்தங் குவர்கழியப்
பார்திருத்திச் செழுஞ்சாலிப் பயிர்விளைப்பார் பணிமாக்கள்
ஓர்திருத்த மிலரையுமெய் யுணர்வெழுப்பி யுளம்புதுக்கிச்
சீர்திருத்தி யிரக்ஷணியப் பயிர்விளைப்பர் ஜீவனமுத்தர். 43

அறங்காட்டு மலப்புறுவா யகங்காட்டு மவயவங்கள்
மறங்காட்டு மனத்துணிவு மற்றிவற்கு நன்மையெலாம்
புறங்காட்டு மெனினுமியாம பொதுநீதி யருள்ஞானத்
திறங்காட்டி யீடேறத் தெருட்டுதனங் கடனன்றே. 44

என்றின்ன நிதானியெடுத் தியம்புதலு மறைவாணன்
நன்றுனது கருத்துண்மை நவின்றாலு நலந்தோன்றல்
இன்றிவன்பான் மாசுணத்துக் கினமுத மளித்தாலுங்
கொன்றுயிரைக் கவரும்விடங் கொடுப்பதுதன் குணமாமால். 45

போயலப்பன் றனைக்கிட்டிப் புரையறுமெய்த் தேவபத்தி
மேயகிரி யாசாரம் விமலவருண் மெய்யுறுதி
ஆயவற்றி னுட்பம்விரித் தறிவுறுத்தொப் புரைகொண்டு
வாயளவோ கிரியைமனை வயினுளவோ வெனவகுப்பாய். 46

அருள்வசத்தா லொருகாலுள் ளுடைந்துணர்வுற் றகந்திரும்பித்
தெருளுவனன் னடைகூடி வழிக்கோடல் செவ்வியதாம்
இருள்வசத்தா லிணங்கானே லெம்பியொருங் கந்நிலையே
மருள்பிடித்த வவனுறவை வரைவதுவே மரபென்றான். 47

ஒக்குமிதே சூழ்ச்சியென வுவந்தலப்ப னருகணைந்து
பக்குவமா யுரைதொடங்கிப் பரனருண்மா னவருளத்தின்
சிக்கறுத்து நிலைத்தூன்றி ஜீவரக்ஷை விளைக்குமெனின்
அக்கிரியைத் திறமெவ்வா றறிகுதுநீ யுரைக்கென்றான். 48

சுத்தமனத் தவனுரைக்கத் துருமலிந்த கருமனத்தான்
இத்தகைய வினாவினுக்கோ ரிருவகையுத் தரமுளவாம்
அத்தகைமை சுருக்கியினி தறைகுவனல் லருட்பேற்றுற்
சித்தமொரு முகமாகச் செப்புவன செவிக்கோடி. 49

மகத்துவதை விக்கிருபை மக்களிரு தயத்தடங்கி
அகத்தியல்தீ வினைப்பகையோ டமர்மூட்டுந் திறத்தானும்
மகத்துவமெய்ச் சுவிசேஷ மறைபொருளை வகுத்துரைக்க
அகத்தூட்டு மறிவானு மருட்கிரியை வெளிப்படுமால். 50

உத்தரமற் றிவற்றைவிரித் துரைக்கவிருப் புளையாயின்
வித்தரிப்ப லெனநிகழ்த்த விழைவானை யெதிர்நோக்கி
அத்தனரு ளுவினையை யருவருப்பித் திடுமென்றல்
ஒத்திருக்கும் போராட்ட முளவெனினு மொவ்வாதால். 51

திருவிளக்கு மிரக்ஷணியத் திறந்தெரித்துத் தீவினையை
அருவருப்பித் துளம்புதுக்கி யாத்துமத்தை யுயிர்ப்பிக்கும்
மருவிருக்கு நறும்பிரச மலர்மறைந்தும் புறம்போந்து
பரிமளிக்கு மதுபோலும் பரன்கிருபைச் செயல்காண்டி. 52

சொந்தமதிச் சூழ்ச்சியினாற் சுயவறிவாற் புறம்பொதிந்து
பந்தவினை பகைப்பார்போற் பலபேசிப் பகட்டிடுமிவ்
விந்தையினைப் பனித்துறையில் விரிப்பகன்றை வெறுந்துணரென்
றந்தரங்கத் தருவருப்ப ரருட்கிரியைத் திறந்தெரிவார். 53

உத்தமனைப் பழிசாட்டிப் பெருங்காம முளத்தடக்கிப்
பத்தினியா நடிததுரிய கணவனுக்குப் பகைகாட்டுங்
குததிரையிற் புறம்பேசி யகத்தடககுங் கொடுவினையர்
எதததனையர் தருங்கால மிடங்தேடித் திரிகின்றார். 54

புண்ணியனுத் தாசருதிப் பொருளைவிரித் துரைக்கவரும்
நுண்ணறிவி லருட்கிரியை விளககுமென நுவலகிற்றி
விண்ணிலவு பொருள்விளககு மேதினிககுத தூரதிட்டிக்
கண்ணடிதன் னகபபொருளி னிலைதேருங கருததுளதோ. 55

வேறு

மல்கு தேவவ ரபபிர சாதமே
நல்கு மானத பாககிய நன்குறப்
பலகு கல்வியிற் பாறபடு கேளவியிற்
புல்கு மென்றல்பு லமையின பாலதோ. 56

நெறிதி கழ்ததிய நின்மல னிவ்வெலாம்
அறிது மென்றவ டியற்கு றுஞசெயல்
பிறிது ருவகை பேணுதி ரென்றசொல்
அறிதி யலலைகொ லோமற்ற யாததியோ. 57

துதிபெ றுந்திரி யேகனுஞ் சுப்பிர
விதிநி டேதவி ளககைய லர்ததியென்
மதிவி ளககுக மறறது காததியான்
கதிவ ழிபபடை கொளவல்க ருததோடே. 58

பேதை யேன்பிர பஞசம யலறப்
போத நலகுக பூரண வாஞசையாய்
வேத நூனெறி பற்றிவி ளியுமட்
டாதி யாயநட டிபபல கததோடே. 59

வினைய றுத்துமெய் வீடருள் பாதையில்
எனைந டததுக வெம்பெரு மானதென்
மனம கிழ்சசியென் றின்னிசை மன்னவன்
முனமி கழ்த்துமு றைமறந தாய்கொலோ. 60

இத்தி றத்துரை கோடலன் யானுஞே
டெத்தி றத்துமி ணஙகல னெனறியால்
வித்த கச்சுரு திக்குமெய் வேதிய
உத்த மர்க்குமொவ் வாதுன்னு ரைத்திறம். 61

அரிய நுண்பொரு ளாய்ந்துளை யாயினுந்
தெரிய கிற்றிலை தேவகி ருபையின்
கிரியை யுண்மைகி ளக்குவல் கேட்டியென்
றுரிய காதலி னோதுவ தாயினான். 62

மூண்டெ ழுங்கிரு பைச்செயன் மொய்ம்பினைக்
காண்டல் செய்வரங் கைபபடு நெல்லியில
ஆண்ட கைககித யாசன மாக்கிய
மாண்ட போதனா வாய்மைம னக்கொணீ. 63

எவனு ளங்குடி புகககெதம மானருள்
அவனு ளததிரு ளாக்கிய தீவினைப
பவவு ணாசசிக திக்கபப டருறீஇத்
தவன முறறுள்ளு டைநதுத விபபுறும். 64

•சீசி மும்மலச் சேட்டையுட் சிக்கிய
நீச னேறகுய்வி யாதென நேடிடும
ஈசன கோபமெ ரிககுமென் றேங்கியுள்
ளூச லாடுயிரப புற்றுளங் கைத்தழும். 65

ஆய காலைய கததுறு மாததும
நாய கனசர ணூடுந லங்கிளர்
நேய மாாவிசு வாசநி லைபபடத
தூய சற்கரு மஙகடு ணியுமால். 66

ஜீவ ரக்ஷைநி ருததிய ஜேசுவை
ஆவ லாய்ப்பினறொ டர்நதடி யார்க்குறுந்
தேவ வாக்கின லமபெறு சிநதையின
ஓவ வினறிமு யலுமு வநதரோ. 67

முத்தி யிசசைமு திர்ந்துமு ழுப்பரி
சுத்த வாஞ்சையி தயநது தைநதிட
நிததி யானநத நின்மல தெய்வததைப்
பத்தி செய்யுமுள ளன்புப ழுககவே. 68

ஈண்டு சொற்றவி வற்றொடெம் மானடி
பூண்ட மெய்விசு வாசமபு லப்பட
மாண்ட கும்பரி சுத்தவ ரமபுளே
தூண்ட குந்நடை காட்டுங்க ழுறல்போல். 69

புல்லொ ழுக்கமொ ருங்கறப் போக்கியே
நல்லொ ழுக்கந வின்றுநன் னூல்வழி
இல்லொ ழுக்கிக வாமலி ராப்பகல்
செல்லொ ழுக்கம்வி டாவகை செல்லுமால். 70

கோதி லுண்மைகு லாமுக்க ரணமெய்ப்
போத மல்குபு னிதசம் பாஷணை
சாது சங்கந லைபபடு கூட்டுற
வாதி காதலித் தாற்றிவ ழிபடும். 71

தனைவெ றுக்குந்த னைக்கெடுக் கின்றதீ
வினைவெ றுககுமவி சுவசித் தன்பொடு
முனைவற் போறறிமு றைபபடு செய்கையில்
நினைவிற காட்டிநி றுககுமெய்ந நூனெறி. 72

ஆய வித்தகு சீலம கம்புறம்
மாய மினறிம லிநதியின் மற்றது
தூய தேவகி ருபைச்சு கிர்தமென்
றேய தொண்டரொ டுதகிசைப பாசரோ. 73

விஞசத் தன்னைவி யந்துமெய் வேதநூல்
அஞசொற் கொண்டுப கட்டும ழிமபாதங்
கஞசப் புனனடை காண்டொறுங காசினி
வஞசப் புலலரென் றெள்ளிடும வையுமால. 74

மற்றிவ் வுண்மைம றுத்திடப் பாலதேற்
சொற்றி யென்னவுஞ சொற்றிலை யாதலாற்
கற்ற றிந்துணா யாடுங்க ருததிஞோய்
செறறம் விட்டிது செப்பெனச் செப்புவான். 75

உள்ளந் தேருநம் முன்னத தெய்வமுந்
தள்ள ரும்மனச் சாக்ஷியுஞ சாக்ஷியா
வள்ள லாருட் சத்தியுன் வாயிலோ
தெள்ளி துள்ளுஞசி றந்தனவோ சொலாய். 76

மெய்ய தாமருட் பேற்றினை மேதையோ
டைய மின்றிய நுபவித் தாய்தியோ
செய்ய வாய்மொழி போலநின் செய்கையுந்
துய்ய வாயின வோபிறி தோசொலாய். 77

பத்தி யுள்ளம்ப ழுத்துள தோவலாற்
கத்து வாய்மொழி மட்டிற்க னிந்ததோ
எத்தி றங்கருத் தியாவும்பு லப்படச்
சததி யம்புகல் வாயெனச் சாற்றினான். 78

திருக்கி லாரணன் செப்பிய செஞ்சொலாம்
உருக்கு செம்பலப் பன்செவி யூடுறீஇக்
கருகரு சிந்தைய னுயகங் காந்தலிற்
பொருக்கெ னச்சில மாற்றமபு கலுவான். 79

கற்ற தங்கைய ளவுகல் லாதவை
எற்று நீருல கத்தள வென்பாமெய்
உறற றிநதவா நீயலை தோரலை
முற்ற றிநதனை போனமொழி கிற்றியால். 80

குப்பைக் கிளைகொ ழுங்கவ டோச்சினுங்
கப்பற் பாய்மர மாகுங்க ணககதோ
செபப ருங்கலை தேரினு மெமமனோக்
கொப்பு மோசிறி யாயுன்னு னாததிறம். 81

பேச்சுக் காவிற்பி ரானையி ழுப்பதுஞ்
சாக்ஷிக் காமனச சானறினைக கொளவதும்
மூசசுக் காயிரம் பொய்மொழி முந்துமவெள்
வீசசுக் காராகு ணததினின் வேறதோ. 82

தன்குற் றங்களைத தானற நீக்கிய
பின்குற் றநதெரி வாாபிறா பாலெனின்
என்குற் றமவாக கெனறுல கேததுறும
நன்குற் றாசொலு நாடலை நமபிநீ. 83

பாதை காட்டும்வ ருத்தமும் பாழ்படும்
போது போக்குமுண் டாமெனப் புநதியிற்
காத லித்துணை யாடக்க லநதனன்
சாத முற்றத ருக்கியென றெண்ணிலேன். 84

கனவி னுந்துயர் கண்டறி யாவொரு
பனவ னென்றுப குத்தறி யாதுநீ
மனவ ருத்தம்வி ளைத்திடும் வன்சொலால்
வினவு கிற்றியி தென்கொல்வி வேகமே. 85

உரவு நூனெறி யோதியு ணர்த்திய
குரவ னேவலை கொற்றவ னும்மலை
விரவு குற்றமபி டிததிவெ றுஞ்சொலிற்
கரவி னென்னுளங் காணுதற காளைநீ. 86

நன்று நன்றுன்வி ளுத்திற நானதற்
கொன்று முத்தரஞ் சொலலவு ளங்கொளேன்
என்றி றத்துவி ளுயவி வற்றினுக்
குன்றி றததுறு காரண மோதென்றுன. 87

வேறு

காரணங் கேட்டி யாயிற் கழறுவல கனன்றி டாதி
ஆரணப பயனுட் கொள்ளா தருண்மொழி யலப்பிக கூறி
மாரணத் தொடரி னீங்கா வாககுவல லவனென் றுன்னைப்
பூரண மாகத் தோநதேன் புரைபடு புனமைச சொலலால். 88

மருட்படு மனத்தோய் ஞான வரம்பிக வாது செல்ல
அருட்பயன் யாண்டும் வேண்டு மாரணம பயின்று கூறும்
பொருட்பய னடையாச சொலலின போதமெத துணைய வேனும்
இருட்படுத் திடுமீ தன்றி யீடேறற மினையுங் கொல்லோ. 89

அய்யகோ சொல்லிச் செய்யா வழிமதி படைத்தோய் நின்னை
மையறு தேவ பததி வாய்மொழி வகுககும் போதே
செய்யுறு கருமம் யாவுந தீமையெத தெரிககு மென்று
வையக மிகழ்நது பேசும வசைசெவி மடுககாய் போலும். 90

கள்ளுணடு கழித்தி புந்தி காமியாய்ப் பாத்தை போகத
தளளுணடு கழிததி வாறு னறனிலாப் பொருளை நசசி
எள்ளுணடு திணமபொய் யானை யெததனை யிடுதி பேயால
நள்ளுணடு கெடுதி யினனு நவிலுதி நாவிற பததி. 91

பத்தருக் கொருவா நட்டம் பவித்திர ராய ஜீவன்
முததருக கிலசசை ரக்ஷை முயலுவாராக் கொருத டுக்கல
இத்தனை கேட்டுக் கெலலா மேழைநீ மருட்டிக் காட்டுங்
குத்திர பத்தி யென்று காரணங கூறக் கேட்டேன். 92

சொநதநா யகனை நீத்துச் சோரநா யகனைப் புல்லிச்
சந்ததங குலதது நிந்தை சமைததிடு மகளி ரேபோல்
வெநதொழில் விழும நச்சி வேதியர் குழாத்துக் கெல்லாம்
நிந்தனை பெருககி யானம நேசனா யகதது நீததி. 93

புனிதசன் மார்க்க மாய பொதுவிதி யருட்டித் தீண்டு
மனிதநீ வரையி டேற்ற வநதசற் குருவைப போற்றிக்
கனிதரு மன்பி னன்மை கடைப்பிடித திடுதி யாயின்
இனிதுறப் பயன்ப டுங்கா ணேழைநீ யெடுத்த ஜென்மம். 94

சிற்றறி வுடைய னேனுஞ் செப்புரை யெனதன் றெல்லாம்
முற்றறி கடவுட் சொல்லே மொழிநதனன் முனிவா யல்லை
இற்றிதே யிரக்ஷைக் கால மென்றசத தியததை யுள்ளி
நற்றிற நாடி யுய்தி யென்றனன் னன்னி தானி. 95

தீர்க்கன்மெய் வாய்மை கேட்டுத் தெருண்டில லலப்பன் சிந்தை
ஊர்க்கதை கேட்டுத் தேரா தொல்லைநீ நடுத்தீர்க கின்றாய்
ஆககிது பொருந்து நட்புக் கருகனீ யலையென் மேன்மை
பார்க்கலை போதி யென்னாப் பன்னியே கினன்றன் பாட்டில். 96

புலப்படு மாறு கொள்ளாப் பொறியிலி யகத்துப் பொங்கி
அலபபியர்ந ககன்ற காலை யாரணக கிழவன கிட்டிச்
சொலப்படு முண்மை யாவுந துணிநதுவற் புறுததிப பேசிப்
பலப்பட முயன்றாய் நமமேற பாரிதத கடமை யீதால். 97

ஐயநீ சொற்ற வாறே யருள்வழிப் பட்டோா யாருங்
கையரைக் கடிந்து கூறித தெருட்டுதல் கடனாக் கொள்ளில்
துய்யராய்த் திகழ்வ ரன்றேற் சுடுநெருப பிவாநட் பெனா
மையறத் தெருண்டு தாமே விலகுவா வாதொன் றினறி. 98

எவ்வழி லுனது சிநதை யெண்ணினுக் கிகல லபபன்
வெவ்விய நடையும பேச்சும விரோதமா மறிதி யென்னா
அவவயி னுரைத்தே னோ்நத தறிநதனை யைய வொனறைச
செவ்விதி னறிநது தீர்தல் சீரிதென் றுரைபபர் செய்யோர். 99

தன்னடை யிகவா னுய சழக்கரோ டுறவு பூண்டு
பின்னடை பிறழ்ந்து சிந்தை பிணக்குண்டு பிரிந்து போதல்
நன்னடை யன்றின னேயே நழுவிய செவவி நன்றாந
துனனடை யவரை முற்றுந் துறததியென றுரைக்கும வேதம். 100

என்றின மறைவ லாளன் மகிழ்ந்துள மெடுத்துப் பேச
நன்றறி நிதானி* யைய நவிற்றிய வுண்மை காத்துப்
புன்றொழி லிகந்து நன்மை புரிவனேற் கதிபுக் குய்வன்
அன்றெனிற் குற்ற மெல்லா மவனதே யெனதன் றென்றான். 101

அலபபனை வரைந்த படலம் முற்றிற்று.

ஞானாசிரியனைக் கண்ணுற்ற படலம்.

இனிது நூனெறி கடைப்பிடித் திருவரு மெழில்கூர்
புனித ஜீவிய மார்க்கசம் பாஷணை பொருந்தித்
துனித விர்ந்தரோ காடவி வழிக்கொடு தொடர்ந்து
தனித மாருட் பலநுகர்ந் திறுதியைச் சார்ந்தார். 1

ஆயி டைச்சுவி சேஷனு மருண்மறைக் குரவன்
சேய பங்கயத் திருமுகந் திகழ்ந்திடத் தோன்றி
நாய கன்பெயர் வழுத்தியா சிகள்பல நவிலத்
தாயெ திர்ந்தவான் கன்றெனத் தனித்தனி மகிழ்ந்தே. 2

அன்பி னஞ்சலி பன்முறை யளித்தன ரகங்கொண்
டென்பு நெக்குநன் றறிமொழி யினியன விசைத்தார்
வன்ப கைப்புலங் கடத்திமெய் வழிப்படுத் துயர்போ
இன்ப ஜீவனுக் கீட்டிய துள்ளியே தெடுத்தா. 3

எந்தை நிற்பிரிந் திந்நெறி யெதிர்ந்ததற் கிடையே
வந்த விக்கின மிதுவிது மற்றவை தணந்த
விந்தை யீதிது வென்றெடுத் தியாவையும் விதந்தார்
அந்த ஞானனு மினிதுகேட் டருண்மொழி வகுப்பான். 4

காதன் மைந்தன்மீர் நும்பல வினைத்துக் கதித்து
மீது மீதுற்ற விபத்தெலா மொருங்குற வெருட்டி
மேதக ஜெயங் கொண்டனிர் மிகமகிழ் சிறந்தேன்
மாத யாபரன் வரம்பிலபே ரருட்டிறன் வழுத்தி. 5

விதந்தி னேனவை சேர்த்தனிர் விழுப்பய னருந்தி
இத்தி றத்திரு வேழுமொன் றித்திருந் தேமுற
றெருத்து ளங்களித் தோகையுற் றிடவுறு மொருநாள்
எய்த்தி டாதுயி ரிறுதிமட் டுஞற்றிநின் றிடுமின். 6

ஏசு நாயகன் றிருக்கரத் திரவியே யென்னத்
தேசு மல்கிய வழிவிலா ஜீவகி ரீடம்
மாச றத்திகழ் கின்றன காணுமின் மக்காள்
பேசி னும்பொருட் டாயதோ ஒட்டிணை பிசகா. 7

மூளைத்த காதலின் வெதுப்புறீஇ முனம்பல சோடித்
தளைத்த பாசத்தின் பிணிப்பினு லிடைக்கிடை தடுக்கிக்
களைத்து வீழ்ந்துயா கதியிழந் தனரிது கருதி
இளைத்து நின்றிடா தோடுமின் றளைப்பன வெறிந்தே. 8

அலகை யோசகுதிக் குண்டினுக் ககப்படா தின்னும்
விலகி னீரலீர் வெங்கொடு வினைப்பகை வெறுத்துக்
கலக மிட்டிடற் குருநிகர் கவிழ்தரக் கறவி
உலகி டைச்சம ராடலீ ரின்றுகா றுரவீர். 9

விட்பு லத்தா சுரிமையை விழைந்தமெய் நோக்கந்
திட்ப மாருக சிந்தனை மயலறத் தெருண்டு
கட்பு லப்படாப் பரமகா ரியங்களைக் கருதி
நட்பு வீரவிசு வாசத்தி னணியுரத் திடுமின். 10

விஞ்ச மேல்வரு சோதனை யெவற்றினும் விரிந்த
நெஞ்ச மும்மத னிச்சையு நிகழ்த்துதற் கரிய
வஞ்ச கக்கொடும் பகைமையா மாதலின் மகக்காள்
செஞ்செ வேதெரிந் தகற்றுமின் மற்றதன் றிருக்கை. 11

எட்ப குப்பன சிறுமைய தாயினு மென்றும்
உட்ப கைத்திறத் துள்ளதாங் கேடென வுணர்க்கும்
ஒட்ப நூனமதி யுட்கொளீஇ யொல்லையி னூன்றிக்
கொட்பு றும்புலப் பகைத்தெறற் கொற்றமுற் றிடுவீர். 12

ஊன்ப ழுத்தபூ மாயமொன் றுனுமுள் ளுருமே
நோன்பு பற்றிமுப் பகைத்திற முருக்குதி ஞானபால்
வான்பு விப்படும் வல்லமை யாவுறும் வசத்தாங்
கோன்பு கன்றமெய் வாக்கிது நெஞ்சகங் கொண்மின். 13

இன்னு மெம்வழிக் கெதிருறும் விக்கின மெவைமற்
றன்ன வற்றைமேற் கொள்ளுமா றெவன்வகுத் தறியப்
பன்னு கென்றிரே லருண்மறை பரமராஜ் ஜியந்தான்
இன்ன லூட்டுறுத் தேகுவாரக் கெய்துமென் றிசைக்கும். 14

ஐய மின்றுமக் கெதிர்ப்படு நகர்தொறு மகோர
வெய்ய தீச்சிறை விலங்குபல் விக்கினம் விரவி
மையி ருட்படு மலையெனத் தொடர்ந்தெதிர் மலையும்
நொய்ய சித்துணை யடைந்தவை வருவன றுணிக்கின். 15

கைய கனறனிா கானகந துருவிமேற் கடலசூழ்
வைய கத்துமா யாபுரி நகரிடை மறிநது
வெய்ய கானவர் வலேப்படு மானென வெருண்டு
பொய்ய ரீட்டுவெங் கொடுமையிற் புன்கணுற் றிடுவீர். 16

ஆற லேத்துமை யடித்தப ராதரென் றதட்டிக்
கோற லேத்துணிந் தாக்குவா கொடுஞ்சிறைப் புறத்தில்
மாற லேத்துறும் வமபர்பொய் வாய்மையி னீதிக
கூற லேததவன முன்றிலி னிறுத்துவர் கொடியோர். 17

மம்ம ரில்விசு வாசத்தின் வலியசான் றாக
நமமி லேயொரு வன்கதி கூடுவ னுதலிற்
செம்மை யுத்தம ராயிரும் ஜீவனுள ளளவும்
நமம கீபதி நலகுவா நலநதிகழ் மௌலி. 18

முன்கு லாவிய நெறிப்படு மிடரெலா முயங்கிப்
பொனகு லாநகா புகுவதி லிடைபபடு புரைதீா
வன்கொ லேபபடு வாதனே வரமபறு மெனினும
நன்க தாயசிற் சுகமபெற லெததனே நன்றும. 19

விஞ்சு பேரின்ப வீட்டுல குய்க்குமெய்ந் நெறிதான்
வஞசு மிககமா யாபுரி மறுகையூ டறுததுச
செஞசெ லேசெலும பிறிதொரு வழியிலே ஜெகத்துக்
கஞசி யோடுவ தெஙஙன மாககையுள ளளவும. 20

தம்ப லக்குறை யுணர்ந்தருட் பலத்தையே சாரந்திங்
குமபா றானெறி யொழுகியோராக குறுபெருந துன்பம்
வெம்பு தீயென முருககினு முனனினறு விலக்கி
நம்பன் வானநாட டியாபத நலகுவா நமா்காள். 21

துன்பம் யாவையு மொருங்கறத் துடைபபினுந் துடைப்பர்
அன்பின் மெய்விசு வாசததை யவனியிற் றெரிகக
வன்ப கைப்புலத தடியனா மடிப்பினு மடிபபர்
என்பு ரிநதன ரெமபிரான் யாவுநன றெமககே. 22

பநத நீஙகுமுப பகையறும் பாவசங கடங்கள்
நநது மெவ்வகை நலிவுமின் றுயாகதி நன்மை
முந்து மாரண சாகூயா முடுகியா ருயிரைச்
சிந்து தீருக் குறுநலஞ செப்புமா றரிதே. 23

தீத்தொ ழிற்படு மாயையூர் சேருமக் காலை
கோத்து ணர்த்தவென் வாய்மையைக் குறிக்கொடு கருதி
வந்த ருஞ்சரு வேசனு ரொழிற்றிருக் காத்தும
ஆத்து மங்களைக் கையடை யாக்குமி னஞ்சீர். 24

என்ற கத்துநல் லுணர்வெழ வின்னன தெருண்டு
கன்றி னுக்குளங் கசிந்திடு கறவையான் கடுப்ப
நன்று ளங்கொளுஞ் சொன்மதி புகட்டின னவைதீர்
குன்று றுநலங் குலவுமெய்ச் சுருதிதோ குரவன். 25

குரவன் வாய்மையி னுய்சஞ் சீவியுட் கொண்டு
கரவி லாவிசு வாசமெய் யன்பொடு கவினி
விரவி யோங்கலின் வேதியர் விண்ணுல காளும்
புரவ லன்றிரு வடித்துணை பழிச்சினர் புகல்வார். 26

எந்த நூனெறிக் கிடையிடை யெதிர்ந்தமைத் தெருட்டி
அந்த மில்பர மானந்த மடையுமா றளித்த
விந்தை யாயபே ருதவியை வியந்தனு தினமுஞ்
சிந்தை யாரவுள் ளுவதலா லென்செய்கேனு சிறியேம். 27

பொய்வ குத்தபூ மாயமும் புலைமையும் போகத்
தெய்வ நிண்ணயந் தெரித்தனை ஜீவர க்ஷைக்காம
மெய்வ குத்தனை மேல்விளை வனவெலாம் விரித்தாய்
உய்வ ழிப்படுத் துதவிமற் றிவற்றினவே றுளதோ. 28

ஓவில் பல்பெருந் துன்பமிக் குடற்றினு முருத்துப்
பாவ காரியர் செகுப்பினுந் தீவழிப் படரேம்
ஜீவ ரக்ஷணை தருகிறிஸ் தியேசுவே ஜீவன்
சாவு மூதிய மென்றுருப் பட்டனந் தககோய். 29

வாழி யையநீ புரிதிருப் பணிவிடை மல்கிப்
பாழி யம்புவி முழுவது மிரக்ஷணைப் பயன்கொண்
டூழி யூழிநின் றுயர்கவென் றுளங்குவிந் தேத்தி
ஆழி யானகர்க் கேகுது மருள்விடை யென்றார். 30

அண்டர் நாயகன் றிருவரு ளாக்கமு மடியார்
கொண்ட நல்வயி ராக்கியமுங் குணித்தருட் குரவன்
மண்டு மன்பினா சிகள்சொலி விடுத்தனன் மாபிற்
றொண்ட ரஞ்சலித் தேகினர் சுருதிமார்க் கத்தில். 31

இடைவி டாதுமெய் வேதிய ரிருவரு மிணங்கி
நடைவ ழிப்படூஉ நயந்துசின் னொளிநி னலங்கூர்
அடவி நீத்தவர் தலைகைதொக் கறங்குடி போய
புடவி நச்சுமா யாபுரிப் புரிசைகண் ணுற்றார். 32

ஞானாசிரியனைக் கண்ணுற்ற படலம் முற்றிற்று.

மாயாபுரிப் படலம்.

அரிய நூனெறி கடைப்பிடித்த தாரணக் கிழவன்
பரிய கானகந் தருவிவந் திறுத்தமை பகர்ந்தாம்
விரியுந் தீவினைக் குறையுளாய் விளங்கிய மாயா
புரியின் பான்மையுங் கோன்மையும் வகுத்தினிப் புகல்வாம். 1

இஞ்சி தோன்றலு நிதானியென் றிசைபெறு மேந்தல்
அஞ்ச வித்துநின் றையநின் னனுபவத் தாய்ந்த
வஞ்ச மிக்கமா யாபுரி மரபுரைக் கெனஞ்ச
செஞ்சொ லாரண னன்றென வினையன தெரிப்பான். 2

தோன்று தொல்லறந் துறைந்தெழில் குலவிய தூய
மன்று தொக்கபல வளனெலாங் கரவினால வெளவிக்
கன்று வெஞ்சினத் தலைகைதன் கவிகையைக் கவித்தான்
அன்று தொட்டுமா யாபுரி யாயதிவ் வகிலம். 3

தூய நன்மையுஞ் சுகிர்தமு மொருங்கறத் துடைத்து
மாயி ரும்புவி முழுவதுந் தனதென வளைத்த
பேய னேபகைத் தவித்தையாம் பிறங்கலை யடுக்கி
மீயு யர்ந்தவான் கடிமதி லிட்டனன் மேனாள். 4

மேனி வந்தெழு மௌட்டியப் புரிசையின் விரகால்
ஞான பானுவின் கதிரொடு நற்கலை மதிதோய்
தூன லந்திகழ் சுடரொளி யகத்துறச் சுலவா
தீன மாயபுன் சமயமின மிணிகளே யியங்கும். 5

மட்டி லாதுயர் கடிமதில வானுற நிவந்து
முட்டு மென்றெழின் முதநிமா நகாவெளி முகட்டிற்
கெட்டி நிற்குமற் றகழிவாய்த் திறந்திரு ணிரையந்
தொட்டு நிற்குமீ தனறிவே றுளகொலோ சூழ்ச்சி. 6

கடிம திற்புறத் தகழிநீர் நிலையெனக் கருதி
நொடிவ ரன்றது மாயமாக் காரிரு ளுதலிப்
படியும் வானமும வாய்படுத தோருழைப் பதுங்கிக்
குடிகொ ளுந்திரு வரங்கமே யதனிலை குணிககின். 7

சஞ்ச லஞ்செறி நிரையபா தலங்கொலோ சமைந்த
பஞச பாதகப் படுகரோ பாரகம பொதிநத
வஞச மல்குகா ராழியோ மதிற்புறம வளைதத
எஞசு றுதகொல் லகழிமற் றியாதென விசைபபாம். 8

குருகு யாத்தபெம் மானடிக் கன்புசெய் குநாதம்
பரிசி கழ்நதவ தூறுசெய் பாபரா படாநத
எரிசு லாநர கததுநின் றேறினு மேறா
புரிசை முற்றுமே ரகழியி னிடறிவீழ் புலியோர். 9

பண்டு கேடுசூழ் கொடுவிடப் பாந்தள்வாய் முழையோ
கொண்ட மாககளை விழுங்குதீக கும்பியின குகையோ
மண்டு நிததிய மரணததின் மதகரோ வலைகைத
தொண்டை தான்கொலோ வாயிலை யெனனெனத துணிகேன். 10

கேட்டி னுக்கெலா மொருகுரு பீடமாய்க் கெழுமி
மேட்டி மைததிட ராயகோ புரநிரை வியனபொற்
கோட்டி மாசலக குடுமியிற் கோநகாப புரிசைக்
கேட்டு வாயிலிற் றிகழ்வன திசைதிசை கெருவி. 11

ஊழி ஞமென வுரப்பியோர் மடமையி னோங்கிப்
பாழி யமபகு வாய்தொறுந் திகழுமுப பரிசை
ஆழி பொங்கிமே விடினிறு வாமென வஞசிப
பூழி மாணிடஞ் சமைததகோ புரமெனப பொலிவ. 12

வன்மை மலகுழு தெயிற்றலை வாயில்க டோறும்
புன்மை மல்கிய பேதைமைப பொறிகளே பொதுளித்
தின்மை யாவையும விருப்பொடந நகரிடைச செறித்து
நன்மை யாவையும் புறபபட நவிநதெறிந திடுமால். 13

மரண கண்ணிகள் வீசுதந் திரவலை மாயா
கரண வேதிகள் பாசங்க ளிணையன கஞலி
முரணி வேதியர் குழுக்களை முருக்கியந் திரங்கள்
அரண வாயிலி னமைந்தெதி ரடர்ப்பன வனந்தம். 14

மாய முற்றிய ஞானசூ னியமதிள் மலிந்த
தீய யந்திரத் திரள்கொலோ திசைதிசை செறிந்து
பேயும் பூதமுங் காளியுங் கூளியும் பிளிறி
ஆயி ரங்களாப் படையெடுத் தருங்கடி யமையும். 15

மோக மல்குமா யாபுரி மூதெயின் முயங்கும்
வாகை நீள்கொடிக் குலங்களவிண் டுயலவரு மரபு
மாகம் வேட்டுழன் மதியிலீர வரம்பிலசிற் றின்ப
போக முண்டிவண் வயமினென் றழைப்பது போலும். 16

உரவு நீர்நிலத் தலகைமா னிடருரா மொருங்கே
கரவின வெளவினேங் காசினி முழுவதுங் ககனத்
திரவி மண்டிலங் காறுமெம் மாணைகை யெம்மைப
பரவு கென்றெயி லுயர்த்திய பதாகைவிண் படாவ. 17

இகழு மாறெரி கோமதி லிடிந்ததற் கிசையத்
திகழு மெய்ச்சுரு திதொனி திசைதிசை முழங்கின்
அகழி சுற்றுமிவ் வாணிலை குலையுநம் மவாதம
பகழி யாதிய படைக்கலம் பாழ்படுத் தாவால். 18

தீவி னைக்கொரு களஞ்சியந் தீகுண மன்றம்
பூவி னுக்கறு போகமா ளிகைபுலை புரக்குங்
கோவி னுக்கர சிருக்கையாந் தருக்கொரு கொப்பம்
ஜீவ னுக்கெலாங் கேடுமா யாபுரிச் சிறையே. 19

பாத கத்தொழில் பயில்விடம் பாதலம் புகுத்தும்
வேத னைப்பயிர் விளைபுலம் வியன்பிர பஞ்சச்
சாத கத்திரள் குழுமிய தனிப்பெருங் கோட்டஞ்
சோத னைப்படு கிடங்குமா யாபுரிச் சூழல. 20

உலக மாயவர்த் தகம்புரி யொருபெருஞ் சந்தை
கலக வாள்விழிக் கணிகையர் காமியக் கோட்டி
அலகி லாதபொய்த் தேவருக் காலய மழிம்பற்
கிலகு கின்றமா யாபுரி யிருதயத் தானம். 21

நாச தேசமென் றிசைபெறு நானிலக் கிழத்தி
நீச மான்மதி வதனமோ நினைவினைக் கவரும்
மோச வாள்விழி யோதட மாபிடை முயங்குங்
*காசி ஞாரமோ வென்கொல்மா யாபுரி கருதின். 22

பரிசி லாதுய ரிதயமா ளிகைதொறும் பயிலும்
வரிசை தப்பிய மன்னர சிருக்கையு மன்றும
எரிசு லாமநி யாயஞ்செய் கோட்டியு மீனப்
புரிசை முற்றிய கோபுர நிரைகளும் பொலியும். 23

தீமை மல்கிய ஜெயக்கொடி வானுறத் திகழுங்
காமி யச்சுவை பகுத்திடு முழவொலி கறஙகும்
பாம ரக்குழு வேயன வாதமும் பயிலுஞ
சாமி யைப்புறக் கணிததிடு தவநெறி தழைக்கும். 24

கடிம ணப்பறை பிணபபறை விழாப்பறை கறங்கக்
கொடிப டுமபொரு களபபறை வயின்றொறுங் குளிறப்
படிபு ரநதருள் வளநதரு பைமபுயன முழுககத்
திடியின் சுமமையைச் செவிமடா திநகக ரென்றும. 25

தெருவி னொன்றுபன் னூறெனுங் குறுந்தெருத் திரிய
மருவு மங்கர் மாநதரே வழிமயங் கிடுவா
பொருவ ருங்கலை கறபினும பொருணிலை குறிக்கொண்
டொருவ ழிபபடா துழன்றிடு முளளமே போல. 26

மேதி னிப்படு தேசங்கள் வியன்மறு காகக்
கோது மல்குபன் மதஙகளே குறுந்தெரு வாக
ஜாதி பேதஙக ளேபல சந்துக ளாகத
தீது துற்றுமா யாபுரி புகுநதன தெரிககின். 27

நான மைவகைத் திரவிய முப்பழ நறைசெந
தேனு லாநறு மலாக்குவை மயிலினஞ் செறிந்து
மேனி வநதுபல கொடிவிராய் வெண்சுதை மாடம்
பானி லாததவழ் கிரியெனப பொலிகின்ற பலவே. 28

உருக்க வின்பெறக் கைபுனைந் துண்மையை யொருவித்
திருக்கு லாவியுள் ளகமபுறங கொடுவினை திருந்திப
பெருக்க மாயடாம் பீகததுப பிணிபபுறும் பிணக்கா
செருக்கி னோங்கிய மாடங்க ளளபபில திகழ்வ. 29

கேடு சாலுமிவ் வுலககோ லாகலங் கெழுமி
மாட மாளிகை கூடகோ புரம்பொது மன்றம்
மேடை மேனிலை யரமியத் தலமென விரவிப்
பீடு சாலுருப் பெற்றன வோவெனப் பிறங்கும். 30

அவ்வி யத்திரு ணவச்சுவ ரமைத்தகங் கெழீஇய
தெவ்வின் வனறுலாங் கிடத்திவச் சிரத்தகால செறிந்து
வெவ்வி யற்படு மேனிலை திருத்திவெள ளொளிகால
செவ்வி யாக்கிய மாளிகை வயின்றொறுந் திகழ்வ. 31

கோது மல்குமா யாபுரி நகரிடைக் குழுமி
ஓத ரும்பல பாக்கங்க ளுள்ளன வவற்றில்
ஆதி யாயது மரும்பொருள் சுரப்பது மநகங
கேதி லாவிழைந திடுவது மிந்தியப் பாககம. 32

குன்றி டாதுயர் கல்வியுங் கொழுநிதிக் குவையும்
மன்று தொககலை வகைததிர வியஙகளு மலிநது
தொன்று தொட்டுல வாநில வளஙகளுந துதைநதே
பொன்றி ணிநதபொற் பேழையிற பொலியுமற றதுவே. 33

நாலு வேதமா றங்கம்பன் னெண்புரா ணங்கள்
கோலு மூவிரு சமயங்கள் குலவுமுத தேவா
சீல மாபதி னெண்புலப் பாடைகள செருமிப்
போலி மாந்தரை மருட்டுவ விடநதொறும பொதுளி. 34

வாயி லங்கிருண் மறைத்தொளி மார்புநூல் குசைப்புல்
தீயி லங்குபல வேதிகை திருததுழாய் மாடம
மீயி லஙகுபல் குலககுறி புணடார விதஙகள
ஆயி லங்கிய பார்பபனச் சேரிக ளனநதம. 35

மன்னர் தொல்குலத் தவரென வறும்பெயர் மேன்மை
பன்னி வனமனஞ் செருக்கிவெம படைததொழில பயின்று
துன்னு மிநகக ரிடைக்கிடை தொடுததினி திருநத
வன்ன மேனிலை மாடங்க ளளபபில மலிவ. 36

ஒன்றி னாதிய மொன்பதாக் கொண்டுவிற் றேய்ப்பி
நன்று தீதுநா டாதொரு காசுககு நஞசு
தின்று நீணிதி செருககிய வைசியா செறிநத
பொன்ற ழைத்தமா ளிகைநிரை கோடியாப பொலிவ. 37

எண்டி சாமுகத் திசைபட வர்த்தக மியற்றி
மண்டு காமியச் சுவைபடு மாயமாச சரக்குக்
கொண்டு கட்டிவிற றாதியக் கொள்ளைகொள வணிகர்
பண்ட சாலைக டுறைதொறும் பெருவளம படைப்ப. 38

அங்கண் மாநிலந் திருத்தியூண் விளைத்தன வரதந்
தங்கள காரிய துரந்தர ராககுடி தழைபபக்
கஙகை யின்குலத துதிததபூ வைசியராங் கபட்டு
வெங்க ணாளாதம மேனிலை மறுகெங்கு மிளிர்வ. 39

முந்து மூக்குலத் தவர்பணித் திடுதொழின் முழுதுஞ்
சநத தமபுரி தநதுதந் தஙகுல தெய்வம
அநத ணாளரென றஞசலி யாககியு மடங்கிச
சிநதை கனறிய சதுாததர்வாழ் மனைகளுந திகழும். 40

கைத்தொ ழிற்படு மாடகூ டங்களுங் கவினி
மொய்த்த யநதிர சாலையு முறைநெறி பிறழ
வைத்த நாடக சாலையும பொதுபபடு மன்றுங்
குததி ரத்தொடு பயில்வன நகரிடைக் குழுமி. 41

இழிகு லத்தரென் றேனையா புறக்கணித் திகழுங்
கழிம டக்குடி யாளாதஞ் சிநதனை கனறி
வழிவ ழிபபகை கொண்டுவாழ் மனைசசிறு குடிசை
பொழிலி டம்பெறு புறநக ரெங்கணும் பொலியும. 42

திங்க ளைக்கரி தாக்குவ செழுஞ்சுதைப் பித்தி
கங்கு லைப்பக லாககுவ கணிகையா கழகம
மங்கு லைசசிறி தாககுவ மலிபுகைப படலந
தஙக ளைககுரு டாககுவ ரிநதியத தருககா. 43

இருள்ப டுமமாச் சோலையு மிருதயக் குகையும்
மருள்ப டுஙகளி விழிகளு மதநதநான மரபுந
தெருள்ப டுமபுவிக் கலைகளுங கலவியின றிருக்குஞ்
சுருள்ப டுங்குல மலாகளுந துததுவெள் ளடையும. 44

கண்ணி குத்துவர் காமுகப் புள்ளினைப் படுப்பான்
வண்ண வாள்விழிப பரத்தையா மறுகெங்கு மருட்டி
நண்ணி யெததுவா மனைதொறு நயபபுரை பேசிப
பெண்ணொ ழுக்கறு மாதராக காமப்பேய் பிடித்தோர். 45

அங்க மாமத வாரணத் தொனிபடு மல்லால்
அங்க மாமத வாரணத் தொனிபடா தாக
எங்கு மில்லொழுக கிகந்தன வென்பதை யல்லால்
எங்கு மில்லொழுக் கிகந்தன விலையென விலையால். 46

மறமெ லாங்குடி புகுந்துள மானவ ருளத்தில்
அறமெ லாங்குடி போயதவ் வணிநக ரொருவிப்
புறமெ லாம்புலை நிரம்பின பொருவரு ஞானத்
திறமெ லாங்கைப் படுவன தீவினை கதிப்ப. 47

மெய்யு ரைப்பவர் யாவரு மடம்படு மிலேச்சர்
பொய்யு ரைப்பவ ரேயதி புண்ணிய புருஷர்
கையு லோபரே மதியுளார் கசிந்துப காரஞ்
செய்யு மாந்தரே பயித்திய ரிநககாச் செவஷி. 48

புகழ்வி ரும்பியட் டேட்டுவர் புரண்டநூ லவருக்
இகழ்வ ரேழையை யிரங்கியோர் சற்றுண வீயார்
திகழு ஞானநூல் செப்புவர் திருட்டள வாக
அகழுவ ரேனைய ரருநிதி வைப்பிட மறிந்தே. 49

பத்தி நூல்வழிப் போக்காமேற் படாப்பழி கூறிக்
கத்து வார்தெருத் தெருத்தொறுஞ் சத்தபங் கடுப்பக்
குத்தி ரத்துவ வேடாபாற் கூட்டுண்டு களித்து
மித்தி ரத்துவம் பூணுவா கொக்கன விரகால். 50

பஞ்ச தந்திரம் பயிலுவர் காமநூல் படிப்பர்
தஞ்ச மாகிய வுடைமையைத் தமதெனச் சதிப்பர்
நஞ்ச மன்னதீ வினையெலா நயந்தனுட் டிப்பா
வஞ்ச மலகுவாய் மொழியினுற புதைபட மறைப்பார். 51

கடனை வாங்கியே மாற்றுவா சிலர்சிலர் கையிற்
கடனை வையெனத் தொண்டையை நெரிப்பாகைக் கணக்கிற்
கடனை யேற்றிமற் கட்டுவா சிலர்சிலர் கடுக்க
கடனை யன்றியோர் காசிலை யெனப்பொருள் கரப்பார். 52

கொண்ட பெண்டிரா லூதியங் கொண்டுயிர் கொளுவி
உண்டு தேகக்கெறிந் துழலுவார் பாழ்வயி றேம்பி
மண்டு காமவெம் பிணியினால் வரன்முறை மயங்கி
எண்ட காப்பழி பூணுவ ரிகபர மிழந்தே. 53

அன்ன சத்திரத் துண்டுதேக் கெறிபவ ரனந்தந்
துன்னு காமசத் திரந்தொறுந் துதைபவ ரனந்தம்
மன்னு செல்வர்தம் மனைக்கடை வறியவ ரனந்தம்
இன்ன லுற்றுளங் கசந்தழு மேழைக ளனந்தம். 54

காளி கோட்டமு மூட்டமு மாட்டமுங் கதிக்குங்
கூளி நாட்டமுங் குறக்குறி யீட்டமுங் குமையுங்
கோளி னீட்டத்து மனைதொறுஞ் சண்டைகொக் கரிக்குந்
தேளி னீட்டிய விடமெனச் செவிக்கிடர் செருக்கும். 55

வேறு.

மயங்காட்டம் புரிகணிகை மடமாதர் மனமருட்டி
இயங்காட்டி லயங்காட்டி யெழில்காட்டி விழிகாட்டி
நயங்காட்டிப் பயங்காட்டி நகைகாட்டிச் சிகைகாட்டிக்
குயங்காட்டிக் காமுகரைக் குரங்காட்ட மாட்டுவரால். 56

உண்டாட்ட மந்தணருக் குரையாட்ட மடவார்க்குக்
கண்டாட்டங் காமுகர்க்குக் களியாட்டங் குடியருக்குக்
கொண்டாட்டம் பரத்தையர்க்குக் குடியாட்டங் கொடுங்கோற்குத்
திண்டாட்டம் பொருளிலார்க்குச் சிரசாட்டங் கெருவிகட்கே. 57

வேறு.

தன்ன யங்கெடா துலகுவப் பாக்கலே தருமம்
என்ன தீங்குசெய் தாயினு மீட்டலே பொருள்மற்
றின்ன வின்றியே யருந்தலும் பொருந்தலு மின்பம்
பின்ன ராவதே வீடெனப் திநகாப் பிரமை. 58

நன்று ஞற்றுவார்ச் செகுப்பதே நகரதி பதிக்கு
வென்றி தீதுசெய் வினைஞரைப் புரப்பதே வேட்கை
கன்று சிற்றின்ப போகமாங் கண்ணியைக் குதத்தி
என்று மாந்தரைப் படுப்பதே யிடையறா வேலை. 59

மன்னு நற்குண மங்கல வணியிலா மடவார்
நன்னா மேனியை மினுக்கியு நலனுடை புனைந்தும்
இன்ன றும்புகை யூட்டியு மெழினலம் புகழ்ந்தும்
பொன்ன ருங்கலந் திருத்தியும் பொழுதுபோக் கடிப்பார். 60

சதுரர் யாமெனத் தருக்கிய வாடவச் சழக்கர்
மதுவி றைச்சியுண் டாடியும் வஞ்சனை யிழைத்தும்
முதுவ னைப்புறக் கணித்தும்வெஞ் சூதுப்போர் முயன்றும்
பொதும னைத்தொழும் பியற்றியும் பொழுதுபோக் கடிப்பார். 61

நீச மல்குமா யாபுரி நெடுநக ரிடைச்சென்
மாசி னூல்வழிக் கிருமருங் கினும்பல வளஞ்சேர்ந்
தோசை பெற்றமா யக்கடை வீதியொன் றுளதிந்
நாச தேசமா தமங்கலக் கழுத்திடு நாண்போல். 62

வேறு.

மீபுயர் கதியை நாடி வேதநூ னெறியிற் செல்லுந்
தூயரைக் கெடுப்பா னெண்ணித் துணிந்துபே யேல்செபூலாம்
பேயினத் தரச னாகித் தியற்றினன் பிறங்க மேனாள்
மாயசூ னியப்பண் டங்கண் மலிந்தவிம் மாயச் சந்தை. 63

அலகறு நிதியுத் யோக மாளுகை மகிமைப் பட்டம்
இலகுபொன் வெள்ளி யில்ல மிசைதன தானி யங்கள்
பலகலன் வாக னாதி படைக்கலந் தவிசு டம்பம்
உலகசம் பத்துல் லாச முயர்குலப் பெருமை மேன்மை. 64

பலகலை ஞானோ பாயம் பகட்டுரை பஞ்ச தந்த்ரம்
அலகிலாச் சூது வஞ்ச மபகட மபத்தா பாசங்
கலகமிச் சகமே மாற்றங் கள்ளங்கை தவமவா சாலங்
குலகுறி யடையா ளங்கள் குசோதகியங் குதர்க்கங் கோட்டம். 65

மந்திர வித்தை யட்ட மாசித்தி மாய வித்தை
எந்திர வித்தை கண்கட் டிந்திர சால வித்தை
தந்திர வித்தை யோகந் தருவித்தை கருவின வித்தை
விந்தையா ரோப வித்தை வெகுவித விநோத வித்தை. 66

உரைவிதந் தனைய வாய வுலப்பிலா மாயப் பண்டந்
தரைவளம் படுக்கு மாயச் சந்தையித் தகைமைத் தொன்றே
வரைவரை போலத் தொக்கு மலிந்தமா பாவப் பண்டம்
விரைவினி லழிந்து தோன்றி விலைப்படும் வைக றோறும். 67

வித்தகக் கலைப்ப யிற்சி மேதையாத் துமவி சாரம்
உத்தம ஞான நன்மை யுண்மைநல் லுணர்ச்சி தேவ
பத்தியுள் ளன்பு சாந்தம் பவித்திரந் தயைகண் ணோட்டஞ்
சித்தநற் குணநற் செய்கை ஜெபதப விரதஞ் சீலம். 68

முத்திசா தனங்க ளாக முதுமறை திகழ்த்திக் காட்டும்
இத்தகு வனப்பு வாய்ந்த விரும்பொரு ளெவற்றொன் றேனுங்
குத்திரம் பயிலு மாயக் கடைதொறுங் கோடி செம்பொன்
வித்தினுங் கொளக்கிட் டாது விடமன்றித் தருமோ நாகம். 69

அவந்தரு திருவி னுய வாவணத் தணிகொள் வீதி
நிவந்திரு பாலுந் துற்றி நிலவுவார்த் தகசா லைக்குள்
நவந்திகழ் மாய சால நயந்துவீற் றிருந்தெந் நாளும்
உவந்துல கருந்த வூட்டி யுயிர்ப்பலி கொள்ளு மன்றே. 70

மாணுடை யுணவு பான வருக்கமஞ் சனஞ்சு கந்தம்
பூணணி கலங்கர்ப பூரப் புதுநறுந கலவை மென்பூக்
காணநெஞ் சிவருங் காட்சிக் கருபபொருள் பலவு மீட்டி
நீணகர்க் குதவி யென்று நிறைவளம படுக்கு மாதோ. 71

வளைகட னகர நாடு வணம்படு மமுதத் தோடு
குளைகடற் புவியின் மேய கொழுநிதிக குவையும் விண்மீன்
புரைநவ மணியி னுய பொற்குவை பலவும பொங்கி
நிரைநிரை பொலிய வெங்கு நிருததனம பயிலு மாயம. 72

அகத்திரு ளிரிக்கு மன்றே வவிரொளித் தீபம் யாண்டுந
தொகுததபன மணிமுத் தம்பொன் சுடாவிரி வைர மாதி
மகத்தொளி விளைகக நாளு மாயமொத தகஞ்செய் மாந்தா
அகததிருண் மலியு மல்லா லகலகில திதுவே யாக்கம். 73

பல்வளங் கெழுமு நாளு தேசத்தும் பயின்றங் குள்ள
நல்வள மொருவி ஜீவ நாசததை மலியக் கொண்டு
சொலவளம் பெருக்கி விற்றுச் சூனியப பொருளை யாக்கிக்
கொல்வளம் படுககு மாயக் குததிரங் குலவுஞ் சந்தை. 74

அங்கிலோ தேசத் துள்ள வரும்புரு ஷார்த்தங் கொள்ளார்
பொங்குடாம் பீகம் வன்கண் பொருளீட்டு தநதி ரங்கள்
வெங்குடி கேடென் றுய விநாசத்தை விலைபபா லீட்டிச்
சஙகடம பகரு மாயச் சநதையி னமலைத் தெஙகும். 75

மாயிரு ஞாலத் துள்ள வரமபிறீக் குணஙக ளெல்லாந்
தீயசிற் றின்ப போகச செவ்வியா யுருவு வாய்ந்து
மேயவிவ வுண்மை தோரா விழிமருண் டெளிதிற் றுய்ப்பர்
தூயஜீ வியததை நல்கிச் சுடாவிழு பதங்க மேபோல. 76

பாரீச னுக்க் காட்டும் பாதகப் பசாச னுய்த்த
மாரீசக் கடையின் சால வஞ்சவின் பததை நசசி
நேரீசற் குழுவின் மொய்தது நிலவுல கத்து மாநதர்
ஓரீஷத் துணாவுற் றுன்ம ஒுதிய மிழப்ப ரந்தோ. 77

ஆரணங் காட்ட நாடி யகங்குழைந் திருப்பார் யாண்டும்
ஆரணங் காட்ட நாடி யகங்குழைந் திருப்பா ரில்லர்
தாரணி தந்த ஞானச் சனியனைப் பணிவார் யாண்டுந்
தாரணி தந்த ஞான தம்பிராற் பணிவா ரில்லர். 78

மறங்கடைப் பிடித்து நின்ற வன்கணா ரறுமை நோக்கி
அறங்கடைப் பிடியா ரென்னோ வழிமதி படைத்து மாயம்
பிறங்கிய மறுகு லாவிப பேதுற்று வறிது மாளவர்
கறங்கிசை யவாவி மாயுங் கேகயங் கடுப்ப மன்னோ. 79

தெருட்கடல் படியாச் சிந்தை தீவினைக் கடற்கு ளாய்ப்ப
அருட்கடல் படியா ராகி யாசையங் கடற்குண் மூழ்கி
இருட்கடல் படுவ ரநதோ விநகக ரத்து மாககள்
மருட்கட லிகந்தா னநத மாககடல குளிப்ப தென்றோ. 80

வேறு.

நித்தி லம்பவ ளஞ்செறி நீர்மையின்
பததி யாய்ததிளை நாடிய பானமையின்
கத்து லப்பரி தாயக ணக்கினில்
தத்து நீரகட லொககுமச சநதையே. 81

படம்வி ரித்துப் பஃறலை தோய்ந்துபே
ருடலகி டததியு றுவண வாயிடூஉக்
கொடுவி டமபொதிந தாருயிரக கொள்ளைகொள்
நெடிய பாநதளங் நீள்கடை வீதியே. 82

என்றி லங்கவி லங்கெழின் வாய்நெகூஉ
மனற லாரநதளி மொயததும தூசமொரிந
தொன்று ளகசளி காட்டலி னெண்மறு
கன்ற லாந்தவ ருங்கடி மாலையே. 83

திசைமு கந்திக ழப்பொருள் செய்தலின்
வசையின மாயைவ ரமபறு பான்மையின்
நசைபி றங்கமன் றாடிந டிததலின்
இசையு மமமறு கிநதுமுத தேவனா. 84

மூச்சுக் காயிரம் பொய்படு மூந்துபொய்ப்
பேச்சுக் காயிரம பொன்படும பேசுபவெள்
வீசசுக் காயிரம பொன்படும் வீச்சவா
யேசசுக் காயிரம பொன்படு மென்றுமே. 85

கோடி கோடிகு விப்பன குத்திரங்
கோடி கோடிதொ குப்பன கோண்மொழி
கோடி கோடிதி ரட்டுங்கொ டுவினை
கோடி கோடிகு வைநிதிக் கொள்ளையே. 70

கோடி கோடிகு லப்பெரு மைகொளுங்
கோடி கோடிவெங் நோயிற்கு றைந்திடுங்
கோடி கோடியுல் லாசதநிற் கொளைபோந்
தேடி வைகலுஞ் சேமித்த நீநிதி. 87

கோடி கோடிகு டலிற்பு தைந்திடுங்
கோடி கோடிகு டிவெறி கொணடிடுங்
கோடி கோடிசிற் றின்பக்கு கைபுகும
ஓடி யாடித்தி ரட்டிய வூாநிதி. 88

ஆட ரங்கதத பூிபபல் லாயிரம்
பாட ரங்கமப றிகருமபல லாயிரங்
கூட ரங்கங்கு றைகருமபல லாயிரங்
கேட ரஙகஙகெ டுகருமபல லாயிரம. 89

கண்ட மாயக்க டையுங்க வின்கடை
தண்டு மாயச்ச ரக்குஞச ரக்கினின்
மண்டு மினபமு மாயையெ னுமதி
பண்டொா ஞானிப காரதன னுண்மையே. 90

உன்ன தானந்த வோங்கல ரசன்முன்
இருதி லததுவந திவ்வழிச செல்கையில்
மனனு மாயவின பததைவ னாநதுசி
என்ன விசிபபு றககணித் தேகினா. 91

தொண்டர் பன்னொரு வோருமித தொன்னகர்
கண்டு மாயகக டையைக்க டிநதுமெய்
விண்டு வாததுயிா விடுமட் டாயுரங
கொண்டு நினறுபி ரானடி கூடினா. 92

மாய சூனிய மலகிய விநநகர்த
தீய சிலந்தெ ரிப்பரி தென்னுமைக்
காயி ரமமடங் காயறி வாயெனுத
தூய வேதியன் சொற்றன னென்பவே. 93

மாயாபுரிப் படலம் முற்றிற்று.

நகர்புகு படலம்.

நாடி யாரணன் சொற்றசொ னன்னிலை
ஆடி யினகண லங்குமா யாபுரிப்
பாடோ ருங்குகண் டுள்ளபப தைப்பொடே
நீடு நீர்மைநி தானிநி கழ்த்துவான். 1

ஜீவ நாசம்வி ளைக்குமித் தீநகர்க்
காவ லன்செயல் கட்டற நீக்குதல்
தேவ சேனையா கோனருட் செவ்வியே
பாவ காரிய ரேனுசெயற பாலதென. 2

அவித்தை யாயவ ரனும கத்துறக்
குவிதத மாயசிற் றின்பமுங கோளறக
கவித்தி டிததுகக கோளதத ருண்முகில
புவிதத லததுப்பொ ழிவதெக காலமே. 3

செவ்வ னூனெறி சேறுது மாயினும்
அவ்வ யிற்படு மாயவ ழிமயிலைக
கௌவை யுறறபு ரளியைக கண்டுகேட்
டெவ்வ ணுசகித தேகுவ தெநதையே. 4

பாவ நீதிப காநடுத தீரவையின்
ஆவ தீதென்ற றிவுகொ ளுதத்நந
தேவ வாவிதி ருவருட் பெற்றியை
ஜீவ ருககுததெ ரிப்பதன் றோகடன். 5

நாச தேசந கரியி னண்பொடு
நேச மாசுவி சேஷநி கழ்த்தியுன்
மோச நாசபவி ளைபபாம பூாககரேல
ஈச னேசமீ டேற்றம ளிக்குமால். 6

சோத னைக்குள்வி ழாவகை சூழ்ச்சியோ
டாதி தேவன டிநிழ லுனனியாங்
காத லாயெயைக் கையடை யாக்கிடிற்
போத மலகும ருட்டுணை பூக்குமால. 7

என்று ளங்குவிர் இன்னன கூறலும்
நன்று நன்றுன்க டைப்பிடி நமபியாம்
பொன்றி னும்பிடை யூறுபொ ருந்தினும்
மன்ற ணாயகன சித்தம கோத்தமம். 8

வழும்பு பட்டநம் மாக்கையும் வல்வினைத்
தழும்பு பட்டநம் மாவியுஞ் சாநதவுங்
தொழும்பு பட்டவன் றேபர மனசுதற்
கொழுங்கு பட்டன வொபபடை யாகவே. 9

நநத மக்கரு ணாதன்க ழல்புகுஞ்
சிநதை யேயனறிச சிநதைபி றநிலே
முநது வெஙகொடுங் துனபமு ருககினும்
இநத வாகனைகயொ டேமுடி வெய்துமால. 10

ஈறி லாப்பா லோகவி ராஜஜிய
ஆறு செல்லுது மாவன வாருக
தேறு கையவெ ணவிதநி றததன
கூறி னன்மறை யோஙகுணக் குனறனன். 11

இன்ன வாறுரத தின்னுனா யாடிநம்
உனன தேசனெ ருநிரு வோலககச
சன்னி தானசஞத தாழ்நதுமன் றாடியே
சென்னெ றிகனொடி போயினா சீரியோா. 12

நன்று பேசிந ாதநும ரககள்
வென்றி யன்புவி ழுததவம விததகம
என்றிவ வன்னவி சைபுனந தேததியே
சென்று கூடினா மாயசசி றைபபுறம. 13

ஆழி யன்னவ கழைய கப்புறஞ
சூழ மேருவிற் றேனறிய விஞசிபை
ஊழி னேககியு யாகடை வாயொரீஇ
வாழி யாரனா புககனா வஞ்சரூா 14

வண்ண மேனில மாடஙகள் கூடங்கள்
எண்ணி றந்திரு பாலுமெ ழிறிகழ்
கண்ண கன்றக டிநகா வீதிவாய்
நண்ணி னுனெறி நாடினர் போயினர். 15

விசித்த மெய்யணி கற்பணி வித்தகம்
மதித்த நீதிவெண் வத்திரங் காண்கிலார்
சதிதத பொய்யணி தாங்கியி னுக்குடை
கதிதத பாழுடல் கண்டுகண் டேகினார். 16

விண்ணு டுச்சுடர் விக்கிர கங்களி
மண்ணு ருககவி யம்பிற வற்றினுக்
கண்ணல் பூசனை யாற்றுமு றையெலாங்
கண்ணிற் கண்டுகண் ணீர்வடித் தேகினார். 17

நெறியெ லாங்கள்ள நீணெறி நீதிசெய்
துறையெ லாமநி யாயதது றையகப
பொறியெ லாநதந்தி ரபபொறி புலனுமிக்
குறியெ லாஙகணடு கேட்டுளங குனறினார். 18

சென்ற சென்றதி சைதொறுந் தூஷியம்
மனற மெஙகுமவ சைபபடு வாய்மதங
கன்று சாபகக டுங்கலை காதுற்றி
நின்று நின்றுதி கைத்தனர் நீர்மையார். 19

விண்டு பாழ்ங்கதை பேசுறு வீணரை
மண்டு காமசசெ ருககரை வாரமது
உணடு ரபபியு ருணடலை வாரதமைக்
கண்டு கண்டுக ருததழிந தேகினர். 20

புலிவ யப்படு புன்மறி போன்மென
வலியர் கைமமறிந துளளம லங்கிய
மெலியர் கண்கலு ழககண்டு வேதியர்
நலிவு கொணடுள நைநதனர் போயினர். 21

தூய மாதரு மந்துதை யாதவித
தீய மாநகாச செல்வமெ லாஙகுடி
போயொ ருஙககவி யப்புனி தசசினங்
தோயு மேயெனச சோகமுற றேகினார். 22

போக்குஞ் சிந்தைப்பொ ருமலும் போதமார்
வாக்கு நேர்செல்வ ழிவில காமையும்
நோககி யங்கங்கு மாயநு னிததுணர்
மாக்க டொக்குவ ழுத்ததன் மேயினார். 23

எங்கு செல்பவர் யாதுகு றித்துளார்
இங்கு வந்ததென் னென்றி யம்புவார்
துங்க யாத்திரை வேடஞசு மந்தலை
பங்க முற்றப திதரி வரென்பார். 24

வளவ னுயசம் மன்னவ னுட்டியல்
உளவ றிநதுழ லொறறரி வரெனபார
களவிற் காதல னைககவா வோரிவா
கிளவி யாக்கங்கி ளககின்ற திணடென்பார். 25

ஒறுத்து நிந்தித்து ருத்துமண் ணெச்சினும்
பொறுதது நம்மைப்பு றககணிப பாரென்பார்
நிறுதது நீதிநி கழததுமின னொரெலாங
கறுதத சிநதையக களனுந ரேயெனபார. 26

வாக்கில் வேறலம் வன்றடி கொண்டியாந்
தாக்கி வேறுஞச மைதிரென் பாரசிலா
தாக்கி வேறல்ச மாததனைறு சாதிகக
வாககின் றேறபினனை வாயென்னென பார்சிலர். 27

வெய்து துன்பம்வி ளைபபினுங் காக்கவோா
பொய்சொல லாதபு லையரென் பாரசிலா
மெய்சி தைநதிடின வேறுமுண் டோவொரு
செய்த வமமது சிரிதென பாரசிலா. 28

ஆக்கம் வேண்டிய றநதிறம் பேமெனுப்
போக்கு முடடிய புலலரி வரெனபாா
போக்கு முட்டின ரேனுநம போறசெயார்
தீகொ டுநதொழில் தோமினென் பாரசிலர். 29

வழிதெ ரிக்கும தியுடை யார்நமக்
கிழிகு லததாகொ லோவென்ப ரோர்சிலர்
இழிகு லத்தரொ வாபழி பாவத்தை
ஒழிகி லாதவ ரேயென்ப ரோாசிலர். 30

இன்ன வாப்பெரும் பாலரி கழவும்
மன்னி யோர்சிலர் தட்டிம றுககவும்
நன்னர் றூனெறி நாடியவ் வேதியர்
துன்னி னூர்கொடுஞ் சூனிய வாவணம். 31

கல்வி னத்துட்க வினுங வமணி
கொலவி னததினு முண்டொர்கு ணக்கியன்
சொல்ல வலலாது ணிந்துங டுவினை
இலலை யெனறிலை யிஙகக ரததினும. 32

பொய்ய ளைந்தபு ரத்துளை போக்கியே
வைய ளைந்தம தியினா போயினா
மெய்ய றிநதஙல விததக ருட்கொளாச
கைய றிந்தில ரேத்துளா கைபபுளா. 33

குத்தி ரபபொறி கூட்டுண வீடடிய
மிதகை யாயசிற றினபவி டயங்கள்
வைதத மாயக்க டையைம திததிடார்
கைதத சிநதையா கணடுவாத தேகுழி. 34

ஆர்கொ லாமிவ ராடையு டைநடை
நோகி லாஙம ரோடுநி கழ்ததலும
பாகு லாமொரு பாஷையன ருதயின்
தோகு வாமவமமெ னததிரண டாரரோ. 35

செருக்கி வநதங்க வரவா நீஞசுகப்
பெருகக முளளங யமுள பேசருங
திருக்கு லாஙகடை தெய்விக கறபக
விருககங் கொளளவி ழைநததென ஞெவென்றார். 36

முன்னு றக்கண்டு மோசப்ப டுகளைப்
பினனி டாதுங விழ்வதெல பேதைமை
என்ன பாவமி வாமதி கேடெனு
நனனி தானிமற் றீதுங விற்றுவான. 37

மாய மலகிம விநதம றுரதளீர
தூய சததிய மேதுரு விககொள்வேம்
ஆபு நனனிதிக கேவிலை யாககுவேம
ஏய வெண்ணமி தனறிப்பி றிநிலேம். 38

என்று கூறலு மென்னுங்கெ டுமதி
துன்று காமிய மாசசுவை துய்க்கிலீர்
பொன்று மட்டுமிப் புன்கண்பு சித்திரோ
நனறு சத்திய காட்டமென் றெண்ணினர். 39

சற்று நின்மெனச் சாற்றியங் கோர்சிலர்
உற்று முன்வந்து யர்தவ வேடதிர்
சொற்ற சத்தியம் யாதது சொன்மினெ
நற்றி றத்தைந யக்குதும யாமென்றார். 40

வினவு மாற்றநன் றுமென மெய்யுணர்
பனவ விப்படு பாதகச் சேரியிற்
கனவி லுங்கரு துற்றில னித்தகு
மனவு ணாசியுண் டென்றும திவலோய். 41

வஞ்ச மாயக்கி டக்கைசம ரிந்துகண்
துஞ்சு மாந்தரொ குதியுள ரெஞ்சிலர்
விஞ்சு சத்திய வாக்கமளி றைவுநன
னெஞ்சு ளாரென நேருறக் கண்டனம். 42

நீண்ட ரும்பெரு மாயச்செ ருக்குளா
பூண்டு ருக்குயிர் மோசப லிப்பினும்
ஈண்டு சத்தியம யாமெடுத் தோதலே
வேண்டு மென்றுது ணிந்தனன மேலையோய். 43

அங்கண் வானத்த ரசிளங் கோமகன்
உங்க ளோடுல குள்ளள வும்முளேன்
எங்கு முண்மையி யம்புமி னென்றுரை
துங்க வாசகஞ் சோர்வுறு மேகொலாம். 44

செய்ய வல்லசெ யக்கெடுஞ் செய்வன
செய்ய லாமையி னுங்கெடு தோகென
வையக த்துநன் னீதிவ குக்குமால்
ஐய நின்கருத் தியாதென வந்தனன். 45

நன்று சொற்றனை நம்பிநி தானிநீ
என்ற னுள்ளுறை யுமமிது வேயென
மூன்று ளுமஜெக மாயையு யக்கருக்
கின்று மெய்ம்மையி சைத்துமென் றெல்லையே. 46

மாத யாதிரி யேகம கத்துவர்
பாத பங்கஜங் கிட்டிப்ப ராவினர்
ஏக மற்றவி ரக்ஷண்ய மாநவ
நீத சத்தியங் காட்டிநி கழ்த்துவார். 47

நகர்புகு படலம் முற்றிற்று.

இரக்ஷணிய நவநீதப் படலம்.

தந்தை யாகி யுலகனைத்துந் தந்து மருக்க டமைப்புரக்க
மைந்த னாகிப் புனிதாவி வடிவாய் ஞான வரமருளிப்
பந்த மறநின் றிலங்குதிரி யேக பரமன் பதாம்புஜத்தைச்
சிந்தை யாரத் தொழுதேத்திச் சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 1

நீதி கருணை பரிசுத்த நேசஞ் சுயம்பு சாமர்த்தியம்
போத மினைய லக்ஷணங்கள் பரிபூ ரணமாய்ப் பொருந்தியனு
ஏத மிலனாய்க் காமாதி யெறிந்து பவத்தை யெரிக்கின்ற
ஆதி தேவன் சரணநிழ லடைய வாரும் ஜெகத்தீரே. 2

ஆதி நரனைப் படைத்துலக மனைத்து மவனுக் கடிப்படுத்திப்
போத மொடுபாக் கியம்புனிதம் போத வருளி மனச்சான்று
மேதின் மதியு மீந்துசுயா தீனத் திருவென் றினிதுவந்த
நாதன் கருணை யுளளியதை நாட வாரும் ஜெகத்தீரே. 3

பாவ நரங்க ளெரிநரகிற் பதையா வண்ணம் பரகதிசெல்
ஜீவ வழியைத் திறந்தொனருஞ் செல்வ மகவைச் சிலுவையிலே
சாவக் கொடுத்தெப் பாவிகட்குஞ் சலியா திரக்ஷ தனையருளுந்
தேவ சிநேகந் தனைநினைந்து சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 4

சொந்த மகவை நம்பொருட்டுத் துணிந்து சாகக் கொடுத்தபிரான்
உந்த மிதய மெமக்குநல்கி யுய்ம்மி னென்ன வுணராமற்
சந்த தமும்பேய்க் கிடங்கொடுத்துச் சாத லலமோ தயாபரற்கே
சிந்தா சனத்தைக் கையளித்துச் சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 5

கோதி னீதி யிரக்கமெனுங் குணங்கண் மாறு கொள்ளாமல்
தாதை யுவப்ப மாதுவிதத் தாய்த்த தயாள வுருக்கொண் டவதரித்து
நீதி யிரக்க சமரசனா நின்றுத் தரித்த நிறைகருணை
ஆதி மூலப் பரமபொருளை யடுக்க வாரும் ஜெகத்தீரே. 6

மண்ணை விழுங்கக் கொதித்தெழும்பி வருந்தீ யாற்றைக் கடப்பதற்கு
வெண்ணெய்ப் பாலஞ் சமைப்பார்போல் வேத நாதன் வெகுளிசுய
புண்ணி யத்தாற் றீருமெனப் புலம்ப வேண்டாம் புரைதீர்ந்த
அண்ண லேசு குருதிமுகந் தவிக்க வாரும் ஜெகத்தீரே. 7

நீதா சனத்தண் டையினிற்க நீதி மானுக் கும்மரிதேற்
கோதா பாபாத் துமங்களுக்குக் கூடு மோகூ டாதெனவே
வேதாக் ஷரங்கள் விளம்புகின்ற மெய்யைக் கருதி வினாந்தின்னே
தாதா கிருபா சனத்தண்டை சார வாரும் ஜெகத்தீரே. 8

நம்மைப் படைத்துக் காத்துவரு நாத னிதர தேவர்களை
நம்மைப் போல வணங்காதீர் நாமே கருத்த ரெனநவின்ற
செம்மை மொழியைக் கருத்திருத்தித் தெய்வப் பதனைச் சிதத்துவிட்டு
வம்மின் றிரியே கப்பெருமான் மலர்த்தாள் வணங்க ஜெகத்தீரே. 9

விக்கி ரகநம் பிணையாங்கி விழுந்து வணங்கும் விழலர்நம்
உக்கிர கோபந் தகிக்குமென வுரைத்த கடவு ளுமைமுழுதும்
நிக்கிர கஞ்செய் திடுமுன்னா நீச வுருவா ராதனமாம்
அக்கிர மம்விட் டியேசுதிரு வடியை யடைமின் ஜெகத்தீரே. 10

தூய நினைவா லன்றிநம்போ சொல்லி வழங்குந் தாஜநாக்
காயு நபது சினமென்ற கடவு ளுரையைக் கருதாமல்
வாயில் வந்த படிபிதற்றி மதியா தொழுகன் மகாபாவம்
நேய மிகுமெய்ப் பத்தியுட னினைந்து வழுத்தும் ஜெகத்தீரே. 11

அனைத்து நமக்குக் கையளித்த வநண்ட பரிபூ ரணன்றம்மை
நினைத்து லோக வியாபார நிறுவி வணங்க வாரத்தோர்
தினத்தை விதித்தா ரந்நாளைத் தீட்டுப் படுத்திற் றிராத
அனர்த்தம் வருங்கா ணெமனமா வமலற் பரவும் ஜெகத்தீரே. 12

ஆயு ளீடித் திவ்வுலகி லமர்ந்து சுகிக்க வுனது தந்தை
தாயைக் கனம்பண் ணுதியென்று சருவலோக தந்தை சொன்ன
தூய விதியை நன்னெறியினா றுணிபென றுன்னிப் பெற்றோர்க்கு
ஞாய முடன்கீழ்ப் படிந்தியேசு நம்பற் றொழுமின் ஜெகத்தீரே. 13

கொலைசெய் யாதே யெனப்பரம கோமான் கொடுத்த கற்பனைக்கு
நிலமீ துதித்த குமரகுரு நியாய மிலவாச சீறுவதுங்
கொலையோ டொக்கு மெனவிதந்து கூறும் பொருளைக் குறிக்கொண்டு
தலைமீ தணிந்தச் சற்குருவின் சரணைப் பணிமின் ஜெகத்தீரே. 14

தீய வினையாம் விபசாரஞ் செய்யா திருங்க ளென்றுமகா
தூய கடவுள் வரைந்துதந்த துகளூர் விதியைத் துமனமாய்
மாய மறவே யுறுட்டித்து மனையோ டிருந்தில் லறநடத்தி
நேய மிகுசீ ஷகன்சரண நிழலை யடைமின் ஜெகத்தீரே. 15

இச்சை யோடந் நியமாத ரெழிலைக் கருதி நோக்கிடுவோன்
துச்சா ரிகள்பங் கடைவனென்ற தூயோ னருளைத் துணைக்கொண்டு
சிச்சீயெனத்துரிச்சையெலாஞ்சேரவெறுத்துச்சீத்துவிட்டுக் [தீரே.16
கொச்சை மதியை யகற்றியெம்மான் குணஞ்சார்ந் தொழுகும் ஜெகத்

மீளா நரகுக் காளாக்கும் விபசா ரத்தீ வினைபுரிந்து
வாளாப் பரமா னந்தசுக வாழ்வை யிழத்தன் மதியாமோ
நாளா ரம்பத் தயல்தூற்ற நாண மழிந்து நகைக்கிடமா [17
மாளா முன்னே கிறிஸ்தியேசு மலர்த்தாள் வணங்கும் ஜெகத்தீரே.

எங்குந் தமசந் நிதியாக விருக்குங் கடவுள் களவான
பங்க வினைசெய் யாதிரெனப் பகர்ந்த துணர்ந்து பரபொருளைச்
சிங்கி யெனவே வெறுத்தழியாச் செல்வம் வழங்குங் கிறிஸ்துவெனும்
மங்காப் பொருளை யடைந்துநித்ய வாழ்வை யடைமின் ஜெகத்தீரே.18

பொய்யைப் புகலா திருங்களெனும் புனிதன் புனித கற்பனையை
அய்யோ நினையா தவமதித்தி ரல்லும் பகலு மனவரதந் [தீர்.
துய்ய மனச்சாட் சியைமழுக்கித் துணிந்து முழுப்பொய் சொல்லுகின்
உய்யீ ருய்யீர் மெய்பேசி யுய்ய வாரும் ஜெகத்தீரே. 19

பொய்மை தானும் வாய்மையதாம் புரைதீர் நன்மை பயக்குமெனின்
மெய்மை யாவ தெத்தீங்கும் விளையா துரைத்த லெனுங்குறளின்
நொய்மை யுரையைத் தவிர்த்துள்ள துள்ள படியே நுவலுமென்ற
தெய்வ வுரையைக் கடைப்பிடித்துச் சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 20

நெஞ்சுத் துணிவாய்ப் பொய்பேசி நேச மொருவி யந்நியரை
வஞ்சித் தொழுகு மதியி லிநாண மனுநி யறியு மகாதேவன்
கிஞ்சித் தேனும் விடாதுநுமைக் கேட்குங் காலங் கிட்டுமுனம்
அஞ்சித் தீமை யகற்றியெம்மா னடிசார்ந் துய்மின் ஜெகத்தீரே. 21

விரிவெள் ளரியங் கனிக்கிருப்புப் பூணகட் டிடுமவ் விதம்போல
ஒருபொய் நிலைக்க வாயிரம்பொய் யுரைக்க வேண்டு முரைத்தாலும்
வருமே வெளிக்கு வரிலந்த மானக் கேடே மறுமையினும் [22
எரிவாய்ப்படுக்குமிதைவிடுத்தெம்மிறையைத்தொழுமின்ஜெகத்தீரே.

அனைத்து முடையான் பிறருடைமை யான வெதையு மாசையுடன்
நினைத்தி டாதே யெனவிரித்து நிகழ்த்துங் கடைசிக் கற்பனையை
மனத்து ளிருத்தி யவரவர்க்கு வகுத்த வளவின் மகிழ்ந்துசொற்பத்
தினத்தைக் கழித்தெம் மானருளும் ஜீவ னடைமின் ஜெகத்தீரே. 23

தந்தை கொடுத்த தசவிதியைத் தள்ளி யகச்சாட் சியைமழுக்கிச்
சிந்தை யுரக்க நன்றொருவித் தீமை புரிந்த நாரேங்காண்
எந்த விதத்துந் தேவசின மெரிக்கு முன்ன மெமைப்புரக்க
வந்த பரம சுதன்பாதம் வணங்க வாரும ஜெகத்தீரே. 24

கல்லைச் செம்பைக் களிமண்ணைக் கடவு ளெனவே யுருப்பிடித்துப்
புல்லைப் பூவை நறுங்குழையைப் போட்டுப் பூஜை புரிவீர்காள்
தொல்லைப் பவமும் புரிபவமுந் தொலைய மாறு கிறிஸ்துவெனுஞ்
செல்வக் குமரன் றிருவடியைச் சேர வாரும ஜெகத்தீரே. 25

ஏழை மதியாற் றுன்மார்க்கத் தெய்தற் கரிய வாழ்நாளைப்
பாழாக் கிடுவீ ரந்தோநீர் பந்த முடிவு பறறியபின்
ஊழி யூழி யழுதாறு முய்வுண் டாமோ வுளந்திருமபித்
தாழா தின்னே யேசுதிருச் சரணைப் பிடிமின் ஜெகத்தீரே. 26

எல்லாங் கொடுத்த தாதாவை யிறைஞ்சிப் பிழைக்க மதிகுலைந்து
பொல்லாங்குடற்றுமபேய்க்கடிமைபுகுந்து விலக்குங்கனிபுசித்தோர்
அல்லா லமலன் பாவவினைக் காதி யென்ப தறபபாவம்
எல்லாப் பவமு மறக்குமர னிணைநதா ளடைமின் ஜெகத்தீரே. 27

பொறுதி யுடைய தெய்வமெனறு போக வாநீர் புரிபவத்துக்
கறுதி யிலையே யந்தோநும மாவி யிறைமுன் னடுத்திடுமவ்
விறுதி நாளின் பயங்கரத்துக் கென்னோ செய்வீ ரிக்கணமே
உறுதி நாடிக் கிறிஸ்துவுக்கே யுளமீந் துய்மின் ஜெகத்தீரே. 28

சர்வ ஜீவ காருணியந் தன்றா லென்றுந் தமக்குரிய
சர்வ மகிமை யுங்கனமுந் தள்ளி மநுவாய்ச் சஞ்சரித்து
சர்வ லோக தண்டனையுந் தாமே சகித்துச் சதிதிறந்த
சர்வ லோக சரணியனைச் சார வாரும ஜெகத்தீரே. 29

பாவ வழுக்கு மாத்துமத்தைப் பற்றி யிருப்ப தறியாமல்
தூவ லொடுசிற் சிலநதிதீ ராடிற் றொலையு மெனவலைந்து
சாவீ ரீதோ ரக்ஷணிய சைலஞ் சுரந்து பெருகிவரும்
ஜீவ நதிநீ ராடுதற்குச் சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 30

வானம் புகுந்து தனையொறுத்துக் காயம் வருத்திக் கண்மூடி
மோனம் புரிந்து தவயோக முயல வேண்டா மவாவாதந்
தான மிருந்தாத் துமபாவச் சழக்கைக் கருதித் தனைத்தாழ்த்தி
ஞான குருவின் புண்ணியத்தை நாட வாரும் ஜெகத்தீரே. 31

மனம்போம் வழியே மதிபோக்கி மயங்கிப் பலபா தகம்புரிந்து
தினம்போம் வீணே நடுநாளிற் றிகிறகுள ளாகிக கலஙகுதிரோ
இனமபோ காதீர மதிமோச மினனே யெம்மா னேசுதிரு
முனம்போய் விழுநது கெஞசுதற்கு முடுகி வாரும ஜெகததீரே. 32

திரண மெனவே யுமைவாரித் தீவாய் நரகக் கடலிடத்தே
மரணச் சுழல்கொண் டுய்க்காமுன் மனப்பூ ருவமாய்வழிபடுவோர்க்
கரண மாகி யான்மரக்ஷை யருளு மேசு சாமிதிருச
சரண மடைய விதுசமயஞ சமயம வாரும் ஜெகததீரே. 33

ஒன்றே தெய்வ மெய்கருணை யுள்ளார் உண்மை பிழைபொறுப்பார்
அன்றே வன்று நராக்காக வரும்பா டடைநது பிணையேறறு
நின்றே பலியா யுயிாகொடுதத நிமல னீதி யடையீரேல
நன்றீ வாரகொ லையமிலை நமபி வாரும ஜெகததீரே. 34

நாலு வேத முளதுசெவி நயனங் கணடு கேட்டதிலை
மாலா தியமுத் தேவருளா மலடி பெற்ற புகாாபோல்வர்
மேலு நாலு பதவியுள விண்ணிற பூதது விரிநதமலா
போலி யிவைமற் றியேசுசரண் போறற வாரும ஜெகததீரே. 35

வேத மொன்றே மெய்யுளஙகை நெல்லிக் கனிபோல் விளங்குதிதோ
நாத னொருவ ருளருலக நவிலுங சான்று நறகதியின்
பாதை யொனறுண் டதுகிறிஸது மாாகக மிதனைப பகுததுணாநது
கோதில பரம குருபாதங குபபிட் டேதநும ஜெகததீரே. 36

பாவி யுளத்தை யூடுருவிப பாயு மிருவாய்ப் பட்டயநம்
ஆவிக் குளவெம் பவரோயை யகறறி யழியாப பேரினப
ஜீவ னளிககுந தெளளமிர்தாரு சிநதைக கினிய திமபாலாந
தேவ வசன மிதையுணாநது சோவாரும ஜெகததீரே. 37

தலைகீ ழாக வுலகடுக்குத் தடுமா றிடினும் வான்சுடர்கள்
நிலைமா றிடினும பூதியங்க ளீறு நீறுக கரிநதிடினும்
உலவா வேதா க்ஷரஙகளிலோ ருறப்பு மிதைவிட் டுய்வழிவே [38
றிலையா தலினீ துணாநதெமமா னிணைததாள் வணஙகும ஜெகததீரே.

பூமி பாரந் தீர்க்கவந்து பொல்லாங் கியற்றிப் பொய்பேசிக்
காம வெறியா லீரெண்ணு யிரங்கோ வியரைக் கற்பழிதத
சீமா னுக்குத தொழும்புசெய்து தீவாய் நரகிற் பதையாமற்
சாமி யேசுக கிறிஸ்துதிருச் சரண மடைமின் ஜெகத்தீரே. 39

பாவ நாசஞ் செயவந்து பழுதொன் றின்றிப் பரமார்த்த
மேவு விரதி யாயுலக வேட்கை நீத்துப் பாடுபட்டு
ஜீவ கோடி களைமீட்டுச் செல்வ மோக்ஷந் திறந்து வைத்த
தேவ மைந்தன் றொழும்புசெய்யச் சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 40

வெண்ணெய் திருடிக் கட்டுண்டு வெதும்ப வடிக்க விம்மிவிம்மிக்
கண்ணைக் கசக்கி யழுதுநின்ற கள்ளப் பிள்ளை கருத்தாவென்
றெண்ணப் போமோ தெய்வத்துக் கிதுவோ விளையாட் டெனலாமோ
நண்ணிக் கிறிஸ்து திருவடியை நயந்து போற்றும் ஜெகத்தீரே. 41

நீசப் புலைஞ ராத்துமத்தை நினைந்தோர் பொருளாய்ப் பிணைப்பட்டு
பாசத் தாலே பிணிப்புண்டு பதைக்க வடிக்கக் குருதிசிந்தி
நேசத் தாலே யுயிர்கொடுத்த நிமலன் றொழும்பு வெட்கமெனப்
பேசிற் பழுதா முயிர்தப்பிப் பிழைக்க வாரும் ஜெகத்தீரே. 42

தொட்டுச் சிசுவை யுயிர்ப்பிக்கச் சோரன் சோர விடைச்சிகளைக்
கட்டிப் புரண்டு நட்டமந்தைக் கற்போ னிருவி காரிமகா
சிட்டப் பிரம சாரியென்று தெட்டி னவனைத் தெய்வமென்று
கெட்டுப் போகா தியேசுசரண் கிட்டிப் பிழைமின் ஜெகத்தீரே. 43

மூன்மா ரிசமாய் நிருவாணப் பிச்சை கேட்டு முனிப்பெண்டு
தன்மா னத்தைக் கெடுக்கமுயல் தாறு மால யனைக்கொல்லாம
நன்மார்க் கத்தைக் காட்டியுமை நாலாம் பத்தி ழுய்ப்பவந்தத்
துன்மார்க் கத்தை விடுத்தியேசு துணைத்தா டொழுமின் ஜெகத்தீரே. 44

பாசு பதனாற் சலந்தரனைப் படுத்தக் காயந் தனிலுழைந்து
மாசில் விருந்தை கற்பழித்த மாயன் மடிந்த மற்றவடன்
ஆசைப் பேய்கொண் டலைந்துழா யணிந்து காமந் தணிந்தானுஞ்
சீசீ நாற்றம் விடுத்தியேசு திருத்தாள் வணங்கும் ஜெகத்தீரே. 45

வருவ தறியாச் சிவன்முனிக்கு வரத்தை நல்கி யொளித்தோடக்
கரிய மான்மோ கினியாகிக் காக்கக் காமந் தலைக்கொண்டவ்
விருவர் கூடிக் காரிவந்தா னென்பீ ரிதுவோ தேவமுறை
தெரிய விலையோ நின்மலன்றாள் சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 46

பத்து முனிவர் தாசரதி சரிதம் பகர்ந்தார் பலவிஷயத்
தொத்த தில்லை வான்மீகத் தொடுவா சிட்ட முய்த்துணர்மின்
சுத்த சுவிசே ஷகர்நால்வர் சொன்ன பரம சத்தியத்தைச்
சித்தஞ் செய்து கிறிஸ்தியேசு திருத்தாள் வணங்கும் ஜெகத்தீரே. 47

கடலைக் குரங்கு தாவினதுங் கடலைக் கணையாற் றகித்ததும்பின் [யக்
கடலை யடைத்துக் கடந்ததும்பாற் கடலை மலையாற் கடைந்ததும்பொ
கடலைக் கடைந்த கடற்புழுகா கட்டி வைத்த கதைகாணுங்
கடலை யமைத்துக் காத்தகாத்தன் கழற்காட் படுமின் ஜெகத்தீரே. 48

கம்ப நாகம் பொய்க்கடுவைக் கக்கி மதுர கவியென்னும்
அம்பொற் கிண்ண நிறைத்துவைத்த தறியா தமிழ்த மெனவருந்தி
வெம்பி யறிவு மாண்டுலாவ் விடந்தீர்த துய்க்குங் கிறிஸ்தெமது
நம்பன் வசன சஞ்சீவி நயந்துட் கொள்ளும ஜெகததீரே. 49

வாய்க்குங் கொடிய வைணவர்தம் மனைவா யெச்சில வாரியுண்ட
நாய்க்கும பரம பதமளித்தான் குருகூர நின்ற நாரணனென்
றேய்க்குங் கவிப்பேய் பிடித்துழலா தெய்தற் கருவீ டெனமதித்துத்
தாய்க்கும் பெரிதன புடையானைச சார வாரும ஜெகத்தீரே. 50

மூர்க்க மான வைணவமே முதலாஞ் சமய முழுப்புரட்டைப்
பார்க்கப் பாரக்கப பாவமலாற பயனொன் றிலலை யிரக்ஷிபபின்
மாரகக வுபதே சங்களையு மருவு புருஷார்த தங்களையுந்
தீர்க்க மாயுய்த் துணாநதியேசு திருததாள் வணஙகும் ஜெகத்தீரே. 51

பொல்லா வுலகப் புரட்டாவெறும் பொய்யை நிறைத்துக் கட்டிவைத்த
எல்லாக் கதையு மெரிநரகுக கிழுக்கும் பாச மெனவெறிந்து [ருத்தி
சொல்லாற் பொருளாற் பழுதிலலாச் சுருதி மொழியைக் கருத்தி
எலலாம் வல்ல பெருமானை யிறைஞச வாரும் ஜெகததீரே. 52

ஆறு சமயப் படுகுழிவீழ்ந் தந்தோ வறிநது மதனிடைநின்
றேறு சமய மிதுவனறென றியம்பி யமிழ்நது மேழைகாள
வேறு சமய மிலலையேசு விருமபி விருமபி யிரக்ஷிப்பைக்
கூறு சமய மிதுகணமா கூடி வாரும ஜெகத்தீரே. 53

பாவ பாரஞ் சுமநதுபிர பஞ்சா ரணியத் தலைந்தாத்ம
நோவுற் றிளைததீர் தாகிததீா நோக்கு மிதுதா னிரக்ஷணிய
ஜீவ வூற்று விசுவாசச செங்கை யார முகந்தருந்திற்
சாவீ ரல்லீர் தாகியீா சாதம் வாரும் ஜெகத்தீரே. 54

ஒருசின் மயசற் குருவாகி யுலகத் துதித்து ஜீவாக்ஷ
தருசன் மாரக்க நெறியிதெனத் தமநல் லொழுக்கஞ் சான்றாகத்
திருசின் மனததோ டுபதேசஞ் சொல்லிச் சுகிாத பலியாய்வெங்
குருசின் மடிநத குருசிலைக்கை கூப்ப வாரும் ஜெகத்தீரே. 55

ஒலிவா சலக்கா விடையொரிரா வுலகோர் பவமேற் றொருதனியே
மெலிவா யாத்து மத்தயா மேவி யிரத்த வெயரொழுக
நலிவாய்த் தேவ சினத்தாலே நறுகும் வாதை யனைத்துமன்பின்
மலிவாற் சகித்த பெருமானை வணங்க வாரும் ஜெகத்திரே. 56

குருசி லறையுண் டுரைக்கடங்காக் கொடிய துன்பஞ் சகிக்கையிலப்
பரிசு வருத்தும் பாதகர்க்காய்ப் பரிவோ டெந்தாய் மறவர்கள்
புரிசெய் வினையீ தெனவறியா ரொறும் மெனற புண்ணியதம்
உரைசெய் யரிய வன்புநிலை யுன்னி வாரும் ஜெகத்திரே. 57

வானங் களிக்கப் புவிமகிழ வழுவாத தெய்வ மறைபரம்ப
ஞானம் பெருக நல்லறங்க ளோங்க மோசங்க ளணியுயாத்த
தான கராக்குக் கைகூடச் சமாதி பொருவி யுயிர்த்தெழுந்து
தீனர் தொலைத்த குமரேசைச் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 58

நந்தா விரக்ஷண் ணியகிரியை நலமாய் முடித்து நரஜீவ
பந்த வினையை யறநூறிப் பரலோ கத்துக் கெழுந்தருளித்
தந்தை வலபா ரிசமேவிச் சாரவ தாரந் தமக்காகச்
சிந்தை கனிந்து மன்றுடுந் தேவைப் பரவும் ஜெகத்திரே. 59

ஆதி முதலாய்ப் பிறந்திறந்தோ ரனைவோ ரையுமந் தத்துறொடிப்
போதி லுயிரோ டெழுப்பியிரு புறமு நிறுவி யவரவர்க்கு
நீதா சனத்தி லிருந்துமகா நியாயத் தீர்ப்புக் கூறமுகில
மீது வருவார் கிறிஸ்தினனே விரைந்து வணங்கும் ஜெகத்திரே. 60

மாய வுலக மயக்கைமுற்றும் வரைய வேண்டின் வஞ்சனைசெய்
பேயைப் புறங்கண் டிடவேண்டிற் பிடித்த தூரிசனை பிறங்காமல்
தேய வேண்டிற் புனிதமனஞ் சிறக்க வேண்டிற் றிகையாமல்
தூய பரிசுத் தாவியருள் சுறுக்காய்த் தேடும் ஜெகத்திரே. 61

ஏன மதியாற் பவம்புரிந்தே யினியென் செய்வே மிரக்ஷிப்புக்
கான வழியே தஞ்சமென வபயங் கொடுப்பா ரெவர்புனித
ஞான முறுமா றெவனென்ன நாடிக் கவன்று நனைவீரேல்
தீன தயாள சற்குருவைச் சேர வாரும் ஜெகத்திரே. 62

மாபா தகஞ்செய் துரோகிகள்யாம் வளையா தருடா தாவெயுங்
கோபாக் கினியைத் தாங்கவெம்மாற் கூடா தய்யா குவலயத்தின்
ஆபா சத்தைத் தவிர்த்தவும தருமைக் குமா னிமித்தமெங்கள்
பாபாத் துமத்துக் கிரங்குமெனப் பணிந்து வாரும் ஜெகத்திரே. 63

பாவ வுணர்ச்சி மனந்திரும்பல் பச்சாத் தாபம் பரமசுதன்
ஜீவ வவஸ்தை தனைநினையுஞ் சிந்தைக் கனிவு விசுவாசந்
தேவ சிநேகம் பவவெறுப்புத் திடநம் பிக்கை யிவைபரிசுத்
தாவி யருளாற் பெற்றிறைவற் காட்பட் டொழுகும் ஜெகத்தீரே. 64

தம்மோர் மகவை யும்பொருட்டுத் தந்த பரம தாதாவின்
கைம்மா றொன்றுங் கருதாத கருணைப் பெருக்கைக் கண்டிருந்தும்
எம்மாத் திரமு முணராம லெல்லா நாளும் பவம்புரிந்தாற்
சும்மா போமோ பெருமானைத் துதிக்க வாரும் ஜெகத்தீரே. 65

மிக்க சம்பத் தரிமைமனை விரும்பு மக்கள் கிளைஞருற
வொக்க வொழியு மல்லாம லுயிர்போங் காலத் துடன்வருமோ
எக்கா லத்து முடனிருந்தெவ் விகத்தும் பரத்துஞ் சுகம்வழங்கத்
தக்க பெருமா னேசுதிருச் சரணைச் சாரும் ஜெகத்தீரே. 66

ஜீவ ரக்ஷை யுளம்பகித்துத் தேக விச்சை தனைமுனிந்து
பாவ வுலகை யருவருத்துப் பசாசைச் செயித்துப் பரமார்த்தம்
மேவு சுருதி நெறியொழுகி விசுவா சத்தாற் றிரியேக
தேவைப் பரவிக் கதிகூடச் சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 67

ஜென்ம வினையு மனுதிகளாற் றினமும் புரிந்த தீயகொடுங்
கன்ம வினையுங் கதிரவனைக் கண்ட பனிபோற் கழிந்தோடும்
புன்மை யகலும் புதிதான புனித மனமும் பொருந்துமதால்
தன்ம வுருவா கியயேசு சரண மடைமின் ஜெகத்தீரே. 68

விசுவா சத்தாற் பெருஞ்சூளை வெந்தீக் கிடங்கை மேற்கொண்டார்
விசுவா சத்தால் வெஞ்சிய விரிவா யடைத்தார் விறல்கொண்டார்
விசுவா சத்தான் முப்பகையை வென்றா முதுவே தியர்தனால்
விசுவா சத்தாற் கிறிஸ்தரசை விரும்பி வணங்கும் ஜெகத்தீரே. 69

மண்ணை மணலைச் சிவலிங்க வடிவாய்ச் சமைத்து மலர்தூவி
எண்ண மின்றி மந்திரஞ்சற் றியம்பிப் பழம்பாட் டுகள்பாடிப்
பண்ணும் பூஜை பயன்படுமோ பரவைக் கடக்கக் கற்புணைகொண்
டொண்ணு மோ ரக்ஷணியக்கலத் துவந்து புகுமின் ஜெகத்தீரே. 70

கசிந்து பவத்தை யுணர்ந்துசொரி கண்ணீர்த் திருமஞ் சனமாட்டி
இசைந்த ஜெபமா லிகைசூட்டி யிதய பீடத் தினிதிருத்தி
அசைந்தி டாமெய் விசுவாச வன்பின் கிரியை நிவேதித்துப்
பசைந்த மனமோ டேசுதிருப் பதம்பூ ஜியுமின் ஜெகத்தீரே. 71

காலைத் துதியோ டெழுந்திருந்து கடவுண் மொழியாங் களங்கமற்ற
பாலை பருகி யாவலுடன் பணிவாய் முழங்காற் படியினின்று
மூலப் பொருளாங் குமரேசை முன்னிட் டேத்தி ஜெபம்புரிந்து
சால பரம தந்தையருட் டனையபெற் றுய்மின் ஜெகத்தீரே. 72

இராவிற் றனித்து மறைதீப மேற்றி யிதயத் திருணீக்கிக்
கராவற றிலங்கும் விசுவாசக் காட்சி யாலே கருத்தனைத்
தரிசித் துலகந் தரக்கூடாச் சமாதா னத்தமைந்து தருமட்டும்
பாவி ஜெபித்துன் னதபரம பதநா டடைமின் ஜெகத்தீரே. 73

பார மான பவஞ்சுமந்து படாற றிராதும் பாவிகாள்
வாரும் வாரு மென்னகட்ட யந்தா லனைய வருத்தமெலாந்
தீரும் பரம பதத்தந்தப செல்வர் தருவ னெனக்கூவும்
சீருங் கருணைக் குமரனை யடுக்க வாரும் ஜெகத்தீரே. 74

ஐயோ வழியி லாதருமத்தை யவமே கெடுக்க லாவதோ
பொய்யா முலகப் போகமெலாம் போதும் போது முனைந்திருமித்
துய்யோன சரண மடைந்துபவத் தொடக்கனை யறுத்துத் தொலையாத
மெய்யாம் பரம சுகமடைய விரைந்து வாரும் ஜெகத்தீரே. 75

பொய்யா தியபா வங்களெலாம் புரிதல் புகழாப் புரிந்திடுவீர்
மெய்யா ரணனு ரனைநெறிய வெறுத்து விலகி வெட்கமென்பீர்
ஐயோ விதுநன் மதியாமோ பால மமிழ்தென் றருந்துதிரோ
உய்யா வழிவிட் டொருந்திருப்பி யுய்ய வாரும் ஜெகத்தீரே. 76

வாளு ளிரவு பகலமாதம் வருட மாகிய புகையேபோற்
காளு தொழிய மரணமிகக் கிட்டி வருதல் கண்டிருந்தும்
நாளு ளுந்தா ஞுடற்போக நசி யாமை நாயகனை
மீளு மிழக்க லாவதுவோ விரைந்து வாரும் ஜெகத்தீரே. 77

என்று முமக்கு வேண்டுவன வீந்தா தரிக்குஞ் சருவேசன்
நன்றி யறிந்த கிரியையெனு நறும்பூங் கனிநீ ரலகவிரென
நின்றே கனைகென றிடசிலநா ளினுமம பாவபயம் பாவபயமென
மனமு ஞெசற் குருவருளை மறவா தேத்தும் ஜெகத்தீரே. 78

உலக முழுதுந் தனிச்செங்கோ லோச்சி யரசு புரிந்தாலும்
இலையி லாப மாத்துமத்தை யிழந்தா லெவையு மிகந்துதத்தஞ்
சிலுவை சுமந்தென் பின்றொடரின் ஜீவ னடைவர் திண்ணமென்ற
துலகில் கருணா கரன்வாக்கை யகங்கொண் டுய்மின் ஜெகத்தீரே. 79

சூழ்ந்த சுற்றங் கல்விசெல்வ முயற்சி முதல காரணமாச் [விட்டுத்
சூழ்ந்த மனமேட் டிமைகளெலா மொருங்கே தொலையத் தொலைத்து
தாழ்ந்த சிந்தை யடியுறையாத் தடக்கை கூப்பித் தலைவணங்கி
ஆழ்ந்த கருணைக் கிறிஸ்தாசை யன்போ டேத்தும் ஜெகத்தீரே. 80

பெருமை யடைந்தாற் பொறிகலங்கும் பேத மாகும் புலன்களெலாம்
பெருமை யடைந்தான் மனுநிகளும் பேதித் தொழியாப் பிரமைமிகும்
பெருமை யடைந்தா லடையாத பிறிதோர் பாவ மில்லையதாற்
பெருமையடையா தியேசுவெனும் பிரானை வணங்கும் ஜெகத்தீரே. 81

எண்ணப் பெருமை யெட்டுணையு மில்லாக் கிருமி யனையோமுக்
குண்ணப் புசிப்பு முடைத்தூசு முதவி யிரவு பகலாகக்
கண்ணைப் புறத்துச் செல்லாமற் காக்குங் கடவுட் கிரண்டகமாம்
பண்ணப் போமோ நன்றியொடு பரவ வாரும் ஜெகத்தீரே. 82

ஜாதிப் பெருமைக் காதாரஞ் சாசு வதநி ராதாரம்
ஜாதிப் பெருமைக் கனபுமுறும் ஜநம்ப பகைசால் சத்துருவாம்
ஜாதிப் பெருமை தருமபலனைத் தகர்த்திக் கடவிற் சாதுயாம்
ஜாதிப் பெருமை விடுத்தியேசு சரணை வணங்கும் ஜெகத்தீரே. 83

தருவொன் றுதவு கனிகள்பல சுவையைத் தருதல் சகஜமதோ
கருவொன் றினிலுற் பவித்தநர கணங்க ளிலே பலஜாதிப்
பிரிவொன் றிடுமோ வீணான பிடிவா தத்தாற் கெடுவானேன்
உருவொன் றியசற் குருநடைபாதந் துய்ய வாரும் ஜெகத்தீரே. 84

ஜாதி யிரண்டே யந்நியரைத் தனைப்போ னேசித் தாத்மார்த்த
போத மடைந்த புங்கவரே புனிதர் பிறரைப் புறக்கணித்துப்
பேத மியற்றிக் குலப்பிரமை பிடித்தோ ரீன ருமதுபிடி [85
வாதம் வேண்டாங் கிறிஸ்தியேசு மலர்த்தாள் வணங்கும் ஜெகத்தீரே.

வேத நெறியைக் கடைப்பிடித்து விசுவா சத்தாற் கிறிஸ்தியேசு
நாதற் றொழுதனு புடையோராய் நல்ல மனச்சாக்ஷியையடைந்து
கோதற் றொழுகிப் பரமபதங் கூடக் கருதிக் குழாங்கொண்ட
ஜாதி யொடுசேர்ந் திறைவனடி தனைப்போற் றிடுமின் ஜெகத்தீரே. 86

பண்டிவ் வுலகு பிரளயத்தாற் பாழா னதுஞ்சோ தோங்கொமோரா
மண்டி யெரிகந் தகத்தீயின் மழையான் மண்மே டாகியதும்
மிண்டர் செய்த தீவினைக்கு விளைந்த பயனென் றுணர்கிலீரோ
அண்டர் பெருமான் சீறுமுன மண்டிப் பிழைமின் ஜெகத்தீரே. 87

அன்று பிரம னெழுதியவா றுமென் றுனைக்கு மறிவீனம்
என்று தொலையு நுயமைவிட்டிங் கெல்லா மிறைவன் செயலாயின்
நன்று தீதேன் மோக்ஷமதே னரகந் தானே நாஸ்திகராய்ப்
பொன்ற வேண்டாம் புண்ணியனைப் போற்ற வாரும் ஜெகத்தீரே. 88

இதயக் கதவைத் தாள்செறித்திட் டிகபோ கத்தி லிறுமாந்து
மதியற் றலகை நடித்திடமெய் மறந்து களித்து மகிழ்கின்றீர்
பதுமக் கரத்தாற் றட்டியெம்மான் பலகாற் பரிவோ டுமைக்கூவும்
மதுரக் குரலவந் தெட்டலையோ வல்லே திறமின் ஜெகத்தீரே. 89

மதியைக் கெடுத்துப் பிரபஞ்ச மாய வலைக்குள் ளுமையாட்டிக்
கொதியுற் றெழும்பு மெரிநரகக் குழிபுக் கிடவே கூளிசெயுஞ்
சதியைக் கருதி யவன்றொழும் புமைத்தள்ளி யுறுச்சனு சலமுனுகாக்
கதியைக் கொடுக்கு மேசுதிருக் கழற்காட் படுமின் ஜெகத்தீரே. 90

விழிமின் மெய்வேதியரொலிக்குங் குடங்கள் விழித்து விளித்தனவால்
விழிமின் சுவிசே ஷக்கிரணம் வீசி யெழுந்தா னிதிரவி
விழிமின் விடியா நிசிவருமுன் விரைந்து செய்வ செயவேண்டும்
விழிமின் விழிமின் பவத்துயிலை விடுமின் விடுமின் ஜெகத்தீரே. 91

தள்ள வரிய நியாயமிது தானென் றுணர்ந்துஞ் சாதனையாய்
உள்ள மொன்றிங் குளதொன்று யுரைப்பீர் வாது புரியாமற்
கள்ள மறவே விதிவிலக்கைக் கருதிப் புரிந்து கருணைமிகும்
வள்ளற் குமையே கையளிக்க வாரும் வாரும் ஜெகத்தீரே. 92

தீங்கென் றொன்றை யறிந்தவுடன் செயயே னென்று தேவாவி
ஓங்கு மருளைத் துணையாகக்கொண் டுறுதி யாநின் னையம்பண்ணி
நீங்கா தத்தனி னிலைநின்று நெறிவிட் டயலில் விலகாமற்
றூங்குந குமா குருசரணஞ் சார வாரும் ஜெகத்தீரே. 93

வேட மான பொய்ப்பத்தி வெயின்முன் மஞ்சட் பூச்சதுபோல்
ஓடுங் கணமு நில்லாதிங் குறுமோ சிறிய சோதனையில்
தோட மலத்து துகளளவுஞ் சுகித்த லிலையா விருதயத்துள்
நாடி யெழுமெய்ப் பத்தியுட னமபற் பரவும் ஜெகத்தீரே. 94

ஜீவ னெமக்குக் கிறிஸ்தியேசு தேக பந்தந் தீர்க்கவரு
சாவு மெமக்கா தாயமென்று சான்றோ ருலக சாலமெலாம்
மேவா வண்ணங் கடைப்பிடித்த விசுவா சத்தை விரைந்தறிந்து
சாவா முன்னச் சுதன்றிருத்தாள் சார வாரும் ஜெகத்தீரே. 95

அன்பு மயமாந் திருமேனி யருளுங் குறையுள் திருநயனம்
இன்பு தருமெய்ச் சஞ்சீவி யெழில்வாய் கனியுந் திருவாக்கு
மன்பூ வுலகுக் கஞ்சலென வழங்கு மபய வரதாஸ்தந் [96
தன்பேணுமக்கிவ் வெம்பெருமான் றுணைத்தா டொழுமின் ஜெகத்தீரே.

இருள்போ னெஞ்ச மின்னுந்தா னிளக விலையோ வீண்டுசெற்றே
திரும்பிப் பாரு முமக்காக ஜீவன் கொடுத்த தியாகேசன்
பெரும்பா தையைவிட் டிடுக்கவழி பிரவே சியுங்கள் பிழைப்பீரென
திரும்பி யழைத்து வருகின்றார் விரைந்து வணங்கும் ஜெகத்தீரே. 97

வன் பிழைக்க மகவளித்த தேவே தந்தை தியாகேசன
ாவ நிவிர்த்தித் தமைப்பரம பதத்திற் கூட்டுந் துணைபுனித
ஆவி சுருதி யமிழ்தூட்டு மன்னை மெய்வே தியருறவோர்
தவ குடும்ப மிதைவிரைந்து சேர வாரும் ஜெகத்தீரே. 98

ன்று நினைமி னராத்துமங்க ளேர்த்த கதிசேர்ந் துயவேண்டின்
ன்று மேசுக் கிறிஸ்துநல்கு மிரக்ஷண் ணியபுண் ணியபலத்தால்
ன்றி வேறு வழியிலையி தனைந்த தாஞ்சத் தியமதனால்
ன்றே யநத விரக்ஷகனை யிறைஞ்ச வாரும் ஜெகத்தீரே. 99

மை யடியோ முமக்காக விரங்கி யிரக்ஷண் ணியகிரியை
ழ்வின் றமைத்த திரியேக சாவ ஜீவ தயாபரற்கே
ழி யூழி யிராஜ்ஜியமு முலவாக் கனமு முள்ளபடி
ழி வாழி யெனறேத்தி வணங்க வாரும் ஜெகத்தீரே. 100

இரக்ஷணிய நவநீதப படலம் முற்றிற்று.

சிறைப்படு படலம்.

அத்தகு வேதிய ரான்ம ரக்ஷையின்
சத்தியந் திகழ்தரிய தகைமை சாற்றிடும்
மத்தமா யாபுரி மாக்கண் மற்றவாக
குய்த்தத்திக் கொடுஞ்சிறை யுறைத்து மேலரோ. 1

வெய்யமா யக்கடை வீதி வாய்ப்படு
மையிரு ளிரிதர மறைவ லாளர்தாம்
மெய்யொளி திகழ்த்தவும் வெகுளிக் காற்றுராத்
தொய்யென வவித்ததவ் வொல்லை யென்பவே. 2

சீர்த்தபு பகைமுகில செறிந்த வித்தையாம்
நீர்த்திரை முகந்தக நிரைத்து மேல்வெளி
போர்த்திடித் தறிமண புழுங்கி போக்கிவிண்
தூர்த்தன வசைமழை சொரிந்த தெங்குமே. 3

ஊக்கிய மதவகங் காரத் தொல்லென
திகொடுஞ் சினக்கனல் சிந்தை தோற்றெழப்
போக்கரி தாய்த்திரண் டடாத்துப பொங்கியே
கூக்குரல விளைத்தனர் கொள்ளை மாக்களே 4

கூடினர் குமுறினர் கொக்க ரித்தனர்
ஓடின ருறுமின ருருட்டிய பார்த்தனர்
சாடினர் மறித்தனர் தடுத்துக கிட்டினார்
கோடினர் வளைத்தனர் குறைத்திட் டாரரோ. 5

வைதவ ரெத்தனை மறவர் பண்பமை
பெய்தவ ரெத்தனை பிராசர் சோரணி
செய்தவ ரெத்தனை தீயர் நிகசனை
எய்தவ ரெத்தனை யிடும்ப ரெனையான. 6

விலையுறு மாயசிற றின்பம் வேட்டுழல்
புலையுறு மாந்தருட் பொருந்திற றிலையால்
கலையுறு ஞானியர் பகர்ந்த கட்டுரை
சிலையுறு பந்தெனத் திரும்பிற றென்பவே. 7

மூண்டபே ரிரைச்சலு முடுகித தத்தமில்
ஈண்டியோர் செறுத்தெதி ரிகலி யேற்பதுங்
காண்டகங் காடியின றலைவன கண்டுகேட்
டாண்டகை நகைமறி யாவிற சிறியே. 8

பூரிய ருரையினைத் தேறிப் போந்துநீர்
ஆரிய ராயவிவ் வசட னைப்பிணித்
தூரிய னீதியா திபனுக் குய்த்துநங்
காரியந் திரப்படக் கழறு மினென்றான். 9

கலகமென் கெனவரைக் கச்சை கட்டியங்
குலவிய மூர்க்கரவ் வுரைகொண் டொல்லையே
உலகையுள் ளுவர்த்திடு மொள்ளி யோர்தமை
விலகறப் பாசமிட் டிறுக்கி வீக்கினர். 10

வெய்துற வடித்தனர் குருதி மேவிடப்
பொய்தறு வசைமொழி புகன்று போர்த்தனர்
மெய்திகழ் முகத்துமிழ்ந் துறுமி வீம்புற
வைதன ரவமதித் திகழ்ந்து வம்பரே. 11

இத்திற வின்னல்பற் பலவி யற்றிமெய்
உத்தம ரிருவரைக் கொடுசென் றோங்கிய
சித்திர நீதிமன் றணைந்து செவ்வியோய்
குத்திர மாயவர்த் தகாநுங் கோற்குடி. 12

இங்கிவர் தமைமறு கெதிர்ந்து கண்டனம்
பங்கமில் சத்தியம் பகரு வாமென
அங்கது தெரித்திரென் றாவிக கேட்டனா
நங்களி லொருசிலா நவிறசி தோந்தனம. 13

பொருவின்மா யாபுரிப் புகழும பொற்புமெய்த்
திருவுமலௌ கிகசிற் றினபச செவ்வியும
மருவிய வரம்பறு நிதியின மாட்சியும
பருவரற் படுகிற் கவிழ்த்தும் பாலவாம். 14

கைப்படு காமியங் கருத்தி னீந்தருள்
மெய்ப்படு நந்தமலிக் கிரக தேவரும்
மைப்படு சமயநூன் மரபு மாககமும
பொய்ப்படு கெடுமுறைப புலமைத தாயவாம். 15

கலைபொருள் புகழ்பலங கனின்கொள் காத்திரங
குலநல முதலிய யாவுங் குபபையாம
வலையன மனைமகார் மருங்கு வாழ்நாள்
நிலையிலா நீரெழுத தனைய நீரவாம. 16

இன்னவோ மறக்குலத் தெவரு மீசனும்
பொன்னுல காளிசொற் போற்றி டாததந்
துன்னெறி யொழுகிய தூர்த்த ராயினி
மன்னுகோ பாக்கினி மழையும் பெய்யுமாம். 17

எத்திற முய்வெனி னிகல்செய் தீக்குணங்
கைத்தழு துணர்வொடு கருணைக் கோமகன்
மெய்த்தொழும் பாய்விதி விலக்கை யோம்பிடின்
நித்திய ஜீவனன் னிலையு நேருமாம். 18

ஈதெலா முத்திறத் திறைவ னொப்பிடு
மேதகு விளம்பர மெனவிவ ணீமபரோ
போதனை செய்தனர் புரளி போற்றலின்
ஊதிய மிழந்ததெம் முலப்பில வாத்தகம். 19

மாயவர்த் தகத்துள மகிமை தேய்ந்தது
மேயவூ ரினும்பிரி வினையுண் டாயது
நாயகத் துவங்களி னூற்ற மிக்கன
ஆயகா லியமரு வருக்க லாயின. 20

பஞ்சபா தகத்தையும் பறக்க டிக்குநம
மஞ்செழுத் தெட்டெழுத் தாற்ற லோகிலார்
நஞ்செய னுசத்தை நளிவி னோக்குமென்
றஞ்சுறு திகழ்ந்தெமை யவம தித்தனர். 21

ஆதலிற் றண்டனை கருத ரெனறியாம
நீதியா சனத்தினை முன னிறுவி னோமென
ஓதினு ருரத்துரத் துருத்துப் பனமுறை
சாதகத் திரளெனத் தருக ரூளரே. 22

ஆங்கவ ருரைசுடு முகனென் றுசனத்
தோங்குநீ தாகிய வுரித்திற் கேட்டனன்
வீங்கிய வெகுளியின் வெதும்பி வேதியா
பாங்குறத் திருமிற னினைய பனுவுவான். 23

உலகெலா மவமதித் தொழுகும் புந்தியிர்
கலககா ரணரெனக் கட்டுணா டெய்தினீர்
பலகலை பயின்றுபாழ் பட்ட தேகொலாம்
இலகுநன் மதியினி யுய்வ தெங்ஙனம். 24

தங்குமூர் யாதிவண் சார மூலமென்
எங்கணு சாரவே டத்தோ டேகுவீர்
இங்குவா ரித்துணைக் கலக மீட்டிய
நுங்கருத் தியாததை நுவலு வீரென்றான். 25

சுடுசினச் சுடுமுகன் சுடுசொற் சுட்டிட
அடுசினக் களிறனை யகிலத் தேபெயப்
படுசினக் கனன்மழைக் கஞ்சிப் பாவியேங்
கொடுசினத் தலைகைகூட் டிறைவைக் கொள்கிலேம். 26

நிரந்தர நலம்புரி நிகில நித்திய
துரந்தரா திருவடித் தொழும்பு பூண்டுளேம
வரந்தரு சுருதிமாராக கத்து வந்தனம
புரந்தர நாடிய போது வேமரோ. 27

இங்நக ரிடைநெறி யெய்த வெய்தினேம்
மன்னுமா யககடை வாதத ககழூாம
எனனநும விழைவுசத தியமென் றேமது
பனனுதி ரெனறனா பகாக கேடடனா. 28

சமபவ மிஃதிறை சான்று மற்றிது
வெமபுறு கலகததை விளைததற கெனனினுமம
எமபிர யாணத்தைதத தடுததற கெனனினும
நமபுகா ரணஙகொலோ நாடு கையரீ. 29

கண்மயக் குறிற்பொருட் காடசி காணகில
எணமயக குறினெதிர கேடு பெண்ணில
மணமயக குறினவா மறுமை யாக்கததின
உணமையைத தெரிவரோ வலஙகொ டோளிறுய். 30

எனறுமெய்க கிறிஸ்தவ ரியம்பக் கேட்டனன
கனறிய சுடுமுகன கடுஞ்சி னததறுய்
நன்றுநன் றுண்மையை நவினற பானமைநம்
மனறனமா யாபுரி மரபை மாய்க்கவோ. 31

தீரயாந தெளிநதனரு சேண காக்கதி
தூரயாத திரைசெலத துணிநது ளாரிவர்
காரியக கெடுதிநங கடைககு நோநதன
ஆரெனி னுநநமக் காவ தெனகொலாம. 32

ஈஙகிவா துணிந்திவ ணிசைத்த மாற்றமும்
பாஙகுளீ ரறிநதனிா பகாவ தென்னினி
நீங்கிடா வகைசிறைப் படுத்தும நீநிமன
ஓங்குநீ தாசனத தறுமட் டாகவே. 33

ஆதலிற் றெருததொறு மடித்துக் காட்டியிப்
பேதையா தமைசசிறைப் பெய்மி னீரெனு
ஓதினன சேவகாக் குருத்து டன்றனா
நீதிமன றவையரா நிலவு நீரரோ. 34

ஆண்டுநின் றகற்றிவை தடித்தி ரும்பியற்
கூண்டில்வல் விலங்குகால் கொளுவிப் பெய்தொரு
பாண்டிலிட் டிழுத்தனர் பரிவில் பாமரர்
காண்டகு கடிநக ரிரைத்துக் காணவே. 35

இகழ்ந்துநிந் தனைசெயு மிடும்ப ரோர்புறம்
மகிழ்ந்துளங் களித்திடு மறவ ரோர்புறம்
நிகழ்ந்தது சிறிதெனு நீச ரோர்புறம்
புகழ்ந்துநீ தியைப்புனை புல்ல ரோர்புறம். 36

சத்தியங் கடைப்பிடித் தவர்க்குச சார்வதோ
இத்தனை யிடுக்கணென் றேங்கு வாருளர்
அத்தலத் தாயினு மழிம்பர்க் கஞ்சியே
சித்தம்வைத் தொடுங்கிவாய் திறந்து செப்பிடார். 37

மாயவர்த் தகம்புரி மறுகிற் சேறலுங்
கூயினர் குதித்தனர் கொக்க ரித்தனர்
சீயெனப் புறக்கணித் திகழ்ச்சி செய்தனர்
பேயெனச் செருக்கிய பித்த ரென்பவே. 38

கலைத்தொழில பயின்றவுக் கள்வர் வாயினுற்
கொலைதொழிற் குரியர்செங் கோன்மை காட்டியிங்
கலைத்தலி லென்பய னடங்கு வார்கொலோ
புலைதொழிற் பதிதரென் றுருத்துப் பொங்கினர். 39

இன்னண நிகழ்வுழி யிகலில் வேதியர்
சொன்னசத் தியங்கடைப் பிடித்தது தன்னகர்
மன்னியோர் சிலரெதிர் வந்து வாய்மதம்
என்னவா மிவர்திறத் தெனகொ லோபிழை. 40

பாவியர் தொகுதிரு வான பட்டணங்
கோவணி வைத்திய னென்னுங் கொள்கைபோல்
ஆவணத் தழிம்பரு மறந்தி கழ்த்திய
ஜீவன்முத் தனையிகழ் செய்வர் செவ்விதே. 41

நிறந்துரூஉ மயிலென நிந்தை செய்குதிர்
இறந்திற மெத்தனை தீங்கி ழைக்குதிர்
மறந்தொரு கொடுமொழி வழுத்து வாரலர்
அறந்திறம் பாமையென் றறிகி லீர்கொலோ. 42

குறுமையீர் யாதுநுங் குறிப்புக் குற்றமோர்
சிறுமையு மியற்றிலா தீங்கி யற்றுதிர்
வெறுமைகண் டவமதித் திடுதிர் வேதியர்
பொறுமையே யிப்புரம் பொடிக்குங் காண்டிரால். 43

இன்றுநீர் திங்கினுக் கிடர்செய் யாதிவர்
ஒன்றுநன் றுஞற்றலி னும்ப ரேயிவர்
நன்றுசெய் பவர்க்குயிர் நலிவு செய்யுநீர்
கொன்றுழல் விலங்கினுங் கொடியீ ராமன்றே. 44

இத்தகு வனசில ரியம்பி நிற்கவும்
அத்தகு வனபல ரதட்டி யாக்கவும்
மத்தமா யக்கடைத் தலைவன் மற்றிவை
உய்த்துணர்ந் துளமகிழ்ந் துலவு மெல்லையில். 45

பந்தருக் காநடுப் பரிந்து பேசிய
சதிசெயுங் கயவரைச் சபயங் காட்டிய
விதிதரு தண்டனை விதித்துந் தோகெனுப்
புதிதொரு விளம்பரம் புகக தவவழி. 46

விளம்பரத் தொனிசெவி வெதுப்ப மெல்லென
உளம்பரிந் தொதுங்கின ருண்மை சொற்றவா
வளம்படு மாயையின் வலவா தொக்கமாக
களம்படு சிலைத்தெனக் கௌவை வீங்கிற்றே. 47

அலைபடு கடல்கிளர்ந் தனைய தாமெனப்
புலைபடு மானிடங் குழுமிய பொங்கலிற்
சிலைபட வெங்கணுஞ் செலவு நீங்குராய்
மலைபடக் கிடந்தத மாய விதியே. 48

வெய்தினிற் காவலர் விரைந்து பற்றியீர்த்
தெய்தினா வேதிய ரிருவ ரைக்கொடு
செய்திறம் யாவையுஞ் செய்து வெஞ்சிறைப்
பெய்தன ரொள்ளொளி பிறங்கு வாயின்வாய். 49

உறையுறப் புகுந்திடு மொளிகொள் வாளெனக்
குறையறக் கனன்முகங் குளிக்கும் பொன்னெனப்
பொறையொடு முணர்வொடும் புகழொ டுங்கொடுஞ்
சிறையிடைக் கிடந்தனர் தெள்ளி யோர்களே. 50

நறைகமழ் சோலையை நயமின் மன்னவன்
முறைபிறழ் முனறிலை முரணகல வாரியை
இறையக லாதுளத தெண்ணு நீரனை
சிறைமறி துயரொது செய்யத தக்கதே. 51

ஜீவர க்ஷணியமாச சிறைபு குந்தினி
ஓவலி லானந்த போக முண்டிநற
காவலித துடறபொறை யறற நாடியோர
சோவுறு சிறைத்துயர் நனிக்கற பாலரோ. 52

துனபுழந தனறிபெட் டுனோயின் பினறெற
மனபதைக கிகதநியல் வனைநத சாசனம
நனபுலந நாககிய நனையில வேதியாக
கினபிறந துனபினி தெனறு நாடடமே. 53

வேறு

பருவால சுவைபபா ருனாடி படாகள பருகும பானம
வருமவ மதிபபுப பொறபூனை வளைசொல மதுர கீதம
மருவுபூ வடிகரு பெதனைத மெமானந்த கிளாவனை செலவத
திருவினை மாடம வெய்ய சிறைபபுறந் செயவி யோககே. 54

தன்வருந துயரஞ சிதத சஞசலந் தாபந் துககம
வினவருந துனப மாய வேதனை யுழுக்கும போதம
எனவரும விசுவா சததோ டாமியந் நபூவிர பலகால
உளளுவந தேதநிப பொறறி றெபொருள னைத்துநத சோகக 55

உற்றமெய்க் குரவன வாய்மை புளளிமற றெபமின முக்திக
குறறமில குருதி சிநதிக குளையத தொலலை நீங்கி
முறறுபே ரினப லோக முகதி வீ டடையத தககான
நறறவ முடைய னென்று நசசியேக குறவா நலலோர. 56

கோறலுக் கிலக்காய் நோதல் குறிக்கொண்டு விசுவா சத்தின
ஆறெழுக் கிழுக்கா வணண மருட்டுளை யெடுத்துப பேசி
ஊறுமெய் யனபி னாலே யொருவனை யொருவ னூன்றித
தேறுதல புரிந்து சிந்தை தெருட்டுவர் திருவாக் கூட்டி. 57

நாடுவர் சருவ லோக நாயகனைக் கருணைப பௌவத்
தாடுவர் தெவிட்டா வுண்டி யருந்துவர் ராக கீதம
பாடுவர் துதிகதுப் போற்றிப் பணிகுவர் பதாமபு ஜத்துச
சூடுவ ரன்பிற் கட்டித தொடுத்தபைந் துணர்த்தே வாரம. 58

தேவாரம், வேட்கையின் விதும்பல் (திருத்தாண்டகம்)

1. அம்பரம திரியேசத் துவத்தொன் ருகியருட்டிருவாக் குருவாகி யகில மீன்ற
நம்பரனுக கொருமகவாய ஜீவ ருய்ய நடுநின்ற நாயகததை நயநதெங் நாளுழ
உமபருல குவநதுதொழு மஹாதெய வத்தை யொன்ருன வூாததகதி வழி
[யைக காட்டி
இம்பருல கம்புரநத வெம்பி ரானை யென்றுகொலோ கண்குளிரக காணு நா
[ளே.

2. இல்லையொரு நாமரர ஜீவ ரகைக்குக் கியேசுதிரு நாமமலா விசத்தி லென்று
தொல்லைமறை முறையிடுபே ரினப வாழ்வைத துரிசறநின றிலஙகுபரஞ்
[சோதி தனனைப
பொலலெயெனப புறககணியா தெனையாட் கொண்ட பூரணபுண ணியநி
[லையைப புகழ்ச்சி யோஙகும
எலலையிலாப பேரருளி னிருபபை நாயே னெனறுகொலோ கணகுளிரக
[காணு நாளே.

3. அழுள்பழுத்த திருமுகமண டலததி ஞனை யளிநிறைநத கமலலோ சனத்
[தெம மானைத
தெருள்பழுத்த ஜீவமொழி கனிவா யானை ஜென்மவிடாய தணிததருள்சீ
[பாதத தானை
மருளபழுத்த மனததேனைத தெருட்டி ஞனை வானகதிககு வழிதிறநத வலத்
[தி ஞனை
இருள்பழுதத நரகடைதத வெம்பி ரானை யென்றுகொலோ கணகுளிரக
[காணு நாளே.

4. மனனுசுர கணங்களஜெய ஜெயவென் றேததி வாழ்த்தெடுபப வீற்றிருந்த
[மகிமைத் தேவைப
புன்னரகீ டஙகளேயோா பொருளா யுனனிப புகலரிய பெருமபாவப
[பொறைசுமநது
தன்னுயிரைப பரிநதளிதத மேசி யாவைச் சாவபரித் தியாகனைமெயததரும
[வாழவை
என்னுயிருக் குயிராயவீசன் றன்னை யென்றுகொலோ கண்குளிரககாணு
[நாளே.

5. பன்னரிய பரமபத நாடு நீஙகிப பவித்திரமாய்க் கன்னிமரி பால ஞகிப்
பின்னர்விரத் துவம்பூணடு ஞான தீகைக்ஷ பெற்றுவிதி விலககோமபிச் சீட
[ருக்கு
நன்னெறியின் றுணிபுணர்த்தி யருளி ஞனை நரஜீவ தாரகனை நம்பன் சித்தம்
இங்நெறியா மெனததெரித்த விறைவன றன்னை யென்றுகொலோ கண்கு
[ளிரக் காணு நாளே.

6. ஜென்மதரித் திரத்தமழியாச் செல்வ மோங்கச் சிறுமையிலே மகிமைமலர்ந் [திகழ்ந்து தோன்ற
வன்மரணந் தனினின்று நித்ய ஜீவன் மல்கவரு ணீதிமுறை வழுவா [வண்ணந்
தன்மவுரு வெடுத்தகும ரேசன் றன்னைத் தற்பரமா யகிலசரா சரங்க [ளொன்றும்
இன்மையிலே தோற்றுவித்த வீசன் றன்னை யென்றுகொலோ கண்குளிரக் [காணு நாளே.

7. அலகைதலை நசுக்கியபே ராற்ற லானை யவித்தையிரு ளறுததொளிரமெய்ஞ் [ஞானத தானை
உலகமயக கொழிததிரக்ஷை யுதவி ஞானை யுததமசற குணததானை யுலபபி [லானை
விலகியுயி ருடலைவிடு மமையத தெமமை விலகாது விசுவாச விளககைத [தாணடி
இலகுதிரு வடிநீழ லிருத்து வானை யெனறுகொலோ கண்குளிரக காணு [நாளே.

8 தம்மாவி யீனாநதுபெருந துயரந தாஙகித் தண்ணறுமபூங காவிலொருதனி [யா மததில்
விம்மாவுள் ளுடையாகெட் டுயிரபபு வீஙகி மெய்புழுஙகி வெஙகுருதி [வெயாவைசிநதி
அம்மானை விளிததிறைஞ்சி யலகக ணுறற வருநதவத்தின பெருநதகையை [யருளின வாழ்வை
எம்மாவிக கினியானை யெயதி நாயே னென்றுகொலோ கணகுளிரக [காணு நாளே.

9. பொல்லார்முண் முடிசூடிக கோல்கொண் டோசசப பொழிகுருதி யுடன னைபபப போதம யாதும
இல்லாமன் னவன் கொலைசதிரப பிசைநது கூற வெருசலேந காகடநது [கொல்க தாவிற்
செல்லாநின் றருகிரண்டு திருடர் நாயபண சிலுவைமரத தறையுண்டு [செயனமு டிநத
தெல்லாமென் றுவிவிட்ட விறைவன் றனனை யெனறுகொலோ கணகுளி ரக காணு நாளே.

10. தண்ணளியங குரித்தெழும்பியன்புமூலந தாரணிகருள் ளுறவுன்றித்தயை [மூடாகி
நண்ணுமிரு தத்துவக்கோ டார்ந்து தூய நல்லுரையாந தழைமல்கி நனமை [பூத்துப்
புண்ணியங்காய்த் தருள்பழுத்துப் பரமா னந்தப புத்தமுதங் கனிநதுகதி [பொருநதி நிற்கும்
எண்ணருநித் தியஜீவ கற்ப கத்தை யென்றுகொலோ கண்குளிரக் காணு [நாளே.

தேவாரம் முறறிறறு

சிறைப்படு படலம் முற்றிற்று.

நிதானி கதிகூடு படலம்.

அவ்விய மவித்த சிந்தை யருந்தவ ரிவ்வா றுகத்
தெவ்வியற் சிறையை மேலாம ஜெபதபப் பள்ளி யாக்கித்
திவ்விய வழிபா டாற்றிக கழிததனா சிறிது திங்கள
இவ்விய லறிநதவ் வூாசூழ வினைததிற மியமப லுற்றும். 1

வேறு

குத்திரப புரியுலாங் கொடியவாத் தககுழாம்
அததலைத தாசன்மா டணுகியா ரியாதமக்
செதநிறத நினுமுயிாக கிறுதிசெய் திடவெமக
குததாந தருகெனு வுநகினா மூாககமாய். 2

நனறுசெய குருமென நவிலறப பகையெனுங்
கனறுவெரு சினமுகக் கரியனுன் கடுகினா
புனறலைப பநிதனைக கொணாகெனுப போக்கினுன்
வனறலைப புலையாாம வயவரோா சிலரையே. 3

ஈதலால வேநியாக கெதிாவிரோ தககரி
ஓதுவா ரெவரவ ரோலலையிங் குறவுடன்
வீநதோ ருமபறை யறைகெனு விணடுதான்
வதநீ தாசனத தேறினுன சீறினுன். 4

சுடுமுகத துணைவனுந துன்முகக் கபடனுங்
கடுவிடத தகமுகக கணணலாற் கணணிலா
நடுவாபன் னிருவரு நனைநினாக கிழவருங்
கொடுமையின குலமெனக கூடினா கேடினர். 5

கிழககுமேற் கிலாநகைக் கெடுவழித தலைவிடுத
தழககிலே கிழககுமேற குரைததுரித துளவெலாம
வழக்கிலே யிழுககுமயினை வாககுரை யாயிகச
சழககரும வழககருந தழுவினா குழுமினா. 6

ஆரியப் பகைவர்தம மாருயிர்க் கிறுதிசெய்
காரியப் பொறையொருங் கெமதெனக் கறுவிவெம
பூரியப் புலமைதோ பொய்ககரித திரள்குழீஇ
வீரியத் துடணவை விரவினர் கரவினர். 7

கொடுவிடப் பற்களே குழுமியோ ரவருளங்
கடுவிடங் கெழுமுமை கவினுமண் டபநிலை
தொடுகடற் புடவியைத் தொல்லைவாய் வைத்தவப்
படுகொலைப் பாதகப பாந்தளவாய் முழையரோ. 8

துட்டவெம் புற்கணந் தொகுமுழைப புதரின்வாய்ப்
பட்டமா னினமெனப் பருவரற றலையொடுங
கட்டுபா சததொடுங கடியாகொண டுய்ததிடச
சிட்டரோ ரிருவருங குறுகினா செவவிதே. 9

அனையவோ லக்கமா வமையறப் பகைமுனம்
முனைவலிப பதித்தெம முதுகடைந் தெருவில்வந
தினையதே சத்திய மெனறெடுத தோதியெம
வினைசிதைத தூரபபிரி வினையுமுண டாககினா. 10

உலகவின் பொழியுமென் றுளளுவாத தச்சிலர்
இலகுமா யசசாக கதையுநா டாதுபோய்
விலகினார் வாததகம விழ்ந்ததிம மட்டுமோ
அலகையா திககமு மவமதிப புற்றதால. 11

இருவர்மற் றிவரின்யா மேழையாத் திரிகராய்
மருவினன றின்றெனின மாயவாத தகமெலாங
தெருவிலே வந்துசீ சீயெனப படடபின
பெருகுகே டேயலாற் பெறுதுமோ வூதியம. 12

இம்மறைக் கிழவர்கண் ணெதிருறும் பொழுதெலாம்
எமமுளத் தில்லவே யில்லையென் றுள்ளவோா
செமமனக கரிமிகச சினவிநின் றுயிரசெறும்
அமமகூற் றுவரெனற கையமொன றினறரோ. 13

கொற்றவா வோர்திகொல் லாதுகொல் லுங்கொலை
கற்றபா தகரிவாக கோறலே கடனெனச
செற்றமல் கினமுறைப் பாடெலாந் தேர்ந்துமுன்
சொற்றனன் றுஷ்கிரு தப்பெயாத் தூர்ததனே. 14

சொன்னதுஷ் கிருதன்வாய் மொழிசெவித் தொளைபுக
நன்னிதா னன்னெனு நவையிலா ஞங்கெழுந்
துன்னதா திபனெறிக் கொருவியோ ருறவுமற்
றிந்நகர்ச் சிலமு மருவருப் பெற்கரோ. 15

மாயசா லக்கடை மறுகுறு மாபும்வான்
தூயயாத் திரைசெலுந் துணிவுமோர்ந் தோர்சிலர்
சேயநன் னெறிசெலத் திருமினு ரீதுநன்
றுயதே யன்றிமற் றுவதோ தீமையே. 16

பொன்கொலோ புவிபடும் பொருள்கொலோ யாவையும்
மின்கொலோ வினிதலி னெனவெறுத் துளமெனின
என்கொலா மிவாதமக் கெம்மனோர் மேற்பகை
நன்கொலா தென்றுமே நாசயோ சனையினே. 17

உலகமா யச்செருக் கொல்லைநீத் துலகுளீர்
அலகையா திககமவிட் டகறலே நலமென
இலகுசத தியமிசைத தனமெடுத திதுகொலாங
கலககா ரணமெனக கழறினுன் கலைவலான். 18

ஒருதலை வழக்குறா லொழுககினுரு செவ்விதாக்
கருதறப் பகையெனுங் கணணிலான் கறையிலாக்
குருதிசிங் திடவுளங் கொண்டபா தகன்முனரு
சுருதிநூற் றுறைவலான் சொற்பயன் படுவதோ. 19

வேறு.

மெய்ப்படுநி தானியுரை கேட்டலும்வெ குண்டே
மைபபடும னத்தரும வன்மியெனும வஞ்சன
கைப்படுமி வாக்குறுக டுமபகையர் வநது
பொய்ப்படுகி லாக்கரிபு கன்றிடுக வென்றுன். 20

ஒல்லையொரு மூவரெதி ரூன்றிமுறை யாக
இல்லையொரு பொய்யுரையி சைப்பதெது மெய்யே
அலலதுவி ழிததுணைய விநதிடுக வென்னுச்
சொல்லினாந னிததனிது ணிந்துபிர மாணம். 21

இபபரிசு சத்தியமி சைத்தபினெ ரிப்பன்
தபபிலிநி தானியிவ னென்றலைத காக்க
மூப்பொழுது நாடுறுமு ழுப்பகைவன் மாயக்
குப்பையென வெள்ளுவனிக் கோனகர வாழ்வை. 22

தேசநடை யூர்நடைஜெ கத்துநடை யெல்லாம்
நாசநடை யென்றதின டக்குநடை கொள்ளான்
ஜேசுநடை நாடுநடை செவ்விநடை யொன்றே
ஈசனடை யேறுநடை யென்றுநடை கொள்வான். 23

எம்மதமு மெய்ம்மதமெ னத்துணிபி சைக்கும
நம்மதமு மம்மதமு நாட்டுமதம யாவுஞ்
சம்மதமி லாதுபர லோகபதி தந்த
தம்மதமெய் யென்றுபுகல் சாதுரிய தர்க்கன். 24

மாயபிர பஞ்சமக ராஜனைம திக்கான்
தேயமுறை யைத்தழுவு சீர்மைசிறி தில்லான்
மேயவுல கத்தவரொ ழுக்கினைவி ரும்பான்
ஆயகுல கோத்திரம றிந்துறவு செய்யான். 25

அண்டாபெரு மானுலக டுக்குநெறி யென்று
கண்டநெறி புகத்துதன் னோடுகழி யாமே
விண்டலம்வி ழுத்தழுவின வேழுலக மென்னு
மண்டலமு ழுக்கவுமி ழுக்கமுயல வம்பன். 26

மேன்மைதரு நஞ்சமய மெண்டிசைவி ளக்குந
கோன்மைகுண தோஷமுறை யாமைபுகழ் கொண்ட
பான்மைமதி யாதுபடு பாவியரென் றெள்ளும்
நோன்மையிலி மன்னுரிமை நோக்குகில னென்றான். 27

ஆயிடைய பத்தனும றப்பகைமுன் னின்று
நாயகவெ னைக்கனவி லுநண்ணுக வொட்டாத
தீயனக வாயிலறி யேன்பலதி றத்தும்
மாயநக ரத்தவனை வைதவம தித்தான். 28

வைதிகம தத்தபிர மாணநம வெல்லாம்
பொய்நிகழு நீரவவை போற்றியொழு கிற்பின்
மெய்திகழ்க கோளபதி மேலைநடு நாளில
வெய்துநிரை யதனைமைவி ழுத்துவது மெய்மை. 29

என்றினைய குற்றம்விவ ரித்தெமையி ழித்த
தொன்றலவ நேகவித சாபமுமு ரைத்தான்
நின்றவிநி தானியறி நிண்ணயமி தென்றான்
துன்றிருள டைந்தமனை தோறுமுழல் தூர்த்தன். 30

காளவிட மன்னகடு நெஞ்சனது காலை
மூளனலெ னச்சினமு திர்ந்திறைவன் மொய்ம்பிற்
கேளனமு றப்பதித ரென்சொலின ரென்னுக்
கோளனைவி ளித்தறிவ கூறுகினி தென்றான். 31

மண்டலநி யாயநெறி வல்லதுரை ராஜ
கண்டகனி தானிபல காலுமுறை யாடி
விண்டபல தூஷணவி தங்கள்விவ ரிக்கின்
மண்டுமன வேதனையிம் மன்றுகலை மல்கும். 32

மன்னர்தில கன்பெயல்செ பூலையிவன் வைத
இன்னவென மன்றிடைது ணிந்தினிதி சைப்பின்
என்னிலப ராதிபிறர் யாவரபுக லெந்தாய்
உன்னமன மஞ்சுமுறை யுங்குழறு முண்மை. 33

மும்மலபி தாக்கள்செள பாக்கியாவன் மோகா
எம்மினவு லோபாபடு காமுகரி டம்பா
இம்மகிப னாக்குடியெ ழுபபிவிடு வேனென்
றம்மசெயு நிநதையும ழிமபுமள வின்றால். 34

என்னனைய ரோசிலரி சைநதுளமி ணங்கித
தன்னொடுநன் னூனெறித னைத்தழுவி நிறபின்
மனனுபல மாயவள மல்கியிசை பெற்ற
இநநகரி லாவகையி யற்றிடுவ னென்றான. 35

இப்பெரிய தேசமுழு தும்மிசைப ரபபி
ஒபபொருவ ரின்றிநடு வோதிமுறை செய்யுஞ்
செப்பமுடை யாயுனையுந் தேவபய மிலலாத
தப்புடையை யென்றுபழி சாற்றினனி தானி. 36

இற்றிதமை யாவெளிவி சைப்பலினி தெனஞ்ச
செறறமோட கஙகருகு தேளனைய கோளன
சொற்றலும றபபகைது லககினைவி ளஙக
நிற்றியென நோககினனி தானியைநி கழ்சறம. 37

தொலலைமறை யைப்பழுது சொலலியவ மாக்கும்
பொலலைமத தூஷணியெ மாசசைமுறை போறறு
தெல்லையறு நிநதனையி சைத்திழிவு செய்த
சொல்லையல கைககுரிய ராஜஜியது ரோகி. 38

இந்துணையை யெனறுகரி யாயவரி சைதத
சத்தியம றிந்தனைச பைக்கெமதி ரககச
சிததநிலை நன்குதெரி யச்சினவி டாதே
உத்தரம ளிததனமு னைப்பதுரை யென்றான். 39

வேறு

இலக்கணை நீதி மன்றத் தியற்கையு மியலு நீதிப்
புலக்கணைக் கெடுக்க நின்ற புல்லறப் பகையின் போக்கும்
நிலக்கணக் காயு நீதி நிலவுநா ளென்கொ லாமென்
றலக்கணுற் றருணி தாணி யமலனைப் பரவிச் சொல்வான். 40

இந்நகர்க் கரசே ஜீவர்க் கிகபர சாத னந்தான்
பொன்னகர்க் கரச னுய்த்த பொதுவிதி விலக்கத் தோடு
மன்னில வுலகத தாட்சி மறுதலைத் தெனின்வை தீகச
சென்னெறிக் குதவா தென்னச் செப்பிய துண்மை தேர்தி. 41

உத்தம தேவ பத்திக் குயிர்விசு வாச மாகும்
அத்தகு விசுவா சத்துக் கருளுயி ரருளவந தெய்த
மெய்த்தொழும் புரிமை யாகு மெய்த்தொழும் பாவ தெம்மான
சித்தத்துக் கமையுஞ் செவ்வி சித்தத்தைத் தெரிக்கும் வேதம். 42

திருவச னத்துக் கொவ்வாத தெய்விக வழிப்பா டெல்லாம்
பெருவழி பிடித்துச் செலலும் பிரபஞ்சச சேட்டை பேசின்
அருவருப் பாகுந தேவ சித்தத்துக காத லாலே
பொருவரு நித்திய ஜீவன் பொருந்தாதென் றதுவு முண்மை. 43

இந்நகர்க் கரசு மேவற் பரிசனர் குடிகள் யாரும்
பன்னரு மலபா தாலப் படுகாபுக குறைவா ரன்றி
உன்னத பதத்தெம் மோடு மொருங்குபே ரின்பந் துய்த்து
மனனுதற் குரிய ரலல ரென்றது மறுத வுண்மை. 44

சத்தியம் வினவி னாகருச் சாற்றிய விவற்றைத் தானே
வித்தரித் துரைத்தே னிநத மெய்மைதூ ஷணமாங கொல்லோ
இததகு முபநி யாசத தேதொரு தவறுண் டென்னின்
உததம நியாயங் காட்டி யொறுத்திட றரும மென்றான். 45

நடுவிகந் தொருபாற் கோடி நச்சர வென்னச் சீறிப்
படுபொரு ளுணரா ஞுப பாதகப் பசாசன் முனனர்
வடுவறு நிர்வாணி நின்று வழககிடு மாபை யோரின்
தொடுகட லுலக வேந்தன் றுரும்பன்றோ துறவிக் கம்மா. 46

திருக்கிளர் ஞானச செல்வன் செப்பிய சிதைவின் மாற்றம்
உருக்கிய செம்பி னூகிச் செவிவழி யுருவிப புக்குக்
கருக்கிய சிந்தை யாள னறப்பகை சதங்கொண் டொல்லை
பொருக்கென வுரறிப் பொங்கி யினையன புகல லுற்றான். 47

தோமறு குணநி யாய துரந்தா ரெயிந் நின்ற
பாமாற் கெதிரவி ரோதம் பகர்ந்தமெய்ச் சான்றும் பின்னர்
வேமெரிக் கிடையே யிட்ட விறகென விரகொன் றில்லான்
கோமகற் கிழிவு காட்டிக் கூறிய கூற்றுங் கேட்டீர். 48

ஆகிதொட் டலகை ராஜ பாரம்பரை யவனிக் குய்த்த
நீதியின் செயலு மிந்த நீணில வழக்குக் கொத்த
ஜாதியுஞ் சமயா சாரக் கொள்கையுந் தழுவி நின்ற
காதையு மாய்ந்து தீர்வை கழறுத லழகிற் றாமால். 49

பண்டெங்க ளரசர்க் கேவற் பணிபுரி பார்வோ னென்னுஞ்
சண்டனெம் மதவி ரோத தருவராண் சிசுவை யெல்லாந்
தெண்டிரை யாற்றிற் பெய்து ஜீவனை வதைத்த செய்கை
மண்டல மறியு மிந்த மரபைநீர் மறந்தி டாதீர். 50

நீணிலத் தரசு செய்த நேபுகாத் நேச்சா காலத்
தாணவச் சிலையைப் போற்றா தழிபுற மதத்தார் தம்மைக்
கோணைவெந் நெருப்புச் சூளை குளித்திட வெறிந்த கொற்றனு
சேணுறப் புகுந்தும் பாரிற் றிகாந்தமட் டுலாய தின்னும். 51

தடங்கட லுலகம் போற்றத் தனிக்குடை நிழற்றி யாண்ட
மடங்கலே றனைய கொற்ற மன்னவன் றரியு வானைக்
கடங்கிடா மதவி ரோத வழிமபனைப் பிணித்து வெய்ய
முடங்குளை வயவெஞ் சீய முழையிடைப் படுத்த தோர்மின். 52

இத்தகு பிரமா ணங்க ளவற்றையு மீறி யாங்கள்
பத்திசெய் மார்க்கத் துள்ள பழுதெலாம் பரக்கத் தூற்றி
வித்தக நினைவால் வாக்காற் கிரியையால் விரோதஞ் செய்யுங்
குத்திரக் கலகி ராஜ துரோகியிக் கொடியன் காண்டிர். 53

ஏதமில் சான்றுக் கொத்த திங்கிவன் வாக்கு மூலம்
மேதையீ ரங்கை நெல்லிக் கனியென விளங்கிற் றெல்லாம்
ஆதலாற் குற்ற வாளி யென்பதற் கைய மின்றால்
ஓதுநிர் பேதி யாதும் முட்கருத் தென்றான் வெய்யோன். 54

கிள்ளைக்கு நீதி பூனை கிளந்திடக் கேட்டல் போலும்
புள்ளிமான் மறிக்கு நீதி புலிசொல வினவல் போலுந்
தெள்ளிய நிதானி சீர்மை தெரிந்துரைத் திடுக வென்றான்
உள்ளறப் பகைபொல் லாங்கி னுருப்புணர் நடுவர் தம்மை. 55

ன்றெனத துணிந்தி ராறு நடுவரு நடுவி னீதி
ன்றொரு சூழ லுற்று மடமதச செருக்கு விஞ்சிப
ன்றலைப புலமைச் சூழ்ச்சி தத்தமிற பொருந்தி வாளாக்
கொன்றிடத் துணிநது நீதா சனிககிது கூற லுற்றார. 56

வேறு.

எண்ணில்து ரோகம், பண்ணிய பதிதன்
திண்ணமி தென்னாக், கண்ணிலி சொனனான. 57

இன்றிவ னைத்தான், கொன்றுயிர கோடி
எனறுது ணிநதே, நனறிலி விணடான. 58

கடியன்மு கத்தைப, படியில கற்ற
நொடியினி தென்றான், கொடியகு ரோதி. 59

குறித்திவன் குற்றம, பொறுததிட லாகா
ஒறுத்திடு கெனறான், கறுததிடு காமி. 60

நாணிலி சிநதை, கோணிகு லீனன்
பேணலை யெனனா, வீணனவி ரிததான். 61

பிணியொடு மித்தூக், குணிதலை கொய்யப்
பணிதரு கென்றான், துணிகர னென்பான. 62

நீசனி வன்காற், காசுபெ றுனென
யோசனை யென்றான, மாசுறு வமபன். 63

தூரியநி லத்துக், குரியவ னிவனை
அரிசிர மென்றான், பெரியவி ரோதி. 64

வேறு.

மிததிர பேதம்வி ளைத்த, குத்திர னைக்கொலை செய்ய
எததனை யோசனை யென்றான், சததுரு வாயச முக்கன். 65

வென்றிந டுப்புரி வீர, இன்றிவ னைக்கழு வேற்றிப
பொன்றவ தைப்பினும் போதா, தெனறுநிட் டூரனி சைத்தான். 66

மாநில முற்றும.யக்கி, ஆணிவி ளைக்கும பூமபன்
மேனிசி தைக்கென விண்டான், ஈனனி ருட்பிரிய னென்பான். 67

சத்திய மென்றுளா தந்த, அத்தனை யும்பொய்ய பத்தம்
எததனை விட்டிட லென்றான், புத்தியி லாமுழுப் பொய்யன். 68

வேறு.

இன்னண நடுவர்பன் னிருவரு மொழிய
என்னொரு துணிபுமற் றிதுவென நுவலா
அன்னிலை பழுதக லறவனை யெதிர்கூய்ப்
பன்னின னறப்பகை படுகொலைத தீர்ப்பு. 69

வேறு

படுபொருளைத தெரிததியென வினவுதலிற் பரமார்த்த
வடுவறுநன னிலையுரைத்த மாதவற்குக் கொலைத்தீர்ப்பு
நடுவிகந்து நவிற்றினவா னாசமுறு நடுமன்றங்
கொடுமையினுங கொடுமையிது குவலயததிக கொடுங்கோனமை. 70

குற்றவா ளியைப்பிணிததுக் கொலைத்தொழிலர் களததுய்க்க
மற்றிவனைத தளைபூட்டிச சிறைசசாலை மடுத்திடுக
கொறறவனா ணையினென்று கூறினான கொடுங்கோன்மைப்
பெற்றியெலா நிலைநிறுத்தும பிணககுடைய குணக்கேடன. 71

சொன்னவுரை முடியாமுன் சுருதிநூல் வலவனைக்கொண
டநநியமர் சிறைசசாலை யடைவிகக வருந்தவனைக்
கோனனுனைவாள் வயவீரா கொலைககளததுக் கொடுசென்று
மன்னவனா ணையைபபுரிந்து தெரிததாரம் மறவனுக்கே. 72

கொலைத்தீர்வைக் கொடுங்கூற்றங் குறுகிவெருட் டிடுபொழுதும்
அலைததீர்த்து விசித்தியாக்கை யரிந்தழலிற் பெய்பொழுதுஞ
சிலைத்துயில னொருமாற்றம் ஜேசுதிரு வடித்தொழும்பின்
நிலைத்தருமங் கடைப்பிடிதது நிததியஜீ வனைக்கருதி. 73

புற்புதநீ ருடற்பொறையைப் பூதூளி யிடைவிழுத்தி
அற்புதமெய் விசுவாசி யான்மநித்தி யானந்த
சிற்பரம ராஜ்ஜியத்தின் ஜேசுதிரு வடிநீழற்
பொற்புறவீற் றிருந்ததுவாற் புத்தேளிர் கணமுவப்ப. 74

அஞ்ஞான விருளடைந்த வகத்தேமெய் யொளியலா
மெய்ஞ்ஞான விசுவாச விளக்கேற்றி யணையாது
பொய்ஞ்ஞானப் பொறிசெறித்துப் புநருலகம் புகுமட்டும்
சுஞ்ஞான நிலைகாக்குந் தூயாவி நலம்வாழி. 75

நிதானி கதிகூடு படலம் முற்றிற்று.

நிதானபருவம் கவி, 803.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

நான்காவது: ஆரணியபருவம்.

நம்பிக்கை நன்னெறிபிடித்த படலம்.

முத்தி கூடிய வருந்தவன் பத்தியின் மொய்ம்புஞ்
சுத்த மெய்விசு வாசமுஞ் சுகுணமுந துகளில
வித்த கக்கலை ஞானமுந தீரமு மிளிர
எத்தி றத்தரும விதந்துரை யாடின ரெங்கும். 1

மாய சூனிய வர்த்தகக் குழுக்கள்யாம வதைத்த
தூயன் றாயசெங் குருதியின கூக்குரல சுடாவான்
தோயின் வெங்கனல் சொரிநதிவூ ருஞ்சுடு காடாய்த்
தீயு மென்செய்தே மென்றகங் கலங்கினா திசைத்து. 2

புகரி லாவொரு புனிதனை வதைத்துயிா போக்கி
நிகரி லாப்பழி சுமநதன ரிநநகர் நீசா
ககன வேந்தொரு கணத்திடைக் கவிழ்ப்பாமற் றென்னுப்
பகரும் ஜீவசான் றகப்பறை முழக்கியாப் பரிததான. 3

அனைய சத்தமுற் ருய்ந்தன னந்நகர் மாயம்
புனையு மாவணத் தொருசிறை வாத்தகம புரிந்து
மனைநி ரம்பிய வாழ்க்கையன் வஞ்சனை மலிந்த
வினைய னம்பிக்கை யெனப்பெயா பெற்றிடு வெய்யோன். 4

ஜீவ சாக்ஷியி னல்லுரை செவிமடுத் திடலும்
ஆவ தென்னினிச் செய்வலென் றுவியிற் கலங்கித்
தேவ வெஞ்சினந் தணிப்பதோ செய்யுநற் கருமங்
கூவ லீர்குளிர்ப் பிக்குங்கொல் வாரிதி கொதிக்கின். 5

பழுதில் வேதியா பகர்ந்தசத் தியத்தொடு பழகி
முழுது நன்னடை திருந்திய முறைமையென் னுளத்தில்
எழுதி யாயதவ் வுண்மையைக் கடைப்பிடித் திலனேற்
கழுது மல்குபா தலமலாற் பிறிதுண்டோ கதியே. 6

துட்ட வல்வினைத் தொடர்பெலா மெவ்வணந் தொலையும்
இட்ட காமியச் சுவையெலா மெவ்வணம விடுப்பல்
செட்டு வாததகஞ் செல்லுமோ நன்னெறி சேரின்
நட்ட மாகுமே யெனறுளங கவன்றன னலிந்தான். 7

இனைய தனமைய னாகியே காநதமுற் றிருநதே
நினைவி னோஙகிய ஜீவசா க்ஷியையெதி நிறுவிப்
புனையு நனமொழி யாற்பிழை பொறுகவெனப் புகன்றீண்
டனைய றிந்தனை யியம்புதி மதியெனக கென்றான். 8

வேறு.

நம்பி நலனுறை நன்றென நன்மனச் சாக்ஷி
எம்பி யாமிரு வேமல மொன்றுபட் டென்றும
இமபா மெய்பபுரு டார்த்தமி யற்றுவ மென்னில்
உமப ருற்றழி யாநல முண்ணுவ மோதி. 9

நன்று தீதுந விற்றுத லென்கட னாடி
நனறு னாற்றின்வ ரும்பய னுண்ணுவ னானும்
நன்றி கநதனை யேலவரு தூப்பய னண்ணேன்
நனறு கூறியு மீறினை யாதலி னண்ப. 10

ஆதி தொடடென ருங்கட னாற்றிய வென்னை
ஏதி லானென வெளளினை யென்மதி கொள்ளாய்
நீதி யுற்றநெ றிபிடித் தாயலை நீசப்
பாதை பற்றினை பாவிய ரோடுற வாடி. 11

புனித ராயபு ரந்தர வேந்தினைப் போற்றாய்
மனிதர் கைப்படு மர்ச்சையைப் போற்றுதி வாளா
நனிதி கழ்ந்திடு நல்லற நசசிலை நாளுந்
துனிதி கழ்ந்திடு தீவினை யீட்டுதி தோழ. 12

உற்ப வந்தொட்டி மட்டுமு வந்துண வாதி
அற்பி னல்கிய றிவளித் தாரிடா போக்கி
நிற்பு ரந்தநி ருமல வேந்தைநி னைத்துப்
பொற்பி னனறிபு ரிந்திலை பேயடி பூண்டாய். 13

பொய்தி ருட்டநி யாயம்பொ றாமைபொல் லாங்கு
கைத வந்தந்தி ரங்கொடுஞ் சூதுவன் கண்மை
வெய்தி னுயவி னைத்திற முள்ளன வேட்டுச்
செய்து தீவிடம் ஜீவனுக் கீட்டினை தீயோய். 14

தூய ஞானஞ்சு கிர்தஞ்சு சீலமி வற்றால்
ஆய செல்வம டைந்திலை யாலநி கர்க்கும்
மாய சூனிய வஞ்சக வாத்தகம் பேணித்
தீய செல்வந்தி ருந்ததினை சிந்தனை யில்லாய். 15

வஞ்ச மாதிய துர்க்குண மேமனை மக்கள்
பஞ்ச பாதக மாதிபஞ் சாமிர்த பானம்
விஞ்சு பொய்முத லாயவை மெய்யணி சாந்தம்
அஞ்சு கின்றிலை தீமடி பேணுதி யந்தோ. 16

முன்னம் வேதியா பனமுறை மோசத்தைக் காட்டிச்
சொன்ன நன்மதி கொள்ளலை தூயநல் லாவி
உன்ன கத்துமல லாடிய தோரகிலை யொன்றும்
என்னை யும்பகை யாக்கினை யேமதி யில்லாய். 17

ஈண்டு தொண்டனுக் கீட்டிய விம்சையும் யாக்கை
கீண்ட ரிந்தழ லுக்கிரை யாக்கிய கேடுங்
காண்ட விறகவல கிற்றிசின் னுட்படக் காணாய்
மூண்ட வித்தகு சிந்தனை காணுவை மோசம். 18

இற்றி தோரலை நீரெழுத் தியாக்கையென் றெண்ணாய்
சுற்ற நட்புரி மைத்திறம் யாவுநிற் சூழ்ந்து
பற்று மாயவ லைத்தொட ரென்பதும் பாராய்
நிற்றி மோசப்ப டுகரி னானெறி நேராய். 19

உள்ளி னுயவு ணர்ச்சிமற் றுன்னத ராஜன்
நள்ளி ரக்ஷணை நல்கிடு நல்லடை யாளம்
வள்ள லாருண் மல்கிய மாண்புறு வைகல்
எள்ளு வாயலை யீதுன்னி ரக்ஷணை நன்னாள். 20

நிண்ண யந்தெரி ரக்ஷணி யநவ நீதம்
உண்ணி லாத்தும தாபித நோயொருங் கோடும்
நண்ணு மெய்ப்பர மானந்த சிற்சுக நபமி
புண்ணி யன்பொற்றி ருவடிச் சூழலிற் போதி. 21

எத்து ணைப்பெரும பாவிய ராயினு மெள்ளா
வித்த கக்கும சேசனே மெய்விசு வாசப
பத்தி யாய்று மட்டுமப ராவுதி யென்னின்
முத்தி வீடுபு குந்தனே முதத்னு மாஞய். 22

ஆயு ளெல்லைய றிந்தில மாதலின் முன்னே
மாய வாழ்வைவ னைந்துநம மானேமன் முடித்
தூய வாவிது ணேககொடு நன்னெறி துனனென
ஞய செனமதி விண்டன னநதரங் கத்தில். 23

ஜீவ சாக்ஷிதெ ருட்டுசெஞ் சொல்லமு தத்தை
ஜீவ பாதைக்கருத திவவிய போனக மாகக்
ஜீவ நாடியு யிரத்தநல லோனையின செவவி
ஜீவ பாதைசெல் வானமனங் கொணடனன் செய்யோன். 24

பழியும் பாவமு மல்குமிவ் வூரினிப் பாழ்பட்
டொழியு மெனபதற கெட்டுணே யையமொன றில்லை
அழிவி லாதசி யோனமலைத் தேசததை யாக்கும
வழியை நாடுவல யானென வுளளமவ விததான. *25

தெருளுஞ சிந்தையின் முநதுறு தெய்விக வேநதன்
அருளு மாரநதர மாககலி ஞக்கிய வெல்லாப்
பொருளுங காதலவ ருககமும போற்றிய புநதி
மருளுமபோககிநம பிககைமெய்ந நூலவழி வநதான. 26

முப்ப ரம்பொரு ளாயவோர் புண்ணிய மூரத்தி
துபபு றழ்நததி ருவடிச் சூழலே நாடி
இபபு விபபடு மீட்டுண யாவுமி கததுக
குபபை யாயுவாத தேகினன் கோனமுறை கொண்டு. 27

எரிவி முநதிக்க டிநகா நீறிடு மெல்லை
உரிய தன்மனே மககளு மொக்கலும் வெந்து
கரிவ ரேயென வெமஙகியு யிர்த்தழு கண்ணீர்
சொரிய நின்றது டிததன ஞங்கொரு சூழல். 28

இருவ கைப்பற்றி ஞழ்ந்தவெ ணேக்கனா யேற்றத்
திருவு ளத்தருள பூத்ததி ரித்துவ தெய்வம்
பொருவ ருங்கரு ணேக்கட லாதலிற் பொன்று
தருள்வ ரங்கவாக் குமமெனத தேறின ஞறி. 29

கருவிற் செய்கையி னுயவெரு தீவினைக் கள்வன்
பெருவ ழித்தலை பேயபிடித் தோடிய பிதலதன்
ஒருவ ருமமிலா பாவிய ரிலலெனை யொப்பார்
திருவ ருடடுணை யாயதென் னெனறுதி கைத்தான். 30

எண்ணி னெத்தனை யாச்சரி யம்மிஃ தென்று
நிண்ண யததொடி ராபபக லோரிடை நிலலான்
கணணு றககமற் றோதனி யாயநெறி கண்டு
புணணி யககும ரேசனை வாழ்ததினன் போனான். 31

நமபிககை நன்னெறிபிடித்த படலம் முற்றிறறு.

கிறிஸ்தவன் கதிவழிகூடிய படலம்.

கதிபு குந்தமெய்ந நிதானியின் கொலைக்களங் கண்டு
புதிய நமபிககை தெருண்டுநன னூலவழி போநத
அதிச யததையாயந தானநத பரவச மடைந்து
முதிய வேதிய னிலையினை நாடுவான முயனறேன். 1

சென்று கூடினன் யானசிறைச சாலையைத திருமி
நினறு கணடனெ னிடையறுக கனவுறு நினைவில்
மனற னுயகன் றிருவருண மாட்சியென றுணாநதுந
தனறு ணைபபிரி வாலகந தளாநதனன சதுரன. 2

புணையி ழுந்துநீர் நிலையுழல வாரெனப புகலற்
றிணையி லூநதமா னினமெனக கலககமுற றிணைநதும
அணைக டநதநீ ரழிவுமவா ராதென வாறி
உணவு நீஙகினுன றிருவருட் பலங்கொண்ட வுரவோன. 3

மாறி லாப்பெருங் கருணைமன் வரபபிர சாத
வீறு பெற்றுமா யாபுரி வெங்கொடு வினையின்
தூற டர்ந்தமா யசசிறைத் துயர்க்கட லொருவி
ஏறி னான்கதிக் கரைவழி யிகல்கடந் தெளிதில். 4

வழுவி னூனெறி கூடிய வருண்மறை வாணன்
உழுவ லன்பொடு முளஙகனிந் தருட்டிற முன்னித்
தொழுவன் பன்முறை தோத்திரம புரிந்துமன் றாடி
அழுவ னின்னுமோர் வழித்துணை யமையுங்கொ லென்று. 5

இனைய சீலனு வேதிய னிரவுநண் பகலுந்
தினைவி னூல்வழி திருவிட வாங்கொரு சூழல்
அனைய ணைந்தவான் கன்றென நம்பிக்கை யடுத்து
வினைய மோடுகை கூப்பிநின் றினையன விளம்பும். 6

ஐய வையவென் னுருயிர்க் காருயி ரனையாய்
பொய்ய ளைந்தவிப் புலைக்குடி லோம்பிய புலையேன்
வெய்ய மும்மலச் சேட்டையின் விழுமநோய் துடைத்தீண்
டுய்யு நன்மதி யொண்மருந தூட்டினை யுரவோய். 7

விண்ண டைந்தவவ் விடலையும் வேதிய நீயுங்
கண்ண கன்றமா யாபுரிக் கடைமறு கணைநது
புண்ணி யச்சுவி சேஷமான் மியமழை பொழிகால்
அண்ணல் சத்திய முளைத்ததென் னகத்தினி லறவோய். 8

இருவிர் நுங்குண சீலமு மொழுக்கமு மிறுமட்
டொருவ ரும்விசு வாசமு மூக்கமும பொறையின்
அருமை யுங்கண்டு கேட்டலி னடியனே னுளளந
திருமி மெய்வழிப் பட்டதா லருட்செயல செய்யோய். 9

பொருளின் செல்வமும் பூதலத் துரிமையும போக்கி
அருளின் செல்வமெற் காககினை யகததுணா லெழுபபி
மருள றுத்தனை மற்றிதற கியறறுகைம மாறு
தெருளும புநதியோய் தெரிகிலே னுளதென ஜெகததில். 10

குரவ னும்புநா ஜநநதாய் தந்தையுங் கோமான்
புரவு நானெறித துணைவனும பொன்றுநா ளளவும்
உரவு நீர்நிலத் துனையலாற் பிறரிலே னுண்மை
காவி லோயெனைத தெருட்டுத லினகடன் காண்டி. 11

ஏக நின்றநீ ணெறிக்கிரு வேமுமிங் கிணஙகி
மாக நாடடை காறுமயாம் வழிததுணை யிசைந்து
போக வுன்னினன் றிருவருள் கூட்டிய புதுமை
ஆக நோந்தன மீண்டென வுரைத்தன னறிஞன். 12

ஜீவன் முத்தனன் னம்பிக்கை தெருளுநா திகழ்ந்த
தேவ பததியுஞ் சற்குண சீலமுந தெளிவுந்
காவ ரும்பர மார்த்தமுஞ் சமைநதநன னிதானி
ஆவ லேவிவ னென்றகத் துன்னுவா னுறுன். 13

நித்த சத்தியர் தெரிததுயிர் விடுத்துநீ றாய
வித்த கத்தெழி னிதானியே வெந்தசாம் பரினின்
றிதத ல்த்துயிர்த் தெழுந்துவர் தனன்கொலோ வெனது
சிதத வெண்ணமே யெதிருநீஇத் திகழ்வது கொல்லோ. 14

உன்ன வேறில னுன்னத கிருபைமே லுய்த்த
என்ன கததுநம் பிககையை யெனக்கெதிர் திகழ்த்தி
நன்னெ றிததுணை யாககினா நம்பிரா னென்றுத்
தன்ன கததுளஞ் சலித்துவர் தினையன சாறறும். 15

நமபி நல்வா வாருக நல்வழி திகழ்த்தி
இமப ரான்மவீ டேற்றததி னிசைததிட லெல்லாம்
உமபா தமபிரான் றிருவருண் மாட்சியென் றுணாதி
வெம்பு தீவினைக் கீட்டுத லலகைசெய் வினையால். 16

அனைய தாதவி னகிலலோ காதிபன் றொழும்பர்
வனையு நலவினைக் கருவியாய் மகிதலத் துலவி
வினையி யற்றுவா கருவியின் றாகியும வேநதன்
நினைய வாயின சராசர நிகிலலோ கஙகள். 17

ஆட்டி னலன்றி யாடுமோ பமபா மருள்வர்
தீட்டி னலன்றித தீவினைத தொடாறறுத தீததுக்
கூட்டு வாரகொலோ ஜீவனாக கதிவழி கூறிக
காட்டு வேதியர் சொற்பயில கிளளையைக கடுப்ப. 18

பொருணை யந்தெரி யேமபுலை வினைபுரி பொல்லேம்
இருணை யநதெரி பாதலக கிடஙகரு கிருநதேம
அருணை யந்தெமைப் பிடிததிழுத திவ்வழி யாக்கக்
கருணை யங்கடல் வளாகததுக கதிகடைப பிடித்தேம். 19

முற்று மெம்மிடர் கடிபவர் முத்திநா டாளுநங்
கொற்ற வன்னவர் திருவருட் பேற்றினைக் குறிக்கொண்
டுற்று நோக்கினன் னெறிபிச காதொரு மித்து
நற்ற வம்பயில வாஙகடை காறுநம் பிககாய். 20

ஊனு நல்லுயி ரும்மென வொன்றுபட் டின்று
நானு நீயும்வே றிலையென நட்டன னுனனை
வானும் வையமுஞ் சான்றென வுணாத்தனன் மதுரத்
தேனும் பாலுமொன் றாயசெஞ் சொன்மறை வாணன். 21

எந்தை சொற்றதே யமையுமா யினுமெனக் கினிநீ
தநதை யானுனக் கொருசிறு தனையனுந தனைகூர்
அநத னுளநீ யென்னெஜ மாநனயா னடியன்
சொந்த நிற்கெனப் பகர்ந்தனன் றாயநம் பிகளைக. 22

எள்ள ருஙகுணத் திருவரு மிவ்வண மாக
நள்ளி ரக்ஷணை நல்வழி பிடிததுட னடநதார்
தெள்ளு ஞானமு முணர்ச்சியுஞ் சேர்நதன வனையார்
உள்ளு மெய்விசு வாசமு மொழுககமு மொபபார். 23

ஊன்மு திர்ந்துவீ ழுடற்சுக போகத்தை யுவர்த்துத்
தேன்மு கந்துணும வண்டெனச் சிநதனைக கினிய
நூன்மு கநதெடுத் தநுபவ முதிர்ச்சியை நோக்கி
ஆன்ம ஞானசம் பாஷணை யருந்தியே குவரால். 24

இருவ ரிப்பரி சேகுழி யகந்தையி னிறுமாந்
தொருவன் வெள்ளிய செருபபடி யுண்டவ னுலவி
வருவ தாகிய செயலறிந் தருநதவ மறையோன்
திருவி னுயுனைத தெரியுமா றிவைதெரிக் கென்று. 25

எங்கு ளாய்பெய ரென்கொலா மெத்தொழி லுடையை
மஙக லமபுனை மனைமகா ருளர்கொலோ மரபின
றங்கு லததவர் யாரெங்கு சேறியுன் றேககென
சங்கை தீரவிடை தருகென வினவினன சதுரன். 26

கேட்டி யுத்தரங் கிளக்குவல் கிளர்பெருஞ் செல்வம்
ஈடடு மிரசசக தேசமே யென்ஜெந்ம தேசம
நாட்டி லுளளவா தன்னய னெனவொரு நாமஞ
சூட்டி னாதொழி லெவ்வகை யினுமபொரு டொகுத்தல். 27

போலி யென்றொரு துரைச்சியின் புத்திரி காமி
தாலி கட்டிய மனையவ டனையருல் லாச
வாலி பக்குணத் தாலெனை மதிக்கிலர் மனையாள்
சீல மும்பலா காமிககு நடையுடைச் செல்வி. 28

இச்ச கன்சம ரசனிரு முகனிவ ரென்றாய்
மச்ச னைக்குடன் பிறந்தவ ரவர்க்கியான் மருகன்
குச்சி தன்பக்க மாறிவீண் குதர்க்கிடாம் பீகன்
நச்சு வாக்கியா தியரெமர் நனிநிதி படைத்தோர். 29

வாக்கு விஞ்சிரு நாக்கனென் பவன்மறை யோதிக்
கூக்கு ரற்படுத் ததிகப்ர சங்கியாங் குருக்கள
மீக்கி ளர்ந்தபே ராசையால் வேதியா வேடத்
தீக்ஷை பெற்றனன் யானவற் குண்மையாஞ் சீடன். 30

இத்த லத்துவாழ் வினுக்கிடை யூறொன்று மின்றி
ஒத்து வந்தமட் டொள்ளியோய் புத்திரா நிறுமிப்
பத்தி மார்க்கத்துப் படாக்குவல் பருவரா லாதி
தத்து மேவிடி னோவழி விலக்கிப்பின் சாரவல. 31

என்றிவ் வாறுதன் னயனவிதந் துரைத்தலு மெழில்கூர்
மனறல் வேதிய னுண்மையே யுரைத்தனை மதிக்கின்
நன்ற றிந்தன னுன்னிலை யானையு நயந்தீண்
டொன்று கூறுவல கேட்டியென றுரைத்தனமே யினனுல். 32

பத்தி வேடங்கொண் டயலுளார் மருண்டிடப் பகட்டி
எத்தி நீசமட் பொருட்குவை யீட்டுத விழிவாங்
குத்தி ரக்கொடு வினையுமாங் குறித்திடிற் கொடியோய
எத்தி றத்தினுங் கேடுகா ணிகபாத தெவாக்கும. 33

குறித்துக் கோனகர் வழிப்படிற் குளிர்பனி வெயிலான
மறித்த சண்டமா ருதத்தினால் வலியரோப பெருக்காற
செறித்த பல்பெரு மோசத்தாற் றியங்கிடா துயிரை
வெறுத்து முன்னெறி லூன்றிடு மெய்ப்பத்தி வேண்டும். 34

களங்க மற்றமெய்ப் பத்தியோ டுழைத்திடிற் ககன
வளங்கொண் முத்தியுந் திருவருட் பயத்தினால் வாய்க்கும
உளங்கொ ளப்பத்தி வேடத்தா லுறுநர கென்றே
விளங்க மெய்ம்மறை யோவிடு மிடந்தொறும விளித்தே. 35

இத்த குந்தெய்வ பத்தியோ டெத்துயா வரினுஞ்
சித்த சஞ்சல மடைந்திடற்ப படாதெதிர் செறுத்துன
மத்த சிந்தனை வரைந்துடன் வருதியேல் வருக
ஒத்தி டாதெனி னுவந்தசெய் யெனவெதிர்த் துரைத்தான். 36

மலநு கர்ந்துழல் சூகரம் வான்சுவைக் கரும்பின்
நலம்வி ழைந்திடா வாறுபோ னச்சுல கத்துப்
புலையின் பந்நுகர் பொறியிலி பொருவில்பே ரின்ப
நிலைவி ழைந்திடா தேகினன் றனிதுணை நேடி. 37

உலகன் காமுகன் பேயனென் றோருயர் குலத்துத்
திலக ரென்றகஞ் செருக்கியோர் தன்னய னோடும்
அலகி லாதவா தாயவா ரியிலறப் படித்த
பலக லைப்படு லோபிபாற் பணககலை பயின்றோர். 38

பலவந் தம்படு தந்திர மிச்சகம் பத்தி
குலவு வேடமென் றிவற்றினாற் பொருட்கொள்ளை கொள்ளும்
வலவர் தன்னயன் வரவுகண் டவனொடு மகிழ்ந்து
கலக லததன ரிருவர்முன் கதித்திடல கண்டார. 39

ஆய காலையிற் றன்னய னருகணைந் தைய
தூயர் போலிரு துறவிக டுணிந்துமுன செல்வார
நீய றிந்தனை யெனினவா நிலைநிகழ்த தென்றான்
பேய னும்பணப் பிரியன்றன் னயனிது பேசும. 40

முன்செ லும்பர தேசிகள் சுருதிநூன் மொழியைப்
பொன்சொ லாமெனப் போற்றுவா பிறவுரை போற்றார்
என்சொன் னூலுந்தஞ் சொற்பிடி வாதத்தை யிகவார
இன்சொற் கண்டிதத் தெனையவ மதித்தன ரென்றான். 41

கருதி வந்தபே ராசையாங், காமுகன் கடுகிச்
சுருதி நீதிய ருலகநீ தியாதமைத துணிவுற்
றொருதி றததினு மவமதித துரைத்திட லொழுக்கன்
றிருதி றத்துநும் மிடையென்கொல விகற்பமற றென்றான். 42

எம்பி கேளவ ரெத்துய ரினும்வழி யிகவார்
வெமபி ருமபகை சூழினுந தங்கொள்கை விடுக்கார்
இம்பர் நிந்தைதூ டணமணி யெனபபுனைந திடுவார்
தமபி ரான்துணை யாய்சசெல்வா தனிவழி யிரவில். 43

அடுக்குந் துன்பெனி னயல்வழி நுழைந்துபின் னடுப்பல்
ஒடுக்கும் வெம்பகை யுறிற்றகக வேடங்கொண் டுய்வல்
மிடுக்கி னிற்பொருள் பெற்றுப்பொற் பாதுகை மிலைவல்
விடுக்க ருந்துணை யாயென்றும் பொருட்செல்வம் விளைப்பல். 44

காண்டி வேதியர் பக்திமெய்க் காரண பக்தி
தேண்டு காரிய பக்தியென் றெய்விக பக்தி
ஈண்டி ரண்டிலொன் றெதுபிழை யெதுசரி யென்று
மாண்ட நூன்முக மதிவலீர் வகுத்துரைக் கென்றான். 45

ஈது தன்னைய னிசைத்தலு முலகனுண் டெழுந்து
கோதினை மெய்ப்படு காரண பக்திசெய் குநரோ
நீதி னித்திய ஜீவவாழ் வுறுமென நம்பிக
காத லித்திக வாழ்வெலாங் கசந்துகை விடுவார். 46

அலகி லாப்பொருள் யாவையு நரனுக்கென் றாக்கி
உலகை வாழ்விக்குந் தெய்வத்துக் கியாபக்தி யுவப்பின்
றிலகு நன்மதி படைத்திக வாழ்வையெள் ளாது
குலவு காரிய பக்தியே யுவப்பதாங் குணிக்கின். 47

வரைவி லாதுபன் மலர்தொறு மருவிவெம் மதுவை
விரைவி னீட்டுதே னீயென விதிவிலக் கிகந்துந்
தரையி லேசம்பத் தாக்கலுங் காக்கலுந் தருமம்
அரவு போனமதி யடைமினோ வெனுமருள் வேதம். 48

பண்டு மிக்கசம் பத்தபி ராமபடைத் ததுவும
எண்டி சாமுகத் திசைபெற்ற சாலமோ னியைந்த
தெண்டி ரைப்பெருங் கடலன செல்வமு மெதனால்
உண்டு பட்டன காரிய பத்தியா லுணர்மின். 49

என்று துன்மதி தெருண்டுல கன்னெடுத் தியம்ப
நன்று சொற்றனை நாளுமற் றிதுவென்ற ஞட்டம
பொன்றுங் காலத்துப பொருளலாற் றுணையெது புகல்வீர்
என்றுங் கைப்பொரு ளிலலவாக் கெவருற விகத்தில. 50

ஆத லாற்பொரு ளீட்டுதன் மதிக்கழ கதனைக்
கோதென் றெள்ளுதல வைதிகா பயித்தியக் கொள்கை
நீதி லாப்பதநி வேடமே பெரும்பொருள் சேர்க்குஞ்
சாத னங்களிற் சிறந்தமெய்ச சாதன மாமால். 51

இத்த லத்துப தேசிக்குங் குருவுக்கு மிறைமை
உத்தி யோகிக்கும் வணிகற்கு முலபபிலா துழைக்குங்
கைத்தொ ழிற்கரு மிகளுக்கு மிரவலர் களுக்கும்
பத்தி வேடத்தால வருமபலன் பகருமா றரிதே. 52

பாரில் யாவரு நம்புவ ரஞ்சுவர் பகையார்
ஊரி லேமரி யாதையுண் டுவப்பன கிடைக்குஞ்
சோர ரும்பொரு ளீகுவர் சொல்லெங்குஞ் செல்லும்
ஓரிற். பத்திவே டத்தருக் கொப்பெவ ருலகில். 53

புனையும் பத்திவே டத்தினைப் பூதலத் தெவரும்
நினைவி னூறு மதித்தலி னிருமல னுமம்
அனைவ ராலுந்துத தியம்பெறு மையமொன் றில்லை
கனைக டற்புவி முழுவது நன்மையே கதிக்கும். 54

கள்ள மாயபொய்ப் பத்தியாற் கருதிய கருமந்
தெள்ளி தாகவே சித்திபெற றிடுதலில ஜீவ
வள்ள லாருளங் கொண்டன ரென்பதே மரபாம்
எளளி யினறெனல் பேதையாக் கியல்பென விசைத்தான். 55

பேய னின்னணம் பிதற்றலு மேனைய பித்தர்
நாய கனறரு சுருதிககும யுததிககு நமககே
ஆய நேரனு பவததுககு மொததுள வதனுன்
மாய மற்றநின் கடடுரை வன்மையென் சொல்கேம 56

எண்ணி நீயெடுத் தியம்பிய விருபியா யததை
மண்ணில யாவரே மறுப்பவா வான்வழி தொலைந்து
நண்ணி னேஞுசில யோசனை நன்றுநன றுனது
நிணண யங்கடைப் பிடிததன மெனநிகழத் தினரால். 57

கண்ணுங் காதுமி லார்தமி னோவழி காட்டி
நண்ண லுஞசொலக் கேட்டலு பொகுமிந நாலவா
எண்ண ருமபுரு டாாததமற றதுவிது வெனனு
நிண்ண பிததலுந தமமிலே புகழ்சலு நினைககின. 58

பேயன் சொற்றநி யாயத்தை மறதகெதிா பேசத
தூய வேதிய ரெம்மிறு நியாயஞக குமாகொல்
ஆயி னுங்கடா விடுததறி வாமென வடுத்துப
போயி னூரகஞ செருககிய பூரியா மாதோ. 59

இருவ ராக்கிட்டி நால்வரு மிறுத்தன ரெதிாகூப்ப்
பொருவில் வேதிய புகறியுத் தரமிதற் கெனனு
மருவு தெய்விக பத்தியா லுலகததுு மலிநத
திருவை யெய்துத னன்றலாற் றீதன்று தேரின். 60

பொருளி னுனன்மை யுளவெனி னப்பொரு ளீட்டத்
தெருளும் பத்தியைத் தெரிந்திட றீங்கெனப படுமோ
மருள றத்தெரிந் துரைத்திநீ மறைவலோ யென்றான்
இருள றுத்தறுத் திரிபபினு மிருட்படு முலகன். 61

தூய ஞானத்துக் குழவியுஞ் சொல்லுமற் றிதுபோல்
மேய வோர்பதி னாயிரங் கேள்விக்கு விடையெம்
நாய கன்னெனை நாடுதி ரற்புத நயந்தன்
றேய வுண்டியா லென்றதை யேழைகா ணினைமின். 62

உண்டி யாலுல கத்தினுக் குரியசம் பத்தாற்
பெண்டி ராற்பெரும் புகழ்ச்சியை விரும்புபேய்க் குணத்தாற்
கொண்ட பத்தியின் கோலத்தைக் குவலய நகைக்கும்
அண்டர் நாயக னருவருப் பாரிதை யறிமின். 63

அலகை யின்குழாஞ் சூனியக் கபடிகண் மார்க்கர்
உலக ஞானிகண் மாயசா லகர்கதி யொழுக்கம்
விலகி யோர்களே பத்திவே டத்தைமேற் போர்ப்பார்
இலகு மெய்க்கிறிஸ் தவரிதைக் கனவினு மிகழ்வார். 64

முன்னர் மோகத்தை முனிந்திடாச் சிகேயெனு மூடன்
கன்னி காதலாற் கடும்பொரு ளாசையாற் கடைத்தோற்
சுன்ன மிட்டின ஜனத்தொடு வெட்டுண்டு தொலைந்த
துன்ன லீர்கொலாம் பத்திவே டப்பலத் துரிமை. 65

நெஞ்சஞ் சாப்பரி சேயர்வை தவிகள்பா னிலவி
நஞ்ச மன்னதீப் பொருணயந் துலகத்து நடித்த
வஞ்ச மாயபொய்ப் பத்திமா காநிபன் கோபம்
விஞ்சி யாக்கிய சாபத்தை விளைவித்த தறிமின். 66

அருளை நச்சிமெய்ப் பத்திசெய் யடியரோ டமர்ந்தும்
பொருளை நச்சியே பொய்ப்பத்தி செய்தவப் புல்லன்
இருளை நச்சினா னிட்டிறந் தொழிந்தமை யென்றுந்
தெருளை நச்சியோர் சிந்தையுட் டிகழ்வது தெரிநீர். 67

மித்தை யாயசம் பத்தினைக் கீர்த்தியை வேட்டு
வித்தக் கப்புனி தாவியை விலைக்குத வென்னும்
மத்த ஞயசீ மோன்திருத் தொண்டன்வாக் குதித்த
நித்த சாபத்தை யடைந்தமை நீணில நிகழ்த்தும். 68

பத்தி வேடத்துப் பதகரைப் பகைத்தரு வருத்து
நித்த தண்டனை விதிக்கின்ற நிருமல தெய்வம்
எத்த ருக்கநு கூலரென் றிசைத்தலெத் தனையாம்
புத்தி யீனமெத் தனைகொடும் பாதகம் பொல்லீர். 69

மெய்ப்ப டும்பத்தி யானன்மை விளையுமே யன்றிப்
பொய்ப்ப டும்பத்தி யானன்மை பொலிந்திட லாகா
செய்ப்ப டும்பயிர் செழிக்குந்தெண் ணீரினா லன்றி
அப்ப டும்பலன் றருபயி ரவியுமவெந் நீரால. 70

மிடியன் வேந்தவே டந்தரித் திரவின்மேம படுவன்
விடியி னூரவ மதிக்குமால வேடநீத் துழல
நொடியிற் பத்திவே டத்தாக்கு மனனவா றுதலிப்
படியி லேவரு மதிபபவ மதிபபுமயாம் பாரதது. 71

ஆவின் றோல்பொதிந் தழிவுசெய் புலியெனப் பத்தி
மேவு வேடத்த ருலகபோ கங்களை மிசைவா
நாவி னக்கியின் புறத்துயி ருண்ணுநச் சாபபோல
தீவி னைநயங காட்டியே நரகுய்க்குந திண்ணம. 72

அழியுஞ் செல்வமவேட் டிடுதவ வேடமா மெனறல
பழியும பாவமும் பாழ்ததபேய்ப பததியும பழுதும
இழிவு மாயவரு ஞானமு மாமென வெள்ளி
மொழிவ ராலருண் ஞான நான் முறையுணா முதியோா. 73

பத்தி யநதரு வுளததெழுந தருண்மழை பருகிச
சத்தி யநதழைத தோஙகிமெய் யறமலா தாஙகி
உதத மந்திகழ் கருமமாம பலன்றெருக்த துலவா
நித்தி யானநத ஜீவமாக கனிதரு நிலவி. 74

மித்தை யஙகுரித தெழுபதநி வேடமா மெட்டி
குத்தி ரப்பொருட் டழைமலகிக கொடுவினை மலர்ந்து
சுத்த வககிர மக்கடுக காய்பபலன் றெருகதது
நிதத யக்கொடு மரணததைக கனிநதிடு நினைமின். 75

கரும நனறெனிற் கருமததின் பலனுநன் றாகுங்
கருமந தீதெனிற் கருமததின பலனுநதீ தாகும
நிரும லன்றிரு மறையுமிந் நிலததவ ரவர்தங்
கருமம போற்றக்க பலனடை வாரெனக் கழறும். 76

இன்ன வாசப்பூர் வோத்தா சாதன மெடுத்து
நன்னி லைப்படு நியாயதாட் டாந்தத்தை நாட்டி
அன்ன தற்கமை யத்திருட் டாந்தமு மடுக்கிப
பன்னி னுன்மறை யாரியன் பூரியா பதுங்க. 77

சிறந்த பொருட் பலத்தினாற் சத்தியந் திகழ்த்தும்
அறந்தி றம்பிடாற் கெதிர்சொலா தணில்விட்ட நாய்போல்
மறந்தி றம்பிடா நால்வரும் வாயடை பட்டுப்
புறந்தி ரும்பினா முகங்கரிந் துள்ளமும் புழுங்கி. 78

ஈண்டு வேதிய னென்னருந் துணைவவிங் கிழிமட்
பாண்ட மாகிய நமக்கெதி ரூமையாய்ப் பதுங்கின்
ஆண்டு தேவநீ தாசனத் தருகழற் சுவாலை
மூண்ட போதிவா நிலைமையென் றுமென மொழிந்தான். 79

விட்டு முந்தினர் நால்வரா யிருவரும் விரைந்து
திட்டி வைத்துநூல் வழிபிச காதுசெவ் வேகி
வெட்ட வெளியிடை யாயவோர் மெய்விடா யாற்றி
கிட்டி யாருண வருந்தினர் தேறினர் கிளர்ந்தார். 80

கிறிஸ்தவன் கதிவழிகூடிய படலம் முற்றிற்று.

சுரங்கப் படலம்.

மெய்க்கிறிஸ் தவர்க ளாய வேதிய ரிருவர் தீமை
கைக்குந ராகித் தூய கதிவழி துருவிச் சென்று
மைக்கரு மனத்து மல்கும் வஞ்சக மடமை யாகி
பொய்க்குணத் திரளி னோங்கும் பொருளாசைத் திடர்வந் துற்றார். 1

அத்திட ரேறிச் செல்லு மளவையி னருகோர் பக்கல்
புதத்தெனு நரகங் காந்த பொறியுடைப் பேழ்வாய் கொல்லோ
நித்திய நாசந் தொகுக்கு நிலவுவெங் குகையோ வென்னப்
பித்துல களைவாய்ப் பெய்யும் பெரியவோர் பிலத்தைக் கண்டார். 2

சொன்னவிப் பிலத்தை யேபொற் சுரங்கமென் றுலகஞ் சொல்லும்
முன்னரோர் சிலர்தாஞ் செல்லு முறைநெறி விலகி யேகி
அந்நிலை யறிவான் கிட்டி யடுத்தன ரடுக்கா முன்னந்
துன்னிடி விழுந்து சாய்ந்து தொலைந்துயி ரழிந்தா ரந்தோ. 3

அணித்தொரு மனித னின்றுங் கருள்வழிப் போக்கர் தம்மைக்
குணித்திவண் வம்மின் வம்மின் கொழுநிதிக் குவையீண் டுள்ள
கணித்தள விடுதற் கொவ்வா காண்மினீர் வம்மின் வந்து
மணித்திர ளவாவுக் கேற்ப வாருதிர் வம்மி னென்பான். 4

ஆங்கவ னெறியிற் செல்லு மறவனை விளித்து நீவிர்
ஈங்கணை நுமக்கு வேண்டு மிருநிதித் திரள்கைக் கொண்மின்
தாங்குபே ரின்ப லோகஞ் சாதறகுத் தகவீ தன்றோ
நீங்கரு நிதிநீத் தேகு நிராசையோர் புலமைத் தன்றால். 5

வடுவிலா வையத் தியாண்டு மன்புரு டார்த்தமூன்றில
நடுவண தெய்துங் காலை யிருதலை நலனு மெய்தும்
நடுவண தெய்தா னாயி னணுவ னுலையிற் பெய்தாண்
டடுவது போற்றுன பெனற வறவுரை தெருளீர் கொல்லோ. 6

என்றுள மருளக் கூவு மிருங்குரல் செவியின் முட்டி
நன்றறி வுறுநம பிக்கை நலமபுரி குரவ வாணடு
சென்றியா மடுத்து நோக்கித் திருமுதல சீரமைத தாங்கொல்
ஒன்றுநின் மதியே தென்று னுத்தம னுரைப்ப தானான். 7

எமபிநீ மருளை லந்த விரும்பிலத் தியற்கை தோவல்
பயபிய நாச மோசப படுகரென றறிதி யாண்டும
அம்புவி மானி டஙக ளாசைப்பேய் பிடிததுத் தள்ள
வெமபிவீழ்ந திறககுங் கோடி வேதனை யுழககுங கோடி. 8

அறநெறி பிடித்துஞ் சில்லோ ரறிமடம் பூண்டாண் டேகி
உறவரு நாசத துறரு ருன்னத நோக்கிச் செலலுந
துறவுளேம விலகி யாண்டோ ரடியிடத துணிது மேனுந்
திறவிடைக கவிழ்ததுங காண்டி சிறிதுமோ ரைய மின்றால். 9

அங்குநின் றரக்கக் கூவு மழிம்பனிவ் வுலகத் தாய
பொஙகிருந துரோகம பூதந பொருளாசைக் குலத்தி லுள்ளோன்
இங்கிவன் ருதை யூதா செனுங்குருத் துரோகி பாட்டன்
எஙகுங்கே யாசென ரேது மெஜமானத் துரோகி யாமால். 10

வேதியர் குலத்துக கெல்லாம் விககினம் விளைக்கு மிநதக்
காதக னமையு மிநதக் கிடங்கரிற் கவிழ்க்க வுன்னி
ஆதரித் தழைககின றுனு லனுவெலலை கடததுமாயின்
வேதனைப் படுகர் வீழ்வே மெய்மையீ தைய வோர்தி. 11

ஆசைப்பேய் பிடித்த நால்வ ரடுக்கிலிவ் வழிமபன் கூற்றால்
நீசப்பாழ் நிதிக்கி டங்கை நேர்நதுயிர மடிவா ரென்றற்
கீசத்து மைய மின்று லென்றுவற் புறுத்தி நன்கு
பேசிப்பினை விளித்து நின்ற பிசாசனுக் கிது சொன்னான். 12

விண்டுயிர்க் கேடு சூழும் வெகுஜநத் துரோகி யென்னுங்
கண்டக வுனக்குன் றநந்தை களளயூ தாசுக் குற்ற
தண்டனை வருக நின்சொற் சாாநதுயி ரிழவே மென்று
மிண்டனுக் குரைத்து பேலே துணையொடும விரைநது சென்றான் 13

அருட்டுணை யமைந்த தொண்ட ரகன்றநா னெறியிற் சென்றா
திருட்டுவே டத்தா நால்வா பொருளாசைத திடரும் றேறி
மருட்டுரை கொண்டு கிட்டி மண்ணிடி விழுநதவ வொலலே
இருட்டடர் படுகா விழ்நதா ரென்னுற்று ரெனப தோரேன். 14

அவாவிலாக் கில்லா தாகுந் துன்பமற் றஃதுண் டாயிற
றவாதுமேன் மேலுந துன்பனு சாருமென றுரைத்த நீதி
உவாமதி யுதித்த லோடு முளளிரு ளிரிநது சிநதத
திவாவெனத தெருண்டு பாதை சென்றுவே தியரைக் கண்டேன். 15

உத்தம ரிருவ ருஞசென் றுன்னத ராஜ வீதி
விததக நெறிசெல வோாகரு விழிககறி குறியாய் நட்ட
சித்திரச் சிலையைக் கணடு நீட்டிய வெழுநதை வாசித
தத்நரு பொருளை யுள்ளி யாய்நதுரை யாட லுற்றா. 16

விப்பிரன றெருண்டு நம்பி விழிக்கெதிா தோன்றிக காட்சி
இப்புறந திரும்பி நோககா தேகெனத திரும்பி நோக்கி
உபபுததூ ரென லோததின் மனைவியை யுளரு கென்றுச்
செப்பிய தெமையாட் கொண்ட திருவருண் மாட்சி யென்றான். 17

திருவரு ளெனககுத தந்த தேசிக வென்னை யானே
அருவருக் கின்றே னிமமட் டறிவிலா துளம யஙகிய
பொருவருங் கேட்டுக கோடிய புகாவகை தெருட்டா யென்னில்
ஒருவரும லோததில் லாளபோ லுபபுததூ ரதல் திண்ணம. 18

ஆண்டகை யருளே நின்வாக் குருவமா யடிய னேனை
மூண்டிய நாச மோச விருட்சுரங கத்தி னின்று
மீண்டினி துய்யு மாறு விலக்கியா தரிதக தெநதாய்
தூண்டியென் ஜீவ சாக்ஷி துடிக்கின்ற தின்னுங காண்டி. 19

கற்பனை கடந்த லோத்தின் காதலி யொருத்தி யேயோ
தற்பரற் கெதிரா யுள்ளந் தருக்கிய கோராக் காதி
அற்பரோ ரிருநூற் றைம்பா னழிம்பருங் குறிக ளாவார்
பொற்புறு மிவற்றை நோக்காப் புந்தியே புதுமைத் தன்றே. 20

ஏதமில் பரலோ கத்து யாத்திரி கரையே மாற்றிய
பாதகம் புரியு மிந்தப் படுகுண தோஷி தேமா
சீதெலா மூணரான கொல்லோ வெச்சரிப் படையா தென்னே
மாதுயரக கடற்குள் வீழன் மதிகொலோ கண்ணை மூடி. 21

என்றிவை தெருண்டு தான்ற னேழைமை யுணர்ந்து மேனோர்
பொன்றிடு மடமை யுள்ளிப் பொருமியும் புகன்ற மாற்றம்
நன்றென வியந்து துள்ளி நபிகளை வதன நோக்கி
ஒன்றுநீ கேட்டி யெனவு மறைவலா னுரைக்க லுற்றான். 22

ஆதிநந் தனவ னமபோ லமைவருஞ் சிறப்பில் வைத்த
கோதிலா வளங்கொள் சோதோங் குடிகளை றெளிச் செய்த
பாதக வினைக்கு நேர்ந்த படுகனன் மழையை யுள்ளி
மேதினி யுயுமா றுய்த்த வியனடை யாள மீதால. 23

தெய்வத்தை மதியா ராகித் தீவினை துணிந்து செய்யும்
மைவைத்த மனத்தா ரெல்லா மற்றுமித் தகைய வாய
மெய்வைத்த குறிகள் கண்டு விரைந்துளந் திரும்பா ராகிற்
கைவைத்து நீத்த தண்டங் கனற்சிறைக் கடற்கு ளுய்க்கும். 24

உத்தம தேவ சித்த மூவப்பொடு தெரிந்து கொள்ளா
அத்திறத் தவரின் னூரென் றறிகில மாத லாலே
எத்திறத் தவர்க்கு முண்மை யிசைத்தனங் கடனு மென்றும்
புத்துயி ரளித்தீ டேற்றல் புண்ணியப் பகுதி யாமால. 25

கதிவழி விலகிச் சென்றக் கடுங்குழி கவிழா தெம்மை
மதிநல னளித்துக் காத்த மாதயா பரனே முற்றும்
விதிவழி நிகழ்த்திக் காப்பா வித்தக விரைதி யென்னுப்
பதிதிரு நாமம் போற்றித் துதியொடு பரவிச் செல்வார். 26

சுரங்கப் படலம் முற்றிற்று.

விடாதகண்டப் படலம்.

ஞாலமீக் கதிவழி நாடி யேகுநற்
சிலவே தியரிரு வோருஞ் சிலபகல்
சாலவை திகநலந் தழைத்த தண்ணிய
வாலிய நறுநிழல வழங்கச் செல்லுவார். 1

வேறுசின் னாளொரு பாங்கர் வெவ்வினைத்
தூறடர் கானகந் துருவித் தீவிலங்
கூறுசெய் திடுமென வுளங்க லங்கியும்
ஆறியுந் தேறியு மருளி னேகுவார். 2

பருவபே தங்களாற் பலவ கைப்பிணி
மருவினின் றுடற்றினும் வருந்திச் சில்பகல்
திருவரு ளாயசஞ் சீவி யததனை
பெருவலி யளிததலிற் பெரிது செல்குவார். 3

கருத்தன்யாத் திரிகளைக் கருதி யாககிய
திருததகு சததிரத் தணைந்து சிற்சினாள்
அருத்துமெய்ஞ் ஞானபோ னகமுண டாவிநன்
மருத்துறழ் செவ்வழி மகிழ்ந்து நாடுவார். 4

பொருந்துவ ரருந்தவம் புரிவ ராதரம்
விருந்துவந தாருண வளிப்பர் வெமமையால்
வருந்துவ ருடனமன மகிழ்வர் மெய்விடாய்த
திருந்திளைப பாறிப்பின் னேமுற் றேகுவார். 5

உறையுளே கதிவழி யுண்மை யேயுற
விறையருட் டுணையற மியற்று செய்வினை
மறைமொழி யுணவுமன் றூட்டு றககமாத
துறையறி சூழ்ச்சியா துருவி யேகுநாள். 6

உன்னதத் தநாதிதொட் டொழுக்க மேவிய
திங்நிலம புரப்பதற் கீண்டு லாவிய
தந்நெறி யிரக்ஷணை யமைதத நீரது
சென்னெறி யெங்குமெய் வளஞுசெ றிப்பது. 7

தூநலம் பயப்பது சுகிர்த முள்ளது
மானவ ருயிர்க்குயி ராய மாட்சிய
தூனமில் லருண்மறை யொழுக்கின் மேலது
வானமும் பூமியு மிணைத்த மாண்பது. 8

சத்தியத் தருக்குலந் தழைய வார்ந்திவண்
நித்திய பலன்விளை விக்கு நீரது
மித்தையின் விடத்தரு வேரொ டுங்கெட
இத்தலத் தறவெறிந் தியங்க வல்லது. 9

கைத்தநீ வினைக்களை கட்டுக் காருறும்
மெய்ந்தரு மப்பயிர் விளைக்கும் பாலது
பிந்தகளை யுயிர்களின் பிறவி நோய்கெட
புத்துயி ரளித்திடும் புதுமை சான்றது. 10

அண்ணலார் கருணையி னளவி னுயது
வண்ணவான் றாய்மையிற் றெளிந்த மாண்பது
நண்ணுமன் பிணிறசுவை நயம்ப யப்பது
புண்ணியம் பொலிந்தெனப் பொலியும் பொற்பது. 11

மூழ்குவார் தீவினை முருக்கு மாறுவந்
தாழ்முறை யலைபெறிந் தொழிக்க லான்றது
வாழ்வுள வமமினென் றழைக்கு மாறுபோல்
கேழ்கிளர் திரையொலி கெழுமு நீரது. 12

அருந்துவார்க் கழலவினை யவிக்கு நீரது
திருந்துநல் லுளங்களி செறிக்குந் தேனது
பொருந்துவெம் பசிக்கமு தாய பொற்பது
பெருந்துயர்ப் பிறவிவெம் பிணிம ருந்தது. 13

தாரகத் துருவமாய்த் தரணி மேயவிந்
நீரகத் துறுநர் ஜீவா நித்திய
ஏரகத் துறுகுண மியைந்தி லங்குவார்
பாரகத் தியற்குணம் படைத்தி டாரரோ. 14

உலகநீ ரொழுக்கெலா முயிர்க்க காப்பினும்
விலகரு மிந்ததனை விலக்கற் பாலவோ
குலவுமிச் சீவநீர் கொள்ளு வாரெனின்
இலகுமெய் நித்திய ஜீவன் யார்க்குமே. 15

தாகமின் றும்பசி தணியுஞ் சஞ்சல
சோகமும் ரோகமுந் தொலையு நித்திய
போகபூ மியினலம் பொருந்தும் புல்லிய
தேகமும் புனிதமாம் ஜீவ நீரினே. 16

தாவரு மினையநற் றகைமை சான்றிடு
ஜீவமா நதியெனுந் தெய்வ மாணதி
மேவிய நீரத்தை யடுத்து விண்ணகர்க்
காவல னருள்வழி கதித்த தென்பவே. 17

நதியிரு மருங்குறு நறுந்தண் பூம்பொழில்
மதியுயர் சினைததலை மறிய வோங்குதல்
புதியநீா பருகுபுண் ணியப லததினுற்
கதிபுகுந திடவெழுங் காட்சித தாமரோ. 18

பூவலர் கற்பகப் பொலன்பொ தும்பருந்
தாவரு நலலறச் சாலிப பண்ணையுங
காவலன் விருமபுபூங் காவ னஙகளும
ஜீவநீா பாய்தலிற செழிபபுற ரோஙகுமே. 19

ஞாலர கூகன்றிரு வுருவை நாடிமெய்ச்
சீலாகண ணொடுமனந தெருண்டு பற்றல்போல்
வாலிய தருககளை வலலி சாதகங்
கோலிநாண மலரொடு கொளுவித் தோன்றுமால். 20

மேனனி நோக்கிய வியன்ற ருபபயன்
மாநில நோககிய மரபின காடசிதான
வானுற நோககிய வடியா மாணடை
பூநல நோககிய புதுமை போலுமால். 21

துற்றிள நீர்க்குலை சுமநது முற்றுமட்
டுறறநெட் டிலையதெங கொருஙகு தாங்குதல்
கொறறவன் கடைவளை குறிககொண டளபளைப
பறறுகை நெகிழ்நதிடாப பானமை காடடுமால. 22

நறியமுக் கனிநறை நறுந்தண் பூநறை
சிறையளி முரனறுமொய்த தருநத்த தேக்குறல்
மறையவா குழீஇத்துதி பகாநதம மாறுவேல
நிறையரு ணுகாநதிடு நீரமை காடடுமால. 23

தெள்ளுநீர் வாவியிற் றிகழ்ந்த தெண்ணறும்
வளளவாய்க கமலஙகண மலாந்து தோன்றுதல்
விள்ளருந் திருவரு ணிறைந்த வித்தக
உள்ளமீக் கிளாநதொளிா வதன மொக்குமால். 24

முதிர்சுவை முக்கனி முதல தீங்கனி
நதிவளம படுத்தபன் னறுஞசெ ழும்பயன்
கதிவழிப் போக்களா யூட்டிக் காதலிற்
பொதுமையா நுகர்வாப புனித தீரததா. 25

தருமமார் தருசெழுஞ் சாலி வண்பயன்
அருமறைச சுரபியின் றளிக்குந் தூயபால்
கருமவான் சுவைக்கரும் பீன்ற கட்டியோ
டிருமையு நுகர்ந்துதேக் கெறிவ ரெவருமே. 26

பொன்னுல கத்துவாழ் புனிதர் சாயையே
இந்நதி தீர்த்தி னிரும ருங்கினும்
மன்னுமா னிடங்களின் படிவம வாய்ந்தெனத்
துன்னுவ ராற்றிரி கரண சுத்தராய். 27

கேவல நகர்புகக் கெழுமு பாதையிச
சீவகங் கையையடுத் தினிய தேனசொரி
காவகத் திடைசெலக் கருதி யாரியா
பூவரு துறககமே போலு மீதென. 28

புண்ணிய நதியின்மான் மியமும் பொற்புறு
தண்ணிய நறும்பொழிற் சமைவுந் தம்மசத்
தெண்ணிமன வியந்துநா யாடி யேபபலோ
டண்ணலை யிறைஞ்சிமன ருடிப் போயினா. 29

ஜீவநீர்க் கங்கையாந் திவ்ய தீர்த்தத்திற்
பாவநோ யொருங்கறப் படிவா பத்தியோ
டாவியா ரோக்கிய மடைவா ரூறிவா
பூவலா நறுந்தொடை புசிப்பா தீங்கனி 30

தீர்த்தனே ரன்பினைச சிந்தை செய்துசெய
தார்த்தியிற போற்றுவ ரவச மாகுவா
சீர்த்தியைப புனைந்துரை செயவா தெய்விக
கீர்த்தனை யகககளி கிளைபபப பாடுவா 31

பிறிதொரு புலன்விழை யாத பெற்றியா
பொறிநுகா வனவெலாம புனித பாதலின
அறிதுயி லமாநதியைப் பாறி யாவியிற
செறிபா யானாதந தேகக கிறபரால. 32

இகத்திற நம்பிக்கை யிலகு வைதிக
வித்தகர் பல்பகல் விபத்து நீக்கினஞ்
சித்தசஞ் சலமொரு சிறிது மின்றியே
முத்திமாக் கத்திலே மூனனிட் டேகுநாள். 33

மன்றலாற் றணிகளை மருங்கு பல்வளம்
ஒன்றிய பூம்பொழி லொருவிச் செய்மையிற்
கன்றிய கடுஞ்சுரங் கனலுங் கானிடைச்
சென்றதக் கதிவழி யுளந்தி கைக்கவே. 34

வேறு.

கொடிதி னிற்கொடி தாயவிக் கொடுஞ்சுடு பாலை
கொடிதெ னப்படும் யாவினுங் கொடிதெனத் தேர்ந்து
கொடிதி னுக்கந்தங் குணித்தது மூதுரை கூற்றேற்
கொடிது மற்றிதிற் பிறிதெது குவலயப் பரப்பில். 35

கொள்ளி யாரழல் பரந்தன கொடுஞ்சுரங் குறுகில்
துள்ளி யாருயிர் துடிக்குமவாய் நீரறச் சுவறும்
உள்ளம் வேமுத ராக்கினி மிகுத்தலி னோடிக்
கள்ள மாக்கத்துப் புகவருங் காலடி கடுகி. 36

பசைய றப்புலாந் துலர்ந்திடு பாழ்ந்தரைப் பரப்பில்
மிசைக ரிந்துகு நலந்தரு தாவரம் வெந்து
வசைத ழைத்தினி வரவெனுங் கள்ளியே வளருந்
திசைந டுங்குமத் தீச்சுரக் கொடுமையார் செப்பின். 37

கண்டு கண்டுழை வாசைப்பேய் பிடித்தலைக் கழிக்கும்
மண்டு கானனீர் வேட்டுவேட் டாருயிர் மறுகுங்
கொண்ட மானத்தீச் சுடச்சுட வுளங்கொதி கொதிக்கும்
விண்ட வாய்வரு பழிப்புகை மெய்யெலாங் கருக்கும். 38

பண்டு பன்மணித் திரள்செறி செந்தமிழ்ப் பரவை
மொண்டு கற்பனைக் கவிபொழி முகிற்குலஞ் சிதறி
எண்டி சாமுகத் திரிந்தன விக்கொடுஞ் சுரத்தின்
மண்டு வன்மிடிக் கொழுங்கனற் பிழம்பினை மறுகி. 39

உன்ன தாதிப னொருசுத னுலவிய மேனாள்
சென்னி சாய்க்கவு மிடமிலை யெனக்கெனத் தெருமந்
துன்ன ருங்கடுந் துயருழந் தனரெனி னுலகப்
புன்ன ரங்களுக் கென்னவா மிகத்திடா புணரின். 40

மடியெ னுங்குப்பை மட்டிடர் மதில்புடை வளைப்பப்
படியின் மேயதாக் குணகிருத் தியங்களாற் படுத்த
குடியி லங்குபா முறையுளோன் றுளதவண் குணிக்கிற்
கொடிய நித்திய தரித்திரத் தனிப்பெருங் கோட்டம். 41

ஆய வெஞ்சுரத் தூடுசெல் லருணெறி யடைந்தார்
தூய வேதிய ரிருவருந் திகைத்துளந் துடித்தார்
மேய செம்பொருட் செல்வத்தை விழைதலிவ் விடர்சால்
தீய நல்குர வுறிலெவர் திகைத்திடார் ஜெகத்தில். 42

வெயிலி டைப்பட்ட புழுவெனத் துடித்தனர் வெம்பி
அயிலெ யிற்றரா விடந்தலைக் கொண்டென வயாநதார்
குயிலு றுத்திய மாயமோ வென்றுளங் கொதிததார்
செயலி னிப்பிறி திலையெனச் சிநதனை செய்வார். 43

ஆக்கை நீறுபட் டழியினு மருணெறி விடாதிங்
கூககி முன்னுறி னிததிய ஜீவநாட் டுறுவேந
தீக்கொ டுஞசுர மஞசியாந திகைத்துபபின னிடையில்
மீககி ளார்ந்தெரி பாதலக கிடங்கரில விழுவேம். 44

பின்னிட் டேகுதல் பிழைமுன்னிட் டேகுதல் பெருமான்
தனனிட டக்கல மாமெனச சமைநதனா தககோா
முன்னிட டாருயிா முடியினு முடிவரே யனறி
வெநநிட் டேகுவ ரோமுனை முகததுறற வீரா. 45

வறிய பாலையி னூடுமா காதிப னுய்தத
குறிய னுபபிச காதுநோ வழிநடை கூடி
மறியுங் கானனீா வயஙகிய வளாசததை யுருவிப
பொறிம யஙகியுள் ளுடைநதுமெய் யுணாவொடு போனார். 46

தாகம் விஞசிநா வறண்டுத ராக்கினி தழைததும்
ஆக நொநதல சிததுணை விழிகுழிந தாழ்நதும
ஏகக் காலுர மினறிநின றிளைததவ லிதது
சோக முறறன ரிடைககிடை தரிததிரா சூழல். 47

இன்ன ணந்தவித் திறவரா காண்கில ராகி
மன்னி நினறுகா லடிபெயாத தேகவோா மார்க்கம்
முன்னு றுங்கொலென றோவாச் சிநதையுண் முதிரச்
செந்நெ றிக்கணே சென்றனர் தெருமர லுழநது. 48

பரிப வசசுழற் பட்டபஞ் செனநெடுந் தூரம்
பொரிப ரற்படு சுரததிடைப் போயினா போங்காற்
சுரிபு லததினுக் கயலுறத் தோற்றுதல கண்டாா
விரிபு சுமபயிர் வளங்கெழு மருதநீா விபுலம. 49

கதிவ ழிக்கரு கேகுமோ சதிவழி கதிததுப்
பதிபு குததத ரோடுசோ பாவனே தோறறச
சதிபு குததுமென் றறிநதிடா தரிததவ ணின்றூர்
மதிகெ டுததிட வலலது வறுமையே யனறே. 50

வாட்ட முறறுயிா வதங்கிய ஆரியன் மறறிப்
பாடடை நன்னெறி சாரநதுசென றிறுவரை பரம
நாட்டின பாதையை யடுபபபோற ருேறறுவ நலியுங்
காடடை விடடினிச சேறுமிக கவாவழி யென்றுன. 51

மாறில் வேதிய னுரைத்திட நம்பிக்கை மரபிற்
றேறு கையவித தீசசுரம வெருவிநோ திரிநது
சேறு மாயினிக் கவாவழி சிறிதுசென் றபபால்
வேறு பட்டிடி னென்கொலாய் விளையுமோ வென்றுன். 52

நமபி காண்டியிந நலங்கெழு நானிலப பரபபும்
அமபு யத்தட வாவியு மகனருளக கரையும
பைமபு லாாநதமென் பாதையும் பாலையூ டுருவி
உமபா நாடியோாக் குய்ததபே ருதவியே போலும். 53

ஐய தீங்குள வாமெனக் காண்கில னடைந்த
வெய்ய தீவிடாய் தணிநதுமேல விரைநதுசே றற்குச்
செயய தாமெனச சிரிய மறைவலான செபப
மைய கன்றநன மனததுநம பிக்கையு மருண்டான். 54

வறுமை யானமதி நலங்கெடு மறிவுபோம வாளுள்
குறுமை யாங்குண சீலஙகள குறைமெய் குடிபோஞ்
சிறுமை மல்குவொட தீவினை குடிபுகும ஜெகததில்
மறுமை யாக்கமுங் கெடுமெனின் மறமபிறி தெவனே. 55

இன்மை யிற்கொடி தியாதெனி னின்மையிற் கொடிய
தின்மை யேயெனு மியற்றமிழ் முதுமொழி யின்னும்
இன்மை யென்னுமோா பாவிமற் றிகபர நலத்தை
இன்மை யாக்கு[illegible]ன் றினிதுற விசைக்குமா லெடுத்து. 56

சாது மார்க்கத்த ரிருவரும் பாலையைத் தணந்தார்
மீது மார்க்கத்தி னருகுசென் னேர்வழி விரைந்தார்
தீது மாாக்கமென் றறிந்திலர் செவ்விதென் றுள்ளிப
போது மாாக்கத்தி னலம்புனை நதுரைத்தனா போனார். 57

நனிக னற்றுதா பங்கெட நறும்புன லாடி
இனிய போனக பானமுண் டிருந்திளைப் பாறித்
துனித விரந்தவ ணேகுழி முன்னுறத் திருவித்
தனிந டக்குமவீ ணம்பிகனை தனைக்கண்டு சார்ந்தார். 58

உற்ற நமபிக்கை யுனையகத் தூன்றிநின் றுறுத்த
நற்ற வன்விரைந திவ்வழி யெவ்வயி னுடுஞ்
சொற்றி யெனனவீ ணமபிக்கை மறறிது சுவர்க்கக்
கொற்ற வன்றிரு நகரததுக் கூட்டுவ தெனருன். 59

கேட்டி யிங்கிவன் கிளநதமை நமபியாங் கேடில்
வீட்டு நூல்வழி யருகுளே மெனபதை விளங்கக்
காட்டு மாவினிக் கவலகிலை யெனறனன் கடுகி
மீட்டும் வெஞுசிறைப படுவதைத் தெரிகிலா விருத்தன். 60

வேறு.

பதிவ லானுநம் பிக்கையு மன்னர்கோன்
விதிவி லகசைவி தநதுரை யாடியே
கதிவ ழிக்கரு காய்சசில காவதம்
புதிய பாதையிற் போயின ரென்பவே. 61

சுருதி மாரக்கந்தி கழ்தகிடு தூச்சுடர்
நிருத வைபபின்ம றைநதிடு நீரமைபோற்
பிருதி விகதிருள போககிய பெறறிசால
பரிதி யுமமறைந தான்குட பாலவரை. 62

துங்கப் பாதைப ருகுறத் தோன்றிய
பங்கப பாதைப கலொடு பாறிடச்
சங்கைக கோட்டதத குவன்ச திவழி
கங்குற் போதொடு வநதுக லந்தவே. 63

சேண கர்ப்பர தேசிக ளைப்பிடித்
தூணு வககுநி ருகனு றுத்திய
கோணி லைபபடு கொபபததுக் குப்புறீஇ
வீணம் பிகனைமுன் சென்றுவி ழுந்தனன். 64

குத்தி ரப்படு கொப்பத்துக் குப்புறீஇ
மொத்துண் டேங்கிக்கை கான்முறி பட்டுயிர்
கைத்த ழுங்கிக்க தறிடு கூக்குரல்
வித்த கர்க்குவெ ருட்சிவி ளைத்ததால். 65

என்னை யென்னையென றேங்கினர் வேதியர்
முன்ன ருற்றவன் மோசபப டுகுழி
தன்னுள வீழ்நதுத விப்புறு சததமென்
றுனனி நின்றங்கு ரததுவி ளிததனர. 66

சுதது துன்பககு டுங்குர லன்றியோர
உதத ரமபிறி திலலென வோரந்தனர
அதந வெங்குற்ற னமென வாரண
விதத கனனுமை யாடலன விடமுவான. 67

மேயகு யாநதுரும் வெள்ளிடி வீழ்ததெனக்
கூககு ரறறொனி யுளளங்கு ளிததனும
ஆககை தம்பிதத லமர லெய்திமேற்
போககு முட்டினின றுளளமபு மூங்குவான். 68

எஙகுற் றேனிஃ தெததனை துனமதி
சிங்க வெங்குகை போலுநதெ ரிபினே
துஙக நாளெறிக குமமதி தாரமாம
பொஙகு காரிருட் கஙகுலும போரததால். 69

அழிவி லாப்பர லோகம டுககுநல்
வழிவி டுததனன் மன்மதி வாய்மையின்
மொழித டுததனன் பறறினன் மோசமும
பழியும பாவமும பற்றவிப பாழவழி. 70

என்னை யுங்கெடுத தென்னுயிர வான்றுணை
தனனை யுங்கெடுத தேன்றயங் குஞசுடர
மன்னு விட்டிலம மாளொளி மாயததுத்தன்
இன்னு யிரகருமபி றுதிவி ளைததலபோல. 71

இம்மட் டும்மெறகி ரக்ஷண்ய பாதையில்
தமமட் டில்கிரு பைததுணை தந்தவர்க்
கெம்மட் டுங்நன்றி யின்றியிங் கெய்தினேன்
அம்மட் டுக்குமி தெததனை யக்ரமம. 72

தரித்தி ரச்சுரஞ சாநதமெய்ந் நூல்வழி
பிரித்து வநதிவண் பேதுற்று யங்குவேன்
பரித்த பாழுட லோம்பிப்ப ரசுகம
•இரித்து விட்டதிங் கெததனை புன்மதி. 73

ஜீவ ரக்ஷைதி ருத்திய தேவர்கோன்
ஆவ லித்தனைக் குங்கைய கற்றியிக்
கூவ விற்கவி முத்துணிக் தென்கொடும்
பாவம் பாவம்ப றிப்புறு பாவமால். 74

மரண பூமிம ரிந்தவக் கங்குலுட்
கரண மோய்ந்துடல் கட்டறு காலையில்
அரண மாகிய வித்தவ ருட்பரி
புரண மீண்டுமேற் போத்திடு மேகொலாம். 75

இலகு நூனெறி யைப்பிடித் தேகிடில்
அலகி லாதவ ருட்டுணை வாய்த்திடும
உலகொ ழுக்கையு வநதுபு றஞ்செலில்
விலகி நீஙகுமெய் வித்தக மெனபால. 76

ஆவ தேற்றரு மாபுரிக் காரதர்
மேவி வெநதுகு வேளையில வேந்தருள்
கூவி யென்னைக ரவனு ருககொடே
ஏவி நல்வழிக் கூட்டிய தெவ்வணம். 77

மேட்டி மைத்திட ரேறிவி ழுந்தழி
கேட்டி னைப்பல வினைதநின் கேதத்தைக்
காட்டிக் கைவிடுக் காதக டைவனை
வீட்டி லுய்ப்பதன் றேவிதத கவருள். 78

ஆத லாலினி மேலும ழிமதிப்
பாதை நின்றுப தைக்கிலன் யானெனுப்
போத மேவித்தன் புன்மையைக் கைத்தருள்
நாதற் போற்றிந விற்றின னீதரோ. 79

கண்ணி னுக்கென்க ருவிழி யாதியுன்
நிண்ண யச்சொலி னீரமைநி னைநதிடா
தெண்ண மின்றியி யற்றின னிப்பிழை
புண்ணி யன்றெழும் பென்றுபொ றுத்தியால். 80

என்று கூறவெந் தாயுன்பி ழையென
ஒன்று மெண்ணல னுள்ளுடை வாயலை
இன்று நேர்விக்கி னங்களை மக்கெலாம்
நன்று காட்டுமால் நம்புதி நீயென்றான். 81

இத்த கும்பொறை யெய்திய சற்குண
வித்த கத்துணை தர்கவி மலனைச்
சித்த முள்ளுற வெத்தித்தெ ளிவுறீஇ
உத்த மர்திகழ் வேதிய னோதுவான். 82

சீல மல்குறி ருத்தகு செவ்வியோய்
மேலி னிச்செயல் வேறிலை மீண்டியாம்
பாலை மேவிநம் பாதையைக் கூடுதல்
சால நன்றெனக் கூறினன் றுபதன். 83

நன்றி தென்றுநம் பிக்கைதெ ருண்டனன்
சென்ற பாதையிற் சிந்தைவைத் துத்திரும்
பென்றோர் வாக்குமெ ழுந்தது விண்ணிடை
ஒன்றி யுள்ளுர முற்றன ரொள்ளியோர். 84

மோச நேரினு முன்னெனக் காகவென்
றேசி லாரிய னேகவு நம்பிக்கை
ஆசி லுள்ளம லகிலை யாரிருள்
மூசு கானின்முற் செல்குவன் யானென்றான். 85

இன்ன வாகவி ருவரி னம்பிக்கை
முன்ன ரேகமு றையறி யாரியன
பின்ன ரேகத்தி ருமிப்பி ரான்வழி
தன்னை யுள்ளித்த டவினர் கானெறி. 86

கொடிய மாதிகி லும்பல்கு ழப்பமும்
அடிய ருள்ளத்த மளியும் போன்மெனத்
தடியும் பேரிடி யுந்தலைக் கூடுகார்
படியை மூடிப்ப ரந்ததவ் வொல்லையே. 87

கருமு கிற்கண மீண்டிக்க கனமீ
துருமி டித்தொலி தாக்கலு முள்ளுடைந்
தரும மைக்கிழ வன்னிஃ தாழியான்
தரும கோபந்த லைவால் காணென்றான். 88

படிதி கழ்த்திப்ப கல்பட மின்னிடுங்
கடிய காரிருள் போர்க்குங்க ணத்திடை
இடியி டித்துரும் விழ்த்தலி னின்றோடு
முடியுங் கொல்லுல கென்னமு ழங்குமால். 89

ஊதை மாருதம் பொங்கியு டற்றலிற்
பாத வங்கண்மு றிந்துப றிந்தன
ஓத நீரொருங் குண்டுடன் கான்றெனப்
பூத லத்துப்பொ ழிந்தபெ ருமழை. 90

வான டாந்துபு டவிவ ளைத்திழி
சோனை மாரிவி டாதுசொ ரிந்திடத்
தான மெங்கும்பு தைந்தத லைத்தலை
மேனி மிர்ந்துப ரந்தது வெள்ளமே. 91

பாரி டக்குழு வாமெனப் பம்பிய
காரி ருட்பிழம் புங்கரு மேகமும்
பேரி டிக்குர லும்பெரு மாரியும்
ஆரி யாக்குயி ரச்சமவி ளைத்தவே. 92

உய்யு மாறறி தென்றுள முட்கினார்
செய்யு மாறறி யாதுதி கைத்தனார்
ஐய கோவென்ற வமதி யுள்ளினார்
வைய கத்துநெ றியும ருண்டதால். 93

வெள்ள மல்கவெ ருண்டுயிர் மாழ்கினார்
கள்ள மாயப்பொ றிசெறி காரிருட்
பள்ள மெம்மையப் படுக்குங்கொ லோவெனத்
துள்ளி யாவிது டித்தனார் தூய்மையார். 94

நிலைபெ யர்ந்திடி னேரும பாயமென்
றுலையு நெஞ்சினா மின்னொளி யோங்கிருள்
வலைகி ழித்திட வல்லிதின் வந்தனா
புலைநெ றிப்படு பாதியைப் போக்கியே. 95

ஆசு கன்றவ ருந்தவ ராருயிர்
மோச நேருமென் றஞ்சிமுன் னிட்டிடார்
கேச ரிப்பகு வாயிறகி டைத்தவோர்
பாச டைப்புழை யூடுறப் பற்றினார். 96

வீங்கு காரிருள் போதத்துவெ ருட்டலில்
தாங்க ரும்பல துன்பஞ்ச மழ்த்தலில்
ஆங்க ணைந்துதம் யாக்கைவி டாய்த்தலில்
தூங்கி னாரவர் துஞ்சின ராமென. 97

ஆண்டு வேதியா சோதித்த யர்வழி
ஈண்டு நல்வழி நீங்கலெ னிதனை
மீண்டு பற்றன்மி கககடி னமமெனக்
காண்டல் செய்தன னென்னுடக வனறரோ. 98

வேறு.

அந்தாபத ரோரிரு வோருமே யாந்து தூங்குங்
கொந்தாரிரு டுறறுபு ழைகககரு காய குணறிற
சந்தேகது ருகக்மெ ஞுவொரு சாபில வாழ்வோன
வெந்தாபவி டககடு வனனவி டாத கண்டன. 99

நெறிதபபிவ ருமபிர யாணைா நேர டாத்து
மறியற்சிறை யிட்டுயிா வாதைசெய் வனக ஞளன
பொறிபுக்குழ லப்படு நிமைபு ணாக்கும வபயன்
உறவுற்றல கைககழி துன்பதி யூட்டு கிறபோன். 100

நீசஙகையா யின்வளாந துட்டுநி ருநி போர
நாசங்கைவந் ததொழி லாணா ராவி யுண்ணப்
பாசங்கைவந் தபடை யாளபடு நீலி யாய
ஆசங்கையென னுமழிம் பிககடி யாம ஞளன. 101

இபபாதக ராக்கத ஞறெமெ ழுநது லாவி
வெப்பாலையை யஞ்சிமெய்ந் நூனெறி விட்டு நீங்கி
அப்பாறுறு வானாயி ருஞசிறை யாககி யாக்கி
எப்போதும்வ னைநதுயி ருட்டுவ னில்ல வட்கே. 102

நெறிநீத்திரு வேதிய ருற்றிடு நீரமை தேரான
பொறியாததவ னையடித தாருயிா போககி யுண்டு
வெறியாட்டின்ம யங்கிநி சாசர வெம்ப சாசன்
பிறியாதபெ ருநதுயில் கூர்நதனன் பேய்சசி யோடும. 103

அன்ஞெநெறி விட்டய லேகிய வாத்த ராஞெர்க்
கெனஞெபுரி வாமென ஈாடியி டேறற மாககம
இனனேநனி காட்டுவ லென்றெழுந் திண்டு வான்போல்
துன்ஞரொளி வீசியெ ழுந்தனன ஜோதி வெய்யோன. 104

விடிகாற்றுயில் வீசியெ ழுநதுவி டாத கண்டக்
கொடியோனுரி மைப்பழ னக்கொடு வேலி சூழ்ந்த
படிமீதுந டநதினா தேர்வழி யாங்கொர் பாங்கர்
அடியுாாதுயி லப்படு நீர்மைசண டாங்க ணைநதான். 105

கண்டானிரு வர்கதி மார்க்கங்க டைப்பி டித்த
ஒண்டாபத மென்பதை யுய்த்துணார் தானு ரப்பித்
திண்டோள்புடைத் தான்சின விக்கறு விச்சி ரிப்புக்
கொண்டானவ ரும்விழித் தாரிது கூற லுற்றான். 106

அஞ்சாதென்னெல் லையடி வைத்திடற் கார்கொ லாநீர்
எஞ்சாதசுர ரத்தெரி யிற்கொடி தென்சி னத்தீ
பஞ்சாகநும் மைத்தகிக் கும்மீது பற்றி யாவி
துஞ்சாதமுன் னஞ்சொலத் தக்கன சொற்றி ரென்றான். 107

தீயோனிலை கண்டற வோருளந் தீந்து மாயப்
பேயேயிரு தவ்வுருக் கொண்டுழல் பெற்றி யீதென்
றுயாரிலே நின்றசை யாதறி வாக்கை குன்றிச
சீயோன்மலே நோக்குபு வந்தனஞ் செந்நெ றிக்கே. 108

செல்லாறிமுக் கிமருண் டிந்நெறி சேர்ந்து நேற்றை
அல்லாபொழு திற்புயல் வானம டர்ந்து பெய்த
நில்லாமழைக் கொல்கிநன் னூனெறி நேடி யேக
ஒல்லாதொதுங் கியிவ ணுற்றன முற்ற தென்றார். 109

என்றிங்ஙன மாரியர் கூறலு மேத டாநீர
நன்றுற்றப சும்புன்மி சித்தந டந்து முக்கிக்
குன்றுற்றவெ னைக்குணி யாதுகு லாவி யிப்பால்
ஒன்றித்துயி லும்விளைத நீரெதி ருத்த ரிப்பீர். 110

அருளைத்துணே யாக்கின மென்றெம தாணை யாய
இருளைப்பகைத் திரொளிக் கோர்பக லென்ப தோரீர்
பொருளைக்கெடுத் தென்னையு நீவிரு புறக்க ணித்த
தெருளைக்கெடுத் தும்முயி ரார்குவ திண்ண மோரமின். 111

மலைவாரண வாய்க்கரும் பும்புலி வாய்பபுல் வாயுஞ்
சிலையாருரல் புக்குலக் கைக்கிடை சேர்ந்த வும்பின்
புலையீர்புறம் போந்திடு மோவுயிர் போக்கு காறும்
உலைவாய்க்கம டத்தின்ம கிழ்ந்துயி ரோம்பு மின்னே. 112

என்முன்னுற வேகுதி ரென்றெதி ரோந டாத்திப்
பின்முன்விலக் காதய லேகினன் பேய னுண்டு
மன்முன்னெறி தப்பிய மாதவர் வாய டங்கி
முன்முன்னுறச் சென்றன ராருண் மொய்ம்பு குன்றி. 113

வெஞ்சேயமி ரண்டிடை யேகிய வீர முங்கண்
டஞ்சாதழிம் பர்ப்பொரு தோட்டிய வாற்ற லும்பின்
எஞ்சாமா ணத்திருட் சூழல்புக் கீண்டு மொய்ம்பும்
விஞ்சாரணை னவில கிதத்னி விட்ட மாதோ. 114

அந்தோவளி திவ்வற நூனெறி யாக்க நீப்பின்
நந்தாவொரு செல்வமு நன்மையு நண்ணு மேயோ
முந்தாரிரு ளுமபல தீமையு மோச முமபல்
சிந்தாகுல முநந்தித் தீரவையுஞ் சேர்வ தல்லால். 115

நல்லாறிகக் கும்மதி மோசமோர் நச்ச ராவின்
பொல்லாவிடத திறபுகுந் துள்ளூறப் புத்தி மாழ்கி
எலலாநல முமபறி போயதென் றேங்கி யேங்கிச்
சொல்லாடலின றிவறி தேகினன சூழ்சசி மிக்கான. 116

பம்பிப்பா வும்படு நாசப்ப ரப்பி னின்றும்
இம்பர்ககளை யேற்றியி டேற்றமி சைப்ப ரல்லால்
உமபர்க்கர சன்னெறுக் காரென வுளளி யுள்ளி
நம்பிக்கைநம் பிநடந் தான்மறை நண்ப னோடே. 117

இவ்வாறிரு வோாைந டாத்தியி கழ்ந்து பேசி
வெவ்வாயாக் கன்வமும் பூன்முடை மிக்கு நாறித்
தெவ்வாயிருள் துற்றுசி றைப்புறஞ் சேர்த்தவ் வொல்லை
அவ்வாயில டைத்தா னுக்கிய கன்று போனான். 118

போனான்புலைப் பேய்மனை யாட்டிபாற் போந்தென் னவிக்
கானுவமு தேயனை யாயுன தாணை யெல்லை
வானுட்டா சன்றோழும் போரிரு மாந்த ரைக்கண்
டேனாவெண் ணிச்சிறை யுய்த்தன னுற்ற தென்றான். 119

நன்றிங்கிது நாயக நீநரர் பக்க லூளைச்
சென்றங்கவர் நோகவ டித்திசி னந்து தாமே
பொன்றும்வகை யாயதுாப் போதனை போதி யென்னுத்
துன்றுங்கொலை பாதக வம்பிது னிந்து சொன்னுள். 120

தங்காதலி சொற்றலை மேற்கொடி ராத்த ணந்து
வெங்காலதண் டிற்கொடுங் கோலைவி டாத கண்டன்
பொங்காலமென் னச்சின விச்சிறைச் சாலை போந்து
அங்காரண ரையடித் தான்கைய லுக்கு மட்டும். 121

தண்டித்துநின் றுகெடு வீரினிச சாரு கில்லீர்
பண்டுற்றமாக கமபடர் வேமெனும் பாழ்ங்கி ளைப்பைத்
துண்டித்துவிட் டுத்துணிந் தாருயிர் சோரு மாறு
தெண்டிகைகொளி னறியிப் பாடனுந் தீரவ தின்றால். 122

நஞ்சுண்டுசா மின்மன மின்றெனி னுணி கொண்டு
துஞ்சுண்டுபோ மின்னல தாவிதொ லைககு மேது
னெஞ்சுண்டதில் லையுல கததினி யிறு காறும
அஞ்சுண்டடி யுண்டுயி ரோமபவி னுவ தென்னே. 123

வெயிலுறறபோ துபனி பற்றற வீயு மாப்போல
அயிலுற்றனை யகடுந துனபம டாநத காலை
செயிருறறபத திகடை பறறநத ரிந்து பினனும்
உயிருறறனிர வெடகமில லீகதி யுளளுந தறகே. 124

என்றினனன பன்னினன வாய்செறித தேகி னுனவ்
வனறிணபுய வலலாக கனபஙனை மாடு நோககி
அனறின்னல டைநதுயிர னைசததூ தாகனை நொநது
நினறஙகினை யுயமிந வேதியா நீனமை தொவாம. 125

வேறு

பற்றுவி டாத கண்டக னெனனும் படுபாவி
சற்றுமி ரக்க மினறிவ னைதககச சமையோடிப
முற்றுமு பூநதா ராககைகத ளாநதார முனிகிலலார
சொற்றில ரேதுந தயபிழை யுள்ளித் துரிசிலலார. 126

துஞ்சிருள் பூழி நஞ்சுகு புண்ணி துருநாற்றம்
வெஞ்சிறை யின்ன சஞசல மாய விடமேறி
எஞசுவ தென்னீ ரஞசலி ரெனபா ரிலராகப
பஞசர முற்ற கிளையின் மாழ்கிப் பரிவுற்றார். 127

வேதனை யாறறுன் வேநிய னுள்ள மிகநொநது
காதக னென்றே ஜீவனை வாங்கக கருதாது
நோதக விட்டுப போயினன் யானிந நுகாதுன்பஞ்
சாதலி னன்றித தீருவ தேயோ தகவுளளில். 128

என்னே யென்னே மன்னருள் வேண்டி யெரிபாலை
பின்னே யாக முன்னடை கூடிப் பிழையாமே
கொன்னே சோரக் குக்கலின் வண்கோ லடியுண்டிங்
கின்னே சாவாக் குறறுயி ரொடுனைந் திறுமோசம். 129

என்னோ டன்றித் தன்னுயி ரென்னா வெனைநட்ட
இன்னா னுக்குங் கேடுவி ளைத்தே னிவன்விண்ட
பொன்னே யன்ன நன்மதி தள்ளிப் பொறியற்றேன்
அன்னோ வின்னா நச்சுயி ரோம்பி யழிகின்றேன். 130

சும்மைவி ழுத்திச் சிலுவைதி கழ்த்தித் துரிசில்லாச்
செம்முறை நல்கி யேகென வுய்த்த திரியேகர்
மும்மைய ருட்கா ளாயிது காறு முடுகுற்ற
திம்மையி ருட்டுத் தீச்சிறை யுட்பட் டிடவேயோ. 131

இத்தனை மீதினி லென்னிகர் பாவிய ரெவருள்ளார்
பித்துறு பேதைபெ யாத்தடி வைத்த பெரும்பாவம்
எத்தனை யோகொடி தெத்தனை யோபெரி திதுதேரில்
நித்திய நாசம டுத்தது மேலினி னினைவென்னே. 132

நன்றிம றந்தே னலனுணா வற்றே னவையுற்றேன்
இன்றுணை வற்கொண் டின்னல ளக்க ரிடையுய்த்தேன்
கன்றிய ரக்கன் வல்லடி யுண்டு கனாகின்றேன
பொன்றலு மில்லே னென்செய வுள்ளேன புலையேனே. 133

ஆன்மசு கத்துக் காயிக வாழ்வை யறவீசி
ஊனமலி துன்பை யூடுரு விபுக குபாசியோன்
வானமலை முன்றில் வந்துமவி ழுந்தேன மதியற்றிக்
கானமுழை யந்தோ நன்றிது நன்றென கதிநாட்டம். 134

பூதல மெள்ளிச் சீயென வையும் புலையேனை
மீதல முங்கொள் ளாதுவி டுக்கும் விசுவாச
காதக னீச னென்றினி யென்னே கடையாய
பாதல மொன்றே கொள்ளவி ருந்தேன் படுபாவி. 135

பேணா தாவி யூனுடல் பேணிப் பிழைபட்டேன்
வாணா ளல்கிற் றாரிருண் மூடி வதையுண்பேன்
சேணா டெட்டிப் போகவி டுத்தேன் திமிரார்வங்
காணா நின்றேன் புல்லுயி ரொன்றுங் கடைகாணேன். 136

என்னம னங்கைத் தின்னன பன்னி யிடருற்றான்
பொன்னக ரந்தோ போக்கின னென்னாப் பொருமுற்றான்
தன்னிக ரில்லாத தற்பர ராஜன் சமுகத்துத்
துன்னுவு நாணி மூர்ச்சைய டைந்தான் துரிசில்லான். 137

ஆரிய னிவ்வா றுற்றல னாகி யயர்வெய்தக்
கூரிய வைவேல் புண்படு நெஞ்சு குளித்தென்னப்
பேரிடர் துற்றி யாவிய ழுங்கிப் பெரிதேங்கிச்
சீரிய நம்பிக் கையுமுள முட்கித் தெருமந்தான். 138

பின்னையும் வெய்யோ னுற்றுயி ரோம்பும் பிணமன்னீர்
இன்றொரு காலு மீட்சிறு மக்கிங் கினிநீரே
கொன்றுகொ ளிற்றுன் பொன்றுமி லென்புக் குவைகாண்மின்
முன்றிவி னென்றுப் போயினன் வைது முனிவோடும். 139

புந்திசி றைப்பட் டாரழல் தீண்டிப் புகர்புல்லி
மூநுச னிக்கண் மாலைய டைந்து முழுதுநதாம்
வெந்துய ரன்றி வேறுண வேது மிசையாராய்
நந்துறு காலை வேதிய னின்ன நவிற்றுற்றான். 140

வேறு.

எம்பி நின்சொலி கந்துள வென்மதி கேடுந்
தம்பி ரானெறி விட்டசண் டாளபு ளு சாரநது
வெம்பி யீண்டுவி டாதகன் டப்பெயா மேவிக்
கும்பி வாதைகொ டுப்பநீங் கென்செயக் கூடும். 141

தேவ கோனகர் கிட்டிய தென்றுசெ ருக்கிப்
பாவ காரியிப பாழ்ஞசிறைப் பட்டனெ னந்தோ
ஜோவி ளங்கும ரேசனைக் கூவிளிக கொள்ள
நாவெ ழுமபுகி லாதுள புட்கிடு நாணி. 142

வல்ல ரக்கனொ டேயம ராடிடும் வன்மை
நலல ருட்டுணை யோடுகை விட்டது நம்பி
கொலல வுங்கரு தான்புரி யுங்கொடு வாதைக்
கெலலை யிலலையிப பாட்டினுக் கெத்தனை வைகல். 143

பெருக்க வாதையோ டாத்தும ஜீவியம் பேணி
இருக்கை தன்னிலு மாவியை யெவ்வகை யேனும்
நெருக்கி யொல்லைவி டுதநிற வெய்தலும் நேரே
ஒருக்கு சாவுமு வப்பெனக் குண்மையி தோர்தி. 144

வள்ள லுய்த்தவ ருட்பய னேவுறும் பாலைக்
கொள்ளை யிற்பறி போயின வுள்ளக்கொ திப்பே
எள்ளி யென்னைய டர்த்தனி னென்னுயிர் மாய்ப்பான்
உள்ளம் வைத்தனெ னீதென துள்ளுறை யென்றான். 145

கரவி லானுனை காதுறக் கேட்டுநம் பிக்கை
விரவு துன்பிற்கு வெந்நிட லோநம வீரம்
பரவை வைபபுக்கி யற்கைபன் மாறுதல் பாராய்
இரவு முண்டுப கலுமுண் டேனுனக் கின்னல். 146

சுருதி யுத்திய நுபவந் தூயசன் மார்க்கங்
கருது முததம பத்தியென ருயக ணக்கில
ஒருதி றத்துமொவ் வேனொடு ணையுனக் கேனுந்
தருதி யீண்டுவி.டைசிறி யென்சில சாற்ற. 147

புரவு நானெறித் தத்துவ போதத்திற் போந்த
கரவி லாமெய்ய நுபவக் காட்சியை காணும்
உரவு நீருல கதனைப்பு வர்த்துனோ யுண்மைக்
குரவ னீயெனக் கென்றுமி தென்மனக் கொள்கை. 148

ஐய நமமநு தாபநி லைபர மாயில
வெய்ய நிரபபநதம வேறிலை யிதநுயர் மேவி
நையுஞ சீவனி லும்பர மைமயிக நனறும
மெயய தாயினும விள்ளவொன் றுள்ளது மேலோய். 149

மாக மாநக ராதிபன் வன்கொலை செய்யாய்
ஆக வென்றத நிந்தும நிகநில் ரேபோற
சோகம விஞசியன் ஞைதற்கொ லைததொழில் சூழ்ந்து
சாக வெண்ணுத லோதரு மந்தனித தக்கோய். 150

ஆக்கை யைததனி யாவியை யாக்கையு மாக்கிக்
காக்கை யுமமுடை யாருளர் நாம்பகை காட்டிப்
போககை யுளளுவ தோபுல மைததன்று பொய்யா
வாககை யுள்ளுநி வாய்ததிடு மோநித்ய வாழ்வு. 151

எத்து ணைப்பெருந் துன்பமு னக்குள வேயோ
அத்து ணைப்பெருந் துன்பமு மெற்குள வாக
வித்த கத்திற லோய்சிறி யேனினும் வெம்பிச்
சித்த நொந்துயிர் தீர்வலென் பாயிதென் சீர்மை. 152

ஒன்றி யாயெதிர்த் தப்பொல்லி யோனையு மோட்டி
வென்றி கொண்டுக இததனை வெவ்விரு ளார்ந்த
பொன்று பௌவம்பு குநதுநெ றிககொடு போந்தாய்
குன்று குன்றென நோவுங் குன்றிலை கொற்றம். 153

வஞ்ச மாயக்க டைப்புர ளிக்கும்வம் புக்கும்
வெஞ்சி றைக்கும்வி லங்குக்கும் வெந்துய ருக்கும்
துஞ்ச லுக்குந்து ளக்கமில் லாமனத் தூயோய்
அஞ்சு கிற்றிகொ லாமிவ்வ ரக்கனுக் கைய. 154

கருதி னெம்மட்டுக் குங்கடுங் கோலதி காரம்
நிருத னுக்குச்செ லுநதிரு வுளளநி னைப்பின
பிருது விககணின் றுஞ்செறுத் தெத்தனை பேரோ
பொருது மறறிவன் கையகன் றுய்ந்தனர் பூர்வம். 155

எந்தை யென்னைம றந்திடர்ப் பட்டனெ னினனே
முநதை போலாக கனனிவண் முனனிடில் யானே
புநதி யோடெதி ரூன்றிபபு றநதநது போகத
தொநத யுதததத டாக்குவ னீபதி சோரேல. 156

மருளி னெப்தின மாலிமம றக்கொடுஞ் சூழல
இருளி னைபல வினதரி யறகைளைய யீசன
தெருளு றுதநினா நிகநிய ஜீவசெல் வதனை
அருளி ஞககம ருளுமெ னற்கைய மினறுல. 157

அநத னர்க்கரு ளிட்டிகை யாமற வோய்நின
சிநதை மறறிது சிரிதன றுனுயிர நீய
வெநத ழறகினை யாயினு மிபபடு வெட்கம்
நநத மைததொட ராவகை நாடுதி நலலோய். 158

என்று கூறினன் வேதியற் கோர்விகற் பின்றி
நனறு வானகதிப பறறுவி டாதநம பிககை
மனறல வாசகங கேட்டலு மாதவன் சிந்தை
யொனறி நின்றவரு ரநதது மெனமெல லூக்கி. 159

திருநது நயபிக்கை செம்மொழித் தேனொடு சேர்ந்த
மருநதெ னுனகு னாநதுதன் வண்செவி வாயா
அருநதி னுன்மறை வாணன கத்தருள் பூப்ப
வருநது மாவித ளிர்த்தது மாண்டழை மல்கி. 160

குளிர்ந றும்பொழி லூடுகு லாயபைந் தென்றல்
வளிய கசசிறை யூநிம திர்நிட வல்லே
தெளிவு தோன்றிததி ருத்தகு வேதியன் சென்றான்
அளிப டர்ந்தவ ருட்கிரு பாசனத் தண்டை. 161

அண்டர் போற்றும ரசிளங் கோமகன் றனில்
வண்ட மிழ்ச்சுவைத் தேன்மண மாலிகை சூட்டிக்
கண்டு ளித்திரு மஞ்சனங் காதலி னூட்டித்
தெண்ட னிட்டுவிண் ணப்பமின் னோரன செப்பும். 162

தேவாரம், பிழைநினைந்திரங்கல். (நேரிசை)

1. நின்னடிக் கன்பு செய்யா நீசனேன் ஈச னேயுன்
பொன்னடிக் கன்பு செய்யும் புண்ணியர் குழாத்துட் புக்கு
நன்னடை கற்று மில்லே னன்றெலா மொருவி நின்ற
என்னடை யிகந்து மில்லே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

2. தன்னுயிர் போல விந்தத் தடங்கடற் புடவி மேய
மன்னுயிர்க் கிரங்கி மேனாள் மநுமக னுகந்த தோன்றி
இன்னுயிர் கொடுத்தி ரக்ஷை யீட்டிய விறையை யேத்தி
என்னுயி ரோம்பு கில்லே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

3. வன்கணன் படிறன் பொல்லா வஞ்சனேன் றிகழ்ந்தி டாதென்
புன்கணுக் கிரங்கி யோர்பூம் பொழிலிடைப் புனித மூர்த்தி
நின்கணீர் சொரிந்து செந்நீர் நிலத்துக வியாத்தல கண்டும்
என்கணீர் சொரியக் காணே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

4. கதிரொளி மறையப் பூமி கம்பிக்கச் சிமயங் கீறிப்
பிதிர்படச் சிலுவை மீது பெருந்தகை குருதி சிந்தி
வதைபடு திருக்கோ லத்தை மனக்கணாற் றரிசித் தேத்தி
இதயநெக் குருகு கில்லே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

5. கன்றிய காம நெஞ்சக் கள்வனேன் காய நீத்த
நன்றிகொண் மாந்தர் போல நடித்திடு நடலை யுள்ளேன்
ஒன்றிய மனத்தோ டெந்தா யுன்னருட் டுணையை நாடி
என்றினி யுய்யப் போவே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

6. தேசுற்ற மின்னார் மோகச் சிக்குளே சிக்கிச் சிந்தை
மாசுற்றே னுலக மாய வாழ்க்கையை மருண்டு நச்சி
வேசுற்றேன் கவலை யாலே மெலிவுற்றேன் விழைந ராலும்
ஏசுற்றேன் ஈச னேயா னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

7. அருளுடை முகிலை யன்ப ராருயிர்க் குயிராய் நின்ற
தெருளுடை யமுதை யுள்ளந் தித்திக்குஞ் செழுந்தேன் வைப்பை
மருளுடை யறிவிற் கெட்டா வாழ்வினை வழுத்தி வாழேன்
இருளுடை மனத்தேன் யானே யென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

8. பொறிவழி யுள்ளம் போக்கிப் புலைநெறி யொழுகும் பொல்லேன்
அறிவிலி யாத லாலே யாத்துமக் கவலை கொள்ளேன்
செறியுடற் போக நச்சித் திரண்டபே ராசை யென்னும்
எறிகடற் குளித்து நின்றே னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

9. சுத்தனோ வல்ல னன்மை சொல்லவெட் டுணையு மில்லேன்
பித்தனுன் பெரிய பாவி பிழைகருமா றுணர மாட்டேன்
நித்தநீ யருளு மீவை நினைகிலே னன்றி யினம்
எத்தனை யிறைவ னேயா னென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

10. மெய்த்திடப் பிறர்க்கு வேதம் விளம்புவன் விரித்தெ னுள்ளே
உய்த்ததை யுணர மாட்டே னொழுகருடை யவாபோ னின்றுங
கைத்திடேன் பாவ பிசகைக கடுகிநாட் கழிய வாளா
எய்த்தினைத் தயர்கதே னெந்தா யென்செய்வான் றோன்றி னேனே.

11. அழுகிலேன் மனங்க சந்திட் டளியனேன் பிழையை யுன்னி
விழுகிலே னின்பா தார விந்தமே கதியென் றேத்தித
தொழுகிலே னவி யாலே தொடாபவத துயிலை நீத்திங
கெழுகிலேன் ஈச னேயா னெனசெய்வான் றோனறி னேனே.

12. பனமுறை யிதய மென்னும் படுகைப் பாரகரு தோறும்
நன்மையோ ரணுவுங் காணே னஞ்சினை யமுதா நச்சும்
புன்மையேன் போத மிலலேன் புவிபபொறை யாய தனறி
இன்மையேன் பயன்மற றெந்தா யெனசெயவான் றோன்றி னேனே.

தேவாரம முற்றிறறு

வேறு.

இன்னவா றகத்துத் தேம்பி யெழின்மறை வாணன் றேவ
சந்நிதி யடைந்து போறறிச ரனியிரா விடிமட டாக
மன்னிளங் குமரன் செய்ய மலரடி வலிந்து பற்றி
அந்நிலை விடாது நின்று னருட்டுணை யணுகுங் காறும். 163

உலகிரு ளகற்றி வெய்யோ னுதயத்துந் திகழா முன்னம்
அலகிலாக கருணைப பௌவத் தருட்கதி ரலாநது தோன்றி
இலகொளி பரப்பிச சிநதை யிகலற நாறிப போாப்பப்
பலகலை ஞானி யுளளம பததியாற சொலிதத தன்றே. 164

அகத்தொளி மலித லாலே யாரிய னயதி நீங்கி
மகததுவ தெய்வ வேநதை மனமொழி யார வாழ்த்தி
மிகத்துதி பகாநது போற்றி மெய்யெலாம் புளகம போாபப
முகததெழில குலவி நமபி கேளென மொழிவ தானுன். 165

பொங்குபே ரின்ப நாட்டுப் புரவல னருளே யீண்டு
மங்கொளி விளக்கைத் தூண்டி வளாததிய வண்ண நின்வாய்த்
துங்கவாக் குருவாய்த் தோன்றித் துயல்வரு மனச்சஞ் சேதக
வெங்கொடு மயலி னின்று மீட்டெனைப் புரந்த தின்னே. 166

உஞசன முஞச மென்னின் னுயிரனு யொல்லை யேயிவ்
வெஞ்சிறைக் கதனின் வன்றுள் திறநதியாம் வெளிப்பட் டுய்வான்
சஞ்சல மிகுசந் தேக துருக்கத்தைத் தணந்து போக
மஞசலில் கருவி யாய திறவுகோ லுாதொன் றென்பால். 167

மற்றது பாம ரீயோன் மலைக்கதி பதியே நல்கப்
பெற்றனெ னெறிதி றம்பு பீழையான் மனக்க லக்கம்
உற்றியா னுணர்ந்தேனல்ல னொளியோ யெழுக வென்னாத்
தெற்றெனக் கோலை யிட்டான் றிறந்தது சிறைக்க பாடம். 168

திறந்தது சிறைக்க பாடஞ் செவ்வியோ ரிருவர் சிந்தை
அறந்திகழ் ஜீவன் முத்தி யணிநக ரத்தின் வாயிற்
சிறந்தசெம் பொற்க பாடந் திறந்தென வுவகை பூப்ப
மறந்திகழ் சிறையொ ரீஇப்பின் மதிற்றலைக் கடையைக் கிட்டி. 169

மெய்த்தகு திறவு கோலின் வியன்கடைக் கதவு மேய
சித்தசஞ் சலமும் வீசிச் செவ்வனா னெறியைச் சேர்வான்
வித்தகா விரைந்து சென்றா கதவொலி விழிப்புக் கூட்டப் [170
பத்தர்கை யகன்றா ரென்னாப் பரிந்துளம் பதைத்தான் வெய்யோன்.

ஒல்லையி னெழுந்து பின்சென் றோடினா னாப்பி னானங்
கல்லைநூ றிரவி யோங்கி யலாதலிற் கையுங் காலும்
புல்லிய திமிரால் யானடும் போககற்று விழுந்தான் பொங்கி
எல்லையி லகங்கா ரத்தா லிடுபட் டழிந்தா னிப்பால். 171

மாதவர் ஜீவ பாதை மருவுமட் டாக வோடிப
போதரீஇ விடாத கண்டப் புலைமக னெல்லை தாண்டி
வேதநூ னெறியிற் புக்கு விட்புலத் தரசன் செய்த
மாதையை யுள்ளிப் போற்றி வணங்கினா வழுதநிப் பல்கால். 172

வெறுமையா னெறிநி றம்பி மானதநிக கொளுவி யாவி
குறுமையுற் றயருங் காலை கொளுந்திக குவைதொக் கார்போல்
தெறுமழற் பாலை யஞ்சிச் சிறைமறிந் தயருங் காலை
பொறுமைவேந் தருளவந் துய்ப்பப் பூரித்தா ருள்ளந் தூயோர். 173

ஒளிவிய மவித்த சிந்தை யாரிய ராறித் தேறிச்
செவ்வழிப் போக்க ரிண்டு நிலைத்துள மருண்டு நம்போற்
றெவ்வழி பிடித்துத் தீங்கு திளைப்பரா லென்னச் சிந்தித்
தவ்வழி விலக்கி யுய்ப்பா னுய்ந்துமற் றிதனைச் செய்தார். 174

அருஞ்சுர மஞ்சி நேருக் கயல்வழிப் படிற்சந் தேக
இருஞ்சிறைத் துருக்கம் புக்காண் டின்னல்செய் விடாத கண்டப
பெருஞ்சழக் கினுக்காட் பட்டுப் பேதுற வருமற் றென்னைக்
கருஞ்சிலை பொறித்தாண் டேன்றிக் கதிவழி காட்டி யுய்த்தார். 175

விடாதகண்டப் படலம் முற்றிற்று.

ஆனந்த சைலப் படலம்.

இனையன நிகழ்ந்த பின்ன ரெமக்கினி நிருதன் செய்யும்
வினையெது மின்று மிந்த வித்தக ராஜ வீதி
தனையவ னனுகா னென்றுத் தம்மிலே யுவந்து பேசி
முனைவனைத் துதித்தார் பலகான் முறையறி ஜீவன முத்தர். 1

பானமு மின்றி நாளுட் பசித்தலில் ஞான ஜீவ
போனகந் திருத்தி யுண்டு புத்துயி ரடைந்து தேவ
ஆனக முழக்கங் கேட்கு மானந்த சைல நாடி
வானெறி மருவிப் போனா வானெறி மருவி வந்தார். 2

காவத மிரண்டு மூன்று கடந்துசென் றிடுது மாயில்
ஜீவவா னந்த மல்குஞ செழுங்கிரி சோது மெனனு
ஆவலித் தறவோர் சிந்தித் தடுத்தடுத் தேக வேகத்
தாவரு வசந்த மென்கால் தவழ்ந்தத்த சார னின்றும். 3

குளிரிளந் தென்றன் மேனி குளித்தலுந் தளாவு நீங்கி
இளிவரு ஜெனம தோட மிரிந்துபே ரின்ப மலக
களினமொத் தலாந்து செவ்வி நகைமுகந் திகழ்த் தூயா
களிமகிழ் சிறப்பச் சென்று கனகமால் வரைகண் ணுற்றார். 4

வேறு. (சந்த விருத்தம்.)

புதுவிரை மதுமலர் பொதுளிய முதுசினை பொழிலுழை தழுவுவ புயல்
வதுவையினதிபதி பொருவரு கிருபையின் மலைதலை பொழிவன மழை
அதிரிடி முழவெழ வரிமுரல சுருதியி னகவுவ மகளிரின மயில
மதுரிய நறைகுட மடிபடி யுகுபய னளவிய விளைவன வயல. 5

மாலுறு கொடுமுடி மணியணி யெனவிழு மருவிகள் பொருவன தடம்
வாலிய திருவருள பொருபெரு வளநனி மருவிய பெருவர நதி
கோலிய ஜெபதப விரதரும் வரதரும் வரன்முறை குடைவன துறை
பாலடை மலைமிலை பரிசென விரசுவ பருவர லொருவுறை பணி. 6

மழகளி றெழிலுளை யரிவரி யுழுவைக ளுழைவிழை யவொடுதிரி வனம்
தழலென வொழுகொளி தழுவிய கொழுமுகை தழையொடு கெழு
[முவ தரு
கழுதுக ளுழுதுழு திதழவிழ் செழுமலர் களகள சொரிவன மது
பழுதுறு கிரியையி னெழுதுணா விரியலர் பலதிசை கமழுவ கடி. 7

அடிமுறை யிடுதவ மகளிரி னணிநடை பயிலுவ பிடிமட வனங்
கொடியிடை யவர்மொழி யிசைவழி பழகுவ குலவிய கிளியொடு
[குயில்
வடிவழ கியவிரி சிகையுடை குடிகுண மாபியல் பழகுவ மயில
னொடிகுவ தெவனவ ரமுதுகு கடைவிழி நுதியொடு பழகுவ வருள். 8

வேறு.

ஜகநெறி பொருவிய தவநெறி மகளிர்
முகமென வலருவ நறைகமழ் முளரி
தகவுடை யவர்நகை தவழ்தரு துவர்வாய்
நிகரென வலருவ நிலவுறு குமுதம். 9

ஏந்திழை யவரொளி நிகழெயி றெனவே
தேந்தள வணிநறு முகையிணர் செறிவ
மாந்தளிர் புனைவடி வினர்கர மருளக்
காந்தள மலர்நனி கஞலுவ ககனம். 10

குணவணி தழுவுவர் குலமட மகளிர்
தணிவரு மறநெறி தழுவுவர் புருடர்
மணியொலி தழுவுவ சினகர மறையின்
திணிசுடர் தழுவுவ திகழ்தரு மிதயம். 11

மதிநல மருளுவ மறுவறு சுருதி
துதிநல மருளுவ வடியவர் தொகுதி
நிதிநல மருளுவ நிறைதரு சுகிர்தங்
கதிநல மருளுவ கடிகமழ் சைலம். 12

வடிவன மிடைவன மகளிரி னுலவிக்
கொடிவன மிடைவன துடியிடை குலவித்
தடிவன மிடைவன வெழிலொளி தழுவிக்
கடிவன மிடைவன சினைமலர் கஞலி. 13

மனைதொறுந் திகழுவ மறையொளி விளக்கம்
வினைதொறுந் திகழுவ விதிதரு புனிதஞ்
சினைதொறுந் திகழுவ கொழுங்கனித் திரள்கள்
நனைதொறுந் திகழுவ நறைநுக ரளிகள். 14

கொடியன மலையல திலைபுரி கொடிய
கடியன மலரல திலையுனர் கடிய
இடியன முகிலல திலையர சிடியே
குடியன தவமல திலைகெடு குடியே. 15

குளிப்பார்புண் ணியம்பொலி குருதியங் தடத்தில்
களிபபாநற் சருணையைக் கனிவொடு பருகி
விளிபபாதம் முடன்மிசை குதிரென விருந்தை
அளிபபாதெள் ளமுதினை யகமுக மலர்ந்தே. 16

நாடக மிளிர்வன நனிமிகு தருமம்
நாடக மிளிரவன நனியருள பொழில்வாய்
நாடக மிளிரவன நனிதொகு மயிலகள
நாடக மிளிர்வன நளிரிள வனசம். 17

வேறு.

வான ரஙகுதிக் குஙகலை மாமதி
வான ரங்குதிக் குநதரு மாசினை
வான ரஙகம டுககும லாகடி
வான ரஙகம டுககும டவணம. 18

மாத ருக்குல மல்கும லைக்குடி
மாத ருக்குல வாமனை மாட்சிமை
மாத ருக்குல காதிய வஞசமும்
மாத ருக்குவர் மாசறு மாடவா. 19

கோட்டு மாக்கிளை தூங்குங்கொ ழும்பொழில்
கோட்டு மாக்கிளை தூங்குங்கொ ழுங்கனி
கோடடு மால்வரை தூஙகுங்கு ளிர்புயல்
கோட்டு மால்வரை தூங்குங்கு ளிர்மதி. 20

மான்ம தப்படு மைவரை கோளரி
மான்ம தமபடு மைவரை வைபபினம்
மான்ம தமபடு மைவரை மாதவா
மான்ம தம்படு மைவரை வாட்டுவார். 21

ஓதி மக்குல நாண்மல ரோடையை
ஓதி மக்குல மோகையி னுடுவ
ஓதி மக்குகை யொண்டவர் மாமறை
ஓதி மக்குடி லூடுற நாடுவாா. 22

ஆய மாதா ணிவரு மாடவர்
ஆய மாதா ணிதிப் பெட்டியும்
ஆய மாதா ணிகலப் பேழையும்
ஆய மாதா ணீதா ஞானையே. 23

சந்த னந்தந்தி கமழ்ந்த டங்களில்
சந்த னந்தந்தி கழ்தடஞ் சாரலில்
வந்த னந்தந்தி மாலையுங் காலையும்
வந்த னந்தந்தி றைவனை வாழ்த்துவார். 24

வேறு.

மலையெலாம் புனிதஞ் செல்லு மருங்கெலா மகிழ்ச்சி தெண்ணீர்
நிலையெலாங் கருணை நீத்தம நெறியெலா நீதி மார்க்கங்
கலையெலாஞ் சுருதி பேசசுக் கனிவெலாந் தேவ பாஷை
தலையெலா மாசிர வாதஞ் சார்பெலாம் பசும்பொற் கேணி. 25

மாதவப் பள்ளி தோறும் வரன்முறைத் தொழும்ப ரீட்டம்
பாதவப் புரைக டோறுஞ் சுருதிதோ பனவ ரீட்டம்
மேதகு கழகந் தோறும விழுக்கலை மழவ ரீட்டம்
போதலர் பொய்கை தோறும புகரறு மகளி ரீட்டம். 26

கள்ளவிழ் முல்லை யீன்ற கடிமுகை யனைய மூரற்
பிள்ளைகள் விமல ஞானம் பிறங்குதீங் குரலி னோடு
வள்ளலெம் மிளங்கோ மானசெம மலரடி வழுத்தி யேத்தும்
தெள்ளிய மதுர கீதஞ் செவிமடுத் திடுமெப் பாலும். 27

விருந்தெதிர் கொண்டு நாடி விழுத்தகு மரபி னோம்பிப்
பொருந்துமெய் யன்பிற் றூய போனக மளிப்பர் பல்லோர்
வருந்துவோர்க் குடையைத் தாங்கும் வண்கையி னுதவி நேர்ந்து
திருந்துநன் மதிகள சொலலித் தெருட்டுவார் தம்மிற் பல்லோர். 28

பொருளெலாம் பொதுமை மேய புகழெலா மிறைமை நாடும்
அருளெலாஞ் செல்வ முள்ளத் தவாவெலா மறுமை யாக்கந்
தெருளெலா மான்ம போதஞ் செயலெலாந் திருத்தொண் டென்ப
மருளெலா மொழித்து நோற்கு மலைப்பிர தேசத் தோர்க்கே. 29

பெய்வது கருணை மாரி பெருகுவ தன்பி னீத்தஞ்
செய்வது தருமப் பைங்கூழ் திருந்துவ துயர்பே ரின்பம்
உய்வது ஜீவ கோடி யோங்குவ தமலன் சீர்த்தி
தைவிக பரமா னந்த சைலப்பிர தேசத் தென்றும். 30

பானந்தன் னுமையா வண்டு பாண்செய மயில்க ளாடக்
மானந்தன் னவையாச் செய்ய கமலக்கண் களித்து நோக்கிப்
பூரந்து நறுந்தண் கொன்றைப் பொன்னணிப் பரிசு நல்கி
யூனந்த சைல வேந்த னாசனிற் றிருப்பன் மாதோ. 31

உரைநிலை கடந்து நின்ற வுன்னதா திபனே மேலை
குரைகடற் புவிகூட் டுண்ணக் குவித்தபே ரின்பக் கொள்ளை
வரைநிலை தெருண்டு துய்க்கு மாதவ ருணர்வா ரன்றித்
தரையுளா ருணர்திவ் வென்று சாற்றலாந் தகைமைத் தேயோ. 32

நித்திய சுகபே ரின்ப நிலவளங் கெழுமு ஞான
வித்தக கிரியின் மீது விசும்புற மிளிர்ந்த தூய
சத்திய நெறியை நாடித் தணப்பில்பே ருவகை யோடும்
முத்திநாட் டிறையைப் போற்றி முடுகினார் ஜீவன் முத்தர். 33

செம்மல்தம் முரிமை யாவும் ஜீவயாத் திரிக ராய
நும்மவர்க் குறித்திங் குய்த்தார் நுகர்ந்துபின் சேறு மீண்டு
வம்மினோ வம்மி னென்னு மங்கலக் கொடிக்கை காட்டி
அம்மலை விளிப்ப தேபோன் றமைந்தன தெரியக் கண்டார். 34

மோனநாட் டரசனேவற் பணிவிடை முறையிற் செய்யும்
வானவர் தொகுதி யீண்டி வந்துவந் தேத்தக் கண்டார்
சேனைகா வலருக் கெல்லாஞ் சித்தமு மிணங்கிக் கீழ்ப்பட்
டானிக் கரும மாற்று மந்தண ரொழுக்கங் கண்டார். 35

தண்ணளி கவிந்து வானந் தருமருண் மாரி கண்டார்
புண்ணிய ஜீவ கங்கை பொங்குநீர்ச் சுனையுங் கண்டார்
நண்ணிய திசைக டோறு நன்மையுந் திருவு நட்புங்
கண்ணிய தருமத் தோடு களிநடம் புரியக் கண்டார். 36

கொள்ளைவண் டிமிரின் னோசை கோகிலத் துவனி பூவை
கிள்ளைகள் கிளக்கு மென்றீங் கிளவிபுள் ளொலிமற் றெங்குந்
துள்ளிய மதுர கீதஞ் செவிப்புலந் தொகுப்ப யாவும்
வள்ளல்வண் புகழாக் கண்டு கேட்டுள மகிழ்வர் மன்னோ. 37

தீர்த்தனை யேத்திப் போற்றி ஜெபதபம் புரியுஞ் செவ்வி
ஆத்தியிற் குழுமித் தேவா ராதனை புரியுஞ் செவ்வி
கீர்த்தனை கிளக்குஞ் செவ்வி கேட்டதி சயித்துக் கிட்டிப்
பார்த்தருட் செயலை வாழ்த்திப் பரவச ராகி நிற்பார். 38

வாவிநீ ராடி வாடா மதுமலர் மாலைசூடி
ஓவிலா னந்த கீத முளங்கனிந் துருகிப் பாடிக்
காவெலாங் களித்து லாவிக் கனிந்தமுந் திரிகை யாதி
ஜீவபோ னகமுண் டுள்ளந் தெருண்டுநன் னெறிசெல் காலை. 39

வித்தக ரிருவர் செல்லும் விழுத்தகு மரபை நாடி
அத்தலத் தறவோ ராய வண்டரோர் சிலாவந் தீண்டி
வைத்தமா நிதிகண் டார்போல வரன்முறை குழுமி மொய்த்தார்
உத்தம தொழும்ப ரன்றோ வுயிர்த்துணை யுலக்குக கம்மா. 40

குழுமிய வாய ருள்ளக் குறிப்பவர் வனச மன்ன
செழுமுக மலர்ச்சி காட்டத் தெரிந்துகோ னூன்றி நின்று
விழுமிய குணத் தோனை வேதியன் விரும்பி நோக்கி
உழுவலன் போடு மற்றீ துசாவுவான் விநய மாக. 41

உன்னத பதவி யோமற் றுலகமோ வும்பர் மேய
பொன்னில வுலகந் தானோ வதனொடு புவியைச் சேர்த்து
நன்னிலை நிறுப்பா னுய்த்த நரதேவ விஞ்சை நாடோ
பன்னரு நிதிய செல்வக் களஞ்சியப் பகுதி தானோ. 42

யாதெனத் தேறு கில்லை யெம்மனோர் கருத்துக் கெட்டா
மேதகு பொருளுஞ் செல்வப் பெருக்கமும் விமல ஞான
போதந்த தருமபல் காட்சிப் பொதும்பரும் பிறவு மெல்லாம்
ஆதரிப் பவரார் யார தநுபவ மறிய கில்லேம். 43

மற்றிது தான்கொல் முத்தி மாநகர் புகுத்து மார்க்கம்
கொற்றவ னகீருக் கின்னுங் குறிப்பிடு தூரபெம்மட்
டுற்றுமே லிடிற்றுன் பேயோ வுதவியோ நிகழ்வ தோர்பால்
இறைநா ளிரவு தங்கி யேகவீண் டமையுங் கொல்லோ. 44

ஆயவித் திறங்க ளெல்லா மறிவுறு மாறெம் பக்கல்
நேயமவைத் துரைக்க வென்னு நிகழ்ந்தது மாண்டு தொக்க
ஞாயரி லொருவன் கிட்டித் தொல்லையே யந்தத்துள் ளன்பு
மேயநண் பினனோ வென்ன விதந்துரை யாட லுற்றான். 45

ஐயன்மீர் காணு மிந்த வானந்த சைல மென்னுந்
தெய்விக கிரியுஞ் சேர்ந்த சிமயமுஞ் செழுந்தண் காவும்
மையறு பொருளுந் தொக்க வளமுமன் னுயிரு மெல்லாம்
வையக முய்யக் கொண்ட மாறுவே லுரிமை தேர்மின். 46

இத்தகு புண்ணி யக்ஷேத் திரத்தினுக் காக வெம்மான்
மெய்த்திரு மேனி சிந்துங் குருதியின் விலைப்பா லீட்டி
வைத்துமுப் பகையை வென்று வளம்படுத் தமலன் செங்கோல்
உய்த்திள.வாசா யென்று முவந்துவீற் றிருக்கின் றூரால். 47

பண்டுதொட் டின்று காறும் பணிவிடைக் கமைந்த வுண்மைத்
தொண்டரை நிறுவி ராஜய துரைத்தன நடத்தா நிற்பர்
அண்டர்கோ னகரை நாடி யடுக்குநர் வேண்டு மெல்லாம்
உண்டொரு குறையு மில்லை யுததர மெமக்கு முண்டால். 48

மெய்வழி பிடித்து நீன்றீர் விலகினீ ரல்லீர் விண்ணாட்
டுய்வழி யிதுவே யாகு மும்மையித் தலமீ ருகப்
பொய்வழிப் படாது காதத புண்ணிய மூர்த்தி யார்செங்
கைவழி காட்டி யினனுங் கடைவரை காக்கு மன்றே. 49

கொற்றவ னகர்க்கிம் மேலே குறிப்பிடு தூரங் கூறில்
பற்றுளார் தமக்குத் தூரம் பறறிலாக் கண்மை யென்றும்
உற்றுணாந் தூன்றி நோககி யூக்குவார்க் கிடரோன் றின்றுஞ்
சற்றுறா னெறிவிட் டேகிற் சாரநிடு மோச நாசம். 50

சாதுமார்க் கத்திர் நும்மைத் தலைப்பெய்த வைகல் வான'
தூதரை யெதிரநதா லன்ன சுபதின மாகக் கொண்டேம்
பேதமின் றெம்மி னுமமில் பிறஙகுமித் தலநதி லுள்ள
கோதறு நிதிகள நயமான குருசுயாத தவாக்கே யன்றே. 51

வழிநடந் திளைத்தீர் சின்னாள் வதிந்திளைப் பாறித் தேறி
விழிநலந திகழு மிநத வியன்கிரி மிசைதொக் குள்ள
கழிபெரும் புதுமை யாய காட்சிகண் டறவீர் பின்னர்
எழிறிகழ முத்தி மாககத் தெய்துமென் றேமப லோடு. 52

செங்கரங் கொளுவி நண்பீர் சேறுது நம்மில் வம்மின்
இங்கினி நிற்றல வேண்டா வெனறக மலர்ந்து கூறிப்
பொங்குபே ரன்பி னூலே புதுவிருந தினைக் கூட்டி
மங்கல கீத மல்க மணபுகூஉ வரிசை செய்தார். 53

பல்வகை யொருபற் றில்லாப் பரதேசி களைக்கொண் டாடி
நல்வழி யாயா காட்டு நண்பெவா ருய தென்னிற்
செல்வழி யிகந்த தீய செறுநருக் காக ஜீவன்
நல்கிய வன்பின் வாரி படிந்தமெய்ந் நலத்த தாமால். 54

ஆயரோ டளவ ளாவி யாரிய ரிருவர் தாமும்
நாயகன் கருணை யுள்ளி நயந்தினி திருந்த காலை
மாயமார் பிரபஞ் சத்தை வரைந்துநூல் வழிப்பட் டுய்ந்த
தூய யாத்திரிகங் கேட்க விருப்புளேஞ் சொல்க வென்றார். 55

நன்றெனு வெழுந்து நின்று நலங்கிளர் மறையோன் றொக்கார்க்
கொன்றுமஞ் சலிசெய் தெம்மை யுவப்பொடு மினிதி னேற்றுக்
கன்றுகாண் கறவை போலக் கசிந்துபா ராட்டு மன்பை
யென்றுமுள் ளுதுங்கைம் மாறொன் றீட்டுதற் கருக ரல்லேம். 56

தேனந்து நறுந்தண் சோலை செறிதடங் காவு சூழ்ந்த
ஆனந்த சைல மீதென் றநுபவத் துணர்வு பெற்றேம்
ஞானந்தம் மேனி யாய நம்பிரான் றொழும்பா நீவிர்
தானந்த வுணர்ச்சி யெம்முட் டந்தனிர் சான்றெம் முள்ளம். 57

செல்வழிக் கண்ணோர் நாளிற் காணினுஞ் செவ்வி யோர்தாந்
தொல்வழிக் கேண்மை யுள்ளந தோன்றயாத் திடுவ ரென்ப
தொல்வதே யெனநுஞ செய்கை யுண்மைவற் புறுத்திற் றின்னே
நல்வழி தெருட்டு நல்லீர் நஞ்செயல் கேண்மி னென்னு. 58

விளம்பாத் தொனிகேட் டொல்லை வெருண்டதுங் குரவன் வாய்மை
உளங்கொளத் தெருட்டி யுய்த்தத வுண்மையுந் தவறி னேர்ந்த
பழங்கணு மோச நாசப் பரிபவச் சிறையு மெல்லாம்
வளம்படப் புகன்று காத்த கிருபையின் மாண்புஞ் செப்பி. 59

கும்பிக்கெ யினையை நாடுங் கொடியமா யாபு ரிக்கண்
நம்பிக்கை தெருண்டு வந்து நல்வழி பிடித்த வாறுங
கம்பிக்க வுடலு நெஞ்சுங் கனைந்திடக் கனைந்தீ ருக
நம்பிக்கை கொண்டே மென்று னென்புரு வாய தக்கோன். 60

பனவன்வாய் மொழிந்த செஞ்சொற் பாகினைப் பருகி யாயர்
அனைவரு மவச ராகி யனலமெழு காக வுள்ளங்
கனிவுறீஇ யுருகிற் றென்னக் கண்ணினீர் கவிழ நின்று
முனைவனை யுள்ளி யுள்ளி முறைமுறை துதித்தார் பல்கால். 61

ஈங்கிவை நிகழ்ந்த பின்ன ரிருவர்க்கு மிரவு தங்கப்
பாங்குறும் பள்ளி நல்கி யவரவர் பக்க லேக
ஓங்கிய வுவகை யோடு மொண்டவர் கிறிஸ் தியேசு
பூங்கழ றொழுது வாழ்த்திக் கண்டுயில் பொருந்தி னூரால். 62

குறியுடை யிரவு நீங்கக் குணதிசை சுடர்வந் தூன்ற
முறைபறி ஜீவன் முத்தர் முயங்கிய துயிலை வீசி
நிறைமொழி தெருண்டு செய்யு நித்திய கரும முற்றித்
துறைதொறுந் தொழுது போற்று மந்திரத் தழனி கேட்டார். 63

ஆயிடை யறிஞன் மெய்ய னநுபவ ஞானி யன்பன்
தூயனுச் சாகன் றீரன் சுகிர்தனென் றிவர்வந் தீண்டி
ஏயவன் றனஞ்செய் தேற்றங் கிருவரை யழைத்தா னந்த
மீயுயர் சைலத் தும்பர் வளனெலாம் விதந்து போங்கால். 64

மெய்ப்பரி சுணர்வீ ரிந்த வெறுங்குவட் டினுக்கு நாமந்
தப்பறை யென்ப ரேறிச் சிலரிடை தவறி யப்பாற்
குப்புறீஇ விழுந்து மாண்டார் குறிக்கொண்டு காண்மி னென்னாச்
செப்பினன் றுற்று நோக்கித் திருமபிவெய் துயிர்த்தார் செய்யோர். 65

ஆண்டொரு சாவ தான மெனுஞ்சிம யத்தை யண்மித்
தூண்டிநீ சேய்மைத் தாகத் துளைவிழி யிழந்து சில்லோர்
மாண்டவர் தலத்து லாவி மறிந்துவீழ்ந் தயருந் தன்மை
காண்டிரோ வெனவா மென்ன வவாவிலை கழற லுற்றார். 66

நன்னெறி கடைப்பி டித்த நண்புளீர் நீவிர் வந்த
செந்நெறிக் கிடப்பா லாக்கச் சேருமோர் கடவைப் பாதை
அந்நெறி தழுவி யின்றோ ரசுரனும் விடாத கண்டத்
துன்னெறிப் பசாச னுய்த்த சிறையிடைத் துடித்தா பனனுள். 67

எண்ணருஞ் சிறைப்பட் டோரை யிரக்கமில் லாவன் னெஞ்சக்
கண்ணறைப் பாவி யந்தோ கண்ணிணை பிடுங்கி யிந்த
வண்ணமா மரித்தோர் சேறு மயானவெஞ் சிறையி னுய்த்தான்
புண்ணிய நெறியை விட்ட புலையர்தங் கதியீ தன்றே. 68

என்றெடுத் தியம்பு மெல்லை யேதமி லிருவர் தம்மில்
ஒன்றிய சிந்தை யாக வொருவரை யொருவர் பார்த்து
நின்றுளங் கலங்கி மாழ்கி நெட்டுயிர்ப் பெறிந்தவ் வாயா
சென்றுழிச் சென்று ரங்கோர் செழுமலர்க் காவின் பாங்கர். 69

அந்தணர் காணு மாறவ் வானந்த சைல வாணர்
பந்தித்த கதவ நீக்கி யுள்ளுறப் பார்மி னென்ன
விந்தையீ தென்றோ வென்று வேதியர் விரும்பிக் கிட்டி
முந்துறு படுகா வாயின் முற்றியுண் ணோக்குங் காலை. 70

கொந்திருள் குழுமித் துற்றுங் கொழும்புகைப் படலங் கண்டார்
கந்தக நாற்றங் கொண்டார் கதழ்ந்தெரி கதுவிப் பொங்குஞ்
செந்தழற் கடலி னோசை செவிமடுத் திடுவ தோர்ந்தார்
அந்தரத் துருமு வீழ்ந்த தாமென வச்ச முற்றார். 71

எழுகொழுந் தழலில் வீழ்ந்து மிறுதிகாண் கிலா யேங்கிக்
கழிபெருங் கூச்ச லிட்டுக் கதறியு மாக்கை தீக்குள்
முழுகியு மாவி நைந்து முறையிட்டு மாற்ற மாட்டா
தழுகுர லோசை மல்கி யலறுபே ரொலியுங் கேட்டார். 72

அவ்வயி னின்று நீங்கி யாரிய ரறவோ ராய
செவ்வியிர் யாங்கள் கண்ட திறம்வகுத் துரைமி னென்னுக்
கைவரு வஞ்ச நெஞ்சக் கள்ளஞா னியர்வி னைந்து
வெவ்வழ னிரைய மெய்த விதித்ததிக குறுக்குப பாதை. 73

பன்னெண்டு நாளா ஜீவ பாதையைப் பிடித்து வந்துந
துன்னிய நாச மோசஞ் சோதனை யிடுககண் டுய்த்தும
இந்நெடு வரைபட டாக வெடடியு மிகலுக் கொல்கிப்
பின்னிடை பவரே யிந்தப பிலநதலைப் படுவா மாதோ. 74

இப்பிலத் துவாரத் தன்றே முதற்பிறப பிகழ்ந்த வேழை
விப்பிர யஜமான் றன்னை விற்றசா மித்து ரோகி
துப்புறழ் சுவிசே ஷத்தைத் தூஷணஞ் செய்த பாவி
கைப்பொருள் வெஃகிப பொய்தத காதகர் கவிழ்நதார் முன்னம். 75

கனைகுரற் பிலத்து வாரங் கள்ளஞா னியர தென்னு
இனையன விளமபக கேட்ட மறைவலா னிதுமுன் கேட்டேந்
துனையிருட் பிழமபு காட்டிச் சொற்றநம முரைகொண் டின்னே
தினையள வைய மின்றித தெளிநதன மென்று செப்பும். 76

நெறியலா நெறியிற் செல்லு நீர்மையு மடமை யன்றும்
அறிவன வறிய கிலலா வனநதரு மடமை யன்றும்
பிறிதெவன் கற்றுங் கேட்டும போறி வுடைய ராகிப்
பொறிவழி யுள்ளம் போக்கும் புன்மையே மடமை யாமால். 77

மானிட வாக்கை பெற்றும் மறைநெறி புக்கும் நேர்ந்த
ஈனதை நிந்தை துன்ப மினையன சகித்துந் தேவ
கோனருள் பெற்று வந்தக் குவடுகண் டடைந்து மந்தோ
மேனிலை வழுவி வீழின் மீட்புண்டோ பாவம் பாவம். 78

போக்குண்டு துன்புக் கெல்லாம் புகலுண்டு விபத்துக் கெம்மான்
வாக்குண்டு நமக்குக் கூட வருந்துணை யுண்டு நெஞ்ச
நாக்குண்டு வீடு கூடு நம்பிக்கை யுண்டு நல்லீர்
மீக்கொண்டு நுங்க ளாசி விடைகொண்டு சேறு மென்றார். 79

நெறியறிந் தவரவை நீக்கி நிருமல வேந்தைக் கிட்டி
முறையறிந் தருளை வேண்டி முன்னிட்டு முடுகல வேண்டும்
இறைதிருக் கரமே நம்மை யிறுவரை காக்கு மென்றுங்
கறியமற் றொன்றுண் டினனும வமயினென் றழைத்துப் போனார். 80

விண்ணுற மிளிர்ந்து தோன்றும் வித்தகத் தெளிவென் றோதும்
வண்ணவொன் சிகரி யண்மி மறைவலீ ராடி யீது
புண்ணிய நகரைக் காட்டும் புதுமையைக் காண்மி னென்னாக்
கண்ணடி வாங்கி யுற்று நோக்கினார் கருத்துள் ளூன்றி. 81

விரிதரு பரமா காய வெளிதிகழ் பரம சீயோன்
கிரிமிசை யனந்த கோடி சூரியர் கிளர்ந்தா லென்னப்
பரவிய மகிமை யோங்கிப் பகிரண்டப் பரப்பை யெல்லாந்
தெரிதர விளக்கிக் காட்டுந் திவ்வியப் பிழம்பு கண்டார். 82

மேனிமிர்ந் தெழுந்த ஜோதி கற்பக விருக்கம் போலும்
வானஜோ திகளு மண்ட கோடியு மாத்திற றொக்க
கானமை விரிபூங் கொத்துக் காய்கனி முதல போலும்
வானுற நிவந்து நிற்கு மரபினைத் தெரியக் கண்டார். 83

மொய்த்தெழு மகண்டா கார முழுச்சுடர்ப் பிழம்பின் முந்து
பத்தியிற் றமக்கு நேரே பவித்திர பரமா காய
வித்தக வெளியைக் கண்டார் விமலசந் நிதியி னுய்க்கும்
நித்திய ஜீவ வாயி லிதுவென நினைவுட் கொண்டார். 84

வானக்கண் கொள்ளாத் தோங்கு வளரொளித் திரளைத் தீர்ந்த
ஞானக்கண் ணடியி னூடக் காணவு நடுங்கி யஞ்சி
ஊனக்கண் வழுக்கிக் கூசி யொல்லைத்தம் மிமையை மூடித்
தானக்கண் விழுந்தி றைஞ்சித் திசைநோக்கித் தாழ்ந்து சொன்னார். 85

வாக்கினுக் கதீத மெங்கள் மனத்துக்கு மதீதம் ஞான
நோக்கினுக் கதீதம் நுமபால நுவறுதற் கதீத மாக
மேக்குயர் முகடு முட்ட விளங்கிய பிரபை கண்டோம்
பாக்கிய நகரத் துள்ள பகுப்பொன்றுங் காணு கில்லேம். 86

அண்ணலார் புனித மாய வக்கினிப் பிழம்பீ தென்கோ
எண்ணரு மகிமை ஜோதி யீதென்கோ விளங்கோ வீட்டும்
புண்ணியப் பொலிவே யென்கோ பொங்கிய பரமா னந்தங்
கண்ணிய நிலைய மென்கோ யாதெனக் கழறு கிற்பேம். 87

என்றுதம் மகத்தெ ழுந்த வுணர்ச்சியை யினிது கூறி
இன்றுநீர் செய்த நன்றிக் கெல்லையு மீறு மின்றால்
வென்றியங் கிரியி லேக விடையினித் தருக வென்றார்
நன்றென வொருவன் றீட்டு நலவழிப் படமொன் றீந்தான். 88

இச்சக மொழியை நம்பா திருமென வற்பு தத்தி
எச்சரித் துரைத்தும் முன்னே யெதிர்ப்படுஞ் சோக பூமி
நச்சுறக் கத்தை நலத்து நனவொடு கடத்தி ரென்றும்
அச்சுதன் றுணையை நாடி யருணெறி பிடித்தி ரென்றும். 89

வனைய பிறவுந் தத்த மறுபதை நினைந்து கூறி
ஆனன மலர்ந்தன போடு மாசியு மியம்பி வேண்டும்
போனக பான நல்கிப் பொருந்துநல் விடையு மீந்தார்
ஞானவா னந்த வோங்கல் நாடிய வண்டா மாதோ. 90

ஆசியும் விடையும் பெற்று ராஞ்சலி செய்தார் பல்கால்
மாசறு மனத்தர் செய்த வுதவியும் வருவ காட்டிப்
பேசிய மொழியு நெஞ்சிற் பிறங்கிடத் தீட்டி வைத்தார்
ஈசனை வழுத்தி யேத்தி யேகினார் வழியைக் கூடி. 91

வேறு.

வானுற் றிழிந்து நிலனுற்ற மாபா மென்ன மலர்க்காவின்
தேனுற் றருவி குதிபாயுஞ் சிகரித் தலைநின் றிழிந்துகலை
மானுற் றுலவி விளையாடும் வயவெஞ் சிய வனைச்சாரல்
கானுற் றுலவி யுவையாடிக் கனியுற் றறவோர் கடுகினார். 92

பொழிதண் டேறன் மகரந்தப் பொடிநாண் மலரின் விரையளவிப்
பழகிப் பழகிப் பனித்துரவித் தெண்மாச் சுனையிற் படிந்துவருங்
குழவித் தென்ற லுடலளைந்து குலவச் சிறைவண் டிசைகிள்ளை
மழலைக் கிளவி செவிமடுப்ப மகிழ்ந்து விரைந்து வழிச்செல்வார். 93

மயலைத் தவிர்க்குந் திருவசனம் வளர்த்தி வினையாங் கொந்தளித்த
புயலைத் தவிர்க்குங் குமரேசன் மேனு ளீட்டும் புண்ணியம்போல்
வெயிலைத் தவிர்க்குந் தண்டலையை விரித்தாங் காங்கு கடும்பசியின்
இயலைத் தவிர்க்கு நறுங்கனிகா யின்றே னுதவி யெதிர்சாரல். 94

திருந்து கிரியின் புறமணைந்து திகழுந் தடங்கா யாத்திரைசெய்
விருந்தர் வம்பி னனைக்கூவி விளித்துக் களித்து முகமலர்ந்தி
தருந்தும் பருகு மிளைப்பாறி யகலு மெனக்கை யளிக்குமால்
வருந்தி னோருக் காதரஞ்செய் மாட்சி சானன் மனையேபோல். 95

பொன்னாட் டரசனுரிமையெலாம் புனிதத் தொண்டர் பொருட்டுள்ள
தென்றுச் சுருதி முறையிடுவ தீண்டே யறிந்தாம் யாத்திரிகர்
உன்னா முன்ன முள்ளவெலாங் காவின் றுதவி யுபசரிக்குந்
தன்னா லென்னி லிதுவன்றோ சாத முலகு நிலைபெறற்கே. 96

வேறு.

மாக மீது லாவு மேக சால மூடி மாதவி
நாக மாதி தாரு நீழ லார நந்த நாறுபூவு.
சாக மாரி றல்கி ழிந்தொ ழுகுகு நீதத டங்குலாம்
போக பூமி போலு நீடு பொங்க ருடு போயினா 97

தூங்க வாவி நீப டிந்து சுத்த வத்தி ரந்தரித்
தெங்கு மாய வீச னைத்து தித்தி றைஞ்சி யேத்தியே
பொங்கு ஜீவ போன கம்பு சித்தெ முந்து தோத்திர
மங்க லம்பு னைந்து பாடி நாடு வார்வ ழிக்கொடே. 98

இரவு கான கத்தொர் பக்க லிலைவி ரித்து றங்குவார்
விரவி ராவி டிந்தி டாத முன்னெ ழுந்து விமலனைப்
பரவி நின்று ஜீவ பாதை பற்றி நாடி யேகுவார்
குரவர் நல்கு நெறிவ ழாத குறிய றிந்து கொள்வரால். 99

தங்கு வானு டுக்க ணந்த யங்கி யன்ன பொன்மலைப
பொங்கர் பன்ம லாக்கு லம்பொ லிந்தி லங்கு சூழல்முற்
றெங்கு மோரி டுக்க ணின்றி யேம்ப லோடவ் வேதியா
திங்க ளோரி ரண்டு மூன்று செல்ல வங்கு செல்லுநாள். 100

ஆனந்த சைலப படலம் முற்றிற்று

விசுவாச விளக்கப படலம்.

எல்லை நூனெறிக் கயலிற்பின் வாங்கியென் றிசைக்கும்
புல்லிய னறனைப் பிணித்தெழு பேய்தொகூஉப் புடைத்தீர்த்
தல்லி யற்படு பாதலக் கிடங்கரு டமிழ்த்தச்
செல்லு மாறுகண் டஞ்சியுண் ணடுங்கினார் செய்யோர். 1

ஆய காலைமெய் யாரண னருயிர்த் துணைவ
பேயி னாற்பிடி பட்டவிப் பதிதனார் பேசில்
மாய பாதித்தி யாபுரி நாமம்பின் வாங்கி
தூய நாட்டமற் றுவிருண் மூடிடுந் துணிபே. 2

தூய வாயுதம் பெற்றிலன் றேட்பல மில்லன்
நாய கன்றுணை யிழந்தன னுடுவ தினியென்
பேயர் கையகப் பட்டனன் பேதுறீஇ யந்தோ
ஆய சம்பவ மொன்றுள தையவென றறைவான். 3

இத்த லத்துஙிட் கபடமென் றிசைபெறு நகரம்
அத்த லத்தருட் டனதனு மற்பவிஸ் வாசி
வித்த கக்கலை யாதர நாணய மிளிர்பூண்
பத்தி ரத்தொடு முத்திமாக் கதநிடைப் படாந்தான். 4

அந்தி பட்டிர வாகவங் கடுத்தவூ ரருகில்
வந்தி ருந்திளைப் பாறின னங்கது மரண
சந்நி யென்றறிந் தானிலன் றுயின்றனன் சாபம்
முந்தி னோர்கள்வா பாதகன் முதலிய மூவர். 5

வெய்ய பாதகர் வரவறிந் திருந்துயில் வீசிப
பொய்யில கேள்வியான் பொருக்கென வெழுந்துபோய்ப் புலையர்
கைய கன்றுய முடுகின னுயிருங் கடுகி
நொய்து பற்றினர் புடைத்தனர் பொருட்பறி நுதலி. 6

தீர்க்க மில்லனு யினுப்பிடி விடுத்திலன் சினந்து
மூர்க்கர் கைத்தடி யாற்றலை மோதலு மயங்கிப்
பார்க்கண் வீழ்ந்தனன் கைப்பொருள் கவர்ந்தனர் பதறி
ஊர்க்கு ளோடினா வேற்றொலி கேட்டலு முடைந்தே. 7

நாண யம்பறி போயது நல்லணி யெதையுங்
காணு கிற்றிலர் கள்வரென் றறிந்துபின் றன்னைப்
பேணி வைத்ததை யிழந்தமை நினைந்துபே துற்றுஞ்
சேணு றுங்கதி வழிபிடித் தேகினன் றெருண்டு. 8

நாண யங்கெடின் யாவர்க்கு முலகத்து நடப்புக்
கோணு மன்றியோர் குணமுரு தென்னுமிக் குறிப்பைக்
காணு கையதன் கைப்பொரு ளிழத்தலிற் கடுகி
நாணு முந்தைய மேற்றுண்டு நாள்பல கழித்தான். 9

அணிக லம்பல விருக்கவு மையமேற் றுண்ணத்
துணிவ தென்னெனச் சொற்றியேன் மற்றவன் றெருத்த
மணிய ணிக்குல கங்கொலோ விலைவாம் பறியுங்
குணிமற் றெங்ஙனங் கொடுப்பதவ் வணிபிறர் கொள்ள.* 10

மெய்ய ணிந்திரள் களவாகைப் படாமையின் மேலாந்
துய்ய வோகையங் கவற்குள தாமெனத் துணியேல்
ஐய தற்குள வணிகலப் புதுமையுற் றறியா
நொய்ய விவ்விசு வாசிக்கக்கீ தொலைவுமோ நுவலில். 11

பொருளி முப்பையே நினைந்துபுண் பட்டுளங் கவன்று
மருளி மானிட ரேகுற்றுப பலருபி மாண்டார்
தெருளி னற்பவிஸ் வாசிக்குத நிரித்துவ தேவ
அருளுற றுய்த்தது ஜீவனை யதிசய மாக. 12

வறுமை யெய்தியு முணவின்றி வருந்தியும் பிறரால்
சிறுமை யெய்தியுந் துக்கசஞ் சலங்களாற் றிகைத்தும்
மறுமை யாக்கத்தைப் பேணின னற்பவிஸ் வாசி
வெறுமை யாகுமோ விழுத்தகு நோன்புளம் விளையில். 13

என்று வேதிய னிகழ்த்தலு மிறைஞ்சிநம் பிக்கை
ஒன்று வேண்டுவல தெருட்டுகென் றுளளியோ யேசா
முன்ற னக்குள சுதந்தரம் விற்றுண்ட முறைபோல்
இன்று சொற்றமற் றிவனசெயி லென்பிழை யென்றான். 14

அப்ப மெப்படிச் சுடப்பட்ட தற்குட்டித் திப்பை
எப்ப டிப்புக்க செலுத்தின ரென்பபோ லெம்பி
தப்பு றக்கரு துற்றனை தக்வுற விரித்துச்
செப்பு வேனென வாரியன வகுத்திவை தெரிப்பான். 15

எம்பி கேட்டிநம் பொறிபுலன் களுக்கிலக் காகா
தம்ப ரத்துள ரகசியப் பொருளறி வுறுத்தும்
உம்பர் நாயகன் சுருதியவ வுண்மையை நம்பி
இம்பர் நோற்றலே மெய்விசு வாசத்தி னியற்கை. 16

தெரிய ரும்பர ரகசியம் யாதெனச் செப்பில்
புரவு நூலவழி தெரித்தநம புராதன சபையின்
குரவ ரேதிரு வசனத்தைத் தொகுத்திது குணித்தார்
[illegible] லாதவம மொழியினைக் கழறுவல் கேணீ. 17

வானம் பூமியெல் லாவுல கங்களும் வகுத்த
மோன மாகிய சருவவல் லமையுள முதலவன்
ஞான மேதிரு மேனியாக் கொண்டநந் தாதை
தூந லந்திகழ் வஸ்துவுண் டென்பதென் றுணிபு. 18

தந்தை யாகிய தற்பரற் கொருசுத னருளால்
மநதி ராற்புத மாககன்னி மரிவயிற் றுதித்தோன்
இந்த மாநிலத் திரக்ஷணை புதுக்கிய வீசன
பொருந்தி யுபயிலாத துழையரும் பாடுகள பொறுத்தோன். 19

மாசி லாவுயிரப் பலிசிலு வையிலுவந் தீந்தோன்
பூச மாநிலுற் றுயிர்த்தெழுந் துன்னதம புக்கோன்
ஈச ஞோவலப பாகத்தி லினிதுவீற றிருப்போன
ஏசு வாங்கிறிஸ் திரக்ஷக னெனவிசு வாசம். 20

மூன்றொன் றாகிய முழுமுதற பொருளிலே மூலைத்துத
தோன்றி ஜீவனாத தூய்மையாயப பக்குவப படுத்தும
ஆன்ற போரு ளாவியி னநுக்கிர கத்தை
ஊன்றி யேகுவல ஜீவனுக கெனமனத துண்மை 21

தூய வோபொதுந திருச்சபை தூயரி ணைக்கியம்
ஆய பாவமன் னிப்புயிட் டாக்கைபெற றெழுதல
ஏயு நித்திய ஜீவனென றிவையுள வென்றே
யாய மீன்றியென் மனக்கொளக கிடந்தவிஸ் வாசம். 22

என்று ளங்குளிந் தேவனிவண் பகர்முகத் திசைய
நன்ற றிக்கையிட் டிறுவனா நன்னெறி பிடித்தே
நின்றி டிற்பர கதிபுகூஉ நித்திய ஜீவன
ஒன்றி வாழ்குவ னுன்னதத தூழியோ மூழி. 23

இத்த கைப்படு மெய்ச்சுரு திகதொட ரிதுவே
சுத்த சத்திய மெய்விசு வாசத்தின் றொகுதி
உத்த மந்திகழ் ஜீவனுக் குறுதுணை யுலவா
முத்தி வாயிலுட புகுத்திடு முத்திரா லிகிதம். 24

மரண பாசத்தை மதுமண மாலிகை யாக்குந்
திரண மாக்கிடு மலகையை யுலசத்தைத் திரித்துட்
கரண சுத்தசற் கருமதநிற் கருத்தினைத திருத்தும
புரண புண்ணியற் கன்புசெய் புனிதவிஸ் வாசம். 25

களங்க மற்றவிச் சிரத்தைநீர்க் கயங்கட மதிபோல்
உளங்கொ ளிஇச்சில ருழையுரங் கொண்டுநின் றோங்கி
விளங்கு மோர்சில ருள்ளத்து மறைபடூஉ மெலிந்து
துளங்கி நிற்குமா லிறுவரை யுயர்கதி துருவி. 26

ஒரும கப்பலி யூட்டிய வுரிமையு மரசின்
திருவை நீதநினை தழுவிய திரமுஞ் சினத்தீப்
பொரும ழற்படு சூளையை முடங்குளைப் புழையை
வெருவு றுதெதிர தருககிய வொள்ளிய விறலும். 27

உலகை யுளளுவாத் தோட்டிய வுத்தம நிலையும்
அலகை யைபபுறங் கண்டுளா ராறறலின் மாண்பும்
கலக மிட்டுயிா கவிழ்ததபோழ் ததறுமுட் கலங்கா
திலகு மெய்வயி ராககியத தியற்கையு மினவும. 28

தெரி னெம்பிமற் றிவவெலாந் தீர்ககவிஸ் வாசத்
தாருளு செய்கையென் றறியினி யற்பவிஸ் வாசச்
சீரு மீண்டெடுத தியம்புவல சிறியவோ ரிடுக்கண்
சாரு மாயினுக தளாநதிடுங குலைந்துளஞ் சாமபி. 29

பண்டு மாநிலக் கிழமையைப பதநியிற் படைத்தும்
மண்டு சோதனைக கிடைநதுபின வழுக்கிவீழ் மாபும்
ஓண்டொ டிக்கெதி ரூன்றிடா துன்மையைப புரட்டி
அண்டர் நாதனை மறுததபே ரவலததி னமையும். 30

நீதி மான்றின மெழுமுறை விழுந்தெழு நீர்மை
பேதி யாதருண் மொழிமொழி பெற்றியும் பிறவும்
சாது மாாககளுசெ லற்பவிஸ் வாசததின சமைவாம்
ஏது நிற்கவே சாநிலை தெருளென விசைப்பான். 31

வேறு.

மாசி லாவிசு வாசததின் மாண்பெலாம்
பேசக் கேட்டனை சொற்றவிப பெற்றியோர்
ஈசத தேனுமுண் டென்னவெ சாவிசு
வாசச செய்கைவ குததுண் டோமறை. 32

சேட்ட பாகசு தந்தாச் செ———
றாட்டி னுன்பசிக் கொல்கியின் னோர்துயர்
வாட்டுங காலைத்தம் மாத்தும வாழ்வைவிற்
றீட்டு வார்புலை யின்பத்தைக் கூளிபால். 33

ஈச னீந்தவு ரிமையை யெட்டுணை
ஆசை யின்றிவ னாந்தன னுதனில்
ஏச னுக்கிறை வன்வயி றேயலால்
பேசு தெய்வமபி றிதுள தோசொலாய். 34

தும்பி மீனசு ணம்பதங் கஞ்சுரும்
பைம்பு லம்புசித் தாருயிர் மாய்தல்போல்
வெம்பி மாந்தரு மைம்பொறி வேட்கையுற்
றிம்ப ரேபுதை வார்கதி யெண்ணிலார். 35

சவியு லாம்பர லோகசம் பத்தகங்
குவிய நல்குர வாகுவர் கோதிலார்
புவிசு லாயழி போகம்பு சித்தலே
அவிசு வாசிக ளாக்கமென் றாக்குவார். 36

இன்ன ருக்குள்ளொ ருவனி ஸரவேன்
முன்ன வனனென முன்னின்று காட்டுமால்
அன்ன வன்செய லறபவிஸ் வாசியிற்
றன்னு றுங்குண தோடத்தைத தூக்குவாம். 37

கையு றும்பொருள் கட்டொடு நீங்கியும்
மெய்யு றும்பல வேதனைக் கொல்கியும்
ஐய மேற்றுண்ட வமதிப் பெய்தியும்
உய்யு நூல்வழி நீத்தடி யுய்த்திடான். 38

அரிய ஞானவ ணிமணிப் பூஷணந்
தெரியி னித்திய ஜீவித நாட்டினுக்
குரிய வாமென வொன்றும்வி டுத்திலன்
பெரிது காத்தவை பேணின னெனபவே. 39

பீடு சாலும்பி றங்கணிப் பேழையை
ஈடு காட்டி யிழிசுகங் கொள்ளுதல்
நீடு பேரின்ப நித்திய வாழ்வொரீஇக்
கேடு நாடுங்கெ டுமதி காண்டியால. 40

பாவ தோடத்துக் கஞ்சிப்ப தறியுந்
தேவ தொண்டுக்குச சிந்தைதி ருந்தியும்
ஆவன் மேலிட்ட ருட்பிர சாதமே
ஜீவ னுக்கமு தாயுண்டு தேக்கியும். 41

எழுத லேகுத லெய்த்தலி டறுதல்
விழுத லுளளுதல் விம்முதல் வெம்புதல்
அழுத லேங்குத லஞ்சுதல் கெஞ்சுதல்
தொழுத லாற்றிமெய்ச் சொன்னெறி பற்றியும். 42

வானெ றிக்கண்ம யங்கியுந் தன்பல
வீன மிக்குவ ழுக்கியி ழுக்கியும்
மான தததழு தேங்கிம லங்கியுந்
தீன ரக்ஷகன் சீரகண்டு தேறியும். 43

தம்பி ரான்றிருப் பாதச ரோருகம்
நம்பி முன்னுற நாடின னன்றிமற்
றிம்ப ருற்றவி டுக்கணுக் கீடழிந்
தம்பு விப்படு கொபபத்தி லாழ்ந்திலன். 44

வாய சங்கள்பி ணந்தினும் வண்டினந்
தூய நாண்மலர்த் தேத்துளி துய்த்திடும்
மாய வின்புறு கர்வாம தியிலா
மேய பேரின்ப நாடுவர் வித்தகர். 45

நேரு மாளர வம்மென நீத்தகல்
சோர னைப்புறங கண்டுது ரந்திட
வீர மில்லனிவ வேதவிஸ் வாசியென்
றோரு கின்றனை யோதுவல் கேட்டியால். 46

ஆண்ட கையணி கத்தரு ளப்பன்வந்
தீண்டு பேரொலி யெனறுமுக் கள்வரும்
மீண்ட தன்றிவி றலின்மை யாலெனக்
காண்டல செய்கிலா கைகலந் தேற்றவா. 47

பெரிதன் றூழரம் பேசுதல் பேசல்போற்
புரித லேபெரி தாமிப்பு லையனை
இரித ரச்சம ராடுவை யேகொணீ
தெரித ருஞ்செரு நேரினச் செவ்விவாய். 48

காத கப்படு கள்வரோர் மூவரும்
பாத லததறி பன்படைச் சேவகா
நீதி மாாக்கத்து நின்றுவ ழிப்பறி
ஏதஞ் செய்யுமி டும்பரெக் காலுமே. 49

காண்ட கும்படு பாதகக் கள்ளுநர்
சேண்ட லம்புகு மார்க்கஞ்சி தைப்பவர்
தீண்டி டாதுஞ்சு டுங்கொடுந் தீயவர்
மாண்ட வப்பொருட் சூறைசெய் மாற்றலர். 50

நீச நெஞ்சர்நிட் டூரிக ணோர்விசு
வாச காதகர் வான்கதி மார்க்கனை
மோசம் போக்கிமு ழுக்குரு டாக்கிடும்
நாச காலர்ந ராந்தக ராமிவர். 51

வேண்டு மாயின்வி ளிப்பர்ப சாசினை
ஆண்ட டுத்தவ னுஞ்சம ராடுவன்
ஈண்டு வேறலெ வாக்கும ரிதுகாண்
ஆண்ட வையரு ளப்பருக் கேயலால். 52

இனைய வஞ்சப்ப கைவர்வந் தீண்டிய
முனைமு கத்துமு றிந்துடைந் தோர்களைத்
தனைய ரென்றுறை யாடுவல் தக்கதன்
றனையர் தம்மைய வமதித் தெள்ளலே. 53

நேருங் கள்ளநி சாசர னைத்தெறுந்
தீர ரென்றுசெம் மாந்துசெ ருக்கிவீண்
வீரி யம்புகல வீமபரின் னோரன
போரி லென்றும்பு றக்கொடை யிவர்காண். 54

வள்ள லூர்புகு மார்க்கத்தி டைக்கிடை
கள்ளா தொக்கலி கைப்பொரு ளாதிய
கொள்ளை யாடுங்கு றியுடைத் தாதலிற்
றெள்ளி யோசெய்தி றன்சொலக் கேட்டியால். 55

வெற்றி கொள்விசு வாசப்ப ரிசைகைப்
பற்றி யேனைப்ப டைக்கல முந்தரித்
தற்ற நோக்கிய ருட்டுணை யின்பலம்
முற்று நாடிமுற் செல்வரிம் மொய்ம்பொடே. 56

வாத னைப்படு மாரணச் சூழலைக்
காத கப்பகை யைப்படு கள்வனைச்
சோத னைத்திர ளைக்கொடுந் துர்ஜன
சாத கக்குழு வைச்சம பூமியை. 57

பண்டி ராஜப ரிஜந ராயமெய்த்
தொண்டர் வென்றுது ரந்தக டைப்பிடித்
தண்டர் கோனக ரத்தைய டைந்தனர்
விண்ட லத்துவி புதர்கொண் டாடவே. 58

மூண்ட வெம்பகை யாவுமு ருக்கிட
ஈண்டு காழுந்து ணைபுரிந தெமபிரான்
ஆண்டு வந்தவ ருட்செய லாய்தியேல்
வேண்டு மோவொரு சான்றிதின் வேறினி. 59

என்று மெய்விசு வாசத்தி யல்பெலாம்
நன்றெ டுததுரை யாடிந லந்திகழ்
மன்றன் மாநக ரததுவ ழிக்கொடு
நின்றி டாதுமுற் சென்றனா நீரமையார். 60

விசுவாச விளககப படலம் முற்றிற்று.

கார்வண்ணப் படலம்

இவ்வா றுக வைதிக மார்க்கத் தியல்பேசிச்
செவ்வே சென்றா ரென்னிழ லேபோற் றிரிவின்றி
ஒவ்வா வேடத தோரறி வின னுடனேக
அவவா ரோரா தேகினர் சினனு ளறவோரே. 1

எகுழி முன்னிட் டாங்கொரு சாரே யிருகூறாய்
மாகத லததுப் பாதைபி ரிநத மரபுன்னிப
போகுவ தெங்ஙன் மேலினி யென்னுப் புகலமுட்டி
ஆகுல முற்றே நின்றுதி கைததா ரதுபோழ்தில. 2

கோலிய பேயோ காரிரு ளேயோ கொதிகொள்ளும்
ஆலம தேயோ பாதக மோதீ யவையெல்லாஞ்
சாலவி ருந்தை போலுரு வாய்நதோர் தநுவாக
ஞாலமி சைக்குங் காரவண னென்பா னவையுள்ளான். 3

நஞ்சுக லந்த பாலமிர் தேபோ னயவஞ்சம்
விஞ்சவி ளைக்கும் வாய்மொழி யாளன வினைபொல்லான்
நெஞ்சினி ருண்ட மேனிபு தைப்பா னிலவீனுங்
கஞ்சுகி போர்த்த கள்வன டுத்துக் கனைவானுல். 4

எங்குசெல் குற்றீ ரேனிவ ணிற்பீ ரெமர்போல்வீர்
சங்கட மென்கொல் சாற்றுதி ரொல்கல் தகவன்றால்
பங்கமி லீரென் றின்னுரை யாடிப் பகர்வான்போல்
வெங்கடு நெஞ்சன் வேதியர் தம்மை வினவுங்கால். 5

மாசறு சுத்த வைதிகர் தாமு மதிவல்லோய்
நாசமவி ளைக்குந் தேசம்வி டுத்திந் நடைகூடி
ஈசன கர்க்குப் போதுமி வற்றி னெதுஞான
தேசிக மார்க்க மென்றுள நாடித் திகைக்கின்றோம். 6

என்றுதே ரிக்க விச்சக னென்னு மிருள்வண்ணன்
ஒன்றிய நண்பீ ருன்னத வானத் துயரோங்கன்
மன்றன கர்க்கே செல்லுவல் யானும் வழியீது
நன்றுடன் வம்மின் வம்மினெ னாமுன் னடைகொண்டார். 7

பொன்னே யன்ன புங்கவா வேதப் பொறிகுன்றி
என்னோ தோரா தின்னுமா நசி யிகல்வெயயோன்
பின்னே சென்றா ரென்னிலி யாரே பிரபஞ்சத்
தொன்னா ளைத்தோந் தொல்லையொ ரூஉமெய் யுரவோரே. 8

அப்புலை யன்பின் னாழ்படு கொப்ப மறியாமே
குப்புற நாடுங கொலசின வேழக குலமேபோல்
செப்பரும் வேதச செநநெறி விட்டு ஜெகசாலத்
தப்புவ ழிபபட் டாரணா செனறா சதிதோரா. 9

போயினர் முன்னே காவதம வஞசப் பொறிமலகிச்
சேயொளி குன்றிக காரிருள துறறிச சிறைதோறும்
பேயுழல பாபத தூறடா கானிற பிரபஞச
மாயவ லைக்குள் ளாகிவி ழுநதார மறையோரே. 10

அவ்வயின் முன்செல விசசக வஞசன் னறவோரதாந
தெவ்வலை யிறகிக் குண்டுதி யஙகுஞ செயலகண்டான்
எவ்வம றைக்கும் போர்வையை வீசி யிருளவண்ண
வெவ்விய மேனி தோன்றிட நின்றான் வெருளுற்றார். 11

அநதோ வந்தோ விச்சக நச்சி யசுணமபோல்
முந்தோ ராதே மோசவ லைக்குண் முழுகுற்ற
சநதா பத்துக் கென்செய்து மென்னாத் தழலன்ன
வெந்தா பத்தாற் சிந்தையி னைந்தே மிகையோவார். 12

நாயக னூலி னன்னெறி காண்பா னனியாய்வுற்
றுயர ளித்த தூயப டங்கொண் டறிகில்லேம்
நேயமொ டுய்த்த நல்லுரை யுளளே னெறிதப்பி
மாயவ லைப்பட் டாருயிர் மாய்வே மதியில்லேம். 13

கைப்படு தீபங் கொண்டுகி ணற்றிற் கவிழ்வார்போல்
மெய்ப்படு ஞான வித்தக முற்றும் விழிமூடிப்
பொய்ப்படு வஞ்சப் புன்னெறி புக்குப் புலைமேவி
இப்படு மோசத் தெய்தின மெவ்வா றினியுய்வேம். 14

பொற்புறழ் போர்வை கண்டும ருண்டேம் புலைவாயின்
சற்பனை யோரேம பேசிய வின்சொற் சதுராலே
அற்புத மார்க்க விற்பன முமபோ யறிவும்போய்க்
கற்பனை யாலே கற்பிள வெய்தக் கரைகின்றேம். 15

மங்கள மல்கிய வாண்முகம் வாரிச மலரேனும்
இங்கித வாயமொழி சந்தன சீதள மிணையேனுஞ்
சங்கைய றப்படு தூசசன ருக்கிரு தயமோரில்
வெங்கன லினசிலை யாமெனன் மேலவா விதியன்றோ. 16

துன்றிருள் வண்ணன் கொன்றுழல் கூற்றின் றுணையுள்ளங்
கன்றிய மாயக கள்வனி வன்கை விடுபட்டுப்
பொனறிணி சீயோன மன்றன காக்குட் புகுவேங்கொல்
என்றிவை பன்னி யாவித ளாநதங் கிடைகாலை. 17

வேறு.

புண்ணி யத்தடம் பூத்தபொற் றாமரை வதனந்
தண்ண ளிகசா சிருகங்கையாச சமைந்துள தடங்கண்
எண்ண ருஞசுவைத தெள்ளமு தெழிற்றிரு வசனம்
உணணி லாவுமெய் யனபொளி திவளதிரு வுருவம். 18

அஞ்ச லஞ்சலென் றருள்புரி தருமப யாஸ்தஞ
சஞச லங்களைந திடவினை தருதிருப பாதம்
அஞச காயத்தின வடுதங்க முவயவக் காட்சி
விஞச வேதியா விழிக்கெதிர தோன்றினர் விமலன். 19

கண்டு கண்டிரு கைத்தலஞ் சென்னியிற் கவினத்
தெண்ட னிட்டுளங் கசிநதமு தேங்கினா திகைத்தார்
உண்டு கொல்இனி யுய்வெமக் கெனபபிழை யுள்ளி
எண்ட போதனர் நாணின ருளையவிந திருந்தார். 20

எநத வூரெங்கு செல்குதி ரிருட்படு கானில்
வந்திம மாயவெவ் வலையிடை மறிந்ததென் வருத்துச்
சிநதை யுள்ளுறை தெரிபவர் தெரிக்கெனத் தெரித்தான்
முநதை யுற்றவா றனைத்துஞ்சொன் முறையறி முதியோன். 21

வேத்தி ரக்கர வித்தகன் வேதியன் விதந்த
மாத்தி ரத்தினி யஞ்சன்மின் வஞ்சவிச் சகன்வாய்ச்
சூத்தி ரத்தினுந் தூதவே டத்தினுந் தூய
பாத்தி ரன்னென மருண்டனி ரிதுபா மார்த்தம். 22

நன்று நன்றென நாசபா சத்தினை நறுக்கி
ஒன்றி யென்னுடன் வம்மினென் றார்த்தநா னெறியைச்
சென்று கூட்டினர் தெருட்டினர் சென்முறை திகழ்த்தி
நின்று வேதியாக் கடிந்திது புரிந்தனர் நிமலன். 23

மறிதி கழ்த்திய வானந்த மலைக்குலக் குரவர்
குறிதி கழ்த்திய படந்தநது கொற்றவ னகாக்கு
நெறிதி கழ்த்திய நீர்மையை மறந்துநீள் வஞ்சப்
பொறிதி கழ்த்திய கொடுவலைப் புக்குழன் றயாநதீர். 24

மண்ட லத்தெம ராயெமை வழிபடு மகவாய்த
தொண்டு பட்டவர் தமமையாங குறிககொண்டு தொடாந்து
விண்ட லமபுகுத் துவமிடை விதிவிலக் கிகப்பிற்
றண்ட னைபபடுத் துவநம ராஜஜிய தருமம். 25

செப்பு மாறினி யென்னெனச் சினக்குறி மல்கிக்
குப்பு றுத்தியங் கவாதமைக் குணப்படு மட்டாத
துப்பு றழ்ந்ததந திருக்கா வேதநிரந துணிய
விப்பி ராக்குடல் சிவபபுற வடிததிது விளமபும். 26

உளந்தி ரும்பிமெய்ப் பததியோ டேர்த்தநா னெறியில்
வளந்த ருந்திரு நகளாயே குறிக்கொண்டு வாணாள்
அளந்த மட்டுநல் லறங்கடைப பிடிமினென் றன்பிற்
கிளந்து செல்கென விடுத்துடன் கரந்தனர் கிரீசன். 27

உடையி ழந்துழி யுதவுதங கையென வலைப்பட்
டிடையுங் காலையுய்த் திட்டுபே ருதவியை யெண்ணி
நடைய றிந்தமெஞ் ஞானியர் நன்றியோ டேத்தி
விடையு கந்துபெற் றேகினர் மேதகு நெறியில். 28

ஆயர் செய்நன்றி யறிநதிடா விழிகுண வழிம்பும்
மாய விச்சக வாய்மொழி மதித்தபே தைமையுந
தூய பாதையை விலகிய துணிகரச் செயலும்
பேயன் பின்றொடர்ந் தவனடி பிடித்தபொல் லாங்கும்.. 29

முற்று பேரிடர் மூடிய முறையறிந் தீசன்
உற்ற டுத்துவந் துயிரளித் துதவிய வுரிதந்துங்
குற்ற மின்மதி புகன்றுளந் தெருட்டிய குணமுஞ்
செற்ற மோடடித் தருள்புரி திருவுளக் குறிப்பும். 30

அகத்து மல்கிய ஜீவவித் தனைத்துநம் மீசன்
முகத்து மல்கிய வருட்டுளி தோய்தலின் முளைத்து
மிகத்தெ ருண்டமெய் யுணர்ச்சியின் விதந்துனா யாடி
மகத்து வமபுனைந் தேத்தினா வழிக்கொடு போனார். 31

காாவண்ணப படலம் முற்றிற்று.

சோக பூமிப் படலம்.

மாக நாயகன் றிருவருட் டுணைமையின் வலத்தான்
மோக விச்சக தேசத்தை முற்றுமவிட் டொருவித்
தேக தத்துவத் தளாவினை யசதியைச் செறிக்குஞ்
சோக பூமியென் றடைந்தனா சுருதிநூல் வலவா. 1

மன்னு யிர்க்கெலா முரிமையே மறுமையாத் திரிகம்
என்னி னுஞ்சில ரன்றிமற் றெவருமிங் கெய்தார
பன்னு மாறுறு சோகபூ மியினலம பருகா
முன்ன ரேமுடித் திடுவரங் கிடைக்கிடை முறிந்து. 2

இருந்தி ருந்திடைந் தேங்கலு மெழுந்துதள் ளாடி
வருந்த லுமபொறி மயங்கலுந் தியங்கலு மறுகிப
பெருந்த கைக்குணம பிறழ்ந்துபே துறுதலும பேணி
அருந்த லுந்துயில் பொருந்தலு மந்நிலத் தியற்கை. 3

முதுமை யாகிய வாடைவந் தடலிடை முயங்க
மதிம யங்கிவை நிகநடை தளர்ந்துகண் மருண்டு
விதிநி டேதத்து விழிபபுறு விதந்தனை மறந்து
புதுமை யாத்துயில பொருந்தலே யந்நிலப் புதுமை. 4

இற்ற தாகிய படப்பையை வேதிய ரெய்தி
மற்றி தானந்த சைலத்து மாதவர் வகுத்துச்
சொற்ற சோகமா நிலமெனத் தம்முடற் சோக
முற்ற வாறுகண் டுணர்ந்தன ராண்டுற்ற வொல்லை. 5

துருவி யேகினர் தூரமோர் சிறிதுகண் டுஞ்சக்
கருவி யாயமென் காறவழ்ந் துடலிடைக் காப்ப
ஒருவ ருந்துயில் விழித்துணை பொதிதலு மூரவோய்
இருவ ருந்துயின் றெழுதுமோர் கடிகையென் றிசைத்தான். 6

தூய நம்பிக்கை சொற்றசொல் லயிலுளந் தொளைப்பக்
காய மிக்குற நடுங்கியுங் கலங்கியுங் கவன்றும
ஆயர் சொற்றிற மறந்தனை யேகொலா மைய
மாய நசசுறக் கததினை வளாதலே மரபாம். 7

அறங் குலாவுநன் மதிவலோ யாரணத் தெளழ்தம்
உறங்க வோவுண்டு தெவிட்டின மோட்டத்தை யொடுக்கேல்
திறங்கு லாவிய பந்தயப பொருணிலை தெரிநதீண்
டிறங்கு சென்னியை நிமிர்ததுமுன் னிடுதியா லெம்பி. 8

ஐய கேளறம் பொருளின்பம் வீடென லாய
மெய்ய வாம்புரு ஷார்த்தங்க ளொருங்குடன் விலகும்
மையல் கூர்துயில் விளைத்திடு மானிடப் புரையில்
பொய்ய ளைந்ததீ வினையெலாம புதுக்குடி பொருந்தும். 9

உறக்க மேயிக பாநன்மைக் குட்பகை யாகும்
உறக்க மேசுய முயற்சியை யொருங்கறத் துடைக்கும்
உறக்க மேபகைக் கொருதுணை யாயுயி ரொழிக்கும
உறக்க மேவறு மைக்கெலாங் காரண மூலகில. 10

இனைய வாதலி னெம்பிநீ கண்முகிழ்த் துறங்க
நினையல் நித்திரா சத்துரு வெனுமபுவி நீதி
முனைவ னல்கிய கலிக்கமொன் றுளத்தை முடுகி
வனைவ லென்றிரு விழியினுந் றீட்டினன் மறையோன். 11

சிறக்கு நன்மருந் துதவலு நம்பிக்கை தெருண்டான்
உறக்கங் காதமபோ யொளித்ததங் கோரிரு வோருந்
துறக்கங் கிட்டிய தாமெனத் தூநெறி நடந்து
மறக்கொ ணாத்திரு வாக்கெடுத் துரைத்தனர் வருவார். 12

ஆய காலைமா யாபுரிச் சந்தையி லமர்ந்து
தீய கொண்டுவிற் றாதியந் திரட்டுநீ தெருண்டு
தூய யாத்திரா செயமனந் துணிந்தொருப் படற்கு
மேயி காரணந் தெரிக்கென நம்பிக்கை விரிப்பான். 13

உய்வ ழிதந்திறந் தெருட்டியு முதவிசெய் தளித்துந்
தெய்வ பத்தியில் வளாததாலை வழிவிடிற் சினந்தும்
மெய்வ ழிததுணே யாகியும் புரநதனே மேலோய்
ஐவ கைபபெருங் குரவனு நீயெனக கத்த. 14

கண்டு யின்றிடாக் கலிங்கமிட் டருள்வழிக் காத்துக்
கொண்ட ணேநதனே யின்னுநீ குறிக்கொண்டு கோமான்
விண்ட லம்புகு காறுமெற் காபபதுன் வேலே
தொண்ட னேன்செய்கைம மாறுனக் குண்டுகொல் துணியில். 15

ஏது நிற்கயா னிந்நெறி பிடிததகா ரணமென்
ஓது கென்றனே யிததிற முணாநதுளா யாடிப்
போது வேமெனிற றுயிலெலமைத தணாநதுபின போகுஞ்
சாது மாாக்கததுக் கடுததுதாங் கேளெனச சாற்றும். 16

சற்ப னேக்கெலா முறையுண்மா யாபுரிச சந்தை
விறப னேப்பொருள் யாவையு மாயமாம விருமபிக்
கற்ப னேபபொரு ளீட்டியோா யாவருங் கவிழ்ந்தார்
நிற்ப தனறிநத வாழ்வெனு நிண்ணயந தெரிநதேன். 17

நின்னிற் றேன்றுசன் மார்க்கத்தி னீதிநிண் ணயமும
பொன்னிற் றேனறிய மெய்விசு வாசததின் பொலிவும்
என்னிற் றேன்றிய வுணாசசியிற் பதிநதன வெநதாய்
முன்னிற் றேன்றிய வாடியிற் றேனறிய முகமபோல். 18

குத்தி ரக்குழு வீண்டிவெங் கொலேக்களப் படுத்நிச்
சிததி ரககொலே செயபபட்ட நிரக்கவிஸ் வாசி
பததி மெய்வழி ராகததைப் பவிததிரச செயலே
விதத கககலே ஞானததைக் கண்டுளம் வெருண்டேன். 19

உண்டெ னபபடு மெய்விசு வாசத்தி னுரத்தைக்
கண்டு கேட்டுளங கவன்றதும் வெருண்டதுங் காணடி
அண்டர் நாயகன் றெழுபபஞ யவிததையைப் போக்கிப்
பண்டு நன்னெறி பற்றியான படாதற்கு மூலம. 20

பாவி யென்றுளங் கவன்றனன் முடிவுன்னிப் பயங்கொண்
டாவி நைந்தன ஞயினு மகத்துளங் குரித்து
வீவி லாதெழு முணர்வினே மென்மெலப புதைப்பான்
ஆவ லுறறிராப் பகலெலா முயன்றன னறவோய். 21

நம்ப னுவிநின் றுளத்திடைப் பொருத்துநல் லொளியை
எம்பி நீயவித் திடமுயன் றதுவென்னென் றிசைத்தி
இமப ரேயெனை யாட்கொள் வென்னுளத் திறுத்த
உமபர் நாயகன் கிருபையென் றுணாந்திடா மடமை. 22

முற்றும் பாவத்தின் முயங்கிய முயக்கம்விட் டிடாமை
உற்ற டைந்ததீத் தோழமை யொருவுகில் லாமை
துற்று பாவத்தின் சுமையனுத் துணையுந்தோன் றமை.
இற்றெ லாமதி யீனமுங் காரண மெநதாய். 23

ஜெகத்து மெய்ந்நிழல் புதைத்திட முயல்பவர் திறம்போல்
அகத்து மெய்யொளி யவிக்குமா றறமுயன் றிடினும்
மகத்து வச்செய லாலகத் துணாசமா யாது
மிகத்தெ ருண்டெழு முறைமையை விள்ளுவல் கேட்டி. 24

சாது மார்க்கரைக் காண்டலுந் தகைப்படு சுருதி
ஓது கீதைவந் துறுசெவி மடுத்தலு மொடுங்கா
வாதை நோய்கண்டு கலங்கலு மலங்கலுங் கடுகி
ஏது மின்றிமூச் சொடுங்கலுங்கண் டஞ்சியேக் குறலும். 25

மேலை நாண்டுத் தீவையை நினைந்துளம் வெருண்டு
காலை மாலையுங் கவன்றுள நடுங்கலும் பிறவுஞ்
சால மெய்யுணா வெழுப்பின நன்மனச் சான்றுங்
கோலி மெய்ம்மனஸ் தாபத்தை விளைத்தது குரவ. 26

மெய்யு ணர்ச்சியை யொருபுறத் தொதுக்கினும் வெருண்டு
துய்ய நன்மனச் சான்றெனைக் கடிந்திடுஞ் சுடுசொல
ஐய தாங்கரி தாதலின் மெய்மனஸ் தாபம்
உய்யு மாறுளத் துன்னறிநின றோங்கிய துரவோய். 27

வைகல் சிற்சில கழியவு மிடைக்கிடை மரணங்
கைக லந்திடி லென்செய்வ லென்றுளங் கலங்கி
மைக லந்ததுன் மார்க்கசீ லத்தையும் வளைந்த
பொய்க லந்ததீ நட்பையும் போக்கின னொருங்கே. 28

வைதி கம்பெறு சமயசீ லங்களை வழுவில்
மெய்தி கழ்ந்தவான் விதிநிடே தங்களை விழைந்தென்
கைதி கழ்ந்தமெய்த் திருமொழி யகத்துளே கவின
உய்தி றங்கடைப் பிடித்தன னல்லொழுக் குவந்து. 29

இனைய வாத்திரி காரணமொத் தியற்றுநல் வினைகள்
எனைய வேனுந்தீ தொடுகலந தலதிலை யென்று
நினைவு மூட்டிமேன் மேலுநெய் சொரிநதென நிகழ்த்தி
எனைவ தைத்தெரி மடுத்ததிங் கென்மனோ சாக்ஷி. 30

உள்ளு ளேபுக வுளக்கரி புரையெலா முண்மை
வள்ள லாருமென் பிழையெலாம வரைநதவைத் தனருட்
கள்ள மாயநற் கருமஙகள் கதிக்குரை யேறு
எள்ள னைத்துநீ தியுமிலை யுய்குவ தெங்ஙன. 31

புதிய சீலமு மொழுக்கமும் புனிதமு மருவி
விதிவி லககினி யனுட்டிபப னாயினும மேலை
முதிய பாவத்துக கென்செயக் கடவன்யான் முத்திக்
கதிப னாணையிற் றீசசிறைப் படுததுவ ரனறோ. 32

அன்றன் றைககட னன்றன்றைக் கிறுப்பினும் வறியோர்
தொன்று பட்டவப் பெருங்கடன் றொலைககுமா றெவன்கா
சொன்று மீதியின் றுய்ககட னொருநகிறுப பளவுந
துன்று வெளுசிறைப் படுததலே தொல்லுல கியறகை. 33

தீது றுதநற் கருமமில் லேன்சிறி தெனினும்
நீதி யுமமிலன பாவதண் டனைக்கெதிர் நேரே
போது கின்றனன் புகலிடம் பிறிதெங்கு மில்லேன்
ஏது செய்குவ னிரக்ஷணைக கெனக்கவன் றிடுநாள். 34

வேறு.

உத்தமந் திகழு மேனி யொண்மதி நிதானி யென்னும்
வித்தகன் வரககண் டொலலை விழுத்தகு மாபி னேற்றுச்
சித்தசஞ் சலமெற் குற்ற திறனெலாந் தெரியச் செப்பி
எததிற மேனு நன்கொன றியமபுகென் றிரநது நின்றேன். 35

சேய்முக வாட்டங் கண்டு சிநதனை கசிந்து போற்றுந்
தாயரின் முகநதை வநது தணபபிலபே ரன்புள் ளூறி
வாய்மலாந தொழுகல் போலு மைநதநீ கலங்க லென்னுத்
தூயர க்ஷணிய போதந தொகுத்துரை யாட லுற்றான். 36

உன்னுளத் தெழுந்த பாவ வுணர்ச்சியு முள்ளச் சான்றும்
முனனுறீஇக கடிநத வாக்கு முழுமனஸ் தாப மாய
இன்னலு நினையீ டேற்ற வெமபிரான் குறிக்கொண் டுன்பால்
பன்னருங் கிருபை யுயத்த பரிசென மனததுட் கோடி. 37

ஞானநூ லனைத்துங் கற்று நற்கரு மங்க ளாற்றித்
தூனடை பயின்ற போதும் ஜென்மத்தே தொடுத்து நின்ற
ஈனமாங் குணதோ ஷங்க ளியைதலால் யாவுந் தீதாங்
கானனீ ரருந்தித் தாகங் கழியுமோ கருதுங் காலை. 38

கருவிலே விடம்போற் பாவங் கலந்துபின் கதித்துப் பாழ்த்த
உருவினு மனுதி யந்தக் கரணத்து மொருவா தாக
மருவிநின் றுடற்றி நாளு மாணபா தலத்தைக் காட்டித்
தெருவிலே விடுக்குஞ் செய்கை ஜெகங்கண்டு தெருளா தின்னும். 39

கற்பனை பத்து மோம்பிக் கைக்கொளல் கடமை யேயாம்
கற்பனை மீறிச் செய்யுங் கருமங்கள் பாவமாகும்
கற்பனை காத்து மேனற் கருமங்கள் புரிவ தன்றே
கற்பனை களுக்கு மேலாக் கதித்தபுண் ணியமாந் தேரில். 40

கண்ணிய கடமைப் பாட்டைக் கருத்துறச் செய்ய கில்லா
மண்ணியன் மாந்த ரேயாம் மாசறு விதிக்கு மேலாப்
புண்ணியந் திரட்டி முத்திப் புரையில்பே ரின்பங் கூட
எண்ணிய வெண்ண மென்று மேழைமைப் பால தேயாம். 41

தருவிதி விலக்கே யிந்தத் தரணியை யொருங்கு கூட்டி
வெருவரும் பாவ தோட வெஞ்சிறைப் படுத்திற் றம்மான்
திருவுள மிரங்கித் தம்மோர் திருக்குமா ரனைவி டுத்துப்
பொருவரு மிரக்ஷை யீட்டி மீட்டனர் புவியை மேனாள். 42

ஜென்மநாட் டொடங்கி முற்றும் ஜீவநா ளளவும் பாவ
கன்மமாந் தீட்டு ருமுக் கரணமும் புனித மேய
தன்மரு பனசெய் தாக்கு தபோபலங் கிடைத்தா லன்றி
நன்மையாம் ஜீவ ரக்ஷை நருக்கினு றுகு மன்றே. 43

பூதலப் பரப்பில யாரிப் புண்ணிய மூர்த்தி யாய
மாதவ னென்னனி யின்றும் வடுத்திகழ் மேனி யோடு
தாதைபாற் சருவ லோக சரணிய னாகத் தங்கி
மேதினிக் கிரக்ஷை நல்குங் கிறிஸ்துவாம் விமலன் மேனாள். 44

மனிதஜீ வருக்குந் தேவ மகத்துவத் தினுக்கு மூடே
நனிதிகழ் மத்தி யஸ்த நரதேவ மூர்த்தங் கொண்டு
வனிதைபாற் றோன்றித் தூய வான்முறை விதியை யோம்பிப்
புனிதஜீ 'வியத்தை யுய்த்த புதுமையே புதுமை யாமால். 45

உலகெலாஞ் சமழ்த்த பாவ மொருங்கொரு தனியே தாங்கி
விலகருஞ் சிலுவை மீது விண்ணினறு விழுத்த நீதி
அலகறு தண்ட மேற்றிங் குயிர்ப்பலி யமலற் காக்கி
நிலவுல கருகவென் றய்த்த நீதியே ஜீவ நீதி. 46

பொன்றிய புனித மேனி பூசமா தியினும் புக்கு
நின்றுமன் பதைகட் கெல்லா நித்திய ஜீவன் மல்க
வென்றியோ டுயிர்த்தெ ழுந்த விந்தையை விசுவ சித்துள்
ளொன்றுமெய் யடிய ரன்றே வுன்னத பதம்பெற் றய்வார். 47

இத்திறம் பரம ராஜயத் திளவர சாய வெம்மான்
உய்த்தரா க்ஷணிய மாக்கத் துண்மையை விசுவ சிக்கிற்
சித்தசஞ் சலமபோம நீதி திகழ்நதொளி கிளைகரு கினை
மொய்த்தபா பாநத கார முற்றிலும விடியு மன்றே. 48

ஆண்டகை நீதி யென்னை யடையுமா றெவன்கொ லென்னுத்
தேண்டுதி மெய்யன் போடு திகழ்விசு வாசமுன னிற்
காண்டகக் கவினிற் றென்னில கருணையாற் றெழுக்கி தொன்றே
வேண்டுநன் னிதியம் யாவும வியனகப புலநதந தாய்க்கும். 49

நன்மைசால் தேவ மைநதன் நடுநின்று நாருக் கேயாய்
வனமைசான் மறுட தன்ம வாமபறு தொழுகி நீதிப
பொன்மலை குவிததுத் தம்மைப் புகல்புகுந தவாக்கு நல்குந
தன்மையை நமபிச சேறி சான்றுமெய் யடியார சங்கம. 50

கடைப்படு வன்க ணீசப் புலையனேன் கணிப்பில பாவ
முடைததொழு நோயி ஞக்கை முயங்கியேன் றுணிநது முன்சென்
றடைக்கல மெனலாங கொல்லோ வருவருக் காதென் கண்ணீர்
துடைபபரோ புனித ரெனனு வையுறீஇத துளங்கல கேண்மோ. 51

பொருந்துவெங் கொடிய பாவப் பொறைசுமந் திளைத்துச் சிந்தை
வருந்துவீர் வம்மின் வம்மின் வநதிளைப பாறி யென்னு
டிருநதுணை வருந்து மினனென றெமபிரான் விளிக்கு மினசொற்
றெரிநதிலை போலு மெமபி செவிகொடு செவிகொ டின்னே. 52

உரைசெயற் கரிதெம் மைய னுபதேச மொழுக்கஞ் சீலம்
விரைசெறி கிரியை துன்ப மிருத்துவே தனையிவ் வெல்லாம்
புரையற விளக்கு மிநதப் புததகங் கொண்ணீ யென்றீங்
குரைநிலை பிசகா திநத வுலகொழிந் திறினு மென்றான். 53

என்னுளங் குவிந்த தேனா மீசனோர் குமார வள்ளல்
சந்நிதி குறுகி யாங்கு சாற்றும்விண் ணப்ப மாவ
தென்னென வறிய கில்லே னியம்புகென் றிரந்தே னாகப் [னான். 54
பொன்னெனப் போற்று மன்றுட் டொன்றுளம் பொறித்துப் போ

வந்தனத் தோடு நன்றி வழுத்தியான் றிருமித் தக்கோய்
சிந்தையிற் பொறித்த செஞ்சொல சிலையெழுத் தாக நிற்ப
நொந்துடைந் தூறு பட்டு நொறுங்குண்ட விதயத் தேனாய்
அந்தரங் கத்தை நாடி யடைந்தன னவலித் தேங்கி. 55

உன்னத பரம ராஜ னொருதிரு வோலக் கத்துச்
சந்நிதி நினைந்து கிட்டித தாளிணை முடக்கி நின்று
பன்னருங கருணை யுள்ளிப் பத்தியோ டிருகை கூப்பிச்
சென்னிதாழ்த் திறைஞ்சி யன்பிற் சிநதனை கசிந்து போற்றி. 56

ஆதிமெய்த் திருவாக் காகி யவிரொளிப் பிழம்பு மாகிப்
பூதலம் புரக்க வநத புண்ணியப் புனித மூர்த்தி
மாதயா நிதியே ஞான வரோதய கிரியே நினசீர்
பாதபங் கயமபல் லாண்டு பலலாண்டு வாழி வாழி. 57

அறக்கொடும் பாவி கல்லா வசடாக்குள் ளசட னஞசா
மறக்கொடும புலைய னாய வஞசகப புலைய னேன்யான்
துறக்கநாட் டரசன் சிறறச சுடுதழற் சுவாலைக் கஞசிச்
சிறக்குநின் சரண நீழ லடைககலஞ செனறு சோரநதேன். 58

என்னிகர் பாவி யில்ல ரெனினும்யா னேழைப் பாவி
இன்னலுற றழுங்கும் பாவ ஜீவகோ டிகளுக கென்றும்
நின்னிக ராய தஞசம பிறிதிலை யென்ன நேடிப்
பொன்னடி நீழல் வந்து புகுந்தனன் போது கில்லேன். 59

இரங்குக பாவ பார விருஞ்சுமை யாற்ற கில்லேன்
இரங்குக வேழைப் பாவி யெனக்கொரு கதிவே றில்லை
இரங்குக தேவ கோப வெரிவிழுந் தழிக்கா முன்னம்
இரங்குக ஜீவ ரக்ஷக கென்றுரு வெடுத்த தேவே. 60

என்னுயிர்க் குயிரு நீயே யீடேற்று மீச னீயே
மனனுசற் குருவு நீயே வழிதடுத் தெனையாட் கொண்ட
முன்னவன் றானு நீயே முற்றுநீ சுற்று நீயென்
றுன்னைநான் கறிய நீயென் னுளத்தறி வுறுத்து கெந்தாய். 61

ண்மவிளை யிதய மாய வகலுளே மலினம் போக்கி
மெய்விசு வாச மென்னும வியன்றிரி கொளுவி மாறுத்
தெய்விக வருளை யூற்றித திவ்விய சுடரை யேற்றி
செய்விளக் கலாததி யென்னு ணிலவிவிற் றிருததி நீண்டோய். 62

உற்றமெய் விசுவா சத்தா லுரிமையாம் பரம நீதி
மற்றது பெறுங்கால் ஜீவன் மலகுமென் றுரைகரும் வாய்மை
அற்றமில விசுவா சததை யாககிநீ தியைத்தந தாககன்
முற்றுநின் னருளின செய்கை முறையனரோ கருணை மூர்த்தி. 63

ஆழியிற் பெரிதென் பேனின் னருட்பெருங் கிருபை தன்னை
வாழிநின் னன்புக் கெல்லை யாதென வழுததது கிறபென
பாழியம புவியின் மிகக பாவியேற் புரநத வன்பென
றாழிதோ றுலகமெஙகு முரைநிற்கு மென்ப தலலால. 64

எச்சிலே விழையுங் குக்க லெனவிழி தொழில்செ யீனக
குச்சித மான பாவி குவலயத் தெனனை யொப்பார
நிசசய மில்லை யில்லை நீசனேற் கிரங்கி யான்மப
பிசசையிட் டருளிப பாவப பிழையெலாம பொறுத்தி யெந்தாய். 65

கிளருமெய்ஞ் ஞான போதங் கேடில்சன் மார்க்க சித்தி
வளர்விசு வாசக காட்சி மாசறு புனித நீதி
உளமலி யனபு மேலிட் டுனதெரூழும புவக்கு மாசை
விளையநின ருவி நல்கி விடாதுகாத தருளவா யாமென். 66

என்றிவ்வா றுகப பலகா லிரப்பக விதய நொநது
நின்றுமன ருடி வேண்டி நெட்டுயிரப பெறிநது சின்னாள்
குன்றிடாக கருணை மலகுங் கோவிளங் குமார தேவன
என்றெனக கிரஙகு வாரகொல லென்றுளங கவலச் சென்ற. 67

ஆயிடை நெஞ்ச மாழ்கி யாவிசோர்ந் தயதி மல்கி
நாயகன் றிருமுன் செலல விடைநதுள நலிநத தேனும்
ஓயகிற் கிலனமன் ருட்டை யுததம வுரைக ளெலலாம்
மாயமி லுண்மை யென்றென் மனககொளக் கிடநத மாண்பால். 68

அன்றியுங் கிறிஸ்து நீதி யலதெனைப் புரக்கத் தக்க
தொனறுமின் றுலகத் தென்னு முண்மையும் ஜெபமின் றுயின்
மன்றமன் னிபபு மின்றென் வாய்மையு மன்றுட் டொன்றிப்
பொன்றினு நலமென் றோர்ந்த போதமுங் காத்த வெநதாய். 69

இன்னுமொன் றறவோய் கேட்டி யெம்பிரா னருட்ச காயம்
உன்னிலே தாழ்க்கு மேனு முவந்துகாத் திருத்தி யாயின்
முன்னுற வருந்தப் பாது முற்றுநிண் ணயமற் றென்னுப்
பன்னிய சுருதி வாக்கொன் றுளத்துறப் பதிந்த தன்றோ. 70

இத்தகு முறைமை யாலென் னிதயம்பின் னிடையா தாக
முத்திநாட் டரசன் மைந்தன் முன்னிலை யாகு மட்டும்
நித்தமுந் திருமுன் கிட்டி நின்றுமன் றாடு மிந்த
வித்தகப் பழக்க மெற்கு விடாப்பிடி யாய தெந்தாய். 71

ஆங்கொரு வைகல் பாவ வருவருப் பெனக்குத் தோன்றி
நீங்கருந் துக்க மலக்க நித்திய கேட்டை யுள்ளி
ஓங்கிய பிராண தாப முளனுற்றிதத் தகிப்ப வாற்று
தேங்கிநெட் டுயிர்த்துச் சோகத் தின்னலுற் றிடையுங் காலை. 72

இகபர மிரண்டி னுக்கு மிறைமைபூண் டெமம னோக்குப
புகலிட மான ஜேசு புண்ணியப் படிவத் தோடு
முகவிழி கொளப்பொ ருந்த முதிரொளிப் பிழம்பி னூடென்
அகவிழி களிக்கத் தோன்று மற்புதக் காட்சி கண்டேன். 73

அஞ்சலை கலங்க வேண்டா மாதிரித நியபி தாவை
மஞ்சனு மென்னை நேசிதது வானமுறை விசுவா சித்துச்
செஞ்செவே பற்றி நிற்றி திடங்கொளென் றமுதச் செவ்வாய்க்
கிஞ்சுக மனைய கோல விதழ்விண்டு கிளக்கக் கேட்டேன். 74

என்னுறு நித்திய ஜீவ னிருவிழி களிக்கத் தோன்றி
முன்னிலைப் பட்ட தென்னு மொழிதிற னறியே னாகிச்
சென்னிதாழ்த் திறைஞ்சி யாண்டோய் ஜகப்பெரும் பாவி யேற்கும்
உன்னரும் பாவ மன்னிப் புறுவது கொலலோ வென்றேன். 75

பாவஜீ வரைப்பு ரக்கப் பாருல குதித்த ஜேசு
தேவனோ மைந்த னென்றுஞ் சிந்துசெங் குருதி யொன்றே
ஜீவனைப் புனித மாக்குந் திவ்விய வவிழ்த மென்றும்
மேவா வுயிர்த்தெ ழுந்த வென்றியே யிரக்ஷை யென்றும். 76

உள்ளுணர் விசுவா சத்தா லூக்கிநோக் குடைந்தென் பக்கல்
நள்ளிவந் தடையிற் பொல்லா நராந்தகப் புலைய னென்னு
எள்ளுறு பாவி யேனு மிகழ்ந்தவ மதித்தோர் போதுந்
தள்ளிடே னினக்குப் போதுந் தந்தவென் கிருபை யென்றார். 77

இத்திற நிகழ்ந்த பின்றை யெம்பிரா னெனக்குள் ளுய்த்த
சத்திய வாக்கின் வண்ணந் தணப்பிலா விசுவா சத்தான்
முத்திநீ தியுமம் மான்மெய் முழுகுசோ ரியின்பி ராயச்
சித்தமும் லபிக்கு மென்னுத் தெள்ளிதி னுணர்ந்தேன் மேலும். 78

நன்றியோ டுள்ளி நாளு நயந்தடித் தொழும்பு பற்றி
ஒன்றிய சிந்தை யாற்கே வுரியவாங் கிறிஸ்தி யேசு
நின்றுகீழ்ப் படிந்து பார்க்கு நிருமித்த தண்ட மேற்றுப்
பொன்றியு மீட்டி வைத்த புண்ணியப் பொலிவென் றோர்ந்தேன். 79

வேறு.

இம்மெய் வாக்கொளி யென்னித யத்துற
மைம்ம லிந்தம னத்துயா மாய்ந்தது
மெய்ம்ம கிழ்ச்சிநி றைந்துவி ழிவழி
கைமி குந்துகண் ணீரெனக் கான்றதால். 80

நந்த மேசுக்கி றிஸ்துவை நம்பிய
அந்த ணாளரை யாங்கவர் சீலத்தைச்
சிந்தை யாரச்சி றக்குநண் பாற்றிட
இந்தி யங்கள்வி ழைந்தன வென்னுளே. 81

குருசு யர்த்தநங் கோக்கும ரேசனார்
தரிச னப்பலன் சாற்றுதி யென்றியேல்
பரிச ழிந்தமுற் சீவிய பாவத்தைக்
கரிச றுத்ததுன் கண்கண்ட சாக்ஷியே. 82

மைந்தன் மாசறு நீதியின் மாண்பினால்
தந்தை நீதித ரும்புவி ரக்ஷணை
சொந்த நீதிக றையுறத் தோய்தலின்
முந்து மாக்கினை முற்றுமென் றோர்ந்தனன். 83

உள்ள நாளள வும்முல கத்தினிக்
கள்ள மின்மனச் சான்றினை காத்துநான்
வள்ள லாதிரு நாமம கிமையை
நள்ளி நாள்விடு நாட்டம்வந் துற்றதால். 84

எத்தி றப்பகை நேரினு மென்னொரு
வித்த கன்கழல விட்டிடு கிற்கிலன்
முத்தி கிட்டில வேனுமு றைமையிற்
செத்தி டற்குமோ ரீரம்வந் துற்றதால். 85

எந்தை யித்தகு சிந்தனை யென்னுளே
மூந்து வந்துமு ளைக்கும தோசொலாய்
விந்தை யாய்வினை யேற்றெழும் பாக்கிய
அந்த ஞவிய ருட்டிற மாண்டகாய். 86

வன்பு லத்தும டிந்தொழிந் தோர்சிலர்
என்பி ருங்குவைக் கின்னுயி ரூட்டிய
அன்பி னுயவ ருட்டொனி யேயலாற்
பின்பொ ரேதுவு மினறெனப் பேசினுன். 87

உற்ற நம்பிக்கை யென்னுமு யிர்த்துணை
சொற்ற வாய்மைச்சு வைமது ரநதிகழ
பொற்ற சும்பமு தஞ்செவி போநதுகுத்
தற்ற வாகவ ருந்தின ஞரியன். 88

உண்டு தேக்கியு ளக்களி யுற்றுநீ
தொண்டு பட்டச ரித்திரந தோமறக்
கண்டு கொண்டனன் யாவுங்க ருதறில்
அண்டா கோனரு ளாக்கததி ஞயவால. 89

ஆழி சூழுல கெங்குநம் மாண்டகை
வாழி யநதிரு நாமம கிமையே
ஊழி யும்முல வாதுநின றோங்குக
வாழி வாழியென் றேகினா மாதவர். 90

சோக பூமிப படலம் முற்றிற்று.

அறிவீன வர்ச்சிதப் படலம்.

மாத வத்தர்ம கிழ்ச்சியோ டேமறைப்
போத முற்றுநற் புந்திதி கழ்ந்திட
மேத கக்கலை ஞானம்வி தந்துலாய்ப்
பாதை பற்றிப்ப டர்ந்தன ரென்பவே. 1

அரிய கேடுதொக் காரஞர் மல்குதற்
பிரிய மென்னப்பெ யரிய நாட்டுளான்
உரிய மாதவ வேடத்தொ ளித்துளான்
தெரியுங் காலைதி ரிதரு சிந்தையான். 2

கான கததுறு கள்ளவ ழிக்கொடு
போன கததொழின் முற்றுறு புன்மையன்
கோன கத்துக்கு றிப்பறி யாமலிவ்
வான கததுவ ழிநடைப பட்டனன். 3

வீரி யந்திகழ் வேடத்த வததனை
ஆரி யன்னெறிக கண்டற வோயுனக்
கூரி யாதிநத வூர்த்தநெ றிவரக்
காரி யமமெது கடடுரை யாயென்று. 4

கேட்டி யையகி ளாதற்பி ரியமாம்
நாட்டி னினறுந்து றநதுந லநதரு
வீட்டு லோகம்பு குதவி ருமபியிப்
பாட்டை பற்றிபப டாகுவன் யானென்றான். 5

அண்டா கோன்கடை காவலர்க் கவ்வயிற்
கணடு கொள்கென வுட்புகக காட்டுவான்
உண்டு கொல்லடை யாளமு னககது
கொண்ட ணைநதனை யோவெனக் கூறினான். 6

பற்றி கந்தப வித்திர வேதியன்
சொற்ற தோரநதறி வினனுந் தூயவ
முற்ற றிநதமு ழுமுதல் சிததமயான்
தெற்றெ னததெரி வனனது தேர்தியால். 7

புநதி யாய்ப்புசிப் பன்சுக போகங்கள்
அந்தி சநதிஜெ பிபபன றனுசெயப்
பிநது கிறகிலன பேணிய வரவா
தந்த மககுக்கொ டுபபல்த ருமபொருள். 8

பததி லொனறென்னு ரிமைப குத்ததை
முததி வேண்டிககொ டுப்பன்மு றைமுறை
சித்த சுததிவி ருமபிசசி லதினம
உத்த மததுப வாசமு மோம்புவேன். 9

பிறந்த நாட்டையும் பெற்றுள வாழ்வையுந்
துறந்திம் மாக்கம்பு கவுந்து ணிந்தனன
அறநதி றம்புகி லாதவெம் மாண்டவன்
மறந்து போவாகொ லோவிநத மாண்பெலாம். 10

இனைய சிலங்க ளெத்தனை யோவெனைப்
புனையும் பல்கலன் போலுள வாகவும்
நினைய கிற்றிலை நீமற்றந் நீர்மையை
எனைய வோவடை யாளமின் றென்றியால். 11

என்றெ டுத்தறி வினனி சைத்தலும்
நன்ற றிந்தந லந்திகழ் வேதியன்
ஒன்றறி யுன்னையு லகமு கோத்தமன்
என்ற றிந்தனை யென்னினுங் கேட்டியால். 12

நனிதி கழ்ந்தொளி நல்கியி டுக்குறும்
புனித வாயில்பு குந்தரு நூல்வழி
இனிது நாடுமெ வாகும ருளவரால்
தனித மாருண் மூர்த்தியோர் சாதனம். 13

முத்தி மாநகர் வாயிலின் முன்னுறீஇ
இத்தி றுத்தகு சாதன மேந்திடிற்
சித்தி ரப்பொற்க பாடந்தி றந்திடும்
உத்த மத்திருத் தொண்டரென் றுரலையே. 14

வள்ள லுய்த்தம ணிக்கடை வாயிலை
எள்ளி வந்திங்கி டைக்கிடை சோபவா
கள்ள ரென்றிறை வன்கடை காவலா
தள்ளி யோச்சுவா சாதன மின்மையால். 15

ஏழை நீகதி மார்க்கத்தி யைந்துமென்
வாழி சாதனம் பெற்றுய்ம தியிலை
பாழி னீரிறைத் துப்பய னென்னைகொல்
சூழு கென்றனன் நன்மதிச் சூழ்ச்சியான். 16

பொருட ரித்தபு லமையர் போற்றுறும்
அருட ரித்தமெய் யாரணன் வாய்மையை
இருட ரித்தம னத்தின னெண்ணிலன்
குருட ருக்கொளி யாற்பயன் கூடுமோ. 17

வலிய வந்துச ருவிவ ழிமறித்
தெலிய னேனையி ழுத்துவ ழக்கிடும்
புலிய னீர்துணை மக்களும் போன்றுளீர்
கலியின் காலக்க ணக்கிது வேகொலாம். 18

முற்று நீரெனக் கன்னியர் முன்பினீர்
பற்றொன் றும்மிலிர் பார்த்து மிரீரொரு
சற்று நேரத்திற் சாடுதி ரீதுநீர்
பெற்ற சாதனத் திற்பெறும் பேறரோ. 19

செல்லு மின்விரைந் தும்வழி சேர்ந்தெயர்
நல்ல தேசமு றைப்படி நாடுவல்
புலனு வேயிரு வேமுமப் பொன்னில
மலலல கூமுததி மாநகர் வாயிலில். 20

பேத மென்கொல்முன் பினனபின் முன்னவாம்
போது மோாவழிப போககாபொ ருட்டிலே
கேத மில்கும ரிககுங்கி ழவிககுங
காத மேவழி பாாகுங்க ணககிலே. 21

நெருக்க வாயில்பி டித்திங்கெ றிப்படப்
பெருக்க மாநதுன்ப நாளுமபி டிககுமெங்
கிருககு லாவிய தேசநின றிவவழிச
சுருகக நாடிவங் தேனிதிற் றேடமென். 22

தேரில் நும்மவர் சேருறு மார்க்கமே
போ ருட்கதி மாாக்கமபி றவெலாஞ
சோர மாாககமெ னத்துணிந் தெளளுதிர்
சீரி தன்றுமக் கென்றனன் சீரிலான். 23

அன்ன வாசகங் கேட்டுட ஞரியன்
முன்னம் பிக்கையை நோக்கிமு றைமையோய்
தன்னை ஞானியென் றெண்ணுஞ்ச மூக்கனில்
நன்னர் மூடனை நம்புத னன்றெனு. 24

அமைவ தேயைய சொற்றனை யாயினுஞ்
சுமடன் கேட்டவை தன்னுளந் தூககுறச்
சமய நல்கிபபின் சாாபறிந தொண்மதி
கமையு டன்சொலிக் காட்டுத னன்றரோ. 25

சொன்ம திக்கிணங் காப்படு துர்ஜநர்
நன்மை யாவுமி ழப்பர்தங் நாளுகத்
துன்ம னத்திற்று ணிந்துமு றுககிய
கன்ம பாசக்கட் டுண்டுக விழ்வரால். 26

தன்னிட் டன்னவன் சாற்றுவ தோர்கிலன்
முன்னிட் டாலுமு றையறி வானலன்
பின்னிட் டாவன பேசுது மாலினி
உன்னிட் டம்முனை யென்றன ளொள்ளியோன். 27

நின்க ருத்திது வென்றுநி தானியாய்
நன்கு ரைத்தனை நமபிக வின்றதே
தென்க ருத்தென வேகுதும யாமெனாப்
பொன்கு லத்தல னோககினா போயினர். 28

வேறு.

போயினர் சோகமார் பூமியோ டேகதித்
தேயநா னெறிவிடா திடையிடைப் படுகருஞ்
சீயமா தடமலைச் சிகரியு மடவியுந
தாயினா பிற்பட முற்படுந் தகையினர். 29

தாகசோ கங்களாற் றளருவார் சிலபகல்
வேகயாத் திரையினை மெலிகுவாா சிலபகல்
தேகநோய் கண்டுளந் தேம்புவாா சிலபகல்
கோகுலத தவரொடுங் குலவுவார் சிலபகல். 30

வேதசாத் திரமெடுத் தோதுவார் விரகொடே
கீதகா னநதொடுத தருகுவார் கிடைதொறும்
ஏதமில் கருணையுய்த் திறையிளங் கோமகன்
பாதபங் கயமலர் பரவுவார் பலமுறை. 31

என்றிம்மண் ணுலகைவிட் டிடுவமென் றெள்ளுவார்
என்றியாம் வீடடைந திடுவமென் றேருவார்
என்றிளங் கோமகற் காண்டுமென் றேஙகுவார்
என்றுசே வடிநிழல் புகுவமென் றினைகுவார். 32

சோகபூ மியினெறித் தொடரின்முன் றுறவுறத்
தேகமவன் பொறையுறத தெருமா லுறுகினும்
மாகமா நகரணித் தறுமெனா மகிழ்வுகொண்
டேகினா ரேகமோ டேதில்வே தியரரோ. 33

சென்றுழிச் சென்றுழிச் செல்லுமன் னிழலென
நின்றுழி நின்றுழி நின்றறி வினனும்
பின்றொடர்ந தணுகினன் பிரிவுறா னறிவுறான்
ஆன்றுதீக் காய்குவார் சூழ்ச்சியிற் றொடருவான். 34

கருமமே கண்ணெனக் கண்டுமுன் செலுமவா
திருமிகோக் குழியறி வினையைச செய்மைகண்
டருமையி தெமைவிடா தணுகுமா றறிதுமென்
றொருமனைத் திருவாரின றொலலைகூ விளிகொள. 35

வீரியத் தொடும்விளைந் தவனுறும் விரகிலாப்
பூரியன் றனைமுகப் பொலிவொடேற் றுபசரித
தாரியன் சுகமவினு யண்டநா யகனொடுன்
காரியத திறமெவன கழறுகென் றுரைசெய்தான். 36

தேசிகக் குரவசேள் ஜீவர க்ஷணையெனக
காசையுண டுண்டுநம பிகளைகயு மகிலலோ
கேசனைச சிநதைவைத திறிலமுத தியைவிழைந
தூசலா டுள்ளமு முண்டெனக கெனறுமே. 37

சாற்றுமித தகையசா தனமெனக் குண்மையின்
மாற்றருந தகையமெய்ம மகிழ்வுளத தூடுலாய்
ஊற்றிருந தொழுகலி லுலகசம பததெலாம
போற்றிடா திவவழிப் போநதனன றுறவியாய். 38

வேறு

என்றறி வினனி தியம்பக் கேட்டலும்
வெனறியம பகவனை விதேக முத்திநிலைக்
கன்றிய வலலைகயுங களள மாககரும்
என்றுமுள குவாகதி யெய்தற் பாலரோ. 39

அரும்பெறன் மெய்விசு வாசத் தாட்சியின்
பெருமபய னினைப்பினி லடையப் பெட்புறும
இருமபியன் மனததசோம பேறி யாத்துமம
விருமபியும் பெறுதென விள்ளும் வேதமே. 40

வெறுத்தன னுலகவாழ் வெனவோர் வீரியம்
இறுததனை சான்றெது வென்னி லெம்பிரீ
கறுததிடு மிதபமே கரியென பாயிது
மறுத்திடற் பாலதா மரபு கேட்டியால். 41

உற்பவ தோடருக் குலக வாவறல
அற்பமோ வன்றென வறிகி லாமையிற்
பற்பலா முயன்றுபாழ் பட்டுத் தாமுடைக
கற்பித வெண்ணததுக கவிழ்கின் றாரோ. 42

தன்னிரு தயத்தையே சார்ந்து நம்புவோன்
உன்னரும் பயித்தியோன் மத்த னென்றொரு
மன்னவ ஞானிசொன் மதித்துக் கொண்டவா
பன்னருங் கொடுவிடப் பையென் றோர்வரால். 43

கருதுகென் றுரியன் கழறக் கேட்டலுஞ்
சுருதிதேர் பனவபொல் லாத துர்க்குணர்
இருதய நிலையெடுத் திசைத்த வாய்மையென்
ஒருதவ றிலாவித யத்துக் கொல்லுமோ. 44

நன்றுள விதயமு நன்ன டக்கையும்
ஒன்றினுக கொன்றுசான் றாகி யொத்தலான்
மன்றல்சேர் முத்திவீட் டின்பம வாய்த்திடும
என்றநம பிக்கையு மெனக்குண் டோதியால். 45

வித்தக நவமணி விளைந்து மல்கிய
அத்தகு சுரங்கநல் லிதய மாகுமால்
பத்தெனும் விதிவிலக் கோமபும பண்புடைச்
சத்திய வொழுக்கமே சாற்று நன்னடை. 46

வேதிய மேலினி விளம்பப் பாலதென்
சாதக பாதகஞ் சாற்று வாயெனக
கோதிலாக் குணத்தனீ குறித்த கூற்றினிற்
பாதக முளத்து பகரக் கேட்டியால. 47

ஒள்ளிய விதயத்தி னொழுங்கு முள்ளுறு
கள்ளவல் லிதயத்தின் கபடுங் காட்டுமால்
உள்ளதை யுள்ளவா றுணர்க்கத் தக்கநம்
வள்ளலா ருரையெனு மாற்றுக் கோடுகல. 48

ஏக நூற்பிர மாண மாட்சி

மெய்திக ழுவிரொளி விளக்கை யோம்பிடார்
பொய்திக ழிருதயப் புணர்ப்பை நம்பிவீண்
ஐதிக விருட்பிழம படைந்து மாய்வரால். 49

நன்றுசெய் பவனிலை நரசி ருட்டியில்
ஒன்றிய நீதிமா னொருவ னும்மிலை
என்றுமெ லாநர ஹிருத யங்களுங்
கன்றிய தீவினைக் கழக மென்பவே. 50

சேணுறு நன்னெறிச் செலவு தீர்ந்தொரீஇக்
காணரு மாறுபா டாய கள்ளமுங்
கோணலுங் குலவிய குறுக்குத் தீவழி
நாணிலா தொழுகுத னரசு பாவமாம். 51

புரையறு புண்ணியப் புனிதத் தேமொழி
கரையறு கபட்டிரு தயத்தின் கள்ளத்தை
உரைபடு நடக்கையை யோர மின்றியே
வரையறைப் படுத்திய மரபு காண்டியால். 52

இந்நெறி யாய்மறை யியம்பு முண்மையைத்
தன்னகத் துணர்ந்தெலாஞ் சரியென் றொப்பிய
நன்னர்நெஞ் சேநலஞ் சுரக்கு நன்னடை
துன்னிநின் றாப்படுஞ் சூழ்ச்சி காணிது. 53

தன்னுறு கேட்டினை யுணரத் தக்கவந்
நன்னர்நெஞ் சுன்னத நாய கன்றனை
உன்னுறு விதஞ்சிறி துரைப்பல் கேளெனப்
பன்னுவான் றொடங்கினன் பார மார்த்திகன். 54

காமுறு நினைவையுட் கருதநின் வஞ்சத்தைத்
தீமையை யிதயத்துட் டிணிந்த தோடத்தை
நாமுறு கேட்டினை நாடி நமனுங
கோமக னறிவனென் றுளங்கொ திக்குமால். 55

உண்டென நினைக்குநம் முரிய நீதியை
மண்டுதூக் கந்தமாய் வரைவ ரல்லது
கண்டுளஞ் சகிப்பரோ கருத ரும்பர
மண்டலா திபனென மனம்ப தைக்குமால். 56

கறுப்புறு குட்டநோய் கழுமி யாக்கையின்
உறுப்பெலா மழுகிச்சீ யொழுகி லோகரால்
வெறுப்புறு புலையனே னசுத்த வெவ்வினை
பொறுப்பரோ புனிதரென் றுள்ளம் பொங்குமால். 57

இத்திற மறிகிலே யெம்பி யுன்னிலே
உத்தம விருதய முண்டென் றுள்ளுதி
வித்தக வொழுக்கினை யெனவி யக்குதி
எத்தனை பிழையென வேழை யோகிலாய். 58

நீதிமா னெனவுனை நினைக்கு மட்டுநீ
கோதிலாக் கிறிஸ்துவின் குறைவி னீதிகொண்
டாதியான் றிருச்சர ணடைகு வாயலை
ஏதமின் மெய்விசு வாச மெங்குனே. 59

என்றுமெய் யுணர்வகத் தெழவி யம்பினான்
பொன்றிகழ்ந் தெனமிளிர புகரி னமதி
ஒன்றிலிக் குடமென வொருங்கு போக்கியே
நன்றெது மறிகிலா னவிறறு வானரோ. 60

பாவிகட் காநம பரம ஞோர்சுதன்
ஆவிவிட் டனரவற் கடங்கிக் கீழ்ப்படுந்
தாவரு நீதியாற் சாபம போக்கியெங்
காவல ரனையங்கி கரிபப ரெனபதும். 61

புண்ணிய மூர்த்திதம் புண்ணி யத்திலெற்
கண்ணிய பத்தியின் கருமம யாவுமோர
அண்ணலுக் காப்பண மாகு மெனபதுந
திண்ணிய வென்விசு வாசச செவ்விகாண். 62

இவ்விசு வாசத்தி லியைநத நீதியுஞ்
செவ்விய நீதியில ஜீவ ரக்ஷையுங்
கவ்வையின் றுய்வரு கணககை யோர்கிலை
எவ்வகை திகைத்தனை யியமபு கென்றனன். 63

எள்ளரு நல்லவித் திட்டென் செய்யினும்
அள்ளலோங குவாநில மளிக்கு மோபயன்
ஒளளிய நறுவிளா யுண்ட போதினும
உளளியின குணஞ்சிறி தொருவற் பாலதோ. 64

எத்திற முடியினு மேழைக் கீண்டியான்
உததம மெயவிசு வாசத துணமையின்
வித்தக முறையினை விளகக னன்றெனுச்
சித்தமுற றுரணன் செப்பன் மேயினான். 65

உள்ளுறு முன்விசு வாசத் துண்மைதான்
வெள்ளென வெளுத்ததுன னுளாயின் மேயதுள்
பிள்ளைமை யிடையிலவர் திதித்த பேதைமை
கொள்ளுமவிண் பத்தியாய்க் குலவிற் றுமரோ. 66

சொந்தநற் கிரியையாற் றொகுத்த புண்ணியச்
சிந்தையி னீதிமா னாகத் தேறினை
அந்தரத் தாமரை யலர்த்திக் காட்டிய
விந்தையே போலுமால் விகட வேடத்தோய். 67

நீசராம் பாவரை நீதி மான்களாய்
மாசறச் செய்யும்விசு வாசம வல்லதி
வீசுதண் டனைகளிடை விலக்கி ஜேசுவின்
ஆசறு புண்ணிய வடைக்க லத்திடும். 68

பாசமார் கிரியையிற் பழுத்த வுன்விசு
வாசனைக் கூளமோ தீரனை வைகலில்
ஈசன்கோ பாக்கினிக் கெதிர்நின றுய்ப்பது
பேசுமாக் கினையுனைப் பிடித்தி டாதுகொல். 69

நினைதுகீழ்ப் படிதலை நீதி யாக்கவே
புனிதநீ தாதிதன் போந்த தாமெனின்
மனிதா க்ஷணையெலா மாறு வேலருட்
டனிதத்தா லன்றுநந் தருமத் தாயவாம். 70

இப்பெரு மருள்பிடித் திழுக்க வேழைநீ
துப்புர வுளையெனத் துணிந்துன னீதியாந்
தப்பறைக் கிடங்கரிற் றலைகி ழக்குறக்
குப்புறு கின்றனை கூறக் கேட்டியால். 71

இத்தரை மனுக்களுக் கிறுத்த தண்டனை
அத்தனை யுஞ்சுமந் தரிய பாடுகள்
உத்தரித் துயிர்ப்பலி யுதவிக் கற்பனை
பத்தையுந் தழுவினா பரம ஞானசுதன். 72

ஈதுகாண் மெய்விசு வாச லக்ஷயம்
ஆதலி னிதையுளத் தாக்கி யாண்டகை
நீதியைப் புனைந்திவ ணிலவு வாயெனில்
ஜோதிநாட் டுயர்பதநு சொந்த மாமென்றான். 73

இச்சையாம் புரவியை யிழுத்திங் குய்ப்பதற்
குச்சித கிரியையே கவின முண்மையிற்
குச்சித மாமெனிற் குவல யம்மெலாம்
நிச்சயங் கெடுமென நிறுவ வேண்டுமோ. 74

கிரியைநோக் காமலே கிறிஸ்தி ரக்ஷகர்
புரைதபு புண்ணியப் பொலிவின் மாட்சியால்
குறைகடற் புவிககெலா மிரக்ஷை கூடுமேல்
வரைவதென் பாவததை மதிவ லோயென்றான். 75

ஆரியன் கேட்டறி வீன னுன்பெயர்
பேரியற் பொருளனுப பிசகு றாமலுன்
பூரிய வாய்மொழி புலப்ப டுததுமால
நீரிய னிலததிய லெனனு நீரமைபோல. 76

கோதியன் மாந்தரைக் கோதி லாரென
நீதிமா னாக்கிடு நீதி மாணையும
வேதனா நீதிககு விலக்கி நற்கதி
ஈதலின மரபையு மினனுந தோகிலே. 77

இத்தகை யெனமுன மெடுத்தி யமபிய
அததகு மெய்விசு வாச மாக்கிடும
உததம பலன்களை யுசிதச செய்கையை
எதககு வனவென யாதுந தோகிலே. 78

என்னினுந் தெரிப்பலெம மிருத யததினை
முன்னவன கிறிஸ்துவின மூல மாய்பபிரான்
சநதிக குய்ததிடுந தயையன பாதிய
பனனருங குணஙகளைப பாலித தூடடுமால். 79

தனதுட னுயிர்பொருள் தனக்கின் றாமென
அனவர தாதிபற காககி யன்பினை
மனமொழி மெய்களின வணங்கி வாழ்த்தியும்
தினபர வசமுறச செய்யு மாலரோ. 80

சுருதியைச் சுருதியிற் றோன்று மார்க்கத்தைக்
கருதிமெய் யுணர்வொடு கலநதம மாககத்து
வருதிருத் தொண்டரை மதிததுள் ளன்பினாற்
பருவரல சகிததிடும் பான்மை நல்குமால். 81

சொற்றவித் துணைகொலோ சுகிர்தம் யாவுக்கும்
உற்றவோர் மூலமா யுயிருற் றோங்கிய
அற்றமின் மெய்விசு வாச வாக்கத்தைப்
பெற்றவ ரேநித்ய ஜீவப் பேறுளார். 82

கருத்தனுங் கிறிஸ்துவின் காட்சி யுற்றிடு
திருத்தகு மெய்விசு வாசச செவ்வியிற்
பொருத்தமா மன்புறு கிரியை புண்ணியர்
அருத்துவா கிருபையா ரமிர்த போனகம். 83

அன்புறு கிரியையோ டளவ ளாவிடும்
பொன்புனை மெய்விசு வாசம் பூத்திடின்
மன்பெருந் துரிசனையின் வாயிற் பெய்வதோர்
கொன்பயில் கலினமாங் குறிக்கொள் வாயென்முன். 84

அவ்வயிற் கடவுள்வேந் தருட்கு மாரனை
எவ்வகை வெளிப்படுத் தினரி வற்கெனச்
செவ்வியோய் வினவுகென் றுரைப்பச் சீரிலா
அவ்விய னகங்கடுத் தறைகு வானரோ. 85

விண்ணுல காளியோர் விபுத மைந்தனைக்
கண்ணெதிர் மயலறக் காண வேகொலாம்
எண்ணிய வெண்ணநும் மிருவர் வாய்மையுந்
திண்ணறி வீனத்தைத் தெரிக்கு மாலரோ. 86

எத்தனை யாகவீ ணெண்ணங் கொள்ளுதிர்
எத்தனை நுணுக்கமா யெடுத்தி யம்புதிர்
எத்தனை நுமவிசு வாச மெனனினும்
அத்தனைக் குங்குறை வல்லன யானென்முன். 87

இத்தலத் தவரெலா மிறைவ னோர்திருச்
சித்தமுய்த் துணர்கிலா ஜெனமத் திட்டினால்
உத்தம கிறிஸ்துவை யெமக்கிங் குள்ளுற
அத்தனே வெளிப்படை யாக்க வேண்டுமால். 88

தெய்விக வெளிப்படைத் தேற்ற மின்றெனில்
உய்வருள் பவாதிருக் குமர னுற்றவர்
தைவிகா தந்தையி னுளரெ னத்தகு
மெய்வெளி வருவகை யாது விளம்பென. 89

வேதிய னொல்லையே விநய மாய்விளித்
தாதர வோடுநம் மான்ம ரக்ஷணை
காதலாய் நட்பமாய்க் கருது றுமல்யாம்
பேதமை யாலெமிற் பிணங்கற் பாலதோ. 90

திருட்டிக ராகிய தேவ தந்தைதம்
அருட்டுணை மைந்தனை யறியு மாறிவண்
தெருட்டினு லன்றியார் தெருள வல்லவன்
பொருட்டிற னறிந்தவன் புகன்ற துண்மைகாண். 91

புன்னர ஜீவனைப் புரக்கப் போந்தவம்
மன்னொரு சுதனையா மனத்து ளுய்ப்பதற்
குன்னதத் தரசனே யுவந்து நமக்கத
தின்னருட் கிரியையை யியற்ற வேண்டுமால். 92

மாயமின் மெய்விசு வாச மாட்சியை
நீயறிந் திலேசிறி தேனு நினைகிகல்
வாயுனை தெரித்தமேல் வருநிரப பந்தத்தை
ஆயுதி யாயுணாந் தறிதி தாழ்த்திடேல. 93

ஜேசுவே யடைக்கலம ஜெகத்தி னுக்கெலாம்
ஈசனு மவாகும ரேசன் பககலில
ஆசையோ டேவினாந் தடுபவை யாயினுன்
பாசவெவ் வினைகள்வோ பறியுங் காண்டியால். 94

பாவநி வாரணப் பயனி தொன்றுகொல்
தேவகோ பாககினைத திகிறு நீங்கிடும்
ஜீவா க்ஷேமையுமெய் வாழ்வுஞ் சித்தியாம்
ஆவலித் தோடுதி யகங்கு விந்தரோ. 95

சொன்மதி யிவ்வெலாஞ் சுருதி கூறுமெய்
நன்மதி யாதலி னயந்துட் கொணடுநீ
உன்மதி யீனததை யொருவி யொலலையே
சென்மதி கிறிஸ்துவைச சேவி யென்றனன். 96

ஒள்ளியீர படபடத் துரைக்கு மாறுபோல்
துள்ளுநிர் நடையினு மெனக்குத் தூரமால்
மெள்ளமெள் ளத்தனி வருவல் விட்டுமுற்
கொள்ளுதி ரென்றனன் குணத்தைக் கொள்கிலான். 97

வாட்படை யனையசொல் வழங்கக் கேட்பினுங்
கோட்படா மனத்தினன் குறிக்கொண் டானலன்
கேட்பினுங் கேட்கிலாத் தகைய கேள்வியாற்
றேட்குறுச் செவியெனுஞ் சொற்பொய் யாவதோ. 98

ஆரியன் றோழனை நோக்கி யையவிண்
காரிய மினியிவண் காலம போககுதல்
சீரிய கதிவழி விரைநது சேறலே
கூரிய மதியெமக் கென்று கூறினான். 99

ஆமிதே கருமமென் றவனு நேர்ந்தனன்
பீமகீ பதிதிரு வருளை வேண்டினா
பாமரன் றனையொரீஇப பாதை பற்றினார்
கோமகன் றிருபபுகழ் குறிக்கொண் டென்பவே. 100

வேறு.

ஜீவவழி செல்பொழுது தேசிகனு மேழைப்
பாவியறி வீனனமுடி விறபடரு முககப்
போவதைநி னைநதெனுளம புண்படுவ தைய
ஆவதினி யாதுசெய லாவழிய வநதோ. 101

என்றுபரி தாபமொடி யமபனுநம் பிகைகை
ஒன்றுமதி யெதததனையு ரைததுமறி வீனன்
பொன்றுமவழி யூடுதனி போவதுது ணிநதான்
நன்றறியு மெநதையிதி னுமபரிவ தெனனே. 102

பித்துலக மாயவலை யூடுபிணி யுண்டு
மததமுறு மாயபுரி யினமறுகு தோறும்
உயததுணாவி லாதுபடு மோசமுறு கினறா
இநதகைய ரெதததனைய ரெனபனுனக கென்றான். 103

தூயகவி சேணொளி தோறறரிய தாகப்
பேயலகை யாயபிர பஞசவதி காரி
மாயவிசு வாசிகண்ம னககருடு செயதான்
ஆயதிவ கைததெனினு மையவிது கேணமோ. 104

சோரவழி யூடுதிரி துர்ஜநர்த மக்கும்
பாரமிகு பாவவுணா வுண்டுபய முண்டென்
றோரினுமி யறைகயறி வீனமுற லாலே
சீரடையு மார்க்கமில ராயுணாவு தேய்வார். 105

முற்றுநல்லு ணாச்சியொடு மூளுமனஸ் தாபம்
உறறவிடை யாததுமநல லூநியமி தென்றுத்
தெற்றவுண ராததுசி தைக்கவகை செய்தே
துறறுடவி னிசசைவழி யிறறுணிவு கொள்வார். 106

இன்னவகை யாயவுணர் வாதியித யத்தில்
துன்னிநிலை பெற்றிடுமெ னிற்சுருதி கூறும்
நனனெறிபு குததுமென நமபிகரு துற்ருய்
அநநெறிதெ ரிபபலென வாரணனவி ரிப்பான். 107

பாவபய முன்னதப யம்பகரி ரண்டில்
ஒவவுறு முன்னையதி டைக்கிடையு யிாத்துத்
தேவபய முள்ளுறுமெ னிறறிகழ்மெய்ஞ் ஞானம்
மேவுமது வேவிதிவி லக்கின்வழி யுய்க்கும். 108

தீத்தொழிலை விட்டொருவு கென்றுமதி செப்பும்
மாதததைகய ரக்ஷகனா நாடிவழி பட்டுன
ஆததுமவி ரக்ஷைபெறு கெனறறிவு றுத்துந
தோததிரஜெ பஙகளாய கததிடைதொ குககும. 109

உத்தமநல் லாவியறி வூட்டுமுறை பறறிச
சுததமன ரம்மியசு சீலசுகி ருதஙகள
விததகவி வேகமின மேவியருள வேத
சததியமு றைககுநிலை தநதுதரிப் பிககும. 110

இப்பெருந லநதருவ தேதுபய மதுவே
செபபரிய தேவபய மற்றிதுதெ ளிநதோர்
தபபிலவிசு வாசமுறை சாரநதிறுதி காறும
ஒபபரிய வுததமவொ ழுக்கநெறி நிறபார. 111

செவ்விதிக முததமப யத்திறுறு சீலம்
இவ்வகைய வென்றுதுணி யாகவறி வீனர்
வெவ்வியபி சாசுளமவி ளாததெனவெண்ணி
அவவியல்கெ டுதருளம டககியலை வாரால். 112

ஐயவிது காறுமறி வீனரியல் பேசி
வையமுறு சோகமுறு காதுவழி வந்தேம்
வையகவ ழிக்கடையின் மலகுபெரு வாழ்க்கை
கையுறவ டுததனமி தோகடிகை தூரம். 113

என்றகம கிழ்சசியொடி சைந்துவழி யேகி
வென்றிபுனை வேதியன்வி ளமபிடவி யந்து
நன்றுமிக நன்றெனநம் பிக்கையுந டந்தான்
ஒன்றியிரு வோருநெறி யேகினரு வந்தே. 114

அறிவீன வர்ச்சிதப் படலம் முற்றிற்று.

நிலைகேடனுதியர் விவரணப் படலம்.

ஊசிபுகு மாறுசெறு நூலினொரு வாமே
ஆசறுநம பிகைவிசு வாசியைய டுத்துப்
பேசிநடை கூடினனோர் பேதமில ராக
ஈசனைவ ழுத்திநெறி யேகினர்வி ணாந்தே. 1

அங்கணொரு சூழலைய டுத்துமறை தேர்ந்த
புங்கவனம பிகைமுக நோககிமதி பூததோய்
கஙகுலித யத்துநிலை கேடனொரு கஞசன்
எங்குளன றிந்தனைகொ லோபுகறி யென்றான். 2

நன்றறிவ னனவனை நாணயபு ரத்துக்
கொன்றியவ மார்க்கபுர மென்பதவ னூராம்
முன்றனையு ணாநதுபய முற்றுமன முட்டி
மன்றனகர் யாத்திரைம திததனனொ ருக்கால். 3

மாயநக ரிக்கருக மார்க்கபுர வாயில்
ஆயதுகொ டென்வயின டுத்துநிலை கேடன்
மேயவுணா வும்பயமும விணடுவிழி வழிநீர்
ஏயவுள முங்குவனி ரக்ஷையைவி னவி. 4

பண்டுபல காலவன கத்தெழுப யத்தைக்
கொண்டுமிரு கண்கலுழி கோததிடுகு றிப்பைக்
கண்டுமிவ னுக்குயிரி ரக்ஷைபெறு கவலை
உண்டுமென நயபிமன முருகியதெ னக்கும். 5

இப்பரிசி ருப்பினுநம் மீசனொரு சித்தம்
எபபரிசெ னவதைய றிந்தினிதி யற்ற
ஒப்பிநடை கொளகிலர்கண் ணீாநனியு குக்கும்
அபபரிசி னென்பயனெ னசசிறிதை யுற்றேன். 6

எத்தனைய ரோபரம நாமமெடுத் தோதிக்
கத்துபவ ரல்லர்கதி காண்பவர்க ருத்தன்
சித்தமறி வுற்றதுசெ யற்குளம கிழ்ந்த
உத்தமர்க ளேயெனுமு ரைத்திறமு ணர்ந்தேன். 7

ஆங்கவன கத்தயல்தன் மீட்சியும றப்பின்
வாங்கியுமெ னப்பெயர்வ திநதமதி கேடர்
நீங்கரிய நட்பினரி வற்கவாநி கழ்த்துந்
தீங்குமொழி கொண்டெழுநற் சிந்தனைதொ லைத்தான். 8

ஐயநிலை கேடன்முத லாயவர்தி றத்தென்
னொய்யமதி யிற்படுக ருத்தைநுவல வன்பின்
செய்யமதி யுளனாறைதெ ரித்தியினி தென்னா
மையறுநம் பிகைகைமுன்வ குததிடுவ தானான். 9

இக்குறிப டைத்தவர்தம் மின்னலுறு பாவச்
சிக்குளமெ ழும்பநர கததிகில டைந்து
புக்கரிய வானகதிபு குநிடவி ரும்பி
முக்கியவி ரக்ஷைவழி செலலமுயல கின்றார். 10

பின்னர்சில வைகலொரு பெற்றிகழி யப்போய்
அன்னர்பிற விகருணைம கததிடையெ ழும்பி
முன்னாறுமு ணாச்சியையொ ருஙகறமு ருகக
நன்னெறியொ ரீஇமுனெறி நச்சிநுழை கின்றார். 11

மேதகுவை தீகநடை வித்தகவி வேகஞ்
சாதுகுண சீலமொடு தர்மநெறி யாவும
ஓதுபிற விக்குணமு யர்நதிடிலொ ழிக்கும்
ஏதுகுண மேலிடும தற்கடிமை யெல்லாம். 12

ஆண்டகைகி றிஸ்துவைய றிநதவறி வாலே
தீண்டரும சுத்தவுல கததுநெறி சீத்து
மீண்டவர்ம றுத்துமவ்வி டாக்குள்விழு வாரேன்
மூண்டெழுபல் கேடுறுவர் முனனையிலும் பின்னே. 13

நீதிநெறி நேர்மையைய றிந்துமதி னின்றும்
மாதகைய கட்டளையை வல்லிதின்வ ணாநது
போதலினு மூநதுறவப் போதமடை யாமே
மேதினியி னாடலைதன் மிக்கநல மன்றோ. 14

கக்கியத யின்றுகடை காத்துயிர்க ழிக்குங்
குக்கல்கழு வப்படினுங் கோதுபட வொல்லை
புக்குளைபு ரண்டலையுங் கோலமது போலிம்
மக்களும சுத்தநெறி யூடுமறி வாரால். 15

வேறு.

பிறவித் தீக்குணச் செயலிது பிரபஞ்ச மயக்கின்
உறவு மச்சமு மேலிட நாக்கச்ச மொடுங்கி
மறலி யாதலி னுலகினப நுகர்ந்துயிர் வாழ்தல்
அறவி யற்கையென றக்ககரி மழுக்குகின ருரால். 16

அலகி லாரண நூனெறி பிடித்தலி னவியா
துலக நிந்தைமேன மேலுமு பாதிதொக கோங்குங்
கலக மாமதாற் றந்திரோ பாயத்தாற கழிப்பாம
இலகு மாயுளென றெண்ணியும பின்னிடை கின்ருர். 17

புலநு காச்சியை விழைந்திறு மைந்துயிர் போலத்
தலம ருத்துபுன் போகத்துத தலைதடு மாறிச
சுலவு மாயவின பங்கலைத துய்த்தகந துலக்கிக்
குலவு நலனுணா வனைத்தையும புதைப்பரிக கொடியோர். 18

மேவு நன்னெறி யால்வரு வெட்கத்தி னிடறி
ஒவி லாணைத் தருக்கினு னலனுணா வொழிந்து
வீவின ருய்வரும வேதனைக கிடங்காவீழ் கின்ருர்
தேவ பத்திபி னலத்தைபுற் ருய்கிலாச சிதடா. 19

சுலவு பாவமும் பயங்கரத் தொகுதியுஞ் சூழ்ந்து
நிலவி மேலவரு மாக்கினைத தீபபையுண ணினைந்து
விலவி லத்தக நடுங்கலில் விருப்பமின ருகி
உலவு கினறனா பாவத்தி லூசலா டுளத்தா. 20

மூல மாயகத் தெழும்புநல் லுணாச்சியை முறையே
பால னளுசெய்து காக்கினற பதகிமைக குழுக்கள்
மேலை நிரபபந்த விழலிலே வீழ்ந்தழி வதனமுன்
சால வேயடைக கலமபுகுந் துய்குவா சரதம. 21

தந்தை கேட்டிசன் மாாக்கத்து நடுநிலை தவறி
வெந்துன் மாாக்கத்துக் கவிழ்ந்தமே துக்களை விதந்தேன்
எந்த வாறுபின் வாங்குகின ருரென வெடுத்துச்
சிந்தை யாாநீ தெரிககென வேதியன் றெரிப்பான். 22

தெள்ளி யோய்நிலை கேடுறு தியாகந் தெளிந்தங்
குள்ள கோதெலா நணிவடித துணாத்தனை யுளளம்
விள்ளு நலனுணா வோடெழு மெய்மனஸ் தாபங்
கொளளு நீரரே நிலைபிச காநிற்குங் குணத்தா. 23

நின்ற நன்னிலை தவறிப்பின் வாங்கிடு நீசர்
சென்று சென்றுதன் மாரக்கததுச சிக்குணுஞ் சீரகேள்
நன்று தெய்வத்தை யரணதனை நரகவெஞ் சிறையை
ஒன்று முள்கிலா மறதியே மூலவுற் பாதம். 24

வேத வைதிக வொழுக்கெலா முறைமுறை விடுதல்
சாத கம்பெறு பாவததை யிச்சையைத் தழுவல்
பேத மைத்துணி கரஙகொடு பிரபஞச மயககம்
ஓது சற்கரு மஙகளை யொழிதலே யுபயம. 25

இனைய துர்க்குண சீலங்க ளிதயத்துக் கெழுமிக்
கனவு போன்றுநின் னுட்செலக் கருத்திடைக் கதித்து
நினைவி னோஙகிப்பின் வாககினுஞ் செயலினு நிலவி
வினையி னுல்வா வரவெளிப படடிடும விரகாய். 26

மெய்க்கி றிஸ்தவர் கூட்டுற விழிவென விடுவர்
பொய்க்கு ருககளென றிகழுவ ரறவனைப் பொதிந்து
வைக்குந தீமைக்குப புகல்சொல மறையவ ருள்ளங்
கைக்கு ளோநனை முளைததென் றெள்ளுவா கடுகி. 27

ஜெகந்த ழைத்திடு சிற்றின்பப் பிரியருல் லாசர்
முகநது கொளபொரு ளாசையா முழுக்குடி வெறியர்
அகந்தை யாளரபே ருண்டிய ராயமற றிவரோ
டுகநது நண்பராய்க கூட்டுண்டு களிப்பரிங் குழன்றே. 28

வைகல் சிற்சில கழியவும் வரம்பிலாப் பாவச்
செய்க லந்தனு போகததை விளைப்பதே செயலாய்
உய்க லாநெறிக் கோடியா டிநதிரிந துலவிப்
பொய்க லநதவா னுளிறப் பொனறுவர் முடிவில். 29

இத்தி றத்தருக் கிரங்கிநம் மிரக்ஷணு மூரத்தி
அதது டக்கினின் றகற்றியுய் வருளில ராயின்
தத்த மக்குவைப் பாக்கிய கெடுநிதிச் சலதிக
குததி யோகம்பெற் றுழல்வரா லூழியோ டூழி. 30

என்றிவ் வாறுரைத் துறுநிலை கெட்டுப்பின் வாங்கித்
தன்று ணைப்பெரு மீட்பினி யுண்டெனத் தருக்கும்
பொன்று தீக்குண வியல்பெலாம் போகவிட் டிடுதுந்
துன்று சோகபூ மியினொடு மென்றனன் றாயோன். 31

சொற்ற வாய்மைகேட் டுளத்துண்மை ஞானத்தைத் தொகுத்துத்
துற்று சோகபூ மியிற்படு முயக்கெலாந் தொலைய
முற்று நீத்தன மெனுங்குது கலத்தொடு முடுகி
நறற வத்தனோ டேகின னம்பிக்கை யொருவான். 32

நிலைகேடனுதியர் விவரணப் படலம் முற்றிற்று.

ஆரணியபருவம் கவி, 739.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

ஐந்தாவது: இரக்ஷணிய பருவம்.

தர்மக்ஷேத்திரப் படலம்.

உடலுயிர் கண்ணிமை யொத்த மாட்சியர்
படருறு மனந்தரின் படுகர் வைப்பையும்
நடலையார் பிரபஞ்ச நச்சு வாழ்க்கையின்
கடையையுங் கடந்துமெய் வாழ்வைக் கண்ணுற்றார். 1

பல்வளங் களுங்குழீஇப் பரம பாஷையின்
கல்வியுஞ் செல்வமுங் கவின்கொண் டோங்கிய
நல்வள நாட்டையூ டுருவி யெம்பிரான்
மல்வள நகர்புகு மாககஞ் சென்றதால். 2

புயனிரை பொதுளிய பொதும்ப ரும்பல
பயிர்வளஞ் செறிந்தெழில் படர்ந்த பாங்கரும்
வியனிலப் பரப்புநல் விளையுய் யாணரும்
மயலறு காட்சியின் மயங்கு மாலது. 3

வானமும் பூமியு மிணைந்த மாண்பது
ஞானமும் நன்மையு நணிக தித்தது
தீனமு மீனமுஞ் சேர்வின் றாயதெவ்
வூனமும் பாவமு மொழிந்த நீரது. 4

ஆரிய ரேகுடி யமையத் தக்கது
பூரிய ரவ்வழி புகப்பெ றாதது
சூரியன் கதிரண வாதங் துன்னலால்
காரிரு ளெங்கணுங் காணொ ணாதது. 5

புனிதமே யெங்கணும் பொலியும் பொற்பது
தனிதமா ரருண்மழை பொழியுஞ் சால்பது
மனிதர்வா னவரென மருளத் தக்கது
நனிதவ வொழுக்கத்தி னலங்கொண் மொய்ம்பது. 6

புண்ணிய நதிவளம் பொருந்து பொற்பது
தண்ணளித் தடங்களின் பெருக்கஞ் சான்றது
கண்ணிய பயிர்வளங் கவின்கொள் காட்சியின்
வண்ணமித் துணையென வகுக்கொ ணாதது. 7

சீலமு மொழுக்கமுந் திகழ்ந்த செவ்வியிற்
பாலொடு தேன்கலந் தோடும் பாலது
ஞாலமுற் றுந்தொகூஉ நன்க ருந்தினுஞ்
சாலவும் பயன்படுந் தகைமை சான்றது. 8

கருமபூ மியின்கடைக் கண்ண தாயது
திருமலைச் சாரலோ டிசைந்த சீரது
மருமலி தருமலர்ச் சோலை வாய்ந்தது
தருமசேத் திரமெனப் பெயர்த ழைத்தது. 9

அத்தகு சேத்திரத் தணிகொண் மாட்சியைச்
சத்திய நிலைபெறு தகைக்கண் ணாடியின்
பத்தியின் விழிகொடு பார்ப்பி னல்லது
வித்தரிப் புரையியல் விளக்கற் பாலதோ. 10

வேறு

இன்ன ணந்தகு பரமசா தனங்களோ டிசைந்து
மன்னு ஞானநல் வளந்தரு தருமசேத் திரத்தைத்
துன்னு மாத்திரத் தாரணங் கிழவராந் தூயோர்
பன்ன ரும்பர மானந்த பரவச ரானார். 11

பனிதி கழ்ந்தவண் புதுமலர்ப் பரிமளம் பரம்பித்
தனித மாமதத் துளிபடு தண்டலைப் பரப்பில்
நனித வழ்ந்துலா நறுந்தென்றல் மெய்யுற நணுகப்
புனித ராயின ரிருவரும் பொன்னொளி மருவி. 12

மாய மார்பிர பஞ்சத்து மயக்கினி மருவாத்
தூய சேத்திர மடைந்தன மாலெனத் தொழுது
மேய தோத்திரம் புரிந்தனர் விண்ணுல காளும்
நாய கன்னருட் டுணைமையை நன்றியோ டுள்ளி. 13

இனைய சிலராய் நன்னெறி பிடித்திரு வோருந்
தினைய னைத்துநோ வின்றியுள் ளதிசயஞ் சிறப்பத்
துனைவி னேகுழி வரம்பறு காட்சியைத் தொகுத்துப்
புனையும் வேதியன் றேழுறக்குக் காட்டினன் புகலுவான். 14

கூறுற் றோங்கிய மதிவலோய் கொற்றவன் மகிமைச்
சீறுற் றோங்கிய திருநக ரணிதத்துறுஞ் செயலால்
ஏறுற் றோங்குபைம் பொன்மய வெழிலுருப் படைத்திப்
பாருற் றோங்கிய சராசரப் பகுதிகள் பாராய். 15

நிண்ண யந்திக முத்தம நிருமல வாசன்
தண்ண ளிப்பெருக் காவதித் தருமசேத் திரமென்
றெண்ண ரும்பல வளநிறைந் தெங்கணு மலிந்து
கண்ணெ திரப்படு காட்சியே தெரிப்பன காணாய். 16

என்னு யிர்க்கருந் துணைவவித் தலத்தவ ரெல்லாம்
மன்னர் கோமகன் குருதிரீ ராடிய மரபாற்
செந்நி றத்தபொன் னுருவொளி திகழ்ந்தமே னியராய்ப்
பன்ன ருமமெழில் படைத்துள புதுமையைப் பாராய். 17

துனித விர்த்தருந் துணைபுரி தோழவித் தேயப்
புனிதர் வாய்மலர் பொழிதரு புதுமொழித் தேன்போல
நனிதி கழ்ந்தமுந் திரிகையி னறுங்கொழுங் குலைகள்
கனித ரும்புது நறைவிரி காட்சியைக் காணாய். 18

உரவு நீர்நிலத் தருட்டிர வியம்பெற்ற வுரவோய்
இரவு மின்றுறு துயிலுமின் றுதலி னெங்கும்
புரவ லன்றிரு வடிக்கணப் பொருந்திய புனிதர்
பரவ சத்துயில் விளைக்கின்ற புதுமையைப் பாராய். 19

உரம ளந்தமெய் யுத்தம விந்நிலத் துரவோர்
கரவி லாதகம் புறமெங்கு முண்மையே கவினப்
புரவ லன்சித்தம் போற்புரி புனிதமாச் செயலாற்
பரம ராஜ்ஜியம் வந்துற்ற பரிசினைப் பாராய். 20

அற்பு மலகிய வாருயிர்த் தோழநம் மருமைத்
தற்ப ரன்சுதன் பிராட்டியோ டுலவுவான் சமைத்த
விற்ப முத்தபைம் பொன்மலர்ப் பரிமளம் வீசுங்
கற்ப கச்செழுங் காவனத் தெழினலங் காணாய். 21

மீயு யர்ந்தவா னாட்டிள வாசன்வீற் றிருக்கத்
தூய பொன்னொடு மின்னையும் வெயிலையுந் தொகுத்து
மேய பன்மணி குயின்றுவிண் ணுறமிளிர்ந் தெங்கும்
பாயி ருஞ்சுடர் பரப்புமண் டபநிலை பாராய். 22

நம்பர் நாட்டிய நம்பிக்கை யுருக்கொண்ட நண்ப
இம்பர் நாட்டிய திருச்சபை யெனுமண வாட்டிக்
கும்பர் நாட்டிள வாசன்செய் யொப்புடன் படிக்கைக்
கம்ப நாட்டிய திருமணப் பந்தலைக் காணாய். 23

புரையின் மெய்விசு வாசவிப் புனிதசேத் திரத்தின்
தரையில வந்துவந் தேகின்ற சாரண விபுதர்
விரைய லார்ந்தபொற் றாமரைத் திருமுக விளக்கங்
கரையில் பேரின்ப மகிழ்ச்சியைத் தெரிப்பன காணாய். 24

ஞான நண்பபொன் னகராணித தெமக்கினி நவிற்றில்
வான கத்தர சன்றிரு வோலக்க மன்றில்
ஆன கதத்தொனி யோடெழு மாரண கீத
கான கந்தரு வஞ்செவி மடுப்பன காணாய். 25

எம்பி யிந்நிலை யாடியி லிணையில்பே ரின்பச்
செம்பொன் மாளிகை திருக்கடை திருநெடு வீதி
உம்ப ரோங்குகோ புரமதி மைத்திர னுயர்ந்த
பைம்பொ னிஞ்சிமா நகருருக காட்டுவ பாராய். 26

எனம னகத்தினி யாய்சரு வேசுர நேசம்
நன்மை நற்குண நன்னடை நன்மனச சான்று
தன்ம பாலனந தயையன்பு சாந்தமென் றினைய
பன்ம ணித்திரள் புரைகுண நிதிகளைப் பாராய். 27

தெள்ளி யோயிந்தத் திவ்விய சேத்திர மெங்கும்
உள்ளு றப்பளிங் கெனத்தெளிந் துறுமணங் கமழும்
வள்ள வாய்மலர்ந் திதழ்விண்ட மதுத்துளி மல்கிப்
பள்ள நீரகத் தலர்முக வனசங்கள் பாராய். 28

ஜீவ நன்மையைத் தெரிந்துளந் திரும்பிய செய்யோய்
தேவ மைந்தனோர் சீர்த்தியைச சேத்திர மடந்தை
ஆவ லிற்புனைந் தேத்திசை யாமென வணிகொள்
காவ கத்தெழு புள்ளொலி காட்டுவ காணாய். 29

இனைய யாவையும் வயின்றொறுந் தொழுதுக் கியம்பிச்
சினைய லர்ந்தபூங் காவகச் செழும்பொழி னடுவண்
வனையும் பொற்றிரு மாமணி மண்டப மடுத்தான்
நினைவி னீங்கலா நம்பிக்கை யோடுமந் நிவிர்த்தன். 30

திருக்கு லாவுமம் முன்றிலிற் றிவ்விய ஜோதி
விருக்க மல்குமோர் சூழலில் வேதிய ரிருவர்
மருக்கு லாவிய மலர்செறி யசோகத்தை மருவி
உருக்கு மண்டபப் பொலிவுகண் டுவப்புட னிருந்தார். 31

ஆய போழ்தத்து வனபரி பாலக ரடுத்துத்
தூய யாதநினைக் குறியினு லவாநிலை துணிந்து
சேய நன்மொழி நிகழ்த்திநுந் நெறிக்கிடை நிகழ்ந்த
சேய காரியந் தெரிக்கென வேதியன் றெரிப்ப. 32

நன்று கேட்டுளக் களிப்பொடு நாயகற் பரவி
நின்று செவ்வியீர் பிரபஞ்ச நிருவிசா ரத்து
மன்றி ருந்துமிவ வளமபடு தருமசேத் திரத்து
முன்றில வநதனிர் திருவருண் மாட்சியே முற்றும். 33

ஐயன் மீரினித் துன்பமின் றுயினு மாண்டோர்
மையி ருட்படு மரணத்தை வரன்முறை நீந்தித்
துய்ய வாயவக் கனைபபடிற் சுவாககபே ரினபங்
கைய தாகுமா லென்றுளங் களிநதுரை யாடி. 34

வம்மி னீண்டென மலர்க்கரங் கொளுவியுய் யானத்
தெம்ம ருஙகினு மிசைநதுள புதுமையைக காட்டி
அம்ம வீதிதென் றமைமெவலா மகமுறத் தெருட்டி
மம்மர் நீங்கிய மதிவலீர் கேண்மென வகுபபார். 35

மரும லிந்தவிச் செழுமலர்க் காவொடு மலிந்த
தரும சேத்திரப் பகுதியுஞ் சருவலோ கேசன்
திரும கற்குரித் தாமிவண் செறிபலன் யாவும்
ஒரும னத்தயாத் திரிகருக் குரிமையா முனைகவில். 36

மறியுந் தண்புனன் மடுவுண்டு நதியுண்டு வனையக்
கறையி லாதவெண் டுகிலுண்டு கவினணி யுண்டு
நறிய முப்பழக் கனியுண்டு தீம்பழ நறையும்
நிறைய வுண்டுபோ னகமுண்டிந் நிலத்தினி லெங்கும். 37

தங்க மாளிகைத் தலமுண்டு தலைவனைப் பரவப்
பொங்கு மாதவப் புணையுண்டு புததுணை திசழ்த்த
எங்கும வேதியக் குழுக்களுண் டாதலி னெமரீர்
இங்கி ருந்துசின் னுடகழி மினனென விசைததார். 38

என்ற வின்னிசை வாசகஞ் செவிமடுத் திறும்பூ
தொன்றி வேதிய ரிருவரு முவபபொடங் கவாக்கு
நன்றி கூறிவந தனஞ்சொலி நயநதினி திருநதாா
துன்று கற்பகச சோலைவா யருநதவச சூழல. 39

புனித நீரபடிந் தாடுவர் பூந்துகில் வனைவர்
கனித னீரமையிற கடவுளைக கைகுவித திறைஞ்சி
இனிது போனக மருநதுவ ரின்னிசை பயிலவாா
துனித விரநதன வாதமுந தோததிரம புரிவாா. 40

நநத னததெழில் கண்டுகண் டுலவுவர் நாளுஞ்
சநத னுடவிய பொதுமபரிற றடநதுயில கொள்வர்
விநதை யாயப்பல காடசியை வியநதுளங களிபபா
முநதி ரிபபழ நறையுண்டு தேக்குவா முறையால. 41

துன்னு மாதவக குழுவொடு தோழமை கொள்வாா
பனனு வேதிய ரோடுசம பாஷணை பயில்வாா
பொனனை காததொனி செவிமடுத துளககளி பூப்பார்
இனன வாறவண வைகலோா சிலகழிந திடுங்கால. 42

உம்பர் மேயசீ யோன்மலை யுன்னத கீதம்
பமப வேதிய னகததுறை யாததுமப பன்னி
எமபி ராணநே சனைததலைக கூடுநா ளெதுவென்
றைமபு லனகளு மயஙகிமெய் யவசமுற் றயாநதாள். 43

தூந லங்கிகழ் காதலேய் சுடச்சுடத் துய்க்கும்
பான லநதிக முணவெது மருநதிலள் பதைபபாள்
கான வேடுவா வலைபபடு மானெனக் கலங்கி
ஊன னைநததன் னுயிர்துடித் துளளமுங குலைவாள். 44

ஆசை நாயக னருளுரு வெளியினு லயர்வாள்
தேசு லாவிய திருமுகத் தொளியகந் திளைப்பாள்
சீசி யிவவுடற் சுமையென்று தீவலென் றினைவாள்
நேச மாற்றரி தாய்மிக நெட்டுயிரப் பெறிவாள். 45

உலக பாசங்க ளொழிந்துந்தம் முயிர்க்குயி ராகி
இலகு மாத்தும நேசர்பா லாசைமிக் கேங்கி
விலகி னேசபா சத்தினு விறுகுற விசிப்புண்
டலகி லாததுமத் துயரடைந் தாக்கையுந் தளர்வாள். 46

அருமை நாயகன் மூட்டிய வாசைநோய் தணியா
தெரிமு கத்துற்ற மெழுகென விளகியுள் ளுடைவாள்
திருமு கச்செவ்வி காணநறுஞ் செவ்விநீ ளிதெனகை
கருமு கிறறுளி காணகிலாப பயிரெனகை கரிவாள. 47

உத்த மந்திக முன்புமிக் குயிர்க்குயி ராய
விதத கன்றிறத் தோங்கிய விரகதா பதாற்
சிதத சஞ்சலங் கதிதலிற் றெருமா லுழந்து
பிதத ரிறறிகைத தலமரீஇ மருண்டுபே துறுவாள். 48

பண்டு பாரிடச சூழலின மாதவிப பாங்காக்
கண்டு நெஞசையுங கருததையுங கவாநதுடன் மணந்து
கொண்டு வந்தொரு குறியிடத துய்ததருட் கனிவாய்
விணட மெய்ததிரு வாகமெலா நினைநதுவெய் துயிர்ப்பாள்.49

ஏது செய்குதி ரென்னொரு நேசபா லெனக்காங்
காத னோய்க்கொரு மருநதுமுண் டோவவா கனிவாய்ப்
போது மலகுபுத தழுதலா லெனறகம புலநது
மீது மீதெரி தவழ்ந்தென வெநதுபுண் படுவாள். 50

அழுத னெட்டுயிர்த் தழுங்குதல் சோருத லவாவி
எழுதல் வீழுத லிரஙகுத லிருகரங் கூப்பித
தொழுத லாதிய தொழிலலாற் றொழிலின்றித் துயர்வாள்
உழுவ லணபினிற் கொடிதியா துவரிசூ ழுலகில. 51

ளர்ந்தெழு காதலால் வெவ்விடா பழுத்த
நிகதொ டுஞ்சிறை மீட்டுமென் னுயகன் செறுக்கும்
ஆக்கை வெஞ்சிறை மீட்டெனை யணைககில ரென்னுக்
கூககு ரற்படுத தழுங்கிததன் னுருயிர குறையும். 52

இருண்ட பாதலப் படுகர்நின் றெடுத்தபே ரன்பை
உருண்ட சிநதையின் மறந்தன னலெனை வுள்ளித்
தெருண்டென் னுயகன் வரவிடு தூதொன்று சேரின்
மருண்ட புன்மைபோய் மாறுமென றொருநிலை மதிக்கும். 53

அன்பு லப்பிலா னடித்தொழும் பாற்றுதற் குதவாப்
புன்பு லாலுடற் பொறைசுமந் தெத்தனை பொழுது
மன்பு விப்பொறை யாய்த்திரி வேனென மயங்குந்
தன்பு லப்பகை யவித்தயோ கியாநிலை சாரும். 54

வேறு.

பன்ன ரும்பர லோகப தவிநீத்
திந்நி லத்துவந் தெய்திய வீசனார்
மன்னு மன்பும யத்திரு மேனியை
உன்னி யுன்னித்தன் னுள்ளமு ருகுவாள். 55

தருவி வந்தெனைத் தொண்டுப டுத்தவும்
பொருவில பேரின்ப போகத்தை யூட்டவும்
பருவ ரற்கட னீந்திய பான்மைநெரு
சுருவு கின்றதென் றுவியு யங்குவாள். 56

தீங்கு மல்கிய தீக்கடன் யாவையுந்
தாங்கி நின்றுத்த ரித்தெனைத் தாங்கியன்
போங்கு காதல ரூடினா போலுமால்
நீங்கு மாறினி யென்னென நேடுவாள். 57

பரதி ரித்துவ வேந்தன்ப ணிப்படி
வரதன வைதிக மாட்சிவ ரன்முறை
விரத நோன்புபி டித்திடும் வித்தக
சரத மெண்ணித்த விப்புறு நீர்மையாள். 58

ஒருமலைச்சிக ரத்தொரு மூவருக்
கிருநி லத்துச்சு டருமி ரவிபோல
தரும ஜோதித ழைத்திடக் காட்டுமத்
திருமு கச்சுட ருள்ளித்தி யங்குவாள். 59

சுத்த மாக்கிவெண் டுசணி நல்கித்தம்
முத்தி தந்தின்ப மூட்டிய காதலா
வித்த கக்கனி வாயிதழ் விண்டசொற்
றித்திக் கின்றதென் சிந்தையு ணின்றென்பாள். 60

கள்ள மின்றவர் கட்டுளா யாயினும்
உள்ள முற்றுமு ருக்கிக்க வர்ந்துடன்
கொள்ளை கொள்ளுங்கு ணமுடைத் தென்றுகண்
வெள்ளந் தோய்ந்துமெ துப்புறு மேனியாள். 61

சேவ டித்துணை நோவத்தி சைதிசை
ஆவ லித்தெனைத் தேடிய வன்புளார்
கூவிக் கூவிவி ளிக்கக்கு றிககொளார்
பாவி யேன்பிழை யேயென்று பன்னுவாள். 62

விண்க லக்கும்வி ழுநெறி வீசியிம்
மண்க லநதம யலனைந தோங்கிய
எண்க லந்தவெ ருசலைக் காயிரு
கண்க ளுழ்ந்தக ருணையை யுனனுவாள். 63

பொற்பி ஞருயிர பொன்றுடல் கூடவும
உறப வததினு டற்குறை நீஙகவும
பற்பல் வெமபிணி நீரவும் பாலிதத
அற்பு தச்செய லுன்னிய ழுங்குவாள். 64

வருதி னத்தும ணத்தொழின் முற்றுவான்
குருதி வேர்த்துளி மேனியிற் கோத்துகத
திருவு ளத்துததி ருநதணி செய்தசீர
கருதி யாவிக ணாந்துக ளுழுவாள். 65

மெய்ச்சி ரத்தையிற் பாசமவி சிக்கபெய்
பசசி ரததஞ்சொ ரியப்ப தகாழுன்
நச்சு முண்முடி தைக்கந லிமறும்
உச்சி தத்தனி நேசத்தை யுன்னுவாள். 66

குறும னக்கொடி யார்செய்கு ரூரமுஞ்
சிறுமை யும்புகல் தீச்சொலுந தாங்கியத
தெறும கத்துவர் சிந்தைசி னநதிடாப்
பொறுமை யுள்ளிப்பு கைநதுபு லம்புவாள். 67

விருண மேனியில் வெவ்விருப் பாணிசெல்
தருண மற்றிவர் தம்பிழை யோர்கிலர்
அருண யந்துமன் னிக்கவத தாவெனுங்
கருணை யுள்ளிக்க சிந்துக ளுழுவாள். 68

ஞால மேவுந ராத்தும நாயகன்
ஓல மார்குரு சொண்மட லூர்ந்தருட்
சீல மாகததி ருத்துதி ருமணக்
கோல முள்ளிக்கு ழைநதுளங் தேமபுவாள். 69

செயிர்த்த சிந்தையத் தெவ்வர்தி கைக்கவும்
அயிர்த்த தொண்டருக் காருயிர் மலக்கவும்
பயிர்த்த பூம்பணைப் பள்ளிநின் றாண்டகை
உயிர்த்தெ ழுந்தமை யுள்ளியுள் ளுருகுவாள். 70

ஆழி யானவலப் பாகத்த மர்ந்துளார்
வாழி வாழியென் றேத்தினும் வைகலோர்
ஊழி யாகத்தி சைத்துள ளுடைந்தனள்
ஏழை யாத்துமப் பன்னியிங் கென்பவே. 71

ஈது காலத்துன னான்மவி ரக்ஷகா
காத லித்தன்ப லனைகளுங் கைக்கொடிங்
காத ரித்தடுக் கின்றன ராலெனக்
கோதில் சீயோன்கு மரிக்குக் கூறுமின். 72

என்றொர் சத்தமெ ழுந்தது விண்ணிடை
மன்றன் மங்கள மல்கிய பொன்னகர்
முன்றி னின்றுமு ழங்கிமு றைமுறை
துன்றெக் காளந்தொ னித்திடு மாறுபோல். 73

வானின் றுள்ளத்து வார்ந்தநல் வாக்கெனுந்
தேனுண் டார்ந்தன ளாத்துமச் செல்வியும்
ஊன வூர்ந்தவு டற்றுயில் வீசினான்
ஞான மல்கிய மெய்ம்மறை நாவலன். 74

குருசு யாத்தகு ரிசில்வ ருகையின்
பரிசு ணர்ந்துகம் பிக்கையும் பண்ணவ
தரிச னைக்கரு காயது தம்பிரான்
புரிசை மாநகர் போதுவம் யாமென்றான். 75

நன்றெ னாவிரு வோருந றும்பொழின்
மன்று ளார்விடை பெற்றுவந் தித்துடன்
சென்று கூடினர் செவ்விய நூனெறி
என்று மாறிலி றைவனை யேத்தியே. 76

இத்த கைப்படு சம்பவம் யாவுங்கை
உய்த்த நெல்லிக்க னியிலு ணர்ந்தியான்
வித்த காப்பின்றொ டர்ந்துவி னாவினி
எத்தி றத்தெ ரிவலென் றேகினேன். 77

மங்க ளஞ்செறி மாநகா நோக்கிமன்
சிங்க வேறேரி ரண்டுடன் சென்றெனக்
கங்கு லின்றிக்க திர்படு கானகப
பொங்க ரூடுந டந்தனா போயினா. 78

சென்னெ றிக்கெதி ராயிரு சீரியோா
பொன்னி னையவு டையினா பொற்புறு
மின்னொ ளிககதிர் வீசுமு கததினா
முனனாத தோன்றிமொ ழிவாமு றைமையால. 79

எங்கு வீரிநெ றிக்கிடை யெங்கெங்கு
தங்கி வந்தனிா சாரநதவி பதெதவை
அங்கங் குற்றவ ருட்செயல யாவெலாம
இங்கெ டுததுரை மின்னென்றி யப்பனும. 80

திருவு ளததருட் செவ்வியி தாமெனு
இருவ ருநதஞ்ச ரிதத்தி யல்பெலாந
துருவி யாதிதொ டுத்தங்கி றுவனா
பரிவி னோடும்ப காநதனா பண்பினே. 81

வந்தி றுத்தம ரபும றையவா
சிந்தை யின்பரி பாகமுந தெள்ளிதின்
அந்த ணாளா றிந்தரு ளாண்டகை
விந்தை யின்செய லேததிவி ளம்புவாா. 82

தொக்க பேரிடாச் சூழல கனறிவண்
புக்கு வந்தனிா தெய்வப்பு ணாபபினால
விக்கி னப்புத ருண்டினி மேற்கொளின்
மிக்க பேரின்ப வீட்டுல கெய்துவீா. 83

ஐயன் மீர்நும்ம வாவின்வ ழித்துணை
செய்ய வுத்தர மின்றுதி ருநதுறந
தூய்ய மெய்விசு வாசத்து ணிபினால்
வெய்ய துன்பினை மேற்கொள வேண்டுமால். 84

திரித்து வப்பரன் றிவ்விய வாக்கைபுட்
கருத்தி ருத்திக்க லங்கலி ராய்வரும்
வருத்த மூடறுத் தேகவ ரம்பிலின்
பருத்து பாங்கா டைகுதி ராலென்றார். 85

அஞ்ச லித்துவ ரன்முறை யாரியர்
செஞ்செ வேவழி பற்றினர் திவ்விய
கஞ்சு கத்தரி ருவருங் காட்சிவிட்
டெஞ்சு றுத்தங்க வரொடு மேகினா. 86

தாமக்ஷேத்திரப படலம் முற்றிற்று

இகபரசந்திப் படலம்.

வித்தகந் திகழு மான்ம விசாரிகம பிகைகை யென்ற
உத்தம ரிருவா ஜீவ சரிதத்தை யொருவா றுக
இத்தகைத தென்று சொற்று மினிவரு மரண நீந்தி
முத்திராஜ ஜியத்தை யுற்ற முறைமையை மொழிது மன்றே. 1

பகலொளி சதாநின் றோங்கும் பவித்திர தேசாந் தத்தில
இகபர சந்தி யென்னு மிடாிருட் பிழம்பு தொக்கங்
ககவயிற் கடுகிச செல்லு மடுதிரை மரண வாற்றைக்
ககனயாத் திரிகா தத்தங் கண்களிற் றெரியக் கண்டார். 2

கண்டுடன் மனமுங் கண்ணுங் கலங்கினர் கவன்று ரேனும்
உண்டெமக் குறுதி யென்று வுள்ளுளே யூக்கித் தொண்டர்
மண்டலம் புரந்த ஜேசு மலரடிப் புணையைப் பற்றி
எண்டகு தேவா ரங்கொண் டிசைத்தனா பிணிப்பார் நெஞ்சில 3

தேவாரம், கடைக்கணி. (பண, இந்தளம)

1 பரனேபரம பரனேபரப பொருளேபரஞ் ஜோதீ
உரனுடைய விசுவாசிகட் குவந்தாதரம் புரியும
பெருமானடி யேனேபெரும பாவிபிழை பட்டேன
சரணுடிவந தடைந்தேனொரு தமியேனகடைக கணியே

2. தூலத்தையு வந்துண்டுசு கித்துசசுகம் பேணிக
காலத்தையுங கழித்தேனுயா கதிகூட்டும்ர க்ஷணிய
மூலத்தனி முதலேகடை மூச்சோயுமுன் முடுகிச்
சீலத்திரு முகத்தாரொளி திகழககடைக கணியே.

3. தொடுவீணையின் மணலைத்துளி துளியாக்கிமுன் னீணை
இடினுங்கணக கென்றீவினைக் கின்றேகணக் கிகந்தாய்
படுபாவியென் றெள்ளாதெனைப் பரிவாய்மன்னிப் பருளி
நடுநாளுன தடியாரொடு நணுககககடைக் கணியே.

4. அன்பார்கவி யருண்மாமழை யடியார்க்கண வரத
இன்பார்தரு கிருபாநிதி யிரக்ஷண்யபுண் ணியக்குன்
றன்பாற்சரண் புகுந்தேனெனை யொறுக்காயகத் தொளிதந்
தென்பாற்பிழை பொறுத்தாதரித் தெந்தாய்கடைக் கணியே.

5. பெற்றாருடன் பிறந்தாரதமர் பெண்டீர்மக்கள் பெருநட்
புற்றாரினு முற்றார்சில ருலந்தாருயி ருலகத்தப்
பெற்றேனல னென்னேதிரு வுள்ளம்பெரு மானே
நற்றாயினு மினியாயுனை நாடக்கடைக் கணியே.

6. மரணாந்தவல் விருண்மூடிமெய் வசமற்றுயிர் மறுகிக்
கரணங்களும் பொறியாதியுங் கலங்கித்திகைத் தயருந்
தருணங்கிறிஸ் தரசேயெனை யஞ்சேலெனத் தாங்கும்
அரணம்பிறி திலையேயுனை யல்லாற்கடைக் கணியே.

7 அந்தக்கர ணத்துள்ளன வறிவாயடி யேனில்
எந்தக்குறை யுளவென்னினு மெந்தாய்பொறுத் திரங்கிச்
சிந்தைக்கவ லையுந்தீர்த்தெனைத் திருத்திக்குணப் படுத்தி
அந்தத்திரு சரணீழலதந் தருளிக்கடைக் கணியே.

8. கோதார்குணக் கேடன்மிகக் கொடியன்கொடும் பாவி
ஏதாகிலு நன்றானதில னெனினும்புறக் கணியா
தாதாரசர் வேசாவன வரதாவரு ளுதா
பாதாரவிந் தஞ்சேர்ந்தெனைப் பரிவாய்க்கடைக் கணியே.

9. ஓசைக்கடற் புவிக்குள்ளெனை யொப்பாரொரு பாவி
ஆசைக்குழி ராரென்பதென னகங்கண்டறி யுண்மை
ஈசற்கொரு புதல்வாவெனக் கிரக்ஷண்யபுண் ணியனே
பாசத்தளை விடுத்தெற்கருள் பாலிக்கடைக் கணியே.

10 ஒன்றாயொரு மூன்றாயொரு மூன்றும்மொரு முதலாய
நின்றாயிது பரமார்த்தநிஷ் கருஷமிந்த நெறியை
நன்றாய்ந்துளந் திரும்பியுனை நாடிற்கதி நாடும
என்றாயுனை யடைந்தேனெனக் கிரங்கிக்கடைக் கணியே

11. பேராதர முடையாய்பெரி யோனேபெரு மானே
பாராதரித் துயிரீந்திர க்ஷணையிட்டிய பரனே
ஓராதர முனையன்றிலை யுயிர்போம்பொழு துடன்வந்
தாராதரம் புரிவாரெனக் கையாக்கடைக் கணியே.

12. கிருபாகர கருணாகர கிளர்புண்ணியப் பொருப்பே
பெருமாவடி யேன்செய்பிழை பொறுத்தென்னுயிர் பிரிகால்
மருவார்தரு குருசிற்றிகழ் வதனாம்புஜ மும்முன்
திருநாமமந் திரமும்மகந் திகழக்கடைக் கணியே.

தேவாரம் முற்றிற்று.

பூதலம் புரிந்த பாவப புயல்பரந் திருண்ட நித்ய
வேதனை யுததி மொண்டு விழுத்தநீர் வெள்ளம் பொங்கிப்
பேதைமா னிடத்தை யேனைப பிராணியை மோதி யீர்த்துப்
பாதலப் படுக ருய்கரும பாதக மரண கங்கை. 4

ஏதெனென் றுரைக்க நின்ற வெழிலுறுந் துணர்ப்பூங் காவின்
ஆதியிற் றோன்றி யென்றும மவனியைச் சூழ்ந்து லாவி
வேதனைப பயிரை யோமபி விநாசத்தை விளைதது நிதய
மாதுயரக கடலில வீழ்ந்து மறிவது மரண கங்கை. 5

ஆசையிற் பெரிது வஞ்சத் தாழ்நதது துன்பந் துக்கம்
மூசிய விடரி வற்றின முறிகிரை புரளு நீதது
மாசடை யிதயம போல மலிநதிருள குழுமி மலகு
பாசடை மலின மூடிக் கலங்கிய பான்மைத் தம்மா. 6

தாங்கரும பிணிக ளாய சலசரம பயில்வ தியாண்டும்
ஓங்குதீ வினைக ளாய படாகொடி யுறழ்வ தூங்கிப
பாங்கரிற் காளி கூளி பைசாச கணங்கள் புகரு
நீங்கரி தாகி நின்று நெடுநதிகில் விளைக்கு நீதது. 7

பள்ளநீ ருலக மெங்கும் பகைகொளக கரநது வைகிக்
கொள்ளுநன் மருநதை யெலலாங் கூட்டுண்டு குணங்கொ டாமே
உள்ளுறப் பரவி யொலலை யுயிரவதைதத தொருங்கு கொல்லுங்
களளவெவ் விடவ ராவிற் கிடநதது மரண கஙகை. 8

அடுததுழி யழுகை மலக வயலெலலா நடுங்கி யஞ்சக்
கடுத்துறு மனமபோற சற்றுங கணஞோட்ட மினறி நாட்டைக்
கெடுத்தழித தலைவு செய்து கெழுமிய வனைததுந தீவாய்
மடுத்திடுங கொடுங்கோல வேநதை மானுமான் மரண வாரி. 9

நினைத்திரா வேளை வந்து நிலததிடை யீட்டி வைத்த
அனைத்திரு நிதியும் வாரி யாருயிரக் கழிவு செய்து
மனைத்தலை யிழவுண டாக்கி மறைந்திடு மரபிற் களள
வினைததிறம் புரியும வெய்யர் போல்வதெம் மிருத்து நீத்தம். 10

நாளென்ன வரம்பு காட்டி நாலைவா ரிதிசூழ் வைப்பிற்
கேளுறு முயிருக் கெல்லா நன்றுபோற் கேடு சூழ்ந்து
வாளெனப் பிளந்து தள்ளி மாயமாக் குறைக்கும் வாளுட்
கோளுறு காலத தோடு கூட்டுற வாமிந நீத்தம். 11

காலத்தைக் கருதி நின்றுட் பகையாகிக் கலக்கங் காடடிக்
கோலத்தைக் குலைத்துக் கோறிக் கூரிருட் சூழ லுய்த்து
ஞாலத்தைக் கெடுக்கும் பொல்லா நசகுத்தீ யலகை யேபோற்
சாலத்தை விளைக்கு மிந்தச் சதிபுரி மரண கங்கை. 12

தேகதத் துவங்கள் குன்றுஞ் சீர்கெடு மையஞ் சேருஞ்
சோகமாம் பொறிபு லன்கள சுழன்றநதக் கரண மாயும்
ஆகமுங் கிடையா மேலிட் டாருயி ரொடுங்கு மந்தோ
மோகமா மரண கங்கை யூடுற முடுகுங் காலை. 13

பாபத்தை விளைத்தோர்க் குற்ற பயிரிடுங் கூலி தேவ
கோபத்தின் மிகுதி யிந்தக் குவலயத தெவாக்கு நீங்காச்
சாபததின் சமைவு மோசச் சற்பனைக் கிடங்கு மாய
ஆபத்தின் குகையா மிந்த வறக்கொடு மரணச் சூழல். 14

கெடுமீதி வித்திற் றோன்றி யிச்சையிற் கிளம்பிப் பொல்லாக
கடுமனத் தெழுமூ வாசைக் கவடுவிட் டஞராய்ப் பூததுக்
கொடுவினைத திரளைக் காய்ததுக் குலவிய பாவ தாருப்
படுபழங் கனிந்த சாறிப் பயங்கெழு மரண நீத்தம். 15

புரணபுண் ணியரே யாக்கும் புகலிட மவர்பொற் பாத
அரணத்தைத் தேடித் தமமை யடைக்கலப் படுததி யந்தக்
கரணவிந் தியங்க ளோடு காயத்தைப் புனித மாக்கி
மரணத்தை நினைத்து வாழா மாந்தரே மாந்த மாந்தா. 16

பழிபடு மரண வாற்றைப் பாரித்துப் பகர்வ தெங்ஙன்
சுழிபடு மலைவாய்ப் பட்ட துரும்பெனத துறைக்குண் மூழ்கி
அழிபடு ஜீவ ரேயவ் வவஸ்தையை யறிவ ரன்றி
மொழிபடு வனவிப் பாங்க ருத்தேச முறைமைத தாமால். 17

ஆயுளுக் கெல்லை யாயு மவனிக்கோ ரந்த மாயும்
மீயுயர் கதிவா யிற்கு மிகவணித் தாயு மூடே
பாயுமம் மரண வாற்றின் படுகரை யடுத்தங் குற்றூர்
நாயகன் பதத்தை நாடு நலந்திகழ் மறைவ லாளர். 18

அவ்வயி னொளிகொ டேத ராரணர் தம்மை நோக்கி
இவ்வளை காண்மின் சொற்ற விகபர சந்தி யாய
பௌவமற் றிதனை நீந்தி யக்கரைப் படுகி லீரேல்
திவ்விய நகர வாயிற் சேர்ந்திடப் பெறுவீ ரல்லீர். 19

ஓவிடு மரண வாற்றிற் கொருபுணை யேனு மின்று
பாலமு மின்று நீந்தும் பரிசினாற் கடத்தல் வேண்டும்
ஏலியா வேனோக் கென்ற விருவர்செல் வழியிற் செல்ல
ஞாலமீ தெவர்க்கு மென்று நமபனுத் தார மின்றால். 20

நதிநிலை வினவு வீரே னம்பிமீர் நவிலக் கேண்மோ
சதிபுரி யாழ முண்டு தரிகொளு நிடரு முண்டெம்
அதிபதி யருண்மே லுய்த்த விசுவாச வளவி னுமால
மதிநிலை கலங்கீ ராகி மரணததைக் கடத்தி ரென்றார. 21

வேறு.

ஆய தேபுரி வாமென வருமறைக் கிழவர்
மேய வநநதிப பெருக்கினைக் கண்டுளம வெருண்டு
தூய வககரைப் படுதுமோ வெனநிலை துளஙகிக
காய முஞசலித தினிசெய லென்னெனக கவன்றார. 22

கலைதி ரமபிய மதியினன் கவன்றன னெனினும்
நிலைவ ரஙகிறிஸ் தியேசுவென னிததிய ஜீவன்
உலைவென் சாவுநல லாதிய மெனக்கென வுரத்தான்
மலைது ளஙகினு மனநதுளங் காதமெய்ம் மறையோன். 23

நோக்கி னுன்விசு வாசியி னகநிலை நுதலி
மீககி ளாநதெழு முவகைய னமபிகைகை விறலோய்
பாககி யமமணித் துளதுகாண் படுகரு டுருவி
ஊககி யக்கரைப படுவதே கருமமென் றுரைததான். 24

சீரி தாமென விருவருந் திருப்பெருங் கருணை
ஆர வுண்டகந் தேக்கின ரானநத பதவிப்
பேர ருட்கரை பிடித்துமென் றுவகைற் றுணிந்து
மார ணததுறை யிறஙகினர் வஞ்சமின் மறையோர். 25

இறங்கி டுந்துறை நீத்துள தாதலி னிறங்கி
அறங்கி ளாந்தமெய் யாரண னுழைத்தி னமிழ்ந்திக்
கறங்கு போற்சுழன றகநிலை கலங்கியுள் ளுடைந்து
பிறங்கு நன்மதி திகைததனன் கானிலை பிசகி. 26

ஆர ணத்துறை நீந்திய வருள்விசு வாசி
மார ணததுறை முயங்கலும் வருந்தியுண் மறுகிக்
கார ணத்தனி முதல்வனைக் கருத்தினுற் றழுவிக்
கோர ணிப்படு திரையிடை முழுகிமுக் குளிப்பான். 27

உத்த மந்திக மொண்மதி படைத்தநம் பிக்காய்
மெத்த வாழ்கயத் தமிழுகின் றனன்றலை மேலாய்த்
தத்து பேரலை புரண்டெனை மூடுமாற் றரிப்பின்
றெத்தி றம்மினிக் கடைப்பிடித் துய்வலென் றிசைப்ப. 28

என்னை யென்னைநீ கலங்குதி திடங்கொண்மற் றெந்தாய்
நன்ன ரென்னிரு கால்களு நனிதரிப் பனவால்
முன்ன ரேகிரு பாஸ்தமுண் டிங்ஙன முடுகிப்
பனன ருநதிரு வடித்துணை பற்றெனப் பகாநதான். 29

புந்தி யுற்றநம் பிக்கைசொற் கேட்டுமெய்ப் போத
அநத னன்னென தாருயிர்க் கருந்துணை யாய
மைநத பாவியே னுயிர்க்குறு மரணபந தங்கள்
தொந்த மாய்பபுடை வளைநதுசூழ்ந தனவிங்கு தூயோய். 30

ஊண்ணு வட்டுபால் தேனொடு பெருக்கெடுத தோடும்
மாண ரும்புது வளனுசெறி மங்கல நாட்டைக்
காணி யாககுவான் கருதினன் காணவுங் கிடையேன்
கோணி லாவுமிந் நதியிடைக் குபபுறீஇ யென்றான். 31

முயங்கு காரிருட் படலமவ் வொல்லையின் முடுகப்
பயங்க ரங்களுந் துன்பமு மேக்கமும் பற்ற
இயங்கி டும்பொறி புலனகளு மிருண்டுணர் வினைய
மயங்கி னனந்தக் கரணமு மாரியன் மாழ்கி. 32

செய்த பாவங்க ணினைந்துளந் தேமபின னெனவும்
வெய்து துன்பமே விடுதலின் விழுத்தகு முளத்தில்
எய்து மாறுத லெடுததினி தியமபில னெனவும
மெய்தி கழ்ந்தமுன் மொழிகளால் விளஙகிட வறிந்தேன். 33

ஆரி யன்றளர்ந் தயாவுழி நம்பிக்கை யடுதது
நீரி லேதலை நிமிர்த்துமுச சியங்குற நிறுவிக
கூரி யோய்கனா யணிதடுதனப் பன்முறை கூவிச்
சீரி யோன்சிறி துணாவுறத் தெருட்டுவா னனன். 34

வெய்ய வன்றனை மின்மினி யாக்கிவிண் மிளிருஞ்
செய்ய பொன்னக ரலங்கமுந் திருக்கடைச் சிறப்புந்
துய்ய ரோர்சிலர் நந்தமைக் கூட்டுவான் சுலவிக்
கைய தாகிய காட்சியுங் காண்டியீண் டென்றான். 35

ஒல்லை யாரிய னுத்தம தோழநிற் கூட்ட
வல்ல தூதுவர் வந்தணை கின்றனர் வாய்மை
நல்லை யென்றுநீ நமபிக்கை நம்பிக்கை யேயிவ்
வல்ல லாற்றையு மாழமின் றாக்கிய தென்றான். 36

ஆரி யன்சொல வையநீ மெய்விசு வாசச்
சீரி யைந்துளை நின்னுழைத தோன்றிய சிறியேன்
பேரி யைநதன ளுதலிற் பிறன்கொலோ பெரும்பே
ரூரி லந்தண பேதமென் னெம்மிலென் றுரைத்தான். 37

எம்பி தேர்தியா னுத்தம ஜீவிய னென்னில்
நம்பி ரானெனைக் கைவிடு வாகொனட் டாற்றில்
இம்ப ரென்பெரும் பாவநதி னிமித்தமே யென்னை
வெம்பு மிக்கொடு மரணத்துள் விடுத்தன ரென்றான. 38

உதத மாரிய வுணரதிநம போலுல கருக்குச்
சத்து ருக்களின பயமிலை சாவின்வே தனையும்
அத்த னைக்கிலை யெனுமறை யாதலி னடியாக்
கெதத னைக்கரும் பாடுக ளுள்ளன வென்றாய். 39

மெய்வி டுத்திடா வித்தக வெவ்விய மரணத்
துய்வ ளிக்குநின் மெய்விசு வாசத்தி னுரத்தைத்
தெய்வம் பாங்காநின றறிதிற னல்லது தீரக்
கைவி டுத்தமை யன்றிது பரீக்ஷிக்குங் கணக்கால். 40

எந்தை நீதிடங் கொள்ளிதோ வெங்கிறிஸ் தியேசு
வந்த ணைந்தன ரெம்முறு நோயெலா மாய்த்து
விந்தை யாயசிற் சுகநதர வென்றனன் விளித்தான்
அந்த ணாளனுந் தலையெடுத் தாருயி ரடைந்தான். 41

மண்டு நீர்க்கயத தாழ்ந்துணா வழிந்துயிர் மாயக்
கண்டு நம்பிரான் றிருப்பெயர்த தொனியுளங் கனின
விண்டு நித்திய ஜீவனை யூட்டிய விதத்தில்
தொண்ட ருக்குயிர் கிறிஸ்துவே யெனுமுண்மை துணிந்தாம். 42

பாவ ஜீவரைப் பவித்திர மாக்கியீ டேற்றுந்
தேவ மைந்தனுங் கிறிஸ்துவின் றிருப்பெய ரொன்றே
ஆவி நீங்குவோர்க் கூட்டிடு மருமருந் தாய
ஜீவ தாரக மந்திர மென்பதுந் தெளிந்தாம். 43

திட்ப நூன்மதி யோயிங்கென் ஜீவநா யகனை
விட்பு லத்தர சன்றிரு மைந்தனை விளங்கக்
கட்பு லத்தெதிர் காணுகின் றனனெனக் கசிவுற்
றுட்பு லங்குவித் தேத்தினன் கைத்தலை யுயர்த்தி. 44

அஞ்ச லஞ்சனீ யானுனை மீட்டன னன்றே
எஞ்சு ரூப்பெயர் தரித்தனன் யானுனக் கிதனாற்
செஞ்செ வேடியெனக் குடையைநீ செல்லுழி யெங்குந்
தஞ்சம் யானுனக் குன்னுட னிருப்பதுஞ் சரதம். 45

நதியிற் செல்லினு நடுங்கலை நடுக்கலை யமையுங்
கொதிய ழற்கிடை நடப்பினுங் கொளுத்திடா துன்னை
அதிப னாகிய வாண்டகைத் தெய்வமு னினக்குக்
கதிர லந்தரு மிரக்ஷணைக் கடவுளும் யானே. 46

என்று தம்பிரா னுரைத்தமெய் வாக்குளத் தெழலும்
நன்று ரங்கொடு நம்பிக்கைக் கிவ்வுரை நவிற்ற
ஆன்ற லாந்தவா ரிசமென வகமுகங் கவினி
நின்று ரத்தன ரிருவருந் திடங்கொண்டு நிமிர்ந்தார். 47

இகலெ லாம்புற மிட்டன விருட்பிழம் பிரியப்
பகலொ ளிச்சுடர் திகழ்ந்தது பாரடிப் படுத்தி
ஜெகமி ருத்துவா நதியினைத் தீரமோ டுருவிப்
புகரின் முத்தியங் கரைபிடித் தேறினர் புலவர். 48

வெங்கொ டும்பசி தாகம்வன் பிணியிடர் மேற்கொள்
அங்கி யென்றிவை யாவையு மாற்றொடு போக்கித்
துங்க மேனிபொன் னுடைபர மானந்தந் துதைய
மங்க ளக்கரை யேறினர் வழுவிலா மறையோர். 49

பத்தி யோவிசு வாசமோ பகருமெய் யன்போ
சித்த சுத்தியோ சற்கரு மத்தினோர் திறனோ
முத்தி யின்கரை பிடித்தது யாதெனின் மூலம்
அத்த னைக்குநம் மாண்டகை கிருபையே யாமால். 50

பொருளும் பெண்டிரு மக்களும் பூதலத் துறவும்
மருளு றுத்துவெம் பிணிகளை யுடலொடு மறியும்
அருடந் துய்த்தநம் பிக்கையே யாருயிர்த் துணையாய்த்
தெருளு றுத்திநின் றுன்னத பதவியிற் சேர்க்கும். 51

ஆன்ற வேதிய னகத்துவிஸ் வாசத்தை யாக்கி
ஏன்று ஜீவபா தையிற்செல விடுத்தது மிடையே
ஊன்று நம்பிக்கை யுருபபுனைந் துருபபடுத் தியதும்
மூன்றொன் றாகிய தைவிக கிருபையே முற்றும். 52

ஜீவ முத்தியங் கரைபிடித் தேறிய செல்வர்
மேவு பேரின்ப தலம்புக்க விந்தையை யுள்ளித்
தேவ தேவப ராபர திரித்துவ தேவை
ஆவ லிற்றுதித் தனபொடு போற்றுவா னமைநதார். 53

தேவாரம். (போற்றித திருவிருததஙகள்)

(பூர்வ சுருதி)

1. ஆதிமத் யாந்த ரஹிதநிஷ் களங்க வநாதியங் கடவுளே போற்றி
ஜோதியா யகண்டா காரமாய் விளங்குந தூயசை தநயமே போற்றி
பேதியா நிலைநின் றுலகெலாந தநத பிரணவ தெய்வமே போற்றி
நீதியோ டிரகக சமரச நெறியை நிறுவிய நிமலனே போற்றி.

2. முன்னமோர்நரனால்விளைநததீவினையைமுனிந்திடும்முதல்வனேபோற்றி
பின்னரவ் வினைதீர்ந் துலகெலா முய்யப பேரரு ளளிததவா போறறி
நனனெறி யிகநதோர் பிரளயத் தமிழ நயநதிடு நாதனே போற்றி
மன்னுநோவாவோ டெணமரைப புரநத மாபெருங கருணையாய் போற்றி.

3. குழுமியோர்குலையபபாஷைவே றாக்கிக் குழபபிடுங் கொற்றவா போற்றி
வழிவழி சுருதி முறைமுறை யாக வகுததவே தாநதனே போற்றி
விழியருள் பரபபி யாபிர காமை விளிததருள் விமலனே போற்றி
கிழமுதிர் பருவத தொருமக வளிதத கேடிலாக கிருபையாய் போற்றி.

4. தொணடனைவலிந்துநகர்பபுறங்கொடுபோய்ததுரந்தபேரருளினாய்போற்றி
வண்டரூ ரெரிவாய் மடுத்திட முனிநத மாணபுறு நீதியாய் போற்றி
கொண்டொருமகவைபபலியிடத துணிநதகொற்றவன்றெய்வமேபோற்றி
பண்டுபோன மகவீந தவற்குநல லாசி பகாநதிடும பகவனே 'போற்றி.

5. உத்தம தொழும்பற் குழைத்தவாக் கனைதது முவந்துகாத் தளித்தவா போற்றி
பத்தனை யடாககப பலமிலா தொல்கிப பரிவுறும் பரமனே போற்றி
சித்தம்வைத் தவனிற் பனனிரு மரபு திகழ்ந்திடச் செய்தவா போற்றி
வித்தகன் யோசேப பினைநனி யுயாத்தும் விட்புல வேந்தனே போற்றி.

6. கருப்பினி லிஸ்ரேல் மக்களைக் காதத கருணையங் கடவுளே போற்றி [ற்ற
விருபபொடங்கவரைவாரிதி மணற்போல்மிகச்செய்யும்விந்தையாய்போ
திருப்பரு மடிமைத் தனததினு லவரைத் திருத்திய தெய்வமே போற்றி
ஒருப்பம இ யோல மிடுமவாக குருகி யுறுதுயர் களைந்தவா போற்றி

7. அருளினாற் செங்கோ லளித்துமோ சேயை யனுப்பிய வமலனே போற்றி
இருளுறு மனத்தா ரிடைபபல புதுமை யியற்றிய வீசனே போற்றி
மருளுறு மிஸரேல் சிறைதவிர்ந் தேக வரநதரும் வள்ளலே போற்றி
தெருளிலாபபார்வோன்ஜனத்தொடுமடியச்செங்கடல்விடுத்தவா போற்றி.

8. மற்றவர் தமக்கு வழித்துணை யாகி வானமு தருளினாய் போற்றி
வெற்றியங் கிரிமீ துலகெலா நடுங்க விளங்கிடும் விபுதனே போற்றி
நற்றவன் வழியே விதிவிலக கருளி நடத்திடு நம்பனே போற்றி
கொற்றமொ டிஸ்ரேல் வளமிகு கானான் குடிபுக வருளினாய் போற்றி.

9. மன்னர சுரிமை முறைநிறீஇக் குடிமை வளந்தரு மகிபனே போற்றி
அன்னைபோற்கசிந்துநதநதைபோற்கடிந்துமாம்பரிசுணர்த்தினாய்போற்றி
நன்னெறி யிகநத மனனரைச் செகுத்து நலமபுனை நம்பனே போற்றி
செந்நெறிச சென்றார்க் குறுதுணை யாய திரியேக தெய்வமே போற்றி.

10. கோலைநீததொருசெங்கோலிசாய் மகற்குக்கொடுத்தருள்கொற்றவாபோற்
சீலமா யவன்சொன் னயநதுசங் கீதனா செவிமடுத்த துகநதவா போற்றி [றி
சாலமோன் தேவா லயமுவந் தருளித தரிததிடுந தற்பரா போற்றி
மேலைநாள் யூத ஜனஞ்சிறைப படவும் மீளவு மருளினாய போற்றி.

11. திருவுளக் குறிபபைத் தீர்க்கரான் முன்னந தெரித்திடுந் தீர்த்தனே போற்றி
வருவாமே ஷியகென் றடியருக கினிய வாககமு தூட்டினாய் போற்றி
பொருவரு மான்ம ரக்ஷைமார்க கததைப புதுககிய புராதனா போற்றி
சருவலோ கமுமீ டேறவோர் மகவைத் தந்தருள் தந்தையே போற்றி.

(உததர சுருதி)

12. ஆதிமெய்த் திருவாக் காய வகிலகா ரணனே போற்றி
கோதிலாக் குணங்கள் பூதத குவலயத தொளியே போற்றி
மாதுவித் தாகி யிநத மாநிலம் புரபப லென்று
தாதைபாற் பரிநது நின்ற தற்பரா போற்றி போற்றி.

13. பன்னரு மஹிமை யோடு பண்ணவர் பரவி யேத்த
உன்னரும் பரமா காயத் துச்சிவீற் றிருந்தாய் போற்றி
புன்னரா பொருட்டுப பாவப புலையுல கதது மேவிக்
கன்னிபா லுதித்தாய் போற்றி கருணைவா ரிதியே போற்றி.

14. வறிதுபுல் லணையிற் கந்தை வனைந்தொரு குழவி யாகி
அறிதுயி லமர்ந்தாய் போற்றி யலகில்பல் லுயிரை யூட்டிச்
செறிதரு பசிக்காற் றாது தேம்பிநின் றழுதாய் போற்றி
நெறிதிக ழறவோ ராயர் நேர்ந்தநின் மலனே போற்றி.

5. ஈசனா ருரைகொண் டேகி யெகிப்துநா டடைந்து மீண்டு
நாசரேத் தூர்வந் துற்ற நசரேய நம்பி போற்றி
ஆசற வளர்ந்து பெற்றோர்க் கமைந்திடு மைய போற்றி
தேசிக ஞான தீக்ஷை செவ்விதி னடைந்தாய் போற்றி.

16. அம்முறை விரத மேற்கொண் டாரணி யத்து மேவிச்
செம்முறை திறம்பா வண்ணம் ஜெபதபம் புரிந்தாய் போற்றி
மும்முறை முனிந்து பேயை முடுக்கிய முனிவா போற்றி
எம்முறை பாட்டுக் குள்ள மிரங்கிடு மெந்தாய போற்றி.

17. வந்தது பரம ராஜயம் மனந்திரும் புங்க ளென்று
முந்துப தேசஞ் செய்த முதநிவித் தகனே போற்றி
சிந்தனை கசிந்தீ ராறு சீஷரை யழைத்தாட் கொண்டு
விந்தையாய்ப் பரம ஞானம் விளம்பிய குருவே போற்றி.

18. நள்ளுந ரொடுகூ முற்ற நரசமூ ஹங்கட் கெல்லாம்
விள்ளருங் கருணை யாலோர வெற்பிடை விளங்கித் தோன்றி
எள்ளருஞ் சுவிசே ஷத்தி னிருஞ்சுடா விரித்தரு ஞான
நள்ளிருட் பிழம்பு சீத்த ஞானசூ ரியனே போற்றி.

19. மையுறு வஞ்ச நெஞ்ச மாயவல் லியற்கை முற்றுங்
கையுறு நெல்லி போலக் காண்டலாற் கதியைக் கூட்டும்
மெய்யுறு தருமம் யாவும் விழுத்தக விளம்பி யாங்கு
பொய்யறு சான்று நின்ற புண்ணிய மூர்த்தி போற்றி.

20. பாரிடம் வியக்கத் தீய பாரிடந் துரந்து நேர்ந்த
கோரவெம் பிணிகூன் மூகை குருடுவன் செவிடு பங்கு
தீரமெய்ந் நிமிரப் பேசத் தெரியக்கண் டிறக்கச் செல்ல
ஆரரு ளளித்த திவ்ய வற்புத மூர்த்தி போற்றி.

21. அன்றொரு சிறுமி யேழை யமங்கலை சிறுவன் சேமத்
தொன்றிய தொழும்ப னின்னோக் குருகிக்கண் கலுழி சிந்தப்
பொன்றிய வுயிர்வந் தெய்தப் புண்ணியம் புரிந்தாய் போற்றி
நன்றிலேன் சிறார்க்கும் ஜீவ னல்கிய நம்பா போற்றி.

22. பாழியங் கிரிமீ தோர்காற் பரிதிபோற் பொலிந்தன் பர்க்கு
வாழிய வதனச் சேவை வழங்கிய தேவே போற்றி
ஆழிமீ துலவி யாழி யலையினை யடக்கி யாங்கே
சூழிரும் புசலை நீத்த தொல்லையெம் பரனே போற்றி.

23. விஞ்சிய வகங்கா ரத்தால் வினவுவே தியருண் ணுணி
அஞ்சிவா யடைபட் டேக வவிர்த்த மூலர்ந்தாய் போற்றி
வஞ்சரான் மடியு மாறும் மறுத்துயிர்த் தெழும்பு மாறுஞ்
செஞ்செவே யுணர்த்த ஞான தேசிக மூர்த்தி போற்றி.

24. தொண்டரைத் தெருட்டி யாங்கோர் துறுமலர்ச் சோலை நண்ணி
அண்டர்நா யகன்வெஞ் சீற்றத் தாரழல் குளித்தாய் போற்றி
கொண்டொரு முத்தந் தாலே குறிப்பிடக் கட்டுண் டேகிக்
கண்டகர் முன்றி னின்று கடிந்துய ரடைந்தாய் போற்றி.

25. கைதவர் சினந்து தூய கமலவாண் முகத்து மிழ்ந்து
வைதுமுண் மௌலி வேய்ந்து வாரினா லடிப்ப மாழ்கி
வெய்துயிர்த் திழிசெஞ் சோரி மெய்யெலாம் புதைபப யாங்கள்
உய்திற நாடி நின்ற வுபசாநத மூர்த்தி போற்றி.

26. முழுதுநா னறியே னென்று மும்முறை மறுத்த சீடன்
அழுதுளங் கசக்கச் செய்யு மருணோக்க முடையாய் போற்றி
பழுதின்மை யறிந்தும் வேந்தன் படுகொலைத் தீரபபுக் கூற
இழுதைய ரிகழ நின்ற யேசுநா யகனே போற்றி.

27. எம்பவச் சும்மை தானோ ஹீனமாங் குருசுந் தாங்கி
அம்பதம் பெயர்பப மாழ்கி யணிமறு கணைநது நின்ற
வம்பவிழ் கோதை மாதா வாய்திறந தரற்ற வாண்டோர்
வெம்பரம் பிறுததாய் போற்றி வினைதொட ரறுததாய் போற்றி.

28. வேதனை குணிக்கற் பாற்றோ வெங்குரு சறைந்து கொல்லும்
பாதகர்க காய்மன் ருடிப் பரிநதுவாக கருளிச் சோரற
காதரம புரிநது ஜீவ வரும்பலி யமலற் காககிப
பூதல முயசச மாதி பொருநதிய தேவே போற்றி.

29. பொஙகுநீ ருலகுக் கெல்லாம் புண்ணியம் பொலியப் பாவ
சஙகடந தொலைய நாளுந் தனியறந தழைப்ப வேத
மஙகல வோசை மல்க வானவா மகிழ மீட்டும்
இஙகுயிரத தெழுந்தி ரக்ஷை யீட்டிய வெநதாய் போற்றி.

30. மலங்கிய சீட ரோடு வைகலீ ரிருபான் வைகி
நலஙகிளர் வாக்குக் கூறி நயநதொரு முகின்மீ தேகி
இலஙகுமைங் காயங் காட்டி யெம்பிரான் றிருமு னென்றும்
வலஙகிள ரணைமீ துற்ற மாநுவே லரசே போற்றி.

31. மூதுல கருக்கு ஜீவ முக்திசா தனமுண் டாகக
கோதறு புனித வாவிக கொழுஙகதிரப பிழம்பை நல்கிக்
காதலுற் றடைந்தோர் தமமைக காபபது கருதி யென்றுந்
தாதைபாற் பரிந்து பேசுந் தயாபரா போற்றி போற்றி.

(பரிசுததாவியின பரம்)

32. திரித்துவ ப்ராப ரத்திற் றிகழுதி பரிசுத் தாத்ம
ஒருத்துவ வநாதி நித்திய வுயாமகத் துவமே போற்றி
விரித்தமுந் நீர்மு கத்து விநதையாய் விளங்கி மேனாள்
திருத்தகு புவனம் பூத்த தெய்வமே போற்றி போற்றி.

33. மறைவழிப் படரா மாந்தர் வன்மனந் தனிற்போ ராடி
இறைவழிப் படுத்துந் தூய வெம்பெரு மானே போற்றி
சிறைவழிப் பட்டோர்க் குள்ளந் தெளிந்தநோ வாவைக் கொண்டு
முறைவழிப் போத மீந்த முக்தியா ரணனே போற்றி.

34. சுத்தமெய் விசுவா சத்தைத் துரிசற விளக்கித் தூய
பத்தனு மாபி ராமைப் பாதுகாத் தளித்தாய் போற்றி
நித்திய ஜீவ மார்க்க நெறிகடைப் பிடித்து நின்ற
உத்தமாக கியாண்டு நீங்கா வுறுதுணை யானாய் போற்றி.

35. வலிந்தெனை மருவு கென்று மருட்டிய வனிதைக் குள்ளம்
மெலிந்தழி யாது முன்னோர் விடலையைக் காத்தாய் போற்றி
மலிந்திடு ராஜ போகம் வனைந்தினத் தோடு மோசே
நலிந்துறு நிந்தை நச்ச நயந்தரு ளளித்தாய் போற்றி.

36. கோட்டமற் றுளநதி ருத்திக் குலவுமெய்ப் பத்தி வித்தி
நாட்டம்வைத் தருணீர் பாய்ச்சி நலிவெலா மகற்றி யாதும்
வாட்டமின் றுக வோம்பி வரகதி விளைவித் தன்பா
ஏட்டமார்ந் துயத்துய்ப் பிக்கு மிதயநா யகனே போற்றி.

தேவாரம் முற்றிற்று

இவ்வண்ண மேகோ வாவை யிருதயங் கனிந்து போற்றிச்
செவ்விய ரிருவா தாமுந் தெவிட்டிடாப் பரமா னந்தப்
பௌவவா ரிதியின் மூழ்கிப் பரவச ராகி நின்றார்
திவ்விய வாக்கச் சீர்மை ஜெகத்துணை தெரிப்ப தேயோ. 54

இகபரசந்திப் படலம் முற்றிற்று.

சுவர்க்காரோகணப் படலம்.

மதிதிகழ் மறைவ லாளர் மரபினிற் சென்று சேர்ந்த
துதிபெறு பரமா காயச் சூழலில் விளங்கித் தோன்றும்
அதிபரி சுத்த மாய வாயிரத் தெட்டு மாற்று
மதிபெறு பசும்பொற் சோதி மயகிரி பரம சீயோன். 1

சத்தாகிச் சித்து மாகித் தணப்பிலா னந்த மாகி
நித்தியந் திகழ்த்தி நிற்கு நிருமல திரியே கத்தின்
உத்தம கிருபை ஞான வொளியதி புனித மென்னும்
முத்தலைச் சிகர மோங்கித் திகழ்வதம் முதிய குன்றம். 2

தண்ணளிப் பெருக்கத் தாலே சருவலோ கேசன் மைந்தன்
அண்ணலார் புனித நீதிக் காருயிர் பலியாய் நல்கி
மண்ணுல கனையீ டேற்ற வான்முறை யீட்டி வைத்த
புண்ணியத் திரளே யென்னத் திகழ்வதப் பொலன்கொள் வெற்பு. 3

தற்பா னருளிற் றோன்றித் தயைமல்கித் தருமம் புட்பித்
தற்புத சுகிர்த முற்றி யளவில்புண் ணியம்ப ழுத்துப்
பொற்புறு நித்யா னந்த போகத்தைக் கனியும் ஜீவ
கற்பக விருக்ஷ மோங்கித் திகழ்வதக் கனகக் குன்றம். 4

மணவணி பொதுளி நித்ய மங்கள கீத மல்கிக்
குணநிதிக் குலைக ளோங்கிக் குலவுபே ரின்பம் பொங்கி
இணையொளி மகிமைக் கற்றை யெங்கணும் பாம்ப வீசி
உணர்வினுக் கதீத மாகி யோங்குவ தயாபொன் மேரு. 5

அன்பினார் கவிநீர் பொங்கி யருண்மடை திறந்தா லென்னப்
பொன்பொலி சிமய நின்றோ புத்தமு தருவி போந்து
நன்பெரு மணிக ளாய நவநிதி வான்றிப் பாயும்
மன்பெரும் ஜீவ கங்கை மடுப்பதம மகவே தண்டம். 6

புகலருங் கடவுள் வேந்தன் புகழ்மிகு புனித ஞானத்
தகவினி லுயர்வுற் றோங்கித் தண்ணளிப் பெருககிற் பல்கி
மகிமையில் ஜோதி வாய்ந்து வைகலின் விகறபின ருகிப்
பகலொளி திகழ்த்தி நிற்கும் பவித்திர பரம சீயோன். 7

தரிசன வேதி யாய சாதரூ பாச லத்திற்
பரிசன ராய தூய பவித்திர வான சேனை
துரிசற விமைக்குந் தாரா கணமெனச் சுலவித் தோன்றி
விரசுவர் திகாந்த மெங்கும் விமலவேந் தாணை மேவி. 8

தணிவரும் ஜோதி பூத்த தடங்கிரிச் சார லெஙகும்
பணிவிடை புரியு மாவிப் பண்ணவர் தொகுதி மலகி
அணியணி யாக நின்றங் கருட்டிரி யேக தேவைப்
பணிகுவர் பரமா னந்த பரவச ராகிப் போற்றி. 9

கற்பனை கடந்து நிற்குங் காரணா தீத மான
பொற்புறு புனித வேந்தன் பூரணா னந்த வாழ்வின்
அற்புதக் காட்சி சொல்ல வருகனோ வூழிப் போதைப்
புற்புதம் பொதிந்து காட்டப் பொருந்தினும் பொருந்தா தன்றே. 10

பிருத்தொடிவ வுலக பந்தம் வீசிய மறையோ ரின்ன
திருத்தகு சீயோ னென்னுந் திருமலை யடிவா ரத்தை
அருத்தியோ டணைந்து முன்னிட் டாண்டகை திருப்பொற் பாதங்
கருத்தினோ டுள்ளிப் போற்றிக் கனிந்துவந் தேத்துங் காலை. 11

ஐயன்மீர் வம்மின் வம்மின் னமலவேந் தடியீர் வம்மின்
வையகம் புரந்த ஜேசு மலரடித் தொழுமபீர் வம்மின்
துய்யநல் லாவிக் கென்றுந் துக்கமுட் டாதீர் வம்மின்
உய்யுறா னெறிவி டாத வுத்தம தவத்தீர் வம்மின். 12

என்றுப சரிதநுக் கிட்டி யிதயத்து முகத்து மன்பு
துன்றிமன னுவகை வெள்ளஞ சொரிந்தெனத துரிசில் தூதர்
மன்றலவா சகமி ழற்றி வந்துவே தியனை யேற்றார்
கன்றுகாண் கறவை யேபோற் கசிந்துளங் கரையு நீரார். 13

அன்பிற்கு முண்டோ யாண்டு மடைக்குந்தா ழார்வ மிக்கார
புன்கணீர் பொசிந்து போந்து பூசலைத் தருமற றென்னாத்
தென்புலந் திகழ்தநி நிற்குரு செந்தமிழ் மொழிக்குச் சான்றுப்
பொன்புலத் துறுபுத் தேளிர் பூஜிதை புரிந்தா ரனபில். 14

வேதியர் தாமுன் கண்ட வித்தக ரிவரே யென்னாக்
காதலோ டளவ ளாவிக் கடன்முறை பரிவிற் செய்து
மேதகு வியப்பி னோடு விட்புலத் தரசை வாழ்த்த
ஏதமில் வான தூத ரிருவரு மிதனைச் சொன்னார். 15

மண்ணுல கதனி னின்று வரன்முறை மரண நீந்திப்
புண்ணிய லோகத தெல்லை புகுந்திர க்ஷணைபெற் றுய்ய
நண்ணிய நும்போல் வார்க்குப பணிபுரி நலம்பெற் றுள்ளேம்
அண்ணல்வா னகத்து வேந்த னாணையி னடுத்தேம் நும்பால். 16

எண்ணருந் தவத்தீர் வம்மி னெமமொடென் றழைத்துக் கூட்டித்
தண்ணளி யொடுகை கோத்துத் தடங்கிரி மீது செல்வார
மண்ணர ஓடங் கட்கு வானத்தை வணக்கி நின்ற
புண்ணியப் பெருக்கை யாரே புனைந்துரை செய்யற் பாலார். 17

வேறு.

தூல தேகம் விட்ட டைந்த தூய சூக்கு மத்தனுச்
சீல ராய வேத வாணா சிந்தை யுட்க ளிப்பினால்
மேலு மேலு யாநது செல்க திக்க ணேவி டாய்த்திடா
சால வும்பா தம்பி ரான்ற யோர்ச்சி தத்தை யுள்ளுவார். 18

துன்ப நாச தேச மாதொ டர்ச்சி நின்றி முத்துமீ
நன்பு லத்து வழிந டத்தி நண்ணு விக்கி னமமெலாம்
பின்ப டுதநி மரண நீப்பெ ருக்கை யுங்க டத்திய
அன்பின் வல்ல பத்தை யுன்னி யானந் தஙகொண் டாடுவார். 19

வந்து வந்து டற்று துன்பம் வறுமை துக்கம் வம்பவிழ்
நிந்தை மல்கு சாக ரத்தி னின்றெ டுத்து நித்திய
விந்தை யாய சிற்சு கத்து வீட்டு வாழ்வு காட்டிய
சுந்த ரக்கு மார னைத்து தித்தி றைஞ்சி வாழ்த்துவார். 20

காய மோடு நாற்ற மிக்க கந்தை யைக்க ளைந்துநற்
றாய மைமபொ ஞடை நலகி நேய மிக்க தூதனாச
சேயு யர்ந்த கதிவ ழிச்ச காய ராசசெய் திவ்விய
நாய கக்கிரு பாந லத்தை நனிவி யந்து போற்றுவார். 21

பண்டி லாத புனித மாய பொறிபு லன்ப டைத்தலில்
உண்டு பட்ட வதிச யத்தி னுள்ளெ ழுந்த வுவகையும்
அண்டர் வாழ்ப தந்த மக்கு மனுக வந்த வாக்கமும்
விண்டு விண்டு போற்றி செய்து விமல னைப்ப ராவுவார். 22

பொருவி லாவ ருட்பு யல்பொ ழிந்த வன்பு மாரியால்
தரும மாய சாலி விளைச தோத யமவி ளைததிடும்
அருமை யாய ஜீவ போன கானந் ததந்தி னளவிலாத்
திரும லிந்த செவ்வி கண்டு செங்கை கூபபி யேகுவார். 23

புனித ராஜ சமுக நின்று போநது லாவு மாதயைப்
பனித ருங்கு ளிர்ச்சி யோடு பாரி சுதத வனல்வெதுப்
பினிது மல்கு மகிமை யாய விரவி யதத மின்றியே
நனிதி கழ்த்து நீர்மை கண்டு நம்ப னைப்ப ழிச்சுவார். 24

புதுமை யாய காட்சி கண்டு நின்று நின்று புகழுவார்
மதுர கீத கான மல்கு மரபு ணர்ந்து மகிழுவார்
குதுக லத்தோ டாச ஞமம் வாழி யென்று கூறுவார்
கதுமெ னக்க தித்தெ ழுந்து ககன மூடு படாகுவார். 25

முத்தி யின்பங் கருணை தர்மம் முற்று பாரி சுத்தமாண்
சத்தி யங்கு லாவி நிர்த்த னம்பு ரிநது சந்ததம்
நித்தி யானந் தத்தை நலகு நீர்மை கண்டிவ் வேதியர்
துத்தி யஞ்செய் துவகை யோடு தொழுது.மீது துருவுவார். 26

இனைய சீல ராக வுன்ன தத்தை நாடி யேகுமவ்
வினைய வேதி யர்க்கு வந்த விபுத தூத ரிருவரும்
முனைவ னைப்ப ராய்வி தேக முத்தி யுற்ற மொய்ம்புளீர்
நினைமி னீண்டி யாஞ்சொல் வாச கம்மெ னுகி கழ்த்துவார். 27

வேறு.

மாய மின்மனத் திரிந்த மாதலந்
தூய ராகித்தொ ழும்புபட் டார்க்கெலாந்
தாய கம்புரை யததரும் பேறெலாஞ்
சீயொ னென்னுநதி ருமலை காண்டிரால். 28

மாண்ட குந்திரு மாமலை யுச்சியில்
ஈண்டு ஜோதிப்ப ரமவெ ருசலேங் .
காண்ட குந்திரு மாநகாக் காட்சிதான்
சேண்ட யஙகிததி கழ்வது காண்டிரால். 29

உத்த மத்திருத் தொண்டங்கு ஞற்றிடு
விதத கந்திகழ் மெய்ப்பரி சுததராம்
நித்ய சூரிகள் சங்கநி ரைநிரை
பதநி யிற்றிகழ் கின்றன பாரத்திரால். 30

ஜீவ புத்தகத் துப்பெயர் தீட்டியும்
ஆவ விததமு தற்பல ஞகியுந்
தேவ தொண்டுகக மைநததி ருக்குழாம்
மேவு சஙகவி லாசமுங் காண்டிரால. 31

போத மல்குசம் பூரண மாய்ப்பலன்
மேத கப்பெற்ற மேம்படு வித்தக
நீதி மான்களி ஞவிநி கழ்ந்திடும்
மாத லத்தின்ம கிமையும பாரதிரால். 32

உன்ன தத்திரி யேகரொ ருகிருச்
சந்நி தானம கிமைத ழைததிடும்
பன்ன ரும்பர லோகப விதகிரப்
பொன்னி லத்துப்பு துமையும் பாரத்திரால். 33

இத்தி ருத்தகு வானவி ராஜ்ஜியத்
துத்த மக்குடி யாகவந் தூன்றினீர
நிதய ஜீவவி ருக்கநி லவுறுஞ்
சித்தி ரப்பர தீசினிச் சேருவீர். 34

ஜீவ மாநதி யாடியுந் திவ்விய
ஜீவ நாட்டுடை சீரணி தாங்கியும்
ஜீவ நாயகன் சேவடி போற்றியும்
ஜீவ மாக்கனி யுண்டுந்தி கழுவீர். 35

துஞ்சல் சோரல்து யருற லின்றிநம்
நெஞ்சி ருக்குநி ருமல வேந்தனை
அஞ்ச லித்தங்க வரொடு மாரியீர்
சஞ்ச ரித்துச்ச தோதயந் தங்குவீர். 36

பெருந்த கைக்கன்பு செய்திடும் பெற்றியீர்
வருந்து மானிட தேகம டந்ததால்
பொருந்து றுதும ரணமும புன்கணுந்
திருந்து வீரினி நித்திய ஜீவியம. 37

முந்தை யாபிர காமுதன் மூவராந்
தந்தை யாரொடுந் தீர்க்கத ரிசன
அந்த ஞானரைக் கண்டங்க ளவளாய்ச்
சிந்தை யானந்தங் கொள்ளுவீர் சேர்ந்தினி. 38

வெஞ்சி னக்கன லுக்குவி லக்கியுந்
தஞ்ச மாக்கியி ரக்ஷணை தந்துமன்
செஞ்செ வேமுத்தி சேர்த்திடுந் தெய்விக
மஞ்ச னைக்கண்டு வாழ்த்திவ ணங்குவீர். 39

மாறி லாப்பர மானந்த வைப்பிலெம்
பேறி யாவெனிற் பிச்சுல கத்துநாள்
தோறு நீர்துய்த்த துன்பமுந் துக்கமும்
ஈறில் வேந்தன்ம றந்தில ரெண்ணுமின். 40

துன்பந் துக்கந்தொ டர்வதின் றுவினி
இன்ப முஞ்சுக வாழ்வுமி யைந்துநீர்
மன்பெ ருமபர லோகம கத்துவற்
கன்ப ராகிய டிநிழல் வைகுவீர். 41

மனித ஜீவனை வானவ ராக்கிடுந்
தனித மாரருட் சந்நிதி நின்றுநீர்
புனித ஜீவகி ரீடம்பொ றுத்தென்றுங்
கனித னீர்மையிற் கண்டும கிழுவீர். 42

மானி டப்பல வீனம்வ ருத்தமற்
றானு டம்பொடொ ருவின வாலினிக்
கோனி டம்படு மூழியங் கோதற
வானு டம்பின்ம கிழ்ந்துசெய் கிற்பிரால். 43

விண்ண வர்க்கர சன்றிரு மேனியைக்
கண்ணிற் கண்டுக ளித்திடுங் கண்மலர்
அண்ண லார்திரு வாக்கைநும் மனுசெவி
உண்ணு மாரமி ர்தாகவு வக்குமால். 44

முன்னிங் கும்மின்மு யங்கிய நேசரைச்
சந்நி தானத்துக் கண்டுக ளிப்பிரால்
இன்ன வாறிங்கி னிவரு தூயரை
நன்ன ரேற்றுந யந்தும கிழ்வீர். 45

அகில லோகத்த ரசன்பு னிதமா
ககன கோளத்து லவுமக் காலையில்
புகரி லாமணிப் பூணணி பூணுடன்
மகிமை யோடுமு லவிவ ருவிரால். 46

காக ளத்தொனி காட்டிக்க டவுளார்
மேக வாகன மீதுவி ளங்கியப்
போக பூமிந கர்ப்புரி போதுநீர்
ஓகை யோடங்க வரோடு றுவிரால். 47

ராச னூர்நடுத் திராவையி யப்பநீ
தாச னத்தின மருமக் காலைநீர்
பாச னத்திர ளுக்குமுன் வந்தரு
காச னத்தினி தாகவ மருவீர். 48

பூத லத்தைக்கெ டுத்தபொல் லாங்குடைத்
தூத ருக்கும மாக்கத்தொ குதிக்கும்
நாதன் றண்டனைத் தீர்ப்புந விலகையில்
நீதி சான்றுரை நீருநி கழ்த்துவீர். 49

புதிய வானும்பு வியும்ப டைத்துமேல்
விதிநி டேதயவி தித்துநம் மாண்டகை
அதிப னுவர சாளுமக் காலைநீர்
பதிதொ றும்பரி பாலக ராகுவீர் 50

இத்தி றத்தவி னியும்ம நுபவத்
துய்த்து ணார்ந்தறி மின்னுரை யாவினை
வித்த ரித்துணாக் கப்பெறு வேமலேம்
எத்தி றக்குறை வும்மிலை யீண்டென்றார். 51

திங்கள் வாண்முகச் செவ்வியா செப்பிய
மங்க லத்திரு வாகனமி கிழ்ச்சியுட்
பொங்கி யாரியா பூரித ராகியுத்
துங்க வேதைத்தொ ழுதுட னேகுவார். 52

குற்ற வாளிக ளாங்கொடி யேமுக்கின்
கற்ற மிலசிறசு காணநத வாககமவந
தெற்றென் ரோதுமி றையருட் பெறறியின்
முற்றும் புண்ணியத தாலெண முந்துவார். 53

வேறு.

ஆதியான் றாதனை யடுத்திவ் வண்ணமா
வேதிய ரிருவரும் விசும்பி வர்நதுபோய்
மேதகு நித்திய விமல முத்தியின
ஜோதிமா நகர்ப்புறந துன்னி னாரோ. 54

ஆயிடைத திருநக ரணிகொள் சேனையின்
மேயவோர் பகுதியுள் வியநது மேம்படு
தூயனை யெதிர்கொளச் சுலவி விண்ணிடை
ஏயெனு மாத்திரத் திறுத்த தென்பவே. 55

அவ்வயிற் பணிபுரி யறவ ரிவ்விரு
செவ்வியர் தேவனைச சேநெகித தாங்கவர்
திவ்விய நாமததி னிமித்தந தீங்குறீஇ
எவ்வகை யுரிமையு மிகநது ளாரிவர். 56

மருளுறு மரணநீர் நீந்தி வநதவர்
திருவுளத் தருளவழி யழைத்துச் சேறுவேந
தெருளுறு சநநிதி சேரு மட்டெனுப்
பொருளெலாம் புலப்படப் புகன்று காட்டினார். 57

ஆரியர் தவநிலை யறிநதம் முன்னணி
பேருவ கையினொடு வாழ்த்திப பெட்புறுஞ்
சீரிய திருமண விருந்திற் சோந்துளார்
சேரிரும் பாக்கிய ரென்னச செப்பினார். 58

இறையவன் சந்நிதி நின்று மின்னிசை
மறைதிகழ் மங்கல கீத வாத்தியா
துறைதொறுந் துறைதொறுஞ் சூழ்ந்து தொக்கனர்
முறைமுறை துந்துபி முழக்கி னாரோ. 59

கின்னரர் தம்புரு வீணை கேழ்கிளர்
இன்னரம் புளரிசை யெழாலமி டற்றொலி
மன்னிய பெருஞ்சுர மண்ட லத்தொனி
பொன்னுல கெவகனும் பொதுளிற் றென்பவே. 60

உத்தம கிறிஸ்தவர்க் கோகை பேசினீர்
அத்தனை யுலகைவிட் டளவில் பேரின்பப்
புத்துல கடைந்ததே புதுமை யாமென
வித்தக வீணையை மீட்டிப் பாடுவார். 61

பன்னரு மகாத்துமர் பலரொ ருங்குதொக்
கந்நிலை யுவந்துப சரித்தங் காத்துமப்
பனனிய னாகமொடு பரம நாயகன்
சந்நிதி மணவறை சாரு வேமென. 62

எல்லையில் வான்கண மெங்கு மீண்டியே
தொல்லையம் பரனடி தொழுது வாழ்த்தவும்
நல்லிசைக் கருவியி னூத மோங்கவும்
பல்லிய முழங்கவும் பாடி யேகுவார். 63

சாதுசங் கத்தவா தம்மி லித்தகு
மாதவ ரிருவர்வந் தடைந்த மாட்சியும்
ஆதரித் தெதிர்கொளப் பெற்ற வாக்கமுங்
காதலித் தவகையிற் கனிந்து பேசுவார். 64

எங்கணுந் தண்ணில வெறிக்கும் பூரண
திங்களுக் களவிலை யெனினுஞ் சிந்தையிற்
பொங்குசீர் நிலையெலாம் பூத்த லர்ந்தன
செங்கம லங்களுஞ் செப்பற் பாலதென். 65

காட்சியின் புதுமையு மதுர கானத்தின்
ஆட்சியுங் கண்டுகேட் டறிந்த வாரணர்
மாட்சிசான் முத்தியுண் மருவி னோமெனச்
சூழ்ச்சிசெய் தவகையுட் டுதைந்து போயினார். 66

ஓதரு மித்தகு புனித வுத்தம
சாதுசங் கத்துடன் றரிக்கப் பெற்றனம்
மாதயை மாதயை யெனம கிழ்ச்சியாற்
போதமற் றனரெனப் பொருமி விம்மினார். 67

இலகுமோ க்ஷானந்த மோவி தென்கொலாம்
உலகசிற் றின்பெலா மொழியு மேயென்பர்
அலகில்வ் வானந்த வளவைக காட்டிடற்
குலகில்வே றெதையெடுத் துவமை கூறுகேன். 68

உன்னதா னந்தமென் றுரைப்ப தன்றிமற்
றென்னதான் யாவர்தா மெண்ணி யெண்ணிமன்
சொன்னபோ தினுமனுத் துணைக்குப போதுமோ
தன்னிகர் தம்பிரான் றருமப் பேறறிற்கே. 69

இனைத்தென வாக்கினுக் கதீத மெண்ணவும்
மனத்தினுக் கதீதமவ் வரம்பி லானந்தம
எனைத்துணை யளவைமற றெடுத்துக காட்டினுந
தினைத்துணை யினுமலை பெரிதென சீரமையாம். 70

வேறு.

பன்ன ரும்பவித் திரக்குழாம் பலலியந் துவைப்ப
மன்னா மன்னரை யெதிர்கொளு மாண்பினு மாண
நன்னர் வேதியர் தமையெதிர் கொண்டுட னடத்தித்
துன்னி னார்முத்தி மாநகாத தோரண வாயில். 71

கோக்கு மாரன்செங் கோன்முறைக் குறையுளாய்க் குலவி
மேக்கு யர்ந்தமா மகிமையின கோபுரம விளங்கிப்
பாக்கி யம்பொதிந் தனவரா தானந்தம் பயிலும்
மோக்க வாயிலைக கண்டனர் முதிர்கடைப் பிடியோர். 72

கண்டு காதலித் திறைஞ்சினர் கருணையங் கடற்குப்
பண்டுண் டாக்கிய வருண்மடை யாமெனப் பரிவில்
அண்டர் கோன்றிரு வடித்துணை யன்பொடு பரவி
விண்டு தோத்திரம் புரிந்தனர் விநயபூ ருவமாய். 73

மன்னு மித்திரு நகாக்குளிவ் வாயிலின் வழியாய்த்
துன்னி நித்திய ஜீவதா ருவைசகுதந் தரிக்கப்
பன்னு நன்னடை பற்றியோா பாக்கிய ரென்னுப்
பொன்னெ முத்துறு புதுமைகண் டுளமகிழ் பூத்தார். 74

ஆங்க டுத்திரு தூதரு மையன்மீ ரணிகொண்
டோங்கு பொற்கடை வாயிலைத் திறக்கென வுரித்திற்
பாஙகொ டும்விளி மின்னெனப் பணித்தலும் பனவர்
வீங்கு மெய்யுணர் வொடுதட்டி விளிக்கலுற் றனரால். 75

(கடைதிறப்பு.)

கேடு மல்கிய நாசதே சத்துளேங் கிருபை
நாடி வந்தெமைப் பிடித்துநன் னெறியிலே நடத்த
ஓடி வந்திளைத் துறுமா ணதனையூ டுருவித்
தேடி வந்துகண் டடைந்துளோந் திருக்கடை திறமின். 76

நிருத வெஞ்சிறை மறிந்துளே நீசரே முக்காய்க்
குருதி யினவிலை கொடுத்தெமை யாட்கொண்ட கோமான்
சுருதி மார்க்கத்துத் தொழும்புபட் டுளமவர் துணைத்தாள்
கருதி வந்தனங் கருணையீர் கடைதிறந் தருண்மின். 77

ஜேசு வின்மதி வதனமுஞ் செங்கனி வாயும்
நேச முங்கரு ணையும்பொழி நேத்திரங் களுநற்
றேசு லாந்திரு மேனியுஞ் செம்மலர்ப் பதமும்
ஆசை யங்கனன் மூட்டுவ வருட்கடை திறமின். 78

பாவ தாருவின் பழுநுகர் தீவினைப் பயனுஞ்
சாவு மெம்மைவிட் டகன்றன தற்பா னருளால்
வீவின் றுகிமே ணுண்முளைத் தோங்கிவிண் படர்ந்த
ஜீவ தாருவைக் காணுமா றருட்கடை திறமின. 79

பாவ மாஞ்சுடு பாலையிற் பகலெலா முழன்று
தாவ ருங்கடுந் தாகவி டாய்கொண்டு தவித்திங்
காவி யேவழி காட்டவந் தடுத்தன மடியேம்
ஜீவ வூற்றுநீர் வேட்டனந் திருக்கடை திறமின். 80

இலகு மைந்துகா யங்கொண்ட வடைக்கலத் தெழிலும்
அலகை யினறலை நசுக்கிய வரவிந்தச் சரணும்
உலகு ளோமுகக்கென் றேங்கப யாஸ்தமு முளவெம்
அலகி லாண்டகைக் கடியரே மருட்கடை திறமின். 81

அம்பு ராசிசூ ழவனிகடீ டேற்றதை யளிப்பான்
உம்பர் நின்றுதஞ் சுதனைத்தந் துன்னத வன்பால்
எம்பி ராணுக கிரக்ஷணை யருளெகோ வாவாந்
தம்பி ரானடித் தொழும்பரேந் தலைக்கடை திறமின். 82

அருளி னாலெமை யறிந்தன மருள்வழிப் பட்டேம்
அருளி னாமுது துண்டன மருளுயி ரடைந்தேம்
அருளி னாற்புறங் கண்டன மடுபகை யனைத்தும்
அருளி னாற்கதி யடுத்தன மருட்கடை திறமின். 83

பாவ மல்குபூ வுலகுளே மறக்கொடும் பாவர்
தேவ மைந்தனார் சிலுவையி னுகுத்தசெஞ் சோரி
மேவு புண்ணிய வசத்திவ் வீட்டில கடைந்தேம்
ஜீவ நாயகற் றொழும்பரோ திருக்கடை திறமின. 84

முத்தி சாதன மாகிய சிலுவையின் மூாததம்
பதத கததுளே மானுவே லுயிர்கொடுத் திட்டி
வைதத மாக்திக் குரியராய் வகுத்தசா தனமெங
கைதத லததுளேங் காட்டுகேங் கடைதிறந் தருண்மின். 85

வேறு.

இவ்வண்ணம் விதேக முத்த ரிருவரு மிரநது கூவுஞ
செவ்வண்ண மறிநது மோசே யாதியர் சோநதாங குய்த்த
கைவண்ணச சாதனை யேற்றுக் கருணைவேந் தருககுக காட்டி
அவ்வண்ண லனுமதி யென்ற வருள்பெற்று மீண்ட வொல்லே. 86

என்மனோ ரதரா யென்று மிதயபீ டத்து மேய
தன்மராங கிறிஸ்தி யேசு சாமிசா மீப மாக
நன்மைசால் மெய்விஸ் வாச நராத்தும ஜீவாக் குய்த்த
ஜென்மசா பலிய முததித் திருக்கடை திறநத தம்மா. 87

முத்திமா நகர வாயின் முகப்புவே தியருக் காக
வித்தகக் கபாடம் வல்லே திறவுண்ட விததனை யோரிற்
சித்தமுள் ளுவந்து ஜேசு திருவடிக் கன்பு செய்யும்
பத்திமை யல்லால் வேறு பரமசம் பத்தொன் றுண்டோ. 88

எண்ணரும் பரம சேனை யெதிர்கொண்டிங் கணைமி னென்னப்
பண்ணவர் குழுமி வாழ்த்தப் பராபரன் புதல்வ னீந்த
புண்ணியங் கைமா றில்லாப் புண்ணியம் புண்ய மென்று
விண்ணவர்க் கரசை யேத்தி வேதிய ரகத்துட் புக்கார். 89

ஆயிடை யடுத்தா னாக வறிவின னவனைப் பற்றித்
தூயசின் னங்கள் யாது மிலனெனத் துணிந்தவ் வொல்லே
சேயுயர் முகப்பி னின்றுஞ் சித்திருட் சிறையி லுய்த்தார
வாயில்காப் பாள ரந்தோ மதியற்றார் கதியற் றாரே. 90

சொன்மதி தெருளான் றெல்லைத் துராசார மொருவா னுப
துன்மதி யந்த காரச் சூழலை யடையப் பெற்றான்
பொன்மதி புகட்டி யுய்க்கும் புங்கவர் வேத போத
நன்மதி படைத்தார் நித்ய நலநதரு நகருட் புக்கார். 91

அங்கம்புகும் பேறு பெற்ற வருமறை யவாசீர் தேரில்
ஜெகம்படு செல்வ மாதி சிற்றின்ப நுகர்ச்சிக் கெல்லாம்
முகங்கொடா ராகித் தம்மான் மொழிவழி முறையிற் பற்றி
இகம்படு தொல்லை நீத்திங் கீறில்பே ரின்பத் துற்றார். 92

எத்தனை துன்பந் துக்க மெத்தனை புண்ணீர் கண்ணீர்
எத்தனை நிந்தை லஜ்ஜை யெத்தனை மோச நாசம்
எத்தனை சிறைய பாய மெத்தனை பயங்க ரங்கள்
அத்தனை யுமமின் றகற்றி வீடுய்த்த தருளி னூக்கம் 93

உய்த்தநின் கொன்றோ மெனமே லுவகைபே ரின்ப போகம்
நித்திய ஜீவ னன்மை நிறைபரி சுத்த நெஞ்சம்
வித்தக விமல நேசம் மேதக்க தத்து வங்கள்
இத்தனை நலமு நல்கிற் றிறையவ னருளி னூக்கம். 94

பொங்கிரும் ஜோதி பூத்த பொன்னகாப் பரப்பி லெங்கும்
மங்கல மதுர கீத மலிந்தவா னகமு ழக்கம்
எங்கணும் பொதுளத் தாக்கி யிரட்டின வெதிர்கொண் டேற்ற
அங்கண்வா னகத்துச் சேனை யார்ப்பொலி கெழுமிற் றன்றே. 95

பொன்னக ரத்து வாணர் யாவரு மகிழ்ச்சி பூத்து
மன்னில வுலகி னின்றிம் மாந்தரை வழிந டாத்தி
உன்னத பரமா காயத் துச்சியிற் றிகழ்த்திக் காட்டுந்
தன்னிக ராய வேந்தைத் தனித்தனி பரவி னாரால். 96

புக்கவ ரனந்த ரந்தம் புண்ணியப் பொருளைப் போற்றி
மிக்குறு பரமா னந்த விம்மித ராகி யேத்திப்
பக்குவப் படுநெஞ் சாரப் பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்தித்
தொக்கவிண் ணவர்க்குஞ் செய்தா ரஞ்சலி முறையிற் றூயோர். 97

புரவுறு னெறியிற் சென்று புண்ணிய கதியிற் புக்க
உரவினு ருருவ மாறி யொளிதிகழ் மேனி வாய்ப்ப
இரவியிற் சுடருந் தூய விலங்கெழின் முகத்த ராகிப்
பரவிநின் றேத்தி யேத்திப் பண்ணவ ரோடு செல்வார். 98

அம்பர லோக ராஜ னருட்டிரு முன்பு நின்றிங்
கும்பரோர் சிலர்வருந் தானறி யுத்தம கிறிஸ்த வற்கும்
நம்பிக்கை யென்னு நாம நலந்திகழ் மொய்ம்பி னூற்கும்
பைம்பொனி னுடை சாத்திப் பன்மணிக் கலன்கள் பூட்டி. 99

அதிபதி யாந்த்ரி யேக வாண்டகை சீரெம் மோடு
துதிபகர்ந் திசைமி னென்னச் சுரமண்ட லங்க ளீந்து
கதிபெறு மாபி ஞககங் கவினிமங் களமே மல்க
மதிகதி ரனைய ஜீவ மௌலியும் புனைந்தார் வாழி. 100

முடிபுனை காட்சி கண்டேன் முறைவழா தாசற் போற்றிப்
படியினுக் கீட்டி வைதத பாமசங் தோஷந் துய்பபான்
கடிமணக கோலத தோடிக் ககனமண் டபததுட் டுய
வடிவுடை யெமரீ வமமோ வம்மென்ற வாகருங கேட்டேன். 101

மங்கள கரமா யெங்கும் வானதுர் துமிக ளோடு
சங்கையில புனித நாத மணியொலி தழைத்த தாவாப்
பொங்கிய பாமா னநதப் புதுக்களி யாடடு மல்கி
அங்கண்வா னகா மெங்கு மருஙகடி விழாக்கொண டன்றே. 102

கதிமிகு சிறப்புப் பெற்ற காவலர் பலரெங் கர்ததர்
அதிபரி சுததா சுத்த ரதிபரி சுதத ரென்று
விதிமுறைப் படிசல் லாப மிழற்றிசை திகழ்த்திப் பாடிச்
சதிமுறை தழுவித தூங்கத் தகைபெறு நடனஞ செய்தார். 103

திருந்துவே தியருர் தேவ சங்கமுஞ் சிந்தை யாரப்
பெருநதகை யாய தேவ பிதாவுககுங் குமா ரனுககும்
பொருநதிய தேவா விக்கும புனையறு மகிமை யாறறல்
அருநதுதி யென்று மலக வாமெனென் றிசைத்தா பலகால். 104

ஒழுகொளி மௌலி சூடி யுத்தமாத துமிகள் தம்மோா
அழகிய மணவா ளன்பா லவாவொடு செலலுங காடசி
விழிகளிப் புறநோக் குங்கால் விரிகதி ரனநதந தொக்குப்
பொழிகதி ருகுத்தா லெனனப் பொலிநதது மகிமை ஜோதி. 105

ஜோதியின் பிழம்பு போர்ப்பத் துனுக்குறீஇத் துயிலா நின்ற
மீதுயர் கிரியின் சாரல் விழிததனென் விமல ராஜன்
பாதபங் கயம்ப ராவிப் பவிததிர தரிச னத்தைக்
காதலா யகம்பொ றிததுக் காட்டினே னுலகுக் கம்மா. 106

சிந்தையாத் திரையி னோர்ந்த திவ்விய சரித மற்றிவ்
விந்தையைக் கருத்தி லுய்தது விழுததகு நோன்பு பற்றி
அந்தண ராகி வேத வறநெறி வழுவாக கெல்லாஞ்
சந்தத மழிவில் பேறு தருவர்நம் பாம தந்தை. 107

வேறு

வாழி வாழியோர் திரித்துவ நாமத்தின் மகிமை
வாழி மன்னுயிர்க் கிரக்ஷணை வழங்கு வண்சுருதி
வாழி மெய்யடி யார்குழாந் திருச்சபை மரபு
வாழி மெய்க்குரு பரம்பரை யூழிய மாண்பே. 108

வேறு.

மல்குக ஜீவர்க் கெல்லா மதிநலந் தருமெய்ஞ் ஞானம்
புல்குக வறங்க ளெங்கும் புரையிலாச் செங்கோ லோங்கி
வெல்குக மெய்ம்மை யென்றும் விளங்குக கல்வி செல்வம்
பல்குக வுலக மெங்கும் பரம்புக நன்மை மாதோ. 109

நன்றுல கனைத்துந் தந்து நலம்பெறு தந்தை யாக
வென்றிசேர் மைந்த னாக விமலாவி யாக வொன்றும்
மன்றல்சேர் திரியே கற்கு மகிமையுங் கனமு மாறா
தென்றுமுள் ளனபோ லின்று மென்றுமுண் டாக வாமென். 110

சுவர்க்காரோகணப் படலம் முற்றிற்று

இரக்ஷணிய பருவம் கவி, 250

தேவாரம்

1 உண்மை வற்புறுத்தல் (பண், பழம் பஞ்சுரம்)

1. தொக்கபாவமன் னிப்புநித்திய ஜீவனன்மையுஞ் சுகிர்தமும்
மிக்கபேரின்ப வீடுநங்கிறிஸ் தியேசுவைவிசு வாசிக்கிற
கைக்குள்வந்திங் கையமொன்றிலை கண்டுகேட்டுணர் துலகுளீர்
தக்கவாறுநன் ருயமின்ரக்ஷணிய சமயநிர்ணயந் தானிதே.

2 தேவதேவதிரி யேகதெய்வீக ஜேசுவின்றிரு நாமமே
ஜீவரக்ஷணை நல்குதிவ்விய சீலமாதிரு மந்திரம்
ஆவதன்றிமற் றில்லைவேறிதை யாயுமின்விரைந் துலகுளீர்
தாவரும்பர மார்த்தரக்ஷணிய சமயநிர்ணயந் தானிதே.

3. இம்பர் மெய்ப்புரு ஷார்த்தமீட்டுதற் கேற்றநல்வழி யீசனை
நம்பியன்புசெய் வார்க்கெலாமழி யாதபேரின்ப நன்னிதி
உம்பர் நோக்குசன் மார்க்கமாதியு ணர்த்துசற்குரு வுலகுளீர்
தம்பிரானகதி கூட்டுரக்ஷண்ய சமயநிர்ணயந் தானிதே.

4 எம்மையுய்க்கொண்ட வீசனுதிதொட் டெழுதுவித்தது மிம்பரிற்
செம்மையத்தேயலா தீபம்போன்றுள திருச்சபைக்குய்த்துத் தெருட்டலும்
உம்மையித்தத்தே துண்மைகூறிவற் புறுத்திநிற்பது முலகுளீர்
சம்மையபாஷ்கர னுமிரக்ஷணிய சமயநிர்ணயந் தானிதே.

5. முத்துவத்தனி யேகவஸ்துவு மோக்ஷமுந்தரு மார்த்தமும்
நித்யஜீவனும் ஜீவமார்க்கமு நெறிதிரிந்துசெல பாவமும்
சிததசஞ்சலப படுகரும்முள தீர்க்கசத்திய முலகுளீா
சத்தியநதவ ரூதரக்ஷணைய சமயநிாணயந தானிதே.

6. ஆதிநித்திய மாத்துமாமற்ற வகிலம்யாவும நிததியம்
பூதலததிறந் தோருயிர்ததெழுந் தெமபிரானடிப புரியுநாள்
நீதியாய்வரு பலனுநிததிய நீக்கமின்றுல கததுளீர்
சாதுசஙகததைச் சார்மின்ரக்ஷண்ய சமயநிாணயந் தானிதே.

7. கனிதனீர்மையிற் கிறிஸ்துவின்றிருக கடைககணுககிலக் காகிடில்
துனிதவிர்நதிடும பாவசஙகடந தொலையுநுநநடை சுகிாதமாம்
புனிதனமனம் பொருநதுமன்புளம பொஙகிமேலிடு முலகுளீர்
தனிதமாரருண் மல்குமரக்ஷண்ய சமயநிாணயந தானிதே.

8 கிழக்கெழுஞ்சுடா போலச்சத்தியங கிளரககண்டினுங கேதமார்
பழககமானதீ வினையைவேரறப படுததுநன்னெறி பற்றிடா
வழக்குளாததுவா ளுளைப்போக்குதன மதிகொலோவுல கத்துளீர்
சழக்கைவிட்டுளந திருமபும்ரக்ஷணைய சமயநிாணயந தானிதே.

9. சேயருந்தம ருஞ்சிநேகருந தேடுபல்பொருட் செல்வமுங்
காயநீத்துயிா பிரியுங்காலொரு கடிகைபினவரக் காணுமோ
நாயகன்கிறிஸ் தியேசுவேமறு மைக்குநற்றுணை யுலகுளீா
தாயகமபிறி தில்லைரக்ஷணைய சமயநிாணயந தானிதே.

10. நம்மைநோக்கிய தண்டனைக்கொரு நடுவராய்நின்று தாங்கியுஞ்
செம்மையிற்றிறம் பாதுநித்திய ஜீவபுண்ணியந திரட்டியும
இம்மைகரும்மறு மைகருநனமையுண் டாகவிங்குதித துலகுளீர்
தம்மையுந்தநத சாமிரக்ஷண்ய சமயநிர்ணயந் தானிதே.

உணமை வறபுறுததல முறறிறறு

II. அந்திப்பலி. (பண, பழம பஞசுரம)

---

1 தேவதேவத்ரி யேகதோத்திரம் ஜேசுநாயக தோத்திரம்
பாவகாரிசி ரஞ்சிதைத்தெழு பாதபஙகஜ தோத்திரம்
ஜீவபாதையில் வழிநடத்திடுந திவயவாததும தோததிரம்
ஆவலோடுனக் கனநததோததிர மகிலலோகசா வேசனே

2. அலகிலாவருள் ஜோதியேபக லருணஞெொளி யத்தமித
துலகெலாமிருட் படலமூடிய துனக்கநதிப்பலி யுதவுவான்
இலகுநின்கிரு பாசனத்தைவந் தெய்திநேனித யத்தொளி
அலரவைத்தெனக் காவிதநதரு ளகிலலோகசா வேசனே.

3. உடைபபெரும்பொருள் கல்விநட்புற வுரிமையாவுமிவ் வுடலொடும்
இடைக்கணினறிடு முதவுமோாதுணை யென்றுநீயடி யேற்கியான்
படைக்கநின்றழற் புகெருய்க்குமென் பாவமஞ்சியுன் பாததுதே
அடைக்கலம்புகுந் தேன்கடைக்கணி யகிலலோகசா வேசனே.

4. நஞ்சமல்கிய வஞ்சவல்வினை நச்சிநச்சியென் னுளெலாங்
கிஞ்சிததுமபய னின்றியோயநதன னெஞ்சவந்துனைக் கிட்டினேன்
தஞ்சமுன்னிரு கஞ்சநாணமலாச சரணலாற்புக லரணிலேன
அஞ்சலெனறெனை யாதரிததரு ளகிலலோகசர் வேசனே.

5 பையுளேனுனைப பற்றிலேன்பயன் பட்டிடேனொரு பாவியான்
கையதாகிய ஜீவபுஸதகக கணககிலென்பெயர் காண்பதோ
துயயவாவியை யருளியெனகுண தோடம்யாவையு நீககியாள்
ஐபதாரகம் யாதுமினறெனக் ககிலலோகசர் வேசனே.

6. ஓரணுநதனை மதியிலாதுசிற் றின்பமுண்டிலைக் கமடமாய்க்
காரணத்தைவிட் டலகையோடுகை கோத்தெனுயுள்க ழிநததே
மாரணத்துறை நேரினிததிய மஙகளக்கனா வாய்ககுமோ
ஆரணததுறை காட்டியெறகரு ளகிலலோகசா வேசனே.

7. துன்புறழ்நதுறழ்ந் தலசிலைவகலுஞ் சுவைமணம்பெறு கிற்கிலாட
பொனபொலிநதசொன் மாலைகொண்டுனைப போற்றினுமபய னென்னை
எனபுநெககுரு கிககணீாசொரிந் தேததுமெய்விசு வாசமோ [யாம்
டனபுறழ்நதசொற் பாலியென்கவிக ககிலலோகசா வேசனே.

8 பற்றெலாம்விடு பட்டபோதினும் பாழ்த்தவென்னகப் பற்றினும்
முற்றுநீஙகல வாகிலனறெனை முரணிலைவகலு மோசஞசெய்
புற்றராவொடு நாட்கழிபபது புணணியாதிரு வுளளமேல்
அற்றதாகுக வெறபுரநதரு ளகிலலோகசா வேசனே.

9. உண்டுபட்டவென் மடமையும்பல வீனமுந்திரு வுள்ளத்தே
கொண்டருட்கும ரேசனபுணணிய மொனறையேகுறிக கொண்டெனிற்
கண்டகாணகிற காணுமெனபிழை யாவையுஙகணக் கேற்றிடா
தண்டாநாயக பொறுததிரக்ஷைசெய் யகிலலோகசா வேசனே.

10. திமிரநீஙகுமுன் றேகநீஙகியென் ஜீவனம்மையிற் சேரினுங்
குமரநாயகன றிருவடித்துணை கூட்டியுய்யருட் கொணடலே
எமரொடுநதடுத தாணடபேரரு ளென்றும்வாழிய வாழிய
அமரநாயக வாழிவாழிய வகிலலோகசர் வேசனே.

அநதிபபலி முறறிறறு

இரக்ஷணிய யாததிரிகம் முற்றிற்று.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம் கவி, 3622.

இடைக்கிடை சேர்ந்துள்ள தேவாரம் கவி, 144.

இரக்ஷணிய யாத்திரிகம்.

சிலேடை, யமகம், திரிபு, மடக்கு முதலிய சில கவிகளுக்கு அர்த்தம்.

பரமராஜ்யப் படலம்.

21. **நித்திய ஜீவநீர்நிலை**—*சாவாத ஜீவனைச சுரககின்ற வாவிகள் (ஈண்டு தேவாலயததைக் குறிககது)*

முத்தி நாட்டெழில்—*பரலோக ராஜ்யததின் அழகிய வைபவஙகள்*

முயங்கக் காட்டலில்—*தத்தமிற் பிரதிபிமபித்துக காட்டுதலினுலே.*

உத்தமக் குலத்து ஒதிமக்குழாம்—*உததம வகுபபிலுள்ள அன்னப் பக்ஷிகளின கூட்டம.*

அகன்றிடா—*(அந்த நீர்நிலையை) விட்டு நீங்காமற் சதா வசிக்கினறன. (ஆதலால் அவைகள,)*

பத்திசெய் தவப்பள்ளி போலுமால்—*பத்தியோடு திருததொண்டர் தவம் பயிலுகின்ற தேவாலயமபோலு முள்ளன என்றவாறு. ஆல—அசைநிலை.*

விசேடவுரை—பிரபஞ்ச வனாந்தரததிலே நெறிதபபி யலைந்து திரிந்து இளைதது விடாய்தத ஆதமகோடிகளுககு அநத விடாயைத தணிதது ஆரோககியத்தையும், பரமசுகததையு மருளிக காககவலலது ஸ்ரீ கிறிஸது பெருமானது கருணைபபெருக்க மாதலில் அதனை "நிததிய ஜீவநீர்நிலை" என்றும், அநதக் கருணைபபெருககே ஜீவருககு அதிரிவியமாயிருநத பரலோக பேரின்பவாழ்வைத் துலககமாய்க் காட்டிய தாதலில் "முத்திநாட்டெழின் முயஙகக் காட்டலில" என்றும், இத்யாதி உசித சுகாநுபவஙகளை ருசித்தறிநது மேனமேலு மவாவி அநத நிலையை விடாதுபற்றி முயற்சிககினற சுவேதவாணத தாரான மாதர் கூட்டததை "உத்தமககுலத் தோதிமககுழாம" என்றும், ஆகவே இநதக கூட்டத்தார் பிரதிதினமும் அநுஷ்டித்து வரும் ஜெபதப விரதமுதலிய சத்கர்மாநுஷ்டானஙகளும மெயத் திருத்தொண்டர் நியமனபபடி குழீஇ ஆணடாண்டு முறையாய் நடத் திவரும் ஸதுதி தோததிர ஜெபமுதலிய தேவாராதனையோடு நிருவி கற்பமாய்த தோன்றலில் அதனைப "பத்திசெய தவபபள்ளிபோ லும" என்றும், கூறினும்.

22. **மாக மீது நேர்**—*ஆகாயத்திற் கூடின.*

கருணைமாரி பெய்மேகம்—*அருள்மழை பொழிகின்ற மேகத்தை.*

கண்டு கண்டு உவந்து—பார்த்துப் பார்த்து மகிழ்ந்து.

வித்தகத் தோகைமாமயில்—ஞானமுள்ள சிறந்த தோகையையுடைய மயில்கள் (சுதேச ஸதிரீகள்.)

அகவுஞ் சூழல்வாய்—ஆனந்திக்கின்ற பொழில்கள்தோறும்.

நாகம் மாயுமே—தந்திரமுள்ள பசாசாகிய சாபபந் தலை நீட்டாது ஒழிவான்

நாகம் ஆயுமே—சுவாககலோகவாசிகள் (இந்தககாட்சியைக) கூர்ந்து கவனிபபாாகள எ—று.

23. சீதவாவியின்—குளிர்ந்த தடாகங்களில்

செய்ய பங்கயப்போது அலர்ந்திடும்போது—செந்தாமரைபபுஷ்பங்கள் விரிகின்ற பிராதகாலததில

ஆதபன் கதிர் அலருங்காலையில்—நீதியின் சூரியகிரணம் விளங்குகின்ற (காலை யாராதனைககுக கூடுகினற)

மாதர் வண்முக வாரிசங்களும் அலர்ந்திடும்—ஸதிரீகளின் பக்தி விளங்குகினற வதனமபுயங்களும விகசிதமாயலாநது விளங்கும். எ—று

24 இன்ன லுற்றவர்க் கிரங்கி—துன்பததை நுகருகினற வறியவருககு இரஙகி.

யாண்டுமெய் நன்னர் வாசக நவிற்றி—எபபொழுதும் உண்மையான மாதுரியவசனங்களைக கூறி

ஆதரித்து—ஆதரவுசெய்து.

உன்னருங்குணத் துதவிசெய்திடும்—நினைததறகரிய நற்குணத்தோடு உபகாரஞ் செயகினற.

அந்நலாரெலாம்—அந்த நல்லவர்களெல்லாரும்.

அநலார்களோ—அத்திருநாட்டில் வாசஞ்செயயும் உததமகுணப பெண்டிாகள்தாம. எ—று.

25 மாரிசம் கனை மா தவத்தரும்—கள்ளமில்லாத மனஸோடு பக்திசெய்கின்ற திருததொணடரும.

நாரி சங்கமும்—மாதா கூட்டமும்

நண்ணி அங்கு இருபாரிசங்களும்—(ஜீவவூற்றண்டை) அடுதது இருகரை மருஙகும.

படியுங்கால்—படியும்போது.

முகவாரிசம் துலாம்—(அவாகள்) முகபத்மங்கள் விளங்கிய.

வாரிசங்கமே—ஜீவ நீர்நிலைகள் (அநநாட்டில்) சஙகமென்று சொல்லததககனவாயிருககும எ—று.

'படியுஙகால' எனபதை நீர்நிலையில் நீராடுதலாகவும், தேவாலயத்தில் வணஙகுதலாகவுங கொள்க.

26. திருமலிந்த மங்கையர் சிறரோடும்—வைதீகலஷ் கதித்த பெண்டி ரோடும் பிள்ளைகளோடும்.

மைந்தர்தாம்—புருஷரானவர்கள்.

மருமலிந்த பூம்பொழிலின்—புஷ்பவாசனை பரிமளிக்கின்ற சோலை யினிடத்து (நற்கிரியை பரிமளிக்கின்ற குககிராமங்களில் என்றபடி.)

நிருமலாதிபன் பணிசெய் நித்திய கருமஞ் சாலும்—பரிசுத்த கட வுளரசனுககுத் திருபபணிவிடை புரிகின்ற பிரதிதின ஊழியஙகள் மிகுதிருககும். (ஆதலால்,)

கரு மஞ்சு ஆலுமே—(அவவிடததுக் கிருபையாகிய) கருமேகம் வந்து படியும. எ—று.

ஏகாரமிரண்டும் ஈற்றசைகள்

சுவிசேஷமார்க்கப படலம்.

35. கண்டகம் கடுப்புதர் அடர்ந்த கான்வழி—முட்செடிகளும் விஷப பூண்டுகளும் நெருஙகிக காடுபற்றி யிருக்கினற பூரவ பாதையை.

கண்டு அகங் கடுப்புற—திருவுளததிற் கண்டு வேகமாய்.

கண்டகம் கொடு—பட்டயத்தைக்கொண்டு

வேரறக் களைந்து தடிந்தனர்—நிருமூலமாகும்படி வெட்டி யெறிந் தார. (யார?)

வன் கண்டகன்—கொடிய பசாசின் கழுததோடுகூடத் தலையை.

சிதைத்த செங்கமல பாதனர்—நசுககிய தாமரை மலரபோன்ற திரு வடியையுடைய ஸ்ரீ கிறிஸது பெருமான். எ—று.

ஜீவபுஷகரிணிப் படலம்.

12. வனம் அடங்கலும்—காடு முழுவதும.

போது அகம்—புஷ்பஙகளுக் குறைவிடமாம்.

வரி அளி மருவும்—ஆகவே றீங்காரஞ்செயயும் வண்டுகள் நீங்காது வசிக்கும்.

வன மடங்கலும்—அழகிய சிங்கங்களும்.

போதகக் கருளையும்—யானைக் கன்றுகளும்

மயங்கும்—விரோதமின்றி யுறவுபூண்டு வாழ்ந்திருக்கும்.

கனம் மடங்கு அல்உம் போது—மேகம்வந்து கவியும்பொழுது.

அகவும் களி மயில்கள்—செருக்குள்ள மயில்கள் தோகை விரித்து நிருத்தனஞ்செய்யும்.

கன மடம் கலும் (கல்லும்)—*மிகுதியான அறியாமையைக் கல்லி யெறியத்தக்க.*

போதகம் தரும் பலகாட்சி—*அவ்விடத்துள்ள பலவாகிய காட்சிகள் நல்ல போதனையைக் கொடுக்கும். எ—று.*
அல்-சாரியை, உம்-அசை.

மாயாபுரிப் படலம்.

46. **அம் கம் ஆம் மதவாரணத் தொனிபடுமல்லால்**—*அழகிய கருமேகம் போன்ற மதயானைகளின் பிளிற்றொலி செவி மடுப்பனவேயன்றி.*

அங்கம் மாமத ஆரணத் தொனிபடாது ஆக—*மெய்மார்க்க சாஸ்திரங்களினுடையவும் வேத பாராயணத்தினுடையவும் தொனிகள் யாண்டும் கேட்கப்படுவன அல்ல. அப்படியே,*

எங்கும் இல் ஒழுக்கு இகந்தன என்பதை யல்லால்—*எங்குமுள்ள வீடுகள் தாம் ஒழுகற்றிருப்பன வென்பதேயல்லாமல்.*

எங்கும் இல்லொழுக்கு இகந்தன இலை யென்பதிலை—*எவ்விடத்தும் இல்லற வொழுக்கமுறைமை யொழிந்தன வில்லையென்று சொல்லப்படுவதில்லை. எ—று. ஒழிந்தன வென்பதே துணிபு.*

78. **ஆரணங்கு அட்டம் நாடி**—*பேய்மகளிரையொத்த விலைமாதர் நட்டம் பயில்வதையே கருதிப்பார்த்து*

அகங்குழைந் திருப்பார் யாண்டும்—*எப்பொழுது மனங்களித்திருப்பார். (அல்லாமல்,)*

ஆரணம் காட்ட நாடி—*(தங்களுடைய மோசமான நிலைமையை) மெய்வேதமெடுத்து விளக்கிக்காட்ட அவற்றை யாராய்ந்து.*

அகங்குழைந் திருப்பாரில்லர்—*மனநதிரும்பிக் கனிவுற்றிருப்பவர் அவ்விடத்து யாருமில்லை.*

யாண்டும் தார் அணி தந்து அஞ்ஞானச் சனியனைப் பணிவார்—*எவ்விடத்தும் மாலைகளைப்போட்டு அஞ்ஞானமுள்ள சனியனாகிய விக்கிரகத்தை வணங்குவாரேயன்றி.*

தாரணி தந்த ஞான தம்பிரான் பணிவாரில்லர்—*உலகத்தையும் எல்லாப் பொருள்களையுஞ் சிருஷ்டித்துத் தந்த சர்வ ஞானமுள்ள கடவுளை யாண்டும் வணங்குவோரில்லை எ—று.*

82. **அந்நீள் கடைவீதி**—*அந்த நீண்ட மாயக்கடைவீதி.*

படம் விரித்துப் பழிக்கஞ்சிடாது—*பணமுடத்தை விரித்துப் பாதகத்துக்கொல்காமல்.*

பேருடல் கிடத்தி—*பெரிய தன்னுடலை நீட்டிக் கிடத்தி.*

உறுவன வாயிடூஉ—*கிட்டிய எல்லாவற்றையும் விழுங்கி.*

கோடுவிடம் போதிந்து—*பொல்லாத விஷத்தை மறைத்துவைத்து.*

ஆருயிர்க் கொள்ளைகொள் நெடிய பாந்தள்—*அருமையான பிராணனைக் கொள்ளைகொள்ளும் நீண்ட பெரும்பாம்புபோலும்.* எ-று.

கடைவீதிக்குப் படத்தைத் திரையென்றும், பேருடல் என்பதை இரண்டு சிறகுள்ள பெரிய தெருவென்றும், கொடுவிடமென்பதை நித்திய கேடு என்றுங் கொள்க.

83. **என்றிலங்க விலங்கெழில்வாய் நெகூஉ**—*அருணோதயமானவுடனே விளங்குகின்ற அழகிய இதழ்களை யலர்த்தி.*

மன்றலர்ந்து—*பரிமளத்தைப் பரப்பி*

அளி மொய்த்து—*வண்டுகளால் மொய்க்கப்பட்டு.*

மதுச்சொரிந்து—*தேனைச் சொரிந்து.*

ஒன்றுவாக் களிகாட்டலில்—*பொருந்தியபடி மனசுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருதலினாலே*

ஓண்மறுகு—*தலக்கமுள்ள அந்த மாயக்கடைவீதி*

அன்றலர்ந்த அருங்கடிமாலையே—*புதிதான நல்ல வாசனையுள்ள பூமாலை போலுமுள்ளது.* எ-று

கடைவீதிக்கு 'வாயநெகூஉ' என்பதைக் கபாடந் திறவுண்டு எனவும், 'அளிமொய்த்து' என்பதைப் பிரீதியினாலே ஜனங்கள் கூடப்பெற்று எனவும், 'மதுச்சொரிந்து' என்பதைக் கள்ளை வார்த்து எனவும், 'களி' என்பதை வெறி எனவுங் கொள்க

84. **திசைமுகம் திகழப் பொருள் செய்தலில்**—*நான்கு திசையிலும் நான்குமுகந் திகழ வீற்றிருந்து, எல்லாப் பொருள்களையும் படைக்கின்ற தொழிலைச் செய்தலினால், பிரமாவையும்*

வசையில் மாயை வாம்பறு பான்மையில்—*வசை மொழிகளாலும் அளவில்லாத கபடநாடகத்தினாலும், விஷ்ணுவையும்.*

நசைபிறங்க மன்று ஆடி நடித்தலில்—*விருப்பமுண்டாக அம்பலத்தில ஆடி நடிப்பதினால, சிவனையும.*

இசையும் அம்மறுகிந்து மூத்தேவரை—*அந்த மாயக்கடைவீதி இந்துக்கள் வணங்கும் பிரமாதி தேவர்களை யொத்துள்ளது.* எ-று.

(1) கடைவீதிக்கு நான்கு திசைகளிலும் வியாபித்து இகழத்தக்க வித மாயப் பொருள்கூட்டு முயற்சி செய்தலினாலும, (2) அளவில்லாத வசையும், மாயமும பொருந்தியிருக்கிற தன்மையினாலும், (3) கொள்வோருக்குப் பிரியமுண்டாக நயந்துபேசி வஞ்சிக்கிற விதத்தினாலும், மூத்தேவரை யொத்துளது எனக் கொள்க.

ஆனந்தசைலப் படலம்.

17. **நனிமித்த தருமம் நாடு அகம் மிளிர்வன**—*அநேகமாக விதக்கப்பட்ட தருமங்கள் யாவும் திருநாட்டின்கண் விளங்குவன.*

நனியநன் நாடு அகம் மிளிர்வன—**நாடுகின்ற** *திருத்தொண்டரகத்து அதிகமதிகமாகத் தேவகிருபை விளங்குவன.*

நனிதோதுமயில்கள் பொழில்வாய் நாடகம் மிளிர்வன—*சோலைப புறஙகளில அநேகமாகக கூடுகினற மயிலகளின நிருததனம விளங குவன*

நளிர் இளவனசம் நாள்தக மிளிர்வன—*குளிரசசியுள்ள புதிய தாம ரைமலா பிராதகாலந தகவுபெற விளஙகுவன எ—று.*

18. **கலைமாமதி வான் அரங்கு உதிக்கும்**—*பூரண கலையுள்ள சிறந்த சநதி ரன ஆகாய அரஙகததில உதயமாகும.*

வானரம் தருமாச்சினை குதிக்கும்—*குரஙகு விருக்ஷஙகளின் பெரிய கொமபுகளில தாவிததாவிக குதிதது விளையாடும*

மலர்க்கடி வானர் அங்கம் மடுக்கும்—*புட்பகநதம பரலோக யாததி ரிகா அஙகததில அளைநது பரிமளிககும.*

மடஅனம் வான் அரங்கம் அடுக்கும்—*இளமையான அனனபபகூதி கள தூயமையான ஆறறிடைக குறையான மணல திடாகளை அடுதது வசிககும. எ—று.*

19. **மா தருக் குலம் மல்குமலை**—*மலையிலும மலைசாாநத இடங்களிலும ஜாதிஜாதியான பெரிய விருக்ஷஙகள நிறைநதுநிறகும*

குடிமாதருக்கு உலவா மணிமாட்சிமை—*நறகுண நறசெயகையாகிய குடிததனவொழுககம அவவவ கிராமஙகளிலுள்ள குலமாதரிடதது ஒழியாது நிலைததுநிறகும.*

மாசறும் ஆடவர்—*திரிகரண சுததரான புருடா.*

மா தருக்கு உலகு மாது வஞ்சமும் ஆதிய—*பெரிய அகஙகாரததை யும, உலக மயககததையும, பெணணாசையையும, பசாசுககே யுரிய கபடததையும, இவை முதலான துராசாரஙகளை.*

அருக்குவர்—*தஙகளிடதது நெருஙகவொட்டாது தேயததுவிடுவா. எ—று*

'வஞசமும' எனறதின 'உம்மை' எனையவறறோடுங கூட்டிப பொரு ளுரைககபபட்டது

20. **கொழும்பொழில் கோட்டுமாக் கிளை தூங்கும்**—*கொழுமையுளள மலைசோலையிற கொம்புளள மிருகஜாதிகள தமினததோடு துயி லும.*

கொழுங்கனி கோட்டு மாக்கிளை தூங்கும்—*நறுஙகனி வாககஙகள் கவடுகளுள்ள பெரிய விருக்ஷஙகளின கொம்புகளிற குலைகுலையாகத தொஙகிககொணடிருககும.*

குளிர்புயல் கோட்டு மாலவரை தூங்கும்—*குளிரச்சியுள்ள கருமேக சாலஙகள் பெரிய பாவத சிகரஙகளிற படிநது கவிநதுகொண டிருககும்.*

குளிர்மது கோட்டு மால்வரை தூங்கும்—*குளிர்நத மது பிந்துககள் கோணலாக வளாந்த பெரிய மூஙகிற்பண்ணையில் கூட்டிய தேன தட்டுகளினின்றும் இடைவிடாது துளித்துக்கொண்டிருககும்: எ—று.*

21. மான்—மான்ஜாதியும்.

மதம்படு—மதத்தைச் சொரிகின்ற.

மைவரை—கரிய மலைபோன்ற யானைக்கூட்டங்களும்.

கோளரி—சிங்கத்திரளும்.

மான்மதம்—கஸ்தூரிவாசகமும்.

படு—பொருந்தியுள்ள.

மைவரை வைப்பில்—மேகம் படியும் அந்த ஆனந்த சைலப்பிரதேசத்தில்

நம்மான் மதம்படு—நம்முடைய கிறிஸ்துவின் மார்க்கத் தமைந்துள்ள.

மைவரை மாதவர்—குற்றமற்ற மெய்த்தொண்டர்.

மால்—மயக்கத்தையும்

மதம்—அகங்காரத்தையும்

படும்—விளைவிக்கிற

ஐவரை—ஐம்பொறிகளாகிய பகைவரை

வாட்டுவார்—கெடுப்பார்கள் எ—று

22. ஓது இமகதுல நாள்மலர் ஓடையை—பொற்றாமரையென்று சொல்லத்தக்க செந்தாமரைப் புஷ்பங்கள் அலர்ந்திருக்கின்ற கானயாற்றோடைகளை

ஓதிமக் குலம் ஓகையில் நாடுவ—அம்ஸபக்ஷிகள் குதுகலத்தோடு நாடித் தங்கும்.

ஓதிமத்தகை ஓண்டவர்—மலை முழைஞ்சுகளிற் றங்கியிருந்து, ஒளி ய தபஸைச்செய்யும் மெய்த்திருத்தொண்டர்கள்.

மா மறை ஓது—மெய்ச்சுருதியை வாசித்துப் பாராயணஞ் செய்கின்ற.

இமக்குடில் ஊடுற நாடுவார்—பனியால் மிக்க குளிர்ந்துள்ள குடிசைகளில் வசிக்கும் ஏனைய தொண்டர் குழாத்தைச் சந்திக்க வருவார். எ—று

23. ஆய—மேற்சொல்லப்பட்ட வகையாய.

மாது அரண் இவரும் ஆடவர்—விரும்பத்தக்க மலைசூழ்ந்த அந்தப் பிரதேசஸ்தருக்கு.

ஆய—உண்டாகிய.

மா தரணி நிதிப்பெட்டியும்—பெரிய பூஸ்திதியும், திரவியம் பொதிந்துவைத்திருக்கிற கருவூலமும்

ஆயமாதர் அணிகலப் பேழையும்—மெய்ப்பருடைய ஸ்திரீஜாதிகளுக்குரிய பலவகையாய ஆபரணங்கள் நிறைந்துள்ள பெட்டகங்களும்.

ஆய்—நாம் எவையென்று ஆராயுமிடத்து.

மா தரணீதரன் ஆணையே—*மகத்துவ அரசன அருளிசசெய்த விதி விலககுகளடஙகிய வேதமே. எ—று*

24 **சந்த நந்தம் திகழுந் தடங்களில்**—*அழகிய சஙகுகள் குழுமி விளங குகின்ற மடுககளிலும்.*

சந்து அனந்தம் திகழ்தடம் சாரலில்—*சநதன விருக்ஷஙகள் அனந்த மாக விளஙகுகினற பெரிய மலைசசாரலிலும.*

வந்து அல்நந்து அந்திமாலையுங் காலையும்—*அமமலைவாசிகள் வநது இரவை வருவிககும அஸதமனததுககு முநதிய மாலைநேரததும பிராதகாலததும*

வந்தனம் தந்து இறைவனை வாழ்த்துவார்—*பரலோகததரசனை நமஸ கரிதது ஸதோததிரஞ செயவாாகள. எ—று*

ஆததய முறறிறறு.

அரும்பத அகராதி.

அ

அகலிடம், பூமி.
அகிலம், உலகம்..
அகைத்தல, வேதனை.
அக்கரப்படை, அட்சரக்கருவி. (Tract).
அங்கண், அவ்விடம்.
அங்கனை, பெண்.
அங்காடி, கடைவீதி.
அங்கரித்தல், வாய்திறத்தல்.
அங்கி, அககினி.
அங்குரித்தல, முளைத்தல
அசலம், மலை
அசனி, இடி.
அசசுதம், அழிவின்மை.
அசசுவத்தம, அரசமரம்.
அசசுறுததல், பயபபடுத்தல்.
அசசோவே, அய்யாவே.
அஞர், துன்பம், வேதனை
அஞசலிததல், நமஸகாரம், கைகு [வித்தல்.
அஞ்சனம், கறுபபு, மை [வித்தல்.
அடாததி, நெருககம், செறிவு.
அடவி, காடு
அடுக்கல், மலை.
அடுதல், கொல்லுதல், சமைததல்.
அணஙகு, வருத்தம், துன்பம்.
அணவுதல், அடுத்தல்.
அணை, மெத்தை.
அண்மி, சமீபித்து.
அதர், வழி.
அதலம், கீழுலகம்.
அதீதம், கடநதது, எட்டாதது.
அதோகதி, நரகம்
அதோமுகம், முகங்குபபுற.
அத்தினி, ஏவாள்.
அநித்தம், நிலையின்மை.
அநுட்டித்தல், ஆசரித்தல்.
அநதக்கரணம், மனமுதலிய தத்து [வங்கள்.
அந்தரியாமி, கடவுள். [வங்கள்.
அந்தோ, அய்யோ.
அபயாஸ்தம், அஞ்சலென்று குறிப [பிடுங் கை.
அபராதி, குற்றவாளி. [பிடுங் கை.
அபாவம், எவ்விடததும், எக்காலத் தும இல்லாமை.
அமரார், பகைவர்.
அமார்க்கம், கேட்டின்வழி
அமைதி, சமாதானம்.
அமையம், சமயம்.
அமோகம், மிகுதி, அபரிமிதம்.
அம, அழகு.
அம்பி, நாவாய், மரக்கலம்.
அமமான், கடவுள்.
அயர்வு, சோர்வு, தளர்ச்சி.
அயிர்த்தல், சந்தேகித்தல்.
அயில், கூர்மை, வேல்.
அரக்கி, இராக்ஷஸி.
அரங்கம், அறைவீடு.
அரதனதீபம், இரத்தின தீபம்.
அரந்தை, துன்பம்.
அரற்றல், ஒலித்தல்.

அரவிந்தம், தாமரை.
அரவுரி, பாம்புச் சட்டை.
அரிமுழை, சிங்கக்குகை.
அரியேறு, ஆண் சிங்கம்.
அரிவை, பெண்.
அருங்கலம், அரிய ஆபரணம்.
அருத்தி, ஆசை, ஊட்டி.
அருப்பு, அரும்பு.
அரோகாடவி, ஆரோகியவனம்
அராப்பணம், உயர்ந்தோர்க்குக் கொடுத்தல்.
அலகிலா, அளவில்லாத
அலகை, பிசாசு.
அலக்கண், துன்பம், வருத்தம்.
அலங்கல், பூமாலை, இலங்குதல்.
அலசாமே, வருந்தாமல்.
அலமந்து, வருந்தி.
அலாதல், விரிதல்
அல், இருள், இராத்திரி.
அவசம், ஸ்மரணையின்மை.
அவஸ்தை, துன்பம்.
அவண், அவ்விடம்.
அவதி, துன்பம.
அவலம், அதைரியம்.
அவனி, பூமி.
அவா, ஆசை.
அவிர்தல், பிரகாசித்தல்.
அவிதை, அஞ்ஞானம்.
அழிம்பு, பொல்லாங்கு.
அளக்கா, சமுத்திரம்.
அளவளவிய, கலந்த.
அளறு, சேறு.
அளி, வண்டு, கிருபை.
அளிய, எளிய, பரிதபிக்கத்தக்க.
அளைமறியுரவு, புற்றுப் பாம்பு.
அறுவராய், அற்றுப்போனவராய்.
அற்றம், சமயம், மறைவு.
அனகன், பாபரஹிதன்.
அனந்தா, மயக்கம் தூக்கம்.
அனர்த்தம், துன்பம், இடுக்கண்.
அனவரதம், எப்போதும்.
அனுசாரம், துன்மார்க்கம்.
அனையே, தாயே.

ஆ

ஆகம், தேகம, மார்பு.
ஆகுலம், வருத்தம, ஓசை
ஆக்கம், பெருக்கம, செல்வம்.
ஆசாடபூதி, மாறுவேஷக்காரன்.
ஆசி, ஆசீர்வாதம்.
ஆசு, குற்றம்.
ஆச்சிரமத்தர், இலைக்குடில்வாசிகள்
ஆச்சிரமம், நிலைமை
ஆடி, கண்ணாடி.
ஆணவம், அகங்காரம்.
ஆணை, ஆக்கினை
ஆதபன், சூரியன்.
ஆதரம, ஆசை, அன்பு.
ஆதித்தன், சூரியன்.
ஆதிமத்யாந்தரஹிதா, கடவுள்.
ஆதுலா, ஏழைகள
ஆத்தா, சிநேகிதா.
ஆந்திகம், நித்தியகருமம்.
ஆமலகம் (ஆமலம்), நெல்லிக்கனி.
ஆம்பி, கடற் காளான்.
ஆரணம், வேதம்.
ஆரணி, வேதவதி.
ஆரணியம், காடு.
ஆருடர், உயர்ந்தோர், மேலோர்.

ஆரோபம், பொய்த்தோற்றம
ஆர்த்தி, ஆசை.
ஆர்ந்த, நிறைந்த.
ஆர்வம், ஆசை அன்பு
ஆலம், விஷம.
ஆலுதல, அசைதல்.
ஆவணம், சாஸனம், கைச்சாதது.
ஆளரியேறு, சிங்கம்.
ஆழி, சமுத்திரம், சக்கரம.
ஆறு, வழி
ஆற்றல, வல்லமை, செயல
ஆனனம, முகம்
ஆனாத, கெடாத
ஆனறோய், பெரியோய
ஆனறு, மிகுநத.

இ

இகத்தல், கடததல, மீறுதல்
இகபரசநதி, மரண சமயம்
இகம், இம்மை, இவவுலகம.
இகலி, பகைதது, போராடி
இச்சகம, முகஸதுதி.
இஞசை, வருததுதல்
இடடிகை, கட்டளை, அசசு.
இணர, பூஙகொதது
இதழ், பூவிதழ், உதடு.
இதிகாசம், கதை.
இந்தியங்கள், விடையஙகளை யுட் கொள்ளும் பொறிகள்.
இந்து, சந்திரன்.
இப்பி, சிபபி.
இமம், பனி.
இமிர்தல், ஒலித்தல்.
இயலறம், இயற்கைப்பிரமாணம்.
இரங்கல், இரங்குதல், ஒலித்தல், பிழை நினைந்து பரிதபித்தல்.
இரட்டுதல், ஓசைபபடுதல.
இரவி, சூரியன்.
இரிநது, சிதறி, ஓடி.
இருமை, இம்மை - மறுமை, பெருமை.
இலக்கம, இலட்சம்.
இலக்கணை, போலி.
இவாதல், மேற்கொள்ளுதல்.
இவ்வுழை, இவ்விடம்.
இழிதல, இறஙகுதல.
இழுக்கு, தவறு.
இறால, தேனகூடு.
இறுதி, முடிவு.
இறுத்தல், சேர்தல்
இறுமபு, சிறுமலை.
இறை, வரி, தீரவை, கொஞ்சம்.
இற்றிது, இத்தன்மைத்து.
இனன், சூரியன்.
இன்னல், துனபம்.
இன்னே, இபபொழுதே.

ஈ

ஈசோப்பு, ஓர பூண்டு.
ஈடணை, உலகபபறறு.
ஈட்டல், சமபாதித்தல்.
ஈமம, இடுகாடு.
ஈர்த்தல், இழுததல்.
ஈறில், முடிவிலலாத

உ

உகாந்தம், உலகமுடிவு.
உகுதல், சிதறுதல்.
உகைத்தல், எழுதல்.
உசாவுதல், வினவுதல்.
உசுவாசம, சுவாசம் விடுதல்.
உச்சிதம், உசிதம்.

உஞற்றுதல், செய்தல்.

உஞசனன், பிழைத்தேன.

உடற்றல, வருததுதல்.

உணங்கி, உலாநது, வாடி.

உதகம், ஜலம்.

உததி, சமுததிரம

உநதுதல், தள்ளுதல்.

உபாதி, துன்பம், சஞசலம

உயஙகல், வாடல், மனநதளரல்.

உய்த்துணாநது, ஊகிததறிநது.

உய்யானம், பூந்தோட்டம்.

உருக்கு, மனதை உருககுகின்ற.

உருமு, இடி

உலபபில், முடிவில்லாத, சாவில்லாத

உலம், தூண்

உலர்தல், காயதல், விடாயததல்.

உலவை, காற்று.

உவகை, மகிழசசி.

உவரி, சமுத்திரம.

உவாததல், வெறுததல.

உழததல், அநுபவிததல.

உழுவல, தொடாபுபறறிய அனபு.

உழையா, வேலையாடகள்.

உளக்கரி, மனச்சாட்சி.

உளர்தல, தடவுதல், மீட்டுதல்.

உள்ளல், நினைத்தல்.

உறுகண், துன்பம்.

உறையுள், வீடு, வசிபபிடம்

உற்பவம், பிறப்பு

உன்மத்தம, பைததியம.

ஊ

ஊக்கல், மேறகொள்ளல்.

ஊங்கு, மேற்பட்ட.

ஊதியம், இலாபம்.

ஊழி, முடிவு.

ஊற்றம, பலம்.

ஊனம், குற்றம்

எ

எஞசுதல், குறைவுபடுதல்.

எட்பகவு, எள்ளின்பிளவு.

எம்பி, தம்பி.

எமமோய், என் தாய.

எயிறு, பல்.

எல், பகல், சூரியன்.

எலலோன், சூரியன்

எல்லை, சமயம, வேளை.

எழால், யாழ்நரம்பின் ஓசை.

எழிலி, மேகம.

எழில், அழகு

எள்ளுதல், இகழுதல்.

எற்று, எததன்மைதது

எனகோ, என்கவோ.

என்று, சூரியன்.

ஏ

ஏதம், குற்றம்.

ஏதி, ஆயுதம.

ஏம்பல, களிப்பு, மகிழ்சசி.

ஏமம், காவல்.

ஏய்தல, பொருநதல்.

ஏா, அழகு.

ஏவம, குற்றம்.

ஏனவா, மற்றவர்.

ஏன்று, ஏற்பட்டு.

ஐ

ஐ, கபம, சிலேத்துமம்.

ஐயம், சந்தேகம், சிலேத்துமம்.

ஒ

ஒக்கல், சுற்றத்தார்.
ஒண்டவன், மெய்த்தபசி.
ஒண்ணெறி, விளக்கமான வழி
ஒய், விரைவுக் குறிப்பு.
ஒருங்க, கெட.
ஒருங்கு, முழுக்கவும்.
ஒருசார், ஒருபக்கம்.
ஒருத்துவம், ஒருத்தத்துவம்
ஒருப்படல், துணிதல், ஒருமனமாத [ல
ஒலுக்குதல், அஞ்சுதல், வெட்கல
ஒல்லுதல், கூடுதல்.
ஒல்லை, சீக்கிரம், உடனே
ஒவ்வ, ஒப்ப.
ஒள்ளியோய், மெய்யறிவுடையோ [ய
ஒறுத்தல், தண்டித்தல்.
ஒன்றுதல், பொருந்துதல
ஒன்னலார், பகைவர்.

ஓ

ஓகை, சந்தோஷம், மகிழ்ச்சி
ஓதிமம், அன்னப்பக்ஷி.
ஓம்படை, அடைக்கலம
ஓம்பல, காப்பாற்றுதல.
ஓரிவா, ஒப்பற்ற இவா.
ஓரை, வேளை.
ஓர்விடு, முறையிட்டு
ஓவாவில், இடைவிடாத

ஔ

ஔவியம், பொறாமை.

க

...ணம், ஆகாயம்.
...காளம், ஆகாயகோளம்.
...ருவுதல் ... ...ல், செறிதல்.
கஞ்சம, தாமரை.
கடம், குடம்
கடா, வினா.
கடாசலம், மதயானை.
கடி, காவல்-அரண-வாசனை-பிசாசு.
கடிப்பு, பறையடிக்கும் கோல்.
கடு, விஷம்
கடுத்தழை, வேப்பிலை.
கடுப்ப, ஒப்ப.
கட்கம, வாள்.
கணம, கூட்டம்.
கண்கலுழி, கண்ணீர்
கண்டகன, பொல்லாதவன் [பிய.
கண்ணிய, தொடுத்த, சோந்த, அரும்
கண்ணிலான, தாக்ஷிணிய மிலலாத வன
கண்ணுறல், காண்டல்.
கணபடை, தூக்கம்.
கதழ்வு, வேகம்.
கதுமென, விரைவாக.
கதத்ருத்துவம, கருத்தத்துவம.
கநதை, பீறல் (ஸவயநீது)
கபாடம, கதவு
கபாடபநதனம், கதவடைத்தல.
கப்படி, இருபிளவானகால.
கமை, பொறுமை.
கயம, யானை.
கரகம, ஜலபாத்திரம்.
கரணம், தொழிற்படுகருவி.
கரத்தல், ஒளித்தல், மறைதல்.
கரநது, மறைந்து.
கரு, உற்பத்திமூலம்.
கலித்தல், ஒலித்தல்.
கலை, கல்வி, சந்திரகலை.

கலலீளச்சுனை, மலையிற் சுரக்கும் [ஊற்று.
கலுழுதல், கிளறுதல
கவிகை, குடை.
கவின், அழகு.
கவவை, ஓசை.
கழகம, கூடுமிடம.
கழங்கு, பந்து.
கழனி, வயல்.
கழிதுயா, மிகுந்த துன்பம்
கழை, மூங்கில, கரும்பு.
களபபறை, போர்பபறை.
களாநிலம, உவாநிலம
கலைகண, ஆதாரம
களளுநா, கள்வா.
கறங்கு, காறறாடி, சுழற்சி
கறவை, பாற்பசு
கறித்தல், தினனுதல்.
கறை, களங்கம்.
கறபணி, கற்பாகிய அணி.
கற்பிதம், பொய
கனனறு, கோபிதது. [ம்பு
கனனல், நாழிகை, சாககரை, கரு

கா

காகளம, எககாளம.
காசில, குற்றமறற.
காசினி, உலகம.
காதகன், கொலையாளி.
காதறை, காதறுபட்டவன்.
காமர், அழகிய.
காமிதது, விரும்பி.
காயம், தேகம.
காய்தல், கோபித்தல்.
காரி, யூதாஸ்காரியோதது.
காலத்திரயம், மூன்றுகாலம.
காலுதல, கக்குதல்.
காவணம, பநதல்.
காவதம, காதம.
காவனம, சோலைககாடு.
காளரி, கறுததமேகம்.
கானம, காடு. [பொருநதிய.
காணுடு (கான் + நாடு), வாசனை

கி

கிருபாஸ்தம, கிருபைததிருககரம்.
கிளககல, சொல்லுதல
கிளாதல், விளஙகுதல, எழுசசி
கிளவி, சொல.
கிளை, கொமபு.

கீ

கீண்டு, பிளந்து.

கு

குசோததியம், தநதிரம்.
குசசிதன, அருவருககததககவன்.
குஞசரம, யானை.
குடைதல, நீராடுதல, மொளளுதல்[
குணககு, கிழககு.
குணிததல, கணிததல்.
குணுஙகா, பைசாசததலைவா.
குதுகலம, மிகுமகிழ்சசி.
குததிரை, வஞசகி.
கும்பி, நரகம்.
குயிலுதல், அழுத்துதல், ஆக்குதல்[
குரவா, குருமார்.
குரிசில், இராஜகுமாரன்.
குலீனா, கீழ்குலததார்.
குழுமி, கூடி.
குளித்தது, முழுகியது.

குளிறுதல், முழங்குதல்.

குன்றுதல், குறைவுபடுதல்.

கூ

கூம்பு, பாய்மரம்

கூரதநிகை, ஆயுதம்.

கூவல, கிணறு

கூவிளிகக்கொளல; உரததுககூப்பிடு [தல.

கூறறு, சொல்

கே

கேகயம, மயில், அசுணபபுள

கேவலா, மோக்ஷபிரயாணிகள.

கை

கைங்கரியம்; செயகை

கைதவா, வஞ்சகா

கைபுனைதல, அலஙகாரஞ செயதல்

கைமாறு, பிரதியுபகாரம.

கையடை, அடைககலம்.

கைவருதல், பலிதமாதல

கைவலலியம், மோக்ஷம.

கைவைதது, பிடிதது.

கொ

கொஙகு, வாசனை, மணம.

கொடுமுடி, மலையுசசி

கொண்டல், மேகம.

கொணமூ, மேகம்

கொநிருள், செறிந்து திரணட இ [ருள்.

கொன்னே, வீணே.

கோ

கோகிலம், குயில்.

கோசரம, விடயம், தீக்ஷணம்.

கோடல், கோணுதல்.

கோடு, கொம்பு, குவடு, சிகரம்.

கோட்டம், கோணுதல்.

கோட்டி, சபை

கோட்டுதல், எழுதுதல், நீட்டுதல்.

கோமளம, இளமை.

கோரம, கொடுமை, அச்சம.

கோலுதல, வளைதல்.

கோளரி, சிஙகம.

கோறமவகை, கொலலும்வகை.

ச

சகஸ்திரம, ஆயிரம.

சஙகலபம, நினைவு, தீாமானம்

சசசிதானநதப பொருள, கடவுள்.

சஞசிதம, வினைதொடாபு.

சஞசீவிதம, மாணடாரை யுயிாப பிககுமருநது.

ஜடவியோகம, தேகததை விடுதல்.

சதம, நூறு.

சதா, எபபொழுதும்

சதி, மோசம.

சதுரா, புததிமான்கள

சதது, மூனறுகாலததுமுள்ளது.

சதகிரம, ஆயுதபபொது.

சநததம, எபபொழுதும்.

சமாஹிதா, சமமிலலாதவா.

சமாபபணம, உயாநதோர்ககுக கொ [டுததல்.

சமழ்ததல, வருததல்.

சமிநகை, சைகை.

சமூகம, கூட்டம்.

சாம், இயங்கியற்பொருள்

சாளம், ஒழுங்கு.

சரோருகம், தாமரை.

சவி, ஒளி.

சழக்கா, அறிவிலார், பொய்யர்.

சற்போதர், ஞானகுரு, மெய்யறிவுடையோர்.

சா

சாகம், கிளை.

சாகரம், சமுத்திரம்

சாகை, கிளை.

சாதகம், பயிற்சி—பிசாசு

சாதன சதுஷ்கம், நாலுகாரணமுள்ளவை

சாபம், வில், சாபம்

சாபல்லியம், பலனடைதல்.

சாமியம், ஒப்பு, உபமானம்.

சாமீபம், சந்நிதியிலிருக்கப் பெறும் முத்தி.

சாம்பிராஜ்ஜியம், சக்கரவாத்திதன்மை, மேலானபதவி

சாயகம், அம்பு, பாணம்.

சாரல், மலைப்பக்கம்

சாலி, நெற்பயிர்.

சாளரம், பலகணி

சானறு, சாட்சி

சி

சிச்சீ, இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

சிட்டர், உத்தமர்

சிதடர், அறிவீனர், குருடர்.

சிதைத்தல், அழித்தல, கெடுத்தல.

சித்து, விளங்கக்கூடிய பொருள்.

சிந்தை, எண்ணம், கவலை.

சிநதாமணி, சிந்தித்ததைத்தரும் இரத்தினம

சிமயம், மலையுச்சி.

சிலதியர், பணிவிடைப்பெண்கள்.

சிலீமுகம், பாணம்.

சிலை, வில், ஒலி.

சிலைத்தல், ஒலித்தல்.

சீவலயம், மரணம்.

சீவன் முக்தர், பரம ஞானிகள்.

சிவை, கொல்லன் உலைமூக்கு.

சிறை, இடம், மறியல்.

சிற்குணலயர், சத்குண உறைவிடமானவர்.

சிற்சுகம், பரமசுகம்

சீ

சீத்து, தள்ளி, வெறுத்து.

சீயம், சிங்கம்.

சீலம், குணம், ஒழுக்கம்.

சு

சுகிர்தம், நற்கிரியை.

சுடருலகு, பரலோகம்.

சுண்ணம், நீறு

சுதை, நீறு

சுயம்பு, தானுயிருத்தல்

சுரகணம், தேவகூட்டம்,

சுரிகை, வாள்.

சுருங்கை, நுழைவாயில்

சுருதி, வேதம்.

சுரும்பு, வண்டு.

சுபாவேச்சை, தேகசுபாவ இச்சை

சுப்பிரம், ஒளி.

சுப்பிரசங்கம், வெண்சங்கு—நல்லபிரசங்கம

சுமதி, விவேகி, நற்புத்தி.

சுலவுதல், சுழலுதல்.

சுவரணை, தேகவுணர்ச்சி.

சுனை, நீரூற்று.

சூ

சூகரம், பன்றி.

சூலெழிலி, பெய்யத்தக்க பருவமேகம்

சூழல், இடம்.

சூழ்ச்சி, யோசனை.

செ

செகுத்தல, கொல்லுதல்.

செக்கர், அந்திவானம்.

செஞ்சுடர், சூரியன்.

செஞ்செவே, நேரே

செண்டுவிடுதல், வட்டமிடுதல்.

செநநெறி, நேரவழி.

செம்மணி, மாணிக்கம்

செமமல், இராஜகுமாரன்.

செருககு, அகஙகாரம்

செருமி, நிறைநது.

செவிலி, வளாகருந்தாய்

செவ்வி, அழகு, சமயம்.

செவ்வே, நேரே

செறிவு, அடககம், நெருககம்

செறுத்து, தடுதது.

செறுநர், பகைவர்

சே

சக்கை, படுகசையிடம, படுகசை

சண், ஆகாயம்.

சதாம்பல, குமுதம், அரககாம்பல்.

சத்திரம், நிலம்.

ப்ப, சிவக்க.

மித்தல், புதைத்தல்.

யொளி, சிவநத ஒளி.

வை, தரிசனம், சேவிததல்

, பே

சை

தந்யம், பரமஞானம், சேதனவ
மலை. [ஸ்து.

சோ

சோகம, தலைச்சி.

சோடசம, பதினறு.

ஞா

ஞாயிறு, சூரியன்.

ஞே

ஞேயம, விஷயம

த

தசும்பு, பொறகுடம.

தடம், வழி, பாதை.

தடககை, பெரியகை.

தடி, மின்னல்

தடிததல், உருவாதல், ரூபிகரித்தல்,
மினனுதல.

தணததல், தளாுதல்.

தணவாத, நீஙகாத

தண்டலை, விருட்சம், சோலை.

தண்ணளி, கிருபை

தபுதல், கெடுதல்.

தபோதனர், திருத்தொண்டா.

தமரம, ஓசை.

தமர், சுறறத்தாா.

தமியேன், அசதியாகிய நான்

தயங்குதல், விளங்குதல்.

தயோாசசிதன், மிகுநத கிருபையுள்
தாணி, சூரியன். [ளவன்.

தரணிபன், அரசன்.

தாளம், முத்து.

தராதலம், பூமி.

தராபதி, அரசன்.

தரியலா, பகைவா.

தரு, விருட்சம்.

தருக்கு, அகங்காரம்.

தரும ஆழி, தரும சக்கரம.
தவளம், வெண்மை.
தவா, கெடாத.
தழங்கல், ஒலித்தல்.
தளவு, முல்லை
தளை, விலஙகு.
தறி, தூண்.
தறுகண், அஞ்சாமை.
தனதன், திரவியஸதன்
தனக்கொடி, பணககொடி
தனி, ஒப்பற்ற.
தனிதம், விடாபபெயசசல், சோனை.
தனு, தேகம, வில
தனையன், புதல்வன்.

தா

தாது, புஷ்பராகம்.
தாபம, அதி உஷணம.
தாபிதம், உஷ்ணம்.
தாரகாபதி, சநதிரன்.
தாரகை, நட்சத்திரம.
தாரம், மனைவி.
தாரை, இடைவிடாத ஒழுக்கு.
தாலு, நாவு.
தாவில், கெடுதலில்லாத.
தாழ்த்தல், தாமதித்தல்.
தாறு, குலை
தானம், பூமி

தி

திகழ்தல், விளங்குதல்.
திகாநதம், திசைகளின் முடிவு.
திகிரி, சககராயுதம்.
திக்குபந்தனம், திசைக்கட்டு.
திங்கள், சநதிரன்.
திட்பம், அசைவின்மை, பலம்.
திந்திருணி, புளியமரம்.
திமிராரி, சூரியன்.
திரிகரணம், மனம்-வாக்கு-காயம்.
திருகுதல், மாறுபடுதல்.
திருமுதல், திரும்புதல்.
திருவோலக்கம், திருசசமுகம.
திவள், ததும்புதல், துவளுதல்.
திறமபுதல், தவறுதல்.
தினகரன், சூரியன்.

தீ

தீக்கை, ஞானஸ்நானம்.
தீரம, கரை
தீர்த்தன், கடவுள.
தீர்த்திகை, தீர்த்தம்.
தீனதயாளா, பலவீனருககு இரக்கஞ் செயகிறவா.

து

துஙகம், உயர்சசி.
துஞசுதல், தூஙகுதல், ஓய்தல்
துணிக்கை, துண்டு.
துணிபு, நிச்சயம்.
துதைதல், நெருங்குதல், செறிதல்.
துமிததல், கொல்லுதல்.
துப்பு, வலிமை—பரிசுத்தம்—பவளம்
துயல்வரல், அசைதல்.
துய்த்தல், புசித்தல்.
துரிசு, குற்றம்.
துரியம், உயர்ச்சி.
துருக்கம், மலைமேற் கோட்டை.
துருவமீன், வடதுருவ நட்சததிரம்
துருவை, செம்மறியாடு.
துருவுதல், தேடுதல்.

துவர், பவழம்.

துவனி, சப்தம்.

துவன்றி, நெருங்கி.

துழனி, ஓசை.

துளங்கல், அசைதல்.

துற்றி, நெருங்கி

துனி, வருத்தம், கோபம

துனை, நெருக்கம, விரைவு.

துஜம, கொடி.

தூ

தூணம, தூண்.

தூமம், புகை.

தூமபு, ஜலதாரை

தூர்த்தன, பொல்லாதவன

தெ

தெண்ணீர், தெளிந்தநீர்.

தெம், பகை.

தெருமரல், சுழலல், மயங்கல்

தெருள்பு, தெளிவு.

தெவ்வர், பகைவர்.

தெளித்தனர், கூவினர்.

தெறுதல், சிதைத்தல், கொல்லுதல.

தெற்றென, தெளிவாக, விரைவாக.

தே

தேக்குதல், நிறைகுதல்.

தேசிகன், குரு.

தேசு, ஒளி

தேம்படு, மதுரமான.

தேறல், தேன்.

தோ

தொகுதி, திரள், கூட்டம்.

தொக்கலைந்த, கூடியளவளாவிய.

தொடர், சங்கிலி.

தொடுகடல், இணைந்தகடல்.

தொடுதல், தோண்டுதல்.

தொடை, பூமாலை.

தொந்தம, தொடர்பு.

தொள்ளை, தொல்லை, பழமை.

தொறுவர், இடையர்.

தோ

தோயம், ஜலம்.

தோன்றல, புத்திரன்.

ந

நசை, விருப்பம்.

நச்சுதல், விரும்புதல்.

நடம் நவின்று, நிர்த்தனஞ்செய்து.

நடலை, வஞ்சனை

நடுநிலை, உண்மை, நியாயம்.

நந்தல், கேடு, ஆக்கம்.

நமரங்காள், நம்மவர்களே.

நரந்தம், கஸ்தூரி, நாரத்தை.

நராந்தகர், கூற்றுவர்.

நல்குரவு, தரித்திரம்.

நவை, குற்றம்.

நளி, குளிர்ச்சி.

நள்ளுநர், சிநேகிதர்.

நறு, நல்ல.

நறுவிரை, நல்வாசனை.

நனை, அரும்பு.

நா

நாகம், ஆகாயம்-பாம்பு-புன்னை-மரம்-மலை.

நாகதலம், சுவர்க்கலோகம்.

நாடல், நினைத்தல், தேடுதல், அடுத்தல்.

நாதம், ஓசை.

நாந்தகம், வாள்.
நாப்பண், நடு, மத்தி.
நாரி, பெண்.
நாலவாய், துதிக்கை.

நி

நிகிலம், எல்லாம்.
நிசுவாசம், சுவாசமடங்கல்.
நிச்சலும், நாள்தோறும்.
நிஷ்களம், களங்கமின்மை.
நிண்ணயம், உண்மை, தீர்மானம்
நித்திலம், முத்து.
நியமனம், ஏற்பாடு.
நிரந்தரம், எப்பொழுதும்.
நிருமித்த, ஏற்படுத்திய.
நிருவிசாரம், ஓர் ஊர்.
நிரையம், நரகம்.
நிலவுதல், விளங்குதல்.
நிவிர்த்தன், துறவி.
நிறுவுதல், நிலைப்படுத்தல், நிறுத்தல்.

நீ

நீத்தம், பெருக்கம், வெள்ளம்
நீத்தல், தள்ளுதல்
நீர்மை, குணம்.

நெ

நெக்குவிட்டு, கட்டுவிட்டு.

நே

நேர்தல், ஒப்பாதல்.

நை

நைதல், துன்பமடைதல்.

நொ

நொடிதல், சொல்லுதல்.

நோ

நோதக, வருந்த.
நோன்மை, தவம், வலிமை.

ப

பகழி, அம்பு.
பகன்றை, மணமில்லாத ஓர் பூச்செடி.
பசுவாசனை, ஜீவபழக்கம்.
பஞ்சரம், கூடு
படப்பை, நாடு.
படர், துன்பம்
படலம், பரப்பான திரட்சி.
படாம், போர்வைத்துகில்.
படி, பூமி, உலகம்.
படிந்த, கவிந்த
படிவம், வடிவம்.
படுக்கும், கெடுக்கின்ற.
படைக்கலம், ஆயுதம்.
பணமுடி, பாம்பின்படம்.
பணி, வேலை.
பண்ணவர், தேவர்.
பண்ணை, வயல்.
பதங்கம், விட்டில்
பதங்கன், சூரியன்.
பதடி, பதர்.
பதம், பதவி.
பதி, வரிசை
பந்தம், பாவக்கட்டு.
பம்புதல், நெருங்குதல்.
பயன், பால், பிரயோசனம்.
பரம், சுமை.
பரமார்த்தம், உண்மை.
பரல், சரற்கல்.
பரவை, சமுத்திரம்.

பரிசு, தன்மை.
பரிதி, சூரியன்.
பரித்தல், தாங்குதல்.
பரித்தியாகம், முழுவதுங்கொடுத்து விடல்.
பருகல, ஜலபானம் பண்ணல்.
பருவரல், துன்பம்.
பல்குக, பெருக.
பல்லாண்டு, பலவருஷங்கள்.
பல்லியம், பலவாச்சியங்கள்.
பவஞ்சம், பிரபஞ்சம்.
பவித்திரம், பரிசுத்தம்.
பழங்கண், துன்பம.
பழநறு, பழரசம், தேன்.
பழிச்சல், துதித்தல.
பழுவம், காடு.
பௌவநீர், சமுத்திரம்.
பள்ளி, படுக்கையிடம், கோவில
பனவர், முனிவர், தேவர், குருமார
பனவன், வேதபாராயணன்.
பனித்தல, நடுக்குதல.
பனுவல், நூல்.
பன்னகசாலை, இலையால் வேய்ந்த [சாலை.
பன்னுதல், சொல்லுதல்.

பா

பாகு, சாக்கரைப்பாகு.
பாங்கர், பக்கம்.
பாங்கு, பக்கம்.
பாசம், பாசி, தீவினை.
பாசறை, பீடைவீடு.
பாசுரம், பாட்டு, நூல்.
பாட்டளி, பாடுகின்ற வண்டு.
பாதவம், விருக்ஷம்.
பாந்தள், மலைப்பாம்பு.
பாமரன், மூடன்.
பாயல், மெத்தை.
பாயொளி, பரவிய பிரகாசம்.
பாரிசம், பக்கம்.
பாரிடம், பிசாசு.
பாரித்தல், அதிகமாகப் பேசுதல்.
பாலது, தன்மையது.
பாலனம், சமரக்ஷணை.
பாலித்தல், அருளுதல்.
பாலை, பாலைக்காடு.
பாழியம்புவி, பெரியவுலகம்.
பாறிட, பின்வாங்க.
பானு, சூரியன்.
பான்மை, தன்மை.

பி

பிச்சு, பித்து.
பிடர்ப்புறம், பிடரிப்பக்கம்.
பிணி, கட்டு.
பிதற்றுதல, உழறுதல்
பித்தனை, மயக்கங்கொண்ட.
பித்தி, சுவர்.
பிரணவம், மூலம்.
பிரமை, பயித்தியம்.
பிராந்தி, மயக்கம்.
பிலம், பாதாளவழி.
பிழம்பு, செறிவு, திரள்.
பிறங்கல், மலை, விளங்கல்.

பு

புகல், அடைக்கலம்.
புங்கவன், அறிவிலுயர்ந்தோன்.
புஷ்கரிணி, தடாகம்.
புடவி, உலகம்.

புடைத்தல், அடித்தல்.
புட்டில், அம்புக் கூடு.
புணரி, சமுத்திரம்.
புணர்ப்பு, செய்கை.
புணை, மிதப்பு, மரக்கலம்.
புதர், செடி.
புதுமை, ஆச்சரியம்
புத்தேளிர், தேவர்.
புத்துலகம், மறுவுலகம்.
புதந, புதநி, புதன்கிழமை.
புரத்தல், இரட்சித்தல்
புரவலன், அரசன்.
புராதனம், பழமை.
புரிசை, கோட்டை
புரை, குற்றம்.
புலக்கண், அறிவினகண்.
புலங்கொள, அறிநதுகொள்ளும்படி
புலம், வயல்-அறிவு-இடம்.
புலமைத்து, அறிவினையுடையது.
புலரி, சூரியன்.
புலாதல, உலர்தல்
புலவர், தேவர்.
புலன், சுவை-ஒளி-ஊறு-ஓசை-நாற்றம்.
புலே, நீசத்தனம்.
புலகுக, பொருநத.
புலலல, தழுவல்.
புல்லிது, அறபமானது.
புவனபோகம, உலக அநுபவஙகள்
புள், பறவை.
புற்கணம், புலிககூட்டம்.
புற்புதசாலம, நீரககுமிழிததிரள்.
புனிதம், பரிசுத்தம.

பூ

பூகம், கமுகமரம்.
பூதரம, மலை.
பூத்தல், உண்டாதல்.
பூராயம், இரகசியம்.
பூரியன், கீழ்மகன், அறிவீனன்.
பூவணம், நல்லநிறமுள்ள பூ.
பூவை, நாகணவாயபபுள்.
பூளை, கணணுபபூளை, பஞ்சு.

பெ

பெட்பு, விருபபம
பெம்மான், பெருமான.
பெறறி, தனமை.

பே

பேதுறல, மயஙகல.

பை

பைஙகழை, பசுமையான மூங்கில்

பொ

பொங்கர், சோலை.
பொதும்பர, சோலை.
பொதுவில், சபையில்.
பொதுளல், நெருஙகல்.
பொருபபு, மலை.
பொலஙகெழு, அழகுமிகுத்த.
பொறி, மெய-வாய்-கண-மூக்கு-செ[வி]
பொறிதது, எழுதி.
பொற்பு, அழகு.

போ

போதம், அறிவு.
போதர, போதலைசசெய்ய.
போநது, வந்து.

போழ்தல், பிளத்தல்.

போனகம், ஆகாரம்.

பௌ

பௌதிகம், பூதங்களாலாயசிருஷ்டி.

பௌமன், பூமியாளுவோன்.

ம

மகோததி, சமுத்திரம்

மங்குல, மேகம்.

மஞ்ஞை, மயில்.

மஞ்சன், புத்திரன்.

மஞ்சு, மேகம், வலிமை.

மடங்கல், சிங்கம.

மடம், அறியாமை, இளமை

மடி, சோம்பல்.

மடு, குளம்.

மட்டு, தேன்.

மண்ணி, கழுவி.

மதிவிளக்கு, புத்தியாகியதீபம்.

மதுகை, வலிமை.

மம்மர், மயக்கம.

மரபு, முறைமை

மருங்கு, சுற்றம், பக்கம்

மருட்டுதல, மயக்குதல

மருத்து, காற்று.

மருமலி, வாசனைமிகுத்த.

மருள், மயக்கம்.

மலினம், அழுக்கு.

மலோததி, நரகம்

மல், வளமை, வலி, அழகு.

மல்குக, நிறைய.

மல்லல், வளம்.

மழவர், இளையவர், சிறுவர்.

மறம், கொடுமை, பாபம்.

மறுகு, வீதி.

மனைக்கிழத்தி, மனைவி.

மனோக்கியம், மனமகிழ்ச்சி, மனதுக்கிசைந்த.

மன்பதை, ஜனங்கள்.

மன்பொதுத்தந்தை, கடவுள்.

மன்றல், வாசனை, மங்களம்.

மன்னுதல, நிலைபெறுதல்.

மா

மா, மிருகம், பெருமை.

மாசுணம், சர்ப்பம், மலைப்பாம்பு.

மாடகம, பிரடை, முறுக்காணி.

மாண், மாட்சிமையான.

மாதவப்பள்ளி, கோவில்.

மாதவி, குருக்கத்திமரம், தவப்பெண்.

மாதிரம், திக்கு, ஆகாயம்

மாந்தி, புசித்து.

மாரீசம், கள்ள[illegible]

மாருதம், காற்று.

மால், மயக்கம், பெருமை.

மாழாத்தல், வருந்துதல்.

மாறு, பகை.

மாற்றோய், பகைவனே.

மானதவிழி, அகக்கண்.

மானும், போலும.

மான்மியம், மகத்துவம்.

மி

மிகை, குற்றம்.

மிடறு, தொண்டை, குரல்வளை.

மிடுக்கு, பலம்.

மிடைதல், நெருங்குதல்.

மிதுனம், இரட்டை, ஓர் புள்.

மித்துருத்துவம், சிநேகம்.
மிருத்திகேயன், ஆதாரம்.
மிருத்து, மரணம்.
மிளிர்தல், பிரகாசித்தல்.

மீ

மீ, மேல்.
மீன், நட்சத்திரம், மீன்.

மு

முகில், மேகம்.
முசலாக்கிரம், உலக்கைநுனி.
முடங்குதாள், முழங்கால், வளைந்த [வோ.
முடங்குளை, சிஙகம்.
முட்புறக்கனி, பலாபபழம்.
முதுசுருதி, பழமையான வேதம்.
முத்தமிழ், இயல்-இசை-நாடகம்.
முப்பகை, உலகம்-பசாசு-துரிச்சை
மும்மலம், முக்குற்றம், அவை: காமம் வெகுளி-மயக்கம்.
மயங்குதல், [illegible]தல்.
மருகு, தேன்-இளமை-வாசனை.
மருந்து, மயில்தட்டை.
றம், சுளகு.
றை, நீதி, ஒழுங்கு, புத்தகம்.
றைப்பாடு, ஜெபம்.
னிவு, வெறுபபு, கோபம்.
னவன், கடவுள்.
ன்றில், முற்றம்.

மூ

சல், மொய்த்திடல்.
ரல், பல.
வாத, கெடாத.

மெ

மெய், உண்மை, தேகம்.

மே

மேக்குயர், மேலாக உயர்ந்த.
மேரு, மலை.
மேவர, பொருந்த.
மேவலார், பகைவர்.

மை

மை, கறுபபு, மேகம், இருள்.

மொ

மொய்ம்பு, பலம்.

மோ

மோனம், மௌனம்.

மௌ

மௌட்டியம், மூடத்தனம்.
மௌவல், முல்லை.

யா

யாண்டு, எவ்விடம், எப்பொழுது.
யாதது, கட்டி.
யாமம், சாமம்.

ர

ரபி, போதகர்.
ரமியம், சந்தோஷம்

வ

வசந்தமென்கால், மெதுவான தென்றல் காற்று.
வசுந்தரை, பூமி.
வச்சை, வசை.
வடித்தல், ஒழுக்குதல்.
வணக்குதல், வளைத்தல்.

வதனம், முகம்.
வயங்கல், விளங்குதல்.
வயம், பலம்.
வயின், இடம்.
வரமனோகரம், வேதம்.
வரிசை, நீதி.
வளை, பொழுது.
வளைந்து, நீக்கி.
வலம்புரி, சங்கு, பலஞ்செய்கின்ற.
வல்லி, சங்கிலி, கொடி.
வல்லியம், புலி.
வல்லுளி, பன்றி.
வழும்பு, நிணம்.
வள்ளல், இல்லையென்னுது கொடுப [பவன்.
வள்ளம், கிண்ணம்.
வறிது, பயனின்றி.
வறுநிலம், கரம்புநிலம்
வனகராசலம், காட்டானை.
வனப்பு, அழகு
வனவிழி, அழகியகண்.
வன்னம், வருணம், நிறம்.

வா

வாகை, வெற்றி.
வார்ந்த, நீளமான, நெடிய.
வாரி, சமுத்திரம், தடாகம்.
வாரிசம், தாமரை.
வாரிதி, சமுத்திரம்.
வாலிய, பரிசுத்தமான.
வாலுகம், மணல்.

வி

விகாசம், விளக்கம்.
விசித்தல், கட்டுதல்.
விஞ்சை, மந்திரம்
விடாய், தாகம்.
விடையங்கள, பொறிகளுக்குப் புலபபடும் பொருள்கள்
விட்புலம, மேலுலகம்.
விதிகிழவன், பிரமாணிக்கன்.
விதிரபபு, நடுக்கம்.
விதேகமுத்தர், தேகத்தைவிட்டு முத்தியடைநதவா.
வித்தகம், ஞானம்
விப்பிரன, வேதியன், பரதேசி.
விபுதர், தேவா
விபுதாராயன், கடவுள்.
வியோமா, அரூபி
விரசி, சஞ்சரித்து
விரத்தி, துறவி.
விராய், கலந்து
விருத்தி, முயற்சி
விரோசனன், சூரியன்.
விலங்கல், மலை.
விலங்கு, மிருகம், தளை.
விலோசனம், கண்.
வில், ஒளி, வில்
விவேசனம, விவேகம்.
விழல், ஓர்புல், பயன்படாநிலம்.
விழா, சிறபபு
விழாப்பறை, திருவிழாப்பறை.
விழுநிதி, சிறந்த திரவியம்.
விழுமம், துன்பம்.
விழுமிது, மேலானது.
விழைதல், விரும்புதல்.
விளிவு, சாவு.
விள்ளுதி, சொல்லு.

விறல், வலிமை.
விற்பத்தி, அறிவு
விற்பனம், ஞானம

வீ

வீட்டுதல், சேதபபடுத்தல, கெடுத்தல
வீனை, சமுததிரம
வீறு, பெருமை

வெ

வெஞ்சமர், கொடிய யுததம
வெந, முதுகு.
வெய்யவன, சூரியன
வெரீஇ, பயநது
வெரிந, முதுகு
வெருட்சி, பயம்
வெருளல், பயமடைதல்
வெள்ளடை, வெற்றிலை.

வே

வேட்டல், விரும்புதல்
வேதபாராயணம், வேதத்தை மனடபாடஞ்செய்தல
வேதிகை, பலிபபீடம்

வை

வைகலும், நாளதோறும
வைததமாநிதி, புதையற்பொருள
வைபபு, பூமி.
வையம, உலகம.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	செய்யுள்	வரி	பிழை	திருத்தம்
9	30	3	வந்திடுங் கதியென னெ	வசிப்பிடமெய்
10	38	3	தீவ்ரித்தோடல் [ன்று	தீவிரித்தோடல். [என.
13	9	1	சுவிசேஷநீ	சுவிசேஷனீ.
24	8	4	கருமத்துறை	தருமத்துறை.
25	11	2	ஆரபபரிக்க	ஆர்பபரிககத்.
27	16	1	பொருத்தி	பொருத்தித்.
31	9	1	திகழித்தரு	திகழிததகு
32	20	3	எண்டருங	எண்டகுங.
61	13	4	யோர்க்கிலாய்	யோர்கிலாய்.
64	1	4	கடைபிடித்	கடைபபிடித.
101	109	2	பிழைமை	பிழையைப.
106	153	4	ருவலோடு	ருவலொடு.
148	7	4	அரசேவுன்னை	அரசேயுன்னை.
,,	8	4	ஆயேவுன்னை	ஆயேயுன்னை.
,,	9	4	அன்னேவுன்னை	அன்னேயுன்னை.
151	118	1	பொய்யுறைகசொறு	பொய்யுறைக்கொரு.
159	53	2	எழுநதிலறெருசாா	எழுந்திலரொருசாா.
166	107	2	னல்லால்லிக்	னலலாலிக்.
,,	109	2	தகரும்தலை	தகருந்தலை.
174	53	3	மேசியாயிவை	மேசியாவிவை.
176	66	4	அனவரதயின்பம்	அனவரதவின்பம்.
194	208	2	தராததிரிககி	தராதலத்தி.
233	,,	,,	காட்சிப் படலம்	விசிராந்திப் படலம்.
,,	,,	,,	விசிராந்திப்படல முற்றிற்று	,, ,,
,,	,,	,,	காட்சிப் படலம்	,, ,,
235	,,	,,	காட்சிப் படலம்	விசிராந்திப் படலம்.
,,	10	4	10.	21.
236	,,	14	——	விசிராந்திப் படலம் முற்றிற்று.
,,	——	——	வேறு.	காட்சிப் படலம்.
,,	,,	4	11.	1.
239	35	4	சீராயிவை	சீராவிவை.
246	96	,,	96.	86.
255	45	3	மதியுய்க்கும்	கதியுய்க்கும்.
,,	48	4	முடியாதால்	முடியாவால்.
260	87	3	ஆருயர்	ஆருயிர்.

பக்கம்	செய்யுள்	வரி	பிழை.	திருத்தம்
261	99	3	அமர்தொடுத்து	அமர்தொடுத்துத்.
264	12	2	யொருமுவோருக்	யொருவுவோருக.
265	18	2	நெறியெலாம்	னெறியெலாம்.
,,	,,	4	அசலுங்	அகலுங்.
267	36	1	சார்ந்து	சார.
,,	57	2	றுஞ்செயல்	துஞ்செயல்.
,,	58	1	ஞுஞ்சுப்பீர	நுஞ்சுப்பிர.
,,	58	4	கருத்தோடே	கருத்தொடே.
,,	59	4	லகத்தோடே	லகத்தொடே.
296	91	2	கழித்தி	களித்தி.
,,	,,	2	னறனிலாப்	வறனிலாப்.
297	95	4	என்றனன்னன்னிகானி	என்றன னன்னிதானி.
299	8	1	வெதுப்புரீஇ	வெதுப்புறீஇ.
310	64	1	மகிமைப்பட்டம்	மகிமைபட்டம்
381	102	1	ரரக்கதன்	ராக்கதன்.
382	107	2	சுராத்தெரியில்	சுரத்தெரியில்.
385	132	4	னிணைவென்னே	நிணைவென்னே.
390	165	1	அயதி	அயர்தி.
399	60	1	கும்பிக்கெ	கும்பிக்கே.
400	68	3	சேறும்	சேரும்.
421	38	3	யாவுத்தீதாம்	யாவுந்தீதாம்.
426	79	2	வுரியவாங்	யுரியவாங்.
433	47	1	விளம்பப்பாலது	விளம்பற்பாலது.
457	85	3	ஊடறுத்தேக	ஊடறுத்தேகி.
458	3	2	கணக்கிகந்தாய்	கணக்கெகந்தாய்.
459	9	4	பாவி	பாவி.